

तैत्तिरीय
ब्राह्मणम्

Colophon

This document was typeset using X_YTeX, and uses the Sidhanta font extensively. It also uses several L^AT_EX macros designed by *H. L. Prasād*. Practically all the encoding was done with the help of Ajit Krishnan's mudgala IME (<http://www.aupasana.com/>).

Acknowledgements

The initial ITRANS encodings of some of these texts were obtained from <http://sanskritdocuments.org/> and <https://sa.wikisource.org/>. Thanks are also due to Ulrich Stiehl (<http://sanskritweb.de/>) for hosting a wonderful resource for Yajur Veda, and also generously sharing the original Kathaka texts edited by Subramania Sarma. See also <http://stotrasamhita.github.io/about/>

FOR PERSONAL USE ONLY
NOT FOR COMMERCIAL
PRINTING/DISTRIBUTION

अनुक्रमणिका

अष्टकम् १	1
प्रथमः प्रश्नः	1
द्वितीयः प्रश्नः	22
तृतीयः प्रश्नः	36
चतुर्थः प्रश्नः	53
पञ्चमः प्रश्नः	72
षष्ठमः प्रश्नः	89
सप्तमः प्रश्नः	109
अष्टमः प्रश्नः	127

अष्टकम् २	138
प्रथमः प्रश्नः	138
द्वितीयः प्रश्नः	154
तृतीयः प्रश्नः	173
चतुर्थः प्रश्नः	188
पञ्चमः प्रश्नः	210
षष्ठमः प्रश्नः	223
सप्तमः प्रश्नः	250
अष्टमः प्रश्नः	268

अष्टकम् ३

291

प्रथमः प्रश्नः	291
द्वितीयः प्रश्नः	310
तृतीयः प्रश्नः	333
चतुर्थः प्रश्नः	354
पञ्चमः प्रश्नः	359
षष्ठमः प्रश्नः	368
सप्तमः प्रश्नः	381
अष्टमः प्रश्नः	416
नवमः प्रश्नः	443

तैत्तिरीय आरण्यकम्

468

प्रथमः प्रश्नः — अरुणप्रश्नः	468
द्वितीयः प्रश्नः	502
तृतीयः प्रश्नः	517
चतुर्थः प्रश्नः	531
पञ्चमः प्रश्नः	556
षष्ठः प्रश्नः	586
सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावल्ली	600
अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली	606
नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली	611

दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत् 615

कृष्णायजुर्वेदीयतैत्तिरीय-काठकम् 651

प्रथमः प्रश्नः 651

द्वितीयः प्रश्नः 664

तृतीयः प्रश्नः 679

॥ अष्टकम् १ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

ब्रह्म सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। क्षत्रं सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्।
इषं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। ऊर्जं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्।
रयिं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। पुष्टिं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्।
प्रजां सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। पशून्सन्धत्तं तान्मे जिन्वतम्।
स्तुतोऽसि जनधाः। देवास्त्वा शुक्रपाः प्रणयन्तु॥१॥

सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि। शुक्रः शुक्रशोचिषा।
स्तुतोऽसि जनधाः। देवास्त्वा मन्थिपाः प्रणयन्तु। सुप्रजाः
प्रजाः प्रजनयन्परीहि। मन्थी मन्थिशोचिषा। सञ्जग्मानो दिव
आपृथिव्यायुः। सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। प्राणं सन्धत्तं तं मे
जिन्वतम्। अपानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतम्॥२॥

व्यानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतम्। चक्षुः सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्।
श्रोत्रं सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। मनः सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। वाचं
सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। आयुः स्थ आयुर्मे धत्तम्। आयुर्यज्ञाय
धत्तम्। आयुर्यज्ञपतये धत्तम्। प्राणः स्थ प्राणं मे धत्तम्। प्राणं
यज्ञाय धत्तम्॥३॥

प्राणं यज्ञपतये धत्तम्। चक्षुः स्थश्चक्षुर्मे धत्तम्। चक्षुर्यज्ञाय

धत्तम्। चक्षुर्यज्ञपतये धत्तम्। श्रोत्रं स्थः श्रोत्रं मे धत्तम्। श्रोत्रं
यज्ञाय धत्तम्। श्रोत्रं यज्ञपतये धत्तम्। तौ देवौ शुक्रामन्थिनौ।
कल्पयन्तं दैवीर्विशः। कल्पयन्तं मानुषीः॥४॥

इषमूर्जमस्मासु धत्तम्। प्राणान्पशुषु। प्रजां मयि च यजमाने
च। निरस्तः शण्डः। निरस्तो मर्कः। अपनुत्तौ शण्डामर्कौ
सहामुना। शुक्रस्य समिदसि। मन्थिनः समिदसि। स प्रथमः
सङ्कृतिर्विश्वकर्मा। स प्रथमो मित्रो वरुणो अग्निः। स प्रथमो
बृहस्पतिश्चिकित्वान्। तस्मा इन्द्राय सुतमा जुहोमि॥५॥

न्यन्वपानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतं प्राणं यज्ञाय धत्तं मानुषीरग्निर्द्वे च॥ (ब्रह्मं क्षत्रं तदिषमूर्जं रयिं
पुष्टिं प्रजां तां पशून्तान्सन्धत्तं तत्प्राणमपानं व्यानं तं चक्षुः श्रोत्रं मनस्तद्वाचं ताम्। इषादिपञ्चके वाचं
तां मे पशून्सन्धत्तं तान्मे प्राणादित्रितये तं मेऽन्यत्र तन्मे)॥ [१]

कृत्तिकास्वग्निमादधीत। एतद्वा अग्नेर्नक्षत्रम्। यत्कृत्तिकाः।
स्वायामेवैनं देवतायामाधाय। ब्रह्मवर्चसी भवति। मुखं वा
एतन्नक्षत्राणाम्। यत्कृत्तिकाः। यः कृत्तिकास्वग्निमाधत्ते। मुख्यं एव
भवति। अथो खलु॥६॥

अग्निनक्षत्रमित्यपंचायन्ति। गृहान् ह दाहुको भवति।
प्रजापती रोहिण्यामग्निमसृजत। तं देवा रोहिण्यामादधत।
ततो वै ते सर्वात्रोहानरोहन्। तद्रोहिण्यै रोहिणित्वम्। यो
रोहिण्यामग्निमाधत्ते। ऋध्नोत्येव। सर्वात्रोहान्रोहति। देवा वै भद्राः
सन्तोऽग्निमाधिथ्सन्त॥७॥

तेषामनाहितोऽग्निरासीत्। अथैभ्यो वामं वस्वपाक्रामत्। ते पुनर्वस्वोरादधत्। ततो वै तान् वामं वसूपावर्तत। यः पुराऽभद्रः सन्पापीयान्थस्यात्। स पुनर्वस्वोरग्निमादधीत। पुनरेवैनं वामं वसूपावर्तते। भद्रो भवति। यः कामयेत् दानकामा मे प्रजाः स्युरिति। स पूर्वयोः फल्गुन्योरग्निमादधीत॥८॥

अर्यम्णो वा एतन्नक्षत्रम्। यत्पूर्वं फल्गुनी। अर्यमेति तमाहुर्यो ददाति। दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति। यः कामयेत् भगी स्यामिति। स उत्तरयोः फल्गुन्योरग्निमादधीत। भगस्य वा एतन्नक्षत्रम्। यदुत्तरे फल्गुनी। भग्येव भवति। कालकञ्जा वै नामासुरा आसन्॥९॥

ते सुवर्गाय लोकायाग्निमचिन्वत्। पुरुष इष्टकामुपादधात्-पुरुष इष्टकाम्। स इन्द्रो ब्राह्मणो ब्रुवाण इष्टकामुपाधत्। एषा मे चित्रा नामेति। ते सुवर्गं लोकमा प्रारोहन्। स इन्द्र इष्टकामावृहत्। तेऽवाकीर्यन्त। येऽवाकीर्यन्त। त ऊर्णावभयो-ऽभवन्। द्वावुदपतताम्॥१०॥

तौ दिव्यौ श्वानावभवताम्। यो भ्रातृव्यवान्थस्यात्। स चित्रायामग्निमादधीत। अवकीर्येव भ्रातृव्यान्। ओजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्थत्ते। वसन्तो ब्राह्मणोऽग्निमादधीत। वसन्तो वै ब्राह्मणस्यर्तुः। स्व एवैनमृतावाधाय। ब्रह्मवर्चसी भवति। मुखं वा एतदृतूनाम्॥११॥

यद्वसन्तः। यो वसन्ताऽग्निमाधत्ते। मुख्यं एव भवति। अथो
योनिमन्तमेवैनं प्रजातमाधत्ते। ग्रीष्मे राजन्यं आदधीत। ग्रीष्मो
वै राजन्यस्यर्तुः। स्व एवैनमृतावाधाय। इन्द्रियावी भवति। शरदि
वैश्य आदधीत। शरद्वै वैश्यस्यर्तुः॥१२॥

स्व एवैनमृतावाधाय। पशुमान्भवति। न पूर्वयोः
फल्युन्योरग्निमादधीत। एषा वै जघन्या रात्रिः संवत्सरस्य। यत्पूर्वं
फल्युनी। पृष्टित एव संवत्सरस्याग्निमाधाय। पापीयान्भवति।
उत्तरयोरा दधीत। एषा वै प्रथमा रात्रिः संवत्सरस्य। यदुत्तरे
फल्युनी। मुखत एव संवत्सरस्याग्निमाधाय। वसीयान्भवति। अथो
खलु। यदैवैनं यज्ञ उपनमेत्। अथादधीत। सैवास्यद्धिः॥१३॥

खल्वाधिथ्सन्त फल्युन्योरग्निमादधीतासन्नपततामृतूनां वैश्यस्यर्तुरुत्तरे फल्युनी षट्॥ [२]

उद्धन्ति। यदेवास्या अमेध्यम्। तदपहन्ति। अपोऽवोक्षति
शान्त्यै। सिकता निवपति। एतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्य रूपम्। रूपेणैव
वैश्वानरमव रुन्धे। ऊषा निवपति। पुष्टिर्वा एषा प्रजननम्।
यदूषाः॥१४॥

पुष्ट्यामेव प्रजननेऽग्निमाधत्ते। अथो संज्ञानं एव। संज्ञानं
ह्येतत्पशूनाम्। यदूषाः। द्यावापृथिवी सहास्ताम्। ते वियती
अब्रूताम्। अस्त्वेव नौ सह यज्ञियमिति। यदमुष्या यज्ञियमासीत्।
तदस्यामदधात्। त ऊषा अभवन्॥१५॥

यदस्या यज्ञियमासीत्। तदमुष्यामदधात्। तददश्चन्द्रमसि
 कृष्णम्। ऊषान्निवपन्नदो ध्यायेत्। द्यावापृथिव्योरेव यज्ञिये-
 ऽग्निमाधत्ते। अग्निर्देवेभ्यो निलायत। आखू रूपं कृत्वा। स
 पृथिवीं प्राविशत्। स ऊतीः कुर्वाणः पृथिवीमनु समचरत्।
 तदाखुकरीषमभवत्॥१६॥

यदाखुकरीषः सम्भारो भवति। यदेवास्य तत्र न्यक्तम्।
 तदेवाव रुन्धे। ऊर्जं वा एतः रसं पृथिव्या उपदीका उद्दिहन्ति।
 यद्वल्मीकम्। यद्वल्मीकवपा सम्भारो भवति। ऊर्जमेव रसं
 पृथिव्या अव रुन्धे। अथो श्रोत्रमेव। श्रोत्रं ह्येतत्पृथिव्याः।
 यद्वल्मीकः॥१७॥

अबधिरो भवति। य एवं वेद। प्रजापतिः प्रजा असृजत।
 तासामन्नमुपाक्षीयत। ताभ्यः सूदमुपप्राभिनत्। ततो वै तासामन्नं
 नाक्षीयत। यस्य सूदः सम्भारो भवति। नास्य गृहेऽन्नं क्षीयते।
 आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्। तेन प्रजापतिरश्राम्यत्॥१८॥

कथमिदं स्यादिति। सोऽपश्यत्पुष्करपर्णं तिष्ठत्।
 सोऽमन्यत। अस्ति वै तत्। यस्मिन्निदमधि तिष्ठतीति। स
 वराहो रूपं कृत्वोप न्यमञ्जत्। स पृथिवीमध आर्च्छत्। तस्यां
 उपहत्योदमञ्जत्। तत्पुष्करपर्णेऽप्रथयत्। यदप्रथयत्॥१९॥

तत्पृथिव्यै पृथिवित्वम्। अभूद्वा इदमिति। तद्भूम्यै भूमित्वम्।

तां दिशोऽनु वातः समवहत्। तां शर्कराभिरदहत्। शं वै नोऽभूदिति। तच्छर्कराणां शर्करत्वम्। यद्वराहविहतं सम्भारो भवति। अस्यामेवाच्छम्बद्वारमग्निमाधत्ते। शर्करा भवन्ति धृत्यै॥ २०॥

अथो शन्त्वायं। सरैता अग्निराधेय इत्याहुः। आपो वरुणस्य पत्न्य आसन्। ता अग्निरभ्यध्यायत्। ताः समभवत्। तस्य रेतः पराऽपतत्। तद्विरण्यमभवत्। यद्विरण्यमुपास्यति। सरैतसमेवाग्निमाधत्ते। पुरुष इन्वै स्वाद्रेतसो बीभत्सत् इत्याहुः॥ २१॥

उत्तरत उपास्यत्यर्वाभत्सायै। अति प्रयच्छति। आर्तिमेवाति प्रयच्छति। अग्निर्देवेभ्यो निलायत। अश्वो रूपं कृत्वा। सोऽश्वत्थे संवत्सरमतिष्ठत्। तदश्वत्थस्याश्वत्थत्वम्। यदाश्वत्थः सम्भारो भवति। यदेवास्य तत्र न्यक्तम्। तदेवाव रुन्धे॥ २२॥

देवा वा ऊर्जं व्यभजन्त। तत उदुम्बर उदतिष्ठत्। ऊर्वा उदुम्बरः। यदौदुम्बरः सम्भारो भवति। ऊर्जमेवाव रुन्धे। तृतीयस्यामितो दिवि सोम आसीत्। तं गायत्र्याऽहरत्। तस्य पर्णमच्छिद्यत्। तत्पर्णोऽभवत्। तत्पर्णस्य पर्णत्वम्॥ २३॥

यस्य पर्णमयः सम्भारो भवति। सोमपीथमेवाव रुन्धे। देवा वै ब्रह्मन्नवदन्त। तत्पर्ण उपाशृणोत्। सुश्रवा वै नाम। यत्पर्णमयः सम्भारो भवति। ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे। प्रजापतिरग्निमसृजत्।

सोऽबिभेत्प्र मां धक्ष्यतीति। त९ शम्याऽशमयत्॥२४॥

तच्छ्रम्यै शमित्वम्। यच्छ्रमीमयः सम्भारो भवति। शान्त्या
अप्रदाहाय। अग्नेः सृष्टस्य यतः। विकङ्कतं भा आर्च्छत्। यद्विकङ्कतः
सम्भारो भवति। भा एवाव रुन्धे। सहृदयोऽग्निराधेय इत्याहुः।
मरुतोऽद्विरग्निमतमयन्। तस्य तान्तस्य हृदयमाच्छिन्दन्।
साऽशनिर्भवत्। यदशनिहतस्य वृक्षस्य सम्भारो भवति।
सहृदयमेवाग्निमा धत्ते॥२५॥

ऊपां अभवन्नभवद्वल्मीकौऽश्राम्यदप्रथयद्वत्यै बीभत्सत् इत्याहु रुन्धे पर्णत्वमशमयदच्छिन्दुः स्त्रीणि च॥[३]

द्वादशसु विक्रामेष्वग्निमा दधीत। द्वादश मासाः संवत्सरः।
संवत्सरादेवैनमवरुद्धा धत्ते। यद्द्वादशसु विक्रामेष्वग्निमा दधीत।
परिमितमव रुन्धीत। चक्षुर्निमित्त आदधीत। इयद्द्वादश
विक्रामा(३) इति। परिमितं चेवापरिमितं चाव रुन्धे। अनृतं वै
वाचा वदति। अनृतं मनसा ध्यायति॥२६॥

चक्षुर्वै सत्यम्। अद्रा(३)गित्याह। अदर्शमिति। तत्सत्यम्।
यश्चक्षुर्निमित्तेऽग्निमाधत्ते। सत्य एवैनमा धत्ते। तस्मादाहिताग्निर्नानृतं
वदेत्। नास्य ब्राह्मणोऽनाश्वान्गृहे वसेत्। सत्ये ह्यस्याग्निराहितः।
आग्नेयी वै रात्रिः॥२७॥

आग्नेयाः पशवः। ऐन्द्रमहः। नक्तं गार्हपत्यमा दधाति।
पशून्वाव रुन्धे। दिवाऽऽहवनीयम्। इन्द्रियमेवाव रुन्धे। अर्धोदिते
सूर्य आहवनीयमा दधाति। एतस्मिन्वै लोके प्रजापतिः प्रजा

असृजत। प्रजा एव तद्यजमानः सृजते। अथो भूतं चैव भविष्यच्चाव रुन्धे॥२८॥

इडा वै मानवी यज्ञानूकाशिन्यासीत्। साऽशृणोत्। असुरा अग्निमादधत् इति। तदगच्छत्। त आहवनीयमग्र आदधत्। अथ गार्हपत्यम्। अथान्वाहार्यपचनम्। साऽब्रवीत्। प्रतीच्येषां श्रीरंगात्। भद्रा भूत्वा परा भविष्यन्तीति॥२९॥

यस्यैवमग्निराधीयते। प्रतीच्यस्य श्रीरेति। भद्रो भूत्वा पराभवति। साऽशृणोत्। देवा अग्निमादधत् इति। तदगच्छत्। तान्वाहार्यपचनमग्र आदधत्। अथ गार्हपत्यम्। अथाऽऽहवनीयम्। साऽब्रवीत्॥३०॥

प्राच्येषां श्रीरंगात्। भद्रा भूत्वा सुवर्गं लोकमेष्यन्ति। प्रजां तु न वैथस्यन्त इति। यस्यैवमग्निराधीयते। प्राच्यस्य श्रीरेति। भद्रो भूत्वा सुवर्गं लोकमेति। प्रजां तु न विन्दते। साऽब्रवीदिडा मनुम्। तथा वा अहं तवाग्निमाधास्यामि। यथा प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जनिष्यसे॥३१॥

प्रत्यस्मिँल्लोके स्थास्यसि। अभि सुवर्गं लोकं जेष्यसीति। गार्हपत्यमग्र आदधात्। गार्हपत्यं वा अनु प्रजाः पशवः प्रजायन्ते। गार्हपत्येनैवास्मै प्रजां पशून्प्राजनयत्। अथान्वाहार्यपचनम्। तिर्यङ्ङिव वा अयं लोकः। अस्मिन्नेव तेन लोके प्रत्यतिष्ठत्। अथाऽऽहवनीयम्। तेनैव सुवर्गं लोकमभ्यजयत्॥३२॥

यस्यैवमग्निराधीयते। प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते।
प्रत्यस्मिँल्लोके तिष्ठति। अ॒भि सु॒वर्गं लो॒कं ज॑यति। यस्य॒ वा
अ॒य॒थादे॒वत॑म॒ग्निरा॑धीयते। आ दे॒वता॑भ्यो वृश्च्यते। पापी॑यान्भवति।
यस्य॑ यथादे॒वत॑म्। न दे॒वता॑भ्य॒ आवृ॑श्च्यते। वसी॑यान्भवति॥३३॥

भृ॒गूणां॑ त्वाऽङ्गि॑रसां व्रतपते व्रतेनाद॑धामीति॑ भृ॒ग्वङ्गि॑रसा॒-
माद॑ध्यात्। अ॒दि॒त्यानां॑ त्वा दे॒वानां॑ व्रतपते व्रतेनाद॑धामीत्य॒न्यासां॑
ब्राह्म॑णीनां प्र॒जाना॑म्। वरु॑णस्य त्वा रा॒ज्ञो व्रत॑पते व्रतेनाद॑धामीति॑
रा॒ज्ञः। इन्द्र॑स्य त्वेन्द्रि॒येण॑ व्रतपते व्रतेनाद॑धामीति॑ रा॒ज॒न्य॑स्य।
मनो॑स्त्वा ग्रा॒म॒ण्यो व्रत॑पते व्रतेनाद॑धामीति॑ वैश्य॑स्य। ऋ॒भूणां॑ त्वा
दे॒वानां॑ व्रतपते व्रतेनाद॑धामीति॑ रथका॒रस्य॑। य॒थादे॒वत॑म॒ग्निरा॑धीयते।
न दे॒वता॑भ्य॒ आवृ॑श्च्यते। वसी॑यान्भवति॥३४॥

ध्यायति॑ वै रात्रि॒श्राव॑ रुन्धे भविष्यन्तीत्य॑ब्रवी॒ज्जनि॑ष्यसे॒ऽजय॑द्वसी॑यान्भवति॒ नवं च॥ [४]

प्र॒जाप॑तिर्वा॒चः स॒त्यम॑पश्यत्। तेना॒ग्निमा॑धत्त। तेन॒ वै
स आ॑र्धोत्। भूर्भुवः॑ सुव॒रित्या॑ह। ए॒तद्वै वा॒चः स॒त्यम्। य
ए॒तेना॒ग्निमा॑धत्ते। ऋ॒ध्नोत्ये॒व। अथो॑ स॒त्यप्रा॑शूरे॒व भ॑वति। अथो॒ य
ए॒वं वि॒द्वान॑भि॒चर॑ति। स्तृ॒णुत॑ ए॒वैन॑म्॥३५॥

भूरित्या॑ह। प्र॒जा ए॒व तद्य॑जमानः सृजते। भुव॒ इत्या॑ह।
अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति तिष्ठति। सुव॒रित्या॑ह। सु॒वर्गं ए॒व लो॒के
प्र॑ति तिष्ठति। त्रि॒भिर॒क्षरै॒र्गार्ह॑पत्य॒मा द॑धाति। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः।
ए॒ष्वे॒वैनं॑ लो॒केषु॑ प्र॑तिष्ठित॒माध॑त्ते। सर्वैः॑ प॒ञ्चभि॑राहव॒नीय॑म्॥३६॥

सुवर्गाय वा एष लोकायाधीयते। यदाहवनीयः। सुवर्ग
 एवास्मै लोके वाचः सत्यं सर्वमाप्नोति। त्रिभिर्गार्हपत्यमा
 दधाति। पञ्चभिर्गाहवनीयम्। अष्टौ सम्पद्यन्ते। अष्टाक्षरा गायत्री।
 गायत्रौऽग्निः। यावानेवाग्निः। तमाधत्ते॥ ३७॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टाः परांचीरायन्।
 ताभ्यो ज्योतिरुदगृह्णात्। तं ज्योतिः पश्यन्तीः प्रजा अभि
 समावर्तन्त। उपरीवाग्निमुदगृह्णीयादुद्धरन्। ज्योतिरेव पश्यन्तीः
 प्रजा यजमानमभि समावर्तन्ते। प्रजापतेरक्षयश्चयत्। तत्परा-
 ऽपतत्। तदश्वोऽभवत्। तदश्वस्याश्वत्वम्॥ ३८॥

एष वै प्रजापतिः। यदग्निः। प्राजापत्योऽश्वः। यदश्वं
 पुरस्तान्नयति। स्वमेव चक्षुः पश्यन्प्रजापतिरनूदेति। वज्री वा
 एषः। यदश्वः। यदश्वं पुरस्तान्नयति। जातानेव भ्रातृव्यान्प्रणुदते।
 पुनरा वर्तयति॥ ३९॥

जनिष्यमाणानेव प्रतिनुदते। न्याहवनीयो गार्हपत्य-
 मकामयत। निगार्हपत्य आहवनीयम्। तौ विभाजं नाशक्रोत्।
 सोऽश्वः पूर्ववाङ्मत्वा। प्राश्वं पूर्वमुदवहत्। तत्पूर्ववाहः पूर्ववाद्वम्।
 यदश्वं पुरस्तान्नयति। विभक्तिरेवैनयोः सा। अथो नानावीर्यावैवैनौ
 कुरुते॥ ४०॥

यदुपर्युपरि शिरो हरेत्। प्राणान् विच्छिन्द्यात्। अधोऽधः शिरो

हरति। प्रा॒णानां॑ गोपी॒थाय॑। इ॒य॒त्य॒ग्रे॑ हरति। अथे॒य॒त्यथे॑यति। त्रयं॑
इ॒मे लो॒काः। ए॒ष्वे॒वैनं॑ लो॒केषु॑ प्रति॒ष्ठित॑माधत्ते। प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑-
सृजत। सोऽ॒बिभे॑त्प्र मां धक्ष्यतीति॥४१॥

तस्य॑ त्रे॒धा म॑हि॒मानं॑ व्यौ॒हत्। शान्त्या॑ अ॒प्रदा॑हाय। यत्रे॒धा-
ऽ॒ग्निरा॑धी॒यते॑। म॒हि॒मान॑मे॒वास्य॑ तद्व्यौ॒हति॑। शान्त्या॑ अ॒प्रदा॑हाय।
पुन॑रा वर्तयति। म॒हि॒मान॑मे॒वास्य॑ सन्द॒धाति॑। प॒शुर्वा ए॒षः। यद॑श्वः।
ए॒ष रु॒द्रः॥४२॥

यद॑ग्निः। यद॑श्वस्य प॒देऽ॒ग्निमा॑द॒ध्यात्। रु॒द्राय॑ प॒शून॑पि॒दध्यात्॑।
अ॒प॒शुर्य॑ज॒मानः॑ स्यात्। यन्ना॒क्रम॑येत्। अ॒न॒वरु॑द्धा अस्य प॒शवः॑
स्युः। पा॒र्श्वत॑ आक्रमयेत्। यथाऽऽहि॒तस्या॒ग्नेरङ्गा॑रा अभ्यव॒वर्ते॑रन्।
अ॒वरु॑द्धा अस्य प॒शवो॑ भव॒न्ति॑। न रु॒द्राया॑पि॒दधा॑ति॥४३॥

त्रीणि॑ ह॒वी॒ःषि॑ निर्व॒पति॑। वि॒राजं॑ ए॒व वि॒क्रान्तं॑ यज॒मानोऽनु॑
वि॒क्रम॑ते। अ॒ग्नये॑ प॒व॒माना॑य। अ॒ग्नये॑ पा॒व॒काय॑। अ॒ग्नये॑
शुच॑ये। यद॑ग्नये॑ प॒व॒माना॑य निर्व॒पति॑। पु॒नात्ये॒वैन॑म्। यद॑ग्नये॑
पा॒व॒काय॑। पू॒त ए॒वास्मि॑न्न॒न्नाद्यं॑ द॒धाति॑। यद॑ग्नये॑ शुच॑ये।
ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒समे॒वास्मि॑न्नुप॒रि॒ष्टाद॑धाति॥४४॥

ए॒न॒मा॒हु॒व॒नीयं॑ धत्तेऽश्व॒त्वं वर्त॑यति कुरु॒त इति॑ रु॒द्रो द॑धाति यद॑ग्नये॑ शुच॑य॒ एकं॑ च॥——[५]

दे॒वा॒सु॒राः संय॑त्ता आसन्। ते दे॒वा वि॑ज॒यमु॑प॒यन्तः॑। अ॒ग्नौ
वा॒मं व॒सु सं न्य॑दधत। इ॒दमु॑ नो भविष्यति। यदि॑ नो जे॒ष्यन्ती॑ति॥

तदग्निर्नोऽहमशक्रोत्। तत् त्रेधा विन्यदधात्। पशुषु तृतीयम्।
अप्सु तृतीयम्। आदित्ये तृतीयम्॥४५॥

तद्देवा विजित्य। पुनरवारुरुत्सन्त। तैऽग्नये पवमानाय
पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्। पशवो वा अग्निः पवमानः। यदेव
पशुष्वासीत्। तत्तेनावारुन्धत। तैऽग्नये पावकाय। आपो वा अग्निः
पावकः। यदेवाप्स्वासीत्। तत्तेनावारुन्धत॥४६॥

तैऽग्नये शुचये। असौ वा आदित्योऽग्निः शुचिः। यदेवाऽऽदित्य
आसीत्। तत्तेनावारुन्धत। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। तनुवो वावैता
अग्न्याधेयस्य। आग्नेयो वा अष्टाकपालोऽग्न्याधेयमिति। यत्तं
निर्वपेत्। नैतानि। यथाऽऽत्मा स्यात्॥४७॥

नाङ्गानि। तादृगेव तत्। यदेतानि निर्वपेत्। न तम्। यथाऽङ्गानि
स्युः। नाऽऽत्मा। तादृगेव तत्। उभयानि सह निरुप्याणि। यज्ञस्य
सात्मत्वाय। उभयं वा एतस्यैन्द्रियं वीर्यमाप्यते॥४८॥

योऽग्निमाधत्ते। ऐन्द्राग्नमेकादशकपालमनु निर्वपेत्। आदित्यं
चरुम्। इन्द्राग्नी वै देवानामयातयामानौ। ये एव देवते अयातयाम्नी।
ताभ्यामेवास्मा इन्द्रियं वीर्यमव रुन्धे। आदित्यो भवति। इयं वा
अदितिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठति। धेन्वै वा एतद्रेतः॥४९॥

यदाज्यम्। अनडुहस्तण्डुलाः। मिथुनमेवाव रुन्धे। घृते
भवति। यज्ञस्यालूक्षान्तत्वाय। चत्वारं आर्षेयाः प्राशन्ति।

दिशामेव ज्योतिषि जुहोति। पशवो वा एतानि हवींषि। एष रुद्रः। यदग्निः॥५०॥

यत्सद्य एतानि हवींषि निर्वपेत्। रुद्राय पशूनपि दध्यात्। अपशुर्यजमानः स्यात्। यन्नानुनिर्वपेत्। अनवरुद्धा अस्य पशवः स्युः। द्वादशसु रात्रीष्वनु निर्वपेत्। संवत्सरप्रतिमा वै द्वादश रात्रयः। संवत्सरेणैवास्मै रुद्रं शमयित्वा। पशूनव रुन्धे। यदेकमेकमेतानि हवींषि निर्वपेत्॥५१॥

यथा त्रीण्यावपनानि पूरयेत्। तादृक्तत्। न प्रजननमुच्छिंषेत्। एकं निरुप्य। उत्तरे समस्येत्। तृतीयमेवास्मै लोकमुच्छिंषति प्रजननाय। तं प्रजयां पशुभिरनु प्रजायते। अथो यज्ञस्यैवैषाऽभिक्रान्तिः। रथचक्रं प्रवर्तयति। मनुष्यरथेनैव देवरथं प्रत्यवरोहति॥५२॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। होतव्यमग्निहोत्राँ(३) न होतव्या(३) मिति। यद्यजुषा जुहुयात्। अयथापूर्वमाहुती जुहुयात्। यन्न जुहुयात्। अग्निः परा भवेत्। तूष्णीमेव होतव्यम्। यथापूर्वमाहुती जुहोति। नाग्निः पराभवति। अग्नीधे ददाति॥५३॥

अग्निमुखानेवर्तून्प्रीणाति। उपबर्हणं ददाति। रूपाणामवरुद्धौ। अश्वं ब्रह्मणै। इन्द्रियमेवाव रुन्धे। धेनुं होत्रे। आशिषं एवाव रुन्धे। अनङ्गाहमध्वर्यवै। वह्निर्वा अनङ्गान्। वह्निरध्वर्युः॥५४॥

वहि॑नै॒व वहि॑ य॒ज्ञस्या॑व॒ रुन्धे॑। मि॒थुनौ॑ गावौ॑ द॒दाति॑।
 मि॒थुन॑स्याव॒रुद्धौ॑। वा॒सो द॒दाति॑। स॒र्वदे॒वत्य॑ वै वा॒सः। सर्वा॑
 ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति। आ द्वा॑दश॒भ्यो द॒दाति॑। द्वा॑दश॒ मासाः॑
 सं॒वत्सरः॑। सं॒वत्सर॑ ए॒व प्र॒ति तिष्ठ॑ति। का॒ममूर्ध्व॑ दे॒यम्।
 अ॒परि॑मित॒स्याव॒रुद्धौ॑॥५५॥

आदित्ये तृतीयमप्स्वासीत्तत्तेनावारुन्धत् स्यादाप्यते रेतोऽग्निरेकमेकमेतानि हवीःषि निर्वपेत्प्रत्यवरोहति
 ददात्यध्वर्युर्देयमेकं च॥ [६]

घ॒र्मः शि॒रस्त॑द॒यम॒ग्निः। स॒म्प्रि॑यः प॒शुभि॑र्भुवत्। छु॒र्दिस्तो॑काय॒
 तन॑याय॒ यच्छ॑। वा॒तः प्रा॒णस्त॑द॒यम॒ग्निः। स॒म्प्रि॑यः प॒शुभि॑र्भुवत्।
 स्व॒दि॒तं तो॒काय॒ तन॑याय॒ पितुं॑ प॒ंच। प्रा॒चीम॒नु प्र॒दिशं॑ प्रेहि॑ वि॒द्वान्।
 अ॒ग्नेर॑ग्ने पु॒रो अ॑ग्नि॒र्भवे॒ह। वि॒श्वा आ॒शा दी॒द्यानो॑ विभा॑हि। ऊ॒र्जं नो॑
 धेहि॑ द्वि॒पदे॒ चतु॑ष्पदे॥५६॥

अ॒र्कश्चक्षु॑स्त॒दसौ॑ सूर्य॒स्तद॒यम॒ग्निः। स॒म्प्रि॑यः प॒शुभि॑र्भुवत्।
 यत्ते॑ शु॒क्र शु॒क्रं वर्चः॑ शु॒क्रा त॒नूः। शु॒क्रं ज्योति॑रज॒स्रम्। तेन॑ मे
 दी॒दिहि॑ तेन॒ त्वाऽऽद॑धे। अ॒ग्निना॑ऽग्ने ब्र॒ह्मणा॑। आ॒न॒शे व्या॑न॒शे
 सर्व॑मायुर्व्या॒न॒शे। ये ते॑ अ॒ग्ने शि॒वे त॒नुवौ॑। वि॒राट् स्व॒राट्। ते
 मा॒वि॒शतां॑ ते मा॑ जि॒न्वता॑म्॥५७॥

ये ते॑ अ॒ग्ने शि॒वे त॒नुवौ॑। स॒म्राट्वा॑भि॒भूश्च॑। ते मा॒वि॒शतां॑ ते
 मा॑ जि॒न्वता॑म्। ये ते॑ अ॒ग्ने शि॒वे त॒नुवौ॑। वि॒भूश्च॑ परि॒भूश्च॑। ते
 मा॒ वि॒शतां॑ ते मा॑ जि॒न्वता॑म्। ये ते॑ अ॒ग्ने शि॒वे त॒नुवौ॑। प्र॒भ्वी च॒

प्रभूतिश्च। ते मा विंशतां ते मां जिन्वताम्। यास्ते अग्रे शिवास्तनुवः।
ताभिस्त्वाऽऽदधे। यास्ते अग्रे घोरास्तनुवः। ताभिर्मुं गच्छ॥५८॥
चतुष्पदे जिन्वतां तनुवस्त्राणि च॥_____ [७]

इमे वा एते लोका अग्रयः। ते यदव्यावृत्ता आधीयेरन्।
शोचयेयुर्यजमानम्। घर्मः शिर इति गार्हपत्यमा दधाति। वातः
प्राण इत्यन्वाहार्यपचनम्। अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम्। तेनैवैनान्व्या-
वर्तयति। तथा न शोचयन्ति यजमानम्। रथन्तरमभिगायते
गार्हपत्य आधीयमाने। रथन्तरो वा अयं लोकः॥५९॥

अस्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठितमा धत्ते। वामदेव्यमभिगायत
उद्धियमाणे। अन्तरिक्षं वै वामदेव्यम्। अन्तरिक्ष एवैनं प्रति-
ष्ठितमाधत्ते। अथो शान्तिर्वै वामदेव्यम्। शान्तमेवैनं पशव्यमुद्धरते।
बृहद्भिगायत आहवनीय आधीयमाने। बार्हतो वा असौ लोकः।
अमुष्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठितमाधत्ते। प्रजापतिरग्निमसृजत॥६०॥

सोऽश्वोऽवारो भूत्वा पराङ्मैत्। तं वारवन्तीयेनावारयत।
तद्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वम्। श्यैतेन श्येती अंकुरुत।
तच्छ्रौतस्य श्यैतत्वम्। यद्वारवन्तीयमभि गायते। वारयित्वैवैनं
प्रतिष्ठितमा धत्ते। श्यैतेन श्येती कुरुते। घर्मः शिर इति
गार्हपत्यमादधाति। सशीर्षाणमेवैनमा धत्ते॥६१॥

उपैनमुत्तरो यज्ञो नमति। रुद्रो वा एषः। यदग्निः।
स आधीयमान ईश्वरो यजमानस्य पशून् हिंसितोः।

सम्प्रियः पशुभिर्भुवदित्याह। पशुभिरेवैनं सम्प्रियं करोति।
पशूनामहिंसायै। छुर्दिस्तोकाय तनयाय यच्छेत्याह। आ-
मेवैतामा शास्ते। वार्तः प्राण इत्यन्वाहार्यपचनम्॥६२॥

सप्राणमेवैनमा धत्ते। स्वदितं तोकाय तनयाय पितुं
पचेत्याह। अन्नमेवास्मै स्वदयति। प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहिं
विद्वानित्याह। विभक्तिरेवैनयोः सा। अथो नानावीर्यावेवैनौ कुरुते।
ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पद इत्याह। आमेवैतामा शास्ते।
अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम्। अर्को वै देवानामन्नम्॥६३॥

अन्नमेवाव रुन्धे। तेन मे दीदिहीत्याह। समिन्ध एवैनम्।
आनशे व्यानश इति त्रिरुदिङ्गयति। त्रयं इमे लोकाः। एष्वेवैनं
लोकेषु प्रतिष्ठितमा धत्ते। तत्तथा न कार्यम्। वीङ्गितमप्रतिष्ठितमा
दधीत। उद्धृत्यैवाधायामिमन्त्रियः। अवीङ्गितमेवैनं प्रतिष्ठितमाधत्ते।
विराट् स्वराट् यास्ते अग्ने शिवास्तनुवस्ताभिस्त्वाऽऽदध इत्याह।
एता वा अग्नेः शिवास्तनुवः। ताभिरेवैनं समर्धयति। यास्ते
अग्ने घोरास्तनुवस्ताभिरमुं गच्छेति ब्रूयाद्यं द्विष्यात्। ताभिरेवैनं
पराभावयति॥६४॥

लोकौऽसृजतैनमाधत्तेऽन्वाहार्यपचनं देवानामन्नमेनं प्रतिष्ठितमाधत्ते पञ्च च॥—————[८]

शमीगर्भादग्निं मन्थति। एषा वा अग्निर्यज्ञिया तनूः। तामेवास्मै
जनयति। अदितिः पुत्रकामा। साध्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मौदनमपचत्।
तस्या उच्छेषणमददुः। तत्प्राश्नात्। सा रेतोऽधत्त। तस्यै धाता

चौर्यमा चाजायेताम्। सा द्वितीयमपचत्॥६५॥

तस्या उच्छेषणमददुः। तत्प्राश्नात्। सा रेतोऽधत्त।
तस्यै मित्रश्च वरुणश्चाजायेताम्। सा तृतीयमपचत्। तस्या
उच्छेषणमददुः। तत्प्राश्नात्। सा रेतोऽधत्त। तस्या अशश्च
भगश्चाजायेताम्। सा चतुर्थमपचत्॥६६॥

तस्या उच्छेषणमददुः। तत्प्राश्नात्। सा रेतोऽधत्त। तस्या
इन्द्रश्च विवस्वाश्चाजायेताम्। ब्रह्मोदनं पचति। रेत एव तदधाति।
प्राश्नन्ति ब्राह्मणा ओदनम्। यदाज्यमुच्छिष्यते। तेन समिधो-
ऽभ्यज्या दधाति। उच्छेषणाद्वा अदिती रेतोऽधत्त॥६७॥

उच्छेषणादेव तद्रेतो धत्ते। अस्थि वा एतत्। यत्समिधः।
एतद्रेतः। यदाज्यम्। यदाज्येन समिधोऽभ्यज्यादधाति। अस्थ्येव
तद्रेतसि दधाति। तिस्र आदधाति मिथुनत्वाय। इयंतीर्भवन्ति।
प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मिताः॥६८॥

इयंतीर्भवन्ति। यज्ञपुरुषा सम्मिताः। इयंतीर्भवन्ति। एतावद्वै
पुरुषे वीर्यम्। वीर्यसम्मिताः। आर्द्रा भवन्ति। आर्द्रमिव हि
रेतः सिच्यते। चित्रियस्याश्वत्थस्यादधाति। चित्रमेव भवति।
घृतवंतीभिरा दधाति॥६९॥

एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम्। यद्घृतम्। प्रियेणैवेनं धाम्ना समर्ध-
यति। अथो तेजसा। गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्यादध्यात्। गायत्रछन्दा वै

ब्राह्मणः। स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय। त्रिष्टुग्भीं राजन्यस्य।
त्रिष्टुच्छन्दा वै राजन्यः। स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय॥ ७०॥

जगतीभिर्वैश्यस्य। जगतीछन्दा वै वैश्यः। स्वस्य छन्दसः
प्रत्ययनस्त्वाय। त९ संवत्सरं गोपायेत्। संवत्सर९ हि रेतो हितं
वर्धते। यद्येन९ संवत्सरे नोपनमेत्। समिधः पुनरादध्यात्। रेतं एव
तद्धितं वर्धमानमेति। न मा९ समंश्जीयात्। न स्त्रियमुपेयात्॥ ७१॥

यन्मा९ समंश्जीयात्। यत्स्त्रियमुपेयात्। निर्वीर्यः स्यात्।
नैनमग्निरुपनमेत्। श्व आधास्यमानो ब्रह्मौदनं पंचति। आदित्या
वा इत उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्। ते वा इतो यन्तं प्रतिनुदन्ते।
एते खलु वावाऽऽदित्याः। यद्वाह्मणाः। तैरेव सन्त्वं गच्छति॥ ७२॥

नैनं प्रतिनुदन्ते। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। क्वां सः। अग्निः कार्यः।
योऽस्मै प्रजां पशून्प्रजनयतीति। शल्कैस्ता९ रात्रिमग्निमिन्धीत।
तस्मिन्नुपव्युषमरणीं निष्टपेत्। यथर्षभार्यं वाशिता न्याविच्छायति।
तादृगेव तत्। अपोदूह्य भस्माग्निं मन्थति॥ ७३॥

सैव साग्नेः सन्ततिः। तं मथित्वा प्राञ्चमुद्धरति।
संवत्सरमेव तद्रेतो हितं प्रजनयति। अनाहितस्तस्याग्नि-
रित्याहुः। यः समिधोऽनाधायाग्निमाधत्त इति। ताः संवत्सरे
पुरस्तादादध्यात्। संवत्सरादेवैनमवरुध्याधत्ते। यदि संवत्सरे-
ऽनादध्यात्। द्वादश्यां पुरस्तादादध्यात्। संवत्सरप्रतिमा वै

द्वादश रात्रयः। संवत्सरमेवास्याऽऽहिता भवन्ति। यदि
द्वादश्यां नादध्यात्। त्र्यहे पुरस्तादादध्यात्। आहिता एवास्य
भवन्ति॥ ७४॥

द्वितीयमपचच्चतुर्थमपचददिती रेतोऽधत्त सम्मिता घृतवतीभिरादधाति राजन्यः स्वस्य छन्दसः
प्रत्ययनस्त्वार्येयाद्रच्छति मन्यति रात्रयश्चत्वारि च॥ [१]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। स रिरिचानोऽमन्यत।
स तपोऽतप्यत। स आत्मन्वीर्यमपश्यत्। तदवर्धत।
तदस्मात्सहसोर्ध्वमसृज्यत। सा विराडभवत्। तां देवासुरा
व्यगृह्णत। सोऽब्रवीत्प्रजापतिः। मम वा एषा॥ ७५॥

दोहा एव युष्माकमिति। सा ततः प्राच्युदक्रामत्। तत्प्रजा-
पतिः पर्यगृह्णात्। अथर्व पितुं मे गोपायेति। सा द्वितीयमुदक्रामत्।
तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। नर्यं प्रजां मे गोपायेति। सा तृतीयमुद-
क्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। शङ्स्यं पशून्मे गोपायेति॥ ७६॥

सा चतुर्थमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। सप्रथं सभां
मे गोपायेति। सा पञ्चममुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्।
अहं बुध्निय मन्त्रं मे गोपायेति। अग्नीन् वाव सा तान्व्यक्रमत।
तान्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अथो पङ्क्तिमेव। पङ्क्तिर्वा एषा ब्राह्मणे
प्रविष्टा॥ ७७॥

तामात्मनोऽधि निर्मिमीते। यदग्निराधीयते। तस्मादेतावन्तो-

ऽग्नय॒ आधी॑यन्ते। पाङ्क्तुं॑ वा इ॒दं सर्व॑म्। पाङ्क्तुं॑ नैव पाङ्क्तुं॑
 स्पृणोति। अथर्व॑ पि॒तु मे॑ गोपा॒येत्या॑ह। अन्न॑मे॒वैतेन॑ स्पृणोति।
 नर्य॑ प्र॒जां मे॑ गोपा॒येत्या॑ह। प्र॒जामे॒वैतेन॑ स्पृणोति। श॒स्यं प॒शून्मे॑
 गोपा॒येत्या॑ह॥ ७८॥

प॒शून्मे॒वैतेन॑ स्पृणोति। सप्र॑थ स॒भां मे॑ गोपा॒येत्या॑ह।
 स॒भामे॒वैतेनैन्द्रि॑यं स्पृणोति। अहं॑ बु॒ध्रिय॑ म॒त्रं मे॑ गोपा॒येत्या॑ह।
 म॒त्रमे॒वैतेन॑ श्रि॒यं स्पृणोति॑। यद॑न्वा॒हार्य॑पच॑नेऽन्वा॒हार्यं पच॑न्ति।
 तेन॑ सौ॒ऽस्याभीष्टः॑ प्री॒तः। यद्वा॒रह॑पत्य॒ आज्य॑मधि॒श्रय॑न्ति
 सम्प॒त्नीर्या॑जय॑न्ति। तेन॑ सौ॒ऽस्याभीष्टः॑ प्री॒तः। यदा॑हव॒नीये॑
 जुह॑ति॥ ७९॥

तेन॑ सौ॒ऽस्याभीष्टः॑ प्री॒तः। यथ्स॒भायां वि॒जय॑न्ते। तेन॑
 सौ॒ऽस्याभीष्टः॑ प्री॒तः। यदा॑वस॒थेऽन्नं॑ ह॒रन्ति॑। तेन॑ सौ॒ऽ
 स्याभीष्टः॑ प्री॒तः। तथा॑ऽस्य॒ सर्वे॑ प्री॒ता अ॒भीष्टा आधी॑यन्ते।
 प्र॒वस॑थमे॒ष्यन्नेव॑मुप॑तिष्ठे॒तैक॑मेकम्। यथा॑ ब्रा॒ह्म॒णाय॑ गृ॒हेवा॒सिने॑
 परि॒दाय॑ गृ॒हानेति॑। ता॒दृगे॒व तत्। पुन॑रा॒गत्योप॑तिष्ठते। सा
 भा॒गेय॑मे॒वेषां॑ तत्। सा तत् ऊ॒र्ध्वारो॑हत्। सा रो॒हिण्य॑भवत्।
 तद्रो॒हिण्यै रो॒हिणित्व॑म्। रो॒हिण्याम॑ग्नि॒माद॑धीत। स्व ए॒वैनं॑ यो॒नौ
 प्रति॑ष्ठित॒माध॑त्ते। ऋ॒ध्नोत्ये॑नेन॥ ८०॥

एषा प॒शून्मे॑ गोपा॒येति॑ प्रवि॒ष्टा प॒शून्मे॑ गोपा॒येत्या॑ह जुह॑ति तिष्ठते सप्त च॥ [१०]

ब्रह्म सन्धत्तं कृत्तिकासूद्धन्ति द्वादशसु प्रजापतिर्वाचो देवासुरास्तदग्निर्नोद्धर्मः शिरं इमे वै शमीगर्भात्प्रजा-

पतिः स रिरिचानः स तपः स आत्मन्वीर्यं दशं॥१०॥

ब्रह्म सन्धत्तं तौ दिव्यावथौ शन्त्वाय प्राच्येषां यदुपर्युपरि यथ्सद्यः सोऽश्वोऽवारो भूत्वा जगतीभिरशीतिः॥८०॥

ब्रह्म सन्धत्तमृध्नोत्येनेन॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके प्रथमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः ॥

उद्धन्यमानमस्या अमेध्यम्। अपं पाप्मानं यजमानस्य हन्तु।
शिवा नः सन्तु प्रदिशश्चतस्रः। शं नो माता पृथिवी तोकसाता।
शं नो देवीरभिष्टये। आपो भवन्तु पीतये। शं योरभि स्रवन्तु नः।
वैश्वानरस्य रूपम्। पृथिव्यां परिस्रसा। स्योनमा विशन्तु नः॥१॥

यदिदं दिवो यददः पृथिव्याः। सञ्जज्ञाने रोदसी सम्बभूवतुः।
ऊषान्कृष्णमवतु कृष्णमूषाः। इहोभयोर्यज्ञियमागमिष्ठाः। ऊतीः
कुर्वाणो यत्पृथिवीमचरः। गुहाकारमाखुरूपं प्रतीत्य। तत्ते
न्यक्तमिह सम्भरन्तः। शतं जीवेम शरदः सर्वाः। ऊर्जं पृथिव्या
रसमाभरन्तः। शतं जीवेम शरदः पुरूचीः॥२॥

वम्रीभिरनुवित्तं गुहासु। श्रोत्रं त उर्व्यबधिरा भवामः।
प्रजापतिसृष्टानां प्रजानाम्। क्षुधोऽपंहत्यै सुवितं नो अस्तु।
उप प्रभिन्नमिषमूर्जं प्रजाभ्यः। सूदं गृहेभ्यो रसमाभरामि। यस्य
रूपं बिभ्रदिमामविन्दत्। गुहा प्रविष्टाः सरिरस्य मध्ये। तस्येदं
विहंतमाभरन्तः। अछम्बद्वारमस्यां विधेम॥३॥

यत्पर्यपश्यत्सरिरस्य मध्ये। उर्वीमपश्यञ्जगतः प्रतिष्ठाम्।
तत्पुष्करस्याऽऽयतनाद्धि जातम्। पूर्णं पृथिव्याः प्रथनं हरामि।
याभिरदृहञ्जगतः प्रतिष्ठाम्। उर्वीमिमां विश्वजनस्य भर्त्रीम्। ता

नः शिवाः शर्कराः सन्तु सर्वाः। अग्ने रेतश्चन्द्रः हिरण्यम्। अद्भ्यः
सम्भूतममृतं प्रजासु। तत्सम्भरन्नुत्तरतो निधाय॥४॥

अतिप्रयच्छं दुरितिं तरेयम्। अश्वो रूपं कृत्वा यदश्वत्थे-
ऽतिष्ठः। संवत्सरं देवेभ्यो निलायं। तत्ते न्यक्तमिह सम्भरन्तः। शतं
जीवेम शरदः सर्वाः। ऊर्जः पृथिव्या अध्युत्थितोऽसि। वनस्पते
शतबलशो विरोह। त्वया वयमिषमूर्जं मदन्तः। रायस्पोषेण समिषा
मदेम। गायत्रिया ह्रियमाणस्य यत्ते॥५॥

पूर्णमपंतत्तृतीयस्यै दिवोऽधि। सोऽयं पूर्णः सोमपर्णाद्धि
जातः। ततो हरामि सोमपीथस्यावरुद्धौ। देवानां ब्रह्मवादं
वदतां यत्। उपाशृणोः सुश्रवा वै श्रुतोऽसि। ततो मामाविशतु
ब्रह्मवर्चसम्। तत्सम्भरंस्तदवरुन्धीय साक्षात्। यया ते
सृष्टस्याग्नेः। हेतिमशमयत्प्रजापतिः। तामिमामप्रदाहाय॥६॥

शमीः शान्त्यै हराम्यहम्। यत्ते सृष्टस्यं यतः। विकङ्कतं भा
आर्च्छन्नातवेदः। तया भासा सम्मितः। उरुं नो लोकमनु प्रभाहि।
यत्ते तान्तस्य हृदयमाच्छिन्दन्नातवेदः। मरुतोऽद्विस्तमयित्वा।
एतत्ते तदशनेः सम्भरामि। सात्मा अग्ने सहृदयो भवेह।
चित्रियादश्वत्थात्सम्भृता बृहत्यः॥७॥

शरीरमभि सःस्कृताः स्थ। प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मिताः।
तिस्रस्त्रिवृद्धिर्मिथुनाः प्रजात्यै। अश्वत्थाद्व्यवाहाद्धि जाताम्।

अ॒ग्नेस्त॒नूं य॒ज्ञिया॒५ सम्भ॑रामि। शा॒न्तयो॑नि॒५ शमी॑ग॒र्भम्। अ॒ग्नये॑
प्रज॑नयित॒वै। यो अ॑श्व॒त्थः श॑मीग॒र्भः। आ॒रुरो॑ह॒ त्वे सचो॑। तं ते
हरामि॒ ब्रह्म॑णा॥८॥

य॒ज्ञियैः॑ के॒तुभिः॑ स॒ह। यं त्वा॑ स॒मभ॑र॒ञ्जात॑वेदः। य॒थाश॑री॒रं
भू॒तेषु॑ न्य॒क्तम्। स स॒म्भृतः॑ सीद॒ शिवः॑ प्र॒जाभ्यः॑। उ॒रुं नो॑
लो॒कम॑नु॒नेषि॑ वि॒द्वान्। प्र॒वेध॑से॒ क॒वये॑ मे॒ध्याय॑। वचो॑ व॒न्दारु॑
वृष॒भाय॑ वृ॒ष्णे। यतो॑ भ॒यम॑भ॒यं तन्नो॑ अस्तु। अ॒व दे॒वान् य॒जे
हे॒ड्यान्। स॒मिधा॒ऽग्निं दु॑वस्यत॥९॥

॥ घृत-सूक्तम् ॥

घृ॒तैर्बो॑धय॒ताति॑थिम्। आ॒ऽस्मिन् ह॒व्या जु॑होतन। उ॒पं
त्वाऽग्ने॑ ह॒विष्म॑तीः। घृ॒ताची॑र्यन्तु॒ हर्य॑त। जुष॒स्वं स॒मिधो॑ म॒म।
तं त्वा॑ स॒मिद्धि॑र॒ङ्गिरः॑। घृ॒तेन॑ वर्धयामसि। बृ॒हच्छो॑चा यवि॒ष्ठ्या।
स॒मि॒ध्यमा॑नः प्रथ॒मो नु॑ धर्मः। स॒म॒क्तुभि॑रज्यते वि॒श्ववा॑रः॥१०॥

शो॒चिष्केशो॑ घृ॒तनि॑र्णि॒क्पाव॑कः। सु॒य॒ज्ञो अ॒ग्निर्य॑जथा॒य दे॒वान्।
घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तयो॑नि॒र॒ग्निः। घृ॒तैः स॒मिद्धो॑ घृ॒तम॒स्यान्न॑म्। घृ॒तप्रु॑ष॒स्त्वा
स॒रितो॑ वहन्ति। घृ॒तं पिब॑न्त्सु॒यजा॑ यक्षि॒ देवान्। आ॒यु॒र्दा अ॒ग्ने
ह॒विषो॑ जुषा॒णः। घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तयो॑निरेधि। घृ॒तं पी॒त्वा मधु॑ चारु॒
गव्य॑म्। पि॒तेव॑ पु॒त्रम॒भिर॑क्षतादि॒मम्॥११॥

त्वामग्ने समिधानं यविष्ठ। देवा दूतं चक्रिरे हव्यवाहम्।
 उरुज्रयंसं घृतयोनिमाहुतम्। त्वेषं चक्षुर्दधिरे चोदयन्वति। त्वामग्ने
 प्रदिव आहुतं घृतेन। सुम्नायवः सुषमिधा समीधिरे। स वावृधान
 ओषधीभिरुक्षितः। उरु ज्रयांसि पार्थिवा वितिष्ठसे। घृतप्रतीकं
 व ऋतस्य धूरुषदम्। अग्निं मित्रं न समिधान ऋञ्जते॥१२॥

इन्धानो अक्रो विदथेषु दीद्यत्। शुक्रवर्णामुदु नो यंसते
 धियम्। प्रजा अग्ने संवासय। आशाश्च पशुभिः सह। राष्ट्राण्यस्मा
 आर्धेहि। यान्यासन्त्सवितुः सवे। मही विशपत्नी सदेने ऋतस्य।
 अर्वाची एतं धरुणे रयीणाम्। अन्तर्वत्नी जन्यं जातवेदसम्।
 अध्वराणां जनयथः पुरोगाम्॥१३॥

आरौहतं दशतुं शक्नोमीमम्। ऋतेनाग्न आयुषा वर्चसा सह।
 ज्योग्जीवन्त उत्तरामुत्तरां समां। दर्शमहं पूर्णमासं यज्ञं यथा
 यज्ञै। ऋत्विगवती स्थो अग्निरेतसौ। गर्भं दधाथां ते वामहं ददे।
 तत्सत्यं यद्वीरं बिभृथः। वीरं जनयिष्यथः। ते मत्प्रातः प्रजनिष्येथे।
 ते मा प्रजाते प्रजनयिष्यथः॥१४॥

प्रजयां पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन सुवर्गे लोके। अनृतात्सत्यमुपैमि।
 मानुषाद्वैव्यमुपैमि। दैवीं वाचं यच्छामि। शल्कैरग्निमिन्धानः। उभौ
 लोकौ संनेमहम्। उभयोर्लोकयोर् ऋध्वा। अति मृत्युं तराम्यहम्।
 जातवेदो भुवनस्य रेतः। इह सिंश्च तपंसो यज्ञनिष्यते॥१५॥

अग्निमंश्चत्थादधि हव्यवाहम्। शमीगर्भाञ्जनयन् यो मंयोभूः।
 अयं ते योनिर्ऋत्वियः। यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्नग्न
 आरोह। अथा नो वर्धया रयिम्। अपेत वीत वि च सर्पतातः।
 येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः। अदादिदं यमोऽवसानं पृथिव्याः।
 अक्रन्निमं पितरो लोकमस्मै॥१६॥

अग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि। संज्ञानमसि कामधरणम्। मयि
 ते कामधरणं भूयात्। संवः सृजामि हृदयानि। स२सृष्टं मनो
 अस्तु वः। स२सृष्टः प्राणो अस्तु वः। सं या वः प्रियास्तनुवः। सं
 प्रिया हृदयानि वः। आत्मा वो अस्तु सम्प्रियः। सम्प्रियास्तनुवो
 मम॥१७॥

कल्पेतां द्यावापृथिवी। कल्पन्तामाप ओषधीः। कल्पन्तामग्नयः
 पृथक्। मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः। येऽग्नयः समनसः। अन्तरा
 द्यावापृथिवी। वासन्तिकावृतू अभि कल्पमानाः। इन्द्रमिव देवा
 अभि सं विशन्तु। दिवस्त्वा वीर्येण। पृथिव्यै महिम्ना॥१८॥

अन्तरिक्षस्य पोषेण। सर्वपशुमादधे। अजीजनन्नमृतं
 मर्त्यासः। अस्त्रेमाणं तरणिं वीडुजम्भम्। दश स्वसारो अग्नवः
 समीचीः। पुमा२सं जातमभि स२रभन्ताम्। प्रजापतेस्त्वा
 प्राणेनाभि प्राणिमि। पूष्णः पोषेण मह्यम्। दीर्घायुत्वाय
 शतशारदाय। शत२ शरद्भ्य आयुषे वर्चसे॥१९॥

जी॒वा॒त॒वै पु॒ण्या॒य। अ॒हं त्वद॑स्मि॒ मद॑सि॒ त्वमे॑तत्। ममा॑सि॒
योनि॑स्तव॒ योनि॑रस्मि। ममै॒व सन्व॑हं ह॒व्या॒न्य॒ग्ने। पु॒त्रः पि॒त्रे
लो॒क॒कृ॒ज्जा॒तवे॑दः। प्रा॒णे त्वा॒ऽमृ॒तमा॑द॒धामि॑। अ॒न्ना॒दम॑न्नाद्या॒य।
गो॒प्तारं॑ गु॒प्त्यै। सु॒गा॒र॒ह॒प॒त्यो वि॒दह॑न्नरा॒तीः। उ॒षसः॑ श्रेय॒सीः
श्रेय॑सी॒र्दध॑त्॥२०॥

अ॒ग्ने स॒प॒त्ना॑ꣳ अ॒प॒ बा॒ध॑मानः। रा॒यस्पोष॑मिष॒मूर्ज॑म॒स्मासु॑
धेहि॑। इ॒मा उ॒ मामु॑प॒तिष्ठ॑न्तु रा॒यः। आ॒भिः प्र॒जाभि॑रि॒ह संव॑से॒य।
इ॒हो इ॒डा तिष्ठ॑तु वि॒श्वरू॑पी। मध्ये॒ वसो॑र्दी॒दिहि॑ जा॒तवे॑दः। ओज॑से
बला॑य॒ त्वोद्य॑च्छे। वृष॑णे शु॒ष्मा॒याऽऽयु॑षे॒ वर्च॑से। स॒प॒त्न॒तूर॑सि वृ॒त्रतूः।
यस्तै॑ दे॒वेषु॑ म॒हिमा॑ सु॒वर्गः॥२१॥

यस्त॑ आ॒त्मा प॒शुषु॑ प्रवि॑ष्टः। पु॒ष्टि॒र्या तै॑ मनु॒ष्येषु॑ पप्र॑थे। तया॑
नो अ॒ग्ने जुष॑माण॒ एहि॑। दि॒वः पृ॑थि॒व्याः पर्य॑न्त॒रिक्षा॑त्। वाता॑त्प॒शुभ्यो॑
अध्योष॑धी॒भ्यः। यत्र॑ यत्र जा॒तवे॑दः सम्ब॒भूथ॑। ततो॑ नो अ॒ग्ने जुष॑माण॒
एहि॑। प्राची॑मनु॒ प्रदि॑शं प्रेहि॑ वि॒द्वान्। अ॒ग्नेर॑ग्ने पु॒रो अ॑ग्नि॒र्भवे॑ह। वि॒श्वा
आशा॑ दी॒द्यानो॑ वि भा॑हि॥२२॥

ऊ॒र्ज नो॑ धेहि॒ द्वि॒पदे॑ चतु॑ष्पदे। अ॒न्व॒ग्नि॒रुष॑सा॒मग्र॑मख्यत्।
अ॒न्व॒हानि॑ प्रथ॒मो जा॒तवे॑दाः। अनु॒ सूर्य॑स्य पु॒रु॒त्रा च॑ र॒श्मीन्। अनु॑
द्यावा॑पृथि॒वी आ॑त॒तान्। वि॒क्रम॑स्व म॒हाꣳ अ॑सि। वे॒दिष॑न्मानु॒षेभ्यः॑।
त्रि॒षु लो॒केषु॑ जागृ॑हि। यद्दि॒दं दि॒वो यद्दः॑ पृथि॒व्याः। सं॒वि॒दाने॑

रोदसी सं बभूवतुः॥२३॥

तयोः पृष्ठे सीदतु जातवेदाः। शम्भूः प्रजाभ्यस्तनुवे स्योनः।
प्राणं त्वाऽमृत आ दधामि। अन्नादमन्नाद्याय। गोसारं गुप्त्यै।
यत्ते शुक्र शुक्रं वर्चः शुक्रा तनूः। शुक्रं ज्योतिरजस्रम्। तेन मे
दीदिहि तेन त्वाऽऽदधे। अग्निनाऽग्ने ब्रह्मणा। आनशे व्यानशे
सर्वमायुर्व्यानशे॥२४॥

नर्यं प्रजां मे गोपाय। अमृतत्वाय जीवसे। जातां
जनिष्यमाणां च। अमृते सत्ये प्रतिष्ठिताम्। अथर्व पितुं मे
गोपाय। रसमन्नमिहायुषे। अदब्धायोऽशीततनो। अविषन्नः पितुं
कृणु। शङ्स्यं पशून्मे गोपाय। द्विपादो ये चतुष्पदः॥२५॥

अष्टाशफाश्च य इहाग्ने। ये चैकशफा आशुगाः। सप्रथ
सभां मे गोपाय। ये च सभ्याः सभासदः। तानिन्द्रियावतः कुरु।
सर्वमायुरुपासताम्। अहे बुध्निय मन्नं मे गोपाय। यमृषयस्त्रैविदा
विदुः। ऋचः सामानि यजूंषि। सा हि श्रीरमृता सताम्॥२६॥

चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः। घृतप्रतीका भुवनस्य मध्ये।
मर्मृज्यमाना महते सौभगाय। मह्यं धुक्व यजमानाय कामान्।
इहैव सन्तत्र सतो वो अग्रयः। प्राणेन वाचा मनसा बिभर्मि। तिरो
मा सन्तमायुर्मा प्रहासीत्। ज्योतिषा वो वैश्वानरेणोपतिष्ठे। पञ्चधा-
ऽग्नीन्व्यक्रामत्। विराट्स्मृष्टा प्रजापतेः। ऊर्ध्वाऽऽरोहद्रोहिणी।

योनिर्ग्रेः प्रतिष्ठितिः॥२७॥

विशन्तु नः पुरुषीर्विधेम निधाय यत्तेऽप्रदाहाय बृहत्यां ब्रह्मणा दुवस्यत विश्ववारं इममुञ्जते पुरोगां
प्रजनयिष्यथां जनिष्यतस्मै मम महिम्ना वर्चसे दधंस्सुवर्गो भाहि सम्बभूवतुरायुर्व्यानशे चतुष्पदः सतां
प्रजापतेर्द्धे च॥ [१]

नवैतान्यहानि भवन्ति। नव वै सुवर्गा लोकाः।
यदेतान्यहान्युपयन्ति। नवस्वेव तत्सुवर्गेषु लोकेषु सत्रिणः
प्रतिष्ठन्तो यन्ति। अग्निष्टोमाः परः सामानः कार्या इत्याहुः।
अग्निष्टोमसंमितः सुवर्गो लोक इति। द्वादशाग्निष्टोमस्य स्तोत्राणि।
द्वादश मासाः संवत्सरः। तत्तत्र सूक्ष्मम्। उक्थ्या एव सप्तदशाः
परः सामानः कार्याः॥२८॥

पशवो वा उक्थानि। पशूनामवरुद्धौ। विश्वजिदभिजिता-
वग्निष्टोमौ। उक्थ्याः सप्तदशाः परः सामानः। ते सङ्स्तुता
विराजमभि सम्पद्यन्ते। द्वे चर्चावतिरिच्येते। एकया गौरतिरिक्तः।
एकयाऽऽयुरूनः। सुवर्गो वै लोको ज्योतिः। ऊर्ग्विराट्॥२९॥

सुवर्गमेव तेन लोकमभि जयन्ति। यत्परं राथन्तरम्।
तत्प्रथमेऽहन्कार्यम्। बृहद्वितीयै। वैरूपं तृतीयै। वैराजं चतुर्थै।
शाक्करं पञ्चमे। रैवतं षष्ठे। तदु पृष्ठेभ्यो नयन्ति। सन्तनय एते
ग्रहा गृह्यन्ते॥३०॥

अतिग्राह्याः परः सामसु। इमानेवैतैर्लोकान्सन्तन्वन्ति।
मिथुना एते ग्रहा गृह्यन्ते। अतिग्राह्याः परः सामसु। मिथुनमेव

तैर्यजमाना अवरुन्धते। बृहत्पृष्ठं भवति। बृहद्वै सुवर्गो लोकः।
 बृहतैव सुवर्गं लोकं यन्ति। त्रयस्त्रिंशि नाम सामं। माध्यं दिने
 पवमाने भवति॥ ३१॥

त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। देवता एवावरुन्धते। ये वा इतः पराश्च
 संवत्सरमुपयन्ति। न हैनं ते स्वस्ति समश्नुवते। अथ येऽमुतो-
 ऽर्वाश्चमुपयन्ति। ते हैनं स्वस्ति समश्नुवते। एतद्वा अमुतो-
 ऽर्वाश्चमुपयन्ति। यदेवम्। यो ह खलु वाव प्रजापतिः। स उवेवेन्द्रः।
 तद् देवेभ्यो नयन्ति॥ ३२॥

कार्या विराङ्महन्ते पवमाने भवतीन्द्र एकं च॥ [२]

सन्ततिर्वा एते ग्रहाः। यत्परः सामानः। विषूवान्दिवा-
 कीर्त्यम्। यथा शालायै पक्षसी। एव संवत्सरस्य पक्षसी।
 यदेतेन गृह्येन। विषूची संवत्सरस्य पक्षसी व्यवस्रसेयाताम्।
 आर्तिमार्च्छेयुः। यदेते गृह्यन्ते। यथा शालायै पक्षसी मध्यमं
 वंशमभि समायच्छति॥ ३३॥

एव संवत्सरस्य पक्षसी दिवाकीर्त्यमभि सं तन्वन्ति।
 नार्तिमार्च्छन्ति। एकविंशमहर्भवति। शुक्राग्रा ग्रहा गृह्यन्ते।
 प्रत्युत्तब्धे सयत्वाय। सौर्य एतदहः पशुरालभ्यते। सौर्योऽतिग्राह्यो
 गृह्यते। अहरेव रूपेण समर्धयन्ति। अथो अह एवैष बलिर्हियते।
 सप्तैतदहरतिग्राह्या गृह्यन्ते॥ ३४॥

सुप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः। असावादित्यः शिरः प्रजानाम्।
 शीर्षन्नेव प्रजानां प्राणान्दधाति। तस्मात्सुप्त शीर्षन्प्राणाः।
 इन्द्रो वृत्रं हत्वा। असुरान्पराभाव्य। स इमाल्लोकानभ्यजयत्।
 तस्यासौ लोकोऽनभिजित आसीत्। तं विश्वकर्मा भूत्वाऽभ्यजयत्।
 यद्वैश्वकर्मणो गृह्यते॥ ३५॥

सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै। प्र वा एतेऽस्माल्लोकाच्च्यवन्ते।
 ये वैश्वकर्मणं गृह्यते। आदित्यः श्वो गृह्यते। इयं वा
 अदितिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति। अन्योन्यो गृह्येते।
 विश्वान्येवान्येन कर्माणि कुर्वाणा यन्ति। अस्यामन्येन प्रति
 तिष्ठन्ति। तावाऽपरार्धात्संवत्सरस्यान्योन्यो गृह्येते। तावुभौ सह
 महाव्रते गृह्येते। यज्ञस्यैवान्तं गत्वा। उभयोर्लोकयोः प्रति तिष्ठन्ति।
 अर्कमुक्थं भवति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ॥ ३६॥

समायच्छत्यतिग्राह्यां गृह्यन्ते गृह्यते संवत्सरस्यान्योन्यो गृह्येते पञ्च च॥ [३]

एकविंश एष भवति। एतेन वै देवा एकविंशेन।
 आदित्यमित उत्तमं सुवर्गं लोकमारोहयन्। स वा एष
 इत एकविंशः। तस्य दशावस्तादहानि। दशं परस्तात्।
 स वा एष विराज्युभयतः प्रतिष्ठितः। विराजि हि वा एष
 उभयतः प्रतिष्ठितः। तस्मादन्तरेमौ लोकौ यन्। सर्वेषु सुवर्गेषु
 लोकेष्वभितपन्नेति॥ ३७॥

दे॒वा वा आ॑दि॒त्यस्य॑ सु॒वर्ग॑स्य॒ लो॒कस्य॑। परा॑चोऽतिपा॒दा-
द॑बिभयुः। तं छन्दो॑भिरदृ॒हं धृ॒त्यै। दे॒वा वा आ॑दि॒त्यस्य॑ सु॒वर्ग॑स्य॒
लो॒कस्य॑। अवा॑चोऽवपा॒दाद॑बिभयुः। तं प॒ञ्चर्भीं र॒श्मिभि॑रुद॒वयन्।
तस्मा॑देकवि॒ंशेऽह॑न्यञ्च दि॒वाकी॒र्त्यानि॑ क्रियन्ते। र॒श्मयो वै
दि॒वाकी॒र्त्यानि॑। ये गा॑य॒त्रे। ते गा॑य॒त्रीषू॒त्तर॑योः प॒र्वमा॑नयोः॥३८॥

म॒हादि॑वाकी॒र्त्यं हो॑तुः पृ॒ष्ठम्। वि॒कर्णं ब्र॑ह्मसा॒मम्। भा॒सो-
ऽग्नि॑ष्टोमः। अथै॒तानि॑ परा॑णि। परै॒र्वै दे॒वा आ॑दि॒त्यं सु॒वर्गं
लो॒कम॑पा॒रयन्। यदपा॑रयन्। तत्परा॑णां प॒रत्व॑म्। पा॒रय॑न्त्ये॒नं
परा॑णि। य ए॒वं वेद॑। अथै॒तानि॑ स्पर्श॑णि। स्पर्शै॒र्वै दे॒वा आ॑दि॒त्यं
सु॒वर्गं लो॒कम॑स्पा॒रयन्। यदस्पा॑रयन्। तथ्स्पर्श॑णां॒ स्पर्श॑त्वम्।
स्पा॒रय॑न्त्यै॒नं स्पर्श॑णि। य ए॒वं वेद॑॥३९॥

ए॒ति प॑र्व॒मानयोः स्पर्श॑णि पञ्च च॥ [४]

अप्र॑तिष्ठां वा ए॒ते ग॑च्छन्ति। येषां॑ संवत्स॒रेऽना॑सेऽथ।
एका॒दशि॒न्याप्य॑तै। वैष्ण॒वं वा॑म॒नमा॑ल॒भन्ते। य॒ज्ञो वै वि॑ष्णुः।
य॒ज्ञमे॒वा॒ल॒भन्ते॑ प्र॒ति॒ष्ठित्यै॑। ऐ॒न्द्रा॒ग्नमा॑ल॒भन्ते। इ॒न्द्रा॒ग्नी वै
दे॒वाना॑मया॒तया॑मानौ। ये ए॒व दे॒वते॑ अया॒तया॑ग्नी। ते
ए॒वाऽऽल॑भन्ते॥४०॥

वै॒श्वदे॒वमा॑ल॒भन्ते। दे॒वता॑ ए॒वाव॑रुन्धते। द्या॒वापृ॑थि॒व्यां
धे॒नुमा॑ल॒भन्ते। द्या॒वापृ॑थि॒व्योरे॒व प्र॒ति ति॑ष्ठन्ति। वा॒यु॒व्यं
व॒त्समा॑ल॒भन्ते। वा॒युरे॒वैभ्यो॑ यथाऽऽय॒तना॑द्दे॒वता॑ अव॑ रुन्धे।

आदित्यामविं वशामालभन्ते। इयं वा अदितिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति। मैत्रावरुणीमालभन्ते॥४१॥

मित्रेणैव यज्ञस्य स्विष्टं शमयन्ति। वरुणेन दुरिष्टम्। प्राजापत्यं तूपरं महाव्रत आलभन्ते। प्राजापत्योऽतिग्राह्यो गृह्यते। अहरेव रूपेण समर्धयन्ति। अथो अहं एवैष बलिर्हियते। आग्नेयमा लभन्ते प्रति प्रज्ञात्यै। अजपेत्वान् वा एते पूर्वैर्मासैरव रुन्धते। यदेते गव्याः पशवं आलभ्यन्ते। उभयेषां पशूनामवरुद्धौ॥४२॥

यदतिरिक्तामेकादशिनीमालभेरन्। अप्रियं भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्येत। यद्वौ द्वौ पशू समस्येयुः। कनीय आयुः कुर्वीरन्। यदेते ब्राह्मणवन्तः पशवं आलभ्यन्ते। नाप्रियं भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्यते। न कनीय आयुः कुर्वते॥४३॥

ते एवालभन्ते मैत्रावरुणीमालभन्तेऽवरुद्धौ सुप्तं च॥_____ [५]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा वृत्तोऽशयत्। तं देवा भूतानां रसं तेजः सम्भृत्य। तेनैनमभिषज्यन्। महानववर्तीति। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्। महद्व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्। महतो व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्। पञ्चविंशः स्तोमो भवति॥४४॥

चतुर्विंशत्यर्धमासः संवत्सरः। यद्वा एतस्मिन्संवत्सरेऽधि प्राजायत। तदन्नं पञ्चविंशमभवत्। मध्यतः क्रियते। मध्यतो

ह्यन्नमशितं धिनोति। अथो मध्यत एव प्रजानामूर्ध्नीयते। अथ
यद्वा इदमन्ततः क्रियते। तस्मादुदन्ते प्रजाः समेधन्ते। अन्ततः
क्रियते प्रजननायैव। त्रिवृच्छिरो भवति॥४५॥

त्रेधाविहितः हि शिरः। लोमं छवीरस्थिं। परांचा
स्तुवन्ति। तस्मात्तत्सदृगेव। न मेद्यतोऽनु मेद्यति। न
कृश्यतोऽनु कृश्यति। पञ्चदशोऽन्यः पक्षो भवति। सप्तदशोऽन्यः।
तस्माद्वयाऽस्यन्यतरमर्धमभि पर्यावर्तन्ते। अन्यतरतो हि तद्गरीयः
क्रियते॥४६॥

पञ्चविंश आत्मा भवति। तस्मान्मध्यतः पशवो वरिष्ठाः।
एकविंशं पुच्छम्। द्विपदासु स्तुवन्ति प्रतिष्ठित्यै। सर्वेण
सह स्तुवन्ति। सर्वेण ह्यात्मनोऽऽत्मन्वी। सहोत्पतन्ति।
एकैकामुच्छिषन्ति। आत्मन् ह्यङ्गानि बद्धानि। न वा एतेन सर्वः
पुरुषः॥४७॥

यदित इतो लोमानि दतो नखान्। परिमादः क्रियन्ते। तान्येव
तेन प्रत्युप्यन्ते। औदुम्बरस्तल्पो भवति। ऊर्ग्वा अन्नमुदुम्बरः।
ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ। यस्य तल्पसद्यमनभिजितः स्यात्।
स देवानां साम्यक्षे। तल्पसद्यमभिजयानीति तल्पमारुह्योद्गायेत्।
तल्पसद्यमेवाभि जयति॥४८॥

यस्य तल्पसद्यमभिजितः स्यात्। स देवानां साम्यक्षे।
तल्पसद्य मा पराजेपीति तल्पमारुह्योद्गायेत्। न तल्पसद्यं

पराजयते। प्लेङ्गे शंसति। महो वै प्लेङ्गः। महंस एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ।
 देवासुराः संयत्ता आसन्। त आदित्ये व्यायच्छन्त। तं देवाः
 समजयन्॥४९॥

ब्राह्मणश्च शूद्रश्च चर्मकर्ते व्यायच्छेते। दैव्यो वै वर्णो ब्राह्मणः।
 असुर्यः शूद्रः। इमेऽराथ्सुरिमे सुभूतमक्रन्नित्यन्यतरो ब्रूयात्। इम
 उद्वासीकारिण इमे दुर्भूतमक्रन्नित्यन्यतरः। यदेवैषां सुकृतं या
 राद्धिः। तदन्यतरोऽभि श्रीणाति। यदेवैषां दुष्कृतं याऽराद्धिः।
 तदन्यतरोऽप हन्ति। ब्राह्मणः सं जयति। अमुमेवाऽऽदित्यं
 भ्रातृव्यस्य संविन्दन्ते॥५०॥

भवति भवति क्रियते पुरुषो जयत्यजयञ्जयत्येकं च॥—————[६]

उद्धन्यमानं नवैतानि सन्ततिरेकविंश एषोऽप्रतिष्ठां प्रजापतिवृत्तः षट्॥६॥

उद्धन्यमानं शोचिष्केशोऽग्नें सपत्नानतिग्राह्या वैश्वदेवमालभन्ते पञ्चाशत्॥५०॥

उद्धन्यमानं संविन्दन्ते॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके द्वितीयः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीयः प्रपाठकः ॥

दे॒वा॒सुराः संय॑त्ता आसन्। ते दे॒वा वि॑ज॒यमु॑प॒यन्तः।
अ॒ग्नी॒षोम॑योस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नूः स॒त्र्य॑दधत। इ॒दमु॑ नो भविष्यति।
यदि॑ नो जे॒ष्यन्ती॑ति। तेना॒ग्नी॒षोमा॑वपा॑क्रामताम्। ते दे॒वा
वि॑जित्य। अ॒ग्नी॒षोमा॑वन्वैच्छन्। तेऽग्नि॑मन्व॒विन्द॑न्तुषू॒त्स॒न्नम्। तस्य॑
विभ॑क्तीभिस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नूर॑वारुन्धत॥१॥

ते सोम॑मन्व॒विन्द॑न्। तम॑घ्नन्। तस्य॑ यथाऽभि॒ज्ञाय॑
त॒नूर्व्य॑गृह्णत। ते ग्रहा॑ अभवन्। तद्ग्रहा॑णां ग्रह॒त्वम्। यस्यै॒वं वि॑दुषो
ग्रहा॑ गृह्यन्ते। तस्य॑ त्वै॒व गृ॑हीताः। नाना॑ऽऽग्नेयं पुनरा॒धेये॑ कुर्यात्।
यदना॑ग्नेयं पुनरा॒धेये॑ कुर्यात्। व्यृद्धमे॒व तत्॥२॥

अना॑ग्नेयं वा ए॒तत्क्रि॑यते। यथ्स॒मिध॒स्त॒नून॑पा॒तमि॒डो
ब॒र॒हिर्य॑जति। उ॒भावा॑ग्नेयावाज्य॒भागौ स्या॑ताम्। अना॑ज्यभागौ
भव॑तु इत्याहुः। यदु॒भावा॑ग्नेयावन्वश्चा॒विति॑। अ॒ग्नये॑ पव॒माना॑योत्तरः
स्यात्। यत्पव॑मानाय। तेना॑ऽऽज्य॒भागः। तेन॑ सौ॒म्यः।
बुध॑न्वत्याग्नेयस्याऽऽज्य॒भागस्य॑ पुरोऽनुवा॒क्या भव॑ति॥३॥

यथा॑ सु॒प्तं बो॒धय॑ति। ता॒दृगे॒व तत्। अ॒ग्नि॒न्य॑क्ताः
पत्नी॑संया॒जाना॑मृचः स्युः। तेना॑ऽऽग्नेय॑ सर्वं भवति। ए॒क॒धा

तैजस्विनीं देवतामुपैतीत्याहुः। सैनमीश्वरा प्रदह इति। नेति ब्रूयात्। प्रजननं वा अग्निः। प्रजननमेवोपैतीति। कृतयजुः सम्भृतसम्भार इत्याहुः॥४॥

न सम्भृत्याः सम्भाराः। न यजुः कार्यमिति। अथो खलु। सम्भृत्या एव सम्भाराः। कार्यं यजुः। पुनराधेयस्य समृद्धौ। तेनोपांशु प्रचरति। एष्य इव वा एषः। यत्पुनराधेयः। यथोपांशु नष्टमिच्छति॥५॥

तादृगेव तत्। उच्चैः स्विष्टकृतमुत्सृजति। यथा नष्टं वित्त्वा प्राहायमिति। तादृगेव तत्। एकधा तैजस्विनीं देवतामुपैतीत्याहुः। सैनमीश्वरा प्रदह इति। तत्तथा नोपैति। प्रयाजानूयाजेष्वेव विभक्तीः कुर्यात्। यथापूर्वमाज्यभागौ स्याताम्। एवं पत्नीसंयाजाः॥६॥

तद्वैश्वानरवत्प्रजननवत्तरमुपैतीति। तदाहुः। व्यृद्धं वा एतत्। अनग्नेयं वा एतत्क्रियत् इति। नेति ब्रूयात्। अग्निं प्रथमं विभक्तीनां यजति। अग्निमुत्तमं पत्नीसंयाजानाम्। तेनाऽऽग्नेयम्। तेन समृद्धं क्रियत् इति॥७॥

अरुन्धतैव तद्वति सम्भृतसम्भार इत्याहुश्छति पत्नीसंयाजा नव च॥—————[१]

देवा वै यथादर्शं यज्ञानाहरन्त। योऽग्निष्टोमम्। य उक्थ्यम्। योऽतिरात्रम्। ते सहैव सर्वे वाजपेयमपश्यन्। ते। अन्योऽन्यस्मै नातिष्ठन्त। अहमनेन यजा इति। तेऽब्रुवन्। आजिमस्य

धावामेति॥८॥

तस्मिन्नाजिमधावन्। तं बृहस्पतिरुदजयत्। तेनायजत।
स स्वाराज्यमगच्छत्। तमिन्द्रोऽब्रवीत्। मामनेन याजयेति।
तेनेन्द्रमयाजयत्। सोऽग्रं देवतानां पर्यैत्। अगच्छत्स्वाराज्यम्।
अतिष्ठन्तास्मै ज्यैष्ठ्याय॥९॥

य एवं विद्वान् वाजपेयेन यजते। गच्छति स्वाराज्यम्। अग्रं
समानानां पर्येति। तिष्ठन्तेऽस्मै ज्यैष्ठ्याय। स वा एष ब्राह्मणस्य
चैव राजन्यस्य च यज्ञः। तं वा एतं वाजपेय इत्याहुः। वाजाप्यो
वा एषः। वाजꣳ ह्येतेन देवा ऐप्सन्। सोमो वै वाजपेयः। यो वै
सोमं वाजपेयं वेद॥१०॥

वाज्येवैनं पीत्वा भवति। आऽस्य वाजी जायते। अन्नं वै
वाजपेयः। य एवं वेद। अत्यन्नम्। आऽस्यान्नादो जायते। ब्रह्म
वै वाजपेयः। य एवं वेद। अत्ति ब्रह्मणाऽन्नम्। आऽस्य ब्रह्मा
जायते॥११॥

वाग्वै वाजस्य प्रसवः। य एवं वेद। करोति वाचा वीर्यम्।
ऐनं वाचा गच्छति। अपिर्वतीं वाचं वदति। प्रजापतिर्देवेभ्यो
यज्ञान्व्यादिशत्। स आत्मन्वाजपेयमधत्त। तं देवा अब्रुवन्। एष
वाव यज्ञः। यद्वाजपेयः॥१२॥

अप्येव नोऽत्रास्त्विति। तेभ्य एता उज्जितीः प्रायच्छत्।

ता वा ए॒ता उ॒ज्जित॑यो॒ व्याख्या॑यन्ते। य॒ज्ञस्य॑ सर्व॒त्वाय॑।
 दे॒वता॑ना॒मनि॑र्भागाय। दे॒वा वै ब्र॑ह्म॒णश्चान्न॑स्य च॒ शम॑ल॒मपा॑घ्नन्।
 यद्व॒ह्मणः॑ शम॑ल॒मासी॑त्। सा गा॒था ना॒राश॑स्य॒भवत्। यदन्न॑स्य।
 सा सुरा॑॥१३॥

तस्मा॒द्वाय॑तश्च म॒त्तस्य॑ च॒ न प्र॑तिगृह्यम्। यत्प्र॑तिगृह्णीयात्।
 शम॑लं प्र॑तिगृह्णीयात्। सर्वा॑ वा ए॒तस्य॑ वाचोऽव॑रुद्धाः। यो
 वा॒जपे॑यया॒जी। या पृ॑थि॒व्यां याऽग्नौ॑ या र॑थन्त॒रे। याऽन्तरि॑क्षे॒ या
 वा॒यौ या वा॑मदे॒व्ये। या दि॒वि याऽऽदि॒त्ये या बृ॑ह॒ति। याऽप्सु
 यौष॑धीषु॒ या वन॑स्पतिषु। तस्मा॑द्वाजपेयया॒ज्यात्वि॑जीनः। सर्वा॑
 ह्य॑स्य॒ वाचोऽव॑रुद्धाः॥१४॥

धा॒वामे॑ति॒ ज्यैष्ठ्या॑य वेदं ब्र॒ह्मा जा॑यते वाज॒पेयः॑ सुराऽऽत्वि॑जीन॒ एकं॑ च॥ ————— [२]

दे॒वा वै यद॒न्यैर्ग्रहै॑र्य॒ज्ञस्य॑ नावा॒रुन्ध॑त। तद॑तिग्राह्यैरतिगृह्या॒वा॒रुन्ध॑त। तद॑तिग्राह्या॒णाम॑तिग्राह्यत्वम्। यद॑तिग्राह्या॒ गृह्य॑न्ते।
 यदे॒वान्यैर्ग्रहै॑र्य॒ज्ञस्य॑ नाव॑ रुन्धे। तदे॒व तैर॑तिगृह्या॒व रुन्धे॑। पञ्च॑
 गृह्य॑न्ते। पा॒ङ्क्तौ य॒ज्ञः। यावा॑ने॒व य॒ज्ञः। तमा॒प्त्वाऽव॑ रुन्धे॥१५॥

सर्व॑ ऐ॒न्द्रा भ॑वन्ति। ए॒क॒धैव॑ यज॑मान इन्द्रि॒यं द॑धति। स॒प्तद॑श
 प्राजाप॒त्या ग्र॑हा॑ गृह्यन्ते। स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑तेरा॒स्यै।
 एक॑य॒र्चा गृ॑ह्णाति। ए॒क॒धैव॑ यज॑माने वी॒र्यं॑ दधाति। सो॒मग्र॑हाः॒श्च
 सुरा॑ग्रहाः॒श्च गृ॑ह्णाति। ए॒तद्वै दे॒वाना॑ पर॒मम॑न्नम्। यथ्सोमः॥१६॥

ए॒तन्म॑नुष्या॒णाम्। यथ्सुरा॑। प॒रमे॑णै॒वास्मा॑ अ॒न्नाद्ये॒नाव॑र-

मन्नाद्यमव रुन्धे। सोमग्रहान्गृह्णाति। ब्रह्मणो वा एतत्तेजः।
यथ्सोमः। ब्रह्मण एव तेजसा तेजो यजमाने दधाति।
सुराग्रहान्गृह्णाति। अन्नस्य वा एतच्छर्मलम्। यथ्सुरा॥१७॥

अन्नस्यैव शर्मलेन शर्मलं यजमानादपहन्ति। सोमग्रहाश्च
सुराग्रहाश्च गृह्णाति। पुमान् वै सोमः। स्त्री सुरा। तन्मिथुनम्।
मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय। आत्मानमेव सोमग्रहैः
स्पृणोति। जायाः सुराग्रहैः। तस्माद्वाजपेययाज्यमुष्मिल्लोके
स्त्रियः सम्भवति। वाजपेयाभिजितः ह्यस्य॥१८॥

पूर्वं सोमग्रहा गृह्यन्ते। अपरे सुराग्रहाः। पुरोऽक्षः
सोमग्रहान्त्सादयति। पश्चादक्षः सुराग्रहान्। पापवस्यसस्य
विधृत्यै। एष वै यजमानः। यथ्सोमः। अन्नः सुरा। सोमग्रहाश्च
सुराग्रहाश्च व्यतिषजति। अन्नाद्येनैवेनं व्यतिषजति॥१९॥

सम्पृचः स्थ सं मा भद्रेण पृङ्केत्याह। अन्नं वै भद्रम्। अन्ना-
द्येनैवेनः सः सृजति। अन्नस्य वा एतच्छर्मलम्। यथ्सुरा। पाप्मेव
खलु वै शर्मलम्। पाप्मना वा एनमेतच्छर्मलेन व्यतिषजति।
यथ्सोमग्रहाश्च सुराग्रहाश्च व्यतिषजति। विपृचः स्थ वि मा
पाप्मना पृङ्केत्याह। पाप्मनैवेनः शर्मलेन व्यावर्तयति॥२०॥

तस्माद्वाजपेययाजी पूतो मेध्यो दक्षिण्यः। प्राडुर्द्रवति
सोमग्रहैः। अमुमेव तैर्लोकमभिजयति। प्रत्यङ्खसुराग्रहैः। इममेव

तैर्लोकमभिजयति। प्रतिष्ठन्ति सोमग्रहैः। यावदेव सत्यम्। तेन
 सूयते। वाजसृज्यः सुराग्रहान् हरन्ति। अनृतेनैव विशः सः-
 सृजति। हिरण्यपात्रं मधोः पूर्णं ददाति। मधव्योऽसानीति। एकधा
 ब्रह्मण उप हरति। एकधैव यजमान आयुस्तेजो दधाति॥२१॥
 आत्माऽव रुन्धे सोमः शर्मलं यथसुरा हंस्येनं व्यतिषजति व्यावर्तयति सृजति चत्वारि च॥—[३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। नाग्निष्टोमो नोक्थ्यः। न षोडशी
 नातिरात्रः। अथ कस्माद्वाजपेये सर्वे यज्ञक्रतवोऽवरुध्यन्त
 इति। पशुभिरिति ब्रूयात्। आग्नेयं पशुमालभते। अग्निष्टोममेव
 तेनाव रुन्धे। ऐन्द्राग्नेनोक्थ्यम्। ऐन्द्रेण षोडशिनः स्तोत्रम्।
 सारस्वत्याऽतिरात्रम्॥२२॥

मारुत्या बृहतः स्तोत्रम्। एतावन्तो वै यज्ञक्रतवः।
 तान्पशुभिरेवाव रुन्धे। आत्मानमेव स्पृणोत्यग्निष्टोमेन।
 प्राणापानावुक्थ्येन। वीर्यः षोडशिनः स्तोत्रेण। वाचमतिरात्रेण।
 प्रजां बृहतः स्तोत्रेण। इममेव लोकमभिजयत्यग्निष्टोमेन।
 अन्तरिक्षमुक्थ्येन॥२३॥

सुवर्गं लोकः षोडशिनः स्तोत्रेण। देवयानानेव पथ
 आरोहत्यतिरात्रेण। नाकः रोहति बृहतः स्तोत्रेण। तेज
 एवाऽऽत्मन्धत्त आग्नेयेन पशुना। ओजो बलमैन्द्राग्नेन।
 इन्द्रियमैन्द्रेण। वाचः सारस्वत्या। उभावेव देवलोकं
 च मनुष्यलोकं चाभिजयति मारुत्या वशया। सप्तदेश

प्राजापत्यान्पशूनालभते। सप्तदशः प्रजापतिः॥२४॥

प्रजापतेरास्यै। श्यामा एकरूपा भवन्ति। एवमिव हि प्रजापतिः समृद्धौ। तान्पर्यग्निकृतानुत्सृजति। मरुतो यज्ञमंजिघासन्प्रजापतेः। तेभ्य एतां मारुतीं वशामालभत। तयैवैनानशमयत्। मारुत्या प्रचर्य। एतान्त्संज्ञपयेत्। मरुत एव शमयित्वा॥२५॥

एतैः प्रचरति। यज्ञस्याघाताय। एकधा वपा जुहोति। एकदेवत्यां हि। एते। अथो एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति। नैवारणं सप्तदशशरावेणैतर्हि प्रचरति। एतत्पुरोडाशा ह्येते। अथो पशूनामेव छिद्रमपिदधाति। सारस्वत्योत्तमया प्रचरति। वाग्वै सरस्वती। तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा। अथो प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति। प्रजापतिरुहि वाक्। अपन्नदती भवति। तस्मान्मनुष्याः सर्वा वाचं वदन्ति॥२६॥

अतिरात्रमन्तरिक्षमुक्थ्येन प्रजापतिः शमयित्वोत्तमया प्रचरति षट् च॥ [४]

सावित्रं जुहोति कर्मणः कर्मणः पुरस्तात्। कस्तद्वेदेत्याहुः। यद्वाजपेयस्य पूर्वं यदपरमिति। सवितृप्रसूत एव यथापूर्वं कर्माणि करोति। सवनेसवने जुहोति। आक्रमणमेव तत्सेतुं यजमानः कुरुते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति न इत्याह। वाग्वै देवानां पुराऽन्नमासीत्। वाचमेवास्मा अन्नं स्वदयति॥२७॥

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथमुपावहरति विजित्यै।
 वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमित्याह। यच्चैवेयम्। यच्चास्यामधि।
 तदेवाव रुन्धे। अथो तस्मिन्नेवोभयेऽभिषिच्यते। अप्स्वन्तरमृत-
 मप्सु भेषजमित्यश्वान्पल्पूलयति। अप्सु वा अश्वस्य तृतीयं
 प्रविष्टम्। तदनुवेनन्ववंप्लवते। यदप्सु पल्पूलयति॥२८॥

यदेवास्याप्सु प्रविष्टम्। तदेवाव रुन्धे। बहु वा अश्वो-
 ऽमेध्यमुपगच्छति। यदप्सु पल्पूलयति। मेध्यानेवैनान्करोति।
 वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वेत्याह। एता वा एतं देवता अग्रे
 अश्वमयुञ्जन्। ताभिरेवैनान् युनक्ति। सवस्योज्जित्यै। यजुषा
 युनक्ति व्यावृत्त्यै॥२९॥

अपान्नपादाशुहेमन्निति सम्मार्ष्टि। मेध्यानेवैनान्करोति।
 अथो स्तौत्येवैनानाजिः संरिष्यतः। विष्णुक्रुमान्क्रमते। विष्णुरेव
 भूत्वेमाँल्लोकानभिजयति। वैश्वदेवो वै रथः। अङ्गौ न्यङ्कावभितो रथं
 यावित्याह। या एव देवता रथे प्रविष्टाः। ताभ्य एव नमस्करोति।
 आत्मनोऽनार्त्यै। अशमरथं भावुकोऽस्य रथो भवति। य एवं
 वेदे॥३०॥

स्वदयति पल्पूलयति व्यावृत्त्या अनार्त्यै द्वे च॥ [५]

देवस्याहः संवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वाजं
 जेषमित्याह। सवितृप्रसूत एव ब्रह्मणा वाजमुञ्जयति। देवस्याहः
 संवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वर्षिष्ठं नाकः

रुहेयमित्याह। सवितृप्रसूत एव ब्रह्मणा वर्षिष्ठं नाकं रोहति।
चात्वाले रथचक्रं निर्मितं रोहति। अतो वा अङ्गिरस उत्तमाः
सुवर्गं लोकमायन्। साक्षादेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति।
आवेष्टयति। वज्रो वै रथः। वज्रेणैव दिशोऽभिजयति॥३१॥

वाजिनां सामं गायते। अन्नं वै वाजः। अन्नमेवाव
रुन्धे। वाचो वर्षं देवेभ्योऽपाक्रामत्। तद्वनस्पतीन्प्राविशत्।
सैषा वाग्वनस्पतिषु वदति। या दुन्दुभौ। तस्माद्दुन्दुभिः सर्वा
वाचोऽतिवदति। दुन्दुभीन्समाघ्नन्ति। परमा वा एषा वाक्॥३२॥

या दुन्दुभौ। परमयैव वाचाऽवरां वाचमव रुन्धे। अथो वाच एव
वर्षं यजमानोऽव रुन्धे। इन्द्राय वाचं वदतेन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो
वाजमजयिदित्याह। एष वा एतर्हीन्द्रः। यो यजते। यजमान एव
वाजमुञ्जयति। सप्तदश प्रव्याधानाजिं धावन्ति। सप्तदशः स्तोत्रं
भवति। सप्तदशसप्तदश दीयन्ते॥३३॥

सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेरास्यै। अर्वाऽसि सप्तिरसि
वाज्यंसीत्याह। अग्निर्वा अर्वा। वायुः सप्तिः। आदित्यो वाजी।
एताभिरेवास्यै देवताभिर्देवरथं युनक्ति। प्रष्टिवाहिनं युनक्ति।
प्रष्टिवाही वै देवरथः। देवरथमेवास्यै युनक्ति॥३४॥

वाजिनो वाजं धावत काष्ठां गच्छतेत्याह। सुवर्गो वै लोकः
काष्ठा। सुवर्गमेव लोकं यन्ति। सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति।

य आजिं धावन्ति। प्राञ्चो धावन्ति। प्राङ्निव हि सुवर्गो लोकः।
चतसृभिरनु मन्त्रयते। चत्वारि छन्दांसि। छन्दाभिरेवैनां सुवर्गं
लोकं गमयति॥ ३५॥

प्र वा एतैऽस्माल्लोकाच्च्यवन्ते। य आजिं धावन्ति। उदं च
आवर्तन्ते। अस्मादेव तेन लोकान्नयन्ति। रथविमोचनीयं जुहोति
प्रतिष्ठित्यै। आ मा वाजस्य प्रसवो जंगम्यादित्याह। अन्नं वै
वाजः। अन्नमेवाव रुन्धे। यथालोकं वा एत उञ्जयन्ति। य आजिं
धावन्ति॥ ३६॥

कृष्णलं कृष्णलं वाजसृङ्घः प्रयच्छति। यमेव ते वाजं
लोकमुञ्जयन्ति। तं परिक्रीयाव रुन्धे। एकधा ब्रह्मण उपहरति।
एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति। देवा वा ओषधीष्वजिमयुः।
ता बृहस्पतिरुदजयत्। स नीवारान्निरवृणीत। तन्नीवाराणां
नीवारत्वम्। नैवारश्चरुर्भवति॥ ३७॥

एतद्वै देवानां परममन्नम्। यन्नीवाराः। परमेणैवास्मां
अन्नाद्येनावरमन्नाद्यमव रुन्धे। सप्तदशशरावो भवति। सप्तदशः
प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। क्षीरे भवति। रुचमेवास्मिन्दधाति।
सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वायं। बारुहस्पत्यो वा एष देवतया॥ ३८॥

यो वाजपेयेन यजते। बारुहस्पत्य एष चरुः। अश्वान्त्सरिष्यतः
ससुषश्चाव घ्रापयति। यमेव ते वाजं लोकमुञ्जयन्ति। तमेवाव

रुन्धे। अजींजिपत वनस्पतय इन्द्रं वाजं विमुच्यध्वमिति दुन्दुभीन्
विमुञ्चति। यमेव ते वाजं लोकमिन्द्रियं दुन्दुभयं उञ्जयन्ति। तमेवाव
रुन्धे॥ ३९॥

अभिर्जयति वा एषा वाग्दीयन्तेऽस्मै युनक्ति गमयति य आजिं धावन्ति भवति देवतयाऽष्टौ च॥ [६]

तार्प्यं यजमानं परिधापयति। यज्ञो वै तार्प्यम्। यज्ञेनैवैनं
समर्धयति। दर्भमयं परिधापयति। पवित्रं वै दर्भाः। पुनात्येवैनम्।
वाजं वा एषोऽवरुरुत्सते। यो वाजपेयेन यजते। ओषधयः खलु
वै वाजः। यद्दर्भमयं परिधापयति॥ ४०॥

वाजस्यावरुद्धौ। जाय एहि सुवो रोहावेत्याह। पत्न्या एवैष
यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै। सप्तदशारत्निर्यूपो भवति। सप्तदशः
प्रजापतिः। प्रजापतेरात्यै। तूपरश्चतुरश्रिर्भवति। गौधूमं चषालम्।
न वा एते ब्रीहयो न यवाः। यद्गौधूमाः॥ ४१॥

एवमिव हि प्रजापतिः समृद्धौ। अथो अमुमेवास्मै
लोकमन्नवन्तं करोति। वासोभिर्वेष्टयति। एष वै यजमानः।
यद्यूपः। सर्वदेवत्यं वासः। सर्वाभिरेवैनं देवताभिः समर्धयति।
अथो आक्रमणमेव तत्सेतुं यजमानः कुरुते। सुवर्गस्य लोकस्य
समृष्ट्यै। द्वादश वाजप्रसवीयानि जुहोति॥ ४२॥

द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेव प्रीणाति। अथो
संवत्सरमेवास्मा उपदधाति। सुवर्गस्य लोकस्य समृष्ट्यै। दशभिः
कल्पै रोहति। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी। प्राणानेव

यथास्थानं कल्पयित्वा। सुवर्गं लोकमेति। एतावद्वै पुरुषस्य स्वम्॥४३॥

यावत्प्राणाः। यावदेवास्यास्ति। तेन सह सुवर्गं लोकमेति। सुवर्देवाः अगन्मेत्याह। सुवर्गमेव लोकमेति। अमृतां अभूमेत्याह। अमृतमिव हि सुवर्गो लोकः। प्रजापतेः प्रजा अभूमेत्याह। प्राजापत्यो वा अयं लोकः। अस्मादेव तेन लोकात्रैति॥४४॥

समहं प्रजया सं मया प्रजेत्याह। आमेवैतामा शास्ते। आसपुटैर्घ्नन्ति। अन्नं वा इयम्। अन्नाद्येनैवैनः समर्धयन्ति। ऊषैर्घ्नन्ति। एते हि साक्षादन्नम्। यदूषाः। साक्षादेवैनमन्नाद्येन समर्धयन्ति। पुरस्तात्प्रत्यश्च घ्नन्ति॥४५॥

पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यते। शीरूषतो घ्नन्ति। शीरूषतो ह्यन्नमद्यते। दिग्भ्यो घ्नन्ति। दिग्भ्य एवास्मा अन्नाद्यमवरुन्धते। ईश्वरो वा एष पराङ्मुदधः। यो यूपः रोहति। हिरण्यमध्यवरोहति। अमृतं वै हिरण्यम्। अमृतः सुवर्गो लोकः॥४६॥

अमृत एव सुवर्गं लोके प्रति तिष्ठति। शतमानं भवति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। पुष्ट्यै वा एतद्रूपम्। यदजा। त्रिः संवत्सरस्यान्यान्पशून्परि प्रजायते। बस्ताजिनमध्यवरोहति। पुष्ट्यामेव प्रजनने प्रति तिष्ठति॥४७॥

परिधापयति गोधूमां जुहोति स्वं नैति प्रत्यश्च घ्नन्ति लोको नवं च॥ [७]

सप्तान्नहोमाञ्जुहोति। सप्त वा अन्नानि। यावन्त्येवान्नानि।

तान्येवाव रुन्धे। सप्त ग्राम्या ओषधयः। सप्तारण्याः।
 उभर्याषामवरुद्धौ। अन्नस्यान्नस्य जुहोति। अन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ।
 यद्वाजपेययाज्यनवरुद्धस्याश्नीयात्॥४८॥

अवरुद्धेन व्यृद्धेत। सर्वस्य समवदाय जुहोति।
 अनवरुद्धस्यावरुद्धौ। औदुम्बरेण सुवेण जुहोति। ऊर्वा
 अन्नमुदुम्बरः। ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ। देवस्य त्वा सवितुः
 प्रसव इत्याह। सवितुप्रसूत एवेनं ब्रह्मणा देवताभिरभिषिञ्चति।
 अन्नस्यान्नस्याभिषिञ्चति। अन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ॥४९॥

पुरस्तात्प्रत्यश्चमभिषिञ्चति। पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यतै।
 शीर्षतोऽभिषिञ्चति। शीर्षतो ह्यन्नमद्यतै। आ मुखादन्वव-
 स्त्रावयति। मुखत एवास्मा अन्नाद्यं दधाति। अग्नेस्त्वा साम्राज्येना-
 भिषिञ्चामीत्याह। एष वा अग्नेः सवः। तेनैवेनमभिषिञ्चति। इन्द्रस्य
 त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह॥५०॥

इन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति। बृहस्पतैस्त्वा साम्राज्येनाभि-
 षिञ्चामीत्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवेनमभि-
 षिञ्चति। सोमग्रहाऽश्वावदानीयानि चत्विर्गभ्य उपहरन्ति। अमुमेव
 तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। सुराग्रहाऽश्वावदानीयानि च वाजसृज्यः।
 इममेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। अथो उभर्याष्वेवाभिषिञ्च्यते।
 विमाथं कुर्वते वाजसृतः॥५१॥

इन्द्रियस्यावरुद्धौ। अनिरुक्ताभिः प्रातः सवने स्तुवते।
 अनिरुक्तः प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै वाजवतीभिर्माध्यं दिने।
 अन्नं वै वाजः। अन्नमेवाव रुन्धे। शिपिविष्टवतीभिस्तृतीयसवने।
 यज्ञो वै विष्णुः। पशवः शिपिः। यज्ञ एव पशुषु प्रति तिष्ठति।
 बृहदन्त्यं भवति। अन्तमेवैनं श्रियै गमयति॥५२॥

अश्वीयादन्नस्यान्नस्यावरुद्ध्या इन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभिषेचामीत्याह वाजसूतः शिपिस्त्रीणि च॥—[८]

नृषदं त्वेत्याह। प्रजा वै नृन्। प्रजानामेवैतेन सूयते।
 द्रुषदमित्याह। वनस्पतयो वै द्रु। वनस्पतीनामेवैतेन सूयते।
 भुवनसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। भुवनमगन्निति वै
 तमाहुः। भुवनमेवैतेन गच्छति॥५३॥

अप्सुषदं त्वा घृतसदमित्याह। अपामेवैतेन घृतस्य सूयते।
 व्योमसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। व्योमागन्निति वै
 तमाहुः। व्योमेवैतेन गच्छति। पृथिविषदं त्वाऽन्तरिक्षसदमित्याह।
 एषामेवैतेन लोकानां सूयते। तस्माद्वाजपेययाजी न कश्चन
 प्रत्यवरोहति। अपीव हि देवतानां सूयते॥५४॥

नाकसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। नाकमगन्निति वै
 तमाहुः। नाकमेवैतेन गच्छति। ये ग्रहाः पञ्चजनीना इत्याह।
 पञ्चजनानामेवैतेन सूयते। अपा रसमुद्वयसमित्याह। अपामेवैतेन
 रसस्य सूयते। सूर्यरश्मि रसमाभूतमित्याह सशुक्रत्वाय॥५५॥

गच्छति सूयते नवं च॥—[९]

इन्द्रो वृत्रं हृत्वा। असुरान्पराभाव्य। सोऽमावास्यां
प्रत्यागच्छत्। ते पितरः पूर्वेद्युरागच्छन्। पितॄन् यज्ञोऽगच्छत्। तं
देवाः पुनरयाचन्त। तमेभ्यो न पुनरददुः। तेऽब्रुवन्वरं वृणामहे।
अथ वः पुनर्दास्यामः। अस्मभ्यमेव पूर्वेद्युः क्रियाता इति॥५६॥

तमेभ्यः पुनरददुः। तस्मात्पितॄभ्यः पूर्वेद्युः क्रियते। यत्पितॄभ्यः
पूर्वेद्युः करोति। पितॄभ्य एव तद्यज्ञं निष्क्रीय यजमानः प्रतनुते।
सोमाय पितृपीताय स्वधा नम इत्याह। पितुरेवाधि सोमपीथमव
रुन्धे। न हि पिता प्रमीयमाण आहृष सोमपीथ इति। इन्द्रियं
वै सोमपीथः। इन्द्रियमेव सोमपीथमव रुन्धे। तेनेन्द्रियेण द्वितीयां
जायामभ्यश्नुते॥५७॥

एतद्वै ब्राह्मणं पुरा वाजवश्रवसा विदामक्रन्। तस्मात्ते द्वेद्वे
जाये अभ्याक्षता। य एवं वेद। अभि द्वितीयां जायामश्नुते। अग्रये
कव्यवाहनाय स्वधा नम इत्याह। य एव पितृणामग्निः। तं प्रीणाति।
तिस्र आहुतीर्जुहोति। त्रिर्निदधाति। षट्सम्पद्यन्ते॥५८॥

षड्वा ऋतवः। ऋतून् एव प्रीणाति। तूष्णीं मेक्षणमादधाति। अस्ति
वा हि षष्ठ ऋतुर्न वा। देवान् वै पितॄन्प्रीतान्। मनुष्याः पितरोऽनु
प्रपिपते। तिस्र आहुतीर्जुहोति। त्रिर्निदधाति। षट्सम्पद्यन्ते। षड्वा
ऋतवः॥५९॥

ऋतवः खलु वै देवाः पितरः। ऋतून् एव देवान्पितॄन्प्रीणाति।

तान्प्री॒तान्। म॒नुष्याः॑ पि॒तरोऽनु॑ प्रपि॑पते। स॒कृदा॑च्छि॒त्रं ब॒र्हिर्भ॑वति।
स॒कृदि॑व हि पि॒तरः॑। त्रि॒र्निद॑धाति। तृ॒तीये॒ वा इ॒तो लो॒के पि॒तरः॑।
ताने॒व प्री॑णाति। परा॒डाव॑र्तते॥६०॥

ह्री॒का हि पि॒तरः॑। ओष्म॑णो॒ व्यावृ॑त॒ उपा॑स्ते। ऊ॒ष्मभा॑गा
हि पि॒तरः॑। ब्र॒ह्मवा॑दिनो॒ वद॑न्ति। प्रा॒श्या (३) न्न प्रा॒श्या (३)
मि॒ति। यत्प्रा॑श्नीयात्। ज॒न्यम॑न्नम॒द्यात्। प्र॒मायु॑कः स्यात्। यन्न
प्रा॑श्नीयात्। अ॒हविः॑ स्यात्॥६१॥

पि॒तृभ्य॒ आवृ॑श्चेत। अ॒वघ्रे॑यमे॒व। तन्ने॒व प्रा॑शितं ने॒वाप्रा॑शितम्।
वी॒रं वा॒ वै पि॒तरः॑ प्र॒यन्तो॑ ह॒रन्ति॑। वी॒रं वा॒ दद॑ति। द॒शां छि॑न॒त्ति।
ह॒रण॑भागा हि पि॒तरः॑। पि॒तृने॒व नि॒रव॑दयते। उत्त॑र॒ आयु॑षि॒ लोमं॑
छि॒न्दी॑त। पि॒तृणा॑ः ह्ये॒तर॑हि नेदी॒यः॥६२॥

नम॑स्करोति। न॒मस्का॒रो हि पि॑तृणाम्। नमो॑ वः पि॒तरो॒ रसा॑य।
नमो॑ वः पि॒तरः॒ शुष्मा॑य। नमो॑ वः पि॒तरो जी॑वाय। नमो॑ वः पि॒तरः॒
स्व॒धाये॑। नमो॑ वः पि॒तरो म॒न्यवे॑। नमो॑ वः पि॒तरो घो॒राय॑। पि॒तरो॒
नमो॑ वः। य ए॒तस्मिँ॑ल्लो॒के स्थ॥६३॥

युष्मा॑स्तेऽनु॑। ये॑ऽस्मिँ॑ल्लो॒के। मां ते॑ऽनु॑। य ए॒तस्मिँ॑ल्लो॒के स्थ॑।
यू॒यं तेषां॑ वसि॑ष्ठ॒ भूया॑स्त। ये॑ऽस्मिँ॑ल्लो॒के। अ॒हं तेषां॑ वसि॑ष्ठो
भू॒यास॑मित्या॒ह। वसि॑ष्ठः स॒माना॑ना॒ भव॑ति। य ए॒वं वि॒द्वान्पि॒तृभ्यः॑
क॒रोति॑। ए॒ष वै म॑नु॒ष्याणां॑ य॒ज्ञः॥६४॥

देवानां वा इतरे यज्ञाः। तेन वा एतत्पितृलोके चरति।
 यत्पितृभ्यः करोति। स ईश्वरः प्रमेतोः। प्राजापत्ययर्चा पुनरैति।
 यज्ञो वै प्रजापतिः। यज्ञेनैव सह पुनरैति। न प्रमायुको भवति।
 पितृलोके वा एतद्यजमानश्चरति। यत्पितृभ्यः करोति। स
 ईश्वर आर्तिमार्तोः। प्रजापतिस्त्वावैनं तत् उन्नैतुमर्हतीत्याहुः।
 यत्प्राजापत्ययर्चा पुनरैति। प्रजापतिरेवैनं तत् उन्नयति।
 नार्तिमार्च्छति यजमानः॥६५॥

इत्यंशुते पद्यन्ते पद्यन्ते षड्वा ऋतवो वर्ततेऽहंविः स्यान्नेदीयः स्थ यज्ञो यजमानश्चरति यत्पितृभ्यः करोति
 पञ्च च॥ [१०]

देवासुरा अग्नीषोमयोर्देवा वै यथादर्शं देवा वै यदन्यैर्ग्रहैर्ब्रह्मवादिनो नाग्निष्टोमो न सावित्रं देवस्याहं
 तार्प्यं सप्तान्रहोमावृषदं त्वेन्द्रो वृत्रं हत्वा दश॥१०॥

देवासुरा वाज्यैवैनं तस्माद्वाजपेययाजी देवस्याहं वाजस्यावरुद्धा इन्द्रियमेवास्मिन् ह्रीका हि पितरः
 पञ्चषष्टिः॥६५॥

देवासुरा यजमानः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीयः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः ॥

उभये वा एते प्रजापतेरध्यसृज्यन्ता देवाश्चासुराश्च। तान्न व्यजानात्। इमेऽन्य इमेऽन्य इति। स देवान् शूनकरोत्। तान्भ्यषुणोत्। तान्पवित्रेणापुनात्। तान्पुरस्तात्पवित्रस्य व्यगृह्णात्। ते ग्रहा अभवन्। तद्ग्रहाणां ग्रहत्वम्॥१॥

देवता वा एता यजमानस्य गृहे गृह्यन्ते। यद्ग्रहाः। विदुरेन देवाः। यस्यैवं विदुषं एते ग्रहा गृह्यन्ते। एषा वै सोमस्याऽऽहुतिः। यदुपाशुः। सोमेन देवाऽस्तर्पयाणीति खलु वै सोमेन यजते। यदुपाशुं जुहोति। सोमेनैव तद्देवाऽस्तर्पयति। यद्ग्रहां जुहोति॥२॥

देवा एव तद्देवान्गच्छन्ति। यच्चमसां जुहोति। तेनैवानुरूपेण यजमानः सुवर्गं लोकमेति। किं न्वेतदग्र आसीदित्याहुः। यत्पात्राणीति। इयं वा एतदग्र आसीत्। मृन्मयाणि वा एतान्यासन्। तैर्देवा न व्यावृतमगच्छन्। त एतानि दारुमयाणि पात्राण्यपश्यन्। तान्यकुर्वत॥३॥

तैर्वै ते व्यावृतमगच्छन्। यद्दारुमयाणि पात्राणि भवन्ति। व्यावृतमेव तैर्यजमानो गच्छति। यानि दारुमयाणि पात्राणि भवन्ति। अमुमेव तैर्लोकमभिजयति। यानि मृन्मयाणि। इममेव तैर्लोकमभिजयति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। काश्चतस्रः

स्था॒लीर्वा॒य॒व्याः॑ सोम॒ग्रह॑णी॒रिति॑। दे॒वा वै पृ॒श्नि॑मदुहन्॥४॥

तस्या॑ ए॒ते स्त॒ना आ॒सन्। इ॒यं वै पृ॒श्निः। तामा॑दित्या
आ॑दित्यस्था॒ल्या च॒तु॒ष्पदः॑ प॒शून् दु॒हन्। यदा॑दित्यस्था॒ली भ॑वति।
च॒तु॒ष्पद ए॒व तया॑ प॒शून् यज॑मान इ॒मां दु॒हे। तामिन्द्र॑
उ॒क्थ्य॒स्था॒ल्येन्द्रि॒यम॑दुहत्। यदु॒क्थ्य॒स्था॒ली भ॑वति। इन्द्रि॒यमे॒व
तया॑ यज॑मान इ॒मां दु॒हे। तां वि॒श्वे दे॒वा आ॑ग्रयणस्था॒ल्योर्ज॑मदुहन्।
यदा॑ग्रयणस्था॒ली भ॑वति॥५॥

ऊ॒र्जमे॒व तया॑ यज॑मान इ॒मां दु॒हे। तां म॑नु॒ष्या ध्रु॒वस्था॒ल्या-
ऽऽयु॑रदुहन्। यद्ध्रु॒वस्था॒ली भ॑वति। आयु॑रे॒व तया॑ यज॑मान इ॒मां
दु॒हे। स्था॒ल्या गृ॒ह्णाति॑। वा॒य॒व्येन॑ जुहोति। तस्मा॑दन्ये॒न पा॒त्रेण॑
प॒शून् दु॒हन्ति॑। अ॒न्येन॑ प्र॒तिगृ॒ह्णन्ति॑। अथो॑ व्या॒वृ॒तमे॒व तद्यज॑मानो
गच्छ॑ति॥६॥

ग्र॒हत्वं ग्र॒हा जु॒होत्य॑कुर्वतादुहन्नाग्रयणस्था॒ली भ॑वति नव॑ च॥ [१]

यु॒व॑ सु॒राम॑मश्विना। नमु॑चा॒वासु॒रे स॒चा। वि॒पि॒पा॒ना
शु॒भस्प॑ती। इन्द्रं॑ कर्म॒ स्वा॒व॒तम्। पु॒त्रमि॑व पि॒तरा॑वश्विनो॒भा।
इन्द्रा॑व॒तं कर्म॑णा द॒स॒नाभिः॑। यथ्सु॒रामं॑ व्य॒पि॒बः श॒चीभिः॑।
सर॑स्वती॒ त्वा म॒घव॑न्नभीष्णात्। अहा॑व्यग्रे ह॒विरा॒स्येते॑। सु॒चीव॑
घृ॒तं च॒मू इ॒व सोमः॑॥७॥

वा॒ज॒सनि॑ सु॒यि॒म॒स्मे सु॒वीर॑म्। प्र॒श॒स्तं धे॑हि य॒शसं॑ बृ॒हन्त॑म्।

यस्मिन्नश्वास ऋषभास उक्षणः। वशा मेषा अवसृष्टास आहुताः।
 कीलालपे सोमपृष्ठाय वेधसे। हृदा मतिं जनय चारुमग्नये।
 नाना हि वा देवहितं सदो मितम्। मा ससृक्षाथां परमे
 व्योमन्। सुरा त्वमसि शुष्मिणी सोम एषः। मा मा हिंसीः स्वां
 योनिमाविशन्॥८॥

यदत्र शिष्टं रसिनः सुतस्य। यदिन्द्रो अपिबच्छचीभिः। अहं
 तदस्य मनसा शिवेन। सोमं राजानमिह भक्षयामि। द्वे सुती
 अश्रुणवं पितृणाम्। अहं देवानामुत मर्त्यानाम्। ताभ्यामिदं विश्वं
 भुवन् संमेति। अन्तरा पूर्वमपरं च केतुम्। यस्ते देव वरुण
 गायत्रछन्दाः पाशः। तं तं एतेनाव यजे॥९॥

यस्ते देव वरुण त्रिष्टुछन्दाः पाशः। तं तं एतेनाव यजे।
 यस्ते देव वरुण जगतीछन्दाः पाशः। तं तं एतेनाव यजे। सोमो
 वा एतस्य राज्यमादत्ते। यो राजा सत्राज्यो वा सोमेन यजते।
 देवसुवामेतानि हवींषि भवन्ति। एतावन्तो वै देवानां सुवाः।
 त एवास्मै सुवान्प्रयच्छन्ति। त एनं पुनः सुवन्ते राज्याय। देवसू
 राजा भवति॥१०॥

सोमं आविशन् यजे राज्यायैकं च॥—[२]

उदस्थाद्देव्यदितिर्विश्वरूपी। आयुर्यज्ञपतावधात्। इन्द्राय
 कृण्वती भागम्। मित्राय वरुणाय च। इयं वा अग्निहोत्री। इयं
 वा एतस्य निषीदति। यस्याग्निहोत्री निषीदति। तामुत्थापयेत्।

उदस्थाद्देव्यदितिरिति। इयं वै देव्यदितिः॥११॥

इमामेवास्मा उत्थापयति। आयुर्यज्ञपतावधादित्याह।
आयुरेवास्मिन्दधाति। इन्द्राय कृण्वती भागं मित्राय वरुणाय
चेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अवर्ति वा एषैतस्य पाप्मानं
प्रतिख्याय निषीदति। यस्याग्निहोत्र्युपसृष्टा निषीदति। तां दुग्ध्वा
ब्राह्मणाय दद्यात्। यस्यान्नं नाद्यात्। अवर्तिमेवास्मिन्पाप्मानं
प्रतिमुञ्चति॥१२॥

दुग्ध्वा ददाति। न ह्यदृष्टा दक्षिणा दीयते। पृथिवीं वा एतस्य
पयः प्रविशति। यस्याग्निहोत्रं दुह्यमानं॑ स्कन्दति। यदद्य दुग्धं
पृथिवीमसक्तं। यदोषधीरप्यसंरद्यदापः। पयो गृहेषु पयो अघ्नियासु।
पयो वथ्सेषु पयो अस्तु तन्मयीत्याह। पय एवाऽऽत्मन्गृहेषु पशुषु
धत्ते। अप उपसृजति॥१३॥

अद्विरेवैनदाप्रोति। यो वै यज्ञस्यार्ते नानार्तं॑ स॑ सृजति। उभे
वै ते तर्ह्यार्च्छतः। आर्च्छति खलु वा एतदग्निहोत्रम्। यदुह्यमानं॑
स्कन्दति। यदभिदुह्यात्। आर्ते नानार्तं यज्ञस्य स॑ सृजेत्। तदेव
यादृक्कीदृक् होतव्यम्। अथान्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। अनार्तेनैवार्तं
यज्ञस्य निष्करोति॥१४॥

यद्युद्धृतस्य स्कन्देत्। यत्ततोऽहुत्वा पुनरेयात्। यज्ञं वि-
च्छिन्द्यात्। यत्र स्कन्देत्। तन्निषद्य पुनर्गृहीयात्। यत्रैव स्कन्दति।

तत॑ ए॒वैन॒त्पुन॑र्गृह्णाति। तदे॒व या॒दृक्की॒दृक्क्रं॑ होत॒व्यम्। अथा॒न्यां
दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। अना॑र्तेनै॒वार्तं॑ य॒ज्ञस्य॑ निष्क॑रोति॥१५॥

वि वा ए॒तस्य॑ य॒ज्ञश्छि॑द्यते। यस्या॑ग्नि॒होत्रे॑ऽधि॒श्रिते॑ श्वाऽन्त॒रा
धा॒वति॑। रु॒द्रः खलु॑ वा ए॒षः। यद॒ग्निः। यद्वा॑म॒न्वत्या॑ वर्त॒येत्। रु॒द्राय॑
प॒शूनपि॑ दध्यात्। अ॒प॒शुर्य॑ज॒मानः॑ स्यात्। यद॒पोऽन्व॑ति॒षिञ्चेत्।
अ॒ना॒द्यम॒ग्रेरा॑पः। अ॒ना॒द्यमा॑भ्याम॒पि दध्यात्। गा॒र्ह॒पत्या॑द्भस्मा॒दाय॑।
इ॒दं विष्णु॑र्विच॒क्रम॑ इति॑ वैष्ण॒व्यर्चा॑ऽऽह॒वनीया॑द्ध्व॒ः स॒य॒न्नु॒द्धरेत्।
य॒ज्ञो वै विष्णुः॑। य॒ज्ञेनै॒व य॒ज्ञः सं त॑नोति। भस्म॑ना प॒दम॑पि
वप॑ति शान्त्यै॑॥१६॥

वै देव्यदितिर्मुञ्चति सृजति करोति करोत्याभ्यामपि दध्यात् पञ्च च॥ [३]

नि वा ए॒तस्या॑ऽऽह॒वनीयो॑ गा॒र्ह॒पत्यं॑ काम॒यते॑। निगा॒र्ह॒पत्य
आह॒वनीय॑म्। यस्या॑ग्निमनु॒द्धृत॑ः सूर्यो॑ऽभि नि॒म्रोच॑ति। द॒र्भेण॑
हि॒र॒ण्यं प्र॒बद्धं॑ पु॒रस्ता॑द्धरेत्। अथा॑ग्निम्। अथा॑ग्नि॒होत्र॑म्। यद्धि॒र॒ण्यं
पु॒रस्ता॑द्धर॑ति। ज्योति॒र्वै हि॒र॒ण्यम्। ज्योति॑रे॒वैनं॑ पश्य॒न्नु॒द्धर॑ति।
यद॒ग्निं पूर्वं॑ ह॒रत्य॑था॑ग्नि॒होत्र॑म्॥१७॥

भा॒ग॒धेये॑नै॒वैनं॑ प्रण॑यति। ब्रा॒ह्म॒ण आ॑र्षे॒य उ॒द्धरेत्।
ब्रा॒ह्म॒णो वै सर्वा॑ दे॒वताः॑। सर्वा॑भिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भिरुद्धर॑ति।
अ॒ग्नि॒होत्र॑मु॒पसा॑द्यातमि॒तोरा॑सीत। व्र॒तमे॒व ह॒तमनु॑ म्रियते। अन्तं॑
वा ए॒ष आ॒त्मनो॑ गच्छ॑ति। यस्ता॑म्यति। अन्त॑मेष य॒ज्ञस्य॑ गच्छ॑ति।
यस्या॑ग्निमनु॒द्धृत॑ः सूर्यो॑ऽभि नि॒म्रोच॑ति॥१८॥

पुनः समन्य जुहोति। अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य निष्करोति।
वरुणो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभि
निम्रोचति। वारुणं चरुं निर्वपेत्। तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते। नि
वा एतस्याऽऽहवनीयो गार्हपत्यं कामयते। नि गार्हपत्य
आहवनीयम्। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। चतुर्गृहीतमाज्यं
पुरस्ताद्धरेत्॥१९॥

अथाग्निम्। अथाग्निहोत्रम्। यदाज्यं पुरस्ताद्धरति। एतद्वा
अग्नेः प्रियं धाम्। यदाज्यम्। प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयति। यदग्निं
पूर्वं हरत्यथाग्निहोत्रम्। भागधेयेनैवैनं प्रणयति। ब्राह्मण आर्षेय
उद्धरेत्। ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः॥२०॥

सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति। परांची वा एतस्मै व्युच्छन्ती
व्युच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। उषाः केतुना
जुषताम्। यज्ञं देवेभिरिन्वितम्। देवेभ्यो मधुमत्तम् स्वाहेति
प्रत्यङ्घ्रिषद्याज्येन जुहुयात्। प्रतीचीमेवास्मै विवांसयति।
अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत्। व्रतमेव हतमनु म्रियते। अन्तं
वा एष आत्मनो गच्छति॥२१॥

यस्ताम्यति। अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं
सूर्योऽभ्युदेति। पुनः समन्य जुहोति। अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य
निष्करोति। मित्रो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धृतं

सूर्योऽभ्युदेति। मैत्रं चरुं निर्वपेत्। तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते।
यस्याऽऽहवनीयेऽनुद्वाते गार्हपत्य उद्वायेत्॥२२॥

यदाहवनीयमनुद्वाप्य गार्हपत्यं मन्येत्। विच्छिन्द्यात्।
भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यद्वै यज्ञस्य वास्तव्यं क्रियते। तदनु रुद्रो-
ऽवचरति। यत्पूर्वमन्ववस्येत्। वास्तव्यमग्निमुपासीत। रुद्रोऽस्य
पशून्धातुकः स्यात्। आहवनीयमुद्वाप्य गार्हपत्यं मन्येत्॥२३॥

इतः प्रथमं जज्ञे अग्निः। स्वाद्योनेरधि जातवेदाः। स
गायत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या। देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति।
छन्दोभिरेवैनं स्वाद्योनेः प्रजनयति। गार्हपत्यं मन्यति।
गार्हपत्यं वा अन्वाहिताग्नेः पशव उप तिष्ठन्ते। स यदुद्वायति।
तदनु पशवोऽप क्रामन्ति। इषे रय्यै रमस्व॥२४॥

सहसे द्युम्नाय। ऊर्जेऽपत्यायेत्याह। पशवो वै रयिः।
पशूनेवास्मै रमयति। सारस्वतौ त्वोथ्सौ समिन्धातामित्याह।
ऋक्सामे वै सारस्वतावुथ्सौ। ऋक्सामाभ्यामेवैनं समिन्धे।
सम्राडसि विराडसीत्याह। रथन्तरं वै सम्राट्। बृहद्विराट्॥२५॥

ताभ्यामेवैनं समिन्धे। वज्रो वै चक्रम्। वज्रो वा एतस्य
यज्ञं विच्छिनत्ति। यस्यानो वा रथो वाऽन्तराऽग्नी याति।
आहवनीयमुद्वाप्य गार्हपत्यादुद्धरेत्। यदग्ने पूर्वं प्रभृतं पदं हि
ते। सूर्यस्य रश्मीनन्वाततान। तत्र रयिष्ठामनु सं भरैतम्। सं नः

सृज सुमत्या वाजवत्येति॥२६॥

पूर्वणैवास्य यज्ञेन यज्ञमनु सं तनोति। त्वमग्ने सप्रथा
असीत्याह। अग्निः सर्वा देवताः। देवताभिरेव यज्ञं सं तनोति।
अग्नये पथिकृते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्। अग्निमेव पथिकृतं
स्वेन भागधेयेनोपधावति। स एवैनं यज्ञियं पन्थामपि नयति।
अनुद्वान्दक्षिणा। वही ह्येष समृद्धौ॥२७॥

हृत्यथाग्निहोत्रं निम्रोचंति हरेद्देवतां गच्छत्युद्वायेन्मन्थेद्रमस्व बृहद्विराडिति नवं च (नि वै पूर्वं त्रीणि
निम्रोचंति दर्भेण यद्विरण्यमग्निहोत्रं पुनर्वरुणो वारुणं नि वा एतस्याभ्युदेति चतुर्गृहीतमाज्यं यदाज्यं
पराच्युपाः पुनर्मित्रो मैत्रं यस्याऽऽहवनीयेऽनुद्वाते गार्हपत्यो यद्वै मन्थेदुद्धरेत्॥) [४]

यस्य प्रातः सवने सोमोऽतिरिच्यते। माध्यं दिनं
सवनं कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते। गौर्धयति मरुतामिति
धयद्वतीषु कुर्वन्ति। हिनस्ति वै सन्ध्यधीतम्। सन्धीव खलु
वा एतत्। यत्सवनस्यातिरिच्यते। यद्वयद्वतीषु कुर्वन्ति। सन्धेः
शान्त्यै। गायत्रं सामं भवति पञ्चदशः स्तोमः। तेनैव प्रातः
सवनान्नयन्ति॥२८॥

मरुत्वतीषु कुर्वन्ति। तेनैव माध्यं दिनात्सवनान्नयन्ति।
होतुश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनु शंसति। मध्यत एव यज्ञं
समादधाति। यस्य माध्यं दिने सवने सोमोऽतिरिच्यते। आदित्यं
तृतीयसवनं कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते। गौरिवीतं सामं भवति।
अतिरिक्तं वै गौरिवीतम्। अतिरिक्तं यत्सवनस्यातिरिच्यते॥२९॥

अतिरिक्तस्य शान्त्यै। बण्महा९ असि सूर्येति कुर्वन्ति।
 यस्यैवाऽऽदित्यस्य सर्वनस्य कामेनातिरिच्यते। तेनैवेनं
 कामेनं समर्धयन्ति। गौरिवीत९ सामं भवति। तेनैव माध्यं
 दिनात्सर्वनान्नयन्ति। सप्तदशः स्तोमः। तेनैव तृतीयसर्वनान्नयन्ति।
 होतुश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनु श९सति॥३०॥

मध्यत एव यज्ञ९ समादधाति। यस्य तृतीयसर्वने
 सोमोऽतिरिच्येत। उक्थ्यं कुर्वीत। यस्योक्थ्येऽतिरिच्येत।
 अतिरात्रं कुर्वीत। यस्यातिरात्रेऽतिरिच्यते। तत्त्वै दुष्प्रज्ञानम्।
 यजमानं वा एतत्पशवं आसाह्यन्ति। बृहत्सामं भवति। बृहद्वा
 इमाँल्लोकान्दाधार। बारहताः पशवः। बृहतैवास्मै पशून्दाधार।
 शिपिविष्टवतीषु कुर्वन्ति। शिपिविष्टो वै देवानां पुष्टम्। पुष्ट्यैवेन९
 समर्धयन्ति। होतुश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनुश९सति। मध्यत एव
 यज्ञ९ समादधाति॥३१॥

यन्ति सर्वनस्यातिरिच्यन्ते श९सति दधाराष्टौ च॥—————[५]

एकैको वै जनतायामिन्द्रः। एकं वा एताविन्द्रमभि स९सुनुतः।
 यौ द्वौ स९सुनुतः। प्रजापतिर्वा एष वितायते। यद्यज्ञः। तस्य
 ग्रावाणो दन्ताः। अन्यतरं वा एते स९सुन्वतोर्निर्बप्सति।
 पूर्वणोपसृत्या देवता इत्याहुः। पूर्वोपसृतस्य वै श्रेयाँभवति।
 एतिवन्त्याज्यानि भवन्त्यभिजित्यै॥३२॥

मरुत्वतीः प्रतिपदः। मरुतो वै देवानामपराजितमायतनम्।

देवानामेवापराजित आयतने यतते। उभे बृहद्रथन्तरे भवतः।
इयं वाव रथन्तरम्। असौ बृहत्। अभ्यामेवैनमन्तरैति। वाचश्च
मनसश्च। प्राणाच्चापानाच्च। दिवश्च पृथिव्याश्च॥ ३३॥

सर्वस्माद्वित्ताद्वेद्यात्। अभिवर्तो ब्रह्मसामं भवति।
सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्त्यै। अभिजिद्ववति। सुवर्गस्य
लोकस्याभिजित्यै। विश्वजिद्ववति। विश्वस्य जित्यै। यस्य
भूयांसो यज्ञक्रतव इत्याहुः। स देवता वृद्ध इति। यद्यग्निष्टोमः
सोमः परस्तात्स्यात्॥ ३४॥

उक्थ्यं कुर्वीत। यद्युक्थः स्यात्। अतिरात्रं कुर्वीत।
यज्ञक्रतुभिरेवास्य देवता वृद्धे। यो वै छन्दोभिरभिभवति। स
संस्नुन्वतोरभिभवति। संवेशाय त्वोपवेशाय त्वेत्याह। छन्दांसि
वै संवेश उपवेशः। छन्दोभिरेवास्य छन्दांस्यभिभवति। इष्टर्गो
वा ऋत्विजामध्वर्युः॥ ३५॥

इष्टर्गः खलु वै पूर्वोऽर्घुः क्षीयते। प्राणापानौ मृत्योर्मा
पातमित्याह। प्राणापानयोरैव श्रयते। प्राणापानौ मा मा
हासिष्टमित्याह। नैनं पुराऽऽयुषः प्राणापानौ जहितः। आर्तिं
वा एते नियन्ति। येषां दीक्षितानां प्रमीयते। तं यदववर्जैर्युः।
क्रूरकृतमिवैषां लोकः स्यात्। आहर दहेति ब्रूयात्॥ ३६॥

तं दक्षिणतो वेद्यै निधाय। सर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुयुः। इयं

वै सर्पतो राज्ञी॥ अस्या एवैनं परिददति। व्युद्धं तदित्याहुः।
यथस्तुतमननुशस्तमिति। होता प्रथमः प्राचीनावीती मार्यालीयं
परीयात्। यामीरनुब्रुवन्। सर्पराज्ञीनां कीर्तयेत्। उभयोरैवैनं
लोकयोः परिददति॥ ३७॥

अथो धुवन्त्येवैनम्। अथो न्येवासमै हवते। त्रिः परियन्ति।
त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एवैनं लोकेभ्यो धुवते। त्रिः पुनः परियन्ति।
षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनं धुवते। अग्र आयूँषि
पवस इति प्रतिपदं कुर्वीरन्। रथन्तरसामैषाँ सोमः स्यात्।
आयुरेवाऽऽत्मन्दधते। अथो पाप्मानमेव विजहतो यन्ति॥ ३८॥

अभिजित्ये पृथिव्याश्च स्यादध्वर्युर्ब्रूयाल्लोकयोः परिददति कुर्वीरुस्त्रीणि च॥ [६]

असुर्यं वा एतस्माद्वर्णं कृत्वा। पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति।
यस्य यूपो विरोहति। त्वाष्ट्रं बहुरूपमालभेत। त्वष्टा वै
रूपाणामीशे। य एव रूपाणामीशे। सोऽस्मिन्पशून् वीर्यं यच्छति।
नास्मात्पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति। आर्तिं वा एते नियन्ति। येषां
दीक्षितानामग्निरुद्वायति॥ ३९॥

यदाहवनीयं उद्वायेत्। यत्तं मन्थेत्। विच्छिन्द्यात्।
भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यदाहवनीयं उद्वायेत्। आग्नीद्धादुद्धरेत्।
यदाग्नीद्ध उद्वायेत्। गार्हपत्यादुद्धरेत्। यद्गार्हपत्य उद्वायेत्। अतं
एव पुनर्मन्थेत्॥ ४०॥

अत्र वाव स निलयते। यत्र खलु वै निलीनमुत्तमं पश्यन्ति।
तदेनमिच्छन्ति। यस्माद्दारोरुद्वायेत्। तस्यारणीं कुर्यात्। क्रुमुकमपि
कुर्यात्। एषा वा अग्नेः प्रिया तनूः। यत्क्रुमुकः। प्रिययैवेनं तनुवा
समर्धयति। गार्हपत्यं मन्थति॥४१॥

गार्हपत्यो वा अग्नैर्योनिः। स्वादेवेनं योनेर्जनयति।
नास्मै भ्रातृव्यं जनयति। यस्य सोमं उपदस्येत्। सुवर्णं
हिरण्यं द्वेधा विच्छिद्य। ऋजीषेऽन्यदाधूनुयात्। जुहुयादन्यत्।
सोममेवाभिषुणोति। सोमं जुहोति। सोमस्य वा अभिषूयमाणस्य
प्रिया तनूरुदक्रामत्॥४२॥

तथ्सुवर्णं हिरण्यमभवत्। यथ्सुवर्णं हिरण्यं कुर्वन्ति।
प्रिययैवेनं तनुवा समर्धयन्ति। यस्याक्रीतं सोममपहरेयुः।
क्रीणीयादेव। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यस्य क्रीतमपहरेयुः।
आदारांश्च फाल्गुनानि चाभिषुणुयात्। गायत्री यं सोममाहरत्।
तस्य योऽंशुः पुराऽपतत्॥४३॥

त आदारा अभवन्। इन्द्रो वृत्रमहन्। तस्य वल्कः परा-
ऽपतत्। तानि फाल्गुनान्यभवन्। पशवो वै फाल्गुनानि। पशवः
सोमो राजा। यदादारांश्च फाल्गुनानि चाभिषुणोति। सोममेव
राजानमभिषुणोति। श्रुतेन प्रातः सवने श्रीणीयात्। दध्ना मध्यं
दिने॥४४॥

नीतमिश्रेण तृतीयसवने। अग्निष्टोमः सोमः स्याद्रथन्तरसामा।
य एवर्त्विजो वृताः स्युः। त एनं याजयेयुः। एकां गां दक्षिणां
दद्यात्तेभ्य एव। पुनः सोमं क्रीणीयात्। यज्ञेनैव तद्यज्ञमिच्छति।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः। सर्वाभ्यो वा एष देवताभ्यः सर्वेभ्यः
पृष्ठेभ्य आत्मानमागुरते। यः सत्रायागुरते। एतावान्खलु वै पुरुषः।
यावदस्य वित्तम्। सर्ववेदसेनं यजेत। सर्वपृष्ठोऽस्य सोमः स्यात्।
सर्वाभ्य एव देवताभ्यः सर्वेभ्यः पृष्ठेभ्य आत्मानं निष्क्रीणीते॥४५॥
उद्धार्यति मन्थेन्मन्थत्यक्रामत्पराऽपतन्मध्यन्दिन आगुरते पञ्च च॥ [७]

पवमानः सुवर्जनः। पवित्रेण विचर्षणिः। यः पोता स पुनातु
मा। पुनन्तु मा देवजनाः। पुनन्तु मनवो धिया। पुनन्तु विश्वं
आयवः। जातवेदः पवित्रवत्। पवित्रेण पुनाहि मा। शुक्रेण देव
दीद्यत्। अग्ने क्रत्वा क्रतूँ रनु॥४६॥

यत्ते पवित्रमर्चिषि। अग्ने विततमन्तरा। ब्रह्म तेनं पुनीमहे।
उभाभ्यां देव सवितः। पवित्रेण सवेनं च। इदं ब्रह्म पुनीमहे।
वैश्वदेवी पुनती देव्यागात्। यस्यै बह्वीस्तनुवो वीतपृष्ठाः। तया
मदन्तः सधमाद्येषु। वयं स्याम पतयो रयीणाम्॥४७॥

वैश्वानरो रश्मिभिर्मा पुनातु। वातः प्राणेनैषिरो मयोभूः।
द्यावापृथिवी पयसा पयोभिः। ऋतावरी यज्ञिये मा पुनीताम्।
बृहद्भिः सवितस्तृभिः। वर्षिष्ठैर्देव मन्मभिः। अग्ने दक्षैः पुनाहि

मा। येन देवा अपुनत। येनाऽऽपो दिव्यं कशः। तेन दिव्येन
ब्रह्मणा॥४८॥

इदं ब्रह्म पुनीमहे। यः पावमानीरध्येति। ऋषिभिः सम्भृतं
रसम्। सर्वं स पूतमश्नाति। स्वदितं मातरिश्चना। पावमानीर्यो
अध्येति। ऋषिभिः सम्भृतं रसम्। तस्मै सरस्वती दुहे। क्षीरं
सर्पिर्मधूदकम्। पावमानीः स्वस्त्ययनीः॥४९॥

सुदुघा हि पयस्वतीः। ऋषिभिः सम्भृतो रसः। ब्राह्मणेष्वमृतं
हितम्। पावमानीर्दिशन्तु नः। इमं लोकमथो अमुम्।
कामान्त्समर्धयन्तु नः। देवीर्देवैः समाभृताः। पावमानीः
स्वस्त्ययनीः। सुदुघा हि घृतश्रुतः। ऋषिभिः सम्भृतो रसः॥५०॥

ब्राह्मणेष्वमृतं हितम्। येन देवाः पवित्रेण। आत्मानं पुनते
सदा। तेन सहस्रधारेण। पावमान्यः पुनन्तु मा। प्राजापत्यं पवित्रम्।
शतोद्यामं हिरण्मयम्। तेन ब्रह्मविदो वयम्। पूतं ब्रह्म पुनीमहे।
इन्द्रः सुनीती सह मा पुनातु। सोमः स्वस्त्या वरुणः समीच्या। यमो
राजा प्रमृणाभिः पुनातु मा। जातवैदा मोर्जयन्त्या पुनातु॥५१॥
अनु रयीणां ब्रह्मणा स्वस्त्ययनीः सुदुघा हि घृतश्रुतः ऋषिभिः सम्भृतो रसः पुनातु त्रीणि च॥[८]

प्रजा वै सत्रमांसत तपस्तप्यमाना अजुह्वतीः। देवा
अपश्यश्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तमंजुहवुः।
तेनार्धमांस ऊर्जमवारुन्धत। तस्मादर्धमासे देवा इज्यन्ते। पितरो-
ऽपश्यश्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तमंजुहवुः।

तेन मास्यूर्जमवारुन्धत। तस्मान्मासि पितृभ्यः क्रियते। मनुष्या अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्॥५२॥

तमुपोदतिष्ठन्तमंजुहवुः। तेन द्वयीमूर्जमवारुन्धत। तस्माद्विरहो मनुष्येभ्य उपह्रियते। प्रातश्च सायं च। पशवोऽपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तमंजुहवुः। तेन त्रयीमूर्जमवारुन्धत। तस्मात्रिरहः पशवः प्रेरते। प्रातः सङ्गवे सायम्। असुरा अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्॥५३॥

तमुपोदतिष्ठन्तमंजुहवुः। तेन संवत्सर ऊर्जमवारुन्धत। ते देवा अमन्यन्त। अमी वा इदमभूवन्। यद्वयं स्म इति। त एतानि चातुर्मास्यान्यपश्यन्। तानि निरवपन्। तैरेवैषां तामूर्जमवृञ्जत। ततो देवा अभवन्। परासुराः॥५४॥

यद्यजते। यामेव देवा ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव रुन्धे। यत्पितृभ्यः करोति। यामेव पितर ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव रुन्धे। यदावसुथेऽन्नं हरन्ति। यामेव मनुष्या ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव रुन्धे। यद्वक्षिणां ददाति॥५५॥

यामेव पशव ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव रुन्धे। यच्चातुर्मास्यैर्यजते। यामेवासुरा ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव रुन्धे। भवत्यात्मना। परास्य भ्रातृव्यो भवति। विराजो वा एषा विक्रान्तिः। यच्चातुर्मास्यानि। वैश्वदेवेनास्मिल्लोके प्रत्यतिष्ठत।

वरुणप्रघासैरन्तरिक्षे। साकमेधैरमुष्मिँल्लोके। एष ह त्वावैतत्सर्वं
भवति। य एवं विद्वाःश्चातुर्मास्यैर्यजते॥५६॥

मनुष्या अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा अपश्यञ्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा ददौत्यतिष्ठच्चत्वारि
च॥ [९]

अग्निर्वाव संवत्सरः। आदित्यः परिवत्सरः। चन्द्रमा
इदावत्सरः। वायुरनुवत्सरः। यद्वैश्वदेवेन यजते। अग्निमेव
तत्संवत्सरमाप्नोति। तस्माद्वैश्वदेवेन यजमानः। संवत्सरीणां
स्वस्तिमा शास्त इत्याशासीत। यद्वरुणप्रघासैर्यजते। आदित्यमेव
तत्परिवत्सरमाप्नोति॥५७॥

तस्माद्वरुणप्रघासैर्यजमानः। परिवत्सरीणां स्वस्तिमा शास्त
इत्याशासीत। यत्साकमेधैर्यजते। चन्द्रमसमेव तदिदावत्सर-
माप्नोति। तस्मात्साकमेधैर्यजमानः। इदावत्सरीणां स्वस्तिमा
शास्त इत्याशासीत। यत्पितृयज्ञेन यजते। देवानेव तदन्ववस्यति।
अथ वा अस्य वायुश्चानुवत्सरश्चाप्रीतावुच्छिष्येते। यच्छुनासीरीयेण
यजते॥५८॥

वायुमेव तदनुवत्सरमाप्नोति। तस्माच्छुनासीरीयेण यजमानः।
अनुवत्सरीणां स्वस्तिमा शास्त इत्याशासीत। संवत्सरं वा
एष ईप्सतीत्याहुः। यश्चातुर्मास्यैर्यजत इति। एष ह त्वै
संवत्सरमाप्नोति। य एवं विद्वाःश्चातुर्मास्यैर्यजते। विश्वे देवाः
समयजन्त। तेऽग्निमेवायजन्त। त एतं लोकमजयन्॥५९॥

यस्मिन्नाग्निः। यद्वैश्वदेवेन यजते। एतमेव लोकं जयति।
 यस्मिन्नाग्निः। अग्नेरेव सायुज्यमुपैति। यदा वैश्वदेवेन यजते। अथ
 संवत्सरस्य गृहपतिमाप्नोति। यदा संवत्सरस्य गृहपतिमाप्नोति।
 अथ सहस्रयाजिनमाप्नोति। यदा सहस्रयाजिनमाप्नोति॥६०॥

अथ गृहमेधिनमाप्नोति। यदा गृहमेधिनमाप्नोति।
 अथाग्निर्भवति। यदाग्निर्भवति। अथ गौर्भवति। एषा वै वैश्वदेवस्य
 मात्रा। एतद्वा एतेषामवमम्। अतोतो वा उत्तराणि श्रेयांसि
 भवन्ति। यद्विश्वे देवाः समयजन्त। तद्वैश्वदेवस्य वैश्वदेवत्वम्॥६१॥

अथाऽऽदित्यो वरुणः राजानं वरुणप्रघासैरयजत।
 स एतं लोकमजयत्। यस्मिन्नादित्यः। यद्वरुणप्रघासैरयजते।
 एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्नादित्यः। आदित्यस्यैव
 सायुज्यमुपैति। यदादित्यो वरुणः राजानं वरुणप्रघासै-
 रयजत। तद्वरुणप्रघासानां वरुणप्रघासत्वम्। अथ सोमो राजा
 छन्दांसि साकमेधैरयजत॥६२॥

स एतं लोकमजयत्। यस्मिंश्चन्द्रमा विभाति।
 यथ्साकमेधैरयजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिंश्चन्द्रमा
 विभाति। चन्द्रमस एव सायुज्यमुपैति। सोमो वै चन्द्रमाः। एष
 ह त्वे साक्षात्सोमं भक्षयति। य एवं विद्वान्साकमेधैरयजते।
 यथ्सोमश्च राजा छन्दांसि च समैधन्त॥६३॥

तथ्साकमेधानां साकमेधत्वम्। अथर्तवः पितरः प्रजापतिं

पितरं पितृयज्ञेनायजन्त। त एतं लोकमजयन्। यस्मिन्नृतवः।
 यत्पितृयज्ञेन यजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्नृतवः।
 ऋतूनामेव सायुज्यमुपैति। यदृतवः पितरः प्रजापतिं पितरं
 पितृयज्ञेनायजन्त। तत्पितृयज्ञस्य पितृयज्ञत्वम्॥६४॥

अथौषधय इमं देवं त्र्यम्बकैरयजन्त प्रथेमहीति। ततो वै ता
 अप्रथन्त। य एवं विद्वाः त्र्यम्बकैर्यजते। प्रथते प्रजयां पशुभिः।
 अथ वायुः परमेष्ठिनं शुनासीरीयेणायजत। स एतं लोकमजयत्।
 यस्मिन्वायुः। यच्छुनासीरीयेण यजते। एतमेव लोकं जयति।
 यस्मिन्वायुः॥६५॥

वायोरेव सायुज्यमुपैति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। प्र
 चातुर्मास्ययाजी मीयता (३) न प्रमीयता (३) इति। जीवन्वा
 एष ऋतूनप्येति। यदि वसन्तो प्रमीयते। वसन्तो भवति। यदि
 ग्रीष्मे ग्रीष्मः। यदि वर्षासु वर्षाः। यदि शरदि शरत्। यदि
 हेमन् हेमन्तः। ऋतुर्भूत्वा संवत्सरमप्येति। संवत्सरः प्रजापतिः।
 प्रजापतिर्वावैषः॥६६॥

परिवत्सरमाप्नोति शुनासीरीयेण यजतेऽजयन्त्सहस्रयाजिनमाप्नोति वैश्वदेवत्वं साकमेधेरयजत समैधन्त
 पितृयज्ञत्वं जयति यस्मिन्वायुरहेमन्तस्त्रीणि च॥ [१०]

उभये युवः सुरामुदंस्थान्नि वै यस्य प्रातः सवन एकैकोऽसुर्यं पर्वमानः प्रजा वै सूत्रमांसताग्निर्वाव
 संवत्सरो दश॥१०॥

उभये वा उदंस्थाध्वर्वाभिर्मध्यतोऽत्र वाव ब्राह्मणेष्वाथं गृहमेधिनः पदथंष्टिः॥६६॥

उभये वा वैषः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः ॥

अग्नेः कृत्तिकाः। शुक्रं परस्ताज्योतिरवस्तात्। प्रजापते रोहिणी। आपः परस्तादोषधयोऽवस्तात्। सोमस्येन्वका विततानि। परस्ताद्वयन्तोऽवस्तात्। रुद्रस्य बाहू। मृगयवः परस्ताद्विक्षारोऽवस्तात्। अदित्यै पुनर्वसू। वातः परस्तादार्द्रमवस्तात्॥ १॥

बृहस्पतैस्तिष्यः। जुह्वतः परस्ताद्यजमाना अवस्तात्। सर्पाणामाश्रेषाः। अभ्यागच्छन्तः परस्तादभ्यानृत्यन्तोऽवस्तात्। पितृणां मघाः। रुदन्तः परस्तादपभ्रंशोऽवस्तात्। अर्यम्णः पूर्वे फल्गुनी। जाया परस्तादृषभोऽवस्तात्। भगस्योत्तरे। वहुतवः परस्ताद्वहमाना अवस्तात्॥ २॥

देवस्य सवितुरहस्तः। प्रसवः परस्तात्सनिरवस्तात्। इन्द्रस्य चित्रा। ऋतं परस्तात्सत्यमवस्तात्। वायोर्निष्ठ्या व्रततिः। परस्तादसिद्धिरवस्तात्। इन्द्राग्नियोर्विशाखे। युगानि परस्तात्कृषमाणा अवस्तात्। मित्रस्यानूराधाः। अभ्यारोहत्परस्तादभ्यारूढमवस्तात्॥ ३॥

इन्द्रस्य रोहिणी। शृणत्परस्तात्प्रतिशृणदवस्तात्। निर्ऋत्यै मूलवर्हणी। प्रतिभञ्जन्तः परस्तात्प्रतिशृणन्तोऽवस्तात्। अपां पूर्वा अषाढाः। वर्चः परस्तात्समितिरवस्तात्। विश्वेषां देवानामुत्तराः।

अभिजयत्परस्तादभिजितमवस्तात्। विष्णोः श्रोणा पृच्छमानाः।
परस्तात्पन्था अवस्तात्॥४॥

वसूनाः श्रविष्ठाः। भूतं परस्ताद्भूतिरवस्तात्। इन्द्रस्य
शतभिषक्। विश्वव्यचाः परस्ताद्विश्वक्षितिरवस्तात्। अजस्यैकपदः
पूर्वे प्रोष्ठपदाः। वैश्वानरं परस्ताद्वैश्ववसुवमवस्तात्। अहेर्बुध्नियस्यो-
त्तरे। अभिषिञ्चन्तः परस्तादभिषुण्वन्तोऽवस्तात्। पूष्णो
रेवती। गावः परस्ताद्व्यासा अवस्तात्। अश्विनोरश्वयुजौ।
ग्रामः परस्तात्सेनाऽवस्तात्। यमस्यापभरणीः। अपकर्षन्तः
परस्तादपवहन्तोऽवस्तात्। पूर्णा पश्चाद्यत्ते देवा अदधुः॥५॥

आर्द्रमवस्ताद्वहमाना अवस्तादभ्यारूढमवस्तात्पन्था अवस्ताद्व्यासा अवस्तात्पञ्च च॥—————[१]

यत्पुण्यं नक्षत्रम्। तद्वद्वुर्वीतोपव्युषम्। यदा वै सूर्य उदेति।
अथ नक्षत्रं नैति। यावन्ति तत्र सूर्यो गच्छेत्। यत्र जघन्यं पश्येत्।
तावन्ति कुर्वीत यत्कारी स्यात्। पुण्याह एव कुरुते। एव९ ह वै
यज्ञेषु च शतद्युम्नं च मात्स्यो निरवसाययां चकार॥६॥

यो वै नक्षत्रियं प्रजापतिं वेद। उभयोरेनं लोकयोर्विदुः। हस्तं
एवास्य हस्तः। चित्रा शिरः। निष्ठा हृदयम्। ऊरू विशाखे। प्रतिष्ठा-
ऽनूराधाः। एष वै नक्षत्रियः प्रजापतिः। य एवं वेद। उभयोरेनं
लोकयोर्विदुः॥७॥

अस्मिंश्चामुष्मिंश्च। यां कामयेत दुहितरं प्रिया स्यादिति।

तां निष्ठ्यायां दद्यात्। प्रियैव भवति। नेव तु पुनरागच्छति।
अभिजिन्नाम् नक्षत्रम्। उपरिष्ठादषाढानाम्। अवस्ताच्छ्रोणायै।
देवासुराः संयत्ता आसन्। ते देवास्तस्मिन्नक्षत्रेऽभ्यजयन्॥८॥

यदभ्यजयन्। तदभिजितोऽभिजित्वम्। यं कामयेतानप-
ज्यं जयेदिति। तमेतस्मिन्नक्षत्रे यातयेत्। अनपज्यमेव
जयति। पापपराजितमिव तु। प्रजापतिः पशूनसृजत। ते नक्षत्रं
नक्षत्रमुपातिष्ठन्त। ते समावन्त एवाभवन्। ते रेवतीमुपातिष्ठन्त॥९॥

ते रेवत्यां प्राभवन्। तस्माद्रेवत्यां पशूनां कुर्वीत। यत्किं
चावाचीनं सोमात्। प्रैव भवन्ति। सलिलं वा इदमन्तरासीत्।
यदतरन्। तत्तारकाणां तारकत्वम्। यो वा इह यजेते। अमुं स
लोकं नक्षते। तन्नक्षत्राणां नक्षत्रत्वम्॥१०॥

देवगृहा वै नक्षत्राणि। य एवं वेद। गृह्येव भवति।
यानि वा इमानि पृथिव्याश्चित्राणि। तानि नक्षत्राणि।
तस्मादश्लीलनामश्चित्रे। नावस्येन्न यजेत। यथा पापाहे
कुरुते। तादृगेव तत्। देवनक्षत्राणि वा अन्यानि॥११॥

यमनक्षत्राण्यन्यानि। कृत्तिकाः प्रथमम्। विशाखे उत्तमम्।
तानि देवनक्षत्राणि। अनूराधाः प्रथमम्। अपभरणीरुत्तमम्। तानि
यमनक्षत्राणि। यानि देवनक्षत्राणि। तानि दक्षिणेन परियन्ति। यानि
यमनक्षत्राणि॥१२॥

तान्युत्तरेण। अन्वेषामराध्मेति। तदनूराधाः। ज्येष्ठमेषाम-

वधिष्मेति। तज्ज्येष्ठघ्नी। मूलमेषामवृक्षामेति। तन्मूलवर्हणी।
यन्नासहन्त। तदषाढाः। यदश्लोणत्॥१३॥

तच्छ्रोणा। यदशृणोत्। तच्छ्रविष्ठाः। यच्छ्रुतमभिषज्यन्।
तच्छ्रुतमिषक्। प्रोष्ठपदेषूदयच्छन्त। रेवत्यामरवन्त। अश्वयुजोर-
युञ्जत। अपभरणीष्वपावहन्। तानि वा एतानि यमनक्षत्राणि।
यान्येव देवनक्षत्राणि। तेषु कुर्वीत यत्कारी स्यात्। पुण्याह एव
कुरुते॥१४॥

चकारैवं वेदोभयोरनं लोकयोर्विदुरजयन्नेवतीमुपातिष्ठन्त नक्षत्रत्वमन्यानि यानि यमनक्षत्राण्यश्लोणद्यमनक्षत्राणि
त्रोणि च॥

[२]

देवस्य सवितुः प्रातः प्रसवः प्राणः। वरुणस्य सायमासवो-
ऽपानः। यत्प्रतीचीनं प्रातस्तनात्। प्राचीनं सङ्गवात्। ततो देवा
अग्निष्टोमं निरमिमत। तत्तदात्तवीर्यं निर्मार्गः। मित्रस्य सङ्गवः।
तत्पुण्यं तेजस्व्यहः। तस्मात्तर्हि पशवः समायन्ति। यत्प्रतीचीनं
सङ्गवात्॥१५॥

प्राचीनं मध्यं दिनात्। ततो देवा उक्थ्यं निरमिमत।
तत्तदात्तवीर्यं निर्मार्गः। बृहस्पतैर्मध्यं दिनः। तत्पुण्यं तेजस्व्यहः।
तस्मात्तर्हि तेक्षिणं तपति। यत्प्रतीचीनं मध्यं दिनात्। प्राचीन-
मपराह्णात्। ततो देवाः षोडशिनं निरमिमत। तत्तदात्तवीर्यं
निर्मार्गः॥१६॥

भगस्यापराह्णः। तत्पुण्यं तेजस्व्यहः। तस्मादपराह्णे कुमार्यो

भगमिच्छमानाश्चरन्ति। यत्प्रतीचीनमपराह्णात्। प्राचीनं सायात्।
ततो देवा अतिरात्रं निरमिमत्। तत्तदात्तवीर्यं निर्मार्गः। वरुणस्य
सायम्। तत्पुण्यं तेजस्व्यहः। तस्मात्तरहि नानृतं वदेत्॥१७॥

ब्राह्मणो वा अष्टाविंशो नक्षत्राणाम्। समानस्याहुः
पञ्च पुण्यानि नक्षत्राणि। चत्वार्यंश्वीलानि। तानि नव। यच्च
परस्तान्नक्षत्राणां यच्चावस्तात्। तान्येकादश। ब्राह्मणो द्वादशः।
य एवं विद्वान्त्संवत्सरं व्रतं चरति। संवत्सरेणैवास्य व्रतं गुप्तं
भवति। समानस्याहुः पञ्च पुण्यानि नक्षत्राणि। चत्वार्यंश्वीलानि।
तानि नव। आग्नेयी रात्रिः। ऐन्द्रमहः। तान्येकादश। आदित्यो
द्वादशः। य एवं विद्वान्त्संवत्सरं व्रतं चरति। संवत्सरेणैवास्य व्रतं
गुप्तं भवति॥१८॥

सङ्गवाथ्योडशिनं निरमिमत् तत्तदात्तवीर्यं निर्मार्गो वदेद्वति समानस्याहुः पञ्च पुण्यानि नक्षत्राण्यष्टौ
च॥

[३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कति पात्राणि यज्ञं वहन्तीति। त्रयोदशेति
ब्रूयात्। स यद्व्रूयात्। कस्तानि निरमिमितीति। प्रजापतिरिति
ब्रूयात्। स यद्व्रूयात्। कुतस्तानि निरमिमितीति। आत्मन् इति।
प्राणापानाभ्यामेवोपांश्चन्तर्यामौ निरमिमितीति॥१९॥

व्यानादुपांश्चसवनम्। वाच ऐन्द्रवायवम्। दक्षक्रतुभ्यां
मैत्रावरुणम्। श्रोत्रादाश्विनम्। चक्षुषः शुक्रामन्थिनौ। आत्मन
आग्रयणम्। अङ्गेभ्य उक्थ्यम्। आयुषो ध्रुवम्। प्रतिष्ठायां

ऋतुपात्रे। यज्ञं वाव तं प्रजापतिर्निरमिमीत। स निर्मितो नाद्वियत्
समं ह्वीयत्। स एतान्प्रजापतिरपिवापानपश्यत्। तां निरवपत्।
तैर्वै स यज्ञमप्यवपत्। यदपिवापा भवन्ति। यज्ञस्य धृत्या
असंख्याय॥२०॥

उपा० १ श्वन्तर्यामौ निरमिमीतामिमीत् षट्॥ [४]

ऋतमेव परमेष्ठि। ऋतं नात्येति किञ्चन। ऋते समुद्र
आहितः। ऋते भूमिरियञ्श्रिता। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा। तप
आक्रान्तमुष्णिहा। शिरस्तपस्याहितम्। वैश्वानरस्य तेजसा।
ऋतेनास्य नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये। तपसाऽस्यानु वर्तये।
शिवेनास्योप वर्तये। शग्मेनास्याभि वर्तये। तद्वतं तत्सत्यम्।
तद्वतं तच्छक्रेयम्। तेन शक्रेयं तेन राध्यासम्॥२१॥

यद्धर्मः पर्यवर्तयत्। अन्तामृथिव्या दिवः। अग्निरीशान्
ओजसा। वरुणो धीतिभिः सह। इन्द्रो मरुद्भिः सखिभिः
सह। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा। तप आक्रान्तमुष्णिहा।
शिरस्तपस्याहितम्। वैश्वानरस्य तेजसा। ऋतेनास्य नि
वर्तये। सत्येन परि वर्तये। तपसाऽस्यानु वर्तये। शिवेनास्योप
वर्तये। शग्मेनास्याभि वर्तये। तद्वतं तत्सत्यम्। तद्वतं तच्छक्रेयम्।
तेन शक्रेयं तेन राध्यासम्॥२२॥

यो अस्याः पृथिव्यास्त्वचि। निवर्तयत्योषधीः। अग्निरीशान्
ओजसा। वरुणो धीतिभिः सह। इन्द्रो मरुद्भिः सखिभिः

स॒ह। अ॒ग्नि॒स्ति॒ग्मेन॑ शो॒चिषा॑। तप॒ आक्रान्त॑मु॒ष्णिहा॑।
 शिर॒स्तप॒स्याहि॑तम्। वै॒श्वान॒रस्य॑ तेज॑सा। ऋ॒तेना॑स्य॒ नि
 वर्त॑ये। स॒त्येन॑ परि॑ वर्तये। तप॑सा॒ऽस्यानु॑ वर्तये। शि॒वेना॒स्योप॑
 वर्तये। श॒ग्मेना॑स्या॒भि वर्त॑ये। तद्व॒तं तथ्स॒त्यम्। तद्व॒तं तच्छ॑केयम्।
 तेन॑ शकेयं॒ तेन॑ राध्यासम्॥२३॥

एकं॒ मास॑मुद॑सृजत्। प॒रमे॒ष्टी प्र॒जाभ्यः॑। तेना॑भ्यो॒ मह॑
 आव॑हत्। अ॒मृतं॑ म॒र्त्याभ्यः॑। प्र॒जामनु॑ प्र जा॑यसे। तदु॑ ते
 म॒र्त्यामृ॑तम्। येन॒ मासा॑ अर्ध॑मा॒साः। ऋ॒तवः॑ परि॒वत्स॒राः।
 येन॒ ते ते॑ प्रजाप॑ते। ई॒जान॒स्य न्यव॑र्तयन्। तेना॒हम॒स्य
 ब्रह्म॑णा। नि॒वर्त॑यामि जी॒वसे॑। अ॒ग्नि॒स्ति॒ग्मेन॑ शो॒चिषा॑। तप॒
 आक्रान्त॑मु॒ष्णिहा॑। शिर॒स्तप॒स्याहि॑तम्। वै॒श्वान॒रस्य॑ तेज॑सा।
 ऋ॒तेना॑स्य॒ नि वर्त॑ये। स॒त्येन॑ परि॑ वर्तये। तप॑सा॒ऽस्यानु॑ वर्तये।
 शि॒वेना॒स्योप॑ वर्तये। श॒ग्मेना॑स्या॒भि वर्त॑ये। तद्व॒तं तथ्स॒त्यम्।
 तद्व॒तं तच्छ॑केयम्। तेन॑ शकेयं॒ तेन॑ राध्यासम्॥२४॥

परिवर्तये सहाभिवर्तय उष्णिहां राध्यासं न्यवर्तयन्नुपवर्तये चत्वारिं च। (ऋतमेव षोडश। यद्घर्मो यो
 अस्याः सप्तदशसप्तदश। एकं मासं चतुर्विंशतिः)॥

[५]

दे॒वा वै यद्य॑ज्ञेऽकु॑र्वत। तदसु॑रा अकु॑र्वत। तेऽसु॑रा ऊ॒र्ध्व
 पृ॒ष्ठेभ्यो॑ नाप॑श्यन्। ते केशा॑न॒ग्रेऽव॑पन्त। अथ॒ श्मश्रू॑णि। अथो॑पप॒क्षौ।
 तत॑स्तेऽवा॑श्च आयन्। परा॑ऽभवन्। यस्यै॒वं व॑पन्ति। अवा॑डेति॥२५॥

अथो॒ परै॒व भ॑वति। अथ॑ दे॒वा ऊ॒र्ध्वं पृ॒ष्ठेभ्यो॑ऽपश्यन्। त
 उ॑पप॒क्षाव॑ग्रेऽव॑पन्त। अथ॒ श्मश्रू॑णि। अथ॒ केशा॑न्। तत॑स्तेऽभवन्।

सुवर्गं लो॒कमा॑यन्। यस्यै॒वं व॑प॒न्ति। भव॑त्या॒त्मना॑। अथो॑ सुव॒र्गं
लो॒कमे॑ति॥ २६॥

अथै॒तन्मनु॑र्व॒त्रे मि॑थुनम॑पश्यत्। स श्मश्रू॒ण्यग्रे॑ऽवपत्।
अथो॑पप॒क्षौ। अथ॒ केशा॑न्। ततो॒ वै स प्रा॑जायत प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑।
यस्यै॒वं व॑प॒न्ति। प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॑यते। दे॒वा॒सुराः संय॑त्ता
आसन्। ते संव॑त्स॒रे व्याय॑च्छन्त। तान्दे॒वाश्चा॑तुर्मा॒स्यैरे॒वाभि॑
प्रायु॑ञ्जत॥ २७॥

वैश्व॑देवेन॑ च॒तुरो॑ मा॒सोऽवृ॑ञ्जतेन्द्रा॒जानः॑। ताञ्छी॒रुषं॑ नि
चाव॑र्तयन्त॒ परि॑ च। व॒रुण॑प्र॒घासै॑श्चतुरो॑ मा॒सोऽवृ॑ञ्जत् व॒रुण॑-
रा॒जानः॑। ताञ्छी॒रुषं॑ नि चाव॑र्तयन्त॒ परि॑ च। सा॒क॒मे॒धैश्च॑तुरो॑
मा॒सोऽवृ॑ञ्जत् सोम॑रा॒जानः॑। ताञ्छी॒रुषं॑ नि चाव॑र्तयन्त॒ परि॑ च। या
संव॑त्स॒र उ॑पजी॒वाऽऽसी॑त्। तामे॑षामवृ॑ञ्जत्। ततो॑ दे॒वा अ॑भवन्।
परा॑ऽसुराः॥ २८॥

य ए॒वं वि॒द्वाश्चा॑तुर्मा॒स्यैर्य॑ज॒ते। भ्रातृ॑व्यस्यै॒व मा॒सो वृ॑त्क्वा।
शी॒रुषं॑ नि च॒ वर्त॑य॒ते परि॑ च। यैषा संव॑त्स॒र उ॑पजी॒वा। वृ॒द्धे
तां भ्रातृ॑व्यस्य। क्षु॒धाऽस्य॑ भ्रातृ॑व्यः॒ परा॑ भवति। लो॒हिता॑य॒सेन॑ नि
व॑र्तयते। यद्वा इ॒माम॑ग्नि॒रऋ॒तावा॑ग॒ते नि॑व॒र्तय॑ति। ए॒तदे॒वैनां॑ रू॒पं
कृ॒त्वा नि॑व॒र्तय॑ति। सा ततः॑ श्वश्वो॒ भूय॑सी॒ भव॑न्त्येति॥ २९॥

प्र जा॑यते। य ए॒वं वि॒द्वाँल्लो॑हिताय॒सेन॑ नि॒व॒र्तय॑ते। ए॒तदे॒व रू॒पं

कृत्वा नि वर्तयते। स ततः श्वश्वो भूयान्भवन्नेति। प्रैव जायते।
त्रेण्या शलल्या नि वर्तयेत। त्रीणि त्रीणि वै देवानामृद्धानि। त्रीणि
छन्दांसि। त्रीणि सर्वनानि। त्रयं इमे लोकाः॥३०॥

ऋध्यामेव तद्वीर्यं एषु लोकेषु प्रति तिष्ठति। यच्चातुर्मास्य-
याज्यात्मनो नावद्येत्। देवेभ्य आवृश्चेत। चतृषु चतृषु मासेषु नि
वर्तयेत। पुरोक्षमेव तद्देवेभ्य आत्मनोऽवद्यत्यनाप्रस्काय। देवानां
वा एष आनीतः। यश्चातुर्मास्ययाजी। य एवं विद्वान्नि च वर्तयते
परि च। देवता एवाप्येति। नास्य रुद्रः प्रजां पशूनभि मन्यते॥३१॥
एत्येत्ययुञ्जतासुरा एति लोका मन्यते॥ [६]

आयुषः प्राणं सन्तनु। प्राणादपानं सन्तनु। अपानाद्व्यानं
सन्तनु। व्यानाच्चक्षुः सन्तनु। चक्षुषः श्रोत्रं सन्तनु। श्रोत्रान्मनः
सन्तनु। मनसो वाचं सन्तनु। वाच आत्मानं सन्तनु। आत्मनः
पृथिवीं सन्तनु। पृथिव्या अन्तरिक्षं सन्तनु। अन्तरिक्षादिवं
सन्तनु। दिवः सुवः सन्तनु॥३२॥

अन्तरिक्षं सन्तनु द्वे च॥ [७]

इन्द्रो दधीचो अस्थभिः। वृत्राण्यप्रतिष्कृतः। जुघानं नवतीर्नव।
इच्छन्नश्वस्य यच्छिरः। पर्वतेष्वपश्रितम्। तद्विदच्छर्यणावति।
अत्राह गोरमन्वत। नाम त्वष्टुरपीच्यम्। इत्था चन्द्रमसो गृहे।
इन्द्रमिद्राथिनो बृहत्॥३३॥

इन्द्रमर्केभिरर्किणः। इन्द्रं वाणीरनूषत। इन्द्र इद्वर्योः सचा।

सम्मि॑श्र॒ आव॑चो॒ युजा॑। इन्द्रो॑ व॒ज्री हि॑र॒ण्ययः॑। इन्द्रो॑ दी॒र्घाय॑
चक्ष॑से। आ सूर्य॑ꣳ रोहयद्वि॒वि। वि गोभि॑रद्रि॒मैरयत्। इन्द्र॑ वाजेषु
नो अ॒व। स॒हस्र॑प्र॒धनेषु॑ च॥३४॥

उ॒ग्र उ॒ग्राभि॑रू॒तिभिः॑। तमिन्द्र॑ वाजयामसि। म॒हे वृ॒त्राय॑ हन्त॑वे।
स वृषा॑ वृष॒भो भु॑वत्। इन्द्रः॑ स दाम॑ने कृतः। ओजि॑ष्ठः स बले॑
हितः। द्यु॒म्नी श्लो॒की स सौ॒म्यः। गि॒रा वज्रो॑ न सम्भृ॑तः। सब॑लो
अन॑पच्युतः। व॒वक्षु॑रु॒ग्रो अस्तु॑तः॥३५॥

बृह॒चास्तु॑तः॥ _____ [८]

दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आसन्। स प्र॒जाप॑तिरिन्द्रं ज्ये॒ष्ठं
पु॒त्रम॑प॒ न्य॑धत्त। नेदे॑न्मसुरा॒ बली॑याꣳसोऽह॑न॒न्निति॑। प्र॒ह्लादो॑
ह॒ वै का॑याध॒वः। वि॒रोच॑न्ꣳ स्वं पु॒त्रम॑प॒ न्य॑धत्त। नेदे॑न् दे॒वा
अ॑ह॒न॒न्निति॑। ते दे॒वाः प्र॒जाप॑तिमुप॒स॒मेत्यो॑चुः। ना॒रा॒ज॒कस्य॑
यु॒द्धम॑स्ति। इन्द्र॑मन्विच्छा॒मेति॑। तं य॑ज्ञ॒क्र॒तुभि॑रन्वैच्छन्॥३६॥

तं य॑ज्ञ॒क्र॒तुभि॑र्नान्व॑विन्दन्। तमिष्टि॑भिरन्वैच्छन्। तमिष्टि॑भिरन्व॑
विन्दन्। तदिष्टी॑नामिष्टि॒त्वम्। एष्ट॑यो ह॒ वै ना॑म। ता
इष्ट॑य॒ इत्याच॑क्षते प॒रोक्षे॑ण। प॒रोक्ष॑प्रिया इ॒व हि दे॒वाः।
तस्मा॑ ए॒तमा॑ग्रावैष्ण॒वमेका॑दशक॒पालं दीक्ष॑णीयं निर॑वपन्।
तद॑प॒द्रुत्या॑तन्वत। तान्प॑त्नीसंया॒जान्त॒ उपा॑नयन्॥३७॥

ते तद॑न्तमे॒व कृ॒त्वोद॑द्रवन्। ते प्रा॑य॒णीय॑म॒भि स॒मारो॑हन्।

तदपद्रुत्यातन्वत। ताञ्छुय्वन्त उपांनयन्। ते तदन्तमेव
 कृत्वोदद्रवन्। त आतिथ्यमभि समारोहन्। तदपद्रुत्यातन्वत।
 तानिडान्त उपांनयन्। ते तदन्तमेव कृत्वोदद्रवन्। तस्मादेता
 एतदन्ता इष्टयः सन्तिष्ठन्ते॥३८॥

एव९ हि देवा अकुर्वत। इति देवा अकुर्वत। इत्यु वै
 मनुष्याः कुर्वते। ते देवा ऊचुः। यद्वा इदमुच्चैर्यज्ञेन चराम।
 तन्नोऽसुराः पाप्माऽनुविन्दन्ति। उपा९शूपसदा चराम। तथा
 नोऽसुराः पाप्मा नानुवेत्स्यन्तीति। त उपा९शूपसदमतन्वत।
 तिस्र एव सामिधेनीरनूच्य॥३९॥

स्रुवेणाधारमाधार्य। तिस्रः पराचीराहुतीरहुत्वा। स्रुवेणोपसदं
 जुह्वां चक्रुः। उग्रं वचो अपावधीन्त्वेपं वचो अपावधीः स्वाहेति।
 अशनयापिपासे ह वा उग्रं वचः। एनश्च वैरहत्यं च त्वेषं
 वचः। एत९ ह वाव तच्चतुर्धाविहितं पाप्मानं देवा अपजघ्निरे।
 तथो एवैतदेवंविद्यजमानः। तिस्र एव सामिधेनीरनूच्य।
 स्रुवेणाधारमाधार्य॥४०॥

तिस्रः पराचीराहुतीरहुत्वा। स्रुवेणोपसदं जुहोति। उग्रं वचो
 अपावधीन्त्वेपं वचो अपावधीः स्वाहेति। अशनयापिपासे ह वा
 उग्रं वचः। एनश्च वैरहत्यं च त्वेषं वचः। एतमेव तच्चतुर्धाविहितं
 पाप्मानं यजमानोऽपं हते। तैऽभिनीयैवाहः पशुमाऽलभन्त। अहं

ए॒व तद्दे॒वा अ॒वर्तिं॑ पा॒प्मानं॑ मृ॒त्युमप॑जघ्निरे। तेना॑भिनीये॒व रात्रेः॑
प्राच॑रन्। रात्रि॑या ए॒व तद्दे॒वा अ॒वर्तिं॑ पा॒प्मानं॑ मृ॒त्युमप॑जघ्निरे॥४१॥

तस्मा॑दभिनीये॒वाहः प॒शुमा ल॑भेत। अहं॑ ए॒व तद्यज॑मानो-
ऽव॑र्तिं पा॒प्मानं॑ भ्रातृ॒व्यानप॑ नुदते। तेना॑भिनीये॒व रात्रेः॑ प्रच॑रेत्।
रात्रि॑या ए॒व तद्यज॑मानोऽव॑र्तिं पा॒प्मानं॑ भ्रातृ॒व्यानप॑ नुदते।
स ए॒ष उ॑पवस॒थीयेऽहं॑ द्विदे॒वत्यः॑ प॒शुरा ल॑भ्यते। द्वयं॑ वा
अ॒स्मिँल्लो॒के यज॑मानः। अ॒स्थिं च मा॒सं च॑। अ॒स्थिं चै॒व तेन॑
मा॒सं च॑ यज॑मानः सऽ॒स्कु॒रुते॑। ता॒ वा ए॒ताः पञ्च॑ दे॒वताः॑।
अ॒ग्नीषो॒माव॒ग्निर्मि॒त्रावरु॑णौ॥४२॥

प॒ञ्चप॒ञ्ची वै यज॑मानः। त्वङ्मा॒सं स्ना॒वाऽस्थिं॑
म॒ज्जा। ए॒तमे॒व तत्प॑ञ्चधावि॒हितमा॒त्मानं॑ वरुणपा॒शान्मु॑ञ्चति।
भे॒षज॑ता॒यै निर्व॑रुण॒त्वाय॑। तं स॒प्तभि॑श्छन्दा॒भिः प्रा॑तर॒ह्यन॑।
तस्मा॑त्स॒प्त च॑तु॒रुत्तरा॑णि छन्दा॒सि प्रा॑तरनुवा॒केऽनू॑च्यन्ते।
तमे॒तयो॑पस॒मेत्योपा॑सीदन्। उपा॑स्मै गाय॒ता नर॑ इति॑। तस्मा॑दे॒तया॑
ब॒हिष्प॒वमान॑ उ॒पस॑द्यः॥४३॥

ऐ॒च्छन्न॒नय॑स्तिष्ठन्तेऽनू॒च्यानू॑च्यं सू॒वेणा॑धारमा॒धार्य रात्रि॑या ए॒व तद्दे॒वा अ॒वर्तिं॑ पा॒प्मानं॑ मृ॒त्युमप॑जघ्निरे
मि॒त्रावरु॑णौ नवं च (दे॒वा यज॑मानो दे॒वा दे॒वा यज॑मानो यज॑मानः प्राच॑रं प्रच॑रे॒दालं॑भन्ताल॑भेत मृ॒त्युमप॑जघ्निरे
भ्रातृ॒व्यान्॥)॥

[१]

स सं॒मुद्र उ॑त्तर॒तः प्राज्व॑लद्भूम्यन्तेन॑। ए॒ष वा॒व स सं॒मुद्रः॑।
यच्चा॒त्वा॒लः। ए॒ष उ॑वे॒व स भू॑म्यन्तः। यद्वे॒द्यन्तः॑। तदे॒तत्रिं॑शलं
त्रि॒पू॒रुष॑म्। तस्मा॑त्तं त्रि॒वित॑स्तं ख॒नन्ति॑। स सु॒वर्ण॑रज॒ताभ्या॑

कुशीभ्यां परिगृहीत आसीत्। तं यदस्या अध्यजनयन्।
तस्मादादित्यः॥४४॥

अथ यथ्सुवर्णरजताभ्यां कुशीभ्यां परिगृहीत आसीत्।
साऽस्य कौशिकता। तं त्रिवृताऽभि प्रास्तुवत। तं त्रिवृताऽददत।
तं त्रिवृताऽहरन्। यावती त्रिवृतो मात्रा। तं पञ्चदशेनाभि
प्रास्तुवत। तं पञ्चदशेनाददत। तं पञ्चदशेनाहरन्। यावती
पञ्चदशस्य मात्रा॥४५॥

त९ सप्तदशेनाभि प्रास्तुवत। त९ सप्तदशेनाददत। त९
सप्तदशेनाहरन्। यावती सप्तदशस्य मात्रा। तस्य सप्तदशेन
ह्रियमाणस्य तेजो हरोऽपतत्। तमेकविंशेनाभि प्रास्तुवत।
तमेकविंशेनाददत। तमेकविंशेनाहरन्। यावत्येकविंशस्य
मात्रा। ते यत्रिवृता स्तुवते॥४६॥

त्रिवृतैव तद्यजमानमाददते। तं त्रिवृतैव हरन्ति। यावती
त्रिवृतो मात्रा। अग्निर्वै त्रिवृत्। यावद्वा अग्नेर्दहतो धूम उदेत्यानु
व्येति। तावती त्रिवृतो मात्रा। अग्नेरेवैनं तत्। मात्रा९ सायुज्य९
सलोक्ता गमयन्ति। अथ यत्पञ्चदशेन स्तुवते। पञ्चदशेनैव
तद्यजमानमाददते॥४७॥

तं पञ्चदशेनैव हरन्ति। यावती पञ्चदशस्य मात्रा। चन्द्रमा
वै पञ्चदशः। एष हि पञ्चदश्यामपक्षीयते। पञ्चदश्यामापूर्यते।

चन्द्रमंस एवैनं तत्। मात्रा९ सायुज्य९ सलोकतां गमयन्ति।
अथ यथ्सप्तदशेनं स्तुवते। सप्तदशेनैव तद्यजमानमाददते। त९
सप्तदशेनैव हरन्ति॥४८॥

यावती सप्तदशस्य मात्रा। प्रजापतिर्वै सप्तदशः। प्रजा-
पतेरेवैनं तत्। मात्रा९ सायुज्य९ सलोकतां गमयन्ति। अथ
यदैकवि९शेनं स्तुवते। एकवि९शेनैव तद्यजमानमाददते।
तमेकवि९शेनैव हरन्ति। यावत्येकवि९शस्य मात्रा। असौ वा
आदित्य एकवि९शः। आदित्यस्यैवैनं तत्॥४९॥

मात्रा९ सायुज्य९ सलोकतां गमयन्ति। ते कुश्या। व्यघ्नन्।
ते अहोरात्रे अभवताम्। अहरेव सुवर्णाऽभवत्। रज्जुता रात्रिः।
स यदादित्य उदेति। एतामेव तथ्सुवर्णां कुशीमनु समेति। अथ
यदस्तमेति। एतामेव तद्रज्जुतां कुशीमनुसंविशति। प्रह्लादो ह
वै कायाधवः। विरोचन९ स्वं पुत्रमुदास्यत्। स प्रदरोऽभवत्।
तस्मात्प्रदरादुदकं नाचामेत्॥५०॥

आदित्यः पञ्चदशस्य मात्रा स्तुवते पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते सप्तदशेनैव हरन्त्यादित्यस्यैवैनं तद्विशति
चत्वारि च॥

[१०]

ये वै चत्वारः स्तोमाः। कृतं तत्। अथ ये पञ्च। कलिः सः।
तस्माच्चतुष्टोमः। तच्चतुष्टोमस्य चतुष्टोमत्वम्। तदाहुः। कृतमानि
तानि ज्योती९षि। य एतस्य स्तोमा इति। त्रिवृत्पञ्चदशः सप्तदश
एकवि९शः॥५१॥

ए॒तानि॒ वाव॒ तानि॒ ज्योती॑षि। य ए॒तस्य॒ स्तोमाः॑।
 सौ॑ऽब्रवीत्। स॒प्तद॒शेन॑ ह्रिय॒माणो॒ व्य॑लेशिषि। भि॒षज्य॑त॒ मेति॑।
 तम॒श्विनौ॑ धा॒नाभि॑रभिषज्यताम्। पू॒षा क॑र॒म्भेण॑। भा॒रती॑
 परि॒वापे॑ण। मि॒त्रावरु॑णौ पय॒स्यया॑। तदा॑हुः॥५२॥

यद॒श्विभ्या॑ धा॒नाः। पू॒ष्णः क॑र॒म्भः। भा॒रत्यै॑ परि॒वापः॑।
 मि॒त्रावरु॑णयोः पय॒स्याऽथ॑। कस्मा॑दे॒तेषां॑ ह॒विषा॒मिन्द्र॑मे॒व
 य॑ज॒न्तीति॑। ए॒ता ह्ये॑नं दे॒वता॒ इति॑ ब्रूयात्। ए॒तैर्ह॒विर्भि॑-
 रभि॑षज्य॒ऽस्तस्मा॑दि॒ति। तं वस॑वोऽष्टा॒कपा॒लेन॑ प्रा॒तः सव॑ने-
 ऽभि॑षज्यन्। रु॒द्रा एका॑दशकपा॒लेन॒ माध्यं॑ दि॒ने सव॑ने। वि॒श्वे दे॒वा
 द्वा॑दशकपा॒लेन॒ तृती॑यसव॒ने॥५३॥

स यद॒ष्टाक॑पालान्प्रा॒तः सव॑ने कुर्यात्। एका॑दशकपा॒ला॒न्माध्यं॑
 दि॒ने सव॑ने। द्वा॑दशकपा॒ला॒ऽस्तृती॑यसव॒ने। विलो॑म॒ तद्य॒ज्ञस्य॑
 क्रिये॒त। एका॑दशकपा॒ला॒ने॒व प्रा॒तः सव॑ने कुर्यात्। एका॑दश-
 कपा॒ला॒न्माध्यं॑ दि॒ने सव॑ने। एका॑दशकपा॒ला॒ऽस्तृती॑यसव॒ने।
 य॒ज्ञस्य॑ सलो॒मत्वाय॑। तदा॑हुः। यद्व॒सूनां॑ प्रा॒तः सव॑नम्। रु॒द्राणां॑
 माध्यं॑ दि॒नः सव॑नम्। वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑ तृती॑यसव॒नम्। अथ॑
 कस्मा॑दे॒तेषां॑ ह॒विषा॒मिन्द्र॑मे॒व य॑ज॒न्तीति॑। ए॒ता ह्ये॑नं दे॒वता॒ इति॑
 ब्रूयात्। ए॒तैर्ह॒विर्भि॑रभि॑षज्य॒ऽस्तस्मा॑दि॒ति॥५४॥

एक॒विंश॑ आहु॒स्तृतीय॑सव॒ने प्रा॒तः सव॑नं पञ्च॒ च॥ [११]

तस्या॒वाचो॑ऽवपा॒दाद॑बिभयुः। तमे॒तेषु॑ स॒प्तसु॒ छन्दः॑ स्वश्रयन्।

यदश्रयन्। तच्छ्रायन्तीयस्य श्रायन्तीयत्वम्। यदवारयन्। तद्वार-
वन्तीयस्य वारवन्तीयत्वम्। तस्यावांच एवावपादादभिभयुः।
तस्मा एतानि सप्त चतुरुत्तराणि छन्दांस्युपादधुः। तेषामति-
त्रीण्यरिच्यन्त। न त्रीण्युदभवन्॥ ५५॥

स बृहतीमेवास्पृशत्। द्वाभ्यामक्षराभ्याम्। अहोरात्राभ्यामेव।
तदाहुः। कतमा सा देवाक्षरा बृहती। यस्यान्तत्प्रत्यतिष्ठत्। द्वादश
पौर्णमास्यः। द्वादशाष्टकाः। द्वादशामावास्याः। एषा वाव सा
देवाक्षरा बृहती॥ ५६॥

यस्यां तत्प्रत्यतिष्ठदिति। यानि च छन्दांस्युत्यरिच्यन्त। यानि
च नोदभवन्। तानि निर्वीर्याणि हीनान्यमन्यन्त। साऽब्रवीद्बृहती।
मामेव भूत्वा। मामुप सः श्रयतेति। चतुर्भिरक्षरैरनुष्टुग्बृहतीं
नोदभवत्। चतुर्भिरक्षरैः पङ्क्तिर्बृहतीमत्यरिच्यत। तस्यामेतानि
चत्वार्यक्षराण्यपच्छिद्यादधात्॥ ५७॥

ते बृहती एव भूत्वा। बृहतीमुप समंश्रयताम्। अष्टाभि-
रक्षरैरुष्णिग्बृहतीं नोदभवत्। अष्टाभिरक्षरैस्त्रिष्टुग्बृहतीमत्य-
रिच्यत। तस्यामेतान्यष्टावक्षराण्यपच्छिद्यादधात्। ते बृहती एव
भूत्वा। बृहतीमुप समंश्रयताम्। द्वादशभिरक्षरैर्गायत्री बृहतीं
नोदभवत्। द्वादशभिरक्षरैर्जगती बृहतीमत्यरिच्यत। तस्यामेतानि
द्वादशाक्षराण्यपच्छिद्यादधात्॥ ५८॥

ते बृहती एव भूत्वा। बृहतीमुप समश्रयताम्। सौऽब्रवीत्प्रजा-
पतिः। छन्दांसि रथो मे भवत। युष्माभिरुहमेतमध्वानमनु
सञ्चराणीति। तस्य गायत्री च जगती च पक्षावभवताम्। उष्णिक्
त्रिष्टुप् प्रष्ट्यौ। अनुष्टुप् पङ्क्तिश्च धुर्यौ। बृहत्येवोद्धिरभवत्। स
एतं छन्दोरथमास्थाय। एतमध्वानमनु समचरत्। एतं ह वै
छन्दोरथमास्थाय। एतमध्वानमनु सञ्चरति। येनैष एतत्सञ्चरति।
य एवं विद्वान्सोमेन यजते। य उ चैनमेवं वेद॥५१॥

अभवन्वाव सा देवाक्षरा बृहत्यं दधाद्द्वादशाक्षराण्यपच्छिद्यां दधादास्थाय षट्॥ [१२]

अग्नेः कृत्तिका यत्पुण्यं देवस्य सवितुर्ब्रह्मवादिनः कत्युतमेव देवा वा आर्युषः प्राणमिन्द्रो दधीचो
देवासुराः स प्रजापतिः स संमुद्रो ये वै चत्वारस्तस्यावांचो द्वादश॥१२॥

अग्नेः कृत्तिका देवगृहा ऋतमेवर्ध्यामेव तिस्रः परांचीर्ये वै चत्वारो नवपञ्चाशत्॥५१॥

अग्नेः कृत्तिका य उ चैनमेवं वेद॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके पञ्चमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

अनु॑मत्यै पुरो॑डाश॑म॒ष्टाकं॑पालं॒ निर्व॑पति। ये प्र॒त्यञ्चः॑ श॒म्याया॑
अव॒शीय॑न्ते। तन्नैर्ऋ॒तमे॑क॒कपाल॑म्। इ॒यं वा अनु॑मतिः। इ॒यं
निर्ऋ॑तिः। नैर्ऋ॒तेन॒ पूर्वे॑ण॒ प्रच॑रति। पा॒प्मान॑मे॒व निर्ऋ॑तिं पूर्वा॑
नि॒रव॑दयते। ए॒क॒कपालो॑ भवति। ए॒क॒धैव॑ निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते।
यदहु॑त्वा॒ गार्ह॑पत्य ई॒युः॥१॥

रु॒द्रो भू॒त्वाऽग्निर॑नू॒त्थाय॑। अध्व॒र्युं च॒ यज॑मानं च ह॒न्यात्।
वीहि॒ स्वाहाऽऽहु॑तिं जुषा॒ण इत्या॑ह। आहु॒त्यैवैन॑ं श॒मय॑ति।
नार्ति॑माच्छ॒त्यध्व॒र्युर्न॑ यज॑मानः। ए॒कोल्मु॑केन॑ य॒न्ति। तद्धि
निर्ऋ॑त्यै भा॒गधे॑यम्। इ॒मान्दि॑शं य॒न्ति। ए॒षा वै निर्ऋ॑त्यै दिक्।
स्वाया॑मे॒व दि॒शि निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते॥२॥

स्व॒कृत् इ॒रिणे॑ जुहोति प्र॒दरे॑ वा॑। ए॒तद्वै निर्ऋ॑त्या
आ॒यत॑नम्। स्व ए॒वाऽऽय॑त॒ने निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते। ए॒ष ते॑
निर्ऋ॑ते भा॒ग इत्या॑ह। निर्दि॑शत्यैवैन॑म्। भू॒ते ह॒विष्म॑त्य॒सीत्या॑ह।
भू॒तिमे॒वोपा॑वर्तते। मु॒ञ्चेम॑म॒हंस॒ इत्या॑ह। अ॒हंस॑ ए॒वैन॑ मुञ्चति।
अ॒ङ्गुष्ठा॑भ्यां जुहोति॥३॥

अ॒न्त॒त ए॒व निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते। कृष्णं॑ वा॒सः कृष्ण॑तृषं॒

दक्षिणा। एतद्वै निर्ऋत्यै रूपम्। रूपेणैव निर्ऋतिं निरवदयते।
अप्रतीक्ष्मायन्ति। निर्ऋत्या अन्तरहित्यै। स्वाहा नमो य इदं
चकारेति पुनरेत्य गार्हपत्ये जुहोति। आहुत्यैव नमस्यन्तो
गार्हपत्यमुपावर्तन्ते। आनुमतेन प्रचरति। इयं वा अनुमतिः॥४॥

इयमेवास्मै राज्यमनु मन्यते। धेनुर्दक्षिणा। इमामेव धेनुं
कुरुते। आदित्यं चरुं निर्वपति। उभर्याष्वेव प्रजास्वभिषिच्यते।
दैवीषु च मानुषीषु च। वरो दक्षिणा। वरो हि राज्यं समृद्धौ।
आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति। अग्निः सर्वा देवताः॥५॥

विष्णुर्यज्ञः। देवताश्चैव यज्ञं चाव रुन्धे। वामनो वही
दक्षिणा। यद्वही। तेनाऽऽग्नेयः। यद्वामनः। तेन वैष्णवः समृद्धौ।
अग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपति। अग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रो
वृत्रमेहन्निति। यदग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपति॥६॥

वार्त्रघ्नमेव विजित्यै। हिरण्यं दक्षिणा समृद्धौ। इन्द्रो वृत्रं
हत्वा। देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्यार्ध्यत। स एतमैन्द्राग्रमेकादश-
कपालमपश्यत्। तन्निरवपत्। तेन वै स देवताश्चेन्द्रियं चावारुन्धे।
यदैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपति। देवताश्चैव तेनेन्द्रियं च
यजमानोऽव रुन्धे। ऋषभो वही दक्षिणा॥७॥

यद्वही। तेनाऽऽग्नेयः। यदृषभः। तेनैन्द्रः समृद्धौ। आग्नेयमष्टा-
कपालं निर्वपति। ऐन्द्रं दधि। यदाग्नेयो भवति। अग्निर्वै यज्ञमुखम्।

य॒ज्ञमु॒खमे॒वर्द्धिं॑ पु॒रस्ता॑द्धत्ते। यदै॒न्द्रं दधि॑॥८॥

इ॒न्द्रि॒यमे॒वाव॑ रु॒न्धे। ऋ॒षभो॑ व॒ही दक्षि॑णा। यद्व॒ही।
तेना॑ऽऽग्ने॒यः। यदृ॑ष॒भः। तेनै॒न्द्रः समृ॑द्धौ। याव॑ती॒र्वे प्र॒जा
ओष॑धीनामहु॑ताना॒माश्जन्। ताः परा॑ऽभवन्। आ॒ग्र॒यणं॑ भ॒वति॑
हुता॒द्याय॑। यज॑मान॒स्याप॑राभावाय॥९॥

दे॒वा वा ओष॑धीष्वाजि॒मयुः॑। ता इ॒न्द्रा॒ग्नी उद॑जयताम्।
तावे॒तमै॑न्द्रा॒ग्रं द्वा॑द॒शक॑पालं॒ निर॑वृणाताम्। यदै॑न्द्रा॒ग्नो भव॑त्यु॒ज्जित्यै॑।
द्वा॑द॒शक॑पालो भवति। द्वा॑द॒श मा॑साः॒ संव॑त्स॒रः। सं॒व॒त्स॒रेणै॒वास्मा॑
अ॒न्नम॑व॒ रुन्धे॑। वै॒श्वदे॒वश्च॒रुर्भ॑वति। वै॒श्वदे॒वं वा अ॒न्नम्। अ॒न्नमे॒वास्मै॑
स्व॒दय॑ति॥१०॥

प्र॒थ॒म॒जो व॒त्सो दक्षि॑णा॒ समृ॑द्धौ। सौ॒म्यः श्या॑मा॒कं च॒रुं
निर्व॑पति। सोमो॒ वा अ॑कृष्ट॒पच्य॑स्य॒ राजा॑। अ॒कृष्ट॒पच्य॑मे॒वास्मै॑
स्व॒दय॑ति। वा॒सो दक्षि॑णा। सौ॒म्यः हि दे॒वता॑या॒ वासः॑ समृ॑द्धौ।
सर॑स्वत्यै च॒रुं निर्व॑पति। सर॑स्वते च॒रुम्। मि॒थुन॑मे॒वाव॑ रु॒न्धे।
मि॒थुनो॑ गावो॒ दक्षि॑णा॒ समृ॑द्धौ। ए॒ति वा ए॒ष य॑ज्ञमु॒खादृ॒ध्याः।
यो॑ऽग्नेर्दे॒वता॑या॒ एति॑। अ॒ष्टावे॒तानि॑ ह॒वीः षि॑ भवन्ति। अ॒ष्टाक्ष॑रा
गा॒य॒त्री। गा॒य॒त्रो॑ऽग्निः। तेनै॒व य॑ज्ञमु॒खादृ॒ध्या अ॑ग्नेर्दे॒वता॑यै॒ नैति॑॥११॥

ई॒युर्नि॒रव॑दयतेऽङ्गु॒ष्ठाभ्यां॑ जु॒होत्यनु॑मतिर्दे॒वता॑ निर्व॑पति व॒ही दक्षि॑णा॒ यदै॒न्द्रं दध्य॑पराभावाय स्व॒दय॑ति॒ गावो॑
दक्षि॑णा॒ समृ॑द्धौ षट्॥

[१]

वै॒श्वदे॒वेन॒ वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। ताः सृ॒ष्टा न

प्राजायन्त। सौऽग्निरकामयत्। अहमिमाः प्रजनयेयमिति। स
प्रजापतये शुचमदधात्। सौऽशोचत्प्रजामिच्छमानः। तस्माद्यं
च प्रजा भुनक्ति यं च न। तावुभौ शोचतः प्रजामिच्छमानौ।
तास्वग्निमप्यसृजत्। ता अग्निरध्यैत्॥१२॥

सोमो रेतोऽदधात्। सविता प्राजनयत्। सरस्वती
वाचमदधात्। पूषाऽपोषयत्। ते वा एते त्रिः संवत्सरस्य
प्रयुज्यन्ते। ये देवाः पुष्टिपतयः। संवत्सरो वै प्रजापतिः।
संवत्सरेणैवास्मै प्रजाः प्राजनयत्। ताः प्रजा जाता मरुतोऽघ्नन्।
अस्मानपि न प्रायुक्षतेति॥१३॥

स एतं प्रजापतिमरुतं सप्तकपालमपश्यत्। तन्निरवपत्।
ततो वै प्रजाभ्योऽकल्पत। यन्मारुतो निरुप्यते। यज्ञस्य क्लृप्त्यै।
प्रजानामघाताय। सप्तकपालो भवति। सप्तगणा वै मरुतः। गुणश
एवास्मै विशं कल्पयति। स प्रजापतिरशोचत्॥१४॥

याः पूर्वाः प्रजा असृक्षि। मरुतस्ता अवधिषुः। कथमपराः
सृजेयेति। तस्य शुष्मं आण्डं भूतं निरवर्तत। तद्व्युदहरत्।
तदपोषयत्। तत्प्राजायत। आण्डस्य वा एतद्रूपम्। यदामिक्षा।
यद्व्युद्धरति॥१५॥

प्रजा एव तद्यजमानः पोषयति। वैश्वदेव्यामिक्षा भवति।
वैश्वदेव्यो वै प्रजाः। प्रजा एवास्मै प्रजनयति। वाजिनमानयति।

प्रजास्वेव प्रजातासु रेतो दधाति। द्यावापृथिव्यं एकंकपालो
भवति। प्रजा एव प्रजाता द्यावापृथिवीभ्यामुभयतः परि गृह्णाति।
देवासुराः संयत्ता आसन्। सोऽग्निर्ब्रवीत्॥१६॥

मामग्रे यजत। मया मुखेनासुराञ्जेष्यथेति। मां द्वितीयमिति
सोमोऽब्रवीत्। मया राजा जेष्यथेति। मां तृतीयमिति सविता।
मया प्रसूता जेष्यथेति। मां चतुर्थीमिति सरस्वती। इन्द्रियं वोऽहं
धास्यामीति। मां पञ्चममिति पूषा। मया प्रतिष्ठया जेष्यथेति॥१७॥

तैऽग्निना मुखेनासुरानजयन्। सोमेन राजा। सवित्रा
प्रसूताः। सरस्वतीन्द्रियमदधात्। पूषा प्रतिष्ठाऽऽसीत्। ततो
वै देवा व्यजयन्त। यदेतानि हवीर्षि निरुप्यन्ते विजित्यै।
नोत्तरवेदिमुपवपति। पशवो वा उत्तरवेदिः। अजाता इव ह्येतरहि
पशवः॥१८॥

ऐदित्यंशोचद्बुद्धरंत्यब्रवीत्प्रतिष्ठया जेष्यथेत्येतरहि पशवः॥ [२]

त्रिवृद्धरहिर्भवति। माता पिता पुत्रः। तदेव तन्मिथुनम्। उल्बं
गर्भो जरायु। तदेव तन्मिथुनम्। त्रेधा बरुहिः सन्नद्धं भवति। त्रयं
इमे लोकाः। एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति। एकधा पुनः सन्नद्धं
भवति। एकं इव ह्ययं लोकः॥१९॥

अस्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठति। प्रसुवो भवन्ति।
प्रथमजामेव पुष्टिमव रुन्धे। प्रथमजो वत्सो दक्षिणा समृद्धौ।

पृषदाज्यं गृह्णाति। पशवो वै पृषदाज्यम्। पशून्नेवाव रुन्धे।
पञ्चगृहीतं भवति। पाङ्गा हि पशवः। बहुरूपं भवति॥२०॥

बहुरूपा हि पशवः समृद्धौ। अग्निं मन्थन्ति। अग्निमुखा वै
प्रजापतिः प्रजा असृजत। यदग्निं मन्थन्ति। अग्निमुखा एव तत्प्रजा
यजमानः सृजते। नव प्रयाजा इज्यन्ते। नवानूयाजाः। अष्टौ
हवींषि। द्वावाघारौ। द्वावाज्यभागौ॥२१॥

त्रिंशत्सम्पद्यन्ते। त्रिंशदक्षरा विराट्। अन्नं विराट्।
विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। यजमानो वा एकंकपालः। तेज
आज्यम्। यदेकंकपाल आज्यमानयति। यजमानमेव तेजसा
समर्धयति। यजमानो वा एकंकपालः। पशव आज्यम्॥२२॥

यदेकंकपाल आज्यमानयति। यजमानमेव पशुभिः
समर्धयति। यदल्पमानयेत्। अल्पा एनं पशवो भुञ्जन्त
उपतिष्ठेरन्। यद्वह्मानयेत्। बहव एनं पशवोऽभुञ्जन्त उपतिष्ठेरन्।
बह्वानीयाविः पृष्ठं कुर्यात्। बहव एवैनं पशवो भुञ्जन्त उपतिष्ठन्ते।
यजमानो वा एकंकपालः। यदेकंकपालस्यावद्येत्॥२३॥

यजमानस्यावद्येत्। उद्धा माद्येद्यजमानः। प्र वा मीयेत।
सकृदेव होतव्यः। सकृदिव हि सुवर्गो लोकः। हुत्वाऽभि जुहोति।
यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयित्वा। तेजसा समर्धयति।
यजमानो वा एकंकपालः। सुवर्गो लोक आहवनीयः॥२४॥

यदेकं कपालमाहवनीये जुहोति। यजमानमेव सुवर्गं लोकं
गमयति। यद्धस्तेन जुहुयात्। सुवर्गाल्लोकाद्यजमानमवविध्येत्।
स्रुचा जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। यत्प्राङ्घेत।
देवलोकमभिजयेत्। यदक्षिणा पितृलोकम्। यत्प्रत्यक्॥२५॥

रक्षांसि यज्ञं हन्युः। यदुदङ्। मनुष्यलोकमभिजयेत्।
प्रतिष्ठितो होतव्यः। एकं कपालं वै प्रतितिष्ठन्तं द्यावापृथिवी अनु
प्रति तिष्ठतः। द्यावापृथिवी ऋतवः। ऋतून् यज्ञः। यज्ञं यजमानः।
यजमानं प्रजाः। तस्मात्प्रतिष्ठितो होतव्यः॥२६॥

वाजिनो यजति। अग्निर्वायुः सूर्यः। ते वै वाजिनः। तानेव
तद्यजति। अथो खल्वाहुः। छन्दांसि वै वाजिन इति। तान्येव
तद्यजति। ऋक्सामे वा इन्द्रस्य हरी सोमपानौ। तयोः परिधयं
आधानम्। वाजिनं भागधेयम्॥२७॥

यदप्रहृत्य परिधीं जुहुयात्। अन्तराधानाभ्यां घासं प्रयच्छेत्।
प्रहृत्य परिधीं जुहोति। निराधानाभ्यामेव घासं प्रयच्छति। बर्हिषि
विषिश्चन्वाजिनमा नयति। प्रजा वै बर्हिः। रेतो वाजिनम्।
प्रजास्वेव रेतो दधाति। समुपहृत्य भक्षयन्ति। एतत्सोमपीथा ह्येते।
अथो आत्मन्नेव रेतो दधते। यजमान उत्तमो भक्षयति। पशवो वै
वाजिनम्। यजमान एव पशून्प्रतिष्ठापयन्ति॥२८॥

लोको बहुरूपं भवत्याज्यभागौ पशव आज्यमवघेदाहवनीयः प्रत्यक्तस्मात्प्रतिष्ठितो होतव्यो भागधेयमेते
चत्वारि च॥

प्रजापतिः सविता भूत्वा प्रजा असृजत। ता एनमत्यमन्यन्त।
ता अस्मादपाक्रामन्। ता वरुणो भूत्वा प्रजा वरुणेनाग्राहयत्।
ताः प्रजा वरुणगृहीताः। प्रजापतिं पुनरुपाधावन्नाथमिच्छमानाः।
स एतान्प्रजापतिर्वरुणप्रघासानपश्यत्। तां निरवपत्। तैर्वै स प्रजा
वरुणपाशादमुञ्चत्। यद्वरुणप्रघासा निरूप्यन्ते॥२९॥

प्रजानामवरुणग्राहाय। तासां दक्षिणो बाहुर्न्यक्र आसीत्।
सव्यः प्रसृतः। स एतां द्वितीयां दक्षिणतो वेदिमुदहन्। ततो
वै स प्रजानां दक्षिणं बाहुं प्रासारयत्। यद्वितीयां दक्षिणतो
वेदिमुद्धन्ति। प्रजानामेव तद्यजमानो दक्षिणं बाहुं प्रसारयति।
तस्माच्चातुर्मास्ययाज्यमुष्मिल्लोक उभयाबाहुः। यज्ञाभिजितः
ह्यस्य। पृथमात्राद्वेदी असम्भिन्ने भवतः॥३०॥

तस्मात्पृथमात्रं व्यसौ। उत्तरस्यां वेद्यामुत्तरवेदिमुप वपति।
पशवो वा उत्तरवेदिः। पशून्मेवाव रुन्धे। अथो यज्ञपरुषोऽनन्तरित्यै।
एतद्वाह्मणान्येव पञ्च हवीर्षिः। अथैष ऐन्द्राग्नो भवति। प्राणापानौ
वा एतौ देवानाम्। यदिन्द्राग्नी। यदैन्द्राग्नो भवति॥३१॥

प्राणापानावेवाव रुन्धे। ओजो बलं वा एतौ देवानाम्।
यदिन्द्राग्नी। यदैन्द्राग्नो भवति। ओजो बलमेवाव रुन्धे। मारुत्या-
मिक्षा भवति। वारुण्यामिक्षा। मेषी च मेषश्च भवतः। मिथुना एव
प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति। लोमशौ भवतो मेध्यत्वाय॥३२॥

शमीपुर्णान्युप वपति। घासमेवाभ्यामपि यच्छति। प्रजा-
पतिमन्नाद्यं नोपानमत्। स एतेन शतेध्मेन हविषाऽन्नाद्यमवारुन्ध।
यत्परः शतानि शमीपुर्णानि भवन्ति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ। सौम्यानि
वै करीराणि। सौम्या खलु वा आहुतिर्दिवो वृष्टिं च्यावयति।
यत्करीराणि भवन्ति। सौम्ययैवाऽऽहुत्या दिवो वृष्टिमव रुन्धे। काय
एककपालो भवति। प्रजानां कन्त्वायं। प्रतिपूरुषं करम्भपात्राणि
भवन्ति। जाता एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति। एकमतिरिक्तम्।
जनिष्यमाणा एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति॥ ३३॥

निरुप्यन्तै भवतो भवति मेध्यत्वाय रुन्धे षट्॥ [४]

उत्तरस्यां वेद्यामन्यानि हवींषि सादयति। दक्षिणायां
मारुतीम्। अपधुरमेवैनां युनक्ति। अथो ओजं एवासांमव हरति।
तस्माद्ब्रह्मणश्च क्षत्राच्च विशोऽन्यतोऽपक्रमिणीः। मारुत्या पूर्वया
प्रचरति। अनृतमेवाव यजते। वारुण्योत्तरया। अन्त एव
वरुणमव यजते। यदेवाध्वर्युः करोति॥ ३४॥

तत्प्रतिप्रस्थाता करोति। तस्माद्यच्छेयान्करोति। तत्पार्षी-
यान्करोति। पत्नीं वाचयति। मेध्यामेवैनां करोति। अथो तपं
एवैनामुप नयति। यज्ञारं सन्तन्न प्रब्रूयात्। प्रियं ज्ञातिं
रुन्ध्यात्। असौ मे जार इति निर्दिशेत्। निर्दिश्यैवैनं वरुणपाशेन
ग्राहयति॥ ३५॥

प्रघास्यान् हवामह इति पत्नीमुदानयति। अहृतैवैनाम्। यत्पत्नीं

पुरोनुवाक्यामनुब्रूयात्। निर्वीर्यो यजमानः स्यात्। यजमानो-
 ऽन्वाह। आत्मन्नेव वीर्यं धत्ते। उभौ याज्याः सवीर्यत्वाय। यद्वामे
 यदरण्य इत्याह। यथोदितमेव वरुणमव यजते। यजमानदेवत्यो
 वा आहवनीयः॥३६॥

भ्रातृव्यदेवत्यो दक्षिणः। यदाहवनीये जुहुयात्। यजमानं
 वरुणपाशेन ग्राहयेत्। दक्षिणेऽग्नौ जुहोति। भ्रातृव्यमेव वरुणपाशेन
 ग्राहयति। शूर्पेण जुहोति। अन्यमेव वरुणमव यजते। शीर्षन्नधि
 निधाय जुहोति। शीर्षत एव वरुणमव यजते। प्रत्यङ्मिष्टं
 जुहोति॥३७॥

प्रत्यङ्गुव वरुणपाशान्निर्मुच्यते। अक्रन्कर्म कर्मकृत इत्याह।
 देवाऽनृणं निरवदाय। अनृणा गृहानुप प्रेतेति वावैतदाह।
 वरुणगृहीतं वा एतद्यज्ञस्य। यद्यजुषा गृहीतस्यातिरिच्यते। तुषाश्च
 निष्कासश्च। तुषैश्च निष्कासेन चावभृथमवैति। वरुणगृहीतेनैव
 वरुणमवयजते। अपोऽवभृथमवैति॥३८॥

अप्सु वै वरुणः। साक्षादेव वरुणमवयजते। प्रतियुतो
 वरुणस्य पाश इत्याह। वरुणपाशादेव निर्मुच्यते। अप्रतीक्षमा
 यन्ति। वरुणस्यान्तर्हित्यै। एधोऽस्येधिषीमहीत्याह। समिधैवाग्निं
 नमस्यन्त उपायन्ति। तेजोऽसि तेजो मयि धेहीत्याह। तेजं
 एवाऽऽत्मन्धत्ते॥३९॥

कुरोति ग्राहयत्याहवनीयस्तिष्ठ जुहोत्युपांऽवभृथमवैति धत्ते॥—————[५]

दे॒वा॒सु॒राः संय॑न्ता आसन्। सौ॑ऽग्नि॒र॒ब्रवी॑त्। म॒मे॒य॒म॒नी॒क॒वती॑
त॒नूः। तां प्री॑णीत। अथा॒सु॒रा॒न॒भि भ॑विष्य॒थेति॑। ते दे॒वा अ॒ग्नये॒-
ऽनी॒क॒वते॑ पु॒रो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं नि॒र॒व॒पन्। सौ॑ऽग्नि॒र॒नी॒क॒वा॒न्ध॒स्वेन॑
भा॒ग॒धे॒येन॑ प्री॒तः। च॒तु॒र्धा॒ऽनी॒का॒न्य॒ज॒न॒य॒त। ततो॑ दे॒वा अ॒भ॒वन्।
प॒रा॒ऽसु॒राः॥४०॥

यद॒ग्नये॒ऽनी॒क॒वते॑ पु॒रो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं नि॒र्व॒प॒ति। अ॒ग्नि॒मे॒वा॒-
नी॒क॒व॒न्त॒ः॒ स्वेन॑ भा॒ग॒धे॒येन॑ प्री॒णा॒ति। सौ॑ऽग्नि॒र॒नी॒क॒वा॒न्ध॒स्वेन॑
भा॒ग॒धे॒येन॑ प्री॒तः। च॒तु॒र्धा॒ऽनी॒का॒नि ज॒न॒य॒ते। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्यो॒-
ऽग्नि॒र॒नी॒क॒वा॒न्। तस्य॑ र॒श्म॒यो॒ऽनी॒का॒नि। सा॒क॒ः सूर्ये॑णोद्य॒ता
नि॒र्व॒प॒ति। सा॒क्षादे॒वास्मा॑ अ॒नी॒का॒नि ज॒न॒य॒ति। ते॒ऽसु॒राः प॒रा॑जिता॒-
य॒न्तः॑। द्यावा॑पृथि॒वी उ॒पा॑श्रयन्॥४१॥

ते दे॒वा म॒रु॒द्भ्यः॑ सा॒न्त॒प॒नेभ्य॑श्च॒रुं नि॒र॒व॒पन्। ता॒न॒द्यावा॑पृथि॒वी-
भ्या॑मे॒वोभ॑यतः॒ सम॑त॒पन्। य॒न्म॒रु॒द्भ्यः॑ सा॒न्त॒प॒नेभ्य॑श्च॒रुं नि॒र्व॒प॒ति।
द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मे॒व तदु॑भ॒यतो॑ यज॑मानो॒ भ्रातृ॑व्या॒न्ध॒स॒न्त॑पति।
म॒ध्य॒न्दि॒ने नि॒र्व॒प॒ति। तर्हि॑ हि तेक्षि॑ष्ठं त॒प॒ति। च॒रु॒र्भव॑ति। स॒र्व॒तं
ए॒वैना॒न्ध॒स॒न्त॑पति। ते दे॒वाः श्वो॑वि॒ज॒यि॒नः॒ स॒न्तः॑। सर्वा॑सां दु॒ग्धे
गृ॒हमे॒धीयं॑ च॒रुं नि॒र॒व॒पन्॥४२॥

आशि॑ता ए॒वाद्यो॑प॒व॒साम॑। कस्य॒ वाऽहे॒दम्। कस्य॑ वा श्वो

भवि॑तेति॑। स श्रु॑तोऽभवत्। तस्याहु॑तस्य॒ नाश्नन्। न हि दे॒वा
अहु॑तस्या॒श्नन्ति॑। तेऽब्रु॑वन्। कस्मा॑ इ॒मं हो॑ष्याम् इति॑। म॒रुद्भ्यो॑
गृ॒हमे॒धिभ्य॑ इत्य॑ब्रुवन्। तं म॒रुद्भ्यो॑ गृ॒हमे॒धिभ्यो॑ऽजुह॑वुः॥४३॥

ततो॑ दे॒वा अभ॑वन्। पराऽसु॑राः। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ म॒रुद्भ्यो॑
गृ॒हमे॒धिभ्यो॑ गृ॒हे जुह॑ति। भव॑त्या॒त्मना॑। परा॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यो भवति।
यद्वै य॒ज्ञस्य॑ पा॒क॒त्रा क्रि॒यते॑। प॒श॒व्यं तत्। पा॒क॒त्रा वा ए॒तत्क्रि॑यते।
यन्ने॒ध्मा ब॒र्हिर्भव॑ति। न सा॑मि॒धेनी॒र॒न्वाह॑॥४४॥

न प्र॑या॒जा इ॒ज्यन्ते॑। ना॒नूया॒जाः। य ए॒वं वेद॑। प॒शुमा॑न्भवति।
आज्य॑भा॒गौ यज॑ति। य॒ज्ञस्यै॒व चक्षु॑षी॒ नान्तर॑ति। म॒रुतो॑ गृ॒हमे॒धि॒नो
यज॑ति। भा॒ग॒धेये॑नै॒वैना॒न्थ्सम॑र्धयति। अ॒ग्नि॒ऽस्वि॑ष्ट॒कृतं॑ यजति॒ प्रति॑-
ष्ठि॒त्यै। इडा॑न्तो भवति। प॒श॒वो वा इडा॑। प॒शुष्वे॒वोप॑रि॒ष्टात्प्रति॑
तिष्ठ॑ति॥४५॥

असुरा अश्रयन्गृहमेधीयं चरुं निरवपन्नजुहवुरन्वाहेडान्तो भवति द्वे च॥ [६]

यत्प॒त्नीं गृ॒हमे॒धीय॑स्या॒श्नीया॑त्। गृ॒हमे॒ध्यै॒व स्या॑त्। वि त्व॑स्य
य॒ज्ञं ऋ॑ध्येत। यन्ना॒श्नीया॑त्। अ॒गृ॒हमे॒धी स्या॑त्। नास्य॑ य॒ज्ञो
व्यृ॑द्धेत। प्र॒ति॒वेशं॑ प॒चेयुः॑। तस्या॑श्नीयात्। गृ॒हमे॒ध्यै॒व भ॑वति।
नास्य॑ य॒ज्ञो व्यृ॑द्धते॥४६॥

ते दे॒वा गृ॒हमे॒धीये॑ने॒ष्ट्वा। आशि॑ता अभवन्। आ॒ञ्ज॒ताभ्य॑ञ्जत।
अनु॑ व॒त्सान॑वा॒सय॑न्। तेभ्योऽसु॑राः॒ क्षुधं॑ प्राहि॒ण्वन्। सा दे॒वेषु॑
लो॒कम॑वित्वा। अ॒सुरा॒न्पुन॑र॒गच्छ॑त्। गृ॒हमे॒धीये॑ने॒ष्ट्वा। आशि॑ता

भवन्ति। आञ्जतेऽभ्यञ्जते॥४७॥

अनुं वत्सान् वांसयन्ति। भ्रातृव्यायैव तद्यजमानः क्षुधं प्रहिणोति। ते देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा। इन्द्राय निष्कासं न्यदधुः। अस्मानेव श्व इन्द्रो निहितभाग उपावर्तितेति। तानिन्द्रो निहितभाग उपावर्तत। गृहमेधीयेनेष्ट्वा। इन्द्राय निष्कासं निदध्यात्। इन्द्र एवैनं निहितभाग उपावर्तते। गार्हपत्ये जुहोति॥४८॥

भागधेयेनैवैनं समर्धयति। ऋषभमाह्वयति। वषट्कार एवास्य सः। अथो इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे। इन्द्रो वृत्रं हृत्वा। परां परावतमगच्छत्। अपाराधमिति मन्यमानः। सोऽब्रवीत्। क इदं वेदिष्यतीति। तैऽब्रुवन्मरुतो वरं वृणामहे॥४९॥

अथ वयं वेदाम। अस्मभ्यमेव प्रथमं हविर्निरुप्याता इति। त एनमध्यक्रीडन्। तत्क्रीडिनां क्रीडित्वम्। यन्मरुद्भ्यः क्रीडिभ्यः प्रथमं हविर्निरुप्यते विजित्यै। साकं सूर्यणोद्यता निर्वपति। एतस्मिन्वै लोक इन्द्रो वृत्रमहन्त्समृद्धौ। एतद्वाह्मणान्येव पञ्च हवींषि। एतद्वाह्मण ऐन्द्राग्रः। अथैष ऐन्द्रश्चरुर्भवति॥५०॥

उद्धारं वा एतमिन्द्र उदहरत। वृत्रं हृत्वा। अन्यासु देवतास्वधि। यदेष ऐन्द्रश्चरुर्भवति। उद्धारमेव तं यजमान उद्धरते। अन्यासु प्रजास्वधि। वैश्वकर्मण एकैकपालो भवति। विश्वान्येव तेन कर्माणि यजमानोऽव रुन्धे॥५१॥

ऋद्धतेऽभ्यञ्जते जुहोति वृणामहे भवत्यष्टौ च॥ _____ [७]

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता वरुणप्रघासैर्वरुण-
पाशादमुञ्चत्। साकमेधैः प्रत्यस्थापयत्। त्र्यम्बकै रुद्रं निरवादयत्।
पितृयज्ञेन सुवर्गं लोकमगमयत्। यद्वैश्वदेवेन यजते। प्रजा एव
तद्यजमानः सृजते। ता वरुणप्रघासैर्वरुणपाशान्मुञ्चति। साकमेधैः
प्रतिष्ठापयति। त्र्यम्बकै रुद्रं निरवादयते॥५२॥

पितृयज्ञेन सुवर्गं लोकं गमयति। दक्षिणतः प्राचीनावीती
निर्वपति। दक्षिणावृद्धिं पितृणाम्। अनादृत्य तत्। उत्तरत एवोपवीय
निर्वपेत्। उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते। अथो यदेव दक्षिणार्धेऽधि-
श्रयति। तेन दक्षिणावृत्। सोमाय पितृमते पुरोडाशः षट्कपालं
निर्वपति। संवत्सरो वै सोमः पितृमान्॥५३॥

संवत्सरमेव प्रीणाति। पितृभ्यो बर्हिषद्भ्यो धानाः। मासा वै
पितरो बर्हिषदः। मासानेव प्रीणाति। यस्मिन्वा ऋतौ पुरुषः
प्रमीयते। सोऽस्यामुष्मिल्लोके भवति। बहुरूपा धाना भवन्ति।
अहोरात्राणामभिजित्यै। पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्यो मन्थम्। अर्धमासा
वै पितरोऽग्निष्वात्ताः॥५४॥

अर्धमासानेव प्रीणाति। अभिवाच्यायै दुग्धे भवति। सा हि
पितृदेवत्यं दुहे। यत्पूर्णम्। तन्मनुष्याणाम्। उपर्यर्धो देवानाम्।

अ॒र्धः पि॑तृ॒णाम्। अ॒र्ध उप॑म॒न्यति॑। अ॒र्धो हि पि॑तृ॒णाम्।
एक॑योप॑म॒न्यति॑॥५५॥

एका॒ हि पि॑तृ॒णाम्। द॒क्षि॒णोप॑म॒न्यति॑। द॒क्षि॒णावृ॑द्धि पि॑तृ॒णाम्।
अना॑र॒भ्योप॑म॒न्यति॑। तद्धि पि॑तृ॒णच्छ॑ति। इ॒मान्दि॑शं वेदि॑मुद्ध॑न्ति।
उ॒भये॒ हि दे॒वाश्च॑ पि॒तर॑श्चे॒ज्यन्ते॑। चतुः॑ स॒क्तिर्भव॑ति। सर्वा॒ ह्यनु॑
दि॒शः पि॒तरः॑। अखा॑ता भवति॥५६॥

खा॒ता हि दे॒वाना॑म्। म॒ध्यतो॑ऽग्निराधी॑यते। अ॒न्ततो॑ हि
दे॒वाना॑माधी॑यते। वर्षा॑यानिध्म इ॒ध्माद्भव॑ति व्यावृ॑त्त्यै। परि॑श्रयति।
अ॒न्तर्हि॑तो हि पि॑तृलो॒को म॑नुष्यलो॒कात्। यत्प॑रुषि दि॒नम्।
तद्दे॒वाना॑म्। यद॑न्त॒रा। तन्म॑नुष्या॒णाम्॥५७॥

यथ्स॑मूलम्। तत्पि॑तृ॒णाम्। समूलं॑ ब॒र्हिर्भव॑ति व्यावृ॑त्त्यै।
द॒क्षि॒णा स्तृ॑णाति। द॒क्षि॒णावृ॑द्धि पि॑तृ॒णाम्। त्रिः॑ पर्य॑ति। तृती॑ये
वा इ॒तो लो॒के पि॒तरः॑। ताने॒व प्री॑णाति। त्रिः॑ पुनः॑ पर्य॑ति।
षट्थ्स॑म्पद्यन्ते॥५८॥

षड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति। यत्प्र॑स्तरं यजु॑षा गृ॒ह्णीयात्॑।
प्र॒मायु॑को यज॑मानः स्यात्। यन्न गृ॒ह्णीयात्॑। अ॒नाय॑तनः
स्यात्। तूष्णीमे॒व न्य॑स्येत्। न प्र॒मायु॑को भव॑ति। नाना॑यतनः।
यत्री॑न्परि॒धीन्परि॑द॒ध्यात्॥५९॥

मृ॒त्युना॒ यज॑मानं परि॑गृ॒ह्णीयात्॑। यन्न परि॑द॒ध्यात्। रक्षा॑सि

य॒ज्ञः ह॑न्युः। द्वौ प॑रि॒धी परि॑दधाति। रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै। अथो॑
 मृ॒त्योरे॒व यज॑मान॒मुत्सृ॑जति। यत्रीणि॑ त्रीणि ह॒वीऽप्यु॑दा॒हरै॑युः।
 त्रय॑स्त्रय एषा॑ सा॒कं प्र॑मीयेरन्। एकै॑कम॒नूची॑ना॒न्युदा॑हरन्ति।
 एकै॑क ए॒वैषा॑म॒न्वञ्चः॑ प्र॑मीयते। क॒शिपुं॑ कशिप॒व्याय॑।
 उ॒प॒ब॒र्ह॑णमु॒प॒ब॒र्ह॑ण्याय। आ॒ञ्जन॑मा॒ञ्ज॒न्याय॑। अ॒भ्य॒ञ्जन॑म॒भ्य॒ञ्ज॒न्याय॑।
 य॒थाभा॒गमे॒वैन॑न्प्रीणाति॥६०॥

निरव॑दयते पितृ॒मानं॑ग्निष्वा॒त्ता एक॑योषं म॒न्य॒त्य॒खा॒ता भ॑वति म॒नुष्या॑णां प॒द्यन्ते॑ परि॒द॒ध्या॒न्मी॒यते॑ पञ्च॒च॥

[८]

अ॒ग्नये॑ दे॒वेभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स॒मि॒ध्यमा॑ना॒यानु॑ ब्रूहीत्या॒ह।
 उ॒भये॑ हि दे॒वाश्च॑ पि॒तर॑श्चे॒ज्यन्ते॑। ए॒काम॒न्वा॒ह। ए॒का हि॑
 पि॒तृणा॑म्। त्रि॒र॒न्वा॒ह। त्रि॒र॒हि दे॒वाना॑म्। आ॒घ्रा॒रावा॑घा॒रय॑ति।
 य॒ज्ञप॒रुषो॑र॒नन्तरि॑त्यै। ना॒र्षेयं॑ वृणीते। न हो॒ता॒रम्॥६१॥

यदा॑र्षेयं वृणी॒त। यद्धो॑ता॒रम्। प्र॒मायु॑को॒ यज॑मानः स्यात्।
 प्र॒मायु॑को॒ होता॑। तस्मा॒न्न वृ॑णीते। यज॑मानस्य हो॒तुर्गोपी॑थाय।
 अप॑ ब॒र्हिषः॑ प्रया॒जान् य॑जति। प्र॒जा वै ब॒र्हिः। प्र॒जा ए॒व
 मृ॒त्यो॒रुत्सृ॑जति। आ॒ज्य॒भागौ॑ यजति॥६२॥

य॒ज्ञस्यै॒व चक्षु॑षी॒ नान्तरै॑ति। प्रा॒ची॒ना॒वी॒ती सोमं॑ यजति।
 पि॒तृदे॒वत्या॑ हि। ए॒षाऽऽहु॑तिः। प॒ञ्चकृ॒त्वोऽव॑ द्यति। प॒ञ्च ह्ये॒ता
 दे॒वताः॑। द्वे पु॑रोऽनुवा॒क्यौ। या॒ज्या दे॒वता॑ वष॒ट्कारः॑। ता ए॒व
 प्री॑णाति। स॒न्त॒त॒म॒वं द्य॑ति॥६३॥

ऋतूनां सन्तत्यै। प्रैवैभ्यः पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽऽह।
 प्रणयति द्वितीयया। गमयति याज्यया। तृतीये वा इतो लोके
 पितरः। अहं एवैनान्पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽत्यानयति। रात्रियै
 द्वितीयया। ऐवैनान् याज्यया गमयति। दक्षिणतोऽवदाय। उदङ्मुक्तिं
 क्रामति व्यावृत्त्यै॥६४॥

आ स्वधेत्याश्रावयति। अस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावयति। स्वधा
 नम इति वर्षद्वरोति। स्वधाकारो हि पितृणाम्। सोममग्रे यजति।
 सोमप्रयाजा हि पितरः। सोमं पितृमन्तं यजति। संवत्सररो वै सोमः
 पितृमान्। संवत्सरमेव तद्यजति। पितृन्बर्हिषदो यजति॥६५॥

ये वै यज्वानः। ते पितरो बर्हिषदः। तानेव तद्यजति।
 पितृन्ग्निष्वात्तान् यजति। ये वा अयज्वानो गृहमेधिनः। ते पितरो-
 ऽग्निष्वात्ताः। तानेव तद्यजति। अग्निं कव्यवाहनं यजति। य एव
 पितृणामग्निः। तमेव तद्यजति॥६६॥

अथो यथाऽग्निः स्विष्टकृतं यजति। तादृगेव तत्। एतत्तै
 तत् ये च त्वामन्विति तिसृषु स्रक्तीषु निदधाति। तस्मादा
 तृतीयात्पुरुषान्नाम न गृह्णन्ति। एतावन्तो हीज्यन्ते। अत्र पितरो
 यथाभागं मन्दध्वमित्याह। ह्रीका हि पितरः। उदंश्चो निष्क्रामन्ति।
 एषा वै मनुष्याणां दिक्। स्वामेव तदिशमनु निष्क्रामन्ति॥६७॥

आहवनीयमुपतिष्ठन्ते। न्येवास्मै तद्धवते। यत्सत्याहवनीयै।

अथान्यत्र चरन्ति। आतमितोरुपतिष्ठन्ते। अग्निमेवोपद्रष्टारं कृत्वा।
पितृन्निरवदयन्ते। अन्तं वा एते प्राणानां गच्छन्ति। य आतमितोरुप-
तिष्ठन्ते। सुसुन्दशं त्वा वयमित्याह॥६८॥

प्राणो वै सुसुन्दक्। प्राणमेवाऽऽत्मन्दधते। योजा न्विन्द्र-
ते हरी इत्याह। प्राणमेव पुनरयुक्त। अक्षन्नमीमदन्त हीति
गार्हपत्यमुपतिष्ठन्ते। अक्षन्नमीमदन्ताथ त्वोपतिष्ठामह इति
वावैतदाह। अमीमदन्त पितरः सोम्या इत्यभि प्रपद्यन्ते।
अमीमदन्त पितरोऽथ त्वाऽभि प्रपद्यामह इति वावैतदाह। अपः
परिषिञ्चति। मार्जयत्येवैनान्॥६९॥

अथो तर्पयत्येव। तृप्यति प्रजयां पशुभिः। य एवं
वेद। अपं बर्हिषावनूयाजौ यजति। प्रजा वै बर्हिः। प्रजा
एव मृत्योरुत्सृजति। चतुरः प्रयाजान् यजति। द्वावनूयाजौ।
षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। न पत्यन्वास्ते। न
संयाजयन्ति। यत्पत्यन्वासीत। यत्संयाजयेयुः। प्रमायुका स्यात्।
तस्मान्नान्वास्ते। न संयाजयन्ति। पत्न्यै गोपीथार्य॥७०॥

होतारमाज्यभागौ यजति सन्ततमवदति व्यावृत्त्यै बर्हिषदौ यजति तमेव तद्यजत्यनु निष्क्रामन्त्याहेनानृतवो
नवं च॥

[९]

प्रतिपूरुषमेककपालां निर्वपति। जाता एव प्रजा
रुद्रान्निरवदयते। एकमतिरिक्तम्। जनिष्यमाणा एव प्रजा
रुद्रान्निरवदयते। एककपाला भवन्ति। एकधैव रुद्रं निरवदयते।

नाभिघारयति। यदभिघारयेत्। अन्तरवचारिणः रुद्रं कुर्यात्।
एकोल्मुकेन यन्ति॥ ७१॥

तद्धि रुद्रस्य भागधेयम्। इमान्दिशं यन्ति। एषा वै रुद्रस्य
दिक्। स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते। रुद्रो वा अपशुकाया
आहुत्यै नातिष्ठत। असौ ते पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्यात्। यमेव
द्वेष्टि। तमस्मै पशुं निर्दिशति। यदि न द्विष्यात्। आखुस्ते पशुरिति
ब्रूयात्॥ ७२॥

न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति। नारण्यान्। चतुष्पथे जुहोति। एष
वा अग्नीनां पङ्क्तिशो नाम। अग्निवत्येव जुहोति। मध्यमेन पर्णेन
जुहोति। सुगध्येषा। अथो खलु। अन्तमेनैव होतव्यम्। अन्त एव
रुद्रं निरवदयते॥ ७३॥

एष ते रुद्र भागः सह स्वस्माऽम्बिकयेत्याह। शरद्वा
अस्याम्बिका स्वसा। तथा वा एष हिनस्ति। यः हिनस्ति।
तयैवैनः सह शमयति। भेषजङ्गव इत्याह। यावन्त एव ग्राम्याः
पशवः। तेभ्यो भेषजं करोति। अवाम्ब रुद्रमदिमहीत्याह।
आमेवैतामा शास्ते॥ ७४॥

त्र्यम्बकं यजामह इत्याह। मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतादिति
वावैतदाह। उत्किरन्ति। भगस्य लीप्सन्ते। मूर्तेकृत्वाऽऽसंजन्ति।
यथा जनं यतेऽवसं करोति। तादृगेव तत्। एष ते रुद्र
भाग इत्याह निरवत्यै। अप्रतीक्षमा यन्ति। अपः परिषिञ्चति।

रुद्रस्यान्तरहित्यै। प्र वा एतेऽस्माल्लोकाच्च्यवन्ते। ये त्र्यम्बकैश्चरन्ति।
आदित्यं चरुं पुनरेत्य निर्वपति। इयं वा अदितिः। अस्यामेव
प्रति तिष्ठन्ति॥७५॥

यन्ति ब्रूयान्निर्वन्दयते शास्ते सिञ्चति षट्॥ [१०]

अनुमत्यै वैश्वदेवेन ताः सृष्टास्त्रिवृत्प्रजापतिः सवितोत्तरस्यान्देवासुराः सौऽग्निर्यत्पत्नीं वैश्वदेवेन ता
वरुणप्रघासैरग्नये देवेभ्यः प्रतिपूरुषं दश॥१०॥

अनुमत्यै प्रथमजो वृथ्सो बहुरूपा हि पशवस्तस्मात्पृथमात्रं यदग्नयेऽनीकवत उद्धारं वा अग्नये देवेभ्यः
प्रतिपूरुषं पञ्चसप्ततिः॥७५॥

अनुमत्यै प्रति तिष्ठन्ति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमः प्रपाठकः ॥

ए॒तद्वा॑ह्म॒णान्ये॒व प॒ञ्च ह॒वी॑ऽषि॑। अ॒थेन्द्रा॑य॒ शुना॒सीरा॑य॒
पु॒रोडा॑शं॒ द्वाद॑शकपालं॒ निर्व॑पति। स॒ंव॒त्स॒रो वा इन्द्रा॑शुना॒सीरः॑।
स॒ंव॒त्स॒रेणै॒वास्मा॒ अन्न॑मव॒ रुन्धे॑। वा॒य॒व्यं प॒यो भ॑वति। वा॒युर्वै
वृ॒ष्ट्यै॑ प्र॒दाप॑यिता। स ए॒वास्मै॑ वृ॒ष्टिं प्र॒दाप॑यति। सौ॒र्य एक॑कपालो
भ॒वति॑। सूर्ये॑ण॒ वा अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के वृ॒ष्टिर्धृ॑ता। स ए॒वास्मै॑ वृ॒ष्टिं
निय॑च्छति॥१॥

द्वा॒द॒श॒ग॒व॑ऽसी॒रं दक्षि॑णा॒ समृ॑द्धौ। दे॒वा॒सु॒राः संय॑न्ता आसन्।
ते दे॒वा अ॒ग्निम॑ब्रुवन्। त्वया॑ वी॒रेणा॑सुरान॒भिभ॑वा॒मेति॑। सोऽब्र॑वीत्।
त्रे॒धाऽह॑मा॒त्मानं॒ विक॑रिष्य॒ इति॑। स त्रे॒धाऽऽत्मानं॒ व्य॑कुरुत। अ॒ग्निं
तृती॑यम्। रु॒द्रं तृती॑यम्। वरु॑णं॒ तृती॑यम्॥२॥

सोऽब्र॑वीत्। क इ॒दं तुरी॑यमि॒ति॑। अ॒हमि॑तीन्द्रोऽब्र॑वीत्।
सन्तु॑ सृ॒जाव॑हा॒ इति॑। तौ स॒मसृ॑जेताम्। स इन्द्र॑स्तुरीयमभवत्।
यदिन्द्र॑स्तुरीयमभवत्। तदिन्द्र॑तुरीयस्येन्द्र॑तुरीयत्वम्। ततो॒ वै दे॒वा
व्य॑जयन्त। यदिन्द्र॑तुरीयं निरु॒प्यते॑ विजि॒त्यै॥३॥

व॒हिनी॑ धे॒नुर्दक्षि॑णा। यद्व॒हिनी॑। तेना॑ऽऽग्ने॒यी। यद्वौः। तेन॑ रौ॒द्री।
यद्वे॒नुः। तेनै॒न्द्री। यथ्त्री॑ स॒ती दा॒न्ता। तेन॑ वा॒रु॒णी स॒मृद्धौ॑। प्र॒जा-
प॑तिर्य॒ज्ञम॑सृजत॥४॥

त९ सृष्ट९ रक्षा९स्यजिघा९सन्। स ए॒ताः प्र॒जाप॑तिरा॒त्मनो॑
 दे॒वता॒ निर॑मिमीत। ताभि॒र्वै स दि॒ग्भ्यो रक्षा९सि॑ प्राणु॑दत।
 यत्प॑ञ्चाव॒त्तीयं॑ जु॒होति॑। दि॒ग्भ्य ए॒व तद्य॑ज॒मानो॑ रक्षा९सि॑ प्रणु॑दते।
 समू॑ढ९ रक्षः सन्द॑ग्ध९ रक्ष॒ इत्या॑ह। रक्षा९स्ये॒व सन्द॑हति।
 अ॒ग्नये॑ रक्षो॒घ्ने स्वा॑हेत्या॑ह। दे॒वता॑भ्य ए॒व वि॑जिग्या॒नाभ्यो॑ भा॒गधे॑यं
 करो॑ति। प्र॒ष्टिवा॒ही रथो॑ दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै॥५॥

इन्द्रो॑ वृ॒त्र९ ह॒त्वा। अ॒सुरा॑न्परा॒भाव्य॑। नमु॑चिमासुरं नाल॑भत।
 त९ श॒च्याऽगृ॑ह्णात्। तौ सम॑लभेताम्। सोऽस्मा॑द॒भि॒शु॒न॒तरो॑ऽभवत्।
 सोऽब्र॑वीत्। स॒न्धा९ सन्द॑धावहै। अथ॒ त्वाऽव॑ स्रक्ष्यामि। न मा॒
 शुष्के॑ण॒ नाऽऽर्द्रे॑ण॒ हनः॥६॥

न दि॒वा न नक्त॑मिति॑। स ए॒तम॒पां फे॑न॒मसि॑ञ्चत्। न वा ए॒ष
 शुष्को॑ नाऽऽर्द्रो॑ व्यु॒ष्टाऽऽसी॑त्। अ॒नु॒दितः॒ सूर्यः॑। न वा ए॒तद्वि॒वा
 न नक्त॑म्। तस्यै॒तस्मिँ॑लो॒के। अ॒पां फे॑ने॒न शि॒र उद॑वर्तयत्।
 तदे॒न॒मन्व॑वर्तत। मि॒त्र॒द्रु॒गिति॑॥७॥

स ए॒तान॑पामा॒र्गान॑जनयत्। तान॑जुहोत्। तै॒र्वै स
 रक्षा९स्य॑पा॒हत॑। यद॑पामा॒र्गहो॑मो भव॑ति। रक्ष॑साम॒पह॑त्यै।
 ए॒को॒ल्मु॒केन॑ यन्ति। तद्धि रक्ष॑सां भा॒गधे॑यम्। इ॒मान्दि॑शं यन्ति।
 ए॒षा वै रक्ष॑सां दिक्। स्वा॒यामे॒व दि॒शि रक्षा९सि॑ हन्ति॥८॥

स्वकृ॑त् इ॒रि॒णे जु॒होति॑ प्रद॒रे वा॑। ए॒तद्वै रक्ष॑सामा॒यत॑नम्। स्व

ए॒वाऽऽय॑त॒ने र॒क्षा॑सि॒ हन्ति॑। प॒र्ण॒म॒र्ये॒न सु॒वेण॑ जुहोति। ब्र॒ह्म॒ वै
 प॒र्णः। ब्र॒ह्म॒णै॒व र॒क्षा॑सि॒ हन्ति॑। दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒व इत्या॑ह।
 स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒व र॒क्षा॑सि॒ हन्ति॑। हु॒त॒ र॒क्षोऽव॑धिष्म॒ रक्ष॑ इत्या॑ह।
 र॒क्ष॑सा॒ऽस्तृ॒त्यै। यद्व॑स्ते॒ तद॑क्षि॒णा नि॒रव॑त्यै। अ॒प्र॒तीक्ष॑माय॑न्ति।
 र॒क्ष॑साम॒न्तर॑हित्यै॥१॥

यच्छति वरुणं तृतीयं विजित्या असृजत समृद्धौ हनो मित्रद्रुगिति हन्ति स्तृत्यै त्रीणि च॥—[१]

धा॒त्रे पु॒रोडा॑शं द्वा॒द॒श॒क॒पा॒लं निर्व॑पति। सं॒व॒त्स॒रो वै धा॒ता।
 सं॒व॒त्स॒रेणै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र॒ज॒न॒य॒ति। अ॒न्वे॒वास्मा॑ अ॒नु॒म॒ति॒र्मन्य॑ते।
 रा॒ते रा॒का। प्र॒ सि॒नी॒वा॒ली ज॑नयति। प्र॒जास्वे॒व प्र॒जा॑ता॒सु कु॒ह्वा
 वाचं॑ दधाति। मि॒थु॒नौ गा॒वौ द॑क्षि॒णा॒ समृ॑द्धौ। आ॒ग्रा॒वैष्ण॒वमेका॑-
 द॒श॒क॒पा॒लं निर्व॑पति। ऐ॒न्द्रा॒वैष्ण॒वमेका॑द॒श॒क॒पा॒लम्॥१०॥

वै॒ष्ण॒वं त्रि॑क॒पा॒लम्। वी॒र्यं॑ वा अ॒ग्निः। वी॒र्य॑मिन्द्रः। वी॒र्यं॑ विष्णुः।
 प्र॒जा ए॒व प्र॒जा॑ता वी॒र्यं॑ प्र॒ति॒ष्ठा॒प॒य॒ति। तस्मा॑त्प्र॒जा वी॒र्या॑वतीः।
 वा॒म॒न ऋ॑ष॒भो व॒ही द॑क्षि॒णा। यद्व॑ही। तेना॑ऽऽ॒ग्नेयः॑। यदृ॑ष॒भः॥११॥

तेनै॒न्द्रः। यद्वा॑म॒नः। तेन॑ वैष्ण॒वः समृ॑द्धौ। अ॒ग्नी॒षो॒मीय॑मेका॑द॒श॒-
 क॒पा॒लं निर्व॑पति। इन्द्रा॑सो॒मीय॑मेका॑द॒श॒क॒पा॒लम्। सौ॒म्यं च॒रुम्।
 सोमो॑ वै रे॒तो॒धाः। अ॒ग्निः प्र॒जाना॑ प्र॒ज॒न॒य॒ति। वृ॒द्धा॒नामिन्द्रः॑
 प्र॒दा॒प॒य॒ति। सोमं॑ ए॒वास्मै॑ रे॒तो॒ दधा॑ति॥१२॥

अ॒ग्निः प्र॒जां प्र॒ज॒न॒य॒ति। वृ॒द्धा॒मिन्द्रः॑ प्र॒यच्छ॑ति। ब॒भ्रु॒र्दक्षि॑णा

समृद्धौ। सोमापौष्णं चरुं निर्वपति। ऐन्द्रापौष्णं चरुम्। सोमो वै
रेतोधाः। पूषा पशूनां प्रजनयिता। वृद्धानामिन्द्रः प्रदापयिता। सोमं
एवास्मै रेतो दधाति। पूषा पशून्प्रजनयति॥१३॥

वृद्धानिन्द्रः प्रयच्छति। पौष्णश्चरुर्भवति। इयं वै पूषा।
अस्यामेव प्रति तिष्ठति। श्यामो दक्षिणा समृद्धौ। बहु वै पुरुषो
मेध्यमुपगच्छति। वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति। संवत्सरो वा
अग्निर्वैश्वानरः। संवत्सरेणैवैनं स्वदयति। हिरण्यं दक्षिणा॥१४॥

पवित्रं वै हिरण्यम्। पुनात्येवैनम्। बहु वै राजन्योऽनृतं
करोति। उपं जाम्यै हरते। जिनाति ब्राह्मणम्। वदत्यनृतम्। अनृते
खलु वै क्रियमाणे वरुणो गृह्णाति। वारुणं यवमयं चरुं निर्वपति।
वारुणपाशादेवैनं मुञ्चति। अश्वो दक्षिणा। वारुणो हि देवतयाऽश्वः
समृद्धौ॥१५॥

ऐन्द्रापौष्णवमेकादशकपालं यदपभो दधाति पूषा पशून्प्रजनयति हिरण्यं दक्षिणा दक्षिणैकं च॥—[२]

रत्निनामेतानि हवींषि भवन्ति। एते वै राष्ट्रस्य प्रदातारः।
एतेऽपादातारः। य एव राष्ट्रस्य प्रदातारः। येऽपादातारः। त एवास्मै
राष्ट्रं प्रयच्छन्ति। राष्ट्रमेव भवति। यत्समाहृत्य निर्वपेत्। अरत्निनः
स्युः। यथायथं निर्वपति रत्नित्वाय॥१६॥

यत्सद्यो निर्वपेत्। यावन्तीमेकेन हविषाऽऽशिषमव रुन्धे।
तावन्तीमवरुन्धीत। अन्वहन्निर्वपति। भूयसीमेवाशिषमव रुन्धे।

भूयसो यज्ञक्रतूनुपैति। बार्हस्पत्यं चरुं निर्वपति ब्रह्मणो गृहे।
मुखत एवास्मै ब्रह्म सङ्श्यति। अथो ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति।
शितिपृष्ठो दक्षिणा समृद्धौ॥१७॥

ऐन्द्रमेकादशकपालः राजन्यस्य गृहे। इन्द्रियमेवाव रुन्धे।
ऋषभो दक्षिणा समृद्धौ। आदित्यं चरुं महिष्यै गृहे। इयं वा
अदितिः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। धेनुर्दक्षिणा समृद्धौ। भगाय चरुं
वावातायै गृहे। भगमेवास्मिन्दधाति। विचित्तगर्भा पष्ठौही दक्षिणा
समृद्धौ॥१८॥

नैर्ऋतं चरुं परिवृत्तयै गृहे कृष्णानां व्रीहीणां नखनिर्भिन्नम्।
पाप्मानमेव निर्ऋतिं निरवदयते। कृष्णा कूटा दक्षिणा समृद्धौ।
आग्नेयमष्टाकपालः सेनान्यो गृहे। सेनामेवास्य सङ्श्यति। हिरण्यं
दक्षिणा समृद्धौ। वारुणं दशकपालः सूतस्य गृहे। वरुणसवमेवाव
रुन्धे। महानिरष्टो दक्षिणा समृद्धौ। मारुतः सप्तकपालं ग्रामण्यो
गृहे॥१९॥

अन्नं वै मरुतः। अन्नमेवाव रुन्धे। पृश्निर्दक्षिणा समृद्धौ।
सावित्रं द्वादशकपालं क्षत्तुर्गृहे प्रसूत्यै। उपध्वस्तो दक्षिणा समृद्धौ।
आश्विनं द्विकपालः सङ्ग्रीहीतुर्गृहे। अश्विनौ वै देवानां भिषजौ।
ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति। सवात्यौ दक्षिणा समृद्धौ। पौष्णं
चरुं भागदुघस्य गृहे॥२०॥

अन्नं वै पूषा। अन्नमेवाव रुन्धे। श्यामो दक्षिणा समृद्धौ।
 रौद्रं गावीधुकं चरुमक्षावापस्य गृहे। अन्तत एव रुद्रं निरवन्दयते।
 शबल उद्धारो दक्षिणा समृद्धौ। द्वादशैतानि हवींषि भवन्ति।
 द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरेणैवास्मै राष्ट्रमव रुन्धे। राष्ट्रमेव
 भवति॥ २१॥

यत्र प्रति निर्वपेत्। रत्निन आशिषोऽवरुन्धीरन्। प्रतिनिर्वपति।
 इन्द्राय सुत्राम्णो पुरोडाशमेकादशकपालम्। इन्द्रायां होमुचै।
 आशिष एवाव रुन्धे। अयं नो राजा वृत्रहा राजा भूत्वा वृत्रं
 वध्यादित्याह। आमेवैतामा शास्ते। मैत्राबारुहस्पत्यं भवति।
 श्वेतायै श्वेतवत्सायै दुग्धे॥ २२॥

बारुहस्पत्ये मैत्रमपि दधाति। ब्रह्म चैवास्मै क्षत्रं च
 समीची दधाति। अथो ब्रह्मन्नेव क्षत्रं प्रतिष्ठापयति। बारुहस्पत्येन
 पूर्वेण प्रचरति। मुखत एवास्मै ब्रह्म सङ्श्यति। अथो
 ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति। स्वयं कृता वेदिर्भवति। स्वयं
 दिनं बरुहिः। स्वयं कृत इध्मः। अनभिजितस्याभिजित्यै।
 तस्माद्राज्ञामरण्यमभिजितम्। सैव श्वेता श्वेतवत्सा दक्षिणा
 समृद्धौ॥ २३॥

रत्निन्वाय समृद्धौ पष्ठौही दक्षिणा समृद्धौ ग्राम्ण्यो गृहे भांगदुघस्य गृहे भवति दुग्धेऽभिजित्यै द्वे
 च॥

[३]

देवसुवामेतानि हवींषि भवन्ति। एतावन्तो वै देवानां

सुवाः। त एवासमै सुवान्प्रयच्छन्ति। त एन९ सुवन्ते। अग्निरेवैनं
गृहपतीना९ सुवते। सोमो वनस्पतीनाम्। रुद्रः पशूनाम्।
बृहस्पतिर्वाचाम्। इन्द्रो ज्येष्ठानाम्। मित्रः सत्यानाम्॥२४॥

वरुणो धर्मपतीनाम्। एतदेव सर्वं भवति। सविता त्वां
प्रसवाना९ सुवतामिति हस्तं गृह्णाति प्रसूत्यै। ये देवा देवः सुवः
स्थेत्याह। यथायजुरेवैतत्। महते क्षत्राय महत आधिपत्याय
महते जानंराज्यायेत्याह। आमेवैतामा शास्ते। एष वो भरता
राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणाना९ राजेत्याह। तस्मात्सोमंराजानो
ब्राह्मणाः। प्रति त्यन्नामं राज्यमधायीत्याह॥२५॥

राज्यमेवास्मिन्प्रतिदधाति। स्वां तनुवं वरुणो अशिश्रेदित्याह।
वरुणसवमेवाव रुन्धे। शुचैर्मित्रस्य व्रत्या अभूमेत्याह। शुचिमेवैनं
व्रत्यं करोति। अमन्महि महत ऋतस्य नामेत्याह। मनुत एवैनम्।
सर्वे व्राता वरुणस्याभूवन्नित्याह। सर्वव्रातमेवैनं करोति। वि मित्र
एवैररातिमतारीदित्याह॥२६॥

अरातिमेवैनं तारयति। असूषुदन्त यज्ञियां ऋतेनेत्याह।
स्वदयत्येवैनम्। व्यु त्रितो जरिमाणं न आनडित्याह।
आयुरेवास्मिन्दधाति। द्वाभ्यां विमृष्टे। द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै।
अग्नीषोमीयस्य चैकादशकपालस्य देवसुवां च हविषामग्रये
स्विष्टकृते समवद्यति। देवताभिरेवैनमुभयतः परिगृह्णाति।

विष्णुक्रमान्क्रमते। विष्णुरेव भूत्वेमाँल्लोकानभिजयति॥२७॥

सत्यानांमधायीत्याहातारीदित्याह क्रमत् एकं च॥—————[४]

अर्थेत् स्थेति जुहोति। आहुत्यैवैनां निष्क्रीयं गृह्णाति। अथो
हविष्कृतानामेवाभिघृतानां गृह्णाति। वहन्तीनां गृह्णाति। एता वा
अपां राष्ट्रम्। राष्ट्रमेवास्मै गृह्णाति। अथो श्रियमेवैनमभिवहन्ति।
अपां पतिरसीत्याह। मिथुनमेवाकः। वृषाँऽस्यूर्मिरित्याह॥२८॥

ऊर्मिमन्तमेवैनं करोति। वृषसेनाँऽसीत्याह। सेनामेवास्य
संश्यति। व्रजक्षितः स्थेत्याह। एता वा अपां विशः। विशमेवास्मै
पर्यूहति। मरुतामोजः स्थेत्याह। अन्नं वै मरुतः। अन्नमेवाव
रुन्धे। सूर्यवर्चसः स्थेत्याह॥२९॥

राष्ट्रमेव वर्चस्व्यकः। सूर्यत्वचसः स्थेत्याह। सत्यं वा एतत्।
यद्वर्षति। अनृतं यदातपति वर्षति। सत्यानृते एवाव रुन्धे। नैनं
सत्यानृते उदिते हिंस्तः। य एवं वेद। मान्दाः स्थेत्याह। राष्ट्रमेव
ब्रह्मवर्चस्यकः॥३०॥

वाशाः स्थेत्याह। राष्ट्रमेव वश्यकः। शक्ररीः स्थेत्याह।
पशवो वै शक्ररीः। पशूनेवाव रुन्धे। विश्वभृतः स्थेत्याह।
राष्ट्रमेव पयस्व्यकः। जनभृतः स्थेत्याह। राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः।
अग्नेस्तेजस्याः स्थेत्याह॥३१॥

राष्ट्रमेव तेजस्व्यकः। अपामोषधीनां रसः स्थेत्याह।

राष्ट्रमेव मध्व्यमकः। सारस्वतं ग्रहं गृह्णाति। एषा वा अपां पृष्ठम्।
 यत्सरस्वती। पृष्ठमेवैनं समानानां करोति। षोडशभिर्गृह्णाति।
 षोडशकलो वै पुरुषः। यावानेव पुरुषः। तस्मिन्वीर्यं दधाति।
 षोडशभिर्जुहोति षोडशभिर्गृह्णाति। द्वात्रिंशत्सम्पद्यन्ते।
 द्वात्रिंशदक्षराऽनुष्टुक्। वागनुष्टुप्सर्वाणि छन्दांसि। वाचैवैनं
 सर्वेभिश्छन्दोभिरभिषिञ्चति॥ ३२॥

ऊर्मिरित्याह सूर्यवर्चसः स्थेत्याह ब्रह्मवर्चस्यकस्तेजस्याः स्थेत्याहैव पुरुषः पदं च॥ ——— [५]

देवीरापः सं मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वमित्याह। ब्रह्मणैवैनाः
 सः सृजति। अनाधृष्टाः सीदतेत्याह। ब्रह्मणैवैनाः सादयति। अन्तरा
 होतुंश्च धिष्ण्यां ब्राह्मणाच्छः सिनश्च सादयति। आग्नेयो वै होता।
 ऐन्द्रो ब्राह्मणाच्छः सी। तेजसा चैवेन्द्रियेण चोभयतो राष्ट्रं
 परिगृह्णाति। हिरण्येनोत्पुनाति। आहुत्यै हि पवित्राभ्यामुत्पुनन्ति
 व्यावृत्यै॥ ३३॥

शतमानं भवति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये
 प्रति तिष्ठति। अनिभृष्टमसीत्याह। अनिभृष्टः ह्येतत्। वाचो
 बन्धुरित्याह। वाचो ह्येष बन्धुः। तपोजा इत्याह। तपोजा ह्येतत्।
 सोमस्य दात्रमसीत्याह॥ ३४॥

सोमस्य ह्येतद्दात्रम्। शुक्रा वः शुक्रेणोत्पुनामीत्याह। शुक्रा
 ह्यापः। शुक्रं हिरण्यम्। चन्द्राश्चन्द्रेणेत्याह। चन्द्रा ह्यापः।
 चन्द्रं हिरण्यम्। अमृतां अमृतेनेत्याह। अमृता ह्यापः। अमृतं

हिरण्यम्॥ ३५॥

स्वाहा राजसूयायेत्याह। राजसूयाय ह्येना उत्पुनाति।
सधमादौ द्युम्निनीरूर्ज एता इति वारुण्यर्चा गृह्णाति।
वरुणसवमेवाव रुन्धे। एकया गृह्णाति। एकधैव यजमाने
वीर्यं दधाति। क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरसीति तार्प्यं चोष्णीषं
च प्रयच्छति सयोनित्वाय। एकशतेन दर्भपुञ्जीलैः पवयति।
शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः। आत्मैकशतः॥ ३६॥

यावानेव पुरुषः। तस्मिन्वीर्यं दधाति। दध्याशयति।
इन्द्रियमेवाव रुन्धे। उदुम्बरमाशयति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ।
शष्पाण्याशयति। सुराबलिमेवेन करोति। आविद एता भवन्ति।
आविदमेवेन गमयन्ति॥ ३७॥

अग्निरेवेन गार्हपत्येनावति। इन्द्र इन्द्रियेण। पूषा पशुभिः।
मित्रावरुणौ प्राणापानाभ्याम्। इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्। स
दिवमलिखत्। सौर्ज्यम्णः पन्था अभवत्। स आविन्ने द्यावापृथिवी
धृतव्रते इति द्यावापृथिवी उपाधावत्। स आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो
वृत्राय वज्रं प्राहरत्। आविन्ने द्यावापृथिवी धृतव्रते इति यदाह॥ ३८॥

आभ्यामेव प्रसूतो यजमानो वज्रं भ्रातृव्याय प्रहरति। आविन्ना
देव्यदितिर्विश्वरूपीत्याह। इयं वै देव्यदितिर्विश्वरूपी। अस्यामेव
प्रति तिष्ठति। आविन्नोऽयमसावामुष्यायणोऽस्यां विशयस्मिन्नाष्ट्र

इत्याह। विशैवैनं॑ राष्ट्रेण॒ समर्धयति॑। मह॒ते क्षत्राय॑ मह॒त
आधि॑पत्याय मह॒ते जान॑राज्यायेत्याह। आ॒मेवै॒तामा शा॑स्ते।
ए॒ष वो॑ भर॒ता राजा॒ सोमो॑ऽस्माकं॑ ब्राह्म॒णाना॑ः॒ राजे॑त्याह।
तस्मा॒त्सोम॑राजानो ब्राह्म॒णाः॥३९॥

इन्द्र॑स्य॒ वज्रो॑ऽसि॒ वार्त्रघ्न॒ इति॒ धनुः॒ प्रयच्छति॒ विजि॑त्यै।
श॒त्रुबा॑धनाः॒ स्थेती॑षून्। श॒त्रून्ने॒वास्य॑ बाधन्ते। पा॒त मा॑ प्र॒त्यश्च॑
पा॒त मा॑ ति॒र्यश्च॑म॒न्वश्च॑ मा पा॒तेत्या॑ह। ति॒स्रो वै श॑र॒व्याः। प्र॒तीची॑
ति॒रश्च्य॑नूची॑। ताभ्य॑ ए॒वैनं॑ पा॒न्ति। दि॒ग्भ्यो मा॑ पा॒तेत्या॑ह। दि॒ग्भ्य
ए॒वैनं॑ पा॒न्ति। वि॒श्वाभ्यो॑ मा ना॒ष्ट्राभ्यः॑ पा॒तेत्या॑ह। अ॒परि॑मितादे॒वैनं॑
पा॒न्ति। हि॒र॑ण्यवर्णावुषसा॑ वि॒रोक॒ इति॒ त्रि॒ष्टुभा॑ बा॒हू उ॒द्धृ॑णाति।
इन्द्रि॑यं वै वी॒र्यं॑ त्रि॒ष्टुक्। इन्द्रि॑यमे॒व वी॒र्यमु॑परि॒ष्टादा॑त्मन्ध॒त्ते॥४०॥
व्यावृ॑त्यै दा॒त्रम॑सीत्या॒हामृ॑तं॒ हिर॑ण्यमेकश॒तो ग॑मयन्त्याह॑ ब्राह्म॒णा ना॒ष्ट्राभ्यः॑ पा॒तेत्या॑ह च॒त्वारि॑ च॥[६]

दि॒शो व्या॑स्थापयति। दि॒शाम॒भिजि॑त्यै। यद॑नु प्र॒क्रामे॑त्। अ॒भि
दि॒शो ज॑येत्। उ॒त्तु मा॑द्येत्। म॒न॒साऽनु॑ प्र॒क्राम॑ति। अ॒भि दि॒शो
ज॑यति। नोन्मा॑द्यति। स॒मिध॑मा ति॒ष्ठेत्या॑ह। तेज॑ ए॒वाव॑ रुन्धे॥४१॥

उ॒ग्रामा॑ ति॒ष्ठेत्या॑ह। इन्द्रि॑यमे॒वाव॑ रुन्धे। वि॒राज॑माति॒ष्ठेत्या॑ह।
अ॒न्नाद्य॑मे॒वाव॑ रुन्धे। उ॒दी॒चीमा॑ ति॒ष्ठेत्या॑ह। प॒शून्ने॒वाव॑ रुन्धे।
ऊ॒र्ध्वामा॑ति॒ष्ठेत्या॑ह। सु॒व॒र्गमे॒व लो॒कम॒भिज॑यति। अ॒नूजि॑हीते।
सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै॥४२॥

मा॒रु॒त ए॒ष भ॑वति। अन्नं॑ वै म॒रुतः॑। अन्नमे॒वाव॑ रुन्धे।
 एक॑विंशतिकपालो भवति॑ प्रति॑ष्ठित्यै। योऽरण्येऽनुवा॒क्यो गु॑णः।
 तं म॑ध्यत उप॑दधाति। ग्राम्यैरे॒व प॒शुभि॑रार॒ण्यान्प॒शून्परि॑ गृह्णाति।
 तस्मा॑द्ग्राम्यैः प॒शुभि॑रार॒ण्याः प॒शवः॑ परि॑गृहीताः। पृथि॑र्वैन्यः।
 अभ्य॑षिच्यत॥४३॥

स रा॒ष्ट्रं नाभ॑वत्। स ए॒तानि॑ पा॒र्थान्य॑पश्यत्। तान्य॑जुहोत्। तैर्वै
 स रा॒ष्ट्रम॑भवत्। यत्पा॒र्थानि॑ जुहोति॑। रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति। बा॒रु॒हस्प॒त्यं
 पूर्वे॑षामुत्त॑मं भ॑वति। ऐ॒न्द्रमु॒त्तरे॑षां प्रथ॑मम्। ब्रह्म॑ चै॒वास्मै॑ क्ष॒त्रं च॑
 स॒मीची॑ दधाति। अथो ब्रह्म॑न्ने॒व क्ष॒त्रं प्र॑तिष्ठापयति॥४४॥

ष॒दुर॒स्ता॑दभिषे॒कस्य॑ जुहोति। षडु॒परि॑ष्ठात्। द्वा॒दश॑ सम्प॑द्यन्ते।
 द्वा॒दश॑ मा॒साः संव॑त्सरः। संव॑त्सरः खलु॒ वै दे॒वानां॑ पूः। दे॒वाना॑मे॒व
 पु॒रं म॑ध्यतो व्य॒व॑सर्पति। तस्य॒ न कु॑तश्च॒नोपा॑व्या॒धो भ॑वति।
 भू॒ताना॑मवे॒ष्टीर्जु॑होति। अत्रा॑त्र॒ वै मृ॒त्युर्जा॑यते। यत्र॑यत्रै॒व
 मृ॒त्युर्जा॑यते। तत॑ ए॒वैन॑मव॒यज॑ते। तस्मा॑द्वाज॒सूये॑नेजा॒नो
 नाभि॑चरित॒वै। प्र॒त्यगे॑नमभिचा॒रः स्तृ॑णुते॥४५॥

रुन्धे॒ सम॑ष्ट्या असिच्यत॒ स्थाप॑यति॒ जाय॑न्ते पञ्च॒ च॥ [७]

सोम॑स्य॒ त्विषि॑रसि॒ तवे॑व मे॒ त्विषि॑र्भूया॒दिति॑ शा॒दूल॒-
 च॒र्मोप॑स्तृणाति। यै॒व सोमे॒ त्विषिः॑। या शा॑दूले। ता॒मे॒वाव॑ रुन्धे।
 मृ॒त्योर्वा ए॒ष वर्णः॑। यच्छा॑दूलः। अ॒मृत॒ः हिर॑ण्यम्। अ॒मृत॑मसि

मृत्योर्मा पाहीति हिरण्यमुपास्यति। अमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्ते।
शतमानं भवति॥४६॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति।
दिद्योन्मा पाहीत्युपरिष्ठादधि निदधाति। उभयत एवास्मै शर्म
दधाति। अवैष्टा दन्दशूका इति क्लीबं सीसेन विध्यति।
दन्दशूकानेवावयजते। तस्मात्क्लीबं दन्दशूका दंशुकाः। निरस्तं
नमुचेः शिर इति लोहितायुसं निरस्यति। पाप्मानमेव नमुचिं
निरवदयते। प्राणा आत्मनः पूर्वेऽभिषिच्या इत्याहुः॥४७॥

सोमो राजा वरुणः। देवा धर्मसुवश्च ये। ते ते वाचं सुवन्तां
ते ते प्राणं सुवन्तामित्याह। प्राणानेवाऽऽत्मनः पूर्वानभिषिञ्चति।
यद्भूयात्। अग्नेस्त्वा तेजसाऽभिषिञ्चामीति। तेजस्व्यैव स्यात्।
दुश्चर्मा तु भवेत्। सोमस्य त्वा द्युम्नेनाभिषिञ्चामीत्याह। सौम्यो वै
देवतया पुरुषः॥४८॥

स्वयैवेनं देवतयाऽभिषिञ्चति। अग्नेस्तेजसेत्याह। तेजं
एवास्मिन्दधाति। सूर्यस्य वर्चसेत्याह। वर्च एवास्मिन्दधाति।
इन्द्रस्येन्द्रियेणेत्याह। इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति। मित्रावरुण-
योर्वीर्येणेत्याह। वीर्यमेवास्मिन्दधाति। मरुतामोजसेत्याह॥४९॥

ओजं एवास्मिन्दधाति। क्षत्राणां क्षत्रपतिरसीत्याह।
क्षत्राणामेवेनं क्षत्रपतिं करोति। अतिं दिवस्पाहीत्याह।

अत्यन्यान्पाहीति वावैतदाह। समाववृत्रन्नधरागुदीचीरित्याह।
राष्ट्रमेवास्मिन्ध्रुवमंकः। उच्छेषणेन जुहोति। उच्छेषणभागो वै
रुद्रः। भागधेयेनैव रुद्रं निरवदयते॥५०॥

उदङ्गुरेत्याग्नीध्रे जुहोति। एषा वै रुद्रस्य दिक्। स्वायामेव
दिशि रुद्रं निरवदयते। रुद्र यत्ते क्रयी परं नामेत्याह। यद्वा अस्य
क्रयी परं नाम। तेन वा एष हिनस्ति। यः हिनस्ति। तेनैवेनः
सह शमयति। तस्मै हुतमसि यमेष्टमसीत्याह। यमादेवास्य
मृत्युमवयजते॥५१॥

प्रजापते न त्वदेतान्यन्य इति तस्यै गृहे जुहुयात्।
यां कामयेत राष्ट्रमस्यै प्रजा स्यादिति। राष्ट्रमेवास्यै प्रजा
भवति। पूर्णमयेनाध्वर्युरभिषिञ्चति। ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्त्विषिं
दधाति। औदुम्बरेण राजन्यः। ऊर्जमेवास्मिन्नन्नाद्यं दधाति।
आश्वत्थेन वैश्यः। विशमेवास्मिन्पुष्टिं दधाति। नैयग्रोधेन जन्यः।
मित्राण्येवास्मै कल्पयति। अथो प्रतिष्ठित्यै॥५२॥

भवत्याहुः पुरुष ओजसेत्याह निरवदयते यजते जन्यो द्वे च॥—————[८]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथमुपावहरति विजित्यै।
मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषा युनज्मीत्याह। ब्रह्मणैवेन
देवताभ्यां युनक्ति। प्रष्टिवाहिनं युनक्ति। प्रष्टिवाही वै देवरथः।
देवरथमेवास्मै युनक्ति। त्रयोऽश्वा भवन्ति। रथश्चतुर्थः। द्वौ

संवेष्टसारथी। षट्सम्पद्यन्ते॥५३॥

षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनं युनक्ति। विष्णुक्रमान्क्रमते। विष्णुरेव भूत्वेमाँल्लोकानभिजयति। यः क्षत्रियः प्रतिहितः। सौऽन्वारभते। राष्ट्रमेव भवति। त्रिष्टुभाऽन्वारभते। इन्द्रियं वै त्रिष्टुक्। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति॥५४॥

मरुतां प्रसवे जेषमित्याह। मरुद्विरेव प्रसूत उञ्जयति। आसं मन इत्याह। यदेव मनसैप्सीत्। तदापत्। राजन्यं जिनाति। अनाक्रान्त एवाक्रमते। वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते। यो राजन्यं जिनाति। समहमिन्द्रियेण वीर्येणेत्याह॥५५॥

इन्द्रियमेव वीर्यमात्मन्धत्ते। पशूनां मन्युरसि तवेव मे मन्युर्भूयादिति वाराही उपानहावुपं मुञ्चते। पशूनां वा एष मन्युः। यद्वराहः। तेनैव पशूनां मन्युमात्मन्धत्ते। अभि वा इयं सुषुवाणं कामयते। तस्येश्वरेन्द्रियं वीर्यमादातोः। वाराही उपानहावुपंमुञ्चते। अस्या एवान्तर्धत्ते। इन्द्रियस्य वीर्यस्यानात्यै॥५६॥

नमो मात्रे पृथिव्या इत्याहाहिंसायै। इयं दस्यायुरस्यायुर्म धेहीत्याह। आयुरेवाऽऽत्मन्धत्ते। ऊर्गस्यूजं मे धेहीत्याह। ऊर्जमेवाऽऽत्मन्धत्ते। युङ्क्षि वर्योऽसि वर्यो मयि धेहीत्याह। वर्च एवाऽऽत्मन्धत्ते। एकधा ब्रह्मण उपहरति। एकधैव यजमान

आयुरूर्जं वर्चो दधाति। रथविमोचनीयां जुहोति प्रतिष्ठित्यै॥५७॥

त्रयोऽश्वा भवन्ति। रथश्चतुर्थः। तस्माच्चतुर्जुहोति। यदुभौ
सहावतिष्ठेताम्। समानं लोकमियाताम्। सह सङ्गहीत्रा
रथवाहने रथमादधाति। सुवर्गादेवैनं लोकादन्तर्दधाति। ह॒सः
शुचिषदित्यादधाति। ब्रह्मणैवैनमुपावहरति। ब्रह्मणाऽऽदधाति।
अतिच्छन्दसाऽऽदधाति। अतिच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दांसि।
सर्वेभिरेवैनं छन्दोभिरादधाति। वर्ष्म वा एषा छन्दसाम्।
यदतिच्छन्दाः। यदतिच्छन्दसा दधाति। वर्ष्मेवैनं समानानां
करोति॥५८॥

पद्यन्ते दधाति वीर्येणेत्याहानांत्ये प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मणाऽऽदधाति स्म च॥—————[१]

मित्रोऽसि वरुणोऽसीत्याह। मैत्रं वा अहः। वारुणी रात्रिः।
अहोरात्राभ्यामेवैनमुपावहरति। मित्रोऽसि वरुणोऽसीत्याह।
मैत्रो वै दक्षिणः। वारुणः सव्यः। वैश्वदेव्यामिक्षा। स्वमेवैनौ
भागधेयमुपावहरति। समहं विश्वेदेवैरित्याह॥५९॥

वैश्वदेव्यो वै प्रजाः। ता एवाद्याः कुरुते। क्षत्रस्य नाभिरसि
क्षत्रस्य योनिरसीत्यधीवासमास्तृणाति सयोनित्वाय। स्योनामा
सीद सुषदामा सीदेत्याह। यथायजुरेवैतत्। मा त्वा हिंसीन्मा
मां हिंसीदित्याहाहिंसायै। निषसाद धृतव्रतो वरुणः पुस्त्यास्वा
साम्राज्याय सुक्रतुरित्याह। साम्राज्यमेवैनं सुक्रतुं करोति।

ब्रह्मा(३)न्त्व९ राजन्ब्रह्माऽसि सविताऽसि सत्यसंव इत्याह।
सवितारमेवैन९ सत्यसंव करोति॥६०॥

ब्रह्मा(३)न्त्व९ राजन्ब्रह्माऽसीन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह।
इन्द्रमेवैन९ सत्यौजसं करोति। ब्रह्मा(३)न्त्व९ राजन्ब्रह्माऽसि
मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। मित्रमेवैन९ सुशेवं करोति।
ब्रह्मा(३)न्त्व९ राजन्ब्रह्मासि वरुणोऽसि सत्यधर्मेत्याह।
वरुणमेवैन९ सत्यधर्माणं करोति। सविताऽसि सत्यसंव इत्याह।
गायत्रीमेवैतेनाभि व्याहरति। इन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह।
त्रिष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति॥६१॥

मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। जगतीमेवैतेनाभि व्याहरति।
सत्यमेता देवताः। सत्यमेतानि छन्दांसि। सत्यमेवाव रुन्धे।
वरुणोऽसि सत्यधर्मेत्याह। अनुष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति। सत्यानृते
वा अनुष्टुप्। सत्यानृते वरुणः। सत्यानृते एवाव रुन्धे॥६२॥

नैन९ सत्यानृते उदिते हिंस्तः। य एवं वेद। इन्द्रस्य
वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति स्फ्यं प्रयच्छति। वज्रो वै स्फ्यः। वज्रेणैवास्मां
अवरपर९ रन्धयति। एव९ हि तच्छ्रेयः। यदस्मा एते रध्येयुः।
दिशोऽभ्यय९ राजाऽभूदिति पश्चाक्षान्प्रयच्छति। एते वै सर्वेऽयाः।
अपराजायिनमेवैन९ करोति॥६३॥

ओदनमुद्धवते। परमेष्ठी वा एषः। यदोदनः। परमामेवैन९ श्रियं

गमयति। सुश्लोकाँ(४) सुमङ्गलाँ(४) सत्यराजा(३)नित्याह। आ-
मेवैतामा शास्ते। शौनः शेषमाख्यापयते। वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति।
परः शतं भवति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति
तिष्ठति। मारुतस्य चैकविंशतिकपालस्य वैश्वदेव्यै चामिक्षाया
अग्र्यै स्विष्टकृते समवद्यति। देवताभिरेवैनमुभयतः परि गृह्णाति।
अपान्नप्रे स्वाहोर्जो नप्रे स्वाहाऽग्र्यै गृहपतये स्वाहेति तिस्र
आहुतीर्जुहोति। त्रयं इमे लोकाः। एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति॥६४॥
देवैरित्याह सत्यसंव करोति त्रिष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति सत्यानृते एवाव रुन्धे करोति शतेन्द्रियः षट्
च॥

[१०]

एतद्ब्राह्मणानि धात्रे रत्निनान्देवसुवामर्थतो देवीर्दिशः सोमस्येन्द्रस्य मित्रो दश॥१०॥

एतद्ब्राह्मणानि वैष्णवं त्रिकपालमन्त्रं वै पूषा वाशाः स्थेत्याहु दिशो व्यास्थापयत्युदङ्गरेत्य ब्रह्मा(३)न्त्व९
राजश्चतुष्पष्टिः॥६४॥

एतद्ब्राह्मणानि प्रति तिष्ठति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

वरुणस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्।
 तथ्स॒सृद्धिरनु॑ सम॑सर्पत्। तथ्स॒सृपा॑सृ॒त्त्वम्। अ॒ग्निना॑
 दे॒वेन॑ प्रथ॒मेऽह॑न्ननु॒ प्रायु॑ङ्क्त। सर॑स्वत्या वा॒चा द्वि॒तीये॑। स॒वित्रा
 प्र॑स॒वेन॑ तृ॒तीये॑। पू॒ष्णा प॒शुभि॑श्चतु॒र्थे। बृ॒हस्प॑तिना॒ ब्रह्म॑णा पञ्च॒मे।
 इन्द्रे॑ण दे॒वेन॑ ष॒ष्ठे। वरु॑णेन॒ स्वया॑ दे॒वत॑या सप्त॒मे॥१॥

सोमे॑न॒ राज्ञा॑ऽष्ट॒मे। त्वष्टा॑ रू॒पेण॑ नव॒मे। विष्णु॑ना॒ यज्ञेना॑ऽऽ-
 प्रोत्। यथ्स॒सृपो॑ भव॑न्ति। इन्द्रि॒यमे॒व तद्वी॑र्यं यज॑मान आप्रोति।
 पूर्वा॑पूर्वा वेदि॑र्भवति। इन्द्रि॒यस्य॑ वी॒र्यस्या॑व॒रुद्धे॑। पुर॑स्ता॒दुप॑सदा॒सृ॒
 सौम्ये॑न प्रच॑रति। सोमो॒ वै रे॑तो॒धाः। रे॒त ए॒व तद्व॑धाति। अ॒न्तरा॑
 त्वाष्ट्रे॑ण। रे॒त ए॒व हि॒तं त्वष्टा॑ रू॒पाणि॑ वि॒करो॑ति। उ॒परि॑ष्टाद्वैष्ण॒वेन॑।
 यज्ञो॑ वै विष्णुः॑। य॒ज्ञ ए॒वान्त॑तः प्र॒ति ति॑ष्ठति॥२॥

सप्त॒मे द॑धाति पञ्च॑ च॥ [१]

जामि॑ वा ए॒तत्कु॑र्वन्ति। यथ्स॒द्यो दी॒क्षय॑न्ति स॒द्यः सोमं॑
 क्री॑णन्ति। पु॒ण्डरि॑स्र॒जां प्र॑यच्छ॒त्यजा॑मित्वाय। अङ्गि॑रसः सुव॒र्गं
 लो॒कं यन्तः॑। अ॒प्सु दी॑क्षात॒पसी॒ प्रावे॑शयन्। तत्पु॒ण्डरी॑कमभवत्।
 यत्पु॒ण्डरि॑स्र॒जां प्र॑यच्छ॒ति। सा॒क्षादे॒व दी॑क्षात॒पसी॒ अव॑ रुन्धे।
 द॒शभि॑र्वथ्स॒तरैः सोमं॑ क्रीणाति। द॒शाक्ष॑रा वि॒राट्॥३॥

अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। मुष्करा भवन्ति
सेन्द्रत्वाय। दशपेयो भवति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ। शतं ब्राह्मणाः
पिबन्ति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति।
सप्तदशः स्तोत्रं भवति। सप्तदशः प्रजापतिः॥४॥

प्रजापतेरास्यै। प्राकाशावध्वर्यवे ददाति। प्रकाशमेवैनं
गमयति। स्रजमुद्रात्रे। व्येवास्मै वासयति। रुक्मः होत्रे।
आदित्यमेवास्मा उन्नयति। अश्वं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्याम्। प्राजापत्यो
वा अश्वः। प्रजापतेरास्यै॥५॥

द्वादश पष्ठौहीर्ब्रह्मणौ। आयुरेवाव रुन्धे। वशां मैत्रावरुणाय।
राष्ट्रमेव वश्यकः। ऋषभं ब्राह्मणाच्छःसिने। राष्ट्रमेवेन्द्रिया-
व्यकः। वाससी नेष्टापोतृभ्याम्। पवित्रे एवास्येते। स्थूरि
यवाचितमच्छावाकाय। अन्त एव वरुणमव यजते॥६॥

अनङ्गाहमग्नीधे। वह्निर्वा अनङ्गान्। वह्निर्ग्रीत्। वह्निनैव वह्निं
यज्ञस्याव रुन्धे। इन्द्रस्य सुषुवाणस्य त्रेधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्।
भृगुस्तृतीयमभवत्। श्रायन्तीयं तृतीयम्। सरस्वती तृतीयम्।
भार्गवो होता भवति। श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति। वारवन्तीयमग्नि-
ष्टोमसामम्। सारस्वतीरपो गृह्णाति। इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुद्धौ।
श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति। इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं श्रयति।
वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम्। इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं वारयति॥७॥

विराट्प्राजपतिरश्वः प्रजापतेरास्यै यजते ब्रह्मसामं भवति सप्त च॥—————[२]

ईश्वरो वा ए॒ष दि॒शोऽनू॒न्म॑दि॒तोः। यं दि॒शोऽनु॑ व्या॒स्थाप॑यन्ति।
दि॒शाम॑वेष्ट॒यो भ॑वन्ति। दि॒क्ष्वे॒व प्र॑ति तिष्ठ॒त्यनु॑न्मा॒दाय॑। प॒ञ्च दे॒वता॑
य॒जति॑। प॒ञ्च दि॒शः। दि॒क्ष्वे॒व प्र॑ति तिष्ठति। ह॒विषो॑ह॒विष॑
इ॒ष्ट्वा बा॑र॒हस्प॑त्यम॒भिघा॑रयति। य॒ज॒मा॒नदे॒वत्यो॑ वै बृ॒हस्प॑तिः।
य॒ज॒मा॒नमे॒व तेज॑सा॒ सम॑र्धयति॥८॥

आ॒दि॒त्यां म॒ल्हां ग॒र्भिणी॒मा ल॑भते। मा॒रु॒तीं पृ॒श्निं प॑ष्ठौहीम्।
वि॒शं चै॒वास्मै॑ रा॒ष्ट्रं च॑ स॒मीची॑ दधाति। आ॒दि॒त्यया॑ पू॒र्वया॑
प्रच॑रति। मा॒रु॒त्योत्त॑रया। रा॒ष्ट्र ए॒व वि॒शम॑नु॒बध्ना॑ति। उ॒च्चैरा॑दि॒त्याया॑
आश्रा॑वयति। उ॒पा॒२शु॑ मा॒रु॒त्यै। तस्मा॑द्रा॒ष्ट्रं वि॒शम॑तिवदति।
ग॒र्भिण्या॑दि॒त्या भ॑वति॥९॥

इ॒न्द्रि॒यं वै गर्भः॑। रा॒ष्ट्रमे॒वेन्द्रि॒याव्य॑कः। अ॒ग॒र्भा मा॑रु॒ती। वि॒द्वै
म॒रुतः॑। वि॒शमे॒व निरि॑न्द्रि॒याम॑कः। दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आसन्। ते
दे॒वा अ॒श्विनोः॑ पू॒षन्वा॒चः स॒त्य२ स॑न्नि॒धाय॑। अ॒नृ॒ते॒नासु॑रा॒नभ्य॑भवन्।
तेऽ॒श्विभ्या॑ पू॒ष्णे पु॑रो॒डाशं॑ द्वा॒दश॑कपालं निर॑वपन्। ततो॒ वै ते वा॒चः
स॒त्यम॑वा॒रुन्ध॑त॥१०॥

यद॒श्विभ्या॑ पू॒ष्णे पु॑रो॒डाशं॑ द्वा॒दश॑कपालं नि॒र्वप॑न्ति। अ॒नृ॒ते॒नै॒व
भ्रातृ॑व्या॒नभि॑भूय। वा॒चः स॒त्यम॑व॒ रुन्धे॑। स॒र॒स्वते॑ स॒त्यवा॒चं च॑रुम्।
पूर्व॑मे॒वोदि॑तम्। उ॒त्त॑रेणा॒भि गृ॑णाति। स॒वि॒त्रे स॒त्यप्र॑सवाय पु॒रोडा॑शं

द्वादशकपालं प्रसूत्यै। दूतान्प्रहिणोति। आविदं एता भवन्ति।
आविदमेवैनं गमयन्ति। अथो दूतेभ्यं एव न छिद्यते। तिसृधन्वः
शुष्कदृतिर्दक्षिणा समृद्धौ॥११॥

अर्धयति भवत्यरुन्धत गमयन्ति द्वे च॥ [३]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति। तस्माच्छिशिरे कुरुपश्चालाः
प्राश्चो यान्ति। सौम्यं चरुम्। तस्माद्वसन्तं व्यवसायादयन्ति।
सावित्रं द्वादशकपालम्। तस्मात्पुरस्ताद्यवानां सवित्रा विरुन्धते।
बारहस्पत्यं चरुम्। सवित्रैव विरुध्य। ब्रह्मणा यवानादधते।
त्वाष्ट्रमष्टाकपालम्॥१२॥

रूपाण्येव तेन कुर्वते। वैश्वानरं द्वादशकपालम्। तस्माज्जघन्यै
नैदाघे प्रत्यञ्चः कुरुपश्चाला यान्ति। सारस्वतं चरुं निर्वपति।
तस्मात्प्रावृषि सर्वा वाचो वदन्ति। पौष्णेन व्यवस्यन्ति। मैत्रेण
कृषन्ते। वारुणेन विधृता आसते। क्षेत्रपत्येन पाचयन्ते।
आदित्येनादधते॥१३॥

मासिमास्येतानि हवींषि निरुप्याणीत्याहुः। तेनैवर्तून्ययुङ्क्त
इति। अथो खल्वाहुः। कः संवत्सरं जीविष्यतीति। षडेव
पूर्वेद्युर्निरुप्याणि। षडुत्तरेद्युः। तेनैवर्तून्ययुङ्क्ते। दक्षिणो रथवाहनवाहः
पूर्वेषां दक्षिणा। उत्तर उत्तरेषाम्। संवत्सरस्यैवान्तौ युनक्ति।
सुवर्गस्य लोकस्य समृष्टौ॥१४॥

त्वाष्ट्रमष्टाकपालं दधते युनक्त्येकं च॥ [४]

इन्द्रस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्। स यत्प्रथमं
निरष्टीवत्। तत्कलमभवत्। यद्वितीयम्। तद्वदरम्। यत्तृतीयम्।
तत्कर्कन्धु। यन्नस्तः। स सिं॒हः। यदक्ष्योः॥१५॥

स शार्दूलः। यत्कर्णयोः। स वृकः। य ऊर्ध्वः। स सोमः।
याऽवाची। सा सुरा। त्रयाः सक्तवो भवन्ति। इन्द्रियस्यावरुद्धौ।
त्रयाणि लोमानि॥१६॥

त्विषिमेवाव रुन्धे। त्रयो ग्रहाः। वीर्यमेवाव रुन्धे। नाम्ना
दशमी। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी। प्राणा इन्द्रियं वीर्यम्।
प्राणानेवेन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्यत्ते। सीसेन क्लीबाच्छष्पाणि
क्रीणाति। न वा एतदयो न हिरण्यम्॥१७॥

यथसीसम्। न स्त्री न पुमान्। यत्क्लीबः। न सोमो न सुरा।
यथसौत्रामणी समृद्धौ। स्वाद्वीं त्वां स्वादुनेत्याह। सोममेवेनां
करोति। सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय
सुत्राम्णे पच्यस्वेत्याह। एताभ्यो ह्येषा देवताभ्यः पच्यन्ते। तिस्रः
संसृष्टा वसति॥१८॥

तिस्रो हि रात्रीः क्रीतः सोमो वसति। पुनातु ते परिश्रुतमिति
यजुषा पुनाति व्यावृत्त्यै। पवित्रेण पुनाति। पवित्रेण हि सोमं
पुनन्ति। वारेण शश्वता तनेत्याह। वारेण हि सोमं पुनन्ति। वायुः
पूतः पवित्रेणेति नैतया पुनीयात्। व्यृद्धा ह्येषा। अतिपवितस्यैतया

पुनीयात्। कुविदङ्गेत्यनिरुक्तया प्राजापत्यया गृह्णाति॥१९॥

अनिरुक्तः प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। एकयर्चा गृह्णाति। एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति। आश्विनं धूम्रमालभते। अश्विनौ वै देवानां भिषजौ। ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति। सारस्वतं मेषम्। वाग्वै सरस्वती। वाचैवैनं भिषज्यति। ऐन्द्रमृषभं सैन्द्रत्वाय॥२०॥

अश्व्योर्लोमानि हिरण्यं वसति गृह्णाति भिषज्यत्येकं च॥—————[५]

यत्रिषु यूपेष्वालभेत। बहिर्धाऽस्मादिन्द्रियं वीर्यं दध्यात्। भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। एकयूप आलभते। एकधैवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधाति। नास्मै भ्रातृव्यं जनयति। नैतेषां पशूनां पुरोडाशा भवन्ति। ग्रहपुरोडाशा ह्येते। युवः सुराममश्विनेति सर्वदेवत्ये याज्यानुवाक्ये भवतः। सर्वा एव देवताः प्रीणाति॥२१॥

ब्राह्मणं परिक्रीणीयादुच्छेषणस्य पातारम्। ब्राह्मणो ह्याहुत्या उच्छेषणस्य पाता। यदि ब्राह्मणं न विन्देत्। बल्मीकवपायामव नयेत्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यद्वै सौत्रामण्यै व्यृद्धम्। तदस्यै समृद्धम्। नानादेवत्याः पशवश्च पुरोडाशाश्च भवन्ति समृद्धौ। ऐन्द्रः पशूनामुत्तमो भवति। ऐन्द्रः पुरोडाशानां प्रथमः॥२२॥

इन्द्रिये एवास्मै समीचीं दधाति। पुरस्तादनूयाजानां पुरोडाशैः प्रचरति। पशवो वै पुरोडाशाः। पशून्वाव रुन्धे। ऐन्द्रमेकादशकपालं

निर्वपति। इन्द्रियमेवाव रुन्धे। सावित्रं द्वादशकपालं प्रसूत्यै। वारुणं दशकपालम्। अन्तत एव वरुणमव यजते। वडं वा दक्षिणा॥ २३॥

उत वा एषाऽश्वं सूते। उताऽश्वतरम्। उत सोमं उत सुरा। यथ्सौत्रामणी समृद्धौ। बारुहस्पत्यं पशुं चतुर्थमतिपवितस्या लभते। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैव यज्ञस्य व्यृद्धमपि वपति। पुरोडाशवानेष पशुर्भवति। न ह्येतस्य ग्रहं गृह्णन्ति। सोमप्रतीकाः पितरस्तृष्णुतेति शतातृष्णायां समवनयति॥ २४॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। दक्षिणेऽग्नौ जुहोति। पापवस्यस्य व्यावृत्त्यै। हिरण्यमन्तरा धारयति। पूतामेवैनं जुहोति। शतमानं भवति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। यत्रैव शतातृष्णां धारयति॥ २५॥

तन्निदधाति प्रतिष्ठित्यै। पितृन् वा एतस्येन्द्रियं वीर्यं गच्छति। यं सोमोऽति पवंते। पितृणां याज्यानुवाक्याभिरुपं तिष्ठते। यदेवास्यं पितृनिन्द्रियं वीर्यं गच्छति। तदेवाव रुन्धे। तिसृभिरुपं तिष्ठते। तृतीये वा इतो लोके पितरः। तानेव प्रीणाति। अथो त्रीणि वै यज्ञस्येन्द्रियाणि। अध्वर्युरहोता ब्रह्मा। त उपतिष्ठन्ते। यान्येव यज्ञस्येन्द्रियाणि। तैरेवास्मै भेषजं करोति॥ २६॥

प्रीणाति प्रथमो दक्षिणा समवनयति धारयतीन्द्रियाणि चत्वारि च॥ [६]

अग्निष्टोममग्र आहरति। यज्ञमुखं वा अग्निष्टोमः। यज्ञ-
मुखमेवारभ्यं सुवमा क्रमते। अथैषोऽभिषेचनीयश्चतुस्त्रिंशपवमानो
भवति। त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। ता एवाऽऽप्नोति। प्रजा-
पतिश्चतुस्त्रिंशः। तमेवाऽऽप्नोति। सः शर एष स्तोमानामयथा-
पूर्वम्। यद्विषमाः स्तोमाः॥ २७॥

एतावान् वै यज्ञः। यावान्पवमानाः। अन्तः श्लेषणं त्वा
अन्यत्। यत्सुमाः पवमानाः। तेनाऽसः शरः। तेन यथापूर्वम्।
आत्मनैवाग्निष्टोमेनर्ध्नोति। आत्मना पुण्यो भवति। प्रजा वा
उक्थानि। पशवं उक्थानि। यदुक्थ्यो भवत्यनु सन्तत्यै॥ २८॥

स्तोमाः पशवं उक्थान्येकं च॥ [७]

उप त्वा जामयो गिर इति प्रतिपद्ववति। वाग्वै वायुः। वाच
एवैषोऽभिषेकः। सर्वासामेव प्रजानां सूयते। सर्वा एनं प्रजा
राजेति वदन्ति। एतमु त्यन्दश क्षिप इत्याह। आदित्या वै प्रजाः।
प्रजानामेवैतेन सूयते। यन्ति वा एते यज्ञमुखात्। ये सम्भार्या
अक्रन्॥ २९॥

यदाह पवस्व वाचो अग्निय इति। तेनैव यज्ञमुखान्नयन्ति।
अनुष्टुक्प्रथमा भवति। अनुष्टुगुत्तमा। वाग्वा अनुष्टुक्। वाचैव
प्रयन्ति। वाचोद्यन्ति। उद्वतीर्भवन्ति। उद्वद्वा अनुष्टुभौ रूपम्।
आनुष्टुभो राजन्यः॥ ३०॥

तस्मादुद्धृतीर्भवन्ति। सौर्यनुष्टुगुत्तमा भवति। सुवर्गस्य लोकस्य सन्तत्यै। यो वै सवादेति। नैनं सव उपनमति। यः सामभ्य एति। पापीयान्सुषुवाणो भवति। एतानि खलु वै सामानि। यत्पृष्ठानि। यत्पृष्ठानि भवन्ति॥ ३१॥

तैरेव सवान्नेति। यानि देवराजानां सामानि। तैरमुष्मिल्लोक ऋध्नोति। यानि मनुष्यराजानां सामानि। तैरस्मिल्लोक ऋध्नोति। उभयोरेव लोकयोर् ऋध्नोति। देवल्लोके च मनुष्यलोके च। एकविंशोऽभिषेचनीयस्योत्तमो भवति। एकविंशः केशवपनीयस्य प्रथमः। सप्तदशो दशपेयः॥ ३२॥

विद्वा एकविंशः। राष्ट्रं सप्तदशः। विश एवैतन्मध्यतोऽभिषिच्यते। तस्माद्वा एष विशां प्रियः। विशो हि मध्यतोऽभिषिच्यते। यद्वा एनमदो दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति। तथ्सुवर्ग लोकमभ्या रोहति। यदिमं लोकं न प्रत्यवरोहेत्। अतिजनं वेयात्। उद्धा माद्येत्। यदेष प्रतीचीनः स्तोमो भवति। इममेव तेन लोकं प्रत्यवरोहति। अथो अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यनुन्मादाय॥ ३३॥

अक्रत्राजन्त्यो भवन्ति दशपेयो माद्येत्रीणि च॥ [८]

इयं वै रजता। असौ हरिणी। यद्रुक्मौ भवतः। आभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णाति। वरुणस्य वा अभिषिच्यमानस्याऽऽपः। इन्द्रियं वीर्यं निरघ्नन्। तथ्सुवर्णं हिरण्यमभवत्। यद्रुक्ममन्तर्दधाति। इन्द्रियस्य वीर्यस्यानिर्घाताय। शतमानो

भवति शतक्षरः। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। आयुर्वै हिरण्यम्। आयुष्या एवैनमभ्यति क्षरन्ति। तेजो वै हिरण्यम्। तेजस्या एवैनमभ्यति क्षरन्ति। वर्चो वै हिरण्यम्। वर्चस्या एवैनमभ्यति क्षरन्ति॥३४॥

शतक्षरोऽष्टौ च॥

[९]

अप्रतिष्ठितो वा एष इत्याहुः। यो राजसूयेन यजत इति। यदा वा एष एतेन द्विरात्रेण यजते। अथ प्रतिष्ठा। अथ संवत्सरमाप्नोति। यावन्ति संवत्सरस्याहोरात्राणि। तावतीरेतस्य स्तोत्रीयाः। अहोरात्रेष्वेव प्रति तिष्ठति। अग्निष्टोमः पूर्वमहर्भवति। अतिरात्र उत्तरम्॥३५॥

नानैवाहोरात्रयोः प्रति तिष्ठति। पौर्णमास्यां पूर्वमहर्भवति। व्यष्टकायामुत्तरम्। नानैवार्धमासयोः प्रति तिष्ठति। अमावास्यायां पूर्वमहर्भवति। उद्दृष्ट उत्तरम्। नानैव मासयोः प्रति तिष्ठति। अथो खलु। ये एव संमानपक्षे पुण्याहे स्याताम्। तयोः कार्यं प्रतिष्ठित्यै॥३६॥

अपशव्यो द्विरात्र इत्याहुः। द्वे ह्येते छन्दसी। गायत्रं च त्रैष्टुभं च। जगतीमन्तर्यन्ति। न तेन जगती कृतेत्याहुः। यदेनान्तृतीयसवने कुर्वन्तीति। यदा वा एषाऽहीनस्याहर्भजते। साहस्यं वा सवनम्। अथैव जगती कृता। अथ पशव्यः। व्युष्टिर्वा एष द्विरात्रः। य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजते। व्यैवास्मा उच्छति। अथो तम एवाप हते।

अ॒ग्नि॒ष्टो॒मम॑न्त॒त आ ह॑रति। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑। दे॒वता॑स्वे॒व प्रति॑
तिष्ठति॥ ३७ ॥

उत्त॑रं प्रति॑ष्ठित्यै पश॑व्यः स॒प्त च॑॥ [१०]

वरु॑णस्य ज॒मि वा ई॑श्वर आ॒ग्नेयमिन्द्र॑स्य यन्नि॒ष्वग्नि॑ष्टोममु॒प त्वेयं॑ वै र॒जताऽप्र॑तिष्ठितो दश॥ १० ॥

वरु॑णस्य यद॒श्विभ्यां॑ यन्नि॒षु तस्मा॑दुद्व॒तीः स॒प्तत्रिं॑शत्॥ ३७ ॥

वरु॑णस्य प्रति॑ तिष्ठति॥

हरिः॑ ओम्॥

॥ इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके अष्टमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टकम् २ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

अङ्गिरसो वै स॒त्रमा॑सत। तेषां पृ॒श्निर्ध॑र्म॒धुगा॑सीत्।
स॒र्जीषे॑णाजीवत्। तै॑ब्रुवन्। कस्मै॒ नु स॒त्रमा॑स्महे। ये॑ऽस्या
ओष॑धीर्न ज॒नया॑म॒ इति॑। ते दि॒वो वृ॑ष्टि॒मसृ॑जन्त। याव॑न्तः
स्तो॒का अ॒वाप॑द्यन्त। ताव॑न्ती॒रोष॑धयोऽजायन्त। ता जा॒ताः पि॒तरौ
वि॒षेणा॑लिम्पन्॥१॥

तासां॑ ज॒ग्ध्वा रु॒प्यन्त्यै॑त्। तै॑ब्रुवन्। क इ॒दमि॑त्थम॒क॒रिति॑।
व॒यं भा॑ग॒धेय॑मिच्छ॒माना॑ इति॑ पि॒तरौ॑ऽब्रुवन्। किं वो॑ भा॒गधे॑यमिति॑।
अ॒ग्नि॒होत्र॑ ए॒व नोऽप्य॑स्त्वि॒त्य॑ब्रुवन्। तेभ्य॑ ए॒तद्भा॑ग॒धेय॑ं प्रा॒येच्छ॑न्।
यद्धु॒त्वा नि॒मार्ष्टि॑। ततो॒ वै त ओष॑धीर॒स्वद॑यन्। य ए॒वं वेद॑॥२॥

स्वद॑न्तेऽस्मा॒ ओष॑धयः। ते व॒त्समु॑पावा॑सृजन्। इ॒दं नो॑ ह॒व्यं
प्रदा॑प॒येति॑। सो॑ऽब्रवी॒द्वरं॑ वृ॒णौ। दश॑ मा॒ रात्री॑र्जा॒तं न दो॑हन्।
आ॒स॒ङ्ग॒वं मा॒त्रा स॒ह च॑राणीति॑। तस्मा॑द्व॒त्सं जा॒तं दश॑ रात्रीर्न
दो॑हन्ति। आ॒स॒ङ्ग॒वं मा॒त्रा स॒ह च॑रति। वारे॑वृ॒त॒ः ह्य॑स्य। तस्मा॑द्व॒त्सं
स॑ः सृष्ट॒ध॒यं रु॒द्रो घातु॑कः। अति॑ हि स॒न्धान्ध॑यति॥३॥

अलिम्पन्वेद घातुकं एकं च॥ [१]

प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत। तं प्र॒जा अ॒न्व॑सृज्यन्त। तम॑भा॒ग

उपा॑स्त। सो॑ऽस्य प्र॒जाभि॑रपा॑क्रामत्। तम॑व॒रुरु॑त्समा॒नोऽन्वै॑त्।
तम॑व॒रुधं॑ नाश॑क्रोत्। स तपो॑ऽतप्यत। सो॑ऽग्निरुपा॑रम॒ताता॑पि॒ वै
स्य प्र॒जाप॑तिरि॒ति। स र॒राटा॑दुद॒मृष्ट॥४॥

तद्घृ॑तम॒भवत्। तस्मा॑द्यस्य॑ दक्षि॒णतः॑ केशा॒ उन्मृ॑ष्टाः।
ताञ्ज्यै॑ष्ठल॒क्ष्मी प्रा॑जाप॒त्येत्या॑हुः। यद्र॒राटा॑दुद॒मृष्ट। तस्मा॑द्र॒राटे
केशा॒ न सं॑न्ति। तद्ग॒त्रौ प्रा॑गृ॒ह्णात्। तद्व्य॑चिकि॒त्सत्। जु॒हवा॑नी(३)
मा हौ॑षा(३)मि॒ति। तद्वि॑चिकि॒त्सायै॑ जन्म॑। य ए॒वं वि॒द्वान्
वि॑चि॒त्सति॥५॥

वसी॑य ए॒व चै॑तयते। तं वा॒गभ्य॑वद॒ञ्जुहु॑धीति॑। सो॑ऽब्रवीत्।
कस्त्व॑मसी॒ति। स्वै॒व ते॒ वा॒गित्य॑ब्रवीत्। सो॑ऽजु॒होत्स्वा॑हेति॑।
तत्स्वा॑हाका॒रस्य॑ जन्म॑। य ए॒वऽस्वा॑हाका॒रस्य॑ जन्म॑ वेद॑। क॒रोति॑
स्वा॒हाका॒रेण॑ वी॒र्य॑म्। यस्यै॒वं वि॒दुषः॑ स्वा॒हाका॒रेण॑ जु॒ह्वति॥६॥

भो॒गायै॑वास्य॑ हु॒तं भ॑वति। तस्या॒ आहु॑त्यै॒ पुरु॑षम॒सृज॑त।
द्वि॒तीय॑म॒जुहो॑त्। सोऽश्व॑म॒सृज॑त। तृ॒तीय॑म॒जुहो॑त्। स गा॒मसृ॑जत।
च॒तुर्थ॑म॒जुहो॑त्। सोऽवि॑म॒सृज॑त। प॒ञ्चम॑म॒जुहो॑त्। सो॑ऽजा॒म॒सृज॑त॥७॥

सो॑ऽग्निर॑बिभेत्। आहु॑तीभि॒र्वै मा॑ऽऽप्नो॒तीति॑। स प्र॒जाप॑तिं
पुनः॑ प्रावि॑शत्। तं प्र॒जाप॑तिरब्रवीत्। जा॒यस्वे॒ति। सो॑ऽब्रवीत्। किं
भा॒ग॒धेय॑म॒भि ज॑निष्य॒ इति॑। तुभ्य॑मे॒वेदः॑ हू॒याता॒ इत्य॑ब्रवीत्। स
ए॒तद्भा॑ग॒धेय॑म॒भ्यंजा॑यत। यद॑ग्नि॒होत्र॑म्॥८॥

तस्मादग्निहोत्रमुच्यते। तद्धूयमानमादित्योऽब्रवीत्। मा हौषीः।
 उभयोर्वै नावेतदिति। सोऽग्निरब्रवीत्। कथं नौ होष्यन्तीति।
 सायमेव तुभ्यं जुहवन्। प्रातर्मह्यमित्यब्रवीत्। तस्मादग्नये सायं
 हूयते। सूर्याय प्रातः॥९॥

आग्नेयी वै रात्रिः। ऐन्द्रमहः। यदनुदिते सूर्ये प्रातर्जुहुयात्।
 उभयमेवाग्नेयं स्यात्। उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति। तथाऽग्नये सायं
 हूयते। सूर्याय प्रातः। रात्रिं वा अनु प्रजाः प्र जायन्ते। अह्ना प्रति
 तिष्ठन्ति। यथ्सायं जुहोति॥१०॥

प्रेव तेन जायते। उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति। प्रत्येव तेन तिष्ठति।
 प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स एतदग्निहोत्रं मिथुनमपश्यत्।
 तदुदिते सूर्येऽजुहोत्। यजुषाऽन्यत्। तूष्णीमन्यत्। ततो वै स
 प्राजायत। यस्यैवं विदुष उदिते सूर्येऽग्निहोत्रं जुहति॥११॥

प्रेव जायते। अथो यथा दिवा प्रजानन्नेति। तादृगेव तत्। अथो
 खल्वाहुः। यस्य वै द्वौ पुण्यौ गृहे वसतः। यस्तयोरन्यं राधयत्यन्यं
 न। उभौ वाव स तावृच्छतीति। अग्निं वावाऽऽदित्यः सायं प्र
 विंशति। तस्मादग्निर्दूरान्नक्तं ददृशे। उभे हि तेजसी सम्पद्येते॥१२॥

उद्यन्तं वावाऽऽदित्यमग्निरनु समारोहति। तस्माद्धूम
 एवाग्नेर्दिवा ददृशे। यदग्नये सायं जुहुयात्। आ सूर्याय वृश्चेत।

यत्सूर्याय प्रातर्जुहुयात्। आऽग्नये वृश्चेत। देवताभ्यः समदं
 दध्यात्। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेत्येव सायं होतव्यम्।
 सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति प्रातः। तथोभाभ्यां सायं
 हूयते॥१३॥

उभाभ्यां प्रातः। न देवताभ्यः समदं दधाति। अग्निर्ज्योति-
 रित्याह। अग्निर्वै रेतोधाः। प्रजा ज्योतिरित्याह। प्रजा एवास्मै
 प्र जनयति। सूर्यो ज्योतिरित्याह। प्रजास्वेव प्रजातासु रेतो
 दधाति। ज्योतिरग्निः स्वाहेत्याह। प्रजा एव प्रजाता अस्यां प्रति-
 ष्ठापयति॥१४॥

तूष्णीमुत्तरामाहुतिं जुहोति। मिथुनत्वाय प्रजात्यै। यदुदिते
 सूर्ये प्रातर्जुहुयात्। यथाऽतिथये प्रद्वृताय शून्यायावसथायाहार्यं
 हरन्ति। तादृगेव तत्। काऽऽह तत्स्तद्धवतीत्याहुः। यत्स न वेद।
 यस्मै तद्धरन्तीति। तस्माद्यदौषसं जुहोति। तदेव सम्प्रति। अथो
 यथा प्रार्थमौषसं परिवेवेष्टि। तादृगेव तत्॥१५॥

अमृष्टं विचिकिर्हसति जुह्वत्यजामंसृजताग्निहोत्रं सूर्याय प्रातर्जुहोति जुह्वति सम्पद्यते हूयते स्थापयति
 सम्प्रति द्वे च॥

[२]

रुद्रो वा एषः। यदग्निः। पत्नी स्थाली। यन्मध्येऽग्नेरधिश्चर्येत्।
 रुद्राय पत्नीमपि दध्यात्। प्रमायुका स्यात्। उदीचोऽङ्गारान्निरूह्याधि
 श्रयति। पत्नियै गोपीथाय। व्यन्तान्करोति। तथा पत्न्यप्रमायुका
 भवति॥१६॥

घर्मो वा एषोऽशान्तः। अहरहः प्र वृज्यते। यदग्निहोत्रम्।
प्रतिषिञ्चेत्पशुकामस्य। शान्तमिव हि पशव्यम्। न प्रति-
षिञ्चेद्ब्रह्मवर्चसकामस्य। समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम्। अथो खलु।
प्रतिषिच्यमेव। यत्प्रतिषिञ्चति॥१७॥

तत्पशव्यम्। यज्जुहोति। तद्ब्रह्मवर्चसि। उभयमेवाकः।
प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकात्। अगतं देवलोकम्। यच्छ्रुतं
हविरनभिघारितम्। अभि द्योतयति। अभ्येवैनदधारयति। अथो
देवत्रैवैनद्रमयति॥१८॥

पर्यग्नि करोति। रक्षंसामपंहत्यै। त्रिः पर्यग्नि करोति। त्र्यावृद्धि
यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। यत्प्राचीनमुद्वासयैत्। यजमानं शुचा-
ऽर्पयेत्। यदक्षिणा। पितृदेवत्यं स्यात्। यत्प्रत्यक्॥१९॥

पत्नीं शुचाऽर्पयेत्। उदीचीनमुद्वासयति। एषा वै
देवमनुष्याणां शान्ता दिक्। तामेवैनदनूद्वासयति शान्त्यै।
वर्त्म करोति। यज्ञस्य सन्तत्यै। निष्टपति। उपैव तथ्स्तृणाति।
चतुरुन्नयति। चतुष्पादः पशवः॥२०॥

पशून्वाव रुन्धे। सर्वान्मूर्णानुन्नयति। सर्वे हि पुण्या
राद्धाः। अनूच उन्नयति। प्रजायां अनूचीनत्वाय। अनूच्येवास्य
प्रजाऽर्धुका भवति। सम्मृशति व्यावृत्त्यै। नाहोष्यन्नुप सादयेत्।
यदहोष्यन्नुपसादयेत्। यथाऽन्यस्मा उपनिधाय॥२१॥

अन्यस्मै प्रयच्छति। तादृगेव तत्। आऽस्मै वृश्चेत। यदेव गार्हपत्येऽधि श्रयति। तेन गार्हपत्यं प्रीणाति। अग्निरबिभेत्। आहुतयो माऽत्येष्यन्तीति। स एतां समिधमपश्यत्। तामाऽधत्त। ततो वा अग्नावाहुतयोऽधियन्त॥ २२॥

यदेनं समयच्छत्। तत्समिधः समित्वम्। समिधमा दधाति। समेवैनं यच्छति। आहुतीनां धृत्यै। अथो अग्निहोत्रमेवेध्मवत्करोति। आहुतीनां प्रतिष्ठित्यै। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यदेकां समिधमाधाय द्वे आहुती जुहोति। अथ कस्यां समिधिं द्वितीयामाहुतिं जुहोतीति॥ २३॥

यद्वे समिधावा दध्यात्। भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। एकां समिधमाधाय। यजुषाऽन्यामाहुतिं जुहोति। उभे एव समिद्वती आहुती जुहोति। नास्मै भ्रातृव्यं जनयति। आदीप्तायां जुहोति। समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम्। अथो यथाऽतिथिं ज्योतिष्कृत्वा परि वेवैष्टि। तादृगेव तत्। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। तस्माद्विपाच्चतुष्पादमत्ति। अथो द्विपद्येव चतुष्पदः प्रतिष्ठापयति॥ २४॥

भवति प्रतिषिञ्चति गमयति प्रत्यक्पशवं उपनिधायान्ध्रियन्तेति तच्चत्वारि च॥ [३]

उत्तरावतीं वै देवा आहुतिमजुहवुः। अवाचीमसुराः। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः। यं कामयेत् वसीयान्ध्रस्यादिति। कनीयस्तस्य पूर्वं हुत्वा। उत्तरं भूयो जुहुयात्। एषा वा उत्तरावत्याहुतिः।

तान्देवा अजुहवुः। ततस्तेऽभवन्॥२५॥

यस्यैवं जुहति। भवत्येव। यं कामयेत् पापीयान्स्यादिति।
भूयस्तस्य पूर्वं हुत्वा। उत्तरं कनीयो जुहुयात्। एषा वा
अवाच्याहुतिः। तामसुरा अजुहवुः। ततस्ते पराऽभवन्। यस्यैवं
जुहति। परैव भवति॥२६॥

हुत्वोप सादयत्यजामित्वाय। अथो व्यावृत्त्यै। गार्हपत्यं
प्रतीक्षते। अननुध्यायिनमेवैनं करोति। अग्निहोत्रस्य वै स्थाणुरस्ति।
तं य ऋच्छेत्। यज्ञस्थाणुमृच्छेत्। एष वा अग्निहोत्रस्य स्थाणुः।
यत्पूर्वाऽऽहुतिः। तां यदुत्तरयाऽभि जुहुयात्॥२७॥

यज्ञस्थाणुमृच्छेत्। अतिहाय पूर्वमाहुतिं जुहोति।
यज्ञस्थाणुमेव परि वृणक्ति। अथो भ्रातृव्यमेवास्वाऽति कामति।
अवाचीनं सायमुपमाष्टि। रेत एव तदधाति। ऊर्ध्वं प्रातः। प्र
जनयत्येव तत्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। चतुरुन्नयति॥२८॥

द्विर्जुहोति। अथ कं द्वे आहुती भवत इति। अग्नौ वैश्वानर इति
ब्रूयात्। एष वा अग्निर्वैश्वानरः। यद्वाह्मणः। हुत्वा द्विः प्राश्नाति।
अग्नावेव वैश्वानरे द्वे आहुती जुहोति। द्विर्जुहोति। द्विर्निमाष्टि। द्विः
प्राश्नाति॥२९॥

षट्त्सम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। ब्रह्मवादिनो
वदन्ति। किं देवत्यमग्निहोत्रमिति। वैश्वदेवमिति ब्रूयात्। यद्यजुषा

जुहोति। तदैन्द्राग्रम्। यत्तूष्णीम्। तत्प्राजापत्यम्॥३०॥

यन्निमार्ष्टि। तदोषधीनाम्। यद्वितीयम्। तत्पितृणाम्।
यत्प्राश्नाति। तद्गर्भाणाम्। तस्माद्गर्भा अनश्नन्तो वर्धन्ते।
यदाचामति। तन्मनुष्याणाम्। उदङ्घ्र्यावृत्याचामति॥३१॥

आत्मनो गोपीथाय। निर्णेनेक्ति शुद्धै। निष्टपति स्वगाकृत्यै।
उद्दिशति। सप्तरूषीनेव प्रीणाति। दक्षिणा पर्यावर्तते। स्वमेव
वीर्यमनु पर्यावर्तते। तस्माद्वक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरः। अथो
आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तते। हुत्वोप समिन्धे॥३२॥

ब्रह्मवर्चसस्य समिद्धै। न बरुहिरनु प्र हरेत्। असङ्स्थितो
वा एष यज्ञः। यदग्निहोत्रम्। यदनु प्रहरेत्। यज्ञं विच्छिन्द्यात्।
तस्मान्नानु प्रहृत्यम्। यज्ञस्य सन्तत्यै। अपो नि नयति।
अवभृथस्यैव रूपमकः॥३३॥

अभवन्भवति जुहुयान्नयति मार्ष्टि द्विः प्राश्नाति प्राजापत्यमाचामतीन्धेऽकः॥—[४]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। अग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः। किं
प्रायणमग्निहोत्रमिति। वत्सो वा अग्निहोत्रस्य प्रायणम्।
अग्निहोत्रं यज्ञानाम्। तस्य पृथिवी सदः। अन्तरिक्षमाग्नीद्धम्।
द्यौरहविर्धानम्। दिव्या आपः प्रोक्षणयः। ओषधयो बरुहिः॥३४॥

वनस्पतय इध्मः। दिशः परिधयः। आदित्यो यूपः। यजमानः
पशुः। समुद्रोऽवभृथः। संवत्सरः स्वगाकारः। तस्मादाहिताग्नेः

सर्वमेव बर्हिष्यं दत्तं भवति। यत्सायं जुहोति। रात्रिमेव तेन दक्षिण्यां कुरुते। यत्प्रातः॥३५॥

अहरेव तेन दक्षिण्यं कुरुते। यत्ततो ददाति। सा दक्षिणा। यावन्तो वै देवा अहुतमादन्। ते पराऽभवन्। त एतदग्निहोत्रं सर्वस्यैव समवदायाजुहवुः। तस्मादाहुः। अग्निहोत्रं वै देवा गृहाणां निष्कृतिमपश्यन्निति। यत्सायं जुहोति। रात्रिया एव तद्धुताद्याय॥३६॥

यजमानस्यापराभावाय। यत्प्रातः। अहं एव तद्धुताद्याय। यजमानस्यापराभावाय। यत्ततोऽश्नाति। हुतमेव तत्। द्वयोः पर्यसा जुहुयात्पशुकामस्य। एतद्वा अग्निहोत्रं मिथुनम्। य एवं वेद। प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते॥३७॥

इमामेव पूर्वया दुहे। अमूमुत्तरया। अधिश्रित्योत्तरमा नयति। योनावेव तद्रेतः सिञ्चति प्रजनने। आज्येन जुहुयात्तेजस्कामस्य। तेजो वा आज्यम्। तेजस्व्यैव भवति। पर्यसा पशुकामस्य। एतद्वै पशूनां रूपम्। रूपेणैवास्मै पशूनव रुन्धे॥३८॥

पशुमानेव भवति। दध्नेन्द्रियकामस्य। इन्द्रियं वै दधि। इन्द्रियाव्यैव भवति। यवाग्वीं ग्रामकामस्यौषधा वै मनुष्याः। भागधेयैर्नैवास्मै सजातानव रुन्धे। ग्राम्यैव भवति। अयंज्ञो वा

ए॒षः। यो॑ऽसामा॥३९॥

च॒तु॒रु॒न्नय॑ति। च॒तु॒रक्ष॑र॒ रथ॑न्त॒रम्। र॒थ॒न्त॒रस्यै॑ष वर्णः।
उ॒परी॑व॒ हर॑ति। अ॒न्त॒रि॒क्षं॑ वा॒मदे॒व्यम्। वा॒मदे॒व्यस्यै॑ष वर्णः।
द्वि॒र्जु॒होति॑। द्वा॒क्षरं॑ बृ॒हत्। बृ॒हत् ए॒ष वर्णः। अ॒ग्नि॒हो॒त्रमे॒व
तथ्साम॑न्वत्करोति॥४०॥

यो वा अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्यो॑प॒सदो॑ वेद॑। उ॒पैन॑मु॒पसदो॑ नमन्ति।
वि॒न्दत॑ उ॒पस॒त्तार॑म्। उ॒न्नीयो॑प॒ साद॑यति। पृ॒थि॒वीमे॒व प्री॑णाति।
हो॒ष्यन्नु॑प॒साद॑यति। अ॒न्त॒रि॒क्षमे॒व प्री॑णाति। हु॒त्वोप॑ सादयति।
दि॒वंमे॒व प्री॑णाति। ए॒ता वा अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्यो॑प॒सदः॑॥४१॥

य ए॒वं वेद॑। उ॒पैन॑मु॒पसदो॑ नमन्ति। वि॒न्दत॑ उ॒पस॒त्तार॑म्।
यो वा अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्या॑श्रा॒वितं॑ प्र॒त्याश्रा॑वित॒ र॒ होता॑रं ब्र॒ह्माणं॑ व॒षट्कारं॑
वेद॑। तस्य॒ त्वे॒व हु॒तम्। प्रा॒णो वा अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्या॑श्रा॒वितम्। अ॒पानः॑
प्र॒त्याश्रा॑वितम्। म॒नो होता॑। चक्षु॑र्ब्र॒ह्मा। नि॒मेषो॑ व॒षट्कारः॑॥४२॥

य ए॒वं वेद॑। तस्य॒ त्वे॒व हु॒तम्। सा॒यं या॒वा॑नश्च॒ वै दे॒वाः
प्रा॒त॒र्या॒वा॑णश्चा॒ग्नि॒हो॒त्रिणो॑ गृ॒हमा॑गच्छन्ति। तान् यन्न त॒र्पये॑त्।
प्र॒जया॑ऽस्य प॒शुभि॑र्वि ति॒ष्ठेरन्। यत्त॒र्पये॑त्। तृ॒प्ता ए॒नं प्र॒जया॑
प॒शुभि॑स्त॒र्पये॒युः। स॒जूर्दे॒वैः सा॒यं या॒व॑भि॒रिति॑ सा॒य र॑ सम्मृ॒शति॑।
स॒जूर्दे॒वैः प्रा॒त॒र्या॒व॑भि॒रिति॑ प्रा॒तः। ये चै॒व दे॒वाः सा॒यं या॒वा॑नो॒ ये
च॑ प्रा॒त॒र्या॒वा॑णः॥४३॥

तानेवोभयाऽस्तर्पयति। त एनं तृप्ताः प्रजयां पशुभिस्तर्प-
यन्ति। अरुणो हं स्माहौपवेशिः। अग्निहोत्र एवाहं सायं प्रातर्वज्रं
भ्रातृव्येभ्यः प्र हरामि। तस्मान्मत्पापीयांसो भ्रातृव्या इति।
चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। समिथ्सप्तमी। सप्तपदा शक्ररी। शाकरो
वज्रः। अग्निहोत्र एव तत्सायं प्रातर्वज्रं यजमानो भ्रातृव्याय प्र
हरति। भवत्यात्मना। पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति॥४४॥

बृहिः प्रातरहुताद्याय जायते रुन्धेऽसामा करोत्येता वा अग्निहोत्रस्योपसदो वषट्कारश्च प्रातर्यावाणो वज्रस्त्रीणि
च॥

[५]

प्रजापतिरकामयताऽऽत्मन्वन्मे जायेतेति। सोऽजुहोत्।
तस्योऽऽत्मन्वदजायत। अग्निर्वायुरादित्यः। तेऽब्रुवन्। प्रजापतिर-
हौषीदात्मन्वन्मे जायेतेति। तस्य वयमजनिष्महि। जायतान्न
आत्मन्वदिति तेऽजुहवुः। प्राणानामग्निः। तनुवै वायुः॥४५॥

चक्षुष आदित्यः। तेषां हुतादजायत गौरेव। तस्यै
पयसि व्यायच्छन्त। मम हुतादजनि ममेति। ते प्रजापतिं
प्रश्नमायन्। स आदित्योऽग्निमब्रवीत्। यतरो नौ जयात्। तन्नौ
सहासदिति। कस्यै कोऽहौषीदिति प्रजापतिरब्रवीत्कस्यै क इति।
प्राणानामहमित्यग्निः॥४६॥

तनुवा अहमिति वायुः। चक्षुषोऽहमित्यादित्यः। य एव
प्राणानामहौषीत्। तस्य हुतादजनीति। अग्नेरहुतादजनीति।
तदग्निहोत्रस्याग्निहोत्रत्वम्। गौर्वा अग्निहोत्रम्। य एवं वेद

गौराग्निहोत्रमिति। प्राणापानाभ्यामेवाग्निः समर्धयति। अव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति॥४७॥

य एवं वेद। तौ वायुरब्रवीत्। अनु मा भजतुमिति। यदेव गार्हपत्येऽधिश्चित्याहवनीयमभ्युद्धवान्। तेन त्वां प्रीणानित्यब्रूताम्। तस्माद्यद्गार्हपत्येऽधिश्चित्याहवनीयमभ्युद्धवति। वायुमेव तेन प्रीणाति। प्रजापतिर्देवताः सृजमानः। अग्निमेव देवतानां प्रथममसृजत। सौऽन्यदालम्भ्यमवित्वा॥४८॥

प्रजापतिमभि पर्यावर्तत। स मृत्योरबिभेत्। सौऽमुमादित्य-मात्मनो निरमिमीत। तं हुत्वा पराङ्मुख्यवर्तत। ततो वै स मृत्युमपाजयत्। अपं मृत्युं जयति। य एवं वेद। तस्माद्यस्यैवं विदुषः। उतैकाहमुत द्यहं न जुह्वति। हुतमेवास्य भवति। असौ ह्यादित्योऽग्निहोत्रम्॥४९॥

तनुवै वायुरग्निर्भवत्यवित्वा भवत्येकं च॥ [६]

रोद्रं गवि। वायव्यमुपसृष्टम्। आश्विनं दुह्यमानम्। सौम्यं दुग्धम्। वारुणमधि श्रितम्। वैश्वदेवा भिन्दवः। पौष्णमुदन्तम्। सारस्वतं विष्यन्दमानम्। मैत्रं शरः। धातुरुद्धासितम्। बृहस्पतेरुन्नीतम्। सवितुः प्र क्रान्तम्। द्यावापृथिव्यं ह्रियमाणम्। ऐन्द्राग्रमुपसन्नम्। अग्नेः पूर्वाऽऽहुतिः। प्रजापतेरुत्तरा। ऐन्द्रं हुतम्॥५०॥

उद्धासितं सप्त च॥ [७]

दक्षिणत उप॑ सृजति। पितृ॑लोकमे॒व तेन॑ जयति। प्राची॑मा
वर्तयति। दे॒वलोकमे॒व तेन॑ जयति। उदी॑चीमावृत्य॑ दोग्धि।
मनु॑ष्यलोकमे॒व तेन॑ जयति। पूर्वे॑ दुह्याज्येष्ठस्य॑ ज्यैष्ठिने॒यस्य॑। यो
वा ग॒तश्रीः॑ स्यात्। अप॑रौ दुह्यात्कनिष्ठस्य॑ कानिष्ठिने॒यस्य॑। यो
वा बुभू॑षेत्॥५१॥

न सं मृ॑शति। पा॒पव॒स्यस॒स्य व्यावृ॑त्त्यै। वा॒यव्यं॑ वा
ए॒तदुप॑सृष्टम्। आ॒श्विनं॑ दु॒ह्यमा॑नम्। मै॒त्रं दु॒ग्धम्। अ॒र्यम्ण
उ॒द्धास्य॑मा॑नम्। त्वा॒ष्ट्रमु॑न्नीयमा॑नम्। बृ॒हस्प॑तेरुन्नी॑तम्। स॒वितुः॑
प्र॒क्रान्त॑म्। द्या॒वापृ॑थि॒व्यं ह्रि॑यमा॑णम्॥५२॥

ऐ॒न्द्रा॒ग्नमु॑प॒ सादि॑तम्। सर्वा॑भ्यो वा ए॒ष दे॒वता॑भ्यो जुहोति।
यो॑ऽग्नि॒होत्रं॑ जुहोति। यथा॒ खलु॑ वै धे॒नुं ती॒र्थं त॑र्पयति।
ए॒वम॑ग्नि॒होत्री॑ यज॑मानं तर्पयति। तृ॒प्यति॑ प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। प्र
सु॒वर्गं॑ लो॒कं जा॑नाति। पश्य॑ति पु॒त्रम्। पश्य॑ति पौ॒त्रम्। प्र प्र॒जया॑
प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॑यते। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ऽग्नि॒होत्रं॑ जुह॑ति। य उ॑ चैन॒दे॒वं
वेद॑॥५३॥

बुभूषेद्वियमाणञ्जायते द्वे च॥ ————— [८]

त्रयो॒ वै प्रै॑यमे॒धा आ॑सन्। तेषां॒ त्रिरे॒कोऽग्नि॑होत्रम॒जुहो॑त्।
द्विरे॒कः। स॒कृदे॒कः। तेषां॒ यस्मि॑रजुहोत्। स ऋ॒चाऽजु॑होत्। यो
द्विः। स यजु॑षा। यः स॒कृत्। स तू॑ष्णीम्॥५४॥

यश्च यजुषाऽजुहोद्यश्च तूष्णीम्। तावुभावाधुताम्।
 तस्माद्यजुषाऽऽहुतिः पूर्वा होतव्या। तूष्णीमुत्तरा। उभे एवर्धी अव
 रुन्धे। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति सायं जुहोति। रेत एव
 तदधाति। सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेति प्रातः। रेत एव हितं
 प्र जनयति। रेतो वा एतस्य हितं न प्र जायते॥५५॥

यस्याग्निहोत्रमहुतं सूर्योऽभ्युदेति। यद्यन्ते स्यात्। उन्नीय
 प्राङ्मुखाद्रवेत्। स उपसाद्यातमितोरासीत्। स यदा ताम्येत्। अथ
 भूः स्वाहेति जुहुयात्। प्रजापतिर्वै भूतः। तमेवोपासरत्। स एवैनं
 तत् उन्नयति। नार्तिमाच्छति यजमानः॥५६॥

तूष्णीं जायते यजमानः॥ [९]

यदग्निमुद्धरति। वसवस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे
 जुहति। वसुष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। निहितो
 धूपायच्छेते। रुद्रास्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति।
 रुद्रेष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। प्रथममिध्ममर्चिरा लभते।
 आदित्यास्तर्ह्यग्निः॥५७॥

तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। आदित्येष्वेवास्याग्निहोत्रं
 हुतं भवति। सर्व एव सर्वश इध्म आदीप्तो भवति। विश्वे
 देवास्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। विश्वेष्वेवास्य
 देवेष्वग्निहोत्रं हुतं भवति। नितरामर्चिरुपावैति लोहिनीकेव

भवति। इन्द्रस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। इन्द्र एवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति॥५८॥

अङ्गारा भवन्ति। तेभ्योऽङ्गारेभ्योऽर्चिरुदेति। प्रजापतिस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। प्रजापतावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। शरोऽङ्गारा अभ्यूहन्ते। ब्रह्म तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। ब्रह्मन्नेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। वसुषु रुद्रेष्वादित्येषु विश्वेषु देवेषु। इन्द्रे प्रजापतौ ब्रह्मन्। अपरिवर्गमेवास्येतासु देवतासु हुतं भवति। यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुहति। य उ चैनदेवं वेद॥५९॥

आदित्यास्तर्ह्यग्निरिन्द्र एवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति देवेषु चत्वारि च (यदग्निर्निहितः प्रथमं सर्व एव नितरामङ्गाराः शरोऽङ्गारा ब्रह्म वसुष्पृष्टौ॥)॥ [१०]

ऋतं त्वा सत्येन परिषिञ्चामीति सायं परिषिञ्चति। सत्यं त्वर्तेन परिषिञ्चामीति प्रातः। अग्निर्वा ऋतम्। असावादित्यः सत्यम्। अग्निमेव तदादित्येन सायं परिषिञ्चति। अग्निनाऽऽदित्यं प्रातः सः। यावदहोरात्रे भवतः। तावदस्य लोकस्य। नार्तिर्न रिष्टिः। नान्तो न पर्यन्तोऽस्ति। यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुहति। य उचैनदेवं वेद॥६०॥

अस्ति द्वे च॥ [११]

अङ्गिरसः प्रजापतिरग्निं रुद्र उत्तरावर्ती ब्रह्मवादिनोऽग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः प्रजापतिरकामयताऽऽत्मन्वद्भौद्रङ्गविं दक्षिणतस्त्रयो वै यदग्निमृतं त्वा सत्येनैकादश॥११॥

अङ्गिरसः प्रैव तेन पशून् यन्निमार्ष्टि यो वा अग्निहोत्रस्योपसदो दक्षिणतः पृष्टिः॥६०॥

अङ्गिरसो य उचैनदेवं वेद॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः ॥

प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति। स एतं दशहोतारम-
पश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बेऽजुहोत्। ततो वै स प्रजा
असृजत। ता अस्मात्सृष्टा अपाक्रामन्। ता ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य
ग्रहत्वम्। यः कामयेत् प्रजायेयेति। स दशहोतारं मनसाऽनुद्रुत्य
दर्भस्तम्बे जुहुयात्। प्रजापतिर्वै दशहोता॥१॥

प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजायते। मनसा जुहोति। मन इव हि
प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। पूर्णया जुहोति। पूर्ण इव हि प्रजा-
पतिः। प्रजापतेराप्त्यै। न्यूनया जुहोति। न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा
असृजत। प्रजानां सृष्ट्यै॥२॥

दर्भस्तम्बे जुहोति। एतस्माद्वै योनेः प्रजापतिः प्रजा अ-
सृजत। यस्मादेव योनेः प्रजापतिः प्रजा असृजत। तस्मादेव योनेः
प्रजायते। ब्राह्मणो दक्षिणत उपास्ते। ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा।
उपद्रष्टुमत्येव प्रजायते। ग्रहो भवति। प्रजानां सृष्टानां धृत्यै। यं
ब्राह्मणं विद्यां विद्वांसं यशो नर्च्छेत्॥३॥

सोऽरण्यं परेत्य। दर्भस्तम्बमुद्रुथ्य। ब्राह्मणं दक्षिणतो निषाद्य।
चतुर्होतृन्व्याचक्षीत। एतद्वै देवानां परमं गुह्यं ब्रह्म। यच्चतुर्होतारः।
तदेव प्रकाशं गमयति। तदेनं प्रकाशं गतम्। प्रकाशं प्रजानां

गमयति। द॒र्भ॒स्त॒म्बमु॒द्भ॒थ्य॒ व्याच॑ष्टे॥४॥

अ॒ग्नि॒वान् वै द॑र्भस्त॒म्बः। अ॒ग्नि॒वत्ये॒व व्याच॑ष्टे। ब्रा॒ह्म॒णो द॑क्षि॒णत॒ उपा॑स्ते। ब्रा॒ह्म॒णो वै प्र॒जाना॑मुप॒द्रष्टा॑। उ॒प॒द्रष्टु॑मत्ये॒वैनं॑ यशं ऋच्छति। ई॒श्वर॑न्तं यशो॒र्तो॒रित्या॑हुः। यस्यान्ते॑ व्याचष्ट इति॑। वर॒स्तस्मै॑ देयः। यदे॒वैनं॑ तत्रो॒पन॑मति। तदे॒वाव॑ रुन्धे॥५॥

अ॒ग्नि॒मा॒दधा॑नो दश॑होत्राऽर॒णि॒मव॑ दध्यात्। प्रजा॑तमे॒वैन॑मा ध॑त्ते। तेनै॒वोद्भ॒त्या॑ग्नि॒होत्रं॑ जुहुयात्। प्रजा॑तमे॒वैनं॑ जुहोति। ह॒वि॒र्निर्व॑प्स्यं दश॑होतारं व्याचक्षीत। प्रजा॑तमे॒वैनं॑ निर्व॑पति। सा॒मि॒धे॒नीर॑नुवक्ष्यं दश॑होतारं व्याचक्षीत। सा॒मि॒धे॒नीरे॒व सृष्ट्वा॑ऽऽर॒भ्य प्र॑तनुते। अथो॑ य॒ज्ञो वै दश॑होता। य॒ज्ञमे॒व त॑नुते॥६॥

अ॒भि॒चरं॑ दश॑होतारं जुहुयात्। न॒व वै पु॑रुषे प्रा॒णाः। नाभि॑र्दश॒मी। स॒प्रा॒णमे॒वैन॑मभि च॑रति। ए॒ताव॑द्वै पु॑रुषस्य स्व॒म्। याव॑त्प्रा॒णाः। याव॑दे॒वास्या॑स्ति। तद॒भि च॑रति। स्व॒कृत॑ इरि॒णे जुहो॑ति प्रद॒रे वा॑। ए॒तद्वा अ॒स्यै नि॒र्ऋ॒तिगृ॑हीतम्। नि॒र्ऋ॒तिगृ॑हीत ए॒वैनं॑ नि॒र्ऋ॒त्या ग्रा॑हयति। यद्वा॒चः क्रू॑रम्। तेन॒ वष॑ट्करोति। वा॒च ए॒वैनं॑ क्रू॒रेण॑ प्र वृ॑श्चति। ता॒जगा॑र्तिमा॒र्च्छति॥७॥

दश॑होता सृष्ट्वा ऋच्छेद्वाचंष्टे रुन्धे ए॒व त॑नुते नि॒र्ऋ॒तिगृ॑हीतं पञ्च॑ च॥ [१]

प्रजा॑पतिरकामयत द॒र्शपूर्ण॑मा॒सौ सृ॑जे॒येति॑। स ए॒तं च॑तु॒र॒हो॒तार॑मपश्यत्। तं मन॑साऽनु॒द्भ॒त्याऽऽह॒वनी॑येऽजुहोत्। ततो॒ वै स द॑र्शपूर्ण॑मा॒साव॑सृजत। ताव॑स्मात्सृष्टावपा॑क्रामताम्। तौ

ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। दर्शपूर्णमासावलभमानः।
चतुरहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये जुहुयात्। दर्शपूर्णमासावेव
सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते॥८॥

ग्रहो भवति। दर्शपूर्णमासयोः सृष्टयोर्धृत्यै। सोऽकामयत
चातुर्मास्यानि सृजेयेति। स एतं पञ्चहोतारमपश्यत्। तं मनसा-
ऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स चातुर्मास्यान्यसृजत।
तान्यस्मात्सृष्टान्यपाक्रामन्। तानि ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य
ग्रहत्वम्। चातुर्मास्यान्यालभमानः॥९॥

पञ्चहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीये जुहुयात्। चातुर्मास्या-
न्येव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते। ग्रहो भवति। चातुर्मास्यानां
सृष्टानां धृत्यै। सोऽकामयत पशुबन्धं सृजेयेति। स एतं
षड्होतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स
पशुबन्धमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तं ग्रहेणागृह्णात्॥१०॥

तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। पशुबन्धेन यक्ष्यमाणः। षड्होतारं मनसा-
ऽनुद्रुत्याऽऽहवनीये जुहुयात्। पशुबन्धमेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र-
तनुते। ग्रहो भवति। पशुबन्धस्य सृष्टस्य धृत्यै। सोऽकामयत
सौम्यमध्वरं सृजेयेति। स एतं सप्तहोतारमपश्यत्। तं मनसा-
ऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स सौम्यमध्वरमसृजत॥११॥

सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तं ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य

ग्रहृत्वम्। दीक्षिष्यमाणः। सप्तहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीये
जुहुयात्। सौम्यमेवाध्वरं सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र तनुते। ग्रहो भवति।
सौम्यस्याध्वरस्य सृष्टस्य धृत्यै। देवेभ्यो वै यज्ञो न प्राभवत्।
तमेतावच्छः समभरन्॥१२॥

यथ्सम्भाराः। ततो वै तेभ्यो यज्ञः प्राभवत्। यथ्सम्भारा
भवन्ति। यज्ञस्य प्रभूत्यै। आतिथ्यमासाद्य व्याचष्टे। यज्ञमुखं वा
आतिथ्यम्। मुखत एव यज्ञं सम्भृत्य प्र तनुते। अयज्ञो वा एषः।
योऽपत्नीकः। न प्रजाः प्रजायेरन्। पत्नीर्व्याचष्टे। यज्ञमेवाकः।
प्रजानां प्रजननाय। उपसत्सु व्याचष्टे। एतद्वै पत्नीनामायतनम्।
स्व एवैना आयतनेऽवकल्पयति॥१३॥

तनुत आलभमानोऽगृह्णादसृजताभरञ्जायेरन्त्यद्वा॥ [२]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स
त्रिवृतं स्तोममसृजत। तं पञ्चदशः स्तोमो मध्यत उदतृणत्।
तौ पूर्वपक्षश्चापरपक्षश्चाभवताम्। पूर्वपक्षं देवा अन्वसृज्यन्त।
अपरपक्षमन्वसुराः। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः। यं कामयेत्
वसीयान्त्स्यादिति॥१४॥

तं पूर्वपक्षे याजयेत्। वसीयानेव भवति। यं कामयेत्
पापीयान्त्स्यादिति। तमपरपक्षे याजयेत्। पापीयानेव भवति।
तस्मात्पूर्वपक्षोऽपरपक्षात्करुण्यतरः। प्रजापतिर्वै दशहोता।
चतुर्होता पञ्चहोता। षड्होता सप्तहोता। ऋतवः संवत्सरः॥१५॥

प्रजाः पशवं इमे लोकाः। य एवं प्रजापतिं बहोर्भूयांसं वेद। बहोरेव भूयान्भवति। प्रजापतिर्देवासुरानंसृजत। स इन्द्रमपि नांसृजत। तं देवा अब्रुवन्। इन्द्रं नो जनयेति। सोऽब्रवीत्। यथाऽहं युष्मास्तपसाऽसृक्षि। एवमिन्द्रं जनयध्वमिति॥१६॥

ते तपोऽतप्यन्त। त आत्मन्निन्द्रमपश्यन्। तमब्रुवन्। जायस्वेति। सोऽब्रवीत्। किं भागधेयमभि जनिष्य इति। ऋतून्संवत्सरम्। प्रजाः पशून्। इमाँल्लोकानित्यब्रुवन्। तं वै माऽऽहुत्या प्र जनयतेत्यब्रवीत्॥१७॥

तं चतुर्होत्रा प्राजनयन्। यः कामयेत वीरो म आज्ञायेतेति। स चतुर्होतारं जुहुयात्। प्रजापतिर्वै चतुर्होता। प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजायते। जजन्दिन्द्रमिन्द्रियाय स्वाहेति ग्रहेण जुहोति। आऽस्य वीरो जायते। वीरं हि देवा एतयाऽऽहुत्या प्राजनयन्। आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे लोकेऽस्पर्धन्त। वयं पूर्वं सुवर्गं लोकमियाम वयं पूर्वं इति॥१८॥

त आदित्या एतं पञ्चहोतारमपश्यन्। तं पुरा प्रातरनुवाकादाग्नीध्रेऽजुहवुः। ततो वै ते पूर्वं सुवर्गं लोकमायन्। यः सुवर्गकामः स्यात्। स पञ्चहोतारं पुरा प्रातरनुवाकादाग्नीध्रे जुहुयात्। संवत्सरो वै पञ्चहोता। संवत्सरः सुवर्गो लोकः। संवत्सर एवर्तुषु प्रतिष्ठाय। सुवर्गं लोकमेति। तैऽब्रुवन्नाङ्गिरस

आदित्यान्॥१९॥

क्व स्थ। क्व वः सृज्यो हव्यं वक्ष्याम् इति। छन्दः
स्वित्यब्रुवन्। गायत्रियां त्रिष्टुभिर्जगत्यामिति। तस्माच्छन्दः सु
सृज्य आदित्येभ्यः। आङ्गीरसीः प्रजा हव्यं वहन्ति। वहन्त्यस्मै
प्रजा बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। य एवं वेद। द्वादश
मासाः पञ्चर्तवः। त्रयं इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः।
एतस्मिन्वा एष श्रितः। एतस्मिन्प्रतिष्ठितः। य एवमेतं श्रितं
प्रतिष्ठितं वेद। प्रत्येव तिष्ठति॥२०॥

स्यादिति संवत्सरो जनयध्वमितीत्यब्रवीत्पूर्वं इत्यादित्यानृतवः षट्॥ [३]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स एतं दशहोतारमपश्यत्।
तेन दशधाऽऽत्मानं विधाय। दशहोत्राऽतप्यत। तस्य चित्तिः
स्रुगासीत्। चित्तमाज्यम्। तस्यैतावत्येव वागासीत्। एतावान्
यज्ञक्रतुः। स चतुर्होतारमसृजत। सोऽनन्दत्॥२१॥

असृक्षि वा इममिति। तस्य सोमो हविरासीत्। स
चतुर्होत्राऽतप्यत। सोऽताम्यत्। स भूरिति व्याहरत्। स भूमिम-
सृजत। अग्निहोत्रं दर्शपूर्णमासौ यजूंषि। स द्वितीयमतप्यत।
सोऽताम्यत्। स भुव इति व्याहरत्॥२२॥

सोऽन्तरिक्षमसृजत। चातुर्मास्यानि सामानि। स
तृतीयमतप्यत। सोऽताम्यत्। स सुवरिति व्याहरत्। स
दिवमसृजत। अग्निष्टोममुक्थ्यमतिरात्रमृचः। एता वै व्याहृतय

इमे लो॒काः। इ॒मान्खलु॑ वै लो॒काननु॑ प्र॒जाः प॒शव॑श्छन्दा॑सि
प्राजा॑यन्त। य ए॒वमे॒ताः प्र॒जाप॑तेः प्रथ॒मा व्या॑हृतीः प्रजा॑ता
वेद॑॥ २३॥

प्र प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्मिथुनैर्जा॑यते। स पञ्च॑होतारमसृजत। स
ह॒विर्ना॑विन्दत। तस्मै॒ सोम॑स्तनु॒वंप्राय॑च्छत्। ए॒तत्तै॑ ह॒विरि॑ति। स
पञ्च॑होत्राऽतप्यत। सोऽता॑म्यत्। स प्र॒त्यङ्मु॑बाधत। सोऽसु॑रानसृजत।
तद॒स्याप्रि॑यमासीत्॥ २४॥

तद्दु॒र्वर्ण॑श्च॒ हिर॑ण्यमभवत्। तद्दु॒र्वर्ण॑स्य॒ हिर॑ण्यस्य॒ जन्म॑। स
द्वितीय॑मतप्यत। सोऽता॑म्यत्। स प्राङ्मु॑बाधत। स दे॒वान॑सृजत।
तद॑स्य प्रि॒यमा॑सीत्। तथ्सु॒वर्ण॑श्च॒ हिर॑ण्यमभवत्। तथ्सु॒वर्ण॑स्य॒
हिर॑ण्यस्य॒ जन्म॑। य ए॒वश्च॑ सु॒वर्ण॑स्य॒ हिर॑ण्यस्य॒ जन्म॑ वेद॑॥ २५॥

सु॒वर्णं आ॒त्मना॑ भवति। दु॒र्वर्णो॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यः। तस्मा॑त्सु॒वर्ण॑श्च॒
हिर॑ण्यं भा॒र्यम्। सु॒वर्णं ए॒व भ॑वति। ऐ॒नं प्रि॒यं ग॑च्छति॒ नाप्रि॑यम्।
स सप्त॑होतारमसृजत। स सप्त॑होत्रै॒व सु॒वर्णं लो॒कमै॑त्। त्रि॒णवे॑न
स्तोमै॑नै॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ऽसु॒रान्प्रा॑णुदत। त्रय॑स्त्रि॒ंशेन॑ प्रत्य॑तिष्ठत्।
ए॒कवि॑ंशेन॑ रुच॑मधत्त॥ २६॥

सप्त॑द॒शेन॑ प्राजा॑यत। य ए॒वं वि॒द्वान्त्सोमे॑न॒ यज॑ते। सप्त॑होत्रै॒व
सु॒वर्णं लो॒कमै॑ति। त्रि॒णवे॑न॒ स्तोमै॑नै॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ भ्रातृ॑व्यान्प्राणुदते।
त्रय॑स्त्रि॒ंशेन॑ प्रति॑ तिष्ठति। ए॒कवि॑ंशेन॑ रुच॑ धत्ते। सप्त॑द॒शेन॑ प्र

जायते। तस्मात्सप्तदशः स्तोमो न निरूह्यः। प्रजापतिर्वै सप्तदशः।
प्रजापतिमेव मध्यतो धत्ते प्रजात्यै॥२७॥

अनन्दद्भुव इति व्याहरद्वेदासीद्वेदाधत्त प्रजात्यै॥ [४]

देवा वै वरुणमयाजयन्। स यस्यैयस्यै देवतायै
दक्षिणामनयत्। तामव्हीनात्। तेऽब्रुवन्। व्यावृत्य प्रतिगृह्णाम।
तथा नो दक्षिणा न व्लेष्यतीति। ते व्यावृत्य प्रत्यगृह्णन्। ततो वै
तान्दक्षिणां नाव्हीनात्। य एवं विद्वान्व्यावृत्य दक्षिणां प्रतिगृह्णाति।
नैनं दक्षिणा व्हीनाति॥२८॥

राजा त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्नये हिरण्यमित्याह।
आग्नेयं वै हिरण्यम्। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति। सोमाय
वास इत्याह। सौम्यं वै वासः। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति।
रुद्राय गामित्याह। रौद्री वै गौः। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति।
वरुणायाश्वमित्याह॥२९॥

वारुणो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति। प्रजा-
पतये पुरुषमित्याह। प्राजापत्यो वै पुरुषः। स्वयैवैनं देवतया
प्रति गृह्णाति। मनवे तल्पमित्याह। मानवो वै तल्पः। स्वयैवैनं
देवतया प्रति गृह्णाति। उत्तानायाङ्गीरसायान् इत्याह। इयं वा उत्तान
आङ्गीरसः॥३०॥

अनयैवैनं प्रति गृह्णाति। वैश्वानर्यर्चा रथं प्रति गृह्णाति।
वैश्वानरो वै देवतया रथः। स्वयैवैनं देवतया प्रति गृह्णाति।

तेनामृतत्वमश्यामित्याह। अमृतमेवाऽऽत्मन्धत्ते। वयो दात्र
इत्याह। वयं एवैनं कृत्वा। सुवर्गं लोकं गमयति। मयो मह्यमस्तु
प्रतिग्रहीत्र इत्याह॥३१॥

यद्वै शिवम्। तन्मयः। आत्मन एवैषा परीतिः। क इदं
कस्मा अदादित्याह। प्रजापतिर्वै कः। स प्रजापतये ददाति। कामः
कामायेत्याह। कामेन हि ददाति। कामेन प्रतिगृह्णाति। कामो दाता
कामः प्रतिग्रहीतेत्याह॥३२॥

कामो हि दाता। कामः प्रतिग्रहीता। कामः समुद्रमाविशे-
त्याह। समुद्र इव हि कामः। नेव हि कामस्यान्तोऽस्ति। न
समुद्रस्य। कामेन त्वा प्रतिगृह्णामीत्याह। येन कामेन प्रतिगृह्णाति।
स एवैनममुष्मिल्लोके काम आगच्छति। कामैतत् एषा तं काम
दक्षिणेत्याह। काम एव तद्यजमानोऽमुष्मिल्लोके दक्षिणामिच्छति।
न प्रतिग्रहीतरि। य एवं विद्वान्दक्षिणां प्रतिगृह्णाति। अनृणामेवैनां
प्रति गृह्णाति॥३३॥

हीनात्यश्रुमित्याहाङ्गीरसः प्रतिग्रहीत्र इत्याह प्रतिग्रहीतेत्याह दक्षिणेत्याह चत्वारि च॥—[५]

अन्तो वा एष यज्ञस्य। यद्वंशममहः। दशमेऽहन्थ्सर्पराज्ञियां
ऋग्भिः स्तुवन्ति। यज्ञस्यैवान्तं गत्वा। अन्नाद्यमव रुन्धते। तिसृभिः
स्तुवन्ति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्योऽन्नाद्यमव रुन्धते।
पृश्निवतीर्भवन्ति। अन्नं वै पृश्नि॥३४॥

अन्नमेवाव रुन्धते। मनसा प्रस्तौति। मनसोद्गायति। मनसा प्रति हरति। मन इव हि प्रजापतिः। प्रजापतेरात्यै। देवा वै सर्पाः। तेषामियं राज्ञी। यत्सर्पराज्ञिया ऋग्भिः स्तुवन्ति। अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति॥३५॥

चतुर्होतृन् होता व्याचष्टे। स्तुतमनुशंसति शान्त्यै। अन्तो वा एष यज्ञस्य। यद्वंशममहः। एतत्खलु वै देवानां परमं गुह्यं ब्रह्म। यच्चतुर्होतारः। दशमेऽहंश्चतुर्होतृन्व्याचष्टे। यज्ञस्यैवान्तं गत्वा। परमं देवानां गुह्यं ब्रह्माव रुन्धे। तदेव प्रकाशं गमयति॥३६॥

तदेनं प्रकाशं गतम्। प्रकाशं प्रजानां गमयति। वाचं यच्छति। यज्ञस्य धृत्यै। यजमानदेवत्यं वा अहः। भ्रातृव्यदेवत्यां रात्रिः। अह्ना रात्रिं ध्यायेत्। भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृद्धे। यद्विवा वाचं विसृजेत्। अहर्भ्रातृव्यायोच्छिषेत्। यन्नक्तं विसृजेत्। रात्रिं भ्रातृव्यायोच्छिषेत्। अधिवृक्षसूर्ये वाचं विसृजति। एतावन्तमेवास्मै लोकमुच्छिषति। यावदादित्योऽस्तमेति॥३७॥
पृश्निं तिष्ठन्ति गमयति शिषेत्पञ्च च॥

[६]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टाः समंश्लिष्यन्। ता रूपेणानुप्राविशत्। तस्मादाहुः। रूपं वै प्रजापतिरिति। ता नाम्नाऽनुप्राविशत्। तस्मादाहुः। नाम वै प्रजापतिरिति। तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य। नाम्ना चेदध्वयेते॥३८॥

मित्रमेव भवतः। प्रजापतिर्देवासुरानंसृजत। स इन्द्रमपि नांसृजत। तं देवा अब्रुवन्। इन्द्रं नो जनयेति। स आत्मन्निन्द्रमपश्यत्। तमंसृजत। तं त्रिष्टुग्वीर्यं भूत्वाऽनु प्राविशत्। तस्य वज्रः पञ्चदशो हस्त आपद्यत। तेनोदय्यासुरानभ्यभवत्॥३९॥

य एवं वेद। अभि भ्रातृव्यान्भवति। ते देवा असुरैर्विजित्य। सुवर्गं लोकमायन्। तैऽमुष्मिल्लोके व्यक्षुध्यन्। तैऽब्रुवन्। अमुतः प्रदानं वा उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं यज्ञं विधाययास्यम्। आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्रं कल्पयेति॥४०॥

तस्य वा इयं क्लृप्तिः। यदिदं किं च। य एवं वेद। कल्पतेऽस्मै। स वा अयं मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्रं सज्ज्यो देवेभ्यो हव्यं वहति। य एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति। सोऽमन्यत। अभि वा इमेऽस्माल्लोकादमुं लोकं कमिष्यन्त इति। स वाचंस्पते हृदिति व्याहरत्। तस्मात्पुत्रो हृदयम्। तस्मादस्माल्लोकादमुं लोकं नाभिं कामयन्ते। पुत्रो हि हृदयम्॥४१॥

ह्वयेते अभवत्कल्पयेतीति चत्वारि च॥ [७]

देवा वै चतुर्होतृभिर्यज्ञमतन्वत। ते वि पाप्मना भ्रातृव्येणाजयन्त। अभि सुवर्गं लोकमजयन्। य एवं विद्वांश्चतुर्होतृभिर्यज्ञं तनुते। वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयते। अभि सुवर्गं लोकं जयति। षड्वीत्रा प्रायणीयमा सादयति। अमुष्मै वै लोकाय षड्वीता। घ्नन्ति खलु वा एतत्सोमम्। यदभिषुण्वन्ति॥४२॥

ऋजुधैवैनममुं लोकं गमयति। चतुर्होत्राऽऽतिथ्यम्। यशो
वै चतुर्होता। यश एवाऽऽत्मन्धत्ते। पञ्चहोत्रा पशुमुपसादयति।
सुवर्ग्यो वै पञ्चहोता। यजमानः पशुः। यजमानमेव सुवर्गं
लोकं गमयति। ग्रहान्गृहीत्वा सप्तहोतारं जुहोति। इन्द्रियं वै
सप्तहोता॥४३॥

इन्द्रियमेवाऽऽत्मन्धत्ते। यो वै चतुर्होतृननुसवनं तर्पयति।
तृप्यति प्रजयां पशुभिः। उपैन९ सोमपीथो नमति। बहिष्पवमाने
दशहोतारं व्याचक्षीत। माध्यं दिने पवमाने चतुर्होतारम्। आर्भवे
पवमाने पञ्चहोतारम्। पितृयज्ञे षड्होतारम्। यज्ञायज्ञियस्य स्तोत्रे
सप्तहोतारम्। अनुसवनमेवैनाऽस्तर्पयति॥४४॥

तृप्यति प्रजयां पशुभिः। उपैन९ सोमपीथो नमति।
देवा वै चतुर्होतृभिः सत्रमांसत। ऋद्धिपरिमितं यशस्कामाः।
तेऽब्रुवन्। यन्नः प्रथमं यशं ऋच्छात्। सर्वेषान्नस्तथ्सहासदिति।
सोमश्चतुर्होत्रा। अग्निः पञ्चहोत्रा। धाता षड्होत्रा॥४५॥

इन्द्रः सप्तहोत्रा। प्रजापतिर्दशहोत्रा। तेषा९ सोम९ राजानं
यशं आर्च्छत्। तन्न्यकामयत्। तेनापाक्रामत्। तेन प्रलायमचरत्।
तं देवाः प्रैषैः प्रैषमैच्छन्। तत्प्रेषाणां प्रैषत्वम्। निविद्धिन्यवेदयन्।
तन्निविदान्निवित्त्वम्॥४६॥

आप्रीभिराब्रुवन्। तदाप्रीणांमाप्रित्वम्। तमघ्नन्। तस्य यशो

व्यगृह्णत। ते ग्रहा अभवन्। तद्ग्रहाणां ग्रहत्वम्। यस्यैवं विदुषो
ग्रहा गृह्यन्ते। तस्य त्वेव गृहीताः। तेऽब्रुवन्। यो वै नः श्रेष्ठो-
ऽभूत्॥४७॥

तमवधिष्म। पुनरिमं सुवामहा इति। तं छन्दोभिरसुवन्त।
तच्छन्दसां छन्दस्त्वम्। साम्ना समानयन्। तथ्साम्नः सामत्वम्।
उक्थैरुदस्थापयन्। तदुक्थानामुक्थत्वम्। य एवं वेद। प्रत्येव
तिष्ठति॥४८॥

सर्वमायुरेति। सोमो वै यशः। य एवं विद्वान्थसोममागच्छति।
यश एवैनमृच्छति। तस्मादाहुः। यश्चैवं वेद यश्च ना तावुभौ
सोममागच्छतः। सोमो हि यशः। तं त्वाऽव यश ऋच्छतीत्याहुः।
यः सोमे सोमं प्राहेति। तस्मात्सोमे सोमः प्रोच्यः। यश
एवैनमृच्छति॥४९॥

अभिपुण्वन्ति समहोता तर्पयन्ति षड्विंश निवित्त्वमभूतिष्ठति प्राहेति द्वे चं॥—————[८]

इदं वा अग्रे नैव किं च नाऽऽसीत्। न द्यौरासीत्। न पृथिवी।
नान्तरिक्षम्। तदसदेव सन्मनोऽकुरुत् स्यामिति। तदतप्यत।
तस्मात्तेपानाद्धूमोऽजायत। तद्भूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपाना-
दग्निरजायत। तद्भूयोऽतप्यत॥५०॥

तस्मात्तेपानाज्योतिरजायत। तद्भूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपाना-
दर्चिरजायत। तद्भूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपानान्मरीचयोऽजायन्त।
तद्भूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपानादुदारा अजायन्त। तद्भूयोऽतप्यत।

तदभ्रमिव समहन्यत। तद्वस्तिमभिनत्॥५१॥

स समुद्रोऽभवत्। तस्मात्समुद्रस्य न पिबन्ति। प्रजननमिव हि मन्यन्ते। तस्मात्पुशोर्जायमानादापः पुरस्ताद्यन्ति। तदशहोताऽन्वसृज्यत। प्रजापतिर्वै दशहोता। य एवं तपसो वीर्यं विद्वांस्तप्यते। भवत्येव। तद्वा इदमापः सलिलमासीत्। सोऽरोदीत्प्रजापतिः॥५२॥

स कस्मा अज्ञि। यद्यस्या अप्रतिष्ठाया इति। यदप्स्ववापद्यत। सा पृथिव्यभवत्। यद्व्यमृष्ट। तदन्तरिक्षमभवत्। यदूर्ध्वमुदमृष्ट। सा द्यौरभवत्। यदरोदीत्। तदनयो रोदस्त्वम्॥५३॥

य एवं वेद। नास्य गृहे रुदन्ति। एतद्वा एषां लोकानां जन्म। य एवमेषां लोकानां जन्म वेद। नैषु लोकेष्वार्तिमार्च्छति। स इमां प्रतिष्ठामविन्दत। स इमां प्रतिष्ठां वित्वाऽकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स जघनादसुरानसृजत॥५४॥

तेभ्यो मृन्मये पात्रेऽन्नमदुहत्। याऽस्य सा तनूरासीत्। तामपाहत। सा तमिस्राऽभवत्। सोऽकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्तर्वानभवत्। स प्रजननादेव प्रजा असृजत। तस्मादिमा भूयिष्ठाः। प्रजननाद्ध्येना असृजत॥५५॥

ताभ्यो दारुमये पात्रे पयोऽदुहत्। याऽस्य सा तनूरासीत्। तामपाहत। सा जोत्स्नाऽभवत्। सोऽकामयत् प्रजायेयेति। स तपो-

ऽतप्यत। सौऽन्तर्वानभवत्। स उपपक्षाभ्यामेवर्तूनसृजत। तेभ्यो
रजते पात्रे घृतमदुहत्। याऽस्य सा तनूरासीत्॥५६॥

तामपाहता। सौऽहोरात्रयोः सन्धिरभवत्। सौऽकामयत्
प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। सौऽन्तर्वानभवत्। स मुखाद्देवान-
सृजत। तेभ्यो हरिते पात्रे सोममदुहत्। याऽस्य सा तनूरासीत्।
तामपाहता। तदहरभवत्॥५७॥

एते वै प्रजापतेर्दोहाः। य एवं वेद। दुह एव प्रजाः। दिवा
वै नोऽभूदिति। तद्देवानां देवत्वम्। य एवं देवानां देवत्वं वेद।
देवानेव भवति। एतद्वा अहोरात्राणां जन्म। य एवमहोरात्राणां
जन्म वेद। नाहोरात्रेष्वार्तिमाच्छति॥५८॥

असतोऽधि मनोऽसृज्यत। मनः प्रजापतिमसृजत। प्रजापतिः
प्रजा असृजत। तद्वा इदं मनस्येव परमं प्रतिष्ठितम्। यदिदं किं च।
तदेतच्छीवस्यसन्नाम ब्रह्म। व्युच्छन्तीव्युच्छन्त्यस्मै वस्यसीवस्यसी
व्युच्छति। प्रजायते प्रजयां पशुभिः। प्र परमेष्ठिनो मात्रामाप्नोति।
य एवं वेद॥५९॥

अग्निंजायत् तद्भूयोऽतप्यतामिनदरोदीत्प्रजापतीरोदस्त्वमसृजतासृजत घृतमदुहत्। याऽस्य सा तनूरासीदहरभवदच्छति
वेदं (इदं धूमोऽग्निर्ज्योतिरर्चिर्मरीचय उदारास्तदभ्रं स जघनात्सा तमिस्रा स प्रजननात्सा जोत्सा स
उपपक्षाभ्यां सौऽहोरात्रयोः सन्धिः स मुखात्तदहर्देवान्मृन्मये दारुमये रजते हरिते तेभ्यस्ताभ्यो द्वे तेऽन्नं
पर्यो घृतं सोमम्॥)॥

[९]

प्रजापतिरिन्द्रमसृजतानुजावरं देवानाम्। तं प्राहिणोत्।

परै॑हि। ए॒तेषां॑ दे॒वाना॒मधि॑पतिरे॒धीति॑। तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्।
कस्त्वमसि॑। व॒यं वै त्वच्छ्रे॑याः॒सः स्म॒ इति॑। सोऽब्र॑वीत्।
कस्त्वमसि॑ व॒यं वै त्वच्छ्रे॑याः॒सः स्म॒ इति॑ मा दे॒वा अ॑वोच॒न्निति॑।
अथ॒ वा इ॒दं तर्हि॑ प्र॒जाप॑तौ ह॒र आसीत्॥६०॥

यद॒स्मिन्ना॑दित्ये। तदे॒नम॑ब्रवीत्। ए॒तन्मे॒ प्रय॑च्छ। अथा॒हमे॑तेषां॑
दे॒वाना॒मधि॑पतिर्भविष्या॒मीति॑। कोऽह॑ः स्या॒मित्य॑ब्रवीत्।
ए॒तत्प्र॑दायेति॑। ए॒तत्स्या॒ इत्य॑ब्रवीत्। यदे॒तद्वी॑षीति॑। को ह॒
वै नाम॑ प्र॒जाप॑तिः। य ए॒वं वेद॑॥६१॥

वि॒दुरे॑नं॒ नाम्ना॑। तद॒स्मै रु॒क्मं कृ॒त्वा प्र॒त्यमु॑श्चत्। ततो॒ वा
इन्द्रो॑ दे॒वाना॒मधि॑पतिरभवत्। य ए॒वं वेद॑। अधि॑पतिरे॒व संमा॑नानां॑
भवति। सोऽम॑न्यत। किं किं॒ वा अ॑कर॒मिति॑। स च॒न्द्रं म॒ आह॑रेति॒
प्रा॒ल॑पत्। तच्च॒न्द्रम॑सश्चन्द्रम॒स्त्वम्। य ए॒वं वेद॑॥६२॥

च॒न्द्रवा॑ने॒व भ॑वति। तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्। सु॒वीर्यो॑ मर्या॒ यथा॑
गोपा॑यत् इति॑। तत्सूर्य॑स्य सूर्य॒त्वम्। य ए॒वं वेद॑। नैनं॑ द॒भ्रोति॑।
कश्च॒ नास्मि॒न्वा इ॒दमि॑न्द्रि॒यं प्र॒त्य॑स्था॒दिति॑। तदिन्द्र॑स्येन्द्र॒त्वम्। य
ए॒वं वेद॑। इ॒न्द्रि॒याव्यै॑व भ॑वति॥६३॥

अ॒यं वा इ॒दं प॑र॒मोऽभू॑दिति॑। तत्प॑रमे॒ष्ठिनः॑ परमेष्ठि॒त्वम्। य
ए॒वं वेद॑। प॒र॒मामे॒व का॑ष्ठां गच्छति। तं दे॒वाः संम॑न्तं पर्य॑विशन्।
वस॑वः पु॒रस्ता॑त्। रु॒द्रा दक्षि॑णतः। अ॒दित्याः॑ प॒श्चात्। वि॒श्वे दे॒वा

उत्तरतः। अङ्गिरसः प्रत्यश्चम्॥६४॥

साध्याः पराश्चम्। य एवं वेद। उपैन९ समानाः संविशन्ति। स प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजा आवयत्। ता अस्मै नातिष्ठन्तान्नाद्याय। ता मुखं पुरस्तात्पश्यन्तीः। दक्षिणतः पर्यायन्। स दक्षिणतः पर्यवर्तयत। ता मुखं पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखं दक्षिणतः॥६५॥

पश्चात्पर्यायन्। स पश्चात्पर्यवर्तयत। ता मुखं पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखं दक्षिणतः। मुखं पश्चात्। उत्तरतः पर्यायन्। स उत्तरतः पर्यवर्तयत। ता मुखं पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखं दक्षिणतः। मुखं पश्चात्॥६६॥

मुखमुत्तरतः। ऊर्ध्वा उदायन्। स उपरिष्ठान्यवर्तयत। ताः सर्वतोमुखो भूत्वाऽऽवयत्। ततो वै तस्मै प्रजा अतिष्ठन्तान्नाद्याय। य एवं विद्वान्परि च वर्तयते नि च। प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजा अत्ति। तिष्ठन्तेऽस्मै प्रजा अन्नाद्याय। अन्नाद एव भवति॥६७॥

आसीद्वेदं चन्द्रमस्त्वं य एवं वेदन्द्रियाव्येव भवति प्रत्यश्च मुखं दक्षिणतो मुखं पश्चान्नव च॥-[१०]

प्रजापतिरकामयत बहोर्भूयान्स्थ्यामिति। स एतं दशहोतारमपश्यत्। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्ति बहोर्भूयान्भवत्। यः कामयेत बहोर्भूयान्स्थ्यामिति। स दशहोतारं प्रयुञ्जीत। बहोरेव भूयान्भवति। सोऽकामयत वीरो म आज्ञयेतेति। स दशहोतुश्चतुर्होतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त॥६८॥

तस्य प्रयुक्तीन्द्रोऽजायत। यः कामयेत वीरो म् आजायेतेति।
 स चतुर्होतारं प्रयुञ्जीत। आऽस्य वीरो जायते। सोऽकामयत
 पशुमान्स्यामिति। स चतुर्होतुः पञ्चहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त।
 तस्य प्रयुक्तिः पशुमान्भवत्। यः कामयेत पशुमान्स्यामिति। स
 पञ्चहोतारं प्रयुञ्जीत॥६९॥

पशुमानेव भवति। सोऽकामयतर्तवो मे कल्पेरन्निति। स
 पञ्चहोतुः षड्होतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्त्युतवोऽस्मा
 अकल्पन्त। यः कामयेतर्तवो मे कल्पेरन्निति। स षड्होतारं प्रयुञ्जीत।
 कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः। सोऽकामयत सोमपः सोमयाजी स्याम्।
 आ मे सोमपः सोमयाजी जायेतेति॥७०॥

स षड्होतुः सप्तहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्तिः
 सोमपः सोमयाज्यभवत्। आऽस्य सोमपः सोमयाज्यजायत। यः
 कामयेत सोमपः सोमयाजी स्याम्। आ मे सोमपः सोमयाजी
 जायेतेति। स सप्तहोतारं प्रयुञ्जीत। सोमप एव सोमयाजी भवति।
 आऽस्य सोमपः सोमयाजी जायते। स वा एष पशुः पञ्चधा प्रति
 तिष्ठति॥७१॥

पद्भिर्मुखेन। ते देवाः पशून् वित्वा। सुवर्गं लोकमायन्।
 तैः सुष्मिंलोके व्यक्षुध्यन्। तैः सुब्रुवन्। अमुतः प्रदानं वा
 उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं यज्ञं विधायायास्यम्। आङ्गीरसं
 प्राहिण्वन्। एतेनामुत्रं कल्पयेति। तस्य वा इयं क्लृप्तिः॥७२॥

यदिदं किं च। य एवं वेद। कल्पतेऽस्मै। स वा अयं
 मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्र सृज्यो देवेभ्यो हव्यं वहति। य
 एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति। यो वै चतुरहोतृणां निदानं वेद।
 निदानवान्भवति। अग्निहोत्रं वै दशहोतुर्निदानम्। दशपूर्णमासौ
 चतुरहोतुः। चातुर्मास्यानि पञ्चहोतुः। पशुबन्धः षड्होतुः। सौम्यो-
 ऽध्वरः सप्तहोतुः। एतद्वै चतुरहोतृणां निदानम्। य एवं वेद।
 निदानवान्भवति॥ ७३॥

अग्निमीत तं प्रायुङ्क्त पञ्चहोतारं प्र युञ्जीत जायेतेति तिष्ठति कृत्तिर्दशहोतुर्निदानं सप्त च॥—[११]

प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति प्रजापतिरकामयत दशपूर्णमासौ सृजेयेति प्रजापतिरकामयत
 प्रजायेयेति स तपः स त्रिवृतं प्रजापतिरकामयत दशहोतारं तेन दशधाऽऽत्मानं देवा वै वरुणमन्तो
 वै प्रजापतिस्ताः सृष्टाः समंश्लिष्यं देवा वै चतुरहोतृभिरिदं वा अग्रं प्रजापतिरिन्द्रं प्रजापतिरकामयत
 ब्रह्मर्भूयानेकादश॥ ११॥

प्रजापतिस्तद्वहंस्य प्रजापतिरकामयतानयेवैनत्तस्य वा इयं कृत्तिस्तस्मात्तेपानाज्योतिर्यदस्मिन्नादित्ये स षड्होतुः
 सप्तहोतारं त्रिसप्ततिः॥ ७३॥

प्रजापतिरकामयत निदानवान्भवति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके द्वितीयः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः ॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। किं चतुर्होतृणां चतुर्होतृत्वमिति। यदेवैषु चतुर्धा होतारः। तेन चतुर्होतारः। तस्माच्चतुर्होतार उच्यन्ते। तच्चतुर्होतृणां चतुर्होतृत्वम्। सोमो वै चतुर्होता। अग्निः पञ्चहोता। धाता षड्होता। इन्द्रः सप्तहोता॥१॥

प्रजापतिर्दशहोता। य एवं चतुर्होतृणामृद्धिं वेद। ऋध्नोत्येव। य एषामेवं बन्धुतां वेद। बन्धुमान्भवति। य एषामेवं क्लृप्तिं वेद। कल्पन्तेऽस्मै। य एषामेवमायतनं वेद। आयतनवान्भवति। य एषामेवं प्रतिष्ठां वेद॥२॥

प्रत्येव तिष्ठति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। दशहोता चतुर्होता। पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता। अथ कस्माच्चतुर्होतार उच्यन्त इति। इन्द्रो वै चतुर्होता। इन्द्रः खलु वै श्रेष्ठो देवतानामुपदेशनात्। य एवमिन्द्रः श्रेष्ठं देवतानामुपदेशनाद्वेद। वसिष्ठः समानानां भवति। तस्माच्छ्रेष्ठमायन्तं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते। अयमागन्। अयमवासादिति। कीर्तिरस्य पूर्वाऽऽगच्छति जनतामायतः। अथो एनं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते। अयमागन्। अयमवासादिति॥३॥

सप्तहोता प्रतिष्ठां वेदं बुध्यन्ते षड्॥

[१]

दक्षिणां प्रतिग्रहीष्यन्त्सप्तदशकृत्वोऽपान्यात्। आत्मानमेव

समिन्धे। तेजसे वीर्याय। अथो॑ प्रजापतिरे॒वैनो॑ भूत्वा प्रतिगृह्णाति।
 आ॒त्मनोऽनो॑त्यै। यद्ये॒नमा॒र्त्विज्या॑द्वृतं सन्तं निरु॒हरे॑रन्। आग्नी॑ध्रे
 जुहुया॒द्वश॑होतारम्। च॒तुर्गृ॒हीते॒नाऽऽज्ये॑न। पुरस्ता॑त्प्रत्यङ्मि॒ष्टन्।
 प्र॒ति॒लो॒मं वि॒ग्राह॑म्॥४॥

प्रा॒णाने॒वास्यो॑प दासयति। यद्ये॒नं पुन॑रुप॒ शिक्षे॑युः। आग्नी॑ध्र
 ए॒व जु॒हुया॒द्वश॑होतारम्। च॒तुर्गृ॒हीते॒नाऽऽज्ये॑न। प॒श्चात्प्रा॒डासी॑नः।
 अ॒नु॒लो॒ममवि॑ग्राहम्। प्रा॒णाने॒वास्मै॑ कल्पयति। प्रायश्चि॒त्ती॒
 वा॒ग्धो॒तेत्यु॑तुमुख॒ऋतु॑मुखे जुहोति। ऋ॒तूने॒वास्मै॑ कल्पयति।
 कल्प॑न्तेऽस्मा ऋ॒तवः॑॥५॥

कृ॒ता अ॑स्मा ऋ॒तव॑ आयन्ति। षड्भो॑ता वै भूत्वा प्रजा॒
 प॑तिरि॒दं सर्व॑मसृजत। स मनो॑ऽसृजत। मन॒सोऽधि॑ गाय॒त्रीम॑
 सृजत। तद्गा॑य॒त्रीं यश॑ आर्च्छत्। तामाऽल॑भत। गा॒य॒त्रिया॑ अधि॒
 छन्दा॑ऽस्यसृजत। छन्दा॒भ्योऽधि॑ सामं। तत्साम॑ यश॑ आर्च्छत्।
 तदाऽल॑भत॥६॥

साम्नो॑ऽधि यजू॑ऽप्यसृजत। यजु॒भ्योऽधि॑ विष्णुम्। तद्विष्णुं॑ यश॑
 आर्च्छत्। तमाऽल॑भत। विष्णो॒रध्यो॑षधीरसृजत। ओष॑धी॒भ्योऽधि॑
 सोमम्। तत्सोमं॑ यश॑ आर्च्छत्। तमाऽल॑भत। सोमा॒दधि॑ प॒शून्
 सृजत। प॒शुभ्यो॑ऽधीन्द्रम्॥७॥

तदिन्द्रं॑ यश॑ आर्च्छत्। तदे॒नं नाति॑ प्राच्यवत। इन्द्रं॑ इव

यशस्वी भवति। य एवं वेद। नैनं यशोऽति प्रच्यवते। यद्वा इदं किं च। तत्सर्वमुत्तान एवाऽऽङ्गीरसः प्रत्यगृह्णात्। तदेनं प्रतिगृहीतं नाहिनत्। यत्किं च प्रतिगृह्णीयात्। तत्सर्वमुत्तानस्त्वाऽऽङ्गीरसः प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिगृह्णीयात्। इयं वा उत्तान आङ्गीरसः। अनयैवैनत्प्रतिगृह्णाति। नैनं हिनस्ति। बर्हिषा प्रतीयाद्वां वाऽश्वं वा। एतद्वै पशूनां प्रियं धाम। प्रियेणैवेनं धाम्ना प्रत्येति॥८॥

विग्राहमृतवस्तदाऽलंभतेन्द्र गृह्णीयात्पदं॥ [२]

यो वा अविद्वान्निर्वर्तयते। विशीर्षा सपाप्माऽमुष्मिल्लोके भवति। अथ यो विद्वान्निर्वर्तयते। सशीर्षा विपाप्माऽमुष्मिल्लोके भवति। देवता वै सप्त पुष्टिकामा न्यवर्तयन्त। अग्निश्च पृथिवी च। वायुश्चान्तरिक्षं च। आदित्यश्च द्यौश्च चन्द्रमाः। अग्निर्यवर्तयत। स साहस्रमपुष्यत्॥९॥

पृथिवी न्यवर्तयत। सौषधीभिर्वनस्पतिभिरपुष्यत्। वायुर्यवर्तयत। स मरीचीभिरपुष्यत्। अन्तरिक्षं न्यवर्तयत। तद्वयोभिरपुष्यत्। आदित्यो न्यवर्तयत। स रश्मिभिरपुष्यत्। द्यौर्यवर्तयत। सा नक्षत्रैरपुष्यत्। चन्द्रमा न्यवर्तयत। सौहोरात्रैरर्धमासैर्मासैर्ऋतुभिः संवत्सरेणापुष्यत्। तान्योषान्पुष्यति। यास्तेऽपुष्यन्। य एवं विद्वान्नि च वर्तयते परि च॥१०॥

अपुष्यन्नक्षत्रैरपुष्यत्यश्वं च॥ [३]

तस्य वा अग्नेरहिरण्यं प्रतिजग्रहुषः। अर्धमिन्द्रियस्यापा-
क्रामत्। तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै सौऽर्धमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपा-
धत्त। अर्धमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान् हिरण्यं
प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। अर्धमस्येन्द्रियस्याप-
क्रामति। तस्य वै सोमस्य वासः प्रतिजग्रहुषः। तृतीयमिन्द्रिय-
स्यापाक्रामत्॥११॥

तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स तृतीयमिन्द्रियस्या-
ऽऽत्मन्नुपाधत्त। तृतीयमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं
विद्वान् वासः प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति।
तृतीयमस्येन्द्रियस्यापक्रामति। तस्य वै रुद्रस्य गां प्रतिजग्रहुषः।
चतुर्थमिन्द्रियस्यापाक्रामत्। तामेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स
चतुर्थमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्त॥१२॥

चतुर्थमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान्गां प्रतिगृह्णाति।
अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। चतुर्थमस्येन्द्रियस्यापक्रामति। तस्य वै
वरुणस्याश्वं प्रतिजग्रहुषः। पञ्चममिन्द्रियस्यापाक्रामत्। तमेतेनैव
प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स पञ्चममिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्त। पञ्चममि-
न्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वानश्वं प्रतिगृह्णाति॥१३॥

अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। पञ्चममस्येन्द्रियस्यापक्रामति।
तस्य वै प्रजापतेः पुरुषं प्रतिजग्रहुषः। षष्ठमिन्द्रियस्यापाक्रामत्।

तमेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै स षष्ठमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्त।
 षष्ठमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान्पुरुषं प्रतिगृह्णाति।
 अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। षष्ठमस्येन्द्रियस्यापक्रामति॥१४॥

तस्य वै मनोस्तल्पं प्रतिजग्रहुषः। सप्तमिन्द्रियस्यापक्रामत्।
 तमेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै स सप्तमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपा-
 धत्त। सप्तमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वांस्तल्पं
 प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। सप्तमस्येन्द्रियस्याप-
 क्रामति। तस्य वा उक्तानस्याऽऽङ्गीरसस्याप्राणत्प्रतिजग्रहुषः।
 अष्टमिन्द्रियस्यापक्रामत्॥१५॥

तदेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै सोऽष्टमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपा-
 धत्त। अष्टमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वानप्राणत्प्रति-
 गृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। अष्टमस्येन्द्रियस्याप-
 क्रामति। यद्वा इदं किं च। तत्सर्वमुक्तान एवाऽऽङ्गीरसः
 प्रत्यंगृह्णात्। तदेनं प्रतिगृहीतं नाहिनत्। यत्किं च प्रतिगृहीयात्।
 तत्सर्वमुक्तानस्त्वाऽऽङ्गीरसः प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिगृहीयात्। इयं
 वा उक्तान आङ्गीरसः। अनयैवेनत्प्रतिगृह्णाति। नैनं हिनस्ति॥१६॥

तृतीयमिन्द्रियस्यापक्रामच्चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ताश्च प्रतिगृह्णाति षष्ठमस्येन्द्रियस्यापक्रामत्यष्टमिन्द्रिय-
 स्यापक्रामत्प्रतिगृहीयाच्चत्वारि च (तस्य वा अग्नेरहिरण्यं सोमस्य वासस्तदेतेन रुद्रस्य गान्तामेतेन
 वरुणस्याश्वं प्रजापतेः पुरुषं मनोस्तल्पन्तमेतेनोक्तानस्य तदेतेनाप्राणद्यद्वै। अथ तृतीयमष्टमं तच्चतुर्थं तां
 पञ्चमं षष्ठं सप्तमन्तम्। तदेतेन द्वे तामेतेनैकं तमेतेन त्रीणि तदेतेनैकम्॥)॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यद्वशहोतारः सत्रमासत। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केन प्रजा असृजन्तेति। प्रजापतिना वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेन प्रजा असृजन्त। यच्चतुर्होतारः सत्रमासत। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केनौषधीरसृजन्तेति। सोमैन् वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्॥१७॥

तेनौषधीरसृजन्त। यत्पञ्चहोतारः सत्रमासत। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केनैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त। केनैषां पशूनवृञ्जतेति। अग्निना वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेनैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त। तेनैषां पशूनवृञ्जत। यथ्यङ्गोतारः सत्रमासत। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्॥१८॥

केनर्तूनकल्पयन्तेति। धात्रा वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेनर्तूनकल्पयन्त। यथ्सप्तहोतारः सत्रमासत। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केन सुवरायन्। केनेमाँल्लोकान्ध्सम-
तन्वन्निति। अर्यम्णा वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेन सुवरायन्। तेनेमाँल्लोकान्ध्सम-
तन्वन्निति॥१९॥

एते वै देवा गृहपतयः। तान् य एवं विद्वान्। अप्यन्यस्य गार्हपते दीक्षते। अवान्तरमेव सत्रिणामृध्नोति। यो वा अर्यमणं वेद। दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति। यज्ञो वा अर्यमा। आर्यावसतिरिति वै तमाहुर्न्य प्रशंसन्ति। आर्यावसतिर्भवति। य एवं वेद॥२०॥

यद्वा इदं किं च। तथ्सर्वं चतुर्होतारः। चतुर्होतृभ्योऽधि
यज्ञो निर्मितः। स य एवं विद्वान् विवदेत। अहमेव भूयो वेद।
यश्चतुर्होतृन् वेदेति। स ह्येव भूयो वेद। यश्चतुर्होतृन् वेद। यो वै
चतुर्होतृणां होतृन् वेद। सर्वासु प्रजास्वन्नमत्ति॥२१॥

सर्वा दिशोऽभि जयति। प्रजापतिर्वै दशहोतृणां होता।
सोमश्चतुर्होतृणां होता। अग्निः पञ्चहोतृणां होता। धाता
षड्होतृणां होता। अर्यमा सप्तहोतृणां होता। एते वै
चतुर्होतृणां होतारः। तान् य एवं वेद। सर्वासु प्रजास्वन्नमत्ति।
सर्वा दिशोऽभि जयति॥२२॥

आर्ध्वन्नार्ध्वन्नित्येवं वेदति सर्वा दिशोऽभि जयति (वै तेन सत्रङ्केन॥)॥ [५]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा व्यस्रंसत। स हृदयं भूतो-
ऽशयत्। आत्मन् हा (३) इत्यह्वयत्। आपः प्रत्यशृण्वन्। ता
अग्निहोत्रेणैव यज्ञक्रतुनोपं पर्यावर्तन्त। ताः कुसिन्धुमुपौहन्।
तस्मादग्निहोत्रस्य यज्ञक्रतोः। एकं ऋत्विक्। चतुष्कृत्वोऽह्वयत्।
अग्निर्वायुरादित्यश्चन्द्रमाः॥२३॥

ते प्रत्यशृण्वन्। ते दर्शपूर्णमासाभ्यामेव यज्ञक्रतुनोपं पर्या-
वर्तन्त। त उपौहंश्चत्वार्यङ्गानि। तस्माद्दर्शपूर्णमासयोर्यज्ञक्रतोः।
चत्वारं ऋत्विजः। पञ्चकृत्वोऽह्वयत्। पशवः प्रत्यशृण्वन्। ते
चातुर्मास्यैरेव यज्ञक्रतुनोपं पर्यावर्तन्त। त उपौहं लोमं छवीं
मांसमस्थिं मज्जानम्। तस्माच्चातुर्मास्यानां यज्ञक्रतोः॥२४॥

पञ्चत्विजः। षट्कृत्वोऽह्वयत्। ऋतवः प्रत्यशृण्वन्। ते
 पशुबन्धेनैव यज्ञक्रतुनोपपर्यावर्तन्त। त उपौहन्थस्तनावाण्डौ
 शिश्रमवाञ्चं प्राणम्। तस्मात्पशुबन्धस्य यज्ञक्रतोः। षट्त्विजः।
 सप्तकृत्वोऽह्वयत्। होत्राः प्रत्यशृण्वन्। ताः सौम्येनैवाध्वरेण
 यज्ञक्रतुनोपपर्यावर्तन्त॥ २५॥

ता उपौहन्थसप्त शीर्षण्यान्प्राणान्। तस्मात्सौम्यस्याध्वरस्य
 यज्ञक्रतोः। सप्त होत्राः प्राचीर्वषट्कुर्वन्ति। दशकृत्वोऽह्वयत्। तपः
 प्रत्यशृणोत्। तत्कर्मणैव संवत्सरेण सर्वैर्यज्ञक्रतुभिरुप पर्यावर्तत।
 तत्सर्वमात्मानमपरिवर्गमुपौहत्। तस्मात्संवत्सरे सर्वे यज्ञक्रतवो-
 ऽवरुध्यन्ते। तस्माद्दशहोता चतुरहोता पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता।
 एकहोत्रे बलिः हरन्ति। हरन्त्यस्मै प्रजा बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं
 गच्छति। य एवं वेद॥ २६॥

चन्द्रमाश्चातुर्मास्यानां यज्ञक्रतोरध्वरेण यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त सप्तहोता चत्वारि च॥—————[६]

प्रजापतिः पुरुषमसृजत। सौऽग्निर्ब्रवीत्। ममायमन्न-
 मस्त्विति। सौऽबिभेत्। सर्वं वै माऽयं प्र धक्ष्यतीति। स
 एताः चतुरहोतृनात्मस्पर्णानपश्यत्। तानजुहोत्। तैर्वै स
 आत्मानमस्पृणोत्। यदग्निहोत्रं जुहोति। एकहोतारमेव तद्यज्ञ-
 क्रतुमाप्नोत्यग्निहोत्रम्॥ २७॥

कुसिन्धं चाऽऽत्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं
 गच्छति। चतुरुन्नयति। चतुरहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति दर्श-

पूर्णमासौ। चत्वारिं चाऽऽत्मनोऽङ्गानि स्पृणोति। आदित्यस्य
च सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। समित्पञ्चमी। पञ्चहोतारमेव
तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति चातुर्मास्यानि। लोमं छवीं मा२ समस्थिं
मज्जानम्॥ २८॥

तानि चाऽऽत्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति।
चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। षड्होतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति पशुबन्धम्।
स्तनावाण्डौ शिश्वमवाञ्चं प्राणम्। तानि चाऽऽत्मनः स्पृणोति।
आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति॥ २९॥

समिथ्सप्तमी। सप्तहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति सौम्यमध्वरम्।
सप्त चाऽऽत्मनः शीर्षण्यान्प्राणान्स्पृणोति। आदित्यस्य च
सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। द्विर्निमार्ष्टि। द्विः
प्राश्नाति। दशहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति संवत्सरम्। सर्वं
चाऽऽत्मानमपरेवर्गं स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं
गच्छति॥ ३०॥

अग्निहोत्रं मज्जानन्द्विर्जुहोत्यपरेवर्गं स्पृणोत्येकं च॥ [७]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत्।
सोऽन्तर्वानभवत्। स हरितः श्यावोऽभवत्। तस्मात्त्र्यन्तर्वली।
हरिणी सती श्यावा भवति। स विजायमानो गर्भेणाताम्यत्। स
तान्तः कृष्णः श्यावोऽभवत्। तस्मात्तान्तः कृष्णः श्यावो भवति।
तस्यासुरेवाजीवत्॥ ३१॥

तेनासुनाऽसुरानसृजत। तदसुराणामसुरत्वम्। य एवम-
सुराणामसुरत्वं वेद। असुमानेव भवति। नैनमसुर्जहाति।
सोऽसुरान्सृष्ट्वा पितेवामन्यत। तदनु पितृनसृजत। तत्पितृणां
पितृत्वम्। य एवं पितृणां पितृत्वं वेद। पितेवैव स्वानां
भवति॥३२॥

यन्त्यस्य पितरो हवम्। स पितृन्सृष्ट्वाऽऽमनस्यत्। तदनु
मनुष्यान्सृजत। तन्मनुष्याणां मनुष्यत्वम्। य एवं मनुष्याणां
मनुष्यत्वं वेद। मनुष्यैव भवति। नैनं मनुर्जहाति। तस्मै
मनुष्यान्सृजानाय। दिवा देवत्राऽभवत्। तदनु देवानसृजत।
तद्देवानां देवत्वम्। य एवं देवानां देवत्वं वेद। दिवा हैवास्यं
देवत्रा भवति। तानि वा एतानि चत्वार्यम्भांसि। देवा मनुष्याः
पितरोऽसुराः। तेषु सर्वेष्वम्भो नभ इव भवति। य एवं वेद॥३३॥

अजीवत्स्वानां भवति देवानसृजत सप्त च॥

[८]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यो वा इमं विद्यात्। यतोऽयं पवंते।
यदभि पवंते। यदभि सम्पवंते। सर्वमायुरियात्। न पुराऽऽयुषः प्र
मीयेत। पशुमान्स्यात्। विन्देत प्रजाम्। यो वा इमं वेद॥३४॥

यतोऽयं पवंते। यदभि पवंते। यदभि सम्पवंते। सर्वमायुरेति।
न पुराऽऽयुषः प्र मीयेत। पशुमान्भवति। विन्देत प्रजाम्। अद्ध्यः
पवंते। अपोऽभि पवंते। अपोऽभि सम्पवंते॥३५॥

अस्याः पवंते। इमामभि पवंते। इमामभि सम्पवंते।

अ॒ग्नेः प॑वते। अ॒ग्निम॑भि प॑वते। अ॒ग्निम॑भि सम्प॑वते।
 अ॒न्तरि॑क्षात्पवते। अ॒न्तरि॑क्षम॑भि प॑वते। अ॒न्तरि॑क्षम॑भि सम्प॑वते।
 आ॒दि॒त्यात्प॑वते॥ ३६॥

आ॒दि॒त्यम॑भि प॑वते। आ॒दि॒त्यम॑भि सम्प॑वते। द्योः प॑वते।
 दि॒वंम॑भि प॑वते। दि॒वंम॑भि सम्प॑वते। दि॒ग्भ्यः प॑वते। दि॒शोऽभि॑
 प॑वते। दि॒शोऽभि॑ सम्प॑वते। स यत्पु॒रस्ता॑द्वाति॑। प्रा॒ण ए॒व भू॑त्वा
 पु॒रस्ता॑द्वाति॑॥ ३७॥

तस्मा॑त्पु॒रस्ता॑द्वा॒न्तम्। सर्वाः प्र॒जाः प्रति॑ नन्दन्ति। प्रा॒णो हि
 प्रि॒यः प्र॒जाना॑म्। प्रा॒ण इ॒व प्रि॒यः प्र॒जाना॑ भवति। य ए॒वं वेद॑।
 स वा ए॒ष प्रा॒ण ए॒व। अथ॑ यद्दक्षि॑णतो वाति॑। मा॒तरि॑श्चै॒व भू॑त्वा
 दक्षि॑णतो वाति॑। तस्मा॑द्दक्षि॑णतो वा॒न्तं वि॒द्यात्। सर्वा दि॒श आ
 वा॑ति॑॥ ३८॥

सर्वा दि॒शोऽनु॑ वि वाति॑। सर्वा दि॒शोऽनु॑ सं वा॒तीति॑। स वा
 ए॒ष मा॑तरि॑श्चै॒व। अथ॑ यत्प॒श्चाद्वा॑ति॑। प॒र्वमा॑न ए॒व भू॑त्वा प॒श्चाद्वा॑ति॑।
 पू॒तम॑स्मा॒ आह॑रन्ति। पू॒तमु॑प॒हरन्ति॑। पू॒तम॑श्चाति॑। य ए॒वं वेद॑। स
 वा ए॒ष प॒र्वमा॑न ए॒व॥ ३९॥

अथ॑ यदु॒त्तर॑तो वाति॑। स॒वि॒तै॒व भू॑त्वोत्तर॑तो वाति॑। स॒वि॒तै॒व
 स्वा॒ना भ॑वति। य ए॒वं वेद॑। स वा ए॒ष स॒वि॒तै॒व। ते य ए॒नं
 पु॒रस्ता॑दा॒यन्त॑मु॒पव॑दन्ति। य ए॒वास्य॑ पु॒रस्ता॑त्पा॒प्मानः॑। ता॒ंस्तेऽप॑

घ्नन्ति। पुरस्तादितरान्पाप्मानः सचन्ते। अथ य एनं दक्षिणत आयन्तमुपवदन्ति॥४०॥

य एवास्य दक्षिणतः पाप्मानः। तांस्तेऽप घ्नन्ति। दक्षिणत इतरान्पाप्मानः सचन्ते। अथ य एनं पश्चादायन्तमुप वदन्ति। य एवास्य पश्चात्पाप्मानः। तांस्तेऽप घ्नन्ति। पश्चादितरान्पाप्मानः सचन्ते। अथ य एनमुत्तरत आयन्तमुप वदन्ति। य एवास्योत्तरतः पाप्मानः। तांस्तेऽप घ्नन्ति॥४१॥

उत्तरत इतरान्पाप्मानः सचन्ते। तस्मादेवं विद्वान्। वीवं नृत्येत्। प्रेवं चलेत्। व्यस्यैवाक्ष्यौ भाषेत। मण्टयैदिव। काथयैदिव। शृङ्गायेतैव। उत मोप वदेयुः। उत मै पाप्मानमप हन्युरिति। स यान्दिशः सनिमेष्यन्थस्यात्। यदा तान्दिशं वातो वायात्। अथ प्रवेयात्। प्र वा धावयेत्। सातमेव रदितं व्यूढं गन्धमभि प्रच्यवते। आऽस्य तं जनपदं पूर्वा कीर्तिर्गच्छति। दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति। य एवं वेद॥४२॥

वेद सम्पवत आदित्यात्पवते वात्या वात्येष पवमान एव दक्षिणत आयन्तमुप वदन्त्युत्तरतः पाप्मानस्तांस्तेऽप घ्नन्तीत्यष्टौ च॥

[९]

प्रजापतिः सोमः राजानमसृजत। तं त्रयो वेदा अन्वसृज्यन्त। तान् हस्तेऽकुरुत। अथ ह सीता सावित्री। सोमः राजानं चकमे। श्रद्धामु स चकमे। साऽऽह पितरं प्रजापतिमुपससार। तं हौवाच। नमस्ते अस्तु भगवः। उप त्वाऽयानि॥४३॥

प्र त्वां पद्ये। सोमं वै राजानं कामये। श्रद्धामु स कामयत
इति। तस्या उ ह स्थांगुरमलङ्कारं कल्पयित्वा। दशहोतारं
पुरस्ताद्वाख्याय। चतुर्होतारं दक्षिणतः। पञ्चहोतारं पश्चात्।
षड्होतारमुत्तरतः। सप्तहोतारमुपरिष्ठात्। सम्भारैश्च पत्निभिश्च
मुखेऽलङ्कृत्य॥४४॥

आऽस्यार्धं वव्राज। तां होदीक्ष्योवाच। उप मा वर्तस्वेति।
तं होवाच। भोगं तु म आचक्ष्व। एतन्म आचक्ष्व। यत्तं पाणाविति।
तस्या उ ह त्रीन् वेदान्प्रददौ। तस्मादुह स्त्रियो भोगमैव हारयन्ते।
स यः कामयेत प्रियः स्यामिति॥४५॥

यं वा कामयेत प्रियः स्यादिति। तस्मा एतं स्थांगुरमलङ्कारं
कल्पयित्वा। दशहोतारं पुरस्ताद्वाख्याय। चतुर्होतारं दक्षिणतः।
पञ्चहोतारं पश्चात्। षड्होतारमुत्तरतः। सप्तहोतारमुपरिष्ठात्।
सम्भारैश्च पत्निभिश्च मुखेऽलङ्कृत्य। आस्यार्धं व्रजेत्। प्रियो हव
भवति॥४६॥

अयान्यलङ्कृत्य स्यामिति भवति॥—————[१०]

ब्रह्मात्मन्वदसृजत। तदकामयत। समात्मना पद्येयेति।
आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै दशमं हूतः प्रत्यशृणोत्। स
दशहूतोऽभवत्। दशहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं दशहूतं सन्तमं।
दशहोतेत्याचक्षते परोक्षेण। परोक्षप्रिया इव हि देवाः॥४७॥

आत्मन्नात्मन्नित्यामंत्रयत। तस्मै सप्तमं हूतः प्रत्यंशृणोत्।
 स सप्तहूतोऽभवत्। सप्तहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं सप्तहूतं
 सन्तम्। सप्तहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः।
 आत्मन्नात्मन्नित्यामंत्रयत। तस्मै षष्ठं हूतः प्रत्यंशृणोत्। स षड्हूतो-
 ऽभवत्॥४८॥

षड्हूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं षड्हूतं सन्तम्।
 षड्होतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः।
 आत्मन्नात्मन्नित्यामंत्रयत। तस्मै पञ्चमं हूतः प्रत्यंशृणोत्।
 स पञ्चहूतोऽभवत्। पञ्चहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं पञ्चहूतं
 सन्तम्। पञ्चहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेण॥४९॥

पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्नित्यामंत्रयत। तस्मै
 चतुर्थं हूतः प्रत्यंशृणोत्। स चतुर्हूतोऽभवत्। चतुर्हूतो ह वै
 नामैषः। तं वा एतं चतुर्हूतं सन्तम्। चतुर्होतेत्याचक्षते पुरोक्षेण।
 पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः। तमब्रवीत्। त्वं वै मे नेदिष्ठं हूतः
 प्रत्यंश्रौषीः। त्वयैनानाख्यातार इति। तस्मान्नु हैनांश्चतुर्होतार
 इत्याचक्षते। तस्माच्छुश्रूषुः पुत्राणां हृद्यतमः। नेदिष्ठो हृद्यतमः।
 नेदिष्ठो ब्रह्मणो भवति। य एवं वेद॥५०॥

देवाः षड्हूतोऽभवत्पञ्चहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेणाश्रौषीः षट्॥—————[११]

ब्रह्मवादिनः किं दक्षिणां यो वा अविद्वान्तस्य वै ब्रह्मवादिनो यद्वशंहोतारः प्रजापतिर्व्यसं प्रजापतिः
 पुरुषं प्रजापतिरकामयत् स तपः सौऽन्तर्वाब्रह्मवादिनो यो वा इमं विद्यात्प्रजापतिः सोमं राजानं
 ब्रह्मात्मन्वदेकादश॥११॥

ब्रह्मवादिनस्तस्य वा अग्नेर्यद्वा इदं किं च प्रजापतिरकामयत् य एवास्य दक्षिणतः पञ्चाशत्॥५०॥
ब्रह्मवादिनो य एवं वेद॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके तृतीयः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः ॥

जुष्टो दमूना अतिथिर्दुरोणे। इमं नो यज्ञमुप याहि विद्वान्।
विश्वा अग्नेऽभियुजो विहत्य। शत्रूयतामा भरा भोजनानि। अग्ने शर्ध
महते सौभगाय। तव द्युम्नान्युत्तमानि सन्तु। सञ्जास्पत्यः सुयममा
कृणुष्व। शत्रूयतामभि तिष्ठा महासि। अग्ने यो नोऽभितो जनः।
वृको वारो जिघासति॥१॥

तास्त्वं वृत्रहं जहि। वस्वस्मभ्यमा भरा अग्ने यो नो-
ऽभिदासति। समानो यश्च निष्ठ्यः। इध्मस्येव प्रक्षायंतः। मा
तस्योच्छेषि किञ्चन। त्वमिन्द्राभिभूरसि। देवो विज्ञातवीर्यः। वृत्रहा
पुरुचेतनः। अप प्राच इन्द्र विश्वा अमित्रान्॥२॥

अपापाचो अभिभूते नुदस्व। अपोदीचो अपशूराधरा च
ऊरौ। यथा तव शर्मन्मदैमा। तमिन्द्रं वाजयामसि। महे वृत्राय
हन्तवे। स वृषा वृषभो भुवत्। युजे रथं गवेषणं हरिभ्याम्। उप
ब्रह्माणि जुजुषाणमस्थुः। विबाधिष्टास्य रोदसी महित्वा। इन्द्रो
वृत्राण्यप्रतीजघ्नवान्॥३॥

हव्यवाहमभिमातिषाहम्। रक्षोहणं पृतनासु जिष्णुम्।
ज्योतिष्मन्तं दीद्यतं पुरन्धिम्। अग्निं स्विष्टकृतमा हुवेम।
स्विष्टमग्ने अभि तत्पृणाहि। विश्वा देव पृतना अभि प्य। उरुं

नः पन्थां॑ प्रदि॒शन्विभा॑हि। ज्योति॑ष्मद्वेह्य॒जरं॑ न॒ आयुः॑। त्वाम॑ग्रे
ह॒विष्मन्तः॑। दे॒वं म॑र्ता॒स ई॑डते॥४॥

मन्ये॑ त्वा जा॒तवे॑दसम्। स ह॒व्या व॑क्ष्यानुषक्। विश्वा॑नि
नो दु॒र्गहा॑ जातवेदः। सिन्धुं॑ न ना॒वा दु॑रि॒ताऽति॑ पर्षि। अग्रे॑
अ॒त्रि॒वन्मन॑सा गृणा॒नः। अ॒स्माकं॑ बोध्यवि॒ता त॒नूना॑म्। पू॒षा गा
अन्वे॑तु नः। पू॒षा र॑क्ष॒त्वर्व॑तः। पू॒षा वा॒जः॑ स॒नोतु॑ नः। पू॒षेमा
आशा॑ अनु॒वेद् सर्वाः॑॥५॥

सो अ॒स्माः॑ अ॒भय॑तमेन नेषत्। स्व॒स्ति॒दा अ॒घृणिः॑ सर्व॒वीरः॑।
अ॒प्रयु॑च्छन्पु॒र ए॑तु प्रजा॒नन्। त्वम॑ग्रे स॒प्रथा॑ अ॒सि। जुष्टो॑ हो॒ता
वरे॑ण्यः। त्वया॑ य॒ज्ञं वि॑तन्वते। अ॒ग्नी र॑क्षा॒सि से॑धति। शु॒क्र-
शो॑चि॒रम॑र्त्यः। शु॒चिः पा॒वक॑ ई॒ड्यः॑। अग्रे॑ रक्षा॑ णो॒ अ॒हंसः॑॥६॥

प्रति॑ ष्म दे॒व री॑षतः। तपि॑ष्ठैर॒जरो॑ दह। अग्रे॑ ह॒सि न्य॑त्रिणम्।
दी॒द्यन्म॑र्त्येष्वा। स्वे क्षये॑ शुचि॒व्रता॑। आ वा॑त वा॒हि भेष॑जम्। वि वा॑त
वा॒हि य॒द्रपः॑। त्वः॑ हि वि॒श्वभेष॑जः। दे॒वानां॑ दू॒त ई॒यसे॑। द्वावि॒मौ
वा॒तौ वा॒तः॑॥७॥

आ सिन्धो॒रा प॑रा॒वतः॑। दक्षं॑ मे अ॒न्य आ॒वातु॑। प॒रान्यो॑ वा॒तु
य॒द्रपः॑। यद॒दो वा॑त ते गृ॒हे। अ॒मृत॑स्य नि॒धिर्ह॑तः। ततो॑ नो दे॒हि
जी॒वसे॑। ततो॑ नो धे॒हि भेष॑जम्। ततो॑ नो म॒ह आ॒वह॑। वा॒त आ॒वातु॑

भेषजम्। शम्भूर्मयोभूर्नो हृदे॥८॥

प्र णु आयूँषि तारिषत्। त्वमग्ने अयासि। अया सन्मनसा
हितः। अया सन् हव्यमूहिषे। अया नो धेहि भेषजम्। इष्टो
अग्निराहुतः। स्वाहाकृतः पिपर्तु नः। स्वगा देवेभ्य इदं नमः।
कामो भूतस्य भव्यस्य। सम्राडेको विराजति॥९॥

स इदं प्रति पप्रथे। ऋतूनुत्सृजते वशी। कामस्तदग्ने
समवर्तताधि। मनसो रेतः प्रथमं यदासीत्। सतो बन्धुमसंति
निरविन्दन्। हृदि प्रतीष्या कवयो मनीषा। त्वया मन्यो
स्रथमारुजन्तः। हर्षमाणासो धृषता मरुत्वः। तिग्मेषव आयुधा
संशिशानाः। उप प्रयन्ति नरो अग्निरूपाः॥१०॥

मन्युर्भगो मन्युरेवास देवः। मन्युरहोता वरुणो विश्ववेदाः।
मन्युं विश ईडते देवयन्तीः। पाहि नो मन्यो तपसा श्रमेण।
त्वमग्ने व्रतभृच्छुचिः। देवाँ आसादया इह। अग्ने हव्याय वोढवे।
व्रतानुबिभ्रद्व्रतपा अदाभ्यः। यजा नो देवाँ अजरः सुवीरः।
दधद्रत्नानि सुविदानो अग्ने। गोपाय नो जीवसे जातवेदः॥११॥

जिघाँसत्यमित्राँघ्रन्वानीडते सर्वा अँहंसो वातो हृदे राजत्यग्निरूपाः सुविदानो अग्न एकं च॥[१]

चक्षुषो हेते मनसो हेते। वाचो हेते ब्रह्मणो हेते। यो मा-
ऽघायुरभिदासति। तमग्ने मेन्या मेनिं कृणु। यो मा चक्षुषा यो
मनसा। यो वाचा ब्रह्मणाऽघायुरभिदासति। तयाँऽग्ने त्वं मेन्या।
अमुममेनिं कृणु। यत्किञ्चासौ मनसा यच्च वाचा। यज्ञैर्जुहोति

यजुषा हविर्भिः॥१२॥

तन्मृत्युर्निर्ऋत्या संविदानः। पुरादिष्टादाहुतीरस्य हन्तु।
यातुधाना निर्ऋतिरादुरक्षः। ते अस्य घन्त्वनृतेन सत्यम्।
इन्द्रेषिता आज्यमस्य मध्नन्तु। मा तथ्समृद्धिं यदसौ करोति।
हन्मि तेऽहं कृतं हविः। यो मे घोरमचीकृतः। अपाञ्चौ त उभौ
बाहू। अपनह्याम्यास्यम्॥१३॥

अपं नह्यामि ते बाहू। अपं नह्याम्यास्यम्। अग्नेर्देवस्य ब्रह्मणा।
सर्वं तेऽवधिषं कृतम्। पुराऽमुष्यं वषट्कारात्। यज्ञं देवेषु नस्कृधि।
स्विष्टमस्माकं भूयात्। माऽस्मान्प्रापन्नरातयः। अन्ति दूरे सतो
अग्ने। भ्रातृव्यस्याभिदासतः॥१४॥

वषट्कारेण वज्रेण। कृत्यां हन्मि कृतामहम्। यो मा नक्तं
दिवा सायम्। प्रातश्चाहो निपीयति। अद्या तमिन्द्र वज्रेण। भ्रातृव्यं
पादयामसि। इन्द्रस्य गृहोऽसि तन्त्वा। प्रपद्ये सगुः साश्वः। सह
यन्मे अस्ति तेन। ईडे अग्निं विपश्चितम्॥१५॥

गिरा यज्ञस्य साधनम्। श्रुष्टीवानन्धितावानम्। अग्ने शकेम ते
वयम्। यमं देवस्य वाजिनः। अति द्वेषांसि तरेम। अवतं मा
समनसौ समोकसौ। सचेतसौ सरेतसौ। उभौ मामवतञ्जातवेदसौ।
शिवौ भवतमद्य नः। स्वयं कृण्वानः सुगमप्रयावम्॥१६॥

तिग्मशृङ्गो वृषभः शोशुचानः। प्रत्नं सधस्थमनु पश्यमानः।

आ तन्तुमग्निर्दिव्यं ततान। त्वन्नस्तन्तुरुत सेतुरग्रे। त्वं पन्था
भवसि देवयानः। त्वयाऽग्रे पृष्ठं वयमारुहेम। अथा देवैः संधुमादं
मदेम। उदुत्तमं मुमुग्धि नः। वि पाशं मध्यमञ्चत। अवाधुमानि
जीवसे॥१७॥

वयं सोम व्रते तव। मनस्तनूषु बिभ्रतः। प्रजावन्तो
अशीमहि। इन्द्राणी देवी सुभगा सुपत्नी। उदंशेन पतिविद्ये
जिगाय। त्रिशदस्या जघनं योजनानि। उपस्थ इन्द्रं स्थविरं
बिभर्ति। सेना ह नाम पृथिवी धनञ्जया। विश्वव्यचा अदितिः
सूर्यत्वक्। इन्द्राणी देवी प्रासहा ददाना॥१८॥

सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु। आत्वाऽहार्षमन्तरभूः।
ध्रुवस्तिष्ठाविचाचलिः। विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु। मा त्वद्राष्ट्रमधि
भ्रशत्। ध्रुवा द्यौर्ध्रुवा पृथिवी। ध्रुवं विश्वमिदं जगत्। ध्रुवा ह पर्वता
इमे। ध्रुवो राजा विशामयम्। इहैवैधि मा व्यथिष्ठाः॥१९॥

पर्वत इवाविचाचलिः। इन्द्र इवेह ध्रुवस्तिष्ठा। इह राष्ट्रमु
धारय। अभितिष्ठ पृतन्यतः। अधरे सन्तु शत्रवः। इन्द्र इव वृत्रहा
तिष्ठ। अपः क्षेत्राणि सञ्जयन्। इन्द्र एणमदीधरत्। ध्रुवं ध्रुवेण
हविषा। तस्मै देवा अधिब्रवन्। अयं च ब्रह्मणस्पतिः॥२०॥

हविर्भिरास्यमभि दासतो विपश्चितुमप्रयावञ्जीवसे ददाना व्यथिष्ठा ब्रवन्नेकं च॥ [२]

जुष्टीं नरो ब्रह्मणा वः पितॄणाम्। अक्षमव्ययं न किलारिषाथ।
 यच्छक्ररीषु बृहता रवेण। इन्द्रे शुष्ममदधाथा वसिष्ठाः। पावका
 नः सरस्वती। वाजैर्भिर्वाजिनीवती। यज्ञं वष्टु धिया वसुः।
 सरस्वत्यभिनी नेषि वस्यः। मा पस्फरीः पयसा मा न आधक्।
 जुषस्व नः सख्या वेश्या च॥२१॥

मा त्वक्षेत्राण्यरणानि गन्म। वृञ्जे हविर्नमसा बर्हिरग्नौ।
 अयामि सुगृधृतवती सुवृक्तिः। अम्याक्षि सन्न सदने पृथिव्याः।
 अश्रायि यज्ञः सूर्ये न चक्षुः। इहार्वाश्चमति ह्वये। इन्द्रं जैत्राय
 जेतवे। अस्माकमस्तु केवलः। अर्वाश्चमिन्द्रममुतो हवामहे। यो
 गोजिद्धं न जिदंश्च जिद्यः॥२२॥

इमं नो यज्ञं विह्वे जुषस्व। अस्य कुर्मो हरिवो मेदिनं
 त्वा। असम्मृष्टो जायसे मातृवोः शुचिः। मन्द्रः कविरुदतिष्ठो
 विवस्वतः। घृतेन त्वा वर्धयन्नग्न आहुता धूमस्ते केतुरभवद्विवि
 श्रितः। अग्निरग्रं प्रथमो देवतानाम्। संयातानामुत्तमो विष्णुरासीत्।
 यजमानाय परिगृह्य देवान्। दीक्षयेद५ हविरा गच्छतन्नः॥२३॥

अग्निश्च विष्णो तप उत्तमं महः। दीक्षापालेभ्योऽवनत५ हि
 शक्रा। विश्वैर्देवैर्यज्ञियैः संविदानौ। दीक्षामस्मै यजमानाय धत्तम्। प्र
 तद्विष्णुः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः। यस्योरुषु
 त्रिषु विक्रमणेषु। अधि क्षियन्ति भुवनानि विश्वा। नूमर्तो दयते

सनिष्यन् यः। विष्णव उरुगायाय दाशत्॥२४॥

प्र यः सूत्राचा मनसा यजातै। एतावन्तन्नयमा विवासात्।
विचक्रमे पृथिवीमेष एताम्। क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन्। ध्रुवासो
अस्य कीरयो जनासः। उरुक्षितिः सुजनिमा चकार। त्रिदेवः
पृथिवीमेष एताम्। विचक्रमे शतर्चसं महित्वा। प्र विष्णुरस्तु
तवसस्तवीयान्। त्वेषः ह्यस्य स्थविरस्य नाम॥२५॥

होतारं चित्ररथमध्वरस्य। यज्ञस्ययज्ञस्य केतुः रुशन्तम्।
प्रत्यर्धि देवस्यदेवस्य मुहा। श्रिया त्वग्निमतिथिं जनानाम्। आ
नो विश्वाभिरूतिभिः सजोषाः। ब्रह्म जुषाणो हर्यश्च याहि।
वरीवृजस्थविरिभिः सुशिप्रा। अस्मे दधद्वृषणः शुष्ममिन्द्र। इन्द्रः
सुवर्षा जनयन्नहानि। जिगायोशिग्भिः पृतना अभि श्रीः॥२६॥

प्रारोचयन्मनवे केतुमहाम्। अविन्दज्योतिर्बृहते रणाय।
अश्विनाववसे निह्वये वाम्। आ नूनं यातः सुकृताय विप्रा।
प्रातर्युक्तेन सुवृता रथेन। उपागच्छतमवसागतन्नः। अविष्टं
धीष्वश्विना न आसु। प्रजावद्रेतो अहंयं नो अस्तु। आवां तोके
तनये तूतुजानाः। सुरत्नासो देववीतिं गमेम॥२७॥

त्वः सोम क्रतुभिः सुक्रतुर्भूः। त्वं दक्षैः सुदक्षो विश्ववेदाः।
त्वं वृषा वृषत्वेभिर्महित्वा। द्युम्नेभिर्द्युम्यभवो नृचक्षाः। अषाढं युत्सु
पृतनासु पप्रिम। सुवर्षामप्स्वां वृजनस्य गोपाम्। भरेषुजाः

सुक्षितिः सुश्रवसम्। जयन्तं त्वामनु मदेम सोम। भवा मित्रो न
शेव्यो घृतासुतिः। विभूतद्युम्न एव या उ सप्रथाः॥२८॥

अधा ते विष्णो विदुषां चिदृध्यः। स्तोमो यज्ञस्य राध्यो
हविष्मन्तः। यः पूर्व्याय वेधसे नवीयसे। सुमज्ज्ञानये विष्णवे
ददांशति। यो जातमस्य महतो महि ब्रवात्। सेदु श्रवोभिर्युज्यं
चिदभ्यंसत्। तमु स्तोतारः पूर्व्यं यथा विद ऋतस्य। गर्भः हविषा
पिपर्तन। आऽस्य जानन्तो नाम चिद्विवक्तन। बृहत्ते विष्णो सुमतिं
भजामहे॥२९॥

इमा धाना घृतस्रुवः। हरी इहोपवक्षतः। इन्द्रः सुखतमे रथे।
एष ब्रह्मा प्रतेमहे। विदथे शःसिषः हरी। य ऋत्वियः प्रते वन्वे।
वनुषो हर्यतं मदम्। इन्द्रो नाम घृतन्नयः। हरिभिश्चारु सेचते। श्रुतो
गुण आ त्वा विशन्तु॥३०॥

हरिवर्षसङ्गिरः। आचरषणिप्रा वृषभो जनानाम्। राजा
कृष्टीनां पुरुहूत इन्द्रः। स्तुतश्रवस्यन्नवसोपमद्रिक्। युक्त्वा हरी
वृषणायाह्यर्वाङ्। प्र यत्सिन्धवः प्रसवं यदायन्। आपः समुद्रः
रथ्येव जग्मुः। अतश्चिदिन्द्रः सदसो वरीयान्। यदीः सोमः
पृणति दुग्धो अःशुः। ह्यामसि त्वेन्द्र याह्यर्वाङ्॥३१॥

अरन्ते सोमस्तनुवै भवाति। शतक्रतो मादयस्वा सुतेषु।
प्रास्माः अं पृतनासु प्रयुत्सु। इन्द्राय सोमाः प्रदिवो विदानाः।

ऋभुर्येभिर्वृषपर्वा विहायाः। प्रयम्यमाणान्प्रति षू गृभाय। इन्द्र
पिब वृषधूतस्य वृष्णः। अहेडमान् उपयाहि यज्ञम्। तुभ्यं पवन्त
इन्द्रवः सुतासः। गावो न वज्रिन्स्वमोको अच्छ॥३२॥

इन्द्रा गंहि प्रथमो यज्ञियानाम्। या ते काकुत्थसुकृता या
वरिष्ठा। यया शश्वत्पिबसि मध्वं ऊर्मिम्। तया पाहि प्र ते
अध्वर्युरस्थात्। सन्ते वज्रो वर्ततामिन्द्र गव्युः। प्रातर्युजा वि
बोधय। अश्विनावेह गच्छतम्। अस्य सोमस्य पीतयै। प्रातर्यावाणा
प्रथमा यजध्वम्। पुरा गृध्रादररुषः पिबाथः। प्रातरहि यज्ञमश्विना
दधाते। प्रशंसन्ति कवयः पूर्वभाजः। प्रातर्यजध्वमश्विनां हिनोत।
न सायमस्ति देवया अजुष्टम्। उतान्यो अस्मद्यजते विचायः।
पूर्वः पूर्वो यजमानो वर्नीयान्॥३३॥

चाश्वजिद्यो गच्छतं नो दाशत्रामाभिश्चैर्गमेम सप्रथा भजामहे विशन्तु याह्यर्वाडच्छं पिबाथः षट्॥[३]

नक्तं जाताऽस्योषधे। रामे कृष्णे असिंक्रि च। इदं रजनि
रजया किलासं पलितं च यत्। किलासं च पलितं च। निरितो
नाशया पृषत्। आ नः स्वो अश्नुतां वर्णः। परां श्वेतानि पातय।
असितं ते निलयनम्। आस्थानमसितं तव॥३४॥

असिंक्रियस्योषधे। निरितो नाशया पृषत्। अस्थिजस्य
किलासस्य। तनूजस्य च यत्त्वचि। कृत्यया कृतस्य ब्रह्मणा।
लक्ष्मं श्वेतमनीनशम्। सरूपा नाम ते माता। सरूपो नाम ते
पिता। सरूपाऽस्योषधे सा। सरूपमिदं कृधि॥३५॥

शुन॑ ह॒वेम॑ म॒घवा॑न॒मिन्द्र॑म्। अ॒स्मिन्भ॑रे नृ॒तमं॑ वाज॑सातौ।
 शृ॒ण्वन्त॑मु॒ग्रमू॑तये॒ सम॑त्सु। घ्नन्त॑ वृ॒त्राणि॑ स॒ञ्जितं॑ धना॑नाम्। धू॒नुथ॑
 द्यां पर्व॑तान्दा॒शुषे॑ वसु। नि वो॒ वना॑ जिह॑ते या॒मं नो॑ भि॒या। को॒पय॑थ
 पृथि॑वीं पृ॒श्निमा॑तरः। यु॒धे यदु॑ग्राः पृष॑ती॒रयु॑ग्ध्वम्। प्रवे॑पयन्ति
 पर्व॑तान्। वि॒विञ्च॑न्ति वन॒स्पती॑न्॥३६॥

प्रोवा॑रत मरु॒तो दु॑र्मदा॒ इव। दे॒वांसुः॑ सर्व॑या वि॒शा। पु॒रुत्रा॑
 हि स॒दृङ्ङु॑सि। वि॒शो वि॒श्वा अनु॑ प्र॒भु। स॒मत्सु॑ त्वा ह॒वाम॑हे।
 स॒मत्स्व॑ग्निम॒वसे। वा॒जय॑न्तो ह॒वाम॑हे। वा॒जेषु॑ चि॒त्ररा॑धसम्।
 सङ्ग॑च्छ॒ध्वं सं॑व॒दध्व॑म्। सं वो॒ मना॑सि॒ जान॑ताम्॥३७॥

दे॒वा भा॒गं यथा॑ पूर्वे॑। स॒ज्ज्ञाना॑ना उ॒पास॑त। स॒मा॒नो म॒न्त्रः
 समि॑तिः स॒मा॒नी। स॒मा॒नं मनः॑ स॒ह चि॒त्तमे॑षाम्। स॒मा॒नं के॒तो
 अ॒भि स॑ र॒भध्व॑म्। सं॒ज्ञाने॑न वो ह॒विषा॑ य॒जामः॑। स॒मा॒नी व
 आकू॑तिः। स॒मा॒ना हृ॒दया॑नि वः। स॒मा॒नम॑स्तु वो॒ मनः॑। यथा॑ वः
 सुस॒हास॑ति॥३८॥

सं॒ज्ञानं॑ नः स्वैः। सं॒ज्ञान॑म॒रणैः। सं॒ज्ञान॑म॒श्विना॑ यु॒वम्।
 इ॒हास्मा॑सु नि॒यच्छ॑तम्। सं॒ज्ञानं॑ मे बृ॒हस्प॑तिः। सं॒ज्ञानं॑ स॒विता॑
 के॒रत्। सं॒ज्ञान॑म॒श्विना॑ यु॒वम्। इ॒ह म॒ह्यं नि॒ यच्छ॑तम्। उप॑
 च्छा॒यामि॑व घृ॒णैः। अ॒गन्म॑ शर्म॒ ते व॒यम्॥३९॥

अग्ने हिरण्यसन्दृशः। अदब्धेभिः सवितः पायुभिर्ध्वम्।
 शिवेभिर्द्य परिपाहि नो गयम्। हिरण्यजिह्वः सुविताय नव्यसे।
 रक्षा माकिर्नो अघशंस ईशत। मदमदे हि नो ददुः। यूथा
 गवामृजुक्रतुः। सङ्गभाय पुरुशता। उभया हस्त्या वसु। शिशीहि
 राय आ भर॥४०॥

शिप्रिन्वाजानां पते। शचीवस्तवं दंसना। आ तू न इन्द्र
 भाजय। गोष्वश्वेषु शुभ्रुषु। सहस्रेषु तुवीमघ। यदेवा देवहेडनम्।
 देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा यूयम्। ऋतस्यर्तेन
 मुञ्चत। ऋतस्यर्तेनाऽऽदित्याः॥४१॥

यजत्रा मुञ्चतेह मा। यज्ञैर्वो यज्ञवाहसः। आशिक्षन्तो न
 शेकिम। मेदस्वता यजमानाः। सुचाऽऽज्येन जुह्वतः। अकामा
 वो विश्वेदेवाः। शिक्षन्तो नोप शेकिम। यदि दिवा यदि नक्तम्।
 एन एनस्योकरत्। भूतं मा तस्माद्भव्यं च॥४२॥

द्रुपदादिव मुञ्चतु। द्रुपदादिवेन्मुमुचानः। स्विन्नः स्नात्वी
 मलादिव। पूतं पवित्रेणेवाऽऽज्यम्। विश्वे मुञ्चन्तु मैनंसः। उद्वयं
 तमसस्परि। पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यम्। अगन्म
 ज्योतिरुत्तमम्॥४३॥

तवं कृधि वनस्पतीञ्जानतामसन्ति वयं भरादित्याश्च नवं च॥ [४]

वृषा सो अशुः पवते हविष्मान्सोमः। इन्द्रस्य भाग ऋतयुः

शतायुः। स मा वृषाणं वृषभं कृणोतु। प्रियं विशाः सर्ववीरः
सुवीरम्। कस्य वृषा सुते सचा। नियुत्वान्वृषभो रणत्। वृत्रहा
सोमपीतये। यस्ते शृङ्ग वृषोनपात्। प्रणपात्कुण्डपाय्यः। न्यस्मिन्दध्रु
आ मनः॥४४॥

तः सध्रीचीरूतयो वृष्ण्यानि। पौःस्यानि नियुतः सश्व-
रिन्द्रम्। समुद्रं न सिन्धुव उक्थशुष्माः। उरुव्यचंसङ्गिर आ
विशन्ति। इन्द्राय गिरो अनिशितसर्गाः। अपः प्रैरयन्त्सगरस्य
बुध्रात्। यो अक्षणेव चक्रिया शचीभिः। विष्वक्तस्तम्भं पृथिवीमुत
द्याम्। अक्षोदयच्छवसा क्षामबुध्रम्। वार्षावातस्तविषीभिरिन्द्रः॥४५॥

दृढान्यौघादुशमान् ओजः। अवाभिनत्कुम्भः पर्वतानाम्। आ
नो अग्रे सुकेतुना। रयिं विश्वायुपोषसम्। मर्डीकं धेहि जीवसे।
त्वः सोम महे भगम्। त्वं यूनं ऋतायते। दक्षं दधासि जीवसे।
रथं युञ्जते मरुतः शुभे सुगम्। सूरौ न मित्रावरुणा गविंष्टिषु॥४६॥

रजांसि चित्रा विचरन्ति तन्यवः। दिवः सम्राजा पयसा
न उक्षतम्। वाचः सुमित्रावरुणाविरावतीम्। पर्जन्यश्चित्रां
वदति त्विषीमतीम्। अभ्रा वसत मरुतः सुमायया। द्यां
वर्षयतमरुणामरेपसम्। अयुक्त सप्त शुन्युवः। सूरौ रथस्य
नृप्रियः। ताभिर्याति स्वयुक्तिभिः। वहिंष्टेभिर्विहरन् यासि
तन्तुम्॥४७॥

अवव्ययन्नसितं देव वस्वः। दर्विध्वतो रश्मयः सूर्यस्य।
 चर्मेवावाधुस्तमो अप्स्वन्तः। पर्जन्याय प्र गायत। दिवस्पुत्राय
 मीढुषे। स नो यवसमिच्छतु। अच्छा वद तवसं गीर्भिराभिः।
 स्तुहि पर्जन्यं नमसाऽऽविवास। कनिक्रदद्वृषभो जीरदानुः। रेतो
 दधात्वोषधीषु गर्भम्॥४८॥

यो गर्भमोषधीनाम्। गवां कृणोत्यर्वताम्। पर्जन्यः पुरुषीणाम्।
 तस्मा इदास्ये हविः। जुहोता मधुमत्तमम्। इडां नः संयतं करत्।
 तिस्रो यदग्रे शरदस्त्वामित्। शुचिं घृतेन शुचयः सपर्यन्। नामानि
 चिद्वधिरे यज्ञियानि। असूदयन्त तनुवः सुजाताः॥४९॥

इन्द्रश्च नः शुनासीरौ। इमं यज्ञं मिमिक्षतम्। गर्भं धत्तः
 स्वस्तये। ययोरिदं विश्वं भुवनमा विवेश। ययोरानन्दो निहितो
 महेश्च। शुनासीरावृतुभिः संविदानौ। इन्द्रवन्तौ हविरिदं जुषेथाम्।
 आघाये अग्निमिन्धते। स्तृणन्ति बर्हिः। नुषक्। येषामिन्द्रो युवा
 सखा। अग्र इन्द्रश्च मेदिना। हथो वृत्राण्यप्रति। युवः हि
 वृत्रहन्तमा। याभ्याः सुवरजयन्नग्र एव। यावातस्थतुर्भुवनस्य
 मध्ये। प्रचर्षणी वृषणा वज्रबाहू। अग्नी इन्द्रावृत्रहणा हुवे
 वाम्॥५०॥

मन् इन्द्रो गर्विष्ठिषु तन्तुं गर्भः सुजाताः सखा सप्त च॥ [५]

उत नः प्रिया प्रियासु। सप्तस्वसा सुजुष्टा। सरस्वती

स्तोम्याऽभूत्। इमा जुह्वानायुष्मदा नमोभिः। प्रति स्तोमं
सरस्वति जुषस्व। तव शर्मन्प्रियतमे दधानाः। उपस्थेयाम शरणं
न वृक्षम्। त्रीणि पदा विचक्रमे। विष्णुर्गोपा अदाभ्यः। ततो
धर्माणि धारयन्॥५१॥

तदस्य प्रियमभि पाथो अश्याम्। नरो यत्र देवयवो मदन्ति।
उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था। विष्णोः पदे परमे मध्व उथ्सः।
क्रत्वादा अस्थु श्रेष्ठः। अद्य त्वा वन्वन्त्सुरेक्णाः। मर्त आनाश
सुवृक्तिम्। इमा ब्रह्म ब्रह्मवाह। प्रिया त आ बर्हिः सीद। वीहि
सूर पुरोडाशम्॥५२॥

उप नः सूनवो गिरः। शृण्वन्त्वमृतस्य ये। सुमृडीका भवन्तु
नः। अद्या नो देव सवितः। प्रजावन्त्सावीः सौभगम्। परा
दुःष्वप्रियं सुव। विश्वानि देव सवितः। दुरितानि परा सुव।
यद्भद्रं तन्म आ सुव। शुचिर्मर्कैर्बृहस्पतिम्॥५३॥

अध्वरेषु नमस्यत। अनाम्योज आ चके। या धारयन्त
देवा सुदक्षा दक्षपितारा। असुर्याय प्रमहसा। स इत् क्षेति
सुधित ओकसि स्वे। तस्मा इडा पिन्वते विश्वदानी। तस्मै विशः
स्वयमेवानमन्ति। यस्मिन्ब्रह्मा राजनि पूर्व एति। सकृतिमिन्द्र
सच्युतिम्। सच्युतिं जघनच्युतिम्॥५४॥

कनात्काभान्न आ भर। प्रयपस्यन्निव सक्थ्यौ। वि न इन्द्र

मृधो जहि। कनीखुनदिव सापयन्। अभि नः सुष्टुतिं नय। प्रजा-
पतिः स्त्रियां यशः। मुष्कयोरदधात्सपम्। कामस्य तृप्तिमानन्दम्।
तस्याग्रे भाजयेह मा। मोदः प्रमोद आनन्दः॥५५॥

मुष्कयोर्निहितः सपः। सृत्वेव कामस्य तृप्याणि। दक्षिणानां
प्रतिग्रहे। मनसश्चित्तमाकूतिम्। वाचः सत्यमशीमहि। पशूनां
रूपमन्नस्य। यशः श्रीः श्रयतां मयि। यथाऽहमस्या अतृपः
स्त्रियै पुमान्। यथा स्त्री तृप्यति पुंसि प्रिये प्रिया। एवं भगस्य
तृप्याणि॥५६॥

यज्ञस्य काम्यः प्रियः। ददामीत्यग्निर्वदति। तथेति वायुराहु
तत्। हन्तेति सत्यं चन्द्रमाः। आदित्यः सत्यमोमिति।
आपस्तथ्सत्यमा भरन्। यशो यज्ञस्य दक्षिणाम्। असौ
मे कामः समृद्धताम्। न हि स्पशमविदन्नन्यमस्मात्।
वैश्वानरात्पुंरएतारमग्नेः॥५७॥

अथेममन्थन्नमृतममूराः। वैश्वानरं क्षेत्रजित्याय देवाः।
येषामिमे पूर्वे अर्मास आसन्। अयूपाः सद्य विभृता पुरूणि।
वैश्वानर त्वया ते नुत्ताः। पृथिवीमन्यामभितस्थुर्जनासः। पृथिवीं
मातरं महीम्। अन्तरिक्षमुप ब्रुवे। बृहतीमृतये दिवम्। विश्वं
बिभर्ति पृथिवी॥५८॥

अन्तरिक्षं वि पंप्रथे। दुहे द्यौर्बृहती पयः। न ता नशन्ति

न द॑भाति॒ तस्करः॑। नैना॑ अमि॒त्रो व्यथि॑राद॒धर्षति॑। दे॒वाःश्च
याभि॑र्यज॒ते ददा॑ति च। ज्यो॒गित्ताभिः॑ सच॒ते गोप॑तिः स॒ह। न
ता अ॒र्वा रे॒णुक॑काटो अश्नुते। न सः॑स्कृ॒तत्र॑मुप॑ यन्ति॒ ता
अ॒भि। उ॒रुगा॑यमभयं॒ तस्य॑ ता अनु॑। गावो॒ मर्त्य॑स्य॒ वि च॑रन्ति॒
यज्व॑नः॥५९॥

रात्री॒ व्यख्य॑दाय॒ती। पुरु॑त्रा दे॒व्यक्ष॑भिः। विश्वा॒ अधि॑
श्रियो॑ऽधिता॒ उप॑ ते॒ गा इ॒वाकर॑म्। वृणी॑ष्व दु॒हित॑र्दिवः। रात्री
स्तोमं॑ न जि॒ग्युषी॑। दे॒वीं वाच॑मजनयन्त दे॒वाः। तां विश्व॑रूपाः
प॒शवो॑ वदन्ति। सा नो॑ म॒द्रेष॑मूर्जं दुहा॑ना। धे॒नुर्वाग॑स्मानुप॒
सुष्टु॑तैतु॥६०॥

यद्वाग्वद॑न्त्यविचेत॒नानि॑। राष्ट्री॑ दे॒वानां॑ निष॒साद॑ म॒न्द्रा। चत॑स्र
ऊर्जं॑ दुदुहे॒ पया॑सि। क्व॑ स्विदस्याः पर॒मं ज॑गाम। गौरी॑ मि॒माय
सलिलानि॑ तक्ष॑ती। एक॑पदी द्विपदी॒ सा चतु॑ष्पदी। अ॒ष्टाप॑दी
नव॑पदी बभूवुषी॑। स॒हस्रा॑क्षरा पर॒मे व्यो॑मन्। तस्या॑ समु॒द्रा अधि॑
विक्ष॑रन्ति। तेन॑ जीवन्ति प्र॒दिश॑श्चत॑स्रः॥६१॥

ततः॑ क्षरत्य॒क्षर॑म्। तद्वि॒श्वमुप॑ जीवति। इन्द्रा॑सूरा
ज॒नय॑न्वि॒श्वक॑र्मा। म॒रुत्वा॑ अस्तु॒ ग॒णवा॑न्त्सजा॒तवान्।
अ॒स्य स्रु॑षा श्वशुर॑स्य प्र॒शिष्टि॑म्। स॒पत्ना॒ वाचं॑ मन॑सा उपा॒सता॑म्।
इन्द्रः॑ सूरो॒ अतर॑द्रजा॑सि। स्रु॑षा स॒पत्ना॒ श्वशुरो॑ऽयम॑स्तु। अ॒यं

शत्रूँजयतु जर्हृषाणः। अयं वाजं जयतु वाजंसातौ। अग्निः
क्षत्रभृदनिभृष्टमोजः। सहस्रियो दीप्यतामप्रयुच्छन्। विभ्राजमानः
समिधा न उग्रः। आऽन्तरिक्षमरुहदगन्धाम्॥६२॥

धारयन्मुरोडाशं बृहस्पतिं जघनच्युतिमानन्दो भगंस्य तृप्यायुग्नेः पृथिवी यज्वन एतु प्रदिशश्चतस्रो वाजंसातौ
चत्वारि च॥ [६]

वृषाँऽस्य२ शुर्वृषभाय॑ गृह्यसे। वृषाँऽयमुग्रो नृचक्ष॑से। दिव्यः
कर्मण्यो॑ हितो बृहन्नाम॑। वृषभस्य॒ या क॒कुत्। वि॒षूवान् वि॒ष्णो
भवतु। अ॒यं यो मा॑म॒को वृषाँ॑। अथो॒ इन्द्र॑ इव दे॒वेभ्यः॑। वि ब्र॑वीतु
जने॑भ्यः। आयु॑ष्मन्तं वर्च॑स्वन्तम्। अथो॒ अधि॑पतिं वि॒शाम्॥६३॥

अ॒स्याः पृ॑थि॒व्या अ॒ध्यक्ष॑म्। इ॒ममिन्द्र॑ वृष॒भं कृ॑णु। यः सु॒शृङ्गः
सुवृष॑भः। क॒ल्याणो॒ द्रोण॑ आ॒हितः। कार्षी॑वल प्रगाणेन। वृष॒भेण॑
यजाम॑हे। वृष॒भेण॑ यज॑मानाः। अ॒क्रूरे॒णेव स॒र्पिषाँ॑। मृद्ध॑श्च॒ सर्वा
इन्द्रे॑ण। पृ॒तना॑श्च जयाम॑सि॥६४॥

यस्या॒यमृष॑भो ह॒विः। इन्द्रा॑य परिणी॒यते॑। जया॑ति
शत्रु॑मा॒यन्तम्॑। अथो॑ हन्ति पृ॒तन्य॑तः। नृ॒णामहं॑ प्र॒णीर॑सत्। अग्रं
उ॒द्भिन्द॑ताम॑सत्। इन्द्र॒ शुष्मं॑ त॒नुवा॒ मेर॑यस्व। नी॒चा वि॒श्वा
अ॒भिति॑ष्ठा॒भिमा॑तीः। नि शृ॑णीह्याबा॒धं यो नो॒ अस्ति॑। उ॒रुं नो॑
लो॒कं कृ॑णुहि जी॒रदानो॑॥६५॥

प्रेह्य॑भि प्रेहि॒ प्र भ॑रा॒ सह॑स्व। मा वि॒वेनो॒ वि शृ॑णुष्व। जने॑षु।
उदी॑डितो वृष॒भ तिष्ठ॑ शुष्मैः। इन्द्र॒ शत्रूँ॑पुरो अ॒स्माकं॑ यु॒ध्य। अग्ने॑

जेता त्वं जय। शत्रून्सहस्रं ओजसा। वि शत्रून् विमृधो नुद। एतं
ते स्तोमं तुविजात विप्रः। रथं न धीरः स्वपा अतक्षम्। यदीदग्रे
प्रतित्वं देव हर्षाः॥६६॥

सुवर्वतीरप एना जयेम। यो घृतेनाभिमानितः। इन्द्र जैत्राय
जज्ञिषे। स नः सङ्कासु पारय। पृतनासाह्येषु च। इन्द्रो जिगाय
पृथिवीम्। अन्तरिक्षं सुवर्महत्। वृत्रहा पुरुचेतनः। इन्द्रो जिगाय
सहसा सहासि। इन्द्रो जिगाय पृतनानि विश्वा॥६७॥

इन्द्रो जातो वि पुरो रुरोज। स नः परस्पा वरिवः कृणोतु।
अयं कृत्तुरगृभीतः। विश्वजिदुद्धिदिथ्सोमः। ऋषिर्विप्रः काव्येन।
वायुरग्रेगा यज्ञप्रीः। साकङ्गन्मनसा यज्ञम्। शिवो नियुद्धिः
शिवाभिः। वायो शुक्रो अयामि ते। मध्वो अग्रं दिविष्टिषु॥६८॥

आ याहि सोम पीतये। स्वारुहो देव नियुत्वता। इममिन्द्र
वर्धय क्षत्रियाणाम्। अयं विशां विश्पतिरस्तु राजा। अस्मा इन्द्र
महि वर्चासि धेहि। अवर्चसं कणुहि शत्रुमस्य। इममा भञ्ज ग्रामे
अश्वेषु गोषु। निरमुं भञ्ज योऽमित्रो अस्य। वर्षन् क्षत्रस्य ककुभि
श्रयस्व। ततो न उग्रो वि भञ्जा वसूनि॥६९॥

अस्मे द्यावापृथिवी भूरि वामम्। सन्दुहाथां घर्मदुधेव धेनुः।
अयं राजा प्रिय इन्द्रस्य भूयात्। प्रियो गवामोषधीनामुतापाम्।
युनज्मि त उत्तरावन्तमिन्द्रम्। येन जयासि न परा जयासै।

स त्वाऽकरेकवृषभः स्वानाम्। अथो राजन्नुत्तमं मानवानाम्।
उत्तरस्त्वमधरे ते सपत्नाः। एकवृषा इन्द्रसखा जिगीवान्॥७०॥

विश्वा आशाः पृतनाः सञ्जयं जयन्। अभि तिष्ठ शत्रूयतः
सहस्व। तुभ्यं भरन्ति क्षितयो यविष्ठ। बलिमग्ने अन्तित ओत
दूरात्। आ भन्दिष्ठस्य सुमतिं चिकिद्धि। बृहत्ते अग्ने महि शर्म
भद्रम्। यो देह्यो अनमयद्वधस्त्रैः। यो अर्यपत्नीरुषसश्चकार। स
निरुध्या नहुषो यह्यो अग्निः। विशश्चक्रे बलिहृतः सहोभिः॥७१॥

प्र सद्यो अग्ने अत्येष्यन्यान्। आविर्यस्मै चारुतरो बभूथ।
ईडेन्यो वपुष्यो विभावा। प्रियो विशामतिथिर्मानुषीणाम्। ब्रह्मज्येष्ठा
वीर्या सम्भृतानि। ब्रह्माग्ने ज्येष्ठं दिवमा ततान। ऋतस्य ब्रह्म
प्रथमोत जज्ञे। तेनारहति ब्रह्मणा स्पर्धितुङ्कः। ब्रह्म सुचो घृतवतीः।
ब्रह्मणा स्वरवो मिताः॥७२॥

ब्रह्म यज्ञस्य तन्तवः। ऋत्विजो ये हविष्कृतः।
शृङ्गाणीवेच्छृङ्गिणाः सन्ददृश्रिरे। चषालवन्तः स्वरवः पृथिव्याम्।
ते देवासः स्वरवस्तस्थिवांसः। नमः सखिभ्यः सन्नान्माऽवंगात।
अभिभूरग्निरतरद्रजांसि। स्पृधो विहत्य पृतना अभिश्रीः। जुषाणो
म आहुतिं मामहिष्ठ। हत्वा सपत्नान् वरिवस्करन्नः। ईशानं त्वा
भुवनानामभिश्रियम्। स्तौम्यग्र उरुकृतं सुवीरम्। हविर्जुषाणः
सपत्नां अभिभूरसि। जहि शत्रून् रप मृधो नुदस्व॥७३॥

विशां जयामसि जीरदानो हर्या विश्वा दिविष्टिषु वसूनि जिगीवान्महोभिर्मिता नञ्चत्वारि च॥-[७]

स प्र॒ल॒व॒न्न॒वी॒य॒सा। अ॒ग्ने॑ द्यु॒मे॒न॑ सं॒य॒ता॑। बृ॒ह॒त्त॑त॒न्थ॒ भानु॑ना॑।
न॒वं नु॒ स्तोमं॑ म॒ग्न॒ये॑। दि॒वः श्ये॒नाय॑ जी॒जन॑म्। व॒सोः॑ कु॒वि॒द्व॒नाति॑
नः। स्वा॒रु॒हा य॒स्य श्रि॒यो दृ॒शे। र॒यिर्वी॒र॒व॑तो यथा। अ॒ग्ने॑ य॒ज्ञ॒स्य॒
चे॒त॑तः। अ॒दा॑भ्यः पु॒र॒ए॒ता॥७४॥

अ॒ग्निर्वि॒शां मानु॑षीणाम्। तू॒र्णी॑ रथः स॒दा न॒वः। न॒व॒ः सोमा॑य
वा॒जि॒ने॑। आ॒ज्यं प॒य॑सोऽज॒नि। जुष्ट॑ः शु॒चि॑त॒मं व॒सु॑। न॒व॒ः सोम॑
जुष॒स्व नः॑। पी॒यूष॑स्येह तृ॒ष्ण॒हि। यस्ते॑ भा॒ग ऋ॒ता व॒यम्। न॒व॑स्य
सोम॑ ते व॒यम्। आ सु॑म॒तिं वृ॑णीमहे॥७५॥

स नो॑ रा॒स्व स॒ह॒स्रि॒णः॑। न॒व॒ः ह॒वि॒र्जुष॑स्व नः। ऋ॒तुभिः॑ सोम॑
भू॒त॑मम्। तद॒ङ्ग॒ प्रति॑हर्य नः। राज॑न्म॒सोम॑ स्व॒स्तये॑। न॒व॒ः स्तोम॑न्त्र॒व॒ः
ह॒विः। इ॒न्द्रा॒ग्नि॒भ्यां नि॑ वे॒दय॑। त॒ज्जुषे॑ता॒ः स॒चे॑त॒सा। शु॒चिं नु॒ स्तोमं॑
न॒व॑जात॒म॒द्या। इ॒न्द्रा॒ग्नी वृ॒त्र॒ह॒णा जुषे॑था॒म्॥७६॥

उ॒भा हि वा॑ः सु॒ह॒वा जो॑ह॒वीमि॑। ता वा॒ज॑ः स॒द्य उ॑श॒ते
धे॒ष्ठा॑। अ॒ग्निरि॒न्द्रो न॒व॑स्य नः। अ॒स्य ह॒व्य॒स्यं तृ॒प्य॒ताम्।
इ॒ह दे॒वो स॑ह॒स्रि॒णौ॑। य॒ज्ञं न॒ आ हि॑ गच्छ॒ताम्। व॒सु॑म॒न्त॑ः
सु॒व॒र्वि॒द॒म॑। अ॒स्य ह॒व्य॒स्यं तृ॒प्य॒ताम्। अ॒ग्निरि॒न्द्रो न॒व॑स्य नः।
वि॒श्वान्दे॒वाः स्त॑र्पयत॥७७॥

ह॒विषो॑ऽस्य न॒व॑स्य नः। सु॒व॒र्वि॒दो हि॑ ज॒ज्ञिरे॑। ए॒दं ब॒र्हिः

सुष्टरीमा नवेन। अयं यज्ञो यजमानस्य भागः। अयं बभूव भुवनस्य
गर्भः। विश्वे देवा इदमद्यागमिष्ठाः। इमे नु द्यावापृथिवी समीचीं।
तन्वाने यज्ञं पुरुपेशसन्धिया। आऽस्मै पृणीतां भुवनानि विश्वा।
प्रजां पुष्टिममृतं नवेन॥७८॥

इमे धेनू अमृतं ये दुहाते। पयस्वत्युत्तरामेतु पुष्टिः। इमं यज्ञं
जुषमाणे नवेन। समीची द्यावापृथिवी घृताचीं। यविष्ठो हव्यवाहनः।
चित्रभानुर्घृतासुतिः। नवजातो वि रोचसे। अग्ने तत्ते महित्वनम्।
त्वमग्ने देवताभ्यः। भागे देव न मीयसे॥७९॥

स एना विद्वान् यक्ष्यसि। नवः स्तोमं जुषस्व नः। अग्निः
प्रथमः प्राश्जातु। स हि वेद यथा हविः। शिवा अस्मभ्यमोषधीः।
कृणोतु विश्वचर्षणिः। भद्रान्नः श्रेयः समनैष्ट देवाः। त्वयाऽवसेन
समंशीमहि त्वा। स नो मयोभूः पितो आ विशस्व। शं तोकाय
तनुवै स्योनः। एतमु त्वं मधुना संयुतं यवम्। सरस्वत्या
अधिमनावचर्कषुः। इन्द्र आसीत्सीरपतिः शतक्रतुः। कीनाशा
आसन्मरुतः सुदानवः॥८०॥

पुरेता वृणीमहे जुषेथान्तर्पयतामृतन्नवेन मीयसे स्योनश्चत्वारि च॥ [८]

जुष्टश्चक्षुषो जुष्टीनरो नक्तज्ञाता वृषास उत नो वृषाऽस्यःशुः सप्रत्नवद्दष्टौ॥८॥
जुष्टो मन्युर्भगो जुष्टी नरो हरिवर्षसङ्घिरः शिप्रिन्वाजानामुत नः प्रिया यद्वाग्वदन्ती विश्वा आशा अशीतिः॥८०॥
जुष्टः सुदानवः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके चतुर्थः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः ॥

प्रा॒णो र॑क्षति॒ विश्व॑मेज॑त्। इर्यो॑ भू॒त्वा बहु॑धा बहु॒नि। स इ॒त्सर्व॑
व्या॑नशे। यो दे॒वो दे॒वेषु॑ वि॒भूर॑न्तः। आवृ॑द॒दात् क्षे॒त्रिय॑ध्व॒गद्व॑षा।
तमि॒त्प्रा॒णं म॒न॒सोप॑ शिक्ष॒त। अग्रं॑ दे॒वाना॑मि॒दम॑न्तु नो ह॒विः।
म॒न॒स॒श्चित्ते॒दम्। भू॒तं भ॒व्यं च॑ गु॒प्यते। तद्धि॑ दे॒वेष्व॑ग्रि॒यम्॥१॥

आ न॑ ए॒तु पु॒रश्च॑रम्। स॒ह दे॒वैरि॒म॑ ह॒वम्। म॒नः
श्रेय॑सि॒श्रेय॑सि। क॒र्मन् य॒ज्ञप॑तिं दध॑त्। जुष॑तां मे॒ वागि॑द॑
ह॒विः। वि॒राड्वे॒वी पु॒रोहि॑ता। ह॒व्य॒वाड॑न॒पायि॑नी। यया॑ रू॒पाणि॑
बहु॑धा वद॑न्ति। पेशा॑सि दे॒वाः प॑र॒मे ज॒नित्रे॑। सा नो॑
वि॒राड॑न॒पस्फु॑रन्ती॥२॥

वाग्दे॒वी जु॑षतामि॒द॑ ह॒विः। चक्षु॑र्दे॒वानां॑ ज्योति॑र॒मृते॒ न्य॑क्तम्।
अ॒स्य वि॒ज्ञाना॑य बहु॑धा निर्धी॑यते। तस्य॑ सु॒म्रम॑शीमहि। मा नो॑
हासी॑द्विचक्ष॒णम्। आयु॑रि॒न्नः प्रती॑र्यताम्। अन॑न्धाश्चक्षु॑षा व॒यम्।
जी॒वा ज्योति॑रशीमहि। सुव॒ज्योति॑रु॒तामृ॑तम्। श्रोत्रे॑ण भ॒द्रमु॑त
शृ॒ण्वन्ति स॒त्यम्। श्रोत्रे॑ण॒ वाचं॑ बहु॒धोद्य॑मानाम्। श्रोत्रे॑ण॒ मोद॑श्च
मह॑श्च श्रूय॑ते। श्रोत्रे॑ण॒ सर्वा॑ दि॒श आ शृ॑णोमि। येन॒ प्राच्या॑ उ॒त
दक्षि॑णा। प्र॒तीच्यै॑ दि॒शः शृ॑ण्वन्त्यु॒त्तरा॑त्। तदिच्छो॑त्रं बहु॒धोद्य॑मानम्।

अ॒रा॒न्न ने॒मिः परि॒ सर्वं॑ ब॒भूव॥३॥

अ॒ग्नि॒यमन॑पस्फुरन्ती स॒त्यं स॒प्त च॥

[१]

उ॒देहि॑ वा॒जिन्यो॑ अ॒स्य॒पस्व॑न्तः। इ॒दं रा॒ष्ट्रमा॑ वि॒श
सू॒नृता॑वत्। यो रोहि॑तो वि॒श्वमि॑दं ज॒जान॑। स नो॑ रा॒ष्ट्रेषु॑
सु॒धि॒तान्द॑धातु। रोह॑रु॒रोह॑रु॒ रोहि॑त आरु॑रोह। प्र॒जाभि॑र्वृद्धिं
ज॒नुषा॑मुपस्थम्। ताभिः॑ स॒र॒ब्धो अ॒विद॑त्थडुर्वीः। गा॒तुं प्र॑पश्यन्निह
रा॒ष्ट्रमा॑ऽहः। आऽहा॑र॒षीद्रा॒ष्ट्रमि॑ह रोहि॑तः। मृ॒धो व्या॑स्थ॒दभ॑यं नो
अ॒स्तु॥४॥

अ॒स्मभ्य॑ द्यावापृथि॒वी श॑क्करीभिः। रा॒ष्ट्रं दु॑हाथामिह रे॒वती॑भिः।
विम॑मर्श रोहि॑तो वि॒श्वरू॑पः। स॒माच॑क्राणः प्र॒रुहो॑ रुह॑श्च। दि॒वं
ग॒त्वाय॑ मह॒ता म॑हिम्ना। वि नो॑ रा॒ष्ट्रमु॑नत्तु पय॑सा॒ स्वेन॑। यास्ते॒
विश॑स्तप॑सा सं ब॒भूवुः॑। गा॒य॒त्रं व॒त्सम॑नु तास्त॒ आऽगुः॑। तास्त्वा
वि॒शन्तु॑ मह॑सा॒ स्वेन॑। सं मा॑ता पु॒त्रो अ॒भ्येतु॑ रोहि॑तः॥५॥

यू॒यमु॑ग्रा मरुतः पृ॒श्निमा॑तरः। इन्द्रे॑ण स॒युजा॑ प्रमृ॑णीथ शत्रू॑न।
आ वो॒ रोहि॑तो अशृ॒णोद॑भिद्यवः। त्रि॒स॒प्तासो॑ मरुतः स्वा॒दुस॑म्मुदः।
रोहि॑तो द्यावापृथि॒वी ज॑जान। तस्मि॑न्नु॒स्तन्तुं॑ परमे॒ष्ठी त॑तान।
तस्मि॑न्ञ्छि॒श्रिये अ॒ज एक॑पात्। अ॒द॒रुह॑द्यावापृथि॒वी बले॑न।
रोहि॑तो द्यावापृथि॒वी अ॒द॒रुह॑त्। तेन॒ सु॒वं स्त॒भितं॑ तेन॒ नाकः॥६॥

सो अ॒न्तरि॑क्षे रज॑सो वि॒मानः॑। तेन॑ दे॒वाः सु॒व॒र॒न्ववि॑न्दन्।
सु॒शेवं॑ त्वा भा॒नवो॑ दी॒दिवा॑सम्। स॒म॒ग्रासो॑ जु॒ह्वो जा॑तवेदः।

उक्षन्ति त्वा वाजिनमा घृतेन। सःसमग्रे युवसे भोजनानि। अग्रे
शर्धं महते सौभगाय। तवं द्युम्नान्युत्तमानि सन्तु। सञ्जास्पत्यः
सुयममा कृणुष्व। शत्रूयतामभि तिष्ठा महासि॥७॥

अस्त्वेतु रोहितो नाको महासि॥ [२]

पुनर्न इन्द्रो मघवा ददातु। धनानि शक्रो धन्यः सुराधाः।
अर्वाचीनं कृणुतां याचितो मनः। श्रुष्टी नो अस्य हविषो जुषाणः।
यानि नोऽजिनं धनानि। जहर्थ शूर मन्युना। इन्द्रानुविन्द नस्तानि।
अनेन हविषा पुनः। इन्द्र आशाभ्यः परि। सर्वाभ्योऽभयं करत्॥८॥

जेता शत्रून् विचर्षणिः। आकूत्यै त्वा कामाय त्वा समृधे
त्वा। पुरो दधे अमृतत्वाय जीवसे। आकूतिमस्यावसे। काममस्य
समृद्धौ। इन्द्रस्य युञ्जते धियः। आकूतिं देवीं मनसः पुरो दधे।
यज्ञस्य माता सुहवा मे अस्तु। यदिच्छामि मनसा सकामः।
विदेयमेनद्धृदये निविष्टम्॥९॥

सेदग्निरग्नीरत्येत्यन्यान्। यत्र वाजी तनयो वीडुपाणिः।
सहस्रपाथा अक्षरां समेति। आशानां त्वाऽऽशापालेभ्यः। चतुर्भ्यो
अमृतेभ्यः। इदं भूतस्याध्यक्षेभ्यः। विधेम हविषा वयम्। विश्वा
आशा मधुना सः सृजामि। अनमीवा आप ओषधयो भवन्तु।
अयं यजमानो मृधो व्यस्यताम्॥१०॥

अगृभीताः पशवः सन्तु सर्वे। अग्निः सोमो वरुणो मित्र इन्द्रः।

बृहस्पतिः सविता यः सहस्री। पूषा नो गोभिरवसा सरस्वती।
 त्वष्टा रूपाणि समनक्तु यज्ञैः। त्वष्टा रूपाणि दधती सरस्वती।
 पूषा भगः सविता नो ददातु। बृहस्पतिर्दददिन्द्रः सहस्रम्। मित्रो
 दाता वरुणः सोमो अग्निः॥११॥

कुरन्निविष्टमस्यतान्नव च॥ [३]

आ नो भर भगमिन्द्र द्युमन्तम्। नि ते देष्णस्य धीमहि
 प्ररेके। उर्व इव पप्रथे कामो अस्मे। तमापृणा वसुपते वसूनाम्।
 इमं कामं मन्दया गोभिरश्वैः। चन्द्रवता राधसा पप्रथश्च। सुवर्यवो
 मतिभिस्तुभ्यं विप्राः। इन्द्राय वाहः कुशिकासो अक्रन्। इन्द्रस्य
 नु वीर्याणि प्रवोचम्। यानि चकार प्रथमानि वज्री॥१२॥

अहन्नहिमन्वपस्ततर्द। प्रवक्षणा अभिनृत्पर्वतानाम्। अहन्नहिं
 पर्वते शिश्रियाणम्। त्वष्टाऽस्मै वज्रः स्वर्यन्ततक्ष। वाश्रा इव
 धेनवः स्यन्दमानाः। अञ्जः समुद्रमव जग्मुरापः। वृषायमाणोऽवृणीत
 सोमम्। त्रिकद्रुकेष्वपिबथ्सुतस्यं। आ सायकं मघवा दत्त वज्रम्।
 अहन्नेनं प्रथमजा महीनाम्॥१३॥

यदिन्द्राहन्नथमजा महीनाम्। आन्मायिनाममिनाः
 प्रोत मायाः। आथ्सूर्य जनयन्द्यामुषासम्। तादीक्रा शत्रून्
 किलाविविथ्से। अहन्वृत्रं वृत्रतरं व्यसम्। इन्द्रो वज्रेण
 महता वधेन। स्कन्धासीव कुलिशेनाविवृक्णा। अहिः शयत

उपपृक्पृथिव्याम्। अयोध्येव दुर्मद आ हि जुह्वे। महावीरं
तुविबाधमृजीषम्॥१४॥

नातारीरस्य समृतिं वधानाम्। सः रुजानाः पिपिष इन्द्रशत्रुः।
विश्वो विहाया अरतिः। वसुर्दधे हस्ते दक्षिणे। तरणिर्न शिश्रथत्।
श्रवस्यया न शिश्रथत्। विश्वस्मा इदिषुच्यसे। देवत्रा हव्यमूहिषे।
विश्वस्मा इत्सुकृते वारमृण्वति। अग्निर्द्वारा व्यृण्वति॥१५॥

उदुज्जिहानो अभि काममीरयन्। प्रपृश्नन्विश्वा भुवनानि
पूर्वथा। आ केतुना सुषमिद्धो यजिष्ठः। कामं नो अग्रे अभिहर्य
दिग्भ्यः। जुषाणो हव्यममृतैषु दृढ्यः। आ नो रयिं बहुलां
गोमतीमिषम्। नि धेहि यक्षदमृतैषु भूषन्। अश्विना यज्ञमागतम्।
दाशुषः पुरुदः ससा। पूषा रक्षतु नो रयिम्॥१६॥

इमं यज्ञमश्विना वर्धयन्ता। इमौ रयिं यजमानाय धत्तम्।
इमौ पशून्नक्षतां विश्वतो नः। पूषा नः पातु सदमप्रयच्छन्। प्रते
महे सरस्वति। सुभगे वाजिनीवति। सत्यवाचे भरे मतिम्। इदं
ते हव्यं घृतवत्सरस्वति। सत्यवाचे प्रभरेमा हवीःषि। इमानि ते
दुरिता सौभागानि। तेभिर्वयं सुभगांसः स्याम॥१७॥

वज्रहीनामृजीषं व्यृण्वति रक्षतु नो रयिः सौभागान्येकं च॥ [४]

यज्ञो रायो यज्ञ ईशे वसूनाम्। यज्ञः सस्यानामुत सुक्षितीनाम्।
यज्ञ इष्टः पूर्वचित्तिं दधातु। यज्ञो ब्रह्मण्वाः अप्येतु देवान्। अयं

य॒ज्ञो वर्ध॑तां गोभि॒रश्वैः॑। इ॒यं वेदिः॑ स्वप॒त्या सु॒वीरा॑। इ॒दं ब॒र्हिरति॑
ब॒र्हीऽष्य॑न्या। इ॒मं य॒ज्ञं विश्वे॑ अवन्तु दे॒वाः। भग॑ ए॒व भग॑वा॒ः
अस्तु॑ दे॒वाः। तेन॑ व॒यं भग॑वन्तः स्याम॥१८॥

तं त्वा॑ भग॒ सर्व॑ इ॒ज्जोह॑वीमि। स नो॑ भग॒ पुर॑ए॒ता भ॑वे॒ह। भग॒
प्रणे॑त॒र्भग॑ सत्य॒राधः॑। भगे॑मां धिय॒मुद॑व॒ दद॑न्नः। भग॒ प्र णो॑ जनय॒
गोभि॒रश्वैः॑। भग॒ प्र नृभि॑र्नृ॒वन्तः॑ स्याम। शश्व॑तीः समा॒ उप॑यन्ति
लो॒काः। शश्व॑तीः समा॒ उप॑यन्त्यापः। इ॒ष्टं पू॒र्तः॑ शश्व॑तीना॒ः
समा॑ना॒ः शाश्व॑तेन। ह॒विषे॑ष्वा॒ऽनन्तं॑ लो॒कं पर॒मा रु॑रोह॥१९॥

इ॒यमे॒व सा॒ या प्र॑थ॒मा व्यौच्छ॑त्। सा रू॒पाणि॑ कुरु॒ते प॑ञ्च
दे॒वी। द्वे स्वसा॑रौ वय॒तस्त॑न्नमे॒तत्। स॒ना॒तनं॑ वि॒त॑त॒ः ष॑ण्म॒यूख॑म्।
अवा॒न्याऽस्त॑नू॒न्कि॒रतो॑ ध॒त्तो अ॒न्यान्। नाव॑पृ॒ज्याते॑ न ग॑मा॒ते
अ॒न्तम्। आ वो॑ यन्तू॒दवा॒हासो॑ अ॒द्या। वृ॒ष्टिं ये विश्वे॑ म॒रुतो॑ जु॒नन्ति॑।
अ॒यं यो अ॒ग्निर्म॑रु॒तः समि॑द्धः। ए॒तं जु॑ष॒ध्वं क॑वयो यु॒वानः॥२०॥

धा॒रा॒व॒रा म॑रु॒तो धृ॑ष्णुवो॒जसः॑। मृ॒गा न भी॑मास्त॒विषे॑भि॒-
रू॒र्मिभिः॑। अ॒ग्नयो॑ न शु॒शुचा॑ना ऋ॒जी॒षिणः॑। भ्रुमि॒न्धम॑न्त॒ उप॑
गा अ॑वृ॒ण्वता॑ वि च॑क्रमे॒ त्रिदे॑वः। आ वे॒धसं॑ नील॑पृ॒ष्ठं बृ॑हन्त॒म्।
बृ॒हस्प॑ति॒ः स॒दने॑ सा॒दय॑ध्वम्। सा॒दद्यो॑निं द॒म आ दी॑दि॒वाऽस॑म्।
हि॒र॒ण्यव॑र्णम॒रुषः॑ स॒पेमा॑। स हि शु॒चिः श॒तप॑त्रः स शु॒न्ध्यूः॥२१॥

हि॒र॒ण्यवा॑शीरि॒षिः सु॑व॒र॒षाः। बृ॒हस्प॑तिः स स्वा॒वेश॑ ऋ॒ष्वाः।

पूरू सखिभ्य आसुतिं करिष्ठः। पूष॑ स्तव॑ व्र॒ते व॒यम्। नरि॑ष्येम
क॒दाच॑न। स्तो॒तार॑स्त इ॒ह स्म॑सि। यास्ते॑ पू॒षन्ना वो॑ अ॒न्तः स॑मु॒द्रे।
हि॒र॒ण्ययी॑र॒न्तरि॑क्षे चर॑न्ति। याभि॑र्यासि द॒ृत्या॑ सूर्य॑स्य। कामे॑न
कृत॑श्रव॑ इच्छ॑मानः॥२२॥

अ॒र॒ण्यान्य॑र॒ण्यान्य॑सौ। या प्रे॒व न॑श्यसि। क॒था ग्रामं॑ न
पृ॒च्छ॑सि। न त्वा॒भीरि॑व विन्द॑ती (३)। वृषा॑र॒वाय॑ वद॑ते। यदु॒पाव॑ति
चि॒च्चि॒कः। आ॒घा॒टीभि॑रिव धा॒वय॑न्। अ॒र॒ण्यनि॑र्मही॒यते। उ॒त गा॑व॒
इवा॑दन्। उ॒तो वे॒शमे॑व दृश्य॑ते॥२३॥

उ॒तो अ॑र॒ण्यानिः॑ सा॒यम्। श॒क॒टीरि॑व सर्ज॑ति। गाम॑ङ्गैष॒ आ
ह॑यति। दा॒र्वङ्गैष॑ उपा॑वधीत्। वस॑न्नर॒ण्यान्या॑ स॒ायम्। अ॒क्रु॒क्षदि॑तिं
मन्य॑ते। न वा अ॑र॒ण्यानि॑र॒हन्ति। अ॒न्यश्चे॒न्नाभि॑गच्छ॑ति। स्वा॒दोः
फ॒लस्य॑ ज॒ग्ध्वा। यत्र॑ का॒मं नि॑ प॒द्यते। आ॒ञ्जन॑गन्धी॑
सुर॑भीम्। ब॒हूना॑म॒कृषी॑व॒लाम्। प्रा॒हं मृ॒गाणां॑ मा॒तर॑म्।
अ॒र॒ण्यानी॑म॒श॑सिष॒म्॥२४॥

स्या॒म रुरो॑ह॒ युवा॑नः शु॒न्यूरि॑च्छ॒मानो॑ दृश्य॑ते निप॑द्यते च॒त्वारि॑ च॥ [५]

वा॒र्त्रह॑त्याय॒ शव॑से। पृ॒त॒ना॒साह्या॑य च। इन्द्र॒ त्वा वर्त॑यामसि।
सु॒ब्रह्मा॑णं वी॒रव॑न्तं बृ॒हन्त॑म्। उ॒रुं ग॑भी॒रं पृ॒थुबु॑ध्रमिन्द्र।
श्रु॒तर्षि॑मु॒ग्रम॑भिमा॒तिषा॑हम्। अ॒स्मभ्य॑ चि॒त्रं वृष॑ण॑ र॒यिं दा॑ः।
क्षे॒त्रि॒यै त्वा॒ निर्ऋ॑त्यै त्वा। द्रु॒हो मु॑श्चामि॒ वरु॑णस्य॒ पाशा॑त्।
अ॒ना॒गसं॑ ब्रह्म॑णे त्वा करोमि॥२५॥

शिवे ते द्यावापृथिवी उभे इमे। शं ते अग्निः सहाद्विरस्तु।
 शं द्यावापृथिवी सहौषधीभिः। शमन्तरिक्षं सह वातेन ते। शं ते
 चतस्रः प्रदिशो भवन्तु। या दैवीश्चतस्रः प्रदिशः। वातपत्नीरभि सूर्यो
 विचष्टे। तासां त्वा जरस् आ दधामि। प्र यक्ष्मं एतु निर्ऋतिं
 पराचैः। अमोचि यक्ष्मादुरितादवत्यै॥२६॥

द्रुहः पाशान्निर्ऋत्यै चोदमोचि। अहा अवर्तिमविदथ्स्योनम्।
 अप्यभूद्भ्रे सुकृतस्य लोके। सूर्यमृतं तमसो ग्राह्या यत्। देवा
 अमुञ्चन्नसृजन्व्येनसः। एवमहमिमं क्षेत्रियाज्जामिशसात्।
 द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात्। बृहस्पते युवमिन्द्रश्च
 वस्वः। दिव्यस्येशाथे उत पार्थिवस्य। धत्तं रयिं स्तुवते
 कीरयेचित्॥२७॥

यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः। देवायुधमिन्द्रमा जोहुवानाः।
 विश्वावृधमभि ये रक्षमाणाः। येन हुता दीर्घमध्वान्मायनं।
 अनन्तमर्थमनिवथ्स्यमानाः। यत्ते सुजाते हिमवत्सु भेषजम्।
 मयोभूः शन्तमा यद्धृदोऽसि। ततो नो देहि सीबले। अदो गिरिभ्यो
 अधि यत्प्रधावसि। सशोभमाना कन्यैव शुभ्रे॥२८॥

तां त्वा मुद्रला हविषां वर्धयन्ति। सा नः सीबले रयिमा
 भाजयेह। पूर्वं देवा अपरेणानुपश्यं जन्मभिः। जन्मान्यवरैः पराणि।
 वेदानि देवा अयमस्मीति माम्। अहं हित्वा शरीरं जरसः

परस्तात्। प्राणापानौ चक्षुः श्रोत्रम्। वाचं मनसि सम्भृताम्। हित्वा
 शरीरं जरसः परस्तात्। आ भूतिं भूतिं वयमश्नवामहे। इमा
 एव ता उषसो याः प्रथमा व्यौच्छन्। ता देव्यः कुर्वते पञ्चरूपा।
 शश्वतीर्नावपृज्यन्ति। न गमन्त्यन्तम्॥२९॥

करोम्यवर्त्ये चिच्छुभ्रेऽश्नवामहे चत्वारि च॥ [६]

वसूनां त्वाऽधीतेन। रुद्राणामूर्म्या। आदित्यानां तेजसा।
 विश्वेषां देवानां क्रतुना। मरुतामेम्रा जुहोमि स्वाहा। अभिभूति-
 रहमार्गमम्। इन्द्रसखा स्वायुधः। आस्वाशांसु दुष्पहः। इदं वर्चो
 अग्निना दत्तमागात्। यशो भर्गुः सह ओजो बलं च॥३०॥

दीर्घायुत्वाय शतशारदाय। प्रतिगृभ्णामि महते वीर्याय।
 आयुरसि विश्वायुरसि। सर्वायुरसि सर्वमायुरसि। सर्वं म
 आयुर्भूयात्। सर्वमायुर्गेषम्। भूर्भुवः सुवः। अग्निर्धर्मेणान्नादः।
 मृत्युर्धर्मेणान्नपतिः। ब्रह्म क्षत्रं स्वाहा॥३१॥

प्रजापतिः प्रणेता। बृहस्पतिः पुरणुता। यमः पन्थाः। चन्द्रमाः
 पुनरसुः स्वाहा। अग्निरन्नादोऽन्नपतिः। अन्नाद्यमस्मिन् यज्ञे
 यजमानाय ददातु स्वाहा। सोमो राजा राजपतिः। राज्यमस्मिन्
 यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा। वरुणः सम्राट्सम्राट्पतिः।
 साम्राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा॥३२॥

मित्रः क्षत्रं क्षत्रपतिः। क्षत्रमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु

स्वाहा॥ इन्द्रो बलं बलपतिः। बलमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु
 स्वाहा॥ बृहस्पतिर्ब्रह्म ब्रह्मपतिः। ब्रह्मास्मिन् यज्ञे यजमानाय
 ददातु स्वाहा॥ सविता राष्ट्रं राष्ट्रपतिः। राष्ट्रमस्मिन् यज्ञे
 यजमानाय ददातु स्वाहा॥ पूषा विशां विद्वतिः। विशमस्मिन्
 यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा॥ सरस्वती पुष्टिः पुष्टिपत्नी।
 पुष्टिमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा॥ त्वष्टा पशूनां
 मिथुनानां रूपकद्रूपपतिः। रूपेणास्मिन् यज्ञे यजमानाय
 पशून् ददातु स्वाहा॥ ३३ ॥

च स्वाहा साम्राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा विशमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा
 चत्वारिं च (अग्निः सोमो वरुणो मित्र इन्द्रो बृहस्पतिः सविता पूषा सरस्वती त्वष्टा दशः)॥ [७]

स ईं पाहि य ऋजीषी तरुत्रः। यः शिप्रवान्वृषभो यो मतीनाम्।
 यो गौत्रभिद्वज्रभृद्यो हरिष्ठाः। स इन्द्र चित्रां अभि तन्धि वाजान्।
 आ ते शुष्मो वृषभ एतु पश्चात्। ओत्तरादधरागा पुरस्तात्। आ
 विश्वतो अभिसमेत्पर्वाङ्। इन्द्र द्युम्नं सुर्ववद्धेह्यस्मे। प्रोष्वस्मे
 पुरोरथम्। इन्द्राय शूषमर्चत॥ ३४ ॥

अभीके चिदु लोककृत्। सङ्गे समथ्सु वृत्रहा। अस्माकं बोधि
 चोदिता। नभन्तामन्यकेषाम्। ज्याका अधि धन्वसु। इन्द्र वयं
 शुनासीरम्। अस्मिन् यज्ञे हवामहे। आ वाजैरुप नो गमत्। इन्द्राय
 शुनासीराय। स्रुचा जुहुत नो हविः॥ ३५ ॥

जुषतां प्रति मेधिरः। प्र हव्यानि घृतवन्त्यस्मै। हर्यश्वाय भरता

स॒जोषाः॑। इन्द्र॑र्तुभिर्ब्रह्म॑णा वावृ॒धा॒नः। शु॒ना॒सी॒री ह॒विरि॒दं जु॑षस्व।
वयः॑ सु॒पर्णा उ॒प॑सेदुरिन्द्र॑म्। प्रि॒यमे॑धा ऋष॑यो नाध॑मानाः। अप॑
ध्वान्त॑मूर्णुहि पू॒र्धि चक्षुः॑। मुमु॒ग्ध्य॑स्मान्निधये॑ऽव ब॒द्धान्। बृ॒हदिन्द्रा॑य
गाय॑त॥ ३६॥

मरु॑तो वृ॒त्रह॑न्त॑मम्। येन॑ ज्योति॑रज॒नय॑न्नृता॒वृधः॑। दे॒वं
दे॒वाय॑ जागृ॑वि। का॒मि॒हैकाः॑ क इ॒मे प॑त॒ङ्गाः। मा॒न्या॒लाः
कुलि॑परि॒माप॑तन्ति। अना॑वृ॒तैनान्प्र॑ध॑मन्तु दे॒वाः। सौ॒पर्णं॑ चक्षु॑स्त॒नुवा॑
विदे॑य। ए॒वा व॑न्दस्व वरु॑णं बृ॒हन्त॑म्। न॒म॒स्याधी॑र॒ममृ॑तस्य गो॒पाम्।
स नः॑ शर्म॑ त्रि॒वरू॑थं वि॒य॑सत्॥ ३७॥

यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः। नाकै॑ सु॒पर्णमु॑प॒ यत्प॑त॒न्तम्।
हृ॒दा वे॑न॒न्तो अ॒भ्यच॑क्षत त्वा। हि॒र॒ण्यप॑क्षं वरु॑णस्य दू॒तम्। य॒मस्य॑
यो॒नौ शकु॑नं भु॒रण्यु॑म्। शं नो॑ दे॒वीर॒भिष्ट॑ये। आपो॑ भवन्तु पी॒तये॑। शं
यो॒र॒भि स्र॑वन्तु नः। ईशा॑ना॒ वार्या॑णाम्। क्षय॑न्तीश्च॒रष॑णी॒नाम्॥ ३८॥

अ॒पो या॑चामि भेष॑जम्। अ॒प्सु मे॑ सोमो॑ अब्रवीत्।
अ॒न्तर्वि॑श्वानि भेष॑जा। अ॒ग्निं च॑ वि॒श्वश॑म्भुवम्। आप॑श्च
वि॒श्वभै॑षजीः। यद॑प्सु ते॑ सर॒स्वति॑। गोष्व॑श्वेषु॒ यन्म॑धु। तेन॑ मे
वाजि॑नीवति। मुख॑मङ्घ्रि॒ सर॒स्वति॑। या सर॑स्वती वैश॒म्भुल्या॑॥ ३९॥

तस्या॑ मे रा॒स्व। तस्या॑स्ते भक्षी॒य। तस्या॑स्ते भूयिष्ठ॒भाजो॑
भूया॑स्म। अ॒हं त्वद॑स्मि॒ मद॑सि॒ त्वमे॑तत्। ममा॑सि॒ योनि॑स्तव
योनि॑रस्मि। ममै॒व सन्व॑ह॒ ह॒व्यान्य॑ग्ने। पु॒त्रः पि॒त्रे लो॑क॒कृ॒ज्जात॑वेदः।

इहैव सन्तत्र सन्तं त्वाऽग्ने। प्राणेन वाचा मनसा बिभर्मि। तिरो
मा सन्तमायुर्मा प्रहासीत्॥४०॥

ज्योतिषा त्वा वैश्वानरेणोपतिष्ठे। अयं ते योनिर्ऋत्वियः। यतो
जातो अरोचथाः। तं जानन्नग्र आरोह। अथा नो वर्धया रयिम्।
या ते अग्ने यज्ञिया तनूस्तयेह्यारोहात्माऽऽत्मानम्। अच्छा वसूनि
कृण्वन्नस्मे नर्या पुरूणि। यज्ञो भूत्वा यज्ञमा सीद स्वां योनिम्।
जातवेदो भुव आ जायमानः सक्षय एहि। उपावरोह जातवेदः
पुनस्त्वम्॥४१॥

देवेभ्यो हव्यं वह नः प्रजानन्। आयुः प्रजा रयिम्स्मासु
धेहि। अजंस्रो दीदिहि नो दुरोणे। तमिन्द्र जोहवीमि मघवानमुग्रम्।
सत्रा दधानमप्रतिष्कृत र शवा रसि। म र हिष्ठो गीर्भिरा च यज्ञियो-
ऽववर्तत्। राये नो विश्वा सुपथा कृणोतु वज्री। त्रिकंद्रुकेषु महिषो
यवाशिरं तुविशुष्मस्तृपत्। सोममपिबद्विष्णुना सुतं यथाऽवशत्।
स ई ममाद महि कर्म कर्तवे महामुरुम्॥४२॥

सैन र सश्रद्धेवं देवः सत्यमिन्दु र सत्य इन्द्रः। विदद्यती सुरमा
रुग्णमद्रैः। महि पार्थः पूर्य र सद्भियक्कः। अग्रं नयत्सुपद्यक्षराणाम्।
अच्छा रवं प्रथमा जानतीगात्। विदद्भव्य र सुरमा दृढमूर्वम्।
येनानुकं मानुषी भोजन्ते विट्। आ ये विश्वाः स्वपत्यानि चक्रुः।
कृण्वानासौ अमृतत्वार्य गातुम्। त्वं नृभिर्नृपते देवहूतौ॥४३॥

भूरीणि वृत्वा हर्यश्च ह॑सि। त्वन्निदस्युश्चुमुरिम्। धुनिं चा-
 स्वापयो दभीतये सुहन्तु। ए॒वा पा॑हि प्र॒लथा॒ मन्द॑तु त्वा। श्रुधि ब्रह्म
 वावृधस्वो॒त गी॒र्भिः। आ॒विः सूर्य॑ कृणुहि पी॒पिही॒षः। ज॒हि शत्रू॑
 र॒भि गा इन्द्र॑ तृन्धि। अ॒ग्ने बाध॑स्व वि मृ॒धो नुद॑स्व। अपामी॑वा
 अप॒ रक्षा॑सि सेध। अ॒स्मात्स॑मु॒द्राद्बृ॑हतो दि॒वो नः॥४४॥

अ॒पां भू॒मान॒मुप॑ नः सृजे॒ह। यज्ञ॑ प्रति॑ तिष्ठ सु॒म॒तौ
 सु॒शेवा॒ आ त्वा॑। वसू॑नि पु॒रु॒धा वि॑शन्तु। दी॒र्घमा॒युर्यज॑मानाय
 कृ॒ण्वन्। अथा॒मृते॑न ज॒रितार॑मङ्घ्रि। इन्द्रः॑ शु॒नाव॒द्वित॑नोति सी॒रम्।
 सं॒व॒त्स॒रस्य॑ प्रति॒माण॑मे॒तत्। अ॒र्कस्य॑ ज्योति॒स्तदि॑दा॒स ज्येष्ठ॑म्।
 सं॒व॒त्स॒र॑ शु॒नव॒त्सीर॑मे॒तत्। इन्द्र॑स्य रा॒धः प्र॑य॒तं पु॒रु त्मना॑।
 तदर्क॑रूपं वि॒मिमा॑नमेति। द्वा॒द॒शारे॑ प्रति॑ तिष्ठ॒तीदृ॒षा। अ॒श्वा॒यन्तो॑
 ग॒व्यन्तो॑ वा॒जय॑न्तः। ह॒वाम॑हे त्वोप॑गन्त॒वा उ॑। आ॒भूष॑न्तस्त्वा
 सु॒म॒तौ नवा॑याम्। व॒यमिन्द्र॑ त्वा शु॒न॑ ह॒वेम॥४५॥

अ॒र्चत॑ ह॒विर्गा॑यत य॑स॒च्चर॑षणीनां वैश॒म्भ॒ल्या हा॑सी॒त्त्वमु॑रुं दे॒वहू॑तो न॒स्तम्ना॑ षट्॥ [८]

प्रा॒ण उ॒देहि॑ पु॒नरा॑ नो॒ भर॑ य॒ज्ञो रा॒यो वा॒त्रह॑त्याय॒ वसू॑ना॑ स ई॑ पा॒ह्यष्टौ॥८॥
 प्रा॒णो र॑क्षत्यगृ॒भीता॑ धा॒राव॑रा म॒रुतो॑ दी॒र्घायु॑त्वाय॒ ज्योति॑षा त्वा॒ पञ्च॑च॒त्वारि॑शत्॥४५॥
 प्रा॒णः शु॒न॑ ह॒वेम॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके पञ्चमः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

स्वा॒द्वीं त्वा॑ स्वा॒दुना॑। ती॒त्रां ती॒व्रेण॑। अ॒मृता॑म॒मृते॑न। मधु॑मतीं
मधु॑मता। सृ॒जामि॒ स॒ सोमे॑न। सोमो॑ऽस्य॒श्विभ्या॑ पच्यस्व।
सर॑स्वत्यै पच्यस्व। इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑ पच्यस्व। परी॒तो पि॑श्वता
सु॒तम्। सोमो॑ य उ॒त्तम॑ ह॒विः॥१॥

द॒ध॒न्वा यो न॑र्यो अ॒प्स्वन्तरा॑। सु॒षाव॑ सोम॒मद्रि॑भिः। पु॒नातु॑
ते परि॒स्रुत॑म्। सोम॒ सूर्य॑स्य दुहि॒ता। वारे॑ण शश्व॒ता तना॑। वा॒युः
पू॒तः प॒वित्रे॑ण। प्रा॒ङ्ख॒सोमो॑ अति॒द्रुतः॑। इन्द्र॑स्य यु॒ज्यः सखा॑। वा॒युः
पू॒तः प॒वित्रे॑ण। प्र॒त्यङ्ख॒सोमो॑ अति॒द्रुतः॑॥२॥

इन्द्र॑स्य यु॒ज्यः सखा॑। ब्रह्म॑ क्षत्रं प॒वते॑ तेज॒ इन्द्रि॑यम्। सुर॑या
सोमः॑ सु॒त आसु॑तो मदा॒य। शु॒क्रेण॑ देव दे॒वताः॑ पिपृ॒ग्धि। रसे॑नान्नं
यज॑मानाय धेहि। कु॒विद॑ङ्ग यव॑मन्तो यव॑श्चित्। यथा॑ दान्त्य॑नुपूर्व
वि॒यूय॑। इहे॒हैषां कृ॑णुत॒ भोज॑नानि। ये ब॒र्हिषो॑ नमो॑वृत्तिं न ज॒ग्मुः।
उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒श्विभ्या॑ त्वा जुष्टं॑ गृह्णामि॥३॥

सर॑स्वत्या इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑। ए॒ष ते॒ योनि॑स्तेज॒से त्वा। वी॒र्या॑य
त्वा ब॒लाय॑ त्वा। तेजो॑ऽसि तेजो॒ मयि॑ धेहि। वी॒र्य॑मसि वी॒र्य॑ मयि॑
धेहि। बल॑मसि बलं॒ मयि॑ धेहि। नाना॑ हि वा॑ दे॒वहि॑त॒ सदः॑

कृतम्। मा स॑सृ॒क्षाथां पर॒मे व्यो॑मन्। सुरा॒ त्वमसि॑ शु॒ष्मिणी॒
सोमं॑ ए॒षः। मा मां हि॑सीः स्वां योनि॑मावि॒शन्॥४॥

उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्याश्विनं तेजः। सा॒र॒स्वतं॑ वी॒र्य॑म्। ऐ॒न्द्रं
बल॑म्। ए॒ष ते॒ योनि॑र्मोदाय॒ त्वा। आ॒न॒न्दाय॑ त्वा॒ मह॑से त्वा।
ओजो॑ऽस्यो॒जो मयि॑ धेहि। म॒न्युर॑सि म॒न्युं मयि॑ धेहि। महो॑ऽसि
महो॑ मयि॑ धेहि। सहो॑ऽसि सहो॑ मयि॑ धेहि। या व्या॒घ्रं वि॒षूचि॑का।
उ॒भौ वृ॑कं च॒ रक्ष॑ति। श्ये॒नं प॑त॒त्रिण॑सि॒हम्। से॒मं पा॒त्व॒ह॑सः।
सम्पृ॑चः स्थ॒ सं मा॑ भ॒द्रेण॑ पृ॒ङ्ग। वि॒पृचः॑ स्थ॒ वि मा॑ पा॒प्मना॑
पृ॒ङ्ग॥५॥

हविः प्रत्यङ्खसोमो अतिद्रुतो गृह्णाम्याविशन्विषूचिका पञ्च च॥ [१]

सोमो॑ राजा॒ऽमृत॑सुतः। ऋ॒जी॒षेणा॑जहान्मृत्युम्। ऋ॒तेन॑
स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। वि॒पान॑सु॒ शुक्र॑मन्ध॒सः। इन्द्र॑स्येन्द्रि॒यम्। इ॒दं
पयो॑ऽमृतं मधु॑। सोमं॑म॒द्ध्यो व्य॑पिबत्। छ॒न्द॑सा ह॒सः शु॑चिषत्।
ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। अ॒द्ध्यः क्षी॒रं व्य॑पिबत्॥६॥

कु॒ङ्कु॑ङ्गिर॒सो धि॒या। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। अ॒न्ना॑त्परि॒स्रुतो॑
रस॑म्। ब्रह्म॑णा व्य॑पिबत् क्ष॒त्रम्। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। रे॒तो मू॒त्रं
विज॑हाति। योनिं॑ प्रवि॒शदिन्द्रि॑यम्। गर्भो॑ ज॒रायु॑णाऽऽवृ॒तः। उ॒ल्बं
जहा॑ति जन्म॑ना। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमिन्द्रि॑यम्॥७॥

वेदेन रूपे व्यकरोत्। स॒ता॒सु॒ती प्र॒जाप॑तिः। ऋ॒तेन॑
स॒त्यमिन्द्रि॑यम्। सोमे॑न॒ सोमो॑ व्य॑पिबत्। सु॒ता॒सु॒तौ प्र॒जाप॑तिः।

ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। दृष्ट्वा रूपे व्याकरोत्। सत्यानृते प्रजा-
पतिः। अश्रद्धामनृतेऽदधात्। श्रद्धां सत्ये प्रजापतिः। ऋतेन
सत्यमिन्द्रियम्। दृष्ट्वा परिस्सुतो रसम्। शुक्रेण शुक्रं व्यपिबत्। पयः
सोमं प्रजापतिः। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। विपानं शुक्रमन्धसः।
इन्द्रस्येन्द्रियम्। इदं पयोऽमृतं मधु॥८॥

अन्धः क्षीरं व्यपिबन्नमनर्तेन सत्यमिन्द्रियं श्रद्धां सत्ये प्रजापतिरष्टौ च॥ [२]

सुरावन्तं बर्हिषदं सुवीरम्। यज्ञं हिन्वन्ति महिषा
नमोभिः। दधानाः सोमं दिवि देवतांसु। मदेमेन्द्रं यजमानाः
स्वर्काः। यस्ते रसः सम्भृत ओषधीषु। सोमस्य शुष्मः सुरया
सुतस्य। तेन जिन्व यजमानं मदेन। सरस्वतीमश्विनाविन्द्रमग्निम्।
यमश्विना नमुचेरासुरादधि। सरस्वत्यसनोदिन्द्रियाय॥९॥

इमन्तं शुक्रं मधुमन्तमिन्दुम्। सोमं राजानमिह भक्षयामि।
यदत्र रिप्तं रसिनः सुतस्य। यदिन्द्रो अपिबच्छर्चीभिः। अहं तदस्य
मनसा शिवेन। सोमं राजानमिह भक्षयामि। पितृभ्यः स्वधाविभ्यः
स्वधा नमः। पितामहेभ्यः स्वधाविभ्यः स्वधा नमः। प्रपितामहेभ्यः
स्वधाविभ्यः स्वधा नमः। अक्षन्पितरः॥१०॥

अमीमदन्त पितरः। अतीतृपन्त पितरः। अमीमृजन्त पितरः।
पितरः शुन्धध्वम्। पुनन्तु मा पितरः सोम्यासः। पुनन्तु मा
पितामहाः। पुनन्तु प्रपितामहाः। पवित्रेण शतायुषा। पुनन्तु मा
पितामहाः। पुनन्तु प्रपितामहाः॥११॥

प॒वित्रेण॑ श॒तायु॑षा। वि॒श्वमायु॑र्व्य॒श्नवै। अ॒ग्न आ॒यू॑षि प॒वसे॒-
ऽग्ने॑ प॒वस्व। प॒वमा॑नः सु॒वर्जनः॑ पु॒नन्तु॑ मा दे॒वज॒नाः। जा॒तवे॑दः
प॒वित्र॑व॒द्यत्ते॑ प॒वित्र॑म॒र्चिषि॑। उ॒भाभ्यां॑ दे॒व स॒वित॑र्वै॒श्वदे॒वी पु॑न॒ती। ये
स॒मा॒नाः स॒मन॑सः। पि॒तरौ॑ य॒मरा॒ज्यै। तेषां॑ लो॒कः स्व॒धा नमः॑।
य॒ज्ञो दे॒वेषु॑ क॒ल्पता॑म्॥१२॥

ये स॒जा॒ताः स॒मन॑सः। जी॒वा जी॒वेषु॑ मा॒मकाः। तेषां॑ श्री॒र्मयि॑
क॒ल्पता॑म्। अ॒स्मिँल्लो॒के श॒त॑ स॒माः। द्वे स्मृ॒ती अ॑श्रृण॒वं पि॒तृणा॑म्।
अ॒हं दे॒वाना॑मु॒त म॒र्त्याना॑म्। या॒भ्यामि॑दं वि॒श्वमे॒ज॒त्समे॑ति। यद॑न्त॒रा
पि॒तरं॑ मा॒तरं॑ च। इ॒द॑ ह॒विः प्र॒जन॑नं मे अ॒स्तु। दश॑वीर॑ स॒र्वग॑ण॑
स्व॒स्तये॑। आ॒त्म॒सनि॑ प्र॒जा॒सनि॑। प॒शुस॒न्य॑भ॒य॒सनि॑ लो॒क॒सनि॑।
अ॒ग्निः प्र॒जां ब॑हु॒लां मे॑ करोतु। अ॒न्नं प॒यो रे॒तो अ॒स्मासु॑ ध॒त्त।
रा॒य॒स्पोष॑मिष॒मूर्ज॑म॒स्मासु॑ दी॒धर॑त्स्वाहा॥१३॥

इन्द्रियाय॑ पि॒तरं॑ श॒तायु॑षा पु॒नन्तु॑ मा पि॒ताम॒हाः पु॒नन्तु॑ प्र॒पिता॑म॒हाः क॒ल्पता॑स्व॒स्तये॑ प॒ञ्च च॥[३]

सी॒सेन॑ त॒त्र मन॑सा मनी॒षिणः॑। ऊ॒र्णासू॒त्रेण॑ क॒वयो॑ व॒यन्ति॑।
अ॒श्विना॑ य॒ज्ञ॑ स॒विता॑ सर॑स्वती। इन्द्र॑स्य रू॒पं वरु॑णो भिष॒ज्यन्।
तद॑स्य रू॒पम॑मृ॒त॑ श॒चीभिः॑। ति॒स्रोऽधु॑र्दे॒वताः॑ स॒ररा॑णाः।
लो॒मा॒नि श॒र्षैर्ब॑हु॒धा न तो॒कभिः॑। त्वग॑स्य मा॒स॒मभ॑व॒न्न ला॒जाः।
तद॑श्विना॑ भिष॒जा रु॒द्रव॑र्तनी। सर॑स्वती व॒यति॑ पेशो॒ अन्त॑रः॥१४॥

अ॒स्थिं म॒ज्जानं॑ मा॒सरैः। का॒रो॒तरे॑ण दध॑तो॒ गवां॑ त्व॒चि।

सरस्वती॒ मनसा॑ पेश॒लं वसु॑। नास॑त्याभ्यां वयति॒ दर्श॑तं वपुः।
 रसं॑ परि॒स्रुता॒ न रोहि॑तम्। न॒ग्रहु॑र्धीर॒स्तसर॑न्न वेमं। पय॑सा
 शुक्र॑म॒मृतं॑ ज॒नित्र॑म्। सुर॑या॒ मूत्रा॑ञ्जनयन्ति॒ रेतः॑। अपा॑म॒तिं दुर्म॑तिं
 बाध॑मानाः। ऊ॒र्वध्यं॑ वात॑ः स॒बुव॑न्तदा॒रात्॥१५॥

इन्द्रः॑ सु॒त्रामा॒ हृद॑येन स॒त्यम्। पुरो॑डाशेन सवि॒ता ज॑जान।
 यकृ॑त्क्लो॒मानं॑ वरु॒णो भिष॑ज्यन्। मत॑स्त्रे वाय॒व्यैर्न॑ मि॒नाति॑ पित्तम्।
 आ॒त्राणि॑ स्था॒ली मधु॑ पि॒न्वमा॑ना। गुदा॒ पात्रा॑णि सु॒दुघा॒ न धे॑नुः।
 श्ये॑नस्य॒ पत्रं॑ न प्ली॒हा शर्चा॑भिः। आ॒स॒न्दी नाभि॑रु॒दरं॑ न मा॒ता।
 कुम्भो॑ व॒निष्ठु॑र्ज॒निता॑ शर्चा॑भिः। यस्मि॒न्नग्रे॑ यो॒न्यां गर्भो॑ अ॒न्तः॥१६॥

प्ला॒शीर्व्य॑क्तः श॒तधा॑र॒ उ॒त्सः॑। दु॒हे न कु॑म्भीः॒ स्वधां॑ पि॒तृभ्यः॑।
 मुख॑ः॒ सद॑स्य॒ शिर॒ इ॒त्सदे॑न। जि॒ह्वा प॒वित्र॑म॒श्विना॒ सः॑ सर॑स्वती।
 चप्प॑न्न पा॒युर्भिष॑गस्य॒ वालः॑। व॒स्तिर्न शे॒पो हर॑सा तर॒स्वी। अ॒श्विभ्यां॑
 चक्षु॑र॒मृतं॑ ग्रहा॒भ्याम्। छा॒गेन॑ तेजो॒ ह॒विषा॑ शृ॒तेन॑। पक्ष्मा॑णि गो॒धूमैः॑
 क्लै॑रु॒तानि॑। पेशो॒ न शु॒क्लम॑सितं वसा॒ते॥१७॥

अवि॑र्न मे॒षो न॒सि वी॒र्या॑य। प्रा॒णस्य॑ पन्थां अ॒मृतो॑ ग्रहा॒भ्याम्।
 सर॑स्व॒त्युप॒वाकै॑र्व्या॒नम्। नस्या॑नि ब॒र्हिर्ब॑दरैर्ज॒जान। इन्द्र॑स्य
 रू॒पमृ॑ष॒भो बला॑य। कर्णा॑भ्याः॒ श्रोत्र॑म॒मृतं॑ ग्रहा॒भ्याम्। यवा॑
 न ब॒र्हिर्भ्रु॑वि के॒सरा॑णि। क॒र्कन्धु॑ जज्ञे॒ मधु॑ सार॒घं मुखा॑त्।
 आ॒त्मन्नु॑पस्थे॒ न वृ॑कस्य॒ लोमं॑। मुखे॒ श्मश्रू॑णि॒ न व्या॑घ्रलो॒मम्॥१८॥

केशा॒ न शी॒रूषन् यश॑से श्रियै॒ शिखा॑। सि॒ःहस्य॒ लोम॒
 त्विषि॑रिन्द्रियाणि। अङ्गा॑न्या॒त्मन्निष॑जा॒ तद॒श्विना॑। आ॒त्मान॑मङ्गैः
 सम॑धा॒त्सर॑स्वती। इन्द्र॑स्य रूप॑ः श॒तमा॑न॒मायुः। च॒न्द्रेण॒
 ज्योति॑र॒मृतं॒ दधा॑ना। सर॑स्वती॒ योन्यां॑ गर्भ॑मन्तः। अ॒श्विभ्यां॑
 पत्नी॒ सुकृ॑तं बिभर्ति। अ॒पाः रसे॑न॒ वरु॑णो न साम्ना॑। इन्द्र॑ः
 श्रियै॒ जन॑यन्नप्सु राजा॑। तेजः॑ पशूना॑ ह॒विरि॑न्द्रियाव॑त्।
 परि॑स्रुता॒ पय॑सा सार॒घं मधु॑। अ॒श्विभ्यां॑ दु॒ग्धं भिष॑जा॒ सर॑स्वत्या
 सुता॑सुताभ्या॑म्। अ॒मृतः॑ सोम॒ इन्दुः॑॥१९॥

अन्तरं आरादन्तर्वसाते व्याघ्रलोमः राजां चत्वारि च॥ [४]

मित्रो॑ऽसि वरु॑णोऽसि। सम॒हं विश्वै॑र्दे॒वैः। क्ष॒त्रस्य॒ नाभि॑रसि।
 क्ष॒त्रस्य॒ योनि॑रसि। स्यो॒नामा सी॑द। सु॒षदा॒मा सी॑द। मा
 त्वा॑ हि॒सीत्। मा मा॑ हि॒सीत्। निष॑साद धृ॒तव्र॑तो वरु॑णः।
 प॒स्त्या॑स्वा॥२०॥

साम्ना॑ज्याय सु॒क्रतुः॑। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒वे।
 अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्याम्। अ॒श्विनो॑र्भैष॑ज्येन।
 तेज॑से ब्रह्मवर्च॑साया॒भिषि॑श्चामि। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒वे।
 अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्याम्। सर॑स्वत्यै॒ भैष॑ज्येन॥२१॥

वी॒र्या॑या॒न्नाद्या॑या॒भिषि॑श्चामि। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒वे।
 अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्याम्। इन्द्र॑स्येन्द्रि॒येण॑। श्रियै॒

यशसे बलायाभिषिञ्चामि। कोऽसि कतमोऽसि। कस्मै त्वा
 कायं त्वा। सुश्लोकाँ(४) सुमङ्गलाँ(४) सत्यराजा(३)न्। शिरो मे
 श्रीः॥२२॥

यशो मुखम्। त्विषिः केशाश्च श्मश्रूणि। राजा मे प्राणो-
 ऽमृतम्। सम्राट्क्षुः। विराट्क्षेत्रम्। जिह्वा मे भद्रम्। वाङ्महः। मनो
 मन्युः। स्वराङ्गमः। मोदाः प्रमोदा अङ्गुलीरङ्गानि॥२३॥

चित्तं मे सहः। बाहू मे बलमिन्द्रियम्। हस्तौ मे कर्म वीर्यम्।
 आत्मा क्षत्रमुरो मम। पृष्ठीर्मे राष्ट्रमुदरम्सौ। ग्रीवाश्च श्रोण्यौ।
 ऊरू अरली जानुनी। विशो मेऽङ्गानि सर्वतः। नाभिर्मे चित्तं
 विज्ञानम्। पायुर्मेऽपचितिर्भसत्॥२४॥

आनन्दनन्दावाण्डौ मे। भगः सौभाग्यं पसः। जङ्घाभ्यां पद्भ्यां
 धर्मोऽस्मि। विशि राजा प्रतिष्ठितः। प्रति क्षत्रे प्रति तिष्ठामि राष्ट्रे।
 प्रत्यश्वेषु प्रति तिष्ठामि गोषु। प्रत्यङ्गेषु प्रति तिष्ठाम्यात्मन्। प्रति
 प्राणेषु प्रति तिष्ठामि पुष्टे। प्रति द्यावापृथिव्योः। प्रति तिष्ठामि
 यज्ञे॥२५॥

त्रया देवा एकादश। त्रयस्त्रिंशाः सुरार्धसः। बृहस्पतिपुरो-
 हिताः। देवस्य सवितुः सवे। देवा देवैरवन्तु मा। प्रथमा
 द्वितीयैः। द्वितीयास्तृतीयैः। तृतीयाः सत्येन। सत्यं यज्ञेन। यज्ञो
 यजुर्भिः॥२६॥

यजूं॑षि॒ साम॑भिः। सामा॑न्यृग्भिः। ऋचो॑ या॒ज्याभिः। या॒ज्या
वष॑ट्कारैः। वष॑ट्कारा आहु॑तिभिः। आहु॑तयो मे॒ कामा॑न्त्सम॑र्धयन्तु।
भूः स्वाहा॑। लोमा॑नि प्रय॑तिर्मम॑। त्वङ्ग॑ आन॑तिराग॑तिः। मा॒सं म॒
उप॑नतिः। वस्व॑स्थि। म॒ज्जा म॒ आन॑तिः॥२७॥

प॒स्त्या॑स्वा सर॑स्वत्यै भैष॑ज्येन॒ श्रीरङ्गा॑नि भ॒सद्य॑जे य॒ज्ञो यजु॑र्भिरुप॑नतिर्द्वे च॥ ————— [५]

यद्वै॑वा दे॒वहे॑डनम्। दे॒वास॑श्चकृ॒मा व॒यम्। अ॒ग्निर्मा॒ तस्मा॑दे॒नसः॑।
विश्वा॑न्मु॒ञ्चत्व॑ह॒सः। यदि॑ दि॒वा यदि॑ न॒क्तम्। ए॒ना॑सि चकृ॒मा
व॒यम्। वा॒युर्मा॒ तस्मा॑दे॒नसः॑। विश्वा॑न्मु॒ञ्चत्व॑ह॒सः। यदि॑ जाग्र॒द्यदि॑
स्वप्ने॑। ए॒ना॑सि चकृ॒मा व॒यम्॥२८॥

सूर्यो॑ मा॒ तस्मा॑दे॒नसः॑। विश्वा॑न्मु॒ञ्चत्व॑ह॒सः। यद्वा॑मे॒ यद॑रण्ये।
यथ्स॑भायां॒ यदि॑न्द्रि॒ये। यच्छू॑द्रे॒ यद॑र्ये। ए॒नश्च॑कृ॒मा व॒यम्।
यदे॒कस्या॑धि॒ धर्म॑णि। तस्या॑व॒यज॑नमसि। यदा॑पो॒ अघ्न्या॑ वरु॒णेति॑
शपा॑महे। ततो॑ वरु॒ण नो॑ मुञ्च॥२९॥

अव॑भृथ निच॑ङ्कुण निचे॒रुर॑सि निच॑ङ्कुण। अव॑ दे॒वैर्दे॒वकृ॑त॒मेनो॑-
ऽया॑ट्। अव॑ म॒र्त्यैर्म॑र्त्यकृ॒तम्। उ॒रोरा॑ नो॒ देव॑ रि॒षस्पा॑हि। सु॒मित्रा॑ न॒
आप॑ ओष॑धयः सन्तु। दु॒र्मित्रा॑स्तस्मै॒ भूया॑सुः। यो॑ऽस्मान्द्वेष्टि॑। यं च॑
व॒यं द्वि॑ष्मः। द्रु॒पदा॑दि॒वेन्मु॑मुचा॒नः। स्वि॒न्नः स्ना॑त्वी म॒लादि॑व॥३०॥

पू॒तं प॒वित्रे॑णे॒वाऽऽज्य॑म॑। आपः॑ शु॒न्यन्तु॑ मै॒नसः॑। उ॒द्वयं॑
तम॑स॒स्परि॑। पश्य॑न्तो॒ ज्योति॑रु॒त्तर॑म्। दे॒वं दे॒वत्रा॑ सूर्य॑म्। अ॒गन्म॑

ज्योतिरुत्तमम्। प्रतियुतो वरुणस्य पाशः। प्रत्यस्तो वरुणस्य
पाशः। एधोऽस्येधिषीमहि। समिदसि॥३१॥

तेजोऽसि तेजो मयि धेहि। अपो अन्वचारिषम्। रसेन
समंसृक्षमहि। पयस्वा९ अग्र आगमम्। तं मा स९सृज वर्वसा।
प्रजया च धनेन च। समाववर्ति पृथिवी। समुषाः। समु सूर्यः। समु
विश्वमिदं जगत्। वैश्वानरज्योतिर्भूयासम्। विभुं कामं व्यश्नवै।
भूः स्वाहा॥३२॥

स्वप्न एना९सि चकृमा वयं मुञ्च मलादिव समिदसि जगन्नीणि च॥ [६]

होता यक्षत्समिधेन्द्रमिडस्पदे। नाभा पृथिव्या अधि।
दिवो वर्ष्मन्त्समिध्यते। ओजिष्ठश्चरषणी सहान्। वेत्वाऽऽज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षत्तनूनपातम्। ऊतिभिर्जेतांरमपराजितम्। इन्द्र
देव९ सुवर्विदम्। पृथिभिर्मधुमत्तमैः। नराश९सेन तेजसा॥३३॥

वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदिडाभिरिन्द्रमीडितम्।
आजुह्वानममर्त्यम्। देवो देवैः सर्वीर्यः। वज्रहस्तः पुरन्दरः। वेत्वाऽ-
ऽज्यस्य होतर्यजं। होतायक्षद्वरुहिषीन्द्रन्निषद्वरम्। वृषभं नर्यापसम्।
वसुभीरुद्रैरादित्यैः। सयुग्भिर्बरुहिरासदत्॥३४॥

वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदोजो न वीर्यम्। सहो द्वार
इन्द्रमवर्धयन्। सुप्रायणा विश्रयन्तामृतावृधः। द्वार इन्द्राय मीदुषे।
वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदुषे इन्द्रस्य धेनू। सुदुघे मातरौ

मही। सवातरौ न तेजसी। वृत्समिन्द्रमवर्धताम्॥३५॥

वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वैव्या होतांरा। भिषजा
सखाया। हविषेन्द्रं भिषज्यतः। कवी देवौ प्रचेतसौ। इन्द्राय
धत्त इन्द्रियम्। वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तिस्रो देवीः।
त्रयस्त्रिधातवोपसः। इडा सरस्वती भारती॥३६॥

महीन्द्रपत्नीर्हविष्मतीः। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यक्षत्वष्टारमिन्द्रं देवम्। भिषजं सुयजं घृतश्रियम्। पुरुरूपं
सुरेतंसं मघोनिम्। इन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि। वेत्वाऽऽज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षद्वनस्पतिम्। शमितारं शतक्रतुम्। धियो
जोष्टारमिन्द्रियम्॥३७॥

मध्वा समञ्जन्यथिभिः सुगेभिः। स्वदाति हव्यं मधुना घृतेन।
वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदिन्द्रं स्वाहाऽऽज्यस्य।
स्वाहा मेदसः। स्वाहा स्तोकानाम्। स्वाहा स्वाहाकृतीनाम्।
स्वाहा हव्यसूक्तीनाम्। स्वाहा देवां औज्यपान्। स्वाहेन्द्रं
होत्राञ्जुषाणाः। इन्द्र आज्यस्य वियन्तु। होतर्यजं॥३८॥

तेजसाऽऽसदवर्धतां भारतीन्द्रियं जुषाणा द्वे च (समिधेन्द्रन्तनूनपातमिडाभिर्बृहियोजं उपे दैव्या तिस्रस्त्वष्टारं
वनस्पतिमिन्द्रम्॥ समिधेन्द्रं चतुर्वेत्वेकौ वियन्तु द्विर्वीतामेकौ वियन्तु द्विवेत्वेकौ वियन्तु होतर्यजं॥)[७]

समिद्ध इन्द्र उषसामनीके। पुरोरुचा पूर्वकृद्वावृधानः।
त्रिभिर्देवैस्त्रिंशता वज्रबाहुः। जघान वृत्रं वि दुरो ववार।
नराशंसः प्रतिशूरो मिमानः। तनूनपात्प्रति यज्ञस्य धाम।

गोभिर्वपावान्मधुना समञ्जन्। हिरण्यैश्चन्द्री यंजति प्रचेताः। ईडितो
देवैर्हरिवाꣳ अभिष्टिः। आजुह्वानो हविषा शर्धमानः॥३९॥

पुरन्दरो मधवान् वज्रबाहुः। आयातु यज्ञमुपनो जुषाणः।
जुषाणो बर्हिर्हरिवान् इन्द्रः। प्राचीनꣳ सीदत्प्रदिशा पृथिव्याः।
उरुव्यचाः प्रथमानꣳ स्योनम्। आदित्यैरुक्तं वसुभिः सजोषाः।
इन्द्रं दुरः कवृष्यो धावमानाः। वृषाणं यन्तु जनयः सुपत्नीः। द्वारो
देवीरभितो विश्रयन्ताम्। सुवीरा वीरं प्रथमाना महोभिः॥४०॥

उपासानक्ता बृहती बृहन्तम्। पयस्वती सुदुघे शूरमिन्द्रम्।
पेशस्वती तन्तुना संव्ययन्ती। देवानां देवं यंजतः सुरुक्मे। दैव्या
मिमाना मनसा पुरुत्रा। होताराविन्द्रं प्रथमा सुवाचा। मूर्धन् यज्ञस्य
मधुना दधाना। प्राचीनं ज्योतिर्हविषा वृधातः। तिस्रो देवीर्हविषा
वर्धमानाः। इन्द्रं जुषाणा वृषणं न पत्नीः॥४१॥

अच्छिन्नं तन्तुं पयसा सरस्वती। इडा देवी भारती
विश्वतूर्तिः। त्वष्टा दधदिन्द्राय शुष्मम्। अपाकोचिष्टुर्यशसे पुरुणि।
वृषा यज्ञन्वृषणं भूरिरेताः। मूर्धन् यज्ञस्य समनक्तु देवान्।
वनस्पतिरवसृष्टो न पाशैः। त्मन्या समञ्जच्छमिता न देवः।
इन्द्रस्य हव्यैर्जठरं पृणानः। स्वदाति हव्यं मधुना घृतेन।
स्तोकानामिन्दुं प्रति शूर इन्द्रः। वृषायमाणो वृषभस्तुराषाद।
घृतप्रुषा मधुना हव्यमुन्दन्। मूर्धन् यज्ञस्य जुषताꣳ स्वाहा॥४२॥

शर्धमानो महोभिः पत्नीर्धृतेन चत्वारि च॥ [८]

आचर्षणिप्रा विवेष यन्मा। त९ सुध्रीचीः। सत्यमित्तन्न
त्वावा९ अन्यो अस्ति। इन्द्र देवो न मर्त्यो ज्यायान्। अहन्नहिं
परिशयानमर्णः। अवांसृजोऽपो अच्छा समुद्रम्। प्रसंसाहिषे
पुरुहूत शत्रून्। ज्येष्ठस्ते शुष्म इह रातिरस्तु। इन्द्रा भर
दक्षिणेना वसूनि। पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम्। स शेवृधमधि
धाद्युग्नमस्मे। महि क्षत्रं जनाषाडिन्द्र तव्यम्। रक्षा च नो मघोनः
पाहि सूरीन्। राये च नः स्वपत्या इषे धाः॥४३॥

रेवतीनां चत्वारि च॥ [९]

देवं बरुहिरिन्द्र९ सुदेवं देवैः। वीरवथ्स्तीर्णं वेद्यामवर्धयत्।
वस्तोर्वृतं प्राक्तोर्भूतम्। राया बरुहिष्मतोऽत्यगात्। वसुवने
वसुधेयस्य वेतु यजं। देवीद्वार इन्द्र९ सङ्घाते। विङ्घीर्यामन्नवर्धयन्।
आ वथ्सेन तरुणेन कुमारेण चमीविता अपार्वणम्। रेणुककाटं
नुदन्ताम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं॥४४॥

देवी उषासानक्ता। इन्द्रं यज्ञे प्रयत्यहेताम्। दैवीर्विशः
प्रायांसिष्टाम्। सुप्रीते सुधिते अभूताम्। वसुवने वसुधेयस्य वीतां
यजं। देवी जोष्टी वसुधिती। देवमिन्द्रमवर्धताम्। अयाव्यन्याघा
द्वेषा९सि। आन्यावाक्षीद्वसु वार्याणि। यजमानाय शिक्षिते॥४५॥

वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजं। देवी ऊर्जाहुती दुधे सुदुधे।

पय॑सेन्द्र॑मव॑र्धताम्। इष॑मूर्ज॑म॒न्याऽवा॑क्षीत्। स॒ग्धिः॑ स॒पी॑तिम॒न्या।
नवे॑न् पूर्वं दय॑माने। पु॒रा॒णेन॒ नव॑म्। अ॒धा॒ता॒मूर्ज॑मूर्जाहु॑ती॒
वसु॑ वार्या॑णि। यज॑मानाय शि॒क्षिते॑। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां
यज॑॥४६॥

दे॒वा दै॒व्या॒ हो॒ता॒रा। दे॒वमिन्द्र॑मव॑र्धताम्। ह॒ता॒घ॑शः॒सा॒वाभा॑र्ष्टा॒
वसु॑वार्या॑णि। यज॑मानाय शि॒क्षितौ॑। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां यज॑।
दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। प॒ति॒मिन्द्र॑मव॑र्धयन्। अ॒स्पृ॒क्ष॒द्भार॑ती॒ दि॒वम्।
रु॒द्रैर्य॑ज्ञः॒ सर॑स्वती। इ॒डा व॒सु॒मती॑ गृ॒हान्॥४७॥

व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वि॒यन्तु॑ यज॑। दे॒व इन्द्रो॑ न॒रा॒शः॑ सः।
त्रि॒व॒रू॒थस्त्रि॑व॒न्धुरः॑। दे॒वमिन्द्र॑मव॑र्धयत्। श॒तेन॑ शि॒तिपृ॑ष्ठाना॒माहि॑तः।
स॒हस्रे॑ण॒ प्रव॑र्तते। मि॒त्राव॑रु॒णेद॑स्य हो॒त्रम॑र॒हतः॑। बृ॒ह॒स्पतिः॑ स्तो॒त्रम्।
अ॒श्विनाऽऽध्व॑र्यवम्। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वे॒तु यज॑॥४८॥

दे॒व इन्द्रो॑ व॒न॒स्पतिः॑। हि॒र॒ण्य॒पर्णो॑ मधु॑शाखः सु॒पिप्प॒लः।
दे॒वमिन्द्र॑मव॑र्धयत्। दि॒वम॑ग्रे॒णाप्रा॑त्। आ॒ऽन्त॒रि॒क्षं पृ॑थि॒वीम॑द॒हीत्।
व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वे॒तु यज॑। दे॒वं ब॒र्हि॒र्वारि॑ती॒नाम्।
दे॒वमिन्द्र॑मव॑र्धयत्। स्वा॒स॒स्थमि॒न्द्रेणा॑स॒न्नम्। अ॒न्या ब॒र्ही॑ष्य॒भ्य॒-
भूत्। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वे॒तु यज॑। दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृत्।
दे॒वमिन्द्र॑मव॑र्धयत्। स्वि॑ष्टं कुर्व॒न्स्वि॑ष्ट॒कृत्। स्वि॑ष्टम॒द्य क॑रोतु नः।
व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वे॒तु यज॑॥४९॥

वियन्तु यजं शिक्षिते शिक्षिते वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजं गृहान् वेतु यजामृध्वदं (देवं बर्हिर्देवीर्द्वारौ देवी उपासान्तां देवी जोष्टीं देवी ऊर्जाहती देवा दैव्या होतांरा शिक्षितो देवीस्तिस्तिस्मो देवीर्देव इन्द्रो नराशंसो देव इन्द्रो वनस्पतिर्देवं बर्हिर्वारितीनान्देवो अग्निः स्विष्टकृदेवम्। वेतु वियन्तु चतुर्वीतामेकौ वियन्तु चतुर्वैत्ववर्धयदवर्धयन्निर्वर्धतामेकौऽवर्धयश्चतुर्वर्धयत्। वस्तोरा वृथ्सेन दैवीरयावीषं हुताऽस्पृच्छच्छतेन दिवः स्वासृस्थः स्विष्टः शिक्षिते शिक्षिते शिक्षितौ॥) [१०]

होता यक्षत्समिधाऽग्निमिडस्पदे। अश्विनेन्द्रः सरस्वतीम्। अजो धूम्रो न गोधूमैः क्लैर्भेषजम्। मधु शष्पैर्न तेजं इन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तनूनपात्सरस्वती। अविर्मेषो न भेषजम्। पथा मधुमताभरन्। अश्विनेन्द्राय वीर्यम्॥५०॥

बदरैरुपवाकाभिर्भेषजं तोक्त्रभिः। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षं नराशंसं न नग्नहुम्। पतिः सुरायै भेषजम्। मेषः सरस्वती भिषक्। रथो न चन्द्र्यश्विनोर्वपा इन्द्रस्य वीर्यम्। बदरैरुपवाकाभिर्भेषजं तोक्त्रभिः। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं॥५१॥

होता यक्षदिडेडित आजुह्वानः सरस्वतीम्। इन्द्रं बलेन वर्धयन्। ऋषभेण गवैन्द्रियम्। अश्विनेन्द्राय वीर्यम्। यवैः कर्कन्धुभिः। मधु लाजैर्न मासरम्। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वर्हिः सुष्टरीमोर्णम्रदाः। भिषङ्गासत्या॥५२॥

भिषजाऽश्विनाऽश्वा शिशुमती। भिषग्धेनुः सरस्वती। भिषग्दुह

इन्द्राय भेषजम्। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य
 होतर्यजं। होता यक्षद्दुरो दिशः। कवष्यो न व्यचस्वतीः। अश्विभ्यां
 न दुरो दिशः। इन्द्रो न रोदसी दुधे। दुहे कामान्त्सरस्वती॥५३॥

अश्विनेन्द्राय भेषजम्। शुक्रं न ज्योतिरिन्द्रियम्। पयः सोमः
 परिस्नुतां घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्सुपेशसोषे
 नक्तं दिवा। अश्विना सज्जानाने। समं जाते सरस्वत्या। त्विषिमिन्द्रे
 न भेषजम्। श्येनो न रजसा हृदा। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं
 मधुं॥५४॥

वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वैव्या होतारा भिषजा-
 ऽश्विना। इन्द्रं न जागृवी दिवा नक्तं न भेषजैः। शूषं सरस्वती
 भिषक्। सीसेन दुह इन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधुं।
 वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तिस्रो देवीर्न भेषजम्।
 त्रयस्त्रिधातवोऽपसः। रूपमिन्द्रे हिरण्ययम्॥५५॥

अश्विनेडा न भारती। वाचा सरस्वती। मह इन्द्राय
 दधुरिन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य
 होतर्यजं। होता यक्षत्त्वष्टारमिन्द्रमश्विना। भिषजं न सरस्वतीम्।
 ओजो न जूतिरिन्द्रियम्। वृको न रभसो भिषक्। यशः सुरया
 भेषजम्॥५६॥

श्रिया न मासरम्। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधुं।
 वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वनस्पतिम्। शमितारं

शतक्रतुम्। भीमं न मन्युः राजानं व्याघ्रं नमसाऽश्विना भामम्।
सरस्वती भिषक्। इन्द्राय दुह इन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्नुता
घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजः॥५७॥

होता यक्षदग्निः स्वाहाऽऽज्यस्य स्तोकानाम्। स्वाहा
मेदसां पृथक्। स्वाहा छागमश्विभ्याम्। स्वाहा मेषः सरस्वत्यै।
स्वाहर्षभमिन्द्राय सिंहाय सहसेन्द्रियम्। स्वाहाऽग्निं न
भेषजम्। स्वाहा सोममिन्द्रियम्। स्वाहेन्द्रः सुत्रामाणः सवितारं
वरुणं भिषजां पतिम्। स्वाहा वनस्पतिं प्रियं पाथो न भेषजम्।
स्वाहा देवाः आज्यपान्॥५८॥

स्वाहाऽग्निः होत्राङ्गुषाणो अग्निर्भेषजम्। पयः सोमः
परिस्नुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजः। होता यक्षदश्विना
सरस्वतीमिन्द्रः सुत्रामाणम्। इमे सोमाः सुरामाणः। छागेन
मेषैर्ऋषभैः सुताः। शष्पेन तोक्त्रभिः। लाजैर्महस्वन्तः। मदा
मासरेण परिष्कृताः। शुक्राः पयस्वन्तोऽमृताः। प्रस्थिता वो
मधुश्चुतः। तानश्विना सरस्वतीन्द्रः सुत्रामां वृत्रहा। जुषन्ताः
सौम्यं मधु। पिबन्तु मदन्तु वियन्तु सोमम्। होतर्यजः॥५९॥

वीर्यं वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं नासत्या सरस्वती मधुं हिरण्यं भेषजं वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजाज्यपानमृताः
पञ्च च (समिधाऽग्निः षट्। तनूनपांश्मत्। नराशः समृषिः। इडेडितो यवैरष्टौ। बुरुहिः सप्त। दुरोऽश्विना
नवं। सुपेशः सर्षिः। दैव्या होतांरा सीसेन रसः। तिस्रस्त्वष्टारमष्टावष्टौ। वनस्पतिमृषिः। अग्नित्रयोदश।
अश्विना द्वादश त्रयोदश। समिधाऽग्निं बदरेर्बदरैर्यवैरश्विना त्विषिमश्विना न भेषजं रूपमश्विनां भीमं
भामम्॥॥

समिद्धो अ॒ग्निर॑श्विना। त॒प्तो घ॒र्मो वि॒राट्॑सुतः। दु॒हे
धे॒नुः सर॑स्वती। सोम॑ः शु॒क्रमि॑हेन्द्रि॒यम्। त॒नूपा भि॒षजा॑
सु॒ते। अ॒श्विनो॒भा सर॑स्वती। मध्वा॒ रजा॑ःसीन्द्रि॒यम्। इन्द्रा॑य
प॒थिभि॑र्वहान्। इन्द्रा॑येन्दुः सर॑स्वती। नरा॒शः सैन॑ न॒ग्रहः॑॥६०॥

अधा॑ताम॒श्विना॒ मधु॑। भेष॑जं भि॒षजा॑ सु॒ते। आ॒जुह्वा॑ना
सर॑स्वती। इन्द्रा॑येन्द्रि॒याणि॑ वी॒र्यम्॑। इडा॑भिरश्विनाविषम्। समूर्जः
स॑ र॒यिं द॑धुः। अ॒श्विना॒ नमु॑चेः सु॒तम्। सोम॑ः शु॒क्रं प॑रि॒स्रुता॑।
सर॑स्वती॒ तमा॑भरत्। ब॒रुहि॑षेन्द्रा॒य पा॑त॒वे॥६१॥

क॒व॒प्यो न॒ व्यच॑स्वतीः। अ॒श्विभ्यां॒ न दुरो॑ दि॒शः। इन्द्रो॒ न
रोद॑सी दु॒घे। दु॒हे का॒मान्त्सर॑स्वती। उ॒षासा॒ नक्त॑मश्विना। दि॒वेन्द्रः॑
सा॒यमिन्द्रि॑यैः। स॒ञ्जाना॑ने सु॒पेश॑सा। समं॑ जा॒ते सर॑स्वत्या। पा॒तं
नो॑ अश्विना दि॒वा। पा॒हि नक्तः॑ सर॑स्वति॥६२॥

दै॒व्यां हो॑तारा भिषजा। पा॒तमिन्द्रः॑ सचा॑ सु॒ते। ति॒स्रस्त्रे॒धा
सर॑स्वती। अ॒श्विना॒ भार॑तीडा। ती॒व्रं प॑रि॒स्रुता॒ सोमम्॑। इन्द्रा॑य
सुष॑वुर्मदम्। अ॒श्विना॒ भेष॑जं मधु॑। भेष॑जं नः सर॑स्वती। इन्द्रे
त्वष्टा॒ यशः॑ श्रि॒यम्। रू॒पः रू॒पमधुः॑ सु॒ते। ऋ॒तुथेन्द्रो॒ वन॑स्पतिः।
श॒श॒मानः॑ प॑रि॒स्रुता॑। की॒लाल॑म॒श्विभ्यां॒ मधु॑। दु॒हे धे॒नुः सर॑स्वती।
गोभि॑र्न सोममश्विना। मा॒सरे॑ण प॒रिष्कृ॑ता। सम॑धा॒ताः सर॑स्वत्या।
स्वा॒हेन्द्रे॑ सु॒तं मधु॑॥६३॥

न॒ग्रहः॑ पा॒त॒वे सर॑स्वत्यधुः सु॒तेऽष्टौ॑ च॥

अ॒श्विना॑ ह॒विरिन्द्रि॑यम्। नमु॑चेर्धिया॒ सर॑स्वती। आ
 शु॒क्रमा॑सुराद्व॒सु। म॒घमिन्द्रा॑य ज॒भिरे। यम॒श्विना॒ सर॑स्वती।
 ह॒विषेन्द्र॑मवर्धयन्। स बि॑भेद व॒लं म॒घम्। नमु॑चावासुरे सचा॑।
 तमिन्द्रं॑ प॒शवः॒ सचा॑। अ॒श्विनो॒भा सर॑स्वती॥६४॥

दधा॑ना अ॒भ्यनू॑षत। ह॒विषा॑ य॒ज्ञमिन्द्रि॑यम्। य इन्द्रं॑ इन्द्रि॒यं
 द॒धुः। स॒विता वरु॑णो भ॒र्गः। स सु॒त्रामा॑ ह॒विष्म॑तिः। यज॑मानाय
 सश्च॑त। स॒विता वरु॑णोऽदध॑त्। यज॑मानाय दा॒शुषे॑। आद॑त्त
 नमु॑चेर्व॒सु। सु॒त्रामा॒ बल॑मिन्द्रि॒यम्॥६५॥

वरु॑णः क्ष॒त्रमिन्द्रि॑यम्। भगे॑न सवि॒ता श्रि॑यम्। सु॒त्रामा॒ यश॑सा
 बल॑म्। दधा॑ना य॒ज्ञमा॑शत। अ॒श्विना॒ गोभि॑रिन्द्रि॒यम्। अ॒श्वेभिर्वी॑र्यं
 बल॑म्। ह॒विषेन्द्र॑ः सर॑स्वती। यज॑मानमवर्धयन्। ता नास॑त्या
 सु॒पेश॑सा। हि॒र॒ण्यव॑र्तनी॒ नरा॑। सर॑स्वती ह॒विष्म॑ती। इन्द्र॑ कर्म॒सु
 नोऽव॑त। ता भि॒षजा॑ सु॒कर्म॑णा। सा सु॒दुघा॒ सर॑स्वती। स वृ॑त्र॒हा
 श॑त॒क्रतुः॑। इन्द्रा॑य दधुरिन्द्रि॒यम्॥६६॥

उ॒भा सर॑स्वती॒ बल॑मिन्द्रि॒यत्रा॒ पद्वी॑॥

[१३]

दे॒वं ब॒रुहिः॑ सर॑स्वती। सु॒देवमिन्द्रे॑ अ॒श्विना॑। तेजो॑ न
 चक्षु॑र॒क्ष्योः। ब॒रुहिषा॑ दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु॒
 यज॑। दे॒वीर्द्वारो॑ अ॒श्विना॑। भि॒षजे॑न्द्रे सर॑स्वती। प्रा॒णं न वी॑र्य॒न्नसि॑।
 द्वा॒रो दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑॥६७॥

देवी उषासावश्विना॥ मिषजेन्द्रे सरस्वती। बलं न वाचमास्ये॥
 उषाभ्यां दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं। देवी जोष्टी
 अश्विना॥ सुत्रामेन्द्रे सरस्वती। श्रोत्रं न कर्णयोर्यशः। जोष्टीभ्यां
 दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं॥६८॥

देवी ऊर्जाहुती दुधे सुदुधे। पयसेन्द्रः सरस्वत्यश्विना
 मिषजाऽवत। शुक्रं न ज्योतिः स्तनयोराहुती धत्त इन्द्रियम्।
 वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं। देवा देवानां मिषजा॥
 होताराविन्द्रमश्विना॥ वषट्कारैः सरस्वती। त्विषिं न हृदये मतिम्।
 होतृभ्यां दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं॥६९॥

देवीस्तिस्तिस्तिस्ति देवीः। सरस्वत्यश्विना भारतीडा॥ शूषन्न
 मध्ये नाभ्याम्। इन्द्राय दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु
 यजं। देव इन्द्रो नराशंसः। त्रिवरूथः सरस्वत्याऽश्विभ्यामीयते
 रथः। रेतो न रूपममृतं जनित्रम्। इन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि।
 वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं॥७०॥

देव इन्द्रो वनस्पतिः। हिरण्यपर्णो अश्विभ्याम्। सरस्वत्याः
 सुपिप्पलः। इन्द्राय पच्यते मधु। ओजो न जूतिमृषभो न
 भामम्। वनस्पतिर्नो दधदिन्द्रियाणि। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु
 यजं। देवं बर्हिर्वारितीनाम्। अध्वरे स्तीर्णमश्विभ्याम्। ऊर्णम्रदाः
 सरस्वत्याः॥७१॥

स्योनमिन्द्र ते सदः। ईशायै मन्युः राजानं बर्हिषा
 दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज। देवो अग्निः
 स्विष्टकृत्। देवान् यक्षद्यथायथम्। होतारविन्द्रमश्विना। वाचा
 वाचः सरस्वतीम्। अग्निः सोमः स्विष्टकृत्। स्विष्ट इन्द्रः
 सुत्रामा सविता वरुणो भिषक्। इष्टो देवो वनस्पतिः। स्विष्टा
 देवा आज्यपाः। इष्टो अग्निरग्निना। होता होत्रे स्विष्टकृत्। यशो
 न दधदिन्द्रियम्। ऊर्जमपचितिः स्वधाम्। वसुवने वसुधेयस्य
 वियन्तु यज॥७२॥

द्वारो दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज जोष्टीभ्यां दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज
 होतृभ्यां दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजैन्द्रियाणि वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज सरस्वत्या
 वनस्पतिः पद्वं (देवं बर्हिर्देवीद्वारो देवी उपासांश्विना देवी जोष्टी देवी ऊर्जाहुती देवा देवानां
 भिषजां वषट्कारेदेवीस्तिस्तिस्तिस्ति देवीदेव इन्द्रो नराशंसौ देव इन्द्रो वनस्पतिदेवं बर्हिर्वारितानां देवो
 अग्निः स्विष्टकृद्देवानां समिधाग्निं देवं बर्हिः सरस्वत्यश्विना सर्वं वियन्तु। द्वारस्तिस्तिः सर्ववियन्तु। अज
 इन्द्रमोजोऽग्निं परः सरस्वतीम्। नक्तं पूर्वः सरस्वति। अन्यत्र सरस्वती। भिषक्पूर्वं दुह इन्द्रियम्। अन्यत्र
 दधुरिन्द्रियम्। सौत्रामण्याः सुतासुती। अञ्जन्त्ययं यजमानः॥) [१४]

अग्निमद्य होतारमवृणीत। अयः सुतासुती यजमानः।
 पचन्पृक्तीः। पचन्पुरोडाशान्। गृह्णन्ग्रहान्। बध्नन्श्विभ्यां छागः
 सरस्वत्या इन्द्राय। बध्नन्सरस्वत्यै मेषमिन्द्रायश्विभ्याम्।
 बध्नन्निन्द्रायर्षभमश्विभ्याः सरस्वत्यै। सूपस्था अद्य देवो
 वनस्पतिरभवत्। अश्विभ्यां छागेन सरस्वत्या इन्द्राय॥७३॥

सरस्वत्यै मेषेणेन्द्रायश्विभ्याम्। इन्द्रायर्षभेणाश्विभ्याः
 सरस्वत्यै। अक्षः स्तान्मेदस्तः प्रतिपचताग्रभीषुः। अवीवृधन्त ग्रहैः।

अपाताम॒श्विना॒ सर॑स्वतीन्द्रः॒ सु॒त्रामा॑ वृत्र॒हा। सोमा॑न्त्सुरा॒म्णाः।
 उपो॑ उक्थाम॒दाः श्रौ॒द्विमदा॑ अदन्। अवी॑वृधन्ताङ्गू॒षैः। त्वाम॒द्यर्ष॑
 आ॒र्षेय॒र्षीणां॑ नपादवृणीत। अ॒य॒ सु॒तासु॒ती यज॑मानः। बहु॒भ्य
 आ सङ्ग॑तेभ्यः। ए॒ष मे॑ दे॒वेषु॑ वसु॒ वार्या॑ यक्ष्यत॒ इति॑। ता या
 दे॒वा दे॒वदाना॑न्यदुः। तान्य॑स्मा॒ आ च॒ शास्व॑। आ च॑ गुरस्व।
 इ॒षितश्च॑ हो॒तरसि॑ भद्र॒वाच्याय॑ प्रेषितो॒ मानु॑षः। सू॒क्तवा॒काय॑ सू॒क्ता
 ब्रू॑हि॥७४॥

इन्द्राय॒ यज॑मानः सप्त च॑॥ [१५]

उ॒शन्त॑स्त्वा हवाम॒ह आ नो॑ अ॒ग्ने सु॒केतु॑ना॒। त्व॒ सोम॑ म॒हे
 भग॑ त्व॒ सोम॑ प्रचि॑कितो मनी॒षा। त्वया॒ हि नः॑ पि॒तरः॑ सोम॒ पूर्वे॑
 त्व॒ सोम॑ पि॒तृभिः॑ संवि॒दानः॑। बर्हि॑षदः पि॒तर॒ आऽहं॑ पि॒तृन्।
 उप॑हृताः पि॒तरोऽग्नि॑ष्वा॒त्ताः पि॒तरः॑। अ॒ग्निष्वा॒त्तानृ॑तुम॒तो हवाम॑हे।
 नरा॒श॒सो सोम॑पी॒थं य आ॒शुः। ते नो॑ अर्वन्तः सु॒हवा॑ भवन्तु। शं
 नो॑ भवन्तु द्वि॒पदे॒ शं चतु॑ष्पदे। ये अ॒ग्निष्वा॒त्ता येऽन॑ग्निष्वा॒त्ताः॥७५॥

अ॒होमु॑चः पि॒तरः॑ सो॒म्यासः॑। परेऽव॑रेऽमृ॒तासो॑ भवन्तः।
 अधि॑ ब्रुवन्तु ते अ॒वन्त्व॑स्मान्। वा॒न्यायै॑ दु॒ग्धे जु॑षमा॒णाः क॒र॒म्भम्।
 उ॒दीरा॑णा॒ अव॑रे॒ परे॑ च। अ॒ग्निष्वा॒त्ता ऋ॒तुभिः॑ संवि॒दानाः॑।
 इन्द्र॑वन्तो ह॒विरि॒दं जु॑षन्ताम्। यद॑ग्ने क॒व्यवा॑हन॒ त्वम॑ग्र ईडि॒तो
 जा॑तवेदः। मा॒तली॑ क॒व्यैः। ये ता॑तृपु॒र्देव॑त्रा जेह॑मानाः। हो॒त्रावृ॑धः
 स्तोम॑त॒ष्टासो॑ अ॒कैः। आऽग्रे॑ याहि सु॒विद॑त्रै॒भिर्वा॑ङ्। स॒त्यैः क॒व्यैः

पितृभिर्धर्मसद्भिः। हव्यवाहमजरं पुरुप्रियम्। अग्निं घृतेन हविषा
सपर्यन्। उपासदं कव्यवाहं पितृणाम्। स नः प्रजां वीरवतीं
समृण्वतु॥ ७६॥

अनंघ्रिष्वात्ता जेहमानाः सप्त च॥ [१६]

होता यक्षदिडस्पदे। समिधानं महद्यशः। सुषमिद्धं वरेण्यम्।
अग्निमिन्द्रं वयोधसम्। गायत्रीं छन्द इन्द्रियम्। त्र्यविं गां
वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षच्छुचिब्रतम्।
तनूनपातमुद्भिदम्। यं गर्भमदितिर्दधे॥ ७७॥

शुचिमिन्द्रं वयोधसम्। उष्णिहं छन्द इन्द्रियम्। दित्यवाहं गां
वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदीडेन्यम्। ईडितं
वृत्रहन्तमम्। इडाभिरीड्य सहः। सोममिन्द्रं वयोधसम्। अनुष्टुभं
छन्द इन्द्रियम्। त्रिवथ्सं गां वयो दधत्॥ ७८॥

वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षथ्सुबर्हिषदम्।
पूषण्वन्तममर्त्यम्। सीदन्तं बर्हिषि प्रिये। अमृतेन्द्रं वयोधसम्।
बृहतीं छन्द इन्द्रियम्। पश्चाविं गां वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य
होतर्यजं। होतायक्षद्व्यचस्वतीः। सुप्रायणा ऋतावृधः॥ ७९॥

द्वारो देवीर्हिरण्ययीः। ब्रह्माण इन्द्रं वयोधसम्। पङ्क्तिं छन्द
इहेन्द्रियम्। तुर्यवाहं गां वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं।
होता यक्षथ्सुपेशसे। सुशिल्पे बृहती उभे। नक्तोषासा न दर्शते।

विश्वमिन्द्रं वयोधसम्। त्रिष्टुभं छन्द इन्द्रियम्॥८०॥

पष्ठवाहं गां वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्प्रचेतसा। देवानामुत्तमं यशः। होतारा दैव्या कवी। सयुजेन्द्रं वयोधसम्। जगतीं छन्द इहेन्द्रियम्। अनुद्धाहं गां वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्पेशस्वतीः॥८१॥

तिस्रो देवीर्हिरण्ययीः। भारतीर्बृहतीर्महीः। पतिमिन्द्रं वयोधसम्। विराजं छन्द इहेन्द्रियम्। धेनुं गां न वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्सुरेतसम्। त्वष्टारं पुष्टिवर्धनम्। रूपाणि बिभ्रतं पृथक्। पुष्टिमिन्द्रं वयोधसम्॥८२॥

द्विपदं छन्द इहेन्द्रियम्। उक्षाणं गां न वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षच्छतक्रतुम्। हिरण्यपर्णमुक्थिनम्। रशनां बिभ्रतं वशिम्। भगमिन्द्रं वयोधसम्। ककुभं छन्द इहेन्द्रियम्। वशां वेहतं गां न वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्स्वाहाकृतीः। अग्निं गृहपतिं पृथक्। वरुणं भेषजं कविम्। क्षत्रमिन्द्रं वयोधसम्। अतिच्छन्दसं छन्द इन्द्रियम्। बृहदृषभं गां वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं॥८३॥

दधे दधत्तद्वृधं इन्द्रियं पेशस्वतीर्वयोधसं वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं सप्त च (इडस्पदंऽग्निङ्गायत्रीञ्चविम्। शुचिं व्रतं शुचिमुष्णिहं नित्युवाहम्। ईडेन्यु सोममनुष्टुभं त्रिवृत्सम्। सुब्रह्मिपदं मृतेन्द्रं बृहतीं पञ्चाविम्। व्यचस्वतीः सुप्रायणा द्वारो ब्रह्माणः पङ्क्तिमिह तुर्यवाहम्। सुपेशसे विश्वमिन्द्रं त्रिष्टुभं पष्ठवाहम्। प्रचेतसा सयुजेन्द्रं जगतीमिहानुद्धाहम्। पेशस्वतीस्तिस्त्रः पतिं विराजंमिह धेनुना सुरेतसन्त्वष्टारं पुष्टिमिन्द्रं द्विपदमिहोक्षाणत्र। शतक्रतुं भगमिन्द्रं ककुभमिह वशान्न। स्वाहाकृतीः क्षत्रमतिच्छन्दसं बृहदृषभं गां वयो

दधंदिन्द्रियमृषिं वसु नवं दशैर्होन्द्रियमष्टं नव दश गां न वयो दधंदिन्द्रियं सर्वं वेतु॥—[१७]

समिद्धो अग्निः समिधा। सुषमिद्धो वरेण्यः। गायत्री छन्दं
इन्द्रियम्। त्र्यविर्गोर्वयो दधुः। तनूनपाच्छुचित्रतः। तनूपाच्च
सरस्वती। उष्णिक्छन्दं इन्द्रियम्। दित्यवाङ्गोर्वयो दधुः।
इडाभिरग्निरीड्यः। सोमो देवो अमर्त्यः॥८४॥

अनुष्टुप्छन्दं इन्द्रियम्। त्रिविधसो गौर्वयो दधुः। सुबर्हिरग्निः
पूषण्वान्। स्तीर्णबर्हिरमर्त्यः। बृहती छन्दं इन्द्रियम्। पञ्चाविर्गोर्वयो
दधुः। दुरो देवीर्दिशो महीः। ब्रह्मा देवो बृहस्पतिः। पङ्क्तिश्छन्दं
इहेन्द्रियम्। तुर्यवाङ्गोर्वयो दधुः॥८५॥

उषे यही सुपेशंसा। विश्वे देवा अमर्त्याः। त्रिष्टुप्छन्दं
इन्द्रियम्। पष्ठवाङ्गोर्वयो दधुः। दैव्या होतारा भिषजा। इन्द्रेण
सयुजा युजा। जगती छन्दं इहेन्द्रियम्। अनङ्गान्गौर्वयो दधुः।
तिस्र इडा सरस्वती। भारती मरुतो विशः॥८६॥

विराट्छन्दं इहेन्द्रियम्। धेनुर्गौर्न वयो दधुः। त्वष्टा तुरीपो
अद्भुतः। इन्द्राग्नी पुष्टिर्वर्धना। द्विपाच्छन्दं इहेन्द्रियम्। उक्षा
गौर्न वयो दधुः। शमिता नो वनस्पतिः। सविता प्रसुवन्भगम्।
ककुच्छन्दं इहेन्द्रियम्। वशा वेहद्गौर्न वयो दधुः। स्वाहा यज्ञं
वरुणः। सुक्षत्रो भेषजं करत्। अतिच्छन्दाश्छन्दं इन्द्रियम्।
बृहदृषभो गौर्वयो दधुः॥८७॥

अमर्त्यस्तुर्यवाङ्मौर्वयो दधुर्विशो वशा वेहद्रौर्न वयो दधुश्चत्वारि च॥—————[१८]

वसन्तेनर्तुना देवाः। वसवस्त्रिवृता स्तुतम्। रथन्तरेण तेजसा।
हविरिन्द्रे वयो दधुः। ग्रीष्मेण देवा ऋतुना। रुद्राः पञ्चदशे स्तुतम्।
बृहता यशसा बलम्। हविरिन्द्रे वयो दधुः। वर्षाभिर्ऋतुना-
ऽऽदित्याः। स्तोमे सप्तदशे स्तुतम्॥८८॥

वैरूपेण विशौजसा। हविरिन्द्रे वयो दधुः। शारदेनर्तुना देवाः।
एकविंश ऋभवं स्तुतम्। वैराजेन श्रिया श्रियम्। हविरिन्द्रे वयो
दधुः। हेमन्तेनर्तुना देवाः। मरुतस्त्रिणवे स्तुतम्। बलेन शक्ररीः
सहः। हविरिन्द्रे वयो दधुः। शैशिरेणर्तुना देवाः। त्रयस्त्रिंशैऽमृतं
स्तुतम्। सत्येन रेवतीः क्षत्रम्। हविरिन्द्रे वयो दधुः॥८९॥

स्तोमे सप्तदशे स्तुत५ सहो हविरिन्द्रे वयो दधुश्चत्वारि च (वसन्तेन ग्रीष्मेण वर्षाभिः शारदेन हेमन्तेन
शैशिरेण षट्॥)॥—————[१९]

देवं बर्हिरिन्द्रं वयोधसम्। देवं देवमवर्धयत्। गायत्रिया
छन्दसेन्द्रियम्। तेज इन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु
यजं। देवीर्द्वारो देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवीर्देवमवर्धयन्। उष्णिहा
छन्दसेन्द्रियम्। प्राणमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु
यजं॥९०॥

देवी देवं वयोधसम्। उपे इन्द्रमवर्धताम्। अनुष्टुभा
छन्दसेन्द्रियम्। वाचमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य वीतां

यजं। दे॒वी जो॒ष्टीं दे॒वमिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑। दे॒वी दे॒वम॑वर्धताम्।
 बृ॒हत्या॑ छन्द॑सेन्द्रियम्। श्रो॒त्रमिन्द्रे॑ वयो॒ दध॑त्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य
 वी॒तां यज॑॥११॥

दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती दे॒वमिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑। दे॒वी दे॒वम॑वर्धताम्। पु॒ङ्ग्या
 छन्द॑सेन्द्रियम्। शु॒क्रमिन्द्रे॑ वयो॒ दध॑त्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒तां
 यज॑। दे॒वा दै॒व्या हो॑ता॒रा दे॒वमिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑। दे॒वा दे॒वम॑वर्धताम्।
 त्रि॒ष्टुभा॑ छन्द॑सेन्द्रियम्। त्वि॒षिमिन्द्रे॑ वयो॒ दध॑त्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य
 वी॒तां यज॑॥१२॥

दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीर्वयो॑धसम्। पति॑मिन्द्रंमवर्धयन्। जग॑त्या
 छन्द॑सेन्द्रियम्। ब॒लमिन्द्रे॑ वयो॒ दध॑त्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु
 यज॑। दे॒वो न॒राश॑सो दे॒वमिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑। दे॒वो दे॒वम॑वर्धयत्।
 वि॒राजा॑ छन्द॑सेन्द्रियम्। रे॒त इन्द्रे॑ वयो॒ दध॑त्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य
 वे॒तु यज॑॥१३॥

दे॒वो व॒नस्प॑तिर्दे॒वमिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑। दे॒वो दे॒वम॑वर्धयत्। द्वि॒पदा॑
 छन्द॑सेन्द्रियम्। भ॒गमिन्द्रे॑ वयो॒ दध॑त्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वे॒तु
 यज॑। दे॒वं ब॒रुहि॑र्वारि॒तीनां॑ दे॒वमिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑। दे॒वं दे॒वम॑वर्धयत्।
 क॒कुभा॑ छन्द॑सेन्द्रियम्। य॒श इन्द्रे॑ वयो॒ दध॑त्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य
 वे॒तु यज॑। दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृद्दे॒वमिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑। दे॒वो
 दे॒वम॑वर्धयत्। अ॒तिच्छ॑न्दसा॒ छन्द॑सेन्द्रियम्। क्ष॒त्रमिन्द्रे॑ वयो॒ दध॑त्।

वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज॥१४॥

वियन्तु यजं वीतां यजं वीतां यजं वेतु यजं वेतु यजं पञ्च च (देवं बर्हिर्गायत्रिया तेजः। देवीर्द्वारं उष्णिहां प्राणम्। देवी देवमुषे अनुष्टुभा वाचम्। देवी जोष्टीं बृहत्या श्रोत्रम्। देवी ऊर्जाहंती पङ्क्या शुक्रम्। देवा दैव्या होतांरा त्रिष्टुभा त्विषिम्। देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रो देवीः पतिं जगत्या बलम्। देवो नराशंसो विराजा रेतः। देवो वनस्पतिर्द्विपदा भगम्। देवं बर्हिर्वारितीनां ककुभा यशः। देवो अग्निः स्विष्टकृदतिच्छन्दसा क्षत्रम्। वेतु वियन्तु चतुर्वीतामेको वियन्तु चतुर्वैत्ववर्धयदवर्धयश्चतुरवर्धतामेकोऽवर्धयश्चतुरवर्धयत्॥)॥

[२०]

स्वाद्धीं त्वा सोमः सुरावन्तश्च सीसेन मित्रोऽसि यदेवा होता यक्षत्समिधेन्द्रश्च समिद्ध इन्द्र आचरपणिप्रा देवं बर्हिर्होता यक्षत्समिधाऽग्निश्च समिद्धो अग्निरश्विनाऽश्विनां हविरिन्द्रियं देवं बर्हिः सरस्वत्यग्निमद्योशन्तो होता यक्षद्विडस्पदे समिद्धो अग्निः समिधा वसन्तेनर्तुनां देवं बर्हिरिन्द्रं वयोधसं विश्शतिः॥२०॥

स्वाद्धीं त्वाऽमीमदन्त पितरः साम्राज्याय पूतं पवित्रेणोषासानक्ता बदरैरधातां देव इन्द्रो वनस्पतिः पष्ठवाहङ्गां देवी देवं वयोधसं चतुर्नवतिः॥१४॥

स्वाद्धीं त्वां वेतु यजं॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके षष्ठः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः ॥

त्रिवृ॒थस्तो॑मो भवति। ब्र॒ह्मव॑र्चसं वै त्रिवृत्। ब्र॒ह्मव॑र्चसमे॒वाव॑
रुन्धे। अ॒ग्नि॒ष्टोमः॑ सोमो भवति। ब्र॒ह्मव॑र्चसं वा अ॒ग्नि॒ष्टोमः॑।
ब्र॒ह्मव॑र्चसमे॒वाव॑ रुन्धे। रथ॒न्तर॑ꣳ सामं भवति। ब्र॒ह्मव॑र्चसं वै
रथ॒न्तर॑म्। ब्र॒ह्मव॑र्चसमे॒वाव॑ रुन्धे। प॒रि॒स्र॒जी होता॑ भवति॥१॥

अ॒रु॒णो मि॑र्मि॒रस्त्रि॑शु॒क्रः। ए॒तद्वै ब्र॑ह्मवर्चसस्य॑ रू॒पम्।
रू॒पेणै॒व ब्र॑ह्मवर्चसमव॑ रुन्धे। बृ॒ह॒स्पति॑र॒काम॑यत दे॒वानां॑ पु॒रोधां॑
गच्छे॒यमि॑ति। स ए॒तं बृ॑हस्पति॒स॒वम॑पश्यत्। तमा॒ऽह॑रत्।
तेना॑यजत। ततो॒ वै स दे॒वानां॑ पु॒रोधा॑म॒गच्छ॑त्। यः पु॒रोधा॑का॒मः
स्यात्। स बृ॑हस्पति॒स॒वेन॑ यजेत॥२॥

पु॒रोधा॑मे॒व ग॑च्छति। तस्य॑ प्रा॒तः स॒वने॑ स॒न्नेषु॑ ना॒राश॑ꣳसेषु॑।
एका॑दश॒ दक्षि॑णा नीयन्ते। एका॑दश॒ माध्यं॑ दि॒ने स॒वने॑ स॒न्नेषु॑
ना॒राश॑ꣳसेषु॑। एका॑दश॒ तृती॑यस॒वने॑ स॒न्नेषु॑ ना॒राश॑ꣳसेषु॑।
त्रय॑स्त्रि॒ंश॒त्सम्प॑द्यन्ते। त्रय॑स्त्रि॒ंश॒द्वै दे॒वताः॑। दे॒वता॑ ए॒वाव॑ रुन्धे।
अश्व॑श्चतु॒स्त्रि॒ंशः। प्रा॒जाप॑त्यो वा अश्वः॥३॥

प्रा॒जाप॑तिश्चतु॒स्त्रि॒ंशो दे॒वता॑नाम्। याव॑तीरे॒व दे॒वताः॑।
ता ए॒वाव॑ रुन्धे। कृ॒ष्णाजि॑ने॒ऽभिषि॑ञ्चति। ब्रह्म॑णो वा ए॒तद्रू॑पम्।
यत्कृ॑ष्णाजि॒नम्। ब्र॒ह्मव॑र्चसेनै॒वैन॑ꣳ सम॑र्धयति। आ॒ज्येना॒भिषि॑ञ्चति।
तेजो॒ वा आ॒ज्यम्। तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति॥४॥

होतां भवति यजेत वा अश्वो दधाति॥—————[१]

यदाग्नेयो भवति। अग्निमुखा हृद्धिः। अथ यत्पौष्णः। पुष्टिर्वै
पूषा। पुष्टिर्वैश्यस्य। पुष्टिमेवाव रुन्धे। प्रसवाय सावित्रः। अथ
यत्त्वाष्ट्रः। त्वष्टा हि रूपाणि विकरोति। निर्वरुणत्वाय वारुणः॥५॥

अथो य एव कश्च सन्त्सूयते। स हि वारुणः। अथ यद्वैश्वदेवः।
वैश्वदेवो हि वैश्यः। अथ यन्मारुतः। मारुतो हि वैश्यः। सप्तैतानि
हवींषि भवन्ति। सप्तगणा वै मरुतः। पृश्निः पष्ठौही मारुत्या
लभ्यते। विड्वै मरुतः। विश एवैतन्मध्यतोऽभिषिच्यते। तस्माद्वा
एष विशः प्रियः। विशो हि मध्यतोऽभिषिच्यते। ऋषभचर्म-
ऽध्यभिषिञ्चति। स हि प्रजनयिता। दध्राऽभिषिञ्चति। ऊर्वा
अन्नाद्यं दधि। ऊर्जैर्वैनमन्नाद्येन समर्धयति॥६॥

वारुणो विड्वै मरुतोऽष्टौ च॥—————[२]

यदाग्नेयो भवति। आग्नेयो वै ब्राह्मणः। अथ यत्सौम्यः।
सौम्यो हि ब्राह्मणः। प्रसवायैव सावित्रः। अथ यद्वारुहस्पत्यः।
एतद्वै ब्राह्मणस्य वाक्पतीयम्। अथ यदग्नीषोमीयः। आग्नेयो वै
ब्राह्मणः। तौ यदा सङ्गच्छेते॥७॥

अथ वीर्यावत्तरो भवति। अथ यत्सारस्वतः। एतद्धि प्रत्यक्षं
ब्राह्मणस्य वाक्पतीयम्। निर्वरुणत्वायैव वारुणः। अथो य एव
कश्च सन्त्सूयते। स हि वारुणः। अथ यद्वावापृथिव्यः। इन्द्रो
वृत्राय वज्रमुदयच्छत्। तं द्यावापृथिवी नान्वमन्येताम्। तमेतेनैव

भागधेयेनान्वमन्येताम्॥८॥

वज्रस्य वा एषोऽनुमानाय। अनुमतवज्रः सूयाता इति।
अष्टावेतानि हवींषि भवन्ति। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्री ब्रह्म-
वर्चसम्। गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे। हिरण्येन घृतमुत्पुनाति।
तेजस एव रुचे। कृष्णाजिनेऽभिषिञ्चति। ब्रह्मणो वा एतदृक्सामयो
रूपम्। यत्कृष्णाजिनम्। ब्रह्मन्नेवैनमृक्सामयोरध्यभिषिञ्चति।
घृतेनाभिषिञ्चति। तथा वीर्यावत्तरो भवति॥९॥

सङ्गच्छेते भागधेयेनान्वमन्येतां रूपं चत्वारि च॥ [३]

न वै सोमेन सोमस्य सवोऽस्ति। हुतो ह्येषः। अभिषुतो ह्येषः।
न हि हुतः सूयते। सौमीं सूतवंशामा लभते। सोमो वै रेतोधाः।
रेत एव तदधाति। सौम्यर्चाऽभिषिञ्चति। रेतोधा ह्येषा। रेतः सोमः।
रेत एवास्मिन्दधाति। यत्किं च राजसूयमृते सोमम्। तत्सर्वं भवति।
अषाढं युथ्सु पृतनासु पप्रिम। सुवर्षामप्स्वां वृजनस्य गोपाम्।
भरेषुजां सुक्षितिं सुश्रवंसम्। जयन्तं त्वामनु मदेम सोम॥१०॥
रेतः सोमः सप्त च॥ [४]

यो वै सोमेन सूयते। स देवसवः। यः पशुनां सूयते। स
देवसवः। य इष्ट्यां सूयते। स मनुष्यसवः। एतं वै पृथये देवाः
प्रायच्छन्। ततो वै सोऽप्यारण्यानां पशूनामसूयत। यावन्तीः
कियन्तीश्च प्रजा वाचं वदन्ति। तासां सर्वासां सूयते॥११॥

य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। ना॒रा॒शः॑ स्यर्चा॒ऽभिषि॑ञ्चति।
म॒नु॒ष्या॑ वै नरा॒शः॑ सः। नि॒हु॒त्य॒ वावै॑तत्। अथा॒भिषि॑ञ्चति। यत्किं
च॑ राज॒सूय॑मनुत्तरवे॒दीक॑म्। तत्सर्वं॑ भवति। ये मे॑ पश्चा॒शत॑ ददुः।
अ॒श्वाना॑ स॒धस्तु॑तिः। द्यु॒मद॑ग्रे॒ महि॑ श्रवः। बृ॒हत्कृ॑धि म॒घोना॑म्।
नृ॒वद॑मृत नृ॒णाम्॥१२॥

सूय॑ते स॒धस्तु॑तिस्त्रीणि च॥ [५]

ए॒ष गो॑स॒वः। ष॒ट्त्रि॑ं॒श उ॒क्थ्यो॑ बृ॒हत्सा॑मा। प॒व॒माने॑
क॒ण्वर॑थन्त॒रं भ॑वति। यो वै वा॑ज॒पेयः॑। स स॑म्राट्थ॒सवः॑। यो
रा॑ज॒सूयः॑। स व॑रुणस॒वः। प्र॒जाप॑तिः स्वा॒रा॒ज्यं॑ परमे॒ष्ठी। स्वा॒रा॒ज्यं॑
गौ॒रे॒वा। गौ॒रि॒व भ॑वति॥१३॥

य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। उ॒भे बृ॑ह॒द्रथ॑न्त॒रे भ॑वतः।
तद्धि॑ स्वा॒रा॒ज्यम्। अ॒युतं॑ दक्षि॒णाः। तद्धि॑ स्वा॒रा॒ज्यम्। प्र॒ति॒धुषा॑-
ऽभिषि॑ञ्चति। तद्धि॑ स्वा॒रा॒ज्यम्। अ॒नु॒द्धते॑ वेद्यै॒ दक्षि॑णत आ॒हव॑नी-
य॑स्य बृ॒हतः॑ स्तो॒त्रं प्र॑त्य॒भिषि॑ञ्चति। इ॒यं वा॑व र॑थन्त॒रम्॥१४॥

अ॒सौ बृ॑हत्। अ॒नयो॑रे॒वैन॑मन॒न्तर॑हितम॒भिषि॑ञ्चति। प॒शुस्तो॑मो
वा ए॒षः। तेन॑ गो॒सवः॑। ष॒ट्त्रि॑ं॒शः सर्वः॑। रे॒वञ्जा॑तः स॒हसा॑ वृ॒द्धः।
क्ष॒त्राणा॑ क्ष॒त्रभृ॑त्तमो वयो॒धाः। म॒हान्म॑हि॒त्वे त॑स्त॒भानः॑। क्ष॒त्रे रा॑ष्ट्रे
च॑ जा॒गृहि॑। प्र॒जाप॑तेस्त्वा परमे॒ष्ठिनः॑ स्वा॒रा॒ज्येना॑भिषि॑ञ्चामी॒त्याह॑।
स्वा॒रा॒ज्यमे॒वैन॑ गमयति॥१५॥

इ॒व भ॑वति र॒थन्त॑रमा॒हेकं॑ च॥ [६]

सि॒हे व्याघ्र॑ उ॒त या पृ॒दा॒कौ। त्विषि॑र॒ग्नौ ब्रा॑ह्म॒णे सू॒र्ये या।
 इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आग॑न्व॒र्चसा॑ संविदा॒ना।
 या रा॑ज॒न्ये दु॒न्दुभा॑वाय॒तायाम्। अश्व॑स्य॒ क्रन्द्ये॑ पु॒रुष॑स्य मा॒यौ।
 इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आग॑न्व॒र्चसा॑ संविदा॒ना। या
 ह॒स्तिनि॑ द्वी॒पिनि॒ या हि॑र॒ण्ये। त्विषि॑र॒श्वेषु॑ पु॒रुषेषु॑ गोषु॑॥१६॥

इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आग॑न्व॒र्चसा॑ संविदा॒ना।
 रथे॑ अ॒क्षेपु॑ वृष॒भस्य॑ वाजे॑। वाते॑ प॒र्जन्ये॑ वरु॒णस्य॑ शु॒ष्मे। इन्द्रं॑
 या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आग॑न्व॒र्चसा॑ संविदा॒ना। राड॑सि
 वि॒राड॑सि। स॒म्राड॑सि स्व॒राड॑सि। इन्द्रा॑य त्वा॒ तेज॑स्वते॒ तेज॑स्वन्तः
 श्री॒णामि॑। इन्द्रा॑य॒ त्वौज॑स्वत् ओज॑स्वन्तः॒ श्री॒णामि॑॥१७॥

इन्द्रा॑य त्वा॒ पय॑स्वते॒ पय॑स्वन्तः॒ श्री॒णामि॑। इन्द्रा॑य॒ त्वा-
 ऽऽयु॑ष्मत् आयु॑ष्मन्तः॒ श्री॒णामि॑। तेजो॑ऽसि। तत्ते॒ प्र य॑च्छामि।
 तेज॑स्वदस्तु मे॒ मुखम्॑। तेज॑स्वच्छि॒रो अस्तु॑ मे। तेज॑स्वान्
 वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्मु॑। तेज॑सा॒ सम्पि॑पृ॒ग्धि मा॑। ओजो॑ऽसि। तत्ते॒ प्र
 य॑च्छामि॥१८॥

ओज॑स्वदस्तु मे॒ मुखम्॑। ओज॑स्वच्छि॒रो अस्तु॑ मे। ओज॑स्वान्
 वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्मु॑। ओज॑सा॒ सं पि॑पृ॒ग्धि मा॑। पयो॑ऽसि। तत्ते॒ प्र
 य॑च्छामि। पय॑स्वदस्तु मे॒ मुखम्॑। पय॑स्वच्छि॒रो अस्तु॑ मे। पय॑स्वान्
 वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्मु॑। पय॑सा॒ सं पि॑पृ॒ग्धि मा॑॥१९॥

आयुरसि। तत्ते प्र यच्छामि। आयुष्मदस्तु मे मुखम्।
 आयुष्मच्छिरो अस्तु मे। आयुष्मान् विश्वतः प्रत्यङ्। आयुषा
 सं पिपृग्धि मा। इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि। प्रियं रेतो
 वरुण सोम राजन्। मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छ। विश्वे देवा
 जरदष्टिर्यथाऽसत्॥२०॥

आयुरसि विश्वायुरसि। सर्वायुरसि सर्वमायुरसि। यतो वातो
 मनोजवाः। यतः क्षरन्ति सिन्धवः। तासां त्वा सर्वासां रुचा।
 अभिषिञ्चामि वर्चसा। समुद्र इवासि गृह्णनां। सोम इवास्यदाभ्यः।
 अग्निरिव विश्वतः प्रत्यङ्। सूर्य इव ज्योतिषा विभूः॥२१॥

अपां यो द्रवणे रसः। तमहमस्मा आमुष्यायुणाय। तेजसे ब्रह्म-
 वर्चसाय गृह्णामि। अपां य ऊर्मो रसः। तमहमस्मा आमुष्यायुणाय।
 ओजसे वीर्याय गृह्णामि। अपां यो मध्यतो रसः। तमहमस्मा
 आमुष्यायुणाय। पुष्ट्यै प्रजननाय गृह्णामि। अपां यो यज्ञियो रसः।
 तमहमस्मा आमुष्यायुणाय। आयुषे दीर्घायुत्वाय गृह्णामि॥२२॥
 गोष्वोजस्वन्तः श्रीणाम्योजोऽसि तत्ते प्रयच्छामि पयसा सम्पिपृग्धि माऽसद्विभूर्यज्ञियो रसो द्वे च॥[७]

अभिप्रेहि वीरयस्व। उग्रश्चेत्ता सपत्नहा। आतिष्ठ मित्रवर्धनः।
 तुभ्यं देवा अधिब्रवन्। अङ्गौ न्यङ्कावभित् आतिष्ठ वृत्रहन्त्रथम्।
 आतिष्ठन्तं परि विश्वे अभूषन्। श्रियं वसानश्चरति स्वरोचाः।
 महत्तदस्यासुरस्य नाम। आ विश्वरूपो अमृतानि तस्थौ। अनु

त्वेन्द्रो मदत्वनु बृहस्पतिः॥२३॥

अनु सोमो अन्वग्निरावीत्। अनु त्वा विश्वे देवा अंवन्तु। अनु सप्त राजानो य उताभिषिक्ताः। अनु त्वा मित्रावरुणाविहावतम्। अनु द्यावापृथिवी विश्वशम्भू। सूर्यो अहोभिरनु त्वाऽवतु। चन्द्रमा नक्षत्रैरनु त्वाऽवतु। द्यौश्च त्वा पृथिवी च प्रचेतसा। शुक्रो बृहदक्षिणा त्वा पिपर्तु। अनु स्वधा चिंकितः५ सोमो अग्निः। आऽयं पृणक्तु रजसी उपस्थम्॥२४॥

बृहस्पतिः सोमो अग्निरेकं च॥—————[८]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्। स एतं प्रजापतिरोदनमपश्यत्। सोऽन्नं भूतोऽतिष्ठत्। ता अन्यत्रान्नाद्यमवित्वा। प्रजापतिं प्रजा उपावर्तन्त। अन्नमेवैनं भूतं पश्यन्तीः प्रजा उपावर्तन्ते। य एतेन यजते। य उ चैनमेवं वेद। सर्वाण्यन्नानि भवन्ति॥२५॥

सर्वे पुरुषाः। सर्वाण्येवान्नान्यव रुन्धे। सर्वान्पुरुषान्। राडसि विराडसीत्याह। स्वाराज्यमेवैनं गमयति। यद्विरण्यं ददाति। तेजस्तेनाव रुन्धे। यत्तिसृधन्वम्। वीर्यं तेन। यदष्ट्राम्॥२६॥

पुष्टिं तेन। यत्कमण्डलुम्। आयुष्टेन। यद्विरण्यमा बध्नाति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेवास्मिन्दधाति। अथो तेजो वै हिरण्यम्। तेज एवाऽऽत्मन्धत्ते। यदोदनं प्राश्नाति। एतदेव

सर्वमवरुध्य॥ २७ ॥

तदस्मिन्नेकधाऽधात्। रोहिण्यां कार्यः। यद्वाह्मण एव रोहिणी।
तस्मादेव। अथो वर्ष्मेवैनं समा नानां करोति। उद्यता सूर्येण
कार्यः। उद्यन्तं वा एतं सर्वाः प्रजाः प्रतिनन्दन्ति। दिदृक्षेण्यो
दर्शनीयो भवति। य एवं वेद। ब्रह्मवादिनो वदन्ति॥ २८ ॥

अवेत्योऽवभृथा (३) ना (३) इति। यद्दर्भपुञ्जीलैः पवयति।
तथिस्वदेवावैति। तन्नावैति। त्रिभिः पवयति। त्रयं इमे लोकाः।
एभिरेवैनं लोकैः पवयति। अथो अपां वा एतत्तेजो वर्चः। यद्दर्भाः।
यद्दर्भपुञ्जीलैः पवयति। अपामेवैनं तेजसा वर्चसाऽभिषिञ्चति॥ २९ ॥
भवन्त्यष्टांमवरुध्यं वदन्ति दर्भा यद्दर्भपुञ्जीलैः पवयत्येकं च॥ [९]

प्रजापतिरकामयत बहोर्भूयान्त्स्यामिति। स एतं
पञ्चशारदीयमपश्यत्। तमाऽहरत्। तेनायजत। ततो वै स
बहोर्भूयानभवत्। यः कामयेत बहोर्भूयान्त्स्यामिति। स
पञ्चशारदीयेन यजेत। बहोरेव भूयान्भवति। मरुत्स्तोमो वा एषः।
मरुतो हि देवानां भूर्यिष्ठाः॥ ३० ॥

बहुर्भवति। य एतेन यजते। य उचैनमेवं वेद। पञ्चशारदीयो
भवति। पञ्च वा ऋतवः संवत्सरः। ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठति।
अथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः। पाङ्क्तो यज्ञः। यज्ञमेवाव रुन्धे। सप्तदश
स्तोमा नाति यन्ति। सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेरास्यै॥ ३१ ॥

भूयिष्ठा यन्ति द्वे च॥ _____ [१०]

अ॒ग॒स्त्यो म॒रु॒द्भ्य उ॒क्ष्णः प्रौक्ष॑त्। तानिन्द्र॒ आद॑त्त। त ए॒नं
वज्र॑मु॒द्यत्याभ्या॑यन्त। तान॒ग॒स्त्यश्चै॒वेन्द्र॑श्च कयाशुभीये॑नाशमयताम्।
ताञ्छा॒न्तानुपा॑हयत। यत्क॑याशुभीयं भव॑ति शान्त्यै॑। तस्मा॑देत
ए॒न्द्रामा॑रु॒ता उ॒क्षाणः सव॑नीया भवन्ति। त्रयः प्रथ॑मेऽह॒न्ना ल॑भ्यन्ते।
ए॒वं द्विती॑ये। ए॒वं तृती॑ये॥ ३२॥

ए॒वं च॑तु॒र्थे। प॒ञ्चो॒त्तमेऽह॒न्ना ल॑भ्यन्ते। वर्षि॑ष्ठमिव ह्येतद॑हः।
वर्षि॑ष्ठः समा॒नाना॑ भवति। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॒चैनमे॒वं
वेद॑। स्वा॒रा॒ज्यं वा ए॒ष य॒ज्ञः। ए॒तेन॒ वा ए॒कया॑ वा का॒न्दमः
स्वा॒रा॒ज्यम॑गच्छत्। स्वा॒रा॒ज्यं ग॑च्छति। य ए॒तेन॒ यज॑ते॥ ३३॥

य उ॒ चैनमे॒वं वेद॑। मा॒रु॒तो वा ए॒षः स्तोमः॑। ए॒तेन॒ वै
म॒रुतो॑ दे॒वानां॒ भूयि॑ष्ठा अभवन्। भूयि॑ष्ठः समा॒नाना॑ भवति। य
ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॒ चैनमे॒वं वेद॑। प॒ञ्चशा॑र॒दीयो॒ वा ए॒ष य॒ज्ञः।
आ प॑ञ्च॒मात्पुरु॑षा॒दन्न॑मत्ति। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॒ चैनमे॒वं वेद॑।
स॒प्तद॑शः स्तोमा॒ नाति॑ यन्ति। स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑तेरे॒व
नैति॑॥ ३४॥

तृतीये गच्छति य एतेन यजतेऽति य एतेन यजते य उ चैनमेवं वेद त्रीणि च (अ॒ग॒स्त्यः स्वा॒रा॒ज्यं
मारुतः प॑ञ्चशा॒र॒दीयो॒ वा ए॒ष य॒ज्ञः स॑प्तद॒शं प्र॒जाप॑तेरे॒व नैति॑॥) _____ [११]

अ॒स्या जरा॑सो द॒मा म॒रि॒त्राः। अ॒र्च॒द्धूमा॑सो अ॒ग्नयः॑ पाव॒काः।
श्वि॒ची॒चयः॑ श्वा॒त्रासो॑ भुर॒ण्यवः॑। व॒न॒र॒षदो॑ वा॒यवो॑ न सोमाः॑।

यजां नो मित्रावरुणा। यजां देवाः ऋतं बृहत्। अग्ने यक्षि
स्वन्दमम्। अश्विना पिबन्तः सुतम्। दीद्यग्नी शुचिव्रता। ऋतुना
यज्ञवाहसा॥ ३५॥

द्वे विरूपे चरतः स्वर्थे। अन्याऽन्यां वथ्समुप धापयेते।
हरिरन्यस्यां भवति स्वधावान्। शुक्रो अन्यस्यां ददृशे सुवर्चाः।
पूर्वापरं चरतो माययैतौ। शिशू क्रीडन्तौ परि यातो अध्वरम्।
विश्वान्यन्यो भुवनाऽभि चष्टे। ऋतूनन्यो विदधञ्जायते पुनः। त्रीणि
शता त्रीषहस्राण्यग्निम्। त्रिंशच्च देवा नव चाऽसपर्यन्॥ ३६॥

औक्षं घृतैरास्तृणन्बृहिरस्मै। आदिद्धोतारं न्यषादयन्त।
अग्निनाऽग्निः समिध्यते। कविर्गृहपतिर्युवा। हव्यवाङ्मुह्योऽऽस्यः।
अग्निर्देवानां जठरम्। पूतदक्षः कविक्रतुः। देवो देवेभिरा
गमत्। अग्निश्रियो मरुतो विश्वकृष्टयः। आ त्वेषमुग्रमव ईमहे
वयम्॥ ३७॥

ते स्वानिनो रुद्रिया वरुषनिर्णिजः। सिंहा न हेषक्रतवः
सुदानवः। यदुत्तमे मरुतो मध्यमे वा। यद्वाऽवमे सुभगासो दिवि
ष्ट। ततो नो रुद्रा उत वाऽन्वस्य। अग्ने वित्ताद्धविषो यद्यजामः।
ईडे अग्निः स्ववसन्नमोभिः। इह प्रसप्तो वि च यत्कृतं नः। रथैरिव
प्रभरे वाजयद्विः। प्रदक्षिणिन्मरुताः स्तोममृद्ध्याम्॥ ३८॥

श्रुधि श्रुत्कर्ण वह्निभिः। देवैरग्ने स्यावभिः। आसीदन्तु

ब॒र्हिषि॑ । मि॒त्रो वरु॑णो अर्य॒मा । प्रा॒तर्या॑वा॒णो अध्व॑रम् ।
विश्वे॑षामदि॒तिर्य॑ज्ञिया॒नाम् । विश्वे॑षामति॒थिर्मानु॑षाणाम् । अ॒ग्निर्दे॒वाना॑-
मव॑ आवृ॒णानः॑ । सु॒मृडी॒को भ॑वतु वि॒श्ववे॑दाः । त्वे अ॒ग्ने सु॒मतिं॑
भि॒क्षमा॑णाः ॥ ३९ ॥

दि॒वि श्रवो॑ दधिरे य॒ज्ञिया॑सः । नक्ता॑ च च॒क्रुरु॑षसा॒ विरू॑पे ।
कृ॒ष्णं च॒ वर्ण॑मरु॒णं च॒ सन्धुः॑ । त्वाम॑ग्न आ॒दित्या॑स॒ आस्य॑म॒ ।
त्वां जि॒ह्वाः शुच॑यश्चक्रिरे कवे । त्वाः रा॑तिषाचो॒ अध्व॑रेषु॒
सश्चि॑रे । त्वे दे॒वा ह॒विर॑द॒न्त्याहु॑तम् । नि त्वां य॒ज्ञस्य॑ साध॑नम् ।
अ॒ग्ने हो॒ता॒रमृ॑त्विजम् । व॒नुष्व॑दे॒व धी॑महि प्रचै॑तसम् । जी॒रं
दू॒तमम॑र्त्यम् ॥ ४० ॥

यज्ञवाहसासुपर्यन्वयमृद्ध्यां भिक्षमाणाः प्रचैतसुमेकं च ॥ [१२]

ति॒ष्ठा ह॒री रथ॑ आ यु॒ज्यमा॑ना या॒हि । वा॒युर्न॑ नि॒युतो॑ नो अ॒च्छ ।
पि॒बा॒स्यन्धो॑ अ॒भिसृ॑ष्टो अ॒स्मे । इन्द्रः॑ स्वाहा॑ ररि॒मा ते॒ मदा॑य । कस्य॑
वृषा॑ सु॒ते सचा॑ । नि॒युत्वा॑न्वृष॒भो र॑णत् । वृ॒त्रहा॑ सोम॑पीतये । इन्द्र॑
व॒यं म॑हाध॒ने । इन्द्र॑म॒र्भे ह॑वामहे । युजं॑ वृ॒त्रेषु॑ व॒ज्रिण॑म् ॥ ४१ ॥

द्वि॒ता यो वृ॑त्र॒हन्त॑मः । वि॒द इन्द्रः॑ श॒तक्र॑तुः । उप॑ नो
हरि॑भिः सु॒तम् । स सूर॑ आ॒ज॒नयं॑ ज्योति॒रिन्द्र॑म् । अ॒या धि॒या
त॒रणि॑रद्वि॒बर्हाः॑ । ऋ॒तेन॑ शु॒ष्मी न॑व॒मानो अ॒र्केः । व्यु॑स्निधो॑ अ॒स्रो
अ॒द्विर्बि॑भेद । उ॒तत्य॑दा॒श्वश्चि॑यम् । यदि॑न्द्र॒ नाहु॑षी॒ष्वा । अ॒ग्ने वि॒क्षु
प्रती॑दयत् ॥ ४२ ॥

भरे॒ष्विन्द्र॑ सु॒हव॑ हवामहे। अ॒होमु॑च सु॒कृतं॑ दैव्यं
जन॑म्। अ॒ग्निं मि॒त्रं वरु॑णं सा॒तये॑ भग॑म्। द्यावा॑पृथि॒वी म॒रुतः॑
स्व॒स्तये॑। म॒हि क्षे॒त्रं पु॒रुश्च॑न्द्रं वि वि॒द्वान्। आदि॑त्सखि॒भ्यश्च॑रथ॒
समै॑रत्। इन्द्रो॑ नृभि॑रजन॒दीद्या॑नः सा॒कम्। सूर्य॑मुष॒सं गा॒तुम॑ग्निम्।
उ॒रुं नो॑ लो॒कमनु॑ नेषि वि॒द्वान्। सुव॑र्व॒ज्योति॑रभय॑ स्व॒स्ति॥४३॥

ऋ॒ष्या तं इन्द्र॑ स्थवि॑रस्य बा॒हू। उप॑स्थेयाम शर॒णा बृ॒हन्ता॑।
आ नो॑ वि॒श्वाभि॑रू॒तिभिः॑ स॒जोषाः॑। ब्र॒ह्म जुषा॑णो ह॒र्यश्च॑ याहि।
वरी॑वृ॒ज्स्थवि॑रेभिः सुशि॒प्र। अ॒स्मे दध॑द्व॒षणं॑ शुष्म॑मिन्द्र। इन्द्रा॑य
गाव॑ आ॒शिर॑म्। दु॒दुहे व॑ज्रिणे मधु॑। यत्सी॑मुप॒ह्वरे वि॒दत्। तास्ते॑
वज्रि॑न्धे॒नवो॑ जोजयु॑र्नः॥४४॥

ग॒भस्त॑यो नि॒युतो॑ वि॒श्ववा॑राः। अ॒हर॑ह॒र्भूय॑ इ॒ज्जोगु॑वानाः। पूर्णा॑
इन्द्र॑ क्षु॒मतो॑ भो॒जन॑स्य। इ॒मां ते धि॑यं प्र भ॑रे म॒हो म॒हीम्। अ॒स्य
स्तो॒त्रे धि॑षणा॒ यत्त॑ आ॒नजे॑। तमु॑त्स॒वे च॑ प्रस॒वे च॑ सा॒सहि॑म्। इन्द्र॑
दे॒वासः॑ शव॑सा म॒दं ननु॑॥४५॥

वज्रि॑र्णमय॒त्स्वस्ति॑ जो॒जयु॑र्नः सप्त च॑॥ [१३]

प्र॒जाप॑तिः प॒शून॑सृजत। तै॑ऽस्मात्सृ॒ष्टाः परा॑ च आ॒यन्।
तान॑ग्नि॒ष्टोमे॒न नाऽऽप्रो॑त्। तानु॑क्थ्ये॒न नाऽऽप्रो॑त्। तान्थो॑ड॒शिना॑
नाऽऽप्रो॑त्। तान्ना॒त्रिया॑ नाऽऽप्रो॑त्। तान्थ॑स॒न्धिना॑ नाऽऽप्रो॑त्।
सौ॑ऽग्निम॑ब्रवीत्। इ॒मान्म ई॒प्सेति॑। तान॑ग्नि॒स्त्रिवृ॑ता॒ स्तोमे॑न
नाऽऽप्रो॑त्॥४६॥

स इन्द्रमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तानिन्द्रः पञ्चदशेन
 स्तोमेन नाऽऽप्रोत्। स विश्वान्देवानब्रवीत्। इमान्म ईप्सतेति।
 तान् विश्वेदेवाः सप्तदशेन स्तोमेन नाऽऽप्नुवन्। स विष्णुमब्रवीत्।
 इमान्म ईप्सेति। तान् विष्णुरेकविंशेन स्तोमेनाऽऽप्रोत्।
 वारवन्तीयेनावारयत्॥४७॥

इदं विष्णुर्वि चक्रम् इति व्यक्रमत। यस्मात्पशवः प्रप्रेव
 भ्रंशैरन्। स एतेन यजेत। यदाप्रोत्। तदतोऽर्यामस्यातोऽर्यामत्वम्।
 एतेन वै देवा जैत्वानि जित्वा। यं काममकामयन्त तमाऽऽप्नुवन्।
 यं कामं कामयते। तमेतेनाऽऽप्रोति॥४८॥

स्तोमेन नाऽऽप्रोदवारयत् नवं च॥ [१४]

व्याघ्रोऽयमग्नौ चरति प्रविष्टः। ऋषीणां पुत्रो अभिशस्तिपा
 अयम्। नमस्कारेण नमसा ते जुहोमि। मा देवानां मिथुयाकर्म
 भागम्। सावीरुहि देव प्रसवाय पित्रे। वर्ष्माणमस्मै वरिमाणमस्मै।
 अथास्मभ्यं सवितः सर्वताता। दिवेदिव आ सुवा भूरि पश्वः।
 भूतो भूतेषु चरति प्रविष्टः। स भूतानामधिपतिर्बभूव॥४९॥

तस्य मृत्यौ चरति राजसूयम्। स राजा राज्यमनु
 मन्यतामिदम्। येभिः शिल्पैः पप्रथानामदृहत्। येभिर्द्यामभ्यपिं-
 शत्प्रजापतिः। येभिर्वाचं विश्वरूपां समव्ययत्। तेनेममग्न इह
 वर्चसा समङ्घि। येभिरादित्यस्तपति प्र केतुभिः। येभिः सूर्यो ददृशे
 चित्रभानुः। येभिर्वाचं पुष्कलेभिरव्ययत्। तेनेममग्न इह वर्चसा

समंङ्घि॥५०॥

आऽयं भातु शर्वसा पञ्च कृष्टीः। इन्द्र इव ज्येष्ठो भवतु
प्रजावान्। अस्मा अस्तु पुष्कलं चित्रभानु। आऽयं पृणक्तु रजसी
उपस्थम्। यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावत्। इन्द्रियावत्पुष्कलं
चित्रभानु। यस्मिन्सूर्या अर्पिताः सप्त साकम्। तस्मिन्नाजानमधि
विश्रयेमम्। द्यौरसि पृथिव्यसि। व्याघ्रो वैयाघ्रेऽधि॥५१॥

विश्रयस्व दिशो महीः। विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु। मा
त्वद्राष्ट्रमधि भ्रशत्। या दिव्या आपः पयसा सम्बभूवुः।
या अन्तरिक्ष उत पार्थिवीर्याः। तासां त्वा सर्वासां रुचा।
अभिषिञ्चामि वर्चसा। अभि त्वा वर्चसाऽसिचं दिव्येन। पयसा
सह। यथासां राष्ट्रवर्धनः॥५२॥

तथा त्वा सविता करत्। इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्।
समुद्रव्यचसङ्गिरः। रथीतमं रथीनाम्। वाजानां सत्पतिं
पतिम्। वसवस्त्वा पुरस्तादभिषिञ्चन्तु गायत्रेण छन्दसा।
रुद्रास्त्वा दक्षिणतोऽभिषिञ्चन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसा। आदित्यास्त्वा
पश्चादभिषिञ्चन्तु जागतेन छन्दसा। विश्वे त्वा देवा उत्तरतो-
ऽभिषिञ्चन्तु त्वाऽनुष्टुभेन छन्दसा। बृहस्पतिस्त्वोपरिष्ठादभिषिञ्चन्तु
पाङ्केन छन्दसा॥५३॥

अरुणं त्वा वृकमुग्रङ्गजङ्करम्। रोचमानं मरुतामग्रे अर्चिषः।

सूर्यवन्तं मध्वानं विषासहिम्। इन्द्रमुक्थेषु नामहूतम्९ हुवेम। प्र
बाह्वां सिसृतं जीवसे नः। आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन। आ नो
जनै श्रवयतं युवाना। श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा। इन्द्रस्य ते
वीर्यकृतः। बाहू उपाव हारामि॥५४॥

बभूवाव्ययत्तेनेममग्र इह वर्चसा समङ्घि वैयाघ्रेऽधि राष्ट्रवर्धनः पाङ्केन छन्दसोपावहारामि॥—[१५]

अभि प्रेहि वीरयस्व। उग्रश्चेत्ता सपत्नहा। आतिष्ठ वृत्रहन्तमः।
तुभ्यं देवा अधिब्रवन्। अङ्कौ न्यङ्कावभितो रथं यौ। ध्वान्तं
वाताग्रमनु सञ्चरन्तौ। दूरेहेतिरिन्द्रियावाँन्यतूत्री। ते नोऽग्रयः
पप्रयः पारयन्तु। नमस्त ऋषे गद। अव्यथायै त्वा स्वधायै
त्वा॥५५॥

मा न इन्द्राभितस्त्वदृष्वारिष्टासः। एवा ब्रह्मन्तवेदस्तु। तिष्ठा
रथे अधि यद्वज्रहस्तः। आ रश्मीन्देव युवसे स्वश्वः। आ तिष्ठ
वृत्रहन्नातिष्ठन्तं परि। अनु त्वेन्द्रो मदत्वनु त्वा मित्रावरुणौ। द्यौश्च
त्वा पृथिवी च प्रचेतसा। शुक्रो बृहदक्षिणा त्वा पिपर्तु। अनु स्वधा
चिकिता९ सोमो अग्निः। अनु त्वाऽवतु सविता सवेन॥५६॥

इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्। समुद्रव्यचसङ्गिरः। रथीतम्९
रथीनाम्। वाजाना९ सत्पतिं पतिम्। परिमा सेन्या घोषाः।
ज्याना वृञ्जन्तु गृध्रवः। मेथिष्ठाः पिन्वमाना इह। मां गोपतिमुभि
संविशन्तु। तन्मेऽनुमतिरनु मन्यताम्। तन्माता पृथिवी तत्पिता
द्यौः॥५७॥

तद्वावाणः सोमसुतो मयोभुवः। तदश्विना शृणुत९ सौभगा
युवम्। अव ते हेड उदुत्तमम्। एना व्याघ्रं परिष्वजानाः।
सि९ह९ हिन्वन्ति महते सौभगाय। समुद्रं न सुहुवन्तस्थिवा९सम्।
मर्मृज्यन्ते॑ द्वीपिनमप्स्वन्तः। उदसावैतु सूर्यः। उदिदं मामकं
वचः। उदिहि देव सूर्य। सह वग्नुना मम। अहं वाचो विवाचनम्।
मयि वागस्तु धर्णसिः। यन्तु नदयो वर्षन्तु पर्जन्याः। सुपिप्पला
ओषधयो भवन्तु। अन्नवतामोदनवतामामिक्षवताम्। एषा९ राजा
भूयासम्॥५८॥

स्वधायै त्वा सवेन द्यौः सूर्य सप्त च॥ [१६]

ये केशिनः प्रथमाः सत्रमासत। येभिराभृतं यदिदं विरोचते।
तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेन। रायस्पोषेणेमं वर्चसा स९ सृजाथ।
नर्ते ब्रह्मणस्तपसो विमोकः। द्विनाम्नी दीक्षा वशिनी ह्युग्रा। प्र
केशाः सुवर्ते काण्डिनो भवन्ति। तेषां ब्रह्मेदीशे वपनस्य नान्यः।
आ रोह प्रोष्ठं विषहस्व शत्रून्। अवास्त्राग्दीक्षा वशिनी ह्युग्रा॥५९॥

देहि दक्षिणां प्रतिरस्वायुः। अथामुच्यस्व वरुणस्य पाशात्।
येनावपथसविता क्षुरेण। सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान्। तेन
ब्रह्माणो वपतेदमस्योर्जेमम्। रय्या वर्चसा स९ सृजाथ। मा ते
केशाननु गाद्वर्च एतत्। तथा धाता करोतु ते। तुभ्यमिन्द्रो बृहस्पतिः।
सविता वर्च आदधात्॥६०॥

तेभ्यो निधानं बहुधा व्यैच्छन्। अन्तरा द्यावापृथिवी अपः

सुवः। दर्भस्तम्बे वीर्यकृते निधाय। पौ॒ऽस्ये॒नेमं॑ वर्चसा॒ स॒ सृजा॑थ।
 बलं॑ ते बाहुवोः स॒विता द॑धातु। सोम॑स्त्वाऽनक्तु॒ पय॑सा घृतेन॑।
 स्त्रीषु॑ रूपम॑श्चि॒नैत॒न्नि ध॑त्तम्। पौ॒ऽस्ये॒नेमं॑ वर्चसा॒ स॒ सृजा॑थ।
 यत्सी॑मन्तं कङ्क॑तस्ते लिलेख॑। यद्वा॑ क्षुरः प॑रिव॒वर्ज॑ वप॒ऽस्ते। स्त्रीषु॑
 रूपम॑श्चि॒नैत॒न्नि ध॑त्तम्। पौ॒ऽस्ये॒नेम॑ स॒ सृजा॑थो वी॒र्येण॑॥६१॥
 अवा॑न्नाग्दीक्षा व॒शिनी॑ ह्य॒ग्राऽद॑धाद्व॒वर्ज॑ वप॒ऽस्ते द्वे च॑॥—[१७]

इन्द्रं॑ वै स्वावि॒शो म॒रुतो॒ नापा॑चायन्। सोऽन॑पचाय्यमान ए॒तं
 वि॒घ्नम॑पश्यत्। तमाऽह॑रत्। तेना॑यजत। तेनै॒वासा॑न्त॒ स॒ऽस्त॒म्भं
 व्य॑हन्। यद्व्य॑हन्। तद्वि॒घ्नस्य॑ विघ्न॒त्वम्। वि पा॑प्मानं॒ भ्रातृ॑व्य॒
 हते॑। य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑॥६२॥

य॒ राजा॑नं॒ विशो॑ नापचायेयुः। यो वा॑ ब्राह्म॒णस्तम॑सा पाप्मना॒
 प्रावृ॑तः स्यात्। स ए॒तेन॑ यजे॑त। वि॒घ्नेनै॒वैन॑द्विह॒त्य। वि॒शामा॑धिप॒त्यं
 गच्छ॑ति। तस्य॑ द्वे द्वा॒दशे॑ स्तो॒त्रे भ॑वतः। द्वे च॑तुर्वि॒ंशे। औ॒द्वि॒द्यमे॒व
 तत्। ए॒तद्वै क्ष॒त्रस्यो॒द्वि॒द्यम्। यद॑स्मै स्वावि॒शो ब॒लि॒ः ह॑रन्ति॥६३॥

हर॑न्त्यस्मै॒ विशो॑ ब॒लिम्। ऐ॒नम॑प्रतिख्यातं गच्छति। य ए॒वं
 वेद॑। प्र॒बाहु॑ग्वा अ॒ग्ने क्ष॒त्राण्या॑तेपुः। तेषा॑मिन्द्रः॒ क्ष॒त्राण्या॑दत्त। न
 वा इ॒मानि॑ क्ष॒त्राण्य॑भूव॒न्निति॑। तन्नक्ष॑त्राणां नक्षत्र॒त्वम्। आ श्रेय॑सो
 भ्रातृ॑व्यस्य॒ तेजं॑ इन्द्रि॒यं द॑त्ते। य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं
 वेद॑॥६४॥

तद्यथा॑ ह॒ वै स॑च॒क्रिणौ॒ क॒प्ल॒कावु॑पाव॒हितौ॒ स्याता॑म्। ए॒वमे॒तौ

युग्मन्तौ स्तोमौ॥ अयुक्षु स्तोमेषु क्रियेते। पाप्मनोऽपहत्यै। अप
पाप्मानं भ्रातृव्यं हते। य एतेन यजते। य उ चैनमेवं वेद।
तद्यथा ह वै सूतग्रामण्यः। एवं छन्दांसि। तेष्वसावादित्यो
बृहतीरभ्यूढः॥६५॥

सुतो बृहतीषु स्तुवते सुतो बृहन्। प्रजयां पशुभिरसानीत्येव।
व्यतिषक्ताभिः स्तुवते। व्यतिषक्तं वै क्षत्रं विशा। विशैवेन क्षत्रेण
व्यतिषजति। व्यतिषक्ताभिः स्तुवते। व्यतिषक्तो वै ग्रामणीः
संजातैः। सजातैरेवेन व्यतिषजति। व्यतिषक्ताभिः स्तुवते।
व्यतिषक्तो वै पुरुषः पाप्मभिः। व्यतिषक्ताभिरेवास्य पाप्मनो
नुदते॥६६॥

वेदं हरन्त्येनमेवं वेदाभ्यूढः पाप्मभिरेकं च॥ [१८]

त्रिवृद्यदाग्नयौऽग्निमुखा हृद्विर्यदाग्नय आग्नयो न वै सोमेन यो वै सोमेनैष गौसवः सिंहेऽभि
प्रेहि मित्रवर्धनः प्रजापतिस्ता ओदनं प्रजापतिरकामयत बहुभूयानगस्त्योस्या जरांस्तिष्ठा हरीं प्रजापतिः
पशून्व्याघ्रौऽयमभिप्रेहि वृत्रहन्तमो ये केशिन् इन्द्रं वा अष्टादश॥१८॥
त्रिवृद्यो वै सोमेनायुरसि बहुर्भवति तिष्ठा हरीरथ आयं भातु तेभ्यो निधानं षट्थष्टिः॥६६॥
त्रिवृत्पाप्मनो नुदते॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके सप्तमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

पीवो॑न्ना॒ रयि॑वृधः सुमे॒धाः। श्वेतः॑ सि॒षक्ति॑ नि॒युता॑मभि॒श्रीः।
ते वा॒यवे॒ सम॑नसो॒ वित॑स्थुः। वि॒श्वेन्नरः॑ स्वप॒त्यानि॑ चक्रुः। रा॒येऽनु॑
यञ्ज॒ज्ञतू॒ रोद॑सी उ॒भे। रा॒ये दे॒वी धि॒षणा॑ धाति॒ देवम्। अर्धा॑ वा॒युं
नि॒युतः॑ सश्चत॒ स्वाः। उ॒त श्वे॒तं वसु॑धिति॒न्निरे॒के। आ वा॑यो प्र
याभिः॑। प्र वा॒युम॑च्छा बृ॒हती॑ म॒नीषा॥१॥

बृ॒हद्र॑यिं वि॒श्ववा॑रा॒ रथ॑प्रा॒म। द्यु॒तद्या॑मा नि॒युतः॑ प॒त्य॑मानः।
क॒विः क॒विमि॑यक्षसि प्रयज्यो। आ नो॑ नि॒युद्धिः॑ श॒तिर्नो॑भिरध्व॒रम्।
स॒हस्रि॑र्णो॒भिरु॑प॒ याहि॑ य॒ज्ञम्। वा॒यो अ॒स्मिन् ह॒विषि॑ मादयस्व।
यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः। प्र॒जाप॑ते न त्वदे॒तान्य॒न्यः। वि॒श्वा
जा॒तानि॑ परि॒ ता ब॑भूव। यत्का॑मास्ते जुहुमस्तं नो॑ अस्तु॥२॥

व॒यः स्या॑म प॒तयो॑ रयी॒णाम्। रयी॑णां पति॑ य॒ज्ञतं॑ बृ॒हन्त॑म्।
अ॒स्मिन्भ॑रे नृ॒तमं॑ वाज॑सातौ। प्र॒जाप॑तिं प्रथ॒म॒जामृ॑तस्य। य॒जाम
दे॒वमधि॑ नो ब्रवीतु। प्र॒जाप॑ते त्वन्नि॒धिपाः॑ पु॒राणः॑। दे॒वानां॑ पि॒ता
ज॑नि॒ता प्र॒जाना॑म्। पति॑र्वि॒श्वस्य॑ जग॑तः पर॒स्पाः। ह॒विर्नो॑ देव वि॒ह्वे
जु॑षस्व। तवे॒मे लो॒काः प्र॒दिशो॑ दि॒शश्च॥३॥

प॒राव॑तो नि॒वत॑ उ॒द्धत॑श्च। प्र॒जाप॑ते वि॒श्वसृ॑ज्जीव॒धन्य॑ इ॒दं नो॑
दे॒व। प्र॒ति॒हर्य॑ ह॒व्यम्। प्र॒जाप॑तिं प्रथ॒मं य॒ज्ञिया॑नाम्। दे॒वाना॑म॒ग्ने

यज॒तं यज॑ध्वम्। स नो॑ ददातु॒ द्रवि॑णं सु॒वीर्य॑म्। रा॒यस्पोषं॑ वि॒
ष्य॑तु॒ नाभि॑म॒स्मे। यो रा॒य ई॒शे श॑तदा॒य उ॒क्थ्यः॑। यः प॑शूनां
र॑क्षिता वि॒ष्टिता॑नाम्। प्र॒जाप॑तिः प्रथ॒मजा॑ ऋ॒तस्य॑॥४॥

स॒हस्र॑धामा जुष॒तां ह॒विर्नः॑। सोमा॑पूषणे॒मौ दे॒वौ। सोमा॑पूषणा
रज॑सो वि॒मान॑म्। स॒प्तच॑क्रं रथ॒मवि॑श्वमि॒न्वम्। वि॒षूवृ॑तं मन॑सा
यु॒ज्यमा॑नम्। तं जि॒न्वथो॑ वृषणा॒ पञ्च॑रश्मिम्। दि॒व्य॒न्यः स॑दनं च॒क्र
उ॒च्चा। पृ॒थिव्या॑म॒न्यो अ॒ध्यन्त॑रिक्षे। ताव॑स्मभ्यं॒ पुरु॑वारं॒ पुरु॑क्षुम्।
रा॒यस्पोषं॑ वि॒ष्यता॑न्नाभि॑म॒स्मे॥५॥

धि॒यं पू॒षा जि॑न्वतु विश्वमि॒न्वः। र॒यि॑ सोमो॑ रयि॒पति॑र्दधातु।
अ॒व॒तु दे॒व्यदि॑तिर॒न॒र्वा। बृ॒हद्व॑दे॒म वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑। वि॒श्वान्य॑न्यो
भु॒व॒ना ज॒जान॑। वि॒श्वम॑न्यो अ॒भिच॑क्षाण ए॒ति। सोमा॑पूषणा॒वव॑तं
धि॒यं मे। यु॒वभ्यां॑ वि॒श्वाः पृ॑त॒ना ज॑येम। उ॒दु॒त्त॒मं व॑रुणास्त॒भ्राद्वा॑म्।
य॒त्किं चे॒दं कि॑त॒वासः॑। अ॒व॒ ते हे॒ड॒स्तत्त्वा॑ या॒मि। आ॒दि॒त्याना॑म॒व॒सा
न द॑क्षिणा। धा॒रय॑न्त आ॒दि॒त्यासं॑स्ति॒स्रो भू॒मीर्धा॑रयन्। य॒ज्ञो
दे॒वानां॑ शुचि॑र॒पः॥६॥

म॒नीषा॑ऽस्तु च॒र्त॒स्यास्मे कि॑त॒वासं॑श्च॒त्वारि॑ च॥ [१]

ते शु॒क्रासः॑ शुच॑यो रश्मि॒वन्तः॑। सी॒द॒न्नादि॒त्या अ॒धि ब॒र्हिषि॑
प्रि॒ये। का॒मेन॑ दे॒वाः स॒रथं॑ दि॒वो नः॑। आ या॑न्तु य॒ज्ञमु॑प॒ नो जु॑षाणाः।
ते सून॑वो अ॒दि॒तेः पी॒व॒सामि॑षम्। घृ॒तं पि॒न्वत्प्र॑ति॒ह॒र्य॒न्वृते॑जाः। प्र

यज्ञिया यजमानाय येमुरे। आदित्याः कामं पितुमन्तमस्मे। आ
नः पुत्रा अदितेर्यान्तु यज्ञम्। आदित्यासः पथिभिर्देवयानैः॥७॥

अस्मे कामं दाशुषे सन्नमन्तः। पुरोडाशं घृतवन्तं जुषन्ताम्।
स्कभायतु निर्ऋतिः९ सेधतामतिम्। प्र रश्मिभिर्यतमाना अमृधाः।
आदित्याः कामं प्रयतां वर्षदृतिम्। जुषध्वं नो हव्यदातिं यजत्राः।
आदित्यान्काममवसे हुवेम। ये भूतानि जनयन्तो विचिख्युः।
सीदन्तु पुत्रा अदितेरुपस्थम्। स्तीर्णं बरुहिरहविरद्याय देवाः॥८॥

स्तीर्णं बरुहिः सीदता यज्ञे अस्मिन्। ध्राजाः सेधन्तो अमतिं
दुरेवाम्। अस्मभ्यं पुत्रा अदितेः प्र य९सत। आदित्याः कामं हविषो
जुषाणाः। अग्ने नयं सुपथां राये अस्मान्। विश्वानि देव व्युनानि
विद्वान्। युयोध्यस्मञ्जुहुराणमेनः। भूर्यिष्ठान्ते नम उक्तिं विधेम। प्र
वः शुक्राय भानवे भरध्वम्। हव्यं मतिं चाग्रये सुपूतम्॥९॥

यो दैव्यानि मानुषा जनु९षि। अन्तर्विश्वानि विद्वाना जिगाति।
अच्छा गिरो मतयो देवयन्तीः। अग्निं यन्ति द्रविणं भिक्षमाणाः।
सुसन्दश९ सुप्रतीक९ स्वश्चम्। हव्यवाहमरतिं मानुषाणाम्। अग्ने
त्वमस्मद्युयोध्यमीवाः। अनग्नित्रा अभ्यमन्त कृष्टीः। पुनरस्मभ्य९
सुविताय देव। क्षां विश्वेभिरजरैभिर्यजत्र॥१०॥

अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान्। स्वस्तिभिरतिं दुर्गाणि विश्वा।
पूश्च पृथ्वी बहुला न उर्वी। भवां तोकाय तनयाय शं योः। प्रकारवो

मन॒ना व॒च्यमा॑नाः। दे॒व॒द्रीचीं॑ नयथ दे॒व॒यन्तः॑। द॒क्षिणा॒वाङ्वा॒जिनी॑
प्राच्ये॑ति। ह॒विर्भर॑न्त्य॒ग्रये॑ घृ॒ताचीं॑। इन्द्रं॒ नरो॑ यु॒जे रथम्॑। ज॒गृ॒भ्णाते॒
दक्षि॑णमिन्द्र॒ हस्तम्॑॥११॥

व॒सू॒यवो॑ वसुप॒ते वसू॑नाम्। वि॒द्वा हि त्वा॒ गोप॑तिः॒ शूर॑
गोना॑म्। अ॒स्मभ्य॑ चि॒त्रं वृष॑णः॒ रयि॑न्दाः। तवे॒दं वि॒श्वम॒भितः॑
पश॑व्यम्। यत्प॒श्यसि॒ चक्ष॑सा॒ सूर्य॑स्य। गवा॑मसि॒ गोप॑तिरेकं इन्द्र।
भ॒क्षीम॑हि ते प्रय॑तस्य॒ वस्वः॑। समि॑न्द्र णो मन॑सा नेषि॒ गोभिः॑। सः
सू॒रिभि॑र्मघव॒न्त्सः॑ स्व॒स्त्या। सं ब्र॑ह्म॒णा दे॒वकृ॑तं यदस्ति॥१२॥

सं दे॒वानां॑ सु॒म॒त्या य॒ज्ञिया॑नाम्। आ॒राच्छ॑त्रुमप॑ बाधस्व
दूर॑म्। उ॒ग्रो यः श॒म्बः पु॒रुहू॑त॒ तेन॑। अ॒स्मे धै॑हि यव॑म॒द्गोम॑दिन्द्र।
कृ॒धीधि॑यं ज॒रित्रे॑ वाज॑रत्नाम्। आ वे॒धस॑ः स हि शुचिः॑। बृ॒हस्प॑तिः
प्रथ॑मं जाय॑मानः। म॒हो ज्योति॑षः पर॒मे व्यो॑मन्। स॒प्तास्य॑स्तुविजा॒तो
रवे॑ण। वि स॒प्त॒रश्मि॑रध॒मत्त॑माः॒सि॥१३॥

बृ॒हस्प॑तिः सम॑जय॒द्वसू॑नि। म॒हो ब्र॑जान्गोम॑तो दे॒व ए॒षः।
अ॒पः सि॒षास॑न्त्सुव॒रप्र॑तीत्तः। बृ॒हस्प॑तिरु॒हन्त्य॑मि॒त्रम॑र्कैः। बृ॒हस्प॑ते
पर्ये॑वा पि॒त्रे। आ नो॑ दि॒वः पा॒वीर॑वी। इ॒मा जु॒ह्वा॒ना यस्ते॑
स्तनः॑। सर॑स्वत्य॒भि नो॑ नेषि। इ॒यः शु॒ष्मेभि॑र्वि॒सखा॑ इ॒वारु॑जत्।
सानु॑ गिरी॒णां त॑वि॒षेभि॑रू॒र्मिभिः॑। पा॒राव॑द॒घ्नीम॑व॒से सु॑वृ॒क्तिभिः॑।
सर॑स्वती॒मा वि॑वासेम॒ धीति॑भिः॥१४॥

दे॒व॒यानैर्दे॒वाः सु॑पू॒तं यज॑त्र॒ हस्त॑मस्ति॒ तमा॑ऽस्यूर्मिभि॑र्द्धे च॥

सोमो धेनुः सोमो अर्वन्तमाशुम्। सोमो वीरं कर्मण्यं ददातु।
 सादन्यं विदथ्यः सभेयम्। पितुः श्रवणं यो ददाशदस्मै। अषाढं
 युथ्सु त्वः सोमं क्रतुभिः। या ते धामानि हविषा यजन्ति।
 त्वमिमा ओषधीः सोम विश्वाः। त्वमपो अंजनयस्त्वङ्गाः।
 त्वमाततन्थोर्वन्तरिक्षम्। त्वं ज्योतिषा वि तमो ववर्थ॥१५॥

या ते धामानि दिवि या पृथिव्याम्। या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु।
 तेभिर्नो विश्वैः सुमना अहेडन्। राजन्थसोमं प्रति हव्या गृभाय।
 विष्णोर्नुकं तदस्य प्रियम्। प्र तद्विष्णुः। पुरो मात्रया तनुवा वृधान।
 न ते महित्वमन्वश्नुवन्ति। उभे ते विद्म रजसी पृथिव्या विष्णो
 देव त्वम्। परमस्य विथ्से॥१६॥

विचक्रमे त्रिदेवः। आ ते महो यो जात एव। अभि गोत्राणि।
 आभिः स्पृधो मिथतीररिषण्यन्। अमित्रस्य व्यथया मन्युमिन्द्र।
 आभिर्विश्वा अभियुजो विषूचीः। आर्याय विशोवतारीर्दासीः। अयः
 शृण्वे अध जयन्नुत घ्नन्। अयमुत प्र कृणुते युधा गाः। यदा सत्यं
 कृणुते मन्युमिन्द्रः॥१७॥

विश्वं दृढं भयत एजदस्मात्। अनु स्वधामक्षरन्नापो अस्य।
 अवर्धत मध्य आ नाव्यानाम्। सध्रीचीनेन मनसा तमिन्द्र
 ओजिष्ठेन। हन्मनाहन्नभिद्यून्। मरुत्वन्तं वृषभं वावृधानम्।
 अकवारिं दिव्यः शासमिन्द्रम्। विश्वासाहमवसे नूतनाय। उग्रः

सहोदामिह त९ हुवेम। जनिष्ठा उग्रः सहसे तुराय॥१८॥

मन्द्र ओजिष्ठो बहुलाभिमानः। अवर्धन्निन्द्रं मरुतश्चिदत्र। माता
यद्वीरं दधनद्धनिष्ठा। कस्यावो मरुतः स्वधाऽऽसीत्। यन्मामेक९
समधत्ताहिहत्यै। अह९ ह्युग्रस्तविषस्तुविष्मान्। विश्वस्य शत्रोरनमं
वधस्त्रैः। वृत्रस्य त्वा श्वसथा दीषमाणाः। विश्वे देवा अजहुर्ये
सखायः। मरुद्विरिन्द्र सख्यं ते अस्तु॥१९॥

अथेमा विश्वाः पृतना जयासि। वर्धो वृत्रं मरुत इन्द्रियेण।
स्वेन भामेन तविषो बभूवान्। अहमेता मनवे विश्वश्चन्द्राः। सुगा
अपश्चकर वज्रबाहुः। स यो वृषा वृष्णिंयेभिः समोकाः। महो दिवः
पृथिव्याश्च सम्राट्। सतीनसत्वा हव्यो भरेषु। मरुत्वा नो भवत्विन्द्र
ऊती। इन्द्रो वृत्रमंतरद्वृत्रतूर्ये॥२०॥

अनाधृष्यो मघवा शूर इन्द्रः। अन्वेनं विशो अमदन्त
पूर्वीः। अय९ राजा जगतश्चरषणीनाम्। स एव वीरः स उ
वीर्यावान्। स एकराजो जगतः परस्पाः। यदा वृत्रमंतरच्छूर
इन्द्रः। अथाभवदमिताभिकृतूनाम्। इन्द्रो यज्ञं वर्धयन्विश्ववेदाः।
पुरोडाशस्य जुषता९ हविर्नः। वृत्रं तीर्त्वा दानवं वज्रबाहुः॥२१॥

दिशोऽदृ९ हृद्दृ९ हिता दृ९ हणेन। इमं यज्ञं वर्धयन्विश्व-
वेदाः। पुरोडाशं प्रति गृभ्णात्विन्द्रः। यदा वृत्रमंतरच्छूर इन्द्रः।

अथैकराजो अभवञ्जनानाम्। इन्द्रो देवाञ्छम्बरहत्य आवत्।
 इन्द्रो देवानामभवत्पुरोगाः। इन्द्रो यज्ञे हविषा वावृधानः। वृत्रतूर्नो
 अभयं शर्म यः सत्। यः सप्त सिन्धूः रदधात्पृथिव्याम्। यः सप्त
 लोकानकृणोद्विशंश्च। इन्द्रो हविष्मान्त्सगणो मरुद्भिः। वृत्रतूर्नो
 यज्ञमिहोप यासत्॥२२॥

ववर्थ विश्वम् इन्द्रंस्तुरायास्तु वृत्रतूर्ये वज्रबाहुः पृथिव्याञ्जीणि च॥ [३]

इन्द्रस्तरस्वानभिमातिहोग्रः। हिरण्यवाशीरिषिरः सुवर्षाः।
 तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्य। अपि भद्रे सौमनसे स्याम।
 हिरण्यवर्णो अभयं कृणोतु। अभिमातिहेन्द्रः पृतनासु जिष्णुः।
 स नः शर्म त्रिवरूथं वि यः सत्। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा
 नः। इन्द्रं स्तुहि वज्रिणं स्तोमपृष्ठम्। पुरोडाशस्य जुषतां
 हविर्नः॥२३॥

हत्वाऽभिमांतीः पृतनाः सहस्वान्। अथाभयं कृणुहि विश्वतो
 नः। स्तुहि शूरं वज्रिणमप्रतीक्षम्। अभिमातिहनं पुरुहूतमिन्द्रम्।
 य एक इच्छतपतिर्जनेषु। तस्मा इन्द्राय हविरा जुहोत।
 इन्द्रो देवानामधिपाः पुरोहितः। दिशां पतिरभवद्वाजिनीवान्।
 अभिमातिहा तंविषस्तुविष्मान्। अस्मभ्यं चित्रं वृषणं
 रयिन्दात्॥२४॥

य इमे द्यावापृथिवी महित्वा। बलेनादृहदभिमातिहेन्द्रः। स

नो ह॒विः प्र॒ति गृ॒भ्णातु रा॒तये॑। दे॒वानां॑ दे॒वो नि॒धि॒पा नो॑ अ॒व्यात्।
 अ॒न॒वस्ते॒ रथं॑ वृ॒ष्णे य॒त्ते। इन्द्र॑स्य॒ नु वी॒र्या॑ण्य॒हन्न॑हिम्। इन्द्रो॑ या॒तो-
 ऽव॑सितस्य॒ राजा॑। श॒मस्य॑ च शृ॒ङ्गिणो॑ वज्र॑बाहुः। सेदु॒ राजा॑ क्षेति
 च॒र्षणी॒नाम्। अ॒रान्न ने॒मिः परि॒ ता ब॑भूव॥२५॥

अ॒भि सि॒ध्मो अ॑जिगादस्य॒ शत्रू॑न्। वि॒ति॒ग्मेन॑ वृष॒भेणा॒
 पु॒रो॒भेत्। सं वज्रे॑णासृजद्वृत्रमिन्द्रः। प्र स्वां म॒तिम॑तिर॒च्छाश॑दानः।
 वि॒ष्णुं दे॒वं वरु॑णमू॒तये॑ भगम्। मे॒दसा॑ दे॒वा व॒पया॑ यजध्वम्। ता
 नो य॒ज्ञमा॑ग॒तं वि॒श्वधे॑ना। प्र॒जाव॑द॒स्मे द्रवि॑णे॒ह ध॑त्तम्। मे॒दसा॑ दे॒वा
 व॒पया॑ यजध्वम्। वि॒ष्णुं च दे॒वं वरु॑णं च रा॒तिम्॥२६॥

ता नो॒ अमी॑वा अप॒ बाध॑मानौ। इ॒मं य॒ज्ञं जु॒षमा॑णावु॒पेत॑म्।
 वि॒ष्णूवरु॑णा यु॒वम॑ध्व॒राय॑ नः। वि॒शे जना॑य॒ महि॑ शर्म॒ यच्छ॑तम्।
 दी॒र्घप्र॑य॒ञ्चू ह॒विषा॑ वृ॒धाना॑। ज्योति॑षाऽरा॒तीर्द॑ह॒तन्त॑मा॒सि।
 ययो॒रोज॑सा॒ स्कभि॑ता र॒जासि॑। वी॒र्ये॑भिर्वी॒रत॑मा॒ शवि॑ष्ठा।
 याऽप॒त्ये ते॒ अप्र॑ती॒त्ता स॒होभिः॑। वि॒ष्णू अ॒ग॒न्व॒रुणा॑ पू॒र्वहू॑तौ॥२७॥

वि॒ष्णूवरु॑णाव॒भि॒शस्ति॑पा॒वा॑म्। दे॒वा य॑जन्त॒ ह॒विषा॑ घृ॒तेन॑।
 अ॒पा॒मी॒वा॒ से॒धत॑ र॒क्षस॑श्च। अथा॑ध॒त्तं य॑ज॒माना॑य॒ शं योः॑।
 अ॒हो॒मुचा॑ वृष॒भा सु॒प्रतू॑र्ती। दे॒वानां॑ दे॒वत॑मा॒ शचि॑ष्ठा। वि॒ष्णूवरु॑णा
 प्र॒ति॒ह॒र्य॑तन्नः। इ॒दं न॒रा प्र॑य॒तमू॒तये॑ ह॒विः। म॒ही नु॑ द्यावा॑पृथि॒वी इ॒ह
 ज्येष्ठे॑। रु॒चा भ॑वता॒ शुच॑य॒द्विर॒कैः॥२८॥

यथ्सीं वरिष्ठे बृहती विमिन्वन्। नृवज्योक्षा पंप्रथानेभिरेवैः।
 प्रपूर्वजे पितरा नव्यंसीभिः। गीर्भिः कृणुध्वं सदनं ऋतस्य। आ
 नो द्यावापृथिवी दैव्येन। जनेन यातं महिं वां वरूथम्। स इथ्स्वपा
 भुवनेष्वासा। य इमे द्यावापृथिवी जजान। उर्वी गभीरे रजंसी
 सुमेके। अवश्ये धीरः शच्या समैरत्॥२९॥

भूरिं द्वे अचरन्ती चरन्तम्। पद्वन्तं गर्भमपदीदधाते। नित्यं न
 सूनं पित्रोरुपस्थे। तं पिपृतं रोदसी सत्यवाचम्। इदं द्यावापृथिवी
 सत्यमस्तु। पितृमार्तर्यदिहोपं ब्रुवे वांम्। भूतं देवानामवमे अवोभिः।
 विद्यामेषं वृजनं जीरदानुम्। उर्वी पृथ्वी बहुले दूरे अन्ते। उप
 ब्रुवे नमसा यज्ञे अस्मिन्। दधाते ये सुभगे सुप्रतूर्ती। द्यावा रक्षतं
 पृथिवी नो अभ्वात्। या जाता ओषधयोऽति विश्वाः परिष्ठाः। या
 ओषधयः सोमराज्ञीरश्वावतीं सोमवतीम्। ओषधीरिति मातरो-
 ऽन्या वो अन्यामवतु॥३०॥

हविर्नां दाद्वभूव रातिं पूर्वहूतावर्कैरदस्मिन्श्च च॥ [४]

शुचिं नु स्तोमं श्वथद्वृत्रम्। उभा वामिन्द्राग्नी प्र चर्षणिभ्यः।
 आ वृत्रहणा गीर्भिर्विप्रः। ब्रह्मणस्पते त्वमस्य यन्ता। सूक्तस्य
 बोधि तनयं च जिन्वा विश्वं तद्भद्रं यदवन्ति देवाः। बृहद्वदेम
 विदथे सुवीराः। स ईं सत्येभिः सखिभिः शुचिर्द्विः। गोधायसं
 विधेनसैरतर्दत्। ब्रह्मणस्पतिर्वृषभिर्वराहैः॥३१॥

घर्मस्वैदेभिर्द्रविणं व्यानट्। ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथावशम्। सत्यो

म॒न्युर्म॑हि॒ कर्मा॑ करिष्य॒तः। यो॒ गा उ॒दाज॑त्स दि॒वे वि चा॑भजत्।
 म॒हीव॑ री॒तिः शव॑सा सर॒त्पृथ॑क्। इ॒न्धा॒नो अ॒ग्निं व॑नवद्वनुष्य॒तः।
 कृत॑ब्र॒ह्मा शू॒शुव॑द्रा॒तह॑व्य॒ इत्। जा॒तेन॑ जा॒तम॑ति॒सृ॒त्र सृ॑सते। यं
 यं युज॑ कृणुते ब्रह्म॑ण॒स्पतिः॑। ब्रह्म॑णस्पते सु॒यम॑स्य वि॒श्वहा॑॥३२॥

रा॒यः स्या॑म र॒थ्यो वि॑वस्वतः। वी॒रेषु॑ वी॒राः उप॑पृङ्क्षि न॒स्त्वम्।
 यदी॑शा॒नो ब्र॒ह्म॑णा॒ वेषि॑ मे॒ हव॑म॒। स इ॒ज्जने॑न॒ स वि॒शा स ज॑न्म॒ना।
 स पु॒त्रैर्वा॑जं॒ भर॑ते॒ धना॒ नृभिः॑। दे॒वानां॑ यः पि॒तर॑मा॒ विवा॑सति।
 श्र॒द्धाम॑ना ह॒विषा॒ ब्रह्म॑ण॒स्पति॑म॒। यास्ते॑ पू॒षन्ना॑वो अ॒न्तः। शु॒क्रं ते॑
 अ॒न्यत्पू॑षेमा आशाः॑। प्र॒प॑थे प॒थाम॑जनिष्ट पू॒षा॥३३॥

प्र॒प॑थे दि॒वः प्र॒प॑थे पृथि॒व्याः। उ॒भे अ॒भि प्रि॒यत॑मे स॒धस्थे॑।
 आ च॒ परा॑ च चरति प्रजा॒नन्। पू॒षा सु॒बन्धु॑र्दिव॒ आ पृ॑थि॒व्याः।
 इ॒डस्प॑तिर्म॒घवा॑ द॒स्मव॑र्चाः। तं दे॒वासो॑ अद॑दुः सू॒र्यायै॑। का॒मेन॑ कृतं
 त॒वस॑ः स्व॒श्रम॑। अ॒जाऽश्वः॑ पशु॒पा वा॑ज॒बस्त्यः॑। धि॒यं जि॒न्वो वि॒श्वे
 भु॒वने॑ अर्पितः। अष्टा॑ पू॒षा शि॑थि॒रामु॑द्वरी॒वृज॑त्॥३४॥

स॒ञ्च॒क्षाणो॑ भु॒वना॑ दे॒व ई॑यते। शु॒ची॑ वो ह॒व्या म॑रुतः शु॒ची॑नाम्।
 शु॒चिः॑ हि॒नोम्य॑ध्व॒रः शु॒चि॑भ्यः। ऋ॒तेन॑ स॒त्यमृ॑त॒साप॑ आयन्।
 शु॒चि॑ज॒न्मानः॑ शु॒चयः॑ पा॒वकाः॑। प्र चि॒त्रम॑र्कं गृ॒णते॑ तुरा॒य। मा॒रुता॑य॒
 स्वत॑वसे भर॒ध्वम्। ये स॒हाऽसि॑ स॒हसा॑ स॒हन्ते॑। रेज॑ते अ॒ग्ने पृ॑थि॒वी
 म॒खेभ्यः॑। अ॒से॒ष्वा म॑रुतः खा॒दयो॑ वः॥३५॥

वक्षः सुरुक्मा उपं शिश्रियाणाः। वि विद्युतो न वृष्टिर्भी
रुचानाः। अनुं स्वधामायुर्धैर्यच्छमानाः। या वः शर्म शशमानाय
सन्ति। त्रिधातूनि दाशुषे यच्छताधि। अस्मभ्यं तानि मरुतो वियन्त।
रयिं नो धत्त वृषणः सुवीरम्। इमे तुरं मरुतो रामयन्ति। इमे
सहः सहस्र आ नमन्ति। इमे शंसवनुष्यतो नि पान्ति॥३६॥

गुरुद्वेषो अरुरुषे दधन्ति। अरा इवेदचरमा अहेव। प्रप्र जायन्ते
अकंवा महोभिः। पृश्नेः पुत्रा उपमासो रभिष्ठाः। स्वया मत्या मरुतः
सं मिमिक्षुः। अनुं ते दायि मह इन्द्रियाय। सत्रा ते विश्वमनु
वृत्रहत्ये। अनुं क्षत्रमनु सहो यजत्र। इन्द्र देवेभिरनु ते नृषह्ये। य
इन्द्र शुष्मो मघवन्ते अस्ति॥३७॥

शिक्षा सखिभ्यः पुरुहूत नृभ्यः। त्वं हि दृढा मघवन्विचेताः।
अपावृधि परिवृतिं न राधः। इन्द्रो राजा जगतश्चरषणीनाम्।
अधिक्षमि विषुरूपं यदस्ति। ततो ददातु दाशुषे वसूनि। चोदद्राध
उपस्तुतश्चिदवाक्। तमुष्टुहि यो अभिभूत्योजाः। वन्वन्नवातः पुरुहूत
इन्द्रः। अषाढमुग्रं सहमानमाभिः॥३८॥

गीर्भिर्वर्ध वृषभं चरषणीनाम्। स्थूरस्य रायो बृहतो य ईशे।
तमुं ष्टवाम विदथेष्विन्द्रम्। यो वायुना जयति गोमतीषु। प्र
धृष्णुया नयति वस्यो अच्छे। आ ते शुष्मो वृषभ एतु पश्चात्।
ओत्तरादधरागा पुरस्तात्। आ विश्वतो अभिसमैत्वर्वाङ्। इन्द्र

द्युम्नं सुर्ववद्धेह्यस्मे॥३९॥

ब्रह्मैर्विश्वहाञ्जनिष्ठं पूषाद्वरीवृजत्खादयो वः पान्त्यस्त्याभिर्नवं च॥—[५]

आ देवो यातु सविता सुरलः। अन्तरिक्षप्रा वहमानो अश्वैः।
हस्ते दधानो नर्या पुरूणि। निवेशयं च प्रसुवं च भूमं। अभीवृतं
कृशनैर्विश्वरूपम्। हिरण्यशम्यं यजतो बृहन्तम्। आस्थाद्रथं
सविता चित्रभानुः। कृष्णा रजांसि तविषीं दधानः। सघा नो
देवः सविता सुवायं। आ साविषद्वसुपतिर्वसूनि॥४०॥

विश्रयमाणो अमतिमुरूचीम्। मूर्तभोजनमधरासतेन।
विजनाञ्छ्यावाः शितिपादो अख्यन्। रथं हिरण्यप्रउगं वहन्तः।
शश्वद्दिशः सवितुर्देव्यस्य। उपस्थे विश्वा भुवनानि तस्थुः। वि
सुपर्णो अन्तरिक्षाण्यख्यत्। गभीरवेपा असुरः सुनीथः। क्वेदानीं
सूर्यः कश्चिकेत। कृतमान्द्यां रश्मिरस्या ततान॥४१॥

भगं धियं वाजयन्तः पुरन्धिम्। नराशंसो ग्रास्पतिर्नो
अव्यात्। आ ये वामस्य सङ्गथे रयीणाम्। प्रिया देवस्य सवितुः
स्याम। आ नो विश्वे अस्क्रागमन्तु देवाः। मित्रो अर्यमा वरुणः
सजोषाः। भुवन् यथा नो विश्वे वृधासः। करन्थसुषाहा विथुरं
न शवः। शं नो देवा विश्वदेवा भवन्तु। शं सरस्वती सह
धीभिरस्तु॥४२॥

शमभिषाचः शमु रातिषाचः। शं नो दिव्याः पार्थिवाः शं नो
अप्याः। ये सवितुः सत्यसंवस्य विश्वे। मित्रस्य व्रते वरुणस्य

देवाः। ते सौभगं वीरवद्भोमदप्रः। दधातन् द्रविणं चित्रमस्मे। अग्रे
याहि दूत्यं वारिषेण्यः। देवाः अच्छां ब्रह्मकृतां गुणेन। सरस्वतीं
मरुतो अश्विनापः। यक्षि देवात्रलधेयाय विश्वान्॥४३॥

द्यौः पितुः पृथिवि मातरधुक्। अग्रे भ्रातर्वसवो मृडतां नः।
विश्वं आदित्या अदिते सजोषाः। अस्मभ्यः शर्म बहुलं वि यन्त।
विश्वं देवाः शृणुतेमः हवं मे। ये अन्तरिक्षे य उप द्यवि ष्ठा। ये
अग्निजिह्वा उत वा यजत्राः। आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादयध्वम्। आ
वा मित्रावरुणा हव्यजुष्टिम्। नमसा देवाववसाऽऽववृत्याम्॥४४॥

अस्माकं ब्रह्म पृतनासु सद्या अस्माकम्। वृष्टिर्दिव्या सुपारा।
युवं वस्त्राणि पीवसा वसाथे। युवोरच्छिद्रा मन्तवो ह सर्गाः।
अवातिरतमनृतानि विश्वाः। ऋतेन मित्रावरुणा सचेथे। तत्सु वा
मित्रावरुणा महित्वम्। ईर्मा तस्थुषीरहभिर्दुहे। विश्वाः पिन्वथ
स्वसरस्य धेनाः। अनु वामेकः पविरा ववर्ति॥४५॥

यद्वः हिष्ठन्नाति विदे सुदानू। अच्छिद्रः शर्म भुवनस्य गोपा।
ततो नो मित्रावरुणाववीष्टम्। सिषासन्तो जीगिवाः सः स्याम।
आ नो मित्रावरुणा हव्यदातिम्। घृतैर्गव्यूतिमुक्षतमिडाभिः। प्रति
वामत्र वरमा जनाय। पृणीतमुद्रो दिव्यस्य चारोः। प्र बाहवांसिसृतं
जीवसे नः। आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन॥४६॥

आ नो जनै श्रवयतं युवाना। श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा।

इ॒मा रु॒द्राय॑ स्थि॒रध॑न्वने गि॒रः। क्षि॒प्रेष॑वे दे॒वाय॑ स्व॒धाम्ने॑। अषा॑ढाय॒
सह॑मानाय मी॒ढुषे॑। ति॒ग्मायु॑धाय भर॒ता शृ॒णोत॑न। त्वाद॑त्तेभी रु॒द्र
शन्त॑मेभिः। श॒त५ हि॒मा अशी॑य भेष॒जेभिः॑। व्य॑स्मद्वेषो॑ वि॒तरं
व्य॑५हः। व्य॒र्मावा॑ऽश्वा॒तय॑स्वा वि॒षूचीः॑॥४७॥

अ॒र्हन्बि॑भ॒र्षि मा न॑स्तो॒के। आ ते॑ पि॒तर्म॑रुता५ सु॒म्रमे॑तु।
मा नः॑ सू॒र्यस्य॑ स॒न्दृशो॑ यु॒योथाः॑। अ॒भि नो॑ वी॒रो अ॒र्वति॑ क्षमे॒त। प्र
जा॑येमहि रु॒द्र प्र॒जाभिः॑। ए॒वा ब॑भ्रो वृष॒भ चे॒कितान॑। यथा॑ दे॒व न
ह॑णीषे न ह५सि। हा॒व॒नश्रू॑र्नो रु॒द्रेह॑ बो॒धि। बृ॒हद्व॑दे॒म वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑।
परि॑ णो रु॒द्रस्य॑ हे॒तिः स्तु॑हि श्रु॒तम्। मी॒ढुष्ट॑मा॒र्हन्बि॑भ॒र्षि। त्वम॑ग्रे
रु॒द्र आ वो॑ रा॒जान॑म्॥४८॥

वसू॑नि ततानास्तु विश्वा॑न् ववृ॒त्यां वव॑र्ति घृ॒तेन॑ वि॒षूचीः॑ श्रु॒तन्दे॑ च॥ [६]

सू॒र्यो दे॒वीमु॑ष॒स५ रोच॑माना॒मर्यः॑। न योषा॑म॒भ्येति॑ प॒श्चात्।
यत्रा॑ नरो॑ दे॒वय॑न्तो॒ युगा॑नि। वि॒तन्व॑ते प्र॒ति भ॒द्राय॑ भ॒द्रम्। भ॒द्रा
अ॒श्वा ह॑रि॒तः सू॒र्यस्य॑। चि॒त्रा ए॒दग्वा॑ अनु॒माद्या॑सः। न॒म॒स्यन्तो॑ दि॒व
आ पृ॑ष्ठम॑स्थुः। परि॑ द्यावा॑पृथि॒वी य॑न्ति स॒द्यः। तथ्सू॑र्यस्य दे॒वत्वं
तन्म॑हित्वम्। म॒ध्या क॑र्तो॒र्वित॑त५ सञ्ज॑भार॥४९॥

य॒देदयु॑क्त ह॒रितः॑ स॒धस्था॑त्। आ॒द्रात्री॑ वास॑स्तनु॒ते सि॒मस्मै॑।
तन्मि॒त्रस्य॑ वरु॑णस्याभि॒चक्षे॑। सू॒र्यो रू॒पं कृ॑णु॒ते द्यो॒रुप॑स्थे।
अ॒न॒न्तम॑न्यद्रु॒शद॑स्य पा॒जः। कृ॒ष्णम॑न्यद्व॒रितः॑ सं भ॑रन्ति। अ॒द्या

दे॒वा उ॒दि॒ता सूर्य॑स्य। निर॑हंसः पि॒पृ॒तान्नि॑रव॒द्यात्। तन्नो॑ मि॒त्रो
वरु॑णो माम॒हन्ता॑म्। अदि॑तिः सिन्धुः पृथि॒वी उ॒त द्यौः॥५०॥

दि॒वो रु॒क्म उ॑रु॒चक्षा॑ उ॒देति॑। दू॒रे अ॑र्थस्तर॒णिर्भा॑ज॒मानः॑।
नूनं॑ जनाः॒ सूर्ये॑ण प्रसू॒ताः। आय॑न्न॒र्थानि॑ कृ॒णव॑न्नपा॒सि। शं नो॑
भव॑ चक्ष॒सा शं नो॑ अ॒ह्ना। शं भा॒नुना॑ श॒ हि॒मा शं घृ॑णेन।
यथा॑ शम॒स्मै शम॑सद्दुरो॒णे। तथ्सूर्य॑ द्रवि॒णं धे॒हि चि॒त्रम्। चि॒त्रं
दे॒वाना॑मु॒दगा॑दनी॒कम्। चक्षु॑र्मि॒त्रस्य॑ वरु॒णस्या॑ग्नेः॥५१॥

आप्रा॒द्यावा॑पृथि॒वी अ॒न्तरि॑क्षम्। सूर्य॑ आ॒त्मा जग॑तस्त॒स्थुष॑श्च।
त्वष्टा॑ दध॒त्तन्न॑स्तु॒रीप॑म्। त्वष्टा॑ वी॒रं पि॑शङ्ग॒रूपः॑। दशे॑मन्त्वष्टु॒र्जन॑यन्त॒
गर्भ॑म्। अत॑न्द्रासो युव॒तयो॑ बिभ॒र्त्रम्। ति॒ग्मानी॑कः॒ स्वयं॑शसं
जने॑षु। वि॒रोच॑मानं॒ परि॑षीन्नयन्ति। आवि॑ष्ट्यो॒ वर्ध॑ते॒ चारु॑रासु।
जि॒ह्वाणा॑मूर्ध्वस्वयं॑शा उ॒पस्थे॑॥५२॥

उ॒भे त्वष्टु॑र्बिभ्यतु॒र्जाय॑मानात्। प्र॒तीचीं॑ सि॒हं प्र॑तिजोषयेते।
मि॒त्रो जना॑न्प्र स मि॒त्रा। अ॒यं मि॒त्रो न॑म॒स्यः सु॑शेवः। राजा॑ सुक्ष॒त्रो
अ॑जनिष्ट वे॒धाः। तस्य॑ वय॒रं सु॑म॒तौ य॒ज्ञिय॑स्य। अपि॑ भ॒द्रे सौ॑मन॒से
स्या॑म। अ॒नमी॑वास॒ इड्या॑ मदन्तः। मि॒तज्म॑वो वरि॑म॒न्ना पृ॑थि॒व्याः।
आ॒दि॒त्यस्य॑ व्र॒तमु॑प॒क्ष्यन्तः॑॥५३॥

व॒यं मि॒त्रस्य॑ सु॒म॒तौ स्या॑म। मि॒त्रं न ई॑र॒ शि॒म्या गो॑षु
ग॒व्यव॑त्। स्वा॒धियो॑ वि॒दथे॑ अ॒प्स्वजी॑जनन्। अरै॑जयता॒र॒ रोद॑सी

पाजसा गिरा। प्रति प्रियं यजतं जनुषामवः। महा९ आदित्यो
नमसोपसद्यः। यातयज्ञनो गृणते सुशेवः। तस्मा एतत्पन्यतमाय
जुष्टम्। अग्नौ मित्राय हविरा जुहोत। आ वा९ रथो रोदसी
बद्धधानः॥५४॥

हिरण्ययो वृषभिर्यात्वश्वैः। घृतवर्तनिः पविभीरुचानः। इषां
वोढा नृपतिर्वाजिनीवान्। स पप्रथानो अभि पञ्च भूमं। त्रिवन्धुरो
मनसाऽऽयातु युक्तः। विशो येन गच्छथो देवयन्तीः। कुत्रा
चिद्याममश्विना दधाना। स्वश्वा यशसाऽऽयातमर्वाक्। दस्त्रा निधिं
मधुमन्तं पिबाथः। वि वा९ रथो वध्वा यादमानः॥५५॥

अन्तान्दिवो बांधते वर्तनिभ्याम्। युवोः श्रियं परि योषावृणीत।
सूरो दुहिता परितक्मियायाम्। यद्देवयन्तमवथः शचीभिः। परिघ्न९
सवां मनावां वयोगाम्। यो हस्यवा९ रथिरावस्त उस्त्राः। रथो
युजानः परियाति वर्तिः। तेन नः शं योरुषसो व्युष्टौ। न्यश्विना
वहतं यज्ञे अस्मिन्। युवं भुज्युमवविद्ध९ समुद्रे॥५६॥

उदूहथुरणसो अस्त्रिधानैः। पतत्रिभिरश्रमैरव्यथिभिः।
द९सनाभिरश्विना पारयन्ता। अग्नीषोमा यो अद्य वाम्। इदं वचः
सपर्यति। तस्मै धत्त९ सुवीर्यम्। गवां पोष९ स्वश्वियम्। यो
अग्नीषोमा हविषा सपर्यात्। देवद्रीचा मनसा यो घृतेन। तस्य
व्रत९ रक्षतं पातम९ हंसः॥५७॥

वि॒शे जना॑य॒ महि॑ शर्म॒ यच्छ॑तम्। अ॒ग्री॑षोमा॒ य आहु॑तिम्। यो
वा॒ दाशा॑द्ध॒विष्कृ॑तिम्। स प्र॒जया॑ सु॒वीर्य॑म्। विश्व॒मायु॑र्व्य॒श्जव॑त्।
अ॒ग्री॑षोमा॒ चेति॑ तद्वी॒र्यं॑ वा॒म्। यदमु॑ष्णी॒तमव॑सं प॒णिङ्गोः॑। अवा॑तिरतं
प्रथ॑यस्य॒ शेषः॑। अवि॑न्दतं॒ ज्योति॑रेकं॒ बहु॑भ्यः। अ॒ग्री॑षोमावि॒मꣳ सु॑
मेऽग्री॑षोमा ह॒विषः॑ प्र॒स्थित॑स्य॥५८॥

ज॒भार॒ द्यौर॑ग्रेरुपस्थं॒ उप॑क्ष्यन्तौ॒ बद्ध॑धानो॒ व॒ध्वां याद॑मानः॒ समु॑द्रेऽꣳहंसः॒ प्रस्थि॑तस्य॥———[७]

अ॒हम॑स्मि प्रथम॒जा ऋ॑तस्य॑। पूर्वं दे॒वेभ्यो॑ अ॒मृत॑स्य॒ नाभिः॑।
यो मा॒ ददा॑ति॒ स इदे॒व माऽऽवाः॑। अ॒हमन्न॑मन्न॒मदन्त॑मद्भि।
पूर्व॑म॒ग्रेरपि॑ दह॒त्यन्न॑म्। य॒त्तौ हा॑साते अहमु॒त्तरेषु॑। व्या॒त्तम॑स्य
प॒शवः॑ सु॒जम्भ॑म्। पश्य॑न्ति॒ धीराः॑ प्रच॑रन्ति॒ पाकाः॑। जहा॑म्यन्यन्न
जहा॑म्यन्यम्। अ॒हमन्नं॑ व॒शमि॑च्छ॒रामि॑॥५९॥

स॒मा॒नम॑र्थं॒ पर्ये॑मि भु॒ञ्जत्। को माम॑न्नं॒ मनु॑ष्यो दयेत्। परा॑के
अन्नं॒ निहि॑तं लो॒क ए॒तत्। वि॒श्वैर्दे॒वैः पि॒तृभिर्गु॑प्तमन्नम्। यद॒द्यते॑
लु॒प्यते॒ यत्प॑रो॒प्यते॑। श॒त॒त॒मी सा त॒नूर्मे॑ बभूव। म॒हान्तो॑ च॒रू
संकृ॑द्गु॒धेन॑ पप्रौ। दि॒वं च॒ पृथि॑जं॒ पृथि॑वीं च॒ सा॒कम्। तथ्स॒म्पिब॑न्तो
न मि॑नन्ति वे॒धसः॑। नैत॒द्भूयो॑ भव॑ति॒ नो कनी॑यः॥६०॥

अन्नं॑ प्रा॒णम॑न्नम॒पान॑माहुः। अन्नं॑ मृ॒त्युं तमु॑ जी॒वातु॑माहुः। अन्नं॑
ब्र॒ह्माणो॑ ज॒रसं॑ वदन्ति। अन्नं॑माहुः प्र॒जन॑नं प्र॒जाना॑म्। मोघ॑मन्नं॑

विन्दते अप्रचेताः। सत्यं ब्रवीमि वध इत्थं तस्य। नार्यमणं
पुष्यति नो सखायम्। केवलाघो भवति केवलादी। अहं मेघः
स्तनयन्वर्षन्नस्मि। मामदन्त्यहमद्व्यन्यान्॥६१॥

अहं सदमृतो भवामि। मदादित्या अधि सर्वे तपन्ति। देवीं
वाचमजनयन्तु यद्वाग्वदन्ती। अनुन्तामन्तादधि निर्मितां महीम्।
यस्यां देवा अदधुर्भोजनानि। एकाक्षरां द्विपदां षट्पदां च। वाचं
देवा उपजीवन्ति विश्वे। वाचं देवा उपजीवन्ति विश्वे। वाचं
गन्धर्वाः पशवो मनुष्याः। वाचीमा विश्वा भुवन्नान्यर्पिता॥६२॥

सा नो हव जुषतामिन्द्रपत्नी। वागक्षरं प्रथमजा ऋतस्य।
वेदानां माताऽमृतस्य नाभिः। सा नो जुषाणोप यज्ञमागात्। अवन्ती
देवी सुहवा मे अस्तु। यामृषयो मन्त्रकृतो मनीषिणः। अन्वैच्छं
देवास्तपसा श्रमेण। तान्देवीं वाचं हविषा यजामहे। सा नो
दधातु सुकृतस्य लोके। चत्वारि वाक्परिमिता पदानि॥६३॥

तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः। गुहा त्रीणि निहिता नेङ्गयन्ति।
तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्ति। श्रद्धयाऽग्निः समिध्यते। श्रद्धया विन्दते
हविः। श्रद्धां भगस्य मूर्धनि। वचसा वेदयामसि। प्रियं श्रद्धे ददतः।
प्रियं श्रद्धे दिदासतः। प्रियं भोजेषु यज्वंसु॥६४॥

इदं म उदितं कृधि। यथा देवा असुरेषु। श्रद्धामुग्रेषु चक्रिरे।

ए॒वं भो॒जेषु॑ यज्व॑सु। अ॒स्माक॑मु॒दितं॑ कृ॒धि। श्र॒द्धां दे॒वा यज॑मानाः।
वा॒युगो॑पा उपा॑सते। श्र॒द्धा ५ हृ॒दय्य॑याऽऽकू॑त्या। श्र॒द्धया॑ हूयते ह॒विः।
श्र॒द्धां प्रा॒तर्ह॑वामहे॥६५॥

श्र॒द्धां म॒ध्यन्दि॑नं परि॑। श्र॒द्धा ५ सूर्य॑स्य नि॒मृचि॑। श्रद्धे॑ श्रद्धा॑पये॒ह
मा॑। श्रद्धा॑ दे॒वानधि॑ वस्ते। श्रद्धा॑ वि॒श्वमि॑दं जग॑त्। श्रद्धा॑ का॒मस्य॑
मा॒तरम्। ह॒विषा॑ वर्धयाम॑सि। ब्रह्म॑ जज्ञा॑नं प्रथ॑मं पु॒रस्ता॑त्। वि
सी॒मतः॑ सु॒रुचौ॑ वे॒न आ॑वः। स बु॒ध्रिया॑ उप॒ मा अ॑स्य वि॒ष्ठाः॥६६॥

स॒तश्च॑ योनि॑मस॑तश्च वि॒वः। पि॒ता वि॒राजा॑मृष॒भो र॑यी॒णाम्।
अ॒न्तरि॑क्षं वि॒श्वरू॑प आ॒विवे॑श। तम॑कै॒रभ्य॑र्चन्ति व॒त्सम्। ब्रह्म॑ सन्तं
ब्रह्म॑णा व॒र्धय॑न्तः। ब्रह्म॑ दे॒वान॑जनयत्। ब्रह्म॑ वि॒श्वमि॑दं जग॑त्।
ब्रह्म॑णः क्ष॒त्रं निर्मि॑तम्। ब्रह्म॑ ब्राह्म॒ण आ॒त्मना॑। अ॒न्तर॑स्मिन्नि॒मे
लो॒काः॥६७॥

अ॒न्तर्वि॑श्वमि॒दं जग॑त्। ब्रह्मै॒व भू॒तानां॑ ज्येष्ठ॑म्। तेन॑ कोऽ॒रह॑ति
स्पर्धि॑तुम्। ब्रह्म॑न्दे॒वास्त्रय॑स्त्रि॒ंशत्। ब्रह्म॑न्निन्द्र॒प्रजा॑प॒ती। ब्रह्म॑न् ह
वि॒श्वा भू॒तानि॑। ना॒वीवा॑न्तः स॒माहि॑ता। चत॑स्र आशाः॒ प्रच॑रन्त्व॒ग्नयः॑।
इ॒मं नो॑ य॒ज्ञं न॑यतु प्रजा॒नन्। घृ॒तं पि॒न्वन्न॑जर॒ं सु॒वीर॑म्॥६८॥

ब्रह्म॑ स॒मिद्ध॑व॒त्याहु॑तीनाम्। आ गा॒वो अ॒ग्नन्नु॑त भ॒द्रम॑क्रन्।
सी॒दन्तु॑ गो॒ष्ठे र॒णय॑न्त्व॒स्मे। प्र॒जाव॑तीः पु॒रुरू॑पा इ॒ह स्युः॑। इन्द्रा॑य
पूर्वी॒रुष॑सो दुहा॑नाः। इन्द्रो॑ यज्व॑ने पृण॑ते च॑ शि॒क्षति॑। उपे॒द्वदा॑ति

न स्वं मुषायति। भूयोभूयो रयिमिदस्य वर्धयन्। अभिन्ने खिले नि
दधाति देवयुम्। न ता नशन्ति न ता अर्वा॥६९॥

गावो भगो गाव इन्द्रो मे अच्छात्। गावः सोमस्य प्रथमस्य
भक्षः। इमा या गावः सजनास इन्द्रः। इच्छामीद्धृदा मनसा
चिदिन्द्रम्। यूयं गावो मेदयथा कृशं चित्। अश्लीलं चित्कृणुथा
सुप्रतीकम्। भद्रं गृहं कृणुथ भद्रवाचः। बृहद्वो वयं उच्यते सभासु।
प्रजावतीः सूर्यवसः५ रिशन्तीः। शुद्धा अपः सुप्रपाणे पिबन्तीः।
मा वः स्तेन ईशत् माऽघशः५सः। परि वो हेती रुद्रस्य वृष्यात्।
उपेदमुपपर्वनम्। आसु गोषूपपृच्यताम्। उपर्षभस्य रेतसि। उपेन्द्र
तव वीर्ये॥७०॥

चरामि कर्नयोऽन्यानर्पिता पदानि यज्वंसु हवामहे विष्ठा लोकाः सुवीरमर्वा पिबन्तीः पद्व॥—[८]

ता सूर्याचन्द्रमसां विश्वभृत्तमा मुहत्। तेजो वसुमद्राजतो
दिवि। सामात्माना चरतः सामचारिणा। ययोर्व्रतं न ममे जातु
देवयोः। उभावन्तौ परि यात् अम्या। दिवो न रश्मीऽस्तनुतो
व्यर्णवे। उभा भुवन्ती भुवना कविक्रतू। सूर्या न चन्द्रा चरतो
हतामती। पती द्युमद्विश्वविदा उभा दिवः। सूर्या उभा चन्द्रमसा
विचक्षणा॥७१॥

विश्ववारा वरिवोभा वरेण्या। ता नोऽवतं मतिमन्ता महिब्रता।
विश्ववपरी प्रतरणा तरन्ता। सुवर्विदा दृशये भूरिरश्मी। सूर्या हि

चन्द्रा वसुं त्वेषदंशता। मनुस्विनोभानुचरतोनु सन्दिवम्। अस्य
श्रवो नद्यः सप्त बिभ्रति। द्यावा क्षामा पृथिवी दंशतं वपुः। अस्मे
सूर्याचन्द्रमसाऽभिचक्षे। श्रद्धेकमिन्द्र चरतो विचर्तुर्म॥७२॥

पूर्वापरं चरतो माययैतौ। शिशू क्रीडन्तौ परिं यातो अध्वरम्।
विश्वान्यन्यो भुवनाऽभि चष्टे। ऋतूनन्यो विदधंजायते पुनः।
हिरण्यवर्णाः शुचंयः पावका यासां राजा। यासां देवाः शिवेन
मा चक्षुषा पश्यत। आपो भद्रा आदित्यंश्यामि। नासंदासीन्नो
सदासीत्तदानीम्। नासीद्रजो नो व्योमा परो यत्। किमावरीवः
कुह कस्य शर्मन्॥७३॥

अम्भः किमासीद्ग्रहनं गभीरम्। न मृत्युरमृतं तर्हि ना
रात्रिया अहं आसीत्प्रकेतः। आनीदवातं स्वधया तदेकम्।
तस्माद्धान्यं न परः किञ्चनासं। तम आसीत्तमसा गूढमग्रे
प्रकेतम्। सलिलं सर्वमा इदम्। तुच्छेनाभ्वर्पितं यदासीत्।
तमसस्तन्महिना जायतैकम्। कामस्तदग्रे समवर्तताधि॥७४॥

मनसो रेतः प्रथमं यदासीत्। सतो बन्धुमसति निरविन्दन।
हृदि प्रतीष्या कवयो मनीषा। तिरश्चीनो विततो रश्मिरेषाम्।
अधः स्विदासी(३)दुपरिं स्विदासी(३)त्। रेतोधा आसन्महिमानं
आसन्। स्वधा अवस्तात्प्रयतिः परस्तात्। को अद्धा वेद क इह
प्र वोचत्। कुत आज्ञाता कुत इयं विसृष्टिः। अर्वाग्देवा अस्य

विसर्जनाय॥७५॥

अथा को वेद यत आबभूव। इयं विसृष्टिर्यत आबभूव।
यदि वा दधे यदि वा न। यो अस्याध्यक्षः परमे व्योमन्। सो
अङ्ग वेद यदि वा न वेद। किं स्विद्वनङ्ग उ स वृक्ष आसीत्।
यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः। मनीषिणो मनसा पृच्छतेदुतत्।
यदध्यतिष्ठद्भुवनानि धारयन्। ब्रह्म वनं ब्रह्म स वृक्ष आसीत्॥७६॥

यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः। मनीषिणो मनसा विब्रवीमि
वः। ब्रह्माध्यतिष्ठद्भुवनानि धारयन्। प्रातरग्निं प्रातरिन्द्रं हवामहे।
प्रातर्मित्रावरुणा प्रातरश्विनौ। प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिम्। प्रातः
सोममुत रुद्रं हुवेम। प्रातर्जितं भगमुग्रं हुवेम। वयं पुत्रमदितेर्यो
विधर्ता। आध्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चित्॥७७॥

राजा चिद्यं भगं भक्षीत्याह। भग प्रणेतर्भग सत्यराधः। भगेमां
धियमुदव ददन्नः। भग प्र णो जनय गोभिरश्वैः। भग प्र नृभिर्नृवन्तः
स्याम। उतेदानीं भगवन्तः स्याम। उत प्रपित्व उत मध्ये अहाम्।
उतोदिता मघवन्त्सूर्यस्य। वयं देवानां सुमतौ स्याम। भग एव
भगवां अस्तु देवाः॥७८॥

तेन वयं भगवन्तः स्याम। तं त्वा भग सर्व इज्जोहवीमि।
स नो भग पुर एता भवेह। समध्वरायोषसो नमन्त। दधिक्रावेव
शुचये पदाय। अर्वाचीनं वसुविदं भग नः। रथमिवाश्वा वाजिन

आवहन्तु। अश्वावतीर्गोमतीर्न उषासः। वीरवतीः सदमुच्छन्तु भद्राः।
घृतं दुहाना विश्वतः प्रपीनाः। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥७९॥

विचक्षणा विचर्तुर१ शर्मन्नधि विसर्जनाय ब्रह्म वनं ब्रह्म स वृक्ष आसीत्तुरश्चिदेवाः प्रपीना एकं च॥[९]
पीवोन्नान्ते शुक्रासः सोमो धेनुमिन्द्रस्तरं स्वाञ्छुचिमा देवो यातु सूर्यो देवीमहमस्मि ता सूर्याचन्द्रमसा नवं॥९॥
पीवोन्नामग्रे त्वं पारयानाधृष्यः शुचिं नु विश्रयमाणो दिवो रुक्मोऽन्नं प्राणमन्नन्ता सूर्याचन्द्रमसा नवंसप्ततिः॥७९॥
पीवोन्नां यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके अष्टमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टकम् ३ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

अ॒ग्निर्नः॑ पा॒तु कृ॒त्तिकाः॑ । नक्ष॑त्रं दे॒वमिन्द्रि॑यम् । इ॒दमा॑सां
विच॑क्षणम् । ह॒विरा॒सं जु॑होतन । यस्य॑ भा॒न्ति र॒श्मयो॑ यस्य॑ के॒तवः॑ ।
यस्ये॒मा वि॒श्वा भुव॑नानि॒ सर्वा॑ । स कृ॒त्तिका॑भि॒रभिसं॑वसानः ।
अ॒ग्निर्नो॑ दे॒वः सु॑वि॒ते द॑धातु । प्र॒जाप॑ते रोहि॒णी वे॑तु॒ पत्नी॑ । वि॒श्वरू॑पा
बृ॒हती चि॒त्रभा॑नुः ॥ १ ॥

सा नो॑ य॒ज्ञस्य॑ सु॒वि॒ते द॑धातु । यथा जी॒वेम॑ शर॒दः सर्वा॑राः ।
रोहि॑णी दे॒व्युद॑गात्पु॒रस्ता॑त् । वि॒श्वा रू॒पाणि॑ प्रति॒मोदे॑माना । प्र॒जा-
प॑तिः ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्ती । प्रि॒या दे॒वाना॑मुप॑यातु य॒ज्ञम् । सोमो॑ राजा
मृ॒गशी॒रुषे॑ण आ॒गन् । शि॒वं नक्ष॑त्रं प्रि॒यम॑स्य॒ धाम॑ । आ॒प्याय॑मानो
ब॒हुधा जने॑षु । रे॒तः प्र॒जां यज॑माने दधातु ॥ २ ॥

यत्ते॒ नक्ष॑त्रं मृ॒गशी॒रुषम॑स्ति । प्रि॒यः रा॑जन् प्रि॒यत॑मं प्रि॒याणा॑म् ।
तस्मै॑ ते सोम ह॒विषा॑ वि॒धेम॑ । शं न॑ ए॒धि द्वि॒पदे॑ शं चतु॑ष्पदे । आ॒र्द्रया॑
रु॒द्रः प्रथ॑मा न ए॒ति । श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॑ पति॑र॒घ्नियाना॑म् । नक्ष॑त्रमस्य
ह॒विषा॑ वि॒धेम॑ । मा नः॑ प्र॒जाः री॑रिष॒न्मोत॑ वी॒रान् । हे॒ती रु॒द्रस्य॑
परि॑ णो वृणक्तु । आ॒र्द्रा नक्ष॑त्रं जुष॒ताः ह॒विर्नः॑ ॥ ३ ॥

प्रमुञ्चमानौ दुरितानि विश्वा। अपाघशः सन्नुदतामरातिम्।
 पुनर्नो देव्यदितिः स्पृणोतु। पुनर्वसू नः पुनरेतां यज्ञम्। पुनर्नो
 देवा अभियन्तु सर्वे। पुनः पुनर्वो हविषा यजामः। एवा न
 देव्यदितिरनर्वा। विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा। पुनर्वसू हविषा
 वर्धयन्ती। प्रियं देवानामप्येतु पार्थः॥४॥

बृहस्पतिः प्रथमं जायमानः। तिष्यं नक्षत्रमभि सम्बभूव। श्रेष्ठो
 देवानां पृतनासु जिष्णुः। दिशोऽनु सर्वा अभयं नो अस्तु। तिष्यः
 पुरस्तादुत मध्यतो नः। बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चात्। बाधेतां द्वेषो
 अभयं कृणुताम्। सुवीर्यस्य पतयः स्याम। इदं सर्पेभ्यो हविरस्तु
 जुष्टम्। आश्रेषा येषामनुयन्ति चेतः॥५॥

ये अन्तरिक्षं पृथिवीं क्षियन्ति। ते नः सर्पासो हवमागमिष्ठाः।
 ये रोचने सूर्यस्यापि सर्पाः। ये दिवं देवीमनु सञ्चरन्ति। येषामाश्रेषा
 अनुयन्ति कामम्। तेभ्यः सर्पेभ्यो मधुमञ्जुहोमि। उपहूताः पितरो ये
 मघासु। मनोजवसः सुकृतः सुकृत्याः। ते नो नक्षत्रे हवमागमिष्ठाः।
 स्वधाभिर्यज्ञं प्रयतं जुषन्ताम्॥६॥

ये अग्निदग्धा येऽनग्निदग्धाः। येऽमुं लोकं पितरः क्षियन्ति।
 याश्च विद्म याश्च उ च न प्रविद्म। मघासु यज्ञं सुकृतं जुषन्ताम्।
 गवां पतिः फल्गुनीनामसि त्वम्। तदर्यमन्वरुणमित्र चारु। तं त्वा
 वयं सनितारं सनीनाम्। जीवा जीवन्तमुप संविशेम। येनेमा

विश्वा भुवनानि सञ्जिता। यस्य देवा अनु सं यन्ति चेतः॥७॥

अ॒र्य॒मा राजा॒ऽज॒र॒स्तुवि॑ष्मान्। फल्गु॑नीनामृष॒भो रौर॑वीति।
श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॑ भगवो भगासि। तत्त्वां विदुः फल्गु॑नीस्तस्य वित्तात्।
अ॒स्मभ्य॑ क्ष॒त्रम॒ज॒रं सु॒वीर्य॑म्। गोम॒दश्व॑व॒दुप॒ सन्नु॑देह। भगो॑ ह
दा॒ता भग॒ इत्प्र॑दा॒ता। भगो॑ दे॒वीः फल्गु॑नीरा वि॒वेश। भग॒स्येत्तं
प्र॑स॒वं ग॑मेम। यत्र॑ दे॒वैः स॑ध॒मादं॑ मदेम॥८॥

आया॑तु दे॒वः स॑वि॒तोप॑यातु। हि॒र॒ण्यये॑न सुवृ॒ता रथे॑न। वह॑न्
हस्त॑ः सु॒भगं॑ वि॒द्वाना॑प॒सम्। प्र॒यच्छ॑न्तं प॒पु॒रिं पु॒ण्यम॑च्छ। हस्तः
प्र॒यच्छ॑त्व॒मृतं॑ वसी॒यः। दक्षि॑णेन॒ प्रति॑गृ॒ष्णीम॑ ए॒नत्। दा॒ता र॑म॒द्य
स॑वि॒ता वि॑दे॒य। यो नो॒ हस्ता॑य प्रसु॒वाति॑ य॒ज्ञम्। त्वष्टा॑ नक्ष॒त्रम॒भ्येति॑
चि॒त्राम्। सु॒भ॒ः स॑सं युव॒तिः रोच॑मानाम्॥९॥

नि॒वेश॑य॒न्नमृ॑ता॒न्मर्त्या॑ः॒श्च। रू॒पाणि॑ पि॒ःशन्॑ भुवनानि विश्वा॑।
तन्न॑स्त्वष्टा तदु॒ चि॒त्रा विच॑ष्टाम्। तन्नक्ष॑त्रं भूरि॒दा अ॑स्तु॒ मह्य॑म्।
तन्नः॑ प्र॒जां वी॒रव॑तीः स॒नोतु॑। गोभि॑र्नो॒ अश्वैः॑ स॒मन॑क्तु॒ य॒ज्ञम्।
वा॒युर्नक्ष॑त्रम॒भ्येति॑ नि॒ष्ट्याम्। ति॒ग्मशृ॑ङ्गो वृष॒भो रोरु॑वाणः। स॒मीर॑यन्
भुव॑ना मा॒तरि॑श्वा॑। अप॒ द्वेषा॑सि नुद॒ताम॑रा॒तीः॥१०॥

तन्नो॑ वा॒युस्तदु॒ नि॒ष्ट्यां शृ॑णोतु। तन्नक्ष॑त्रं भूरि॒दा अ॑स्तु॒ मह्य॑म्।
तन्नो॑ दे॒वासो॒ अनु॑जानन्तु॒ काम॑म्। यथा॑ तरे॒म दुरि॑तानि॒ विश्वा॑।
दूर॑म॒स्मच्छ॑त्र॒वो यन्तु॑ भी॒ताः। तदिन्द्रा॒ग्नी कृ॑णुतां तद्विशा॑खे।

तन्नो देवा अनुमदन्तु यज्ञम्। पश्चात् पुरस्तादभयं नो अस्तु।
नक्षत्राणामधिपत्नी विशाखे। श्रेष्ठाविन्द्राग्नी भुवनस्य गोपौ॥११॥

विषूचः शत्रूनप बाधमानौ। अप क्षुधं नुदतामरातिम्। पूर्णा
पश्चादुत पूर्णा पुरस्तात्। उन्मध्यतः पौर्णमासी जिगाय। तस्यां
देवा अधि संवसन्तः। उत्तमे नाकं इह मादयन्ताम्। पृथ्वी सुवर्चा
युवतिः सजोषाः। पौर्णमास्युदगाच्छोभमाना। आप्याययन्ती
दुरितानि विश्वा। उरुं दुहां यजमानाय यज्ञम्॥१२॥

चित्रभानुर्यजमाने दधातु हविर्नः पाथश्वेतौ जुषन्ताश्चेतौ मदेम रोचमानामरातीर्गोपौ यज्ञम्॥—[१]

ऋद्ध्यास्म हव्यैर्नमसोपसद्य। मित्रं देवं मित्रधेयं नो अस्तु।
अनूराधान् हविषा वर्धयन्तः। शतं जीवेम शरदः सर्वाः।
चित्रं नक्षत्रमुदगात्पुरस्तात्। अनूराधास इति यद्वदन्ति। तन्मित्र
एति पृथिभिर्देवयानैः। हिरण्ययैर्विततैरन्तरिक्षे। इन्द्रो ज्येष्ठामनु
नक्षत्रमेति। यस्मिन्वृत्रं वृत्रतूर्यं ततार॥१३॥

तस्मिन्वयममृतं दुहानाः। क्षुधं तरेम दुरितिं दुरिष्टिम्।
पुरन्दराय वृषभाय धृष्णवे। अषाढाय सहमानाय मीढुषे। इन्द्राय
ज्येष्ठा मधुमद्दुहाना। उरुं कृणोतु यजमानाय लोकम्। मूलं प्रजां
वीरवतीं विदेय। पराच्येतु निर्ऋतिः पराचा। गोभिर्नक्षत्रं पशुभिः
समंक्तम्। अहर्भूयाद्यजमानाय मह्यम्॥१४॥

अहर्नो अद्य सुविते दधातु। मूलं नक्षत्रमिति यद्वदन्ति।

परांचीं वाचा निर्ऋतिं नुदामि। शिवं प्रजायै शिवमस्तु मह्यम्।
 या दिव्या आपः पयसा सम्बभूवुः। या अन्तरिक्ष उत पार्थिवीर्याः।
 यासामषाढा अनुयन्ति कामम्। ता न आपः शः स्योना
 भवन्तु। याश्च कूप्या याश्च नाद्याः समुद्रियाः। याश्च वैशन्तीरुत
 प्रासचीर्याः॥१५॥

यासामषाढा मधु भक्षयन्ति। ता न आपः शः स्योना भवन्तु।
 तन्नो विश्वे उप शृण्वन्तु देवाः। तदषाढा अभिसंयन्तु यज्ञम्।
 तन्नक्षत्रं प्रथतां पशुभ्यः। कृषिर्वृष्टिर्यजमानाय कल्पताम्। शुभ्राः
 कन्या युवतयः सुपेशसः। कर्मकृतः सुकृतो वीर्यावतीः। विश्वान्
 देवान् हविषा वर्धयन्तीः। अषाढाः काममुप यान्तु यज्ञम्॥१६॥

यस्मिन् ब्रह्माऽभ्यजयत्सर्वमेतत्। अमुं च लोकमिदम् च
 सर्वम्। तन्नो नक्षत्रमभिजिद्विजित्य। श्रियं दधात्वहणीयमानम्।
 उभौ लोकौ ब्रह्मणा सञ्जितेमौ। तन्नो नक्षत्रमभिजिद्विचष्टाम्।
 तस्मिन्वयं पृतनाः सञ्जयेम। तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम्।
 शृण्वन्ति श्रोणाममृतस्य गोपाम्। पुण्यामस्या उपशृणोमि
 वाचम्॥१७॥

महीं देवीं विष्णुपत्नीमजूर्याम्। प्रतीचीमेनाः हविषा यजामः।
 त्रेधा विष्णुरुगुगायो विचक्रमे। महीं दिवं पृथिवीमन्तरिक्षम्।
 तच्छ्रोणैतिश्रवं इच्छमाना। पुण्यं श्लोकं यजमानाय कृण्वती।

अष्टौ देवा वसवः सोम्यासः। चतस्रो देवीरजराः श्रविष्ठाः। ते यज्ञं
पान्तु रजसः पुरस्तात्। संवत्सरीणममृतं स्वस्ति॥१८॥

यज्ञं नः पान्तु वसवः पुरस्तात्। दक्षिणतोऽभियन्तु श्रविष्ठाः।
पुण्यं नक्षत्रमभि संविशाम। मा नो अरातिरघशः साऽग्नः। क्षत्रस्य
राजा वरुणोऽधिराजः। नक्षत्राणां शतभिषग्वसिष्ठः। तौ देवेभ्यः
कृणुतो दीर्घमायुः। शतं सहस्रां भेषजानि धत्तः। यज्ञं नो राजा
वरुण उपयातु। तन्नो विश्वे अभि संयन्तु देवाः॥१९॥

तन्नो नक्षत्रं शतभिषग्जुषाणम्। दीर्घमायुः प्रतिरद्धेषजानि।
अज एकपादुदगात्पुरस्तात्। विश्वा भूतानि प्रति मोदमानः।
तस्य देवाः प्रसवं यन्ति सर्वे। प्रोष्ठपदासो अमृतस्य गोपाः।
विभ्राजमानः समिधान उग्रः। आऽन्तरिक्षमरुहदगन्धाम्। तं
सूर्यं देवमजमेकपादम्। प्रोष्ठपदासो अनुयन्ति सर्वे॥२०॥

अहिर्बुध्नियः प्रथमान एति। श्रेष्ठो देवानामुत मानुषाणाम्।
तं ब्राह्मणाः सोमपाः सोम्यासः। प्रोष्ठपदासो अभि रक्षन्ति सर्वे।
चत्वार एकमभि कर्म देवाः। प्रोष्ठपदास इति यान् वदन्ति। ते
बुध्नियं परिषद्यं स्तुवन्तः। अहिं रक्षन्ति नमसोपसद्यं। पूषा
रेवत्यन्वेति पन्थाम्। पुष्टिपतीं पशुपा वाजबस्त्यौ॥२१॥

इमानि हव्या प्रयता जुषाणा। सुगैर्नो यानैरुपयातां यज्ञम्।
क्षुद्रान् पशून् रक्षतु रेवतीं नः। गावो नो अश्वाः अन्वेतु पूषा।

अन्नं॑ रक्षन्तौ बहुधा विरूपम्। वाजं॑ सनुतां यजमानाय यज्ञम्।
तदश्विनावश्वयुजोपयाताम्। शुभङ्गमिष्टौ सुयमैभिरश्वैः। स्वं नक्षत्रं॑
हविषा यजन्तौ। मध्वा सम्पृक्तौ यजुषा समन्तौ॥२२॥

यौ देवानां भिषजौ हव्यवाहौ। विश्वस्य दूतावमृतस्य गोपौ।
तौ नक्षत्रं जुजुषाणोपयाताम्। नमोऽश्विभ्यां कृणुमोऽश्वयुग्भ्याम्।
अपं पाप्मानं भरणीर्भरन्तु। तद्यमो राजा भगवान् विचष्टाम्।
लोकस्य राजा महतो महान् हि। सुगं नः पन्थामभयं कृणोतु।
यस्मिन्नक्षत्रे यम एति राजा। यस्मिन्नेनमभ्यषिञ्चन्त देवाः। तदस्य
चित्रं॑ हविषा यजाम। अपं पाप्मानं भरणीर्भरन्तु। निवेशनी यत्तं
देवा अदधुः॥२३॥

ततार मह्यं प्रासचीर्या यान्तु यज्ञं वाचं स्वस्ति देवा अनुयन्ति सर्वं वाजवस्त्यौ समन्तौ देवास्त्रीणि
च॥

[२]

नवोनवो भवति जायमानो यमादित्या अशुमाप्याययन्ति।
ये विरूपे समनसा संव्ययन्ती। समानं तन्तुं परितातना तै। विभू
प्रभू अनुभू विश्वतो हुवे। ते नो नक्षत्रे हव्यमागमेतम्। वयं देवी
ब्रह्मणा संविदानाः। सुरत्नासो देववीतिं दधानाः। अहोरात्रे हविषा
वर्धयन्तः। अतिं पाप्मानमतिं मुक्त्या गमेम। प्रत्युवदृश्यायती॥२४॥

व्युच्छन्ती दुहिता दिवः। अपो मही वृणुते चक्षुषा।
तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी। उदुस्त्रियाः सचते सूर्यः। सचा
उद्यन्नक्षत्रमर्चिमत्। तवेदुषो व्युषि सूर्यस्य च। सं भुक्तेन गमेमहि।

तन्नो नक्षत्रमर्चिमत्। भानुमत्तेजं उच्चरत्। उपयज्ञमिहागमत्॥२५॥

प्र नक्षत्राय देवाय। इन्द्रायेन्दुः हवामहे। स नः सविता
सुवत्सनिम्। पुष्टिदां वीरवत्तमम्। उदुत्यं चित्रम्। अदितिर्न उरुष्यतु
महीमूषु मातरम्। इदं विष्णुः प्रतद्विष्णुः। अग्निर्मूर्धा भुवः। अनुनो-
ऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्। हव्यवाहः स्विष्टम्॥२६॥

आयत्यंगमश्चिर्वष्टम्॥ [३]

अग्निर्वा अकामयत। अन्नादो देवानाऽस्यामिति। स
एतमग्नये कृत्तिकाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। ततो वै
सोऽन्नादो देवानामभवत्। अग्निर्वै देवानामन्नादः। यथा ह वा
अग्निर्देवानामन्नादः। एवम् ह वा एष मनुष्याणां भवति। य एतेन
हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा
कृत्तिकाभ्यः स्वाहा। अम्बायै स्वाहा दुलायै स्वाहा। नितृत्यै
स्वाहाऽभ्रयन्त्यै स्वाहा। मेघयन्त्यै स्वाहा वरुषयन्त्यै स्वाहा।
चुपुणीकायै स्वाहेति॥२७॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टाः परांचीरायन्।
तासां रोहिणीमभ्यध्यायत्। सोऽकामयत। उप मा वर्तेत।
समेनया गच्छेयेति। स एतं प्रजापतये रोहिण्यै चरुं निरवपत्।
ततो वै सा तमुपावर्तत। समेनया गच्छत। उप ह वा एनं
प्रियमावर्तते। सं प्रियेण गच्छते। य एतेन हविषा यजते। य
उचैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। प्रजापतये स्वाहा रोहिण्यै स्वाहा।

रोचमानायै स्वाहा॑ प्रजाभ्यः स्वाहेति॥२८॥

सोमो वा अकामयत। ओषधीनां राज्यमभिजयेयमिति। स एतं सोमाय मृगशीर्षाय श्यामाकं चरुं पर्यसि निरवपत्। ततो वै स ओषधीनां राज्यमभ्यजयत्। समानानां ह वै राज्यमभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। सोमाय स्वाहा॑ मृगशीर्षाय स्वाहा॑। इन्वकाभ्यः स्वाहोषधीभ्यः स्वाहा॑। राज्याय स्वाहा॑ऽभिजित्यै स्वाहेति॥२९॥

रुद्रो वा अकामयत। पशुमान्त्स्यामिति। स एतं रुद्रायऽऽर्द्रायै प्रैय्यङ्गं चरुं पर्यसि निरवपत्। ततो वै स पशुमानभवत्। पशुमान् ह वै भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। रुद्राय स्वाहा॑ऽऽर्द्रायै स्वाहा॑। पिन्वमानायै स्वाहा॑ पशुभ्यः स्वाहेति॥३०॥

ऋक्षा वा इयमलोमकाऽऽसीत्। साऽकामयत। ओषधीभिर्वनस्पतिभिः प्रजायेयेति। सैतमदित्यै पुनर्वसुभ्यां चरुं निरवपत्। ततो वा इयमोषधीभिर्वनस्पतिभिः प्राजायत। प्रजायते ह वै प्रजया पशुभिः। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अदित्यै स्वाहा॑ पुनर्वसुभ्याम्। स्वाहा॑ भूत्यै स्वाहा॑ प्रजात्यै स्वाहेति॥३१॥

बृहस्पतिर्वा अकामयत। ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। स एतं बृहस्पतये तिष्याय नैवारं चरुं पर्यसि निरवपत्। ततो वै स

ब्रह्मवर्चस्यंभवत्। ब्रह्मवर्चसी ह वै भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। बृहस्पतये स्वाहा तिष्याय स्वाहा। ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥३२॥

देवासुराः संयत्ता आसन्। ते देवाः सर्पेभ्य आश्रेषाभ्य आज्ये करम्भं निरवपन्। तानेताभिरेव देवताभिरुपानयन्। एताभिर्ह वै देवताभिर्द्विषन्तं भ्रातृव्यमुपनयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। सर्पेभ्यः स्वाहाऽऽश्रेषाभ्यः स्वाहा। दन्दशूकेभ्यः स्वाहेति॥३३॥

पितरो वा अंकामयन्त। पितृलोक ऋध्रुयामेति। त एतं पितृभ्यो मघाभ्यः पुरोडाशं षट्कपालं निरवपन्। ततो वै ते पितृलोक आर्ध्रुवन्। पितृलोके ह वा ऋध्नोति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। पितृभ्यः स्वाहा मघाभ्यः। स्वाहाऽनघाभ्यः स्वाहाऽगदाभ्यः। स्वाहाऽरुन्धतीभ्यः स्वाहेति॥३४॥

अर्यमा वा अंकामयत। पशुमान्स्यामिति। स एतमर्यम्णे फल्गुनीभ्यां चरुं निरवपत्। ततो वै स पशुमानभवत्। पशुमान् ह वै भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अर्यम्णे स्वाहा फल्गुनीभ्यां स्वाहा। पशुभ्यः स्वाहेति॥३५॥

भगो वा अंकामयत। भगी श्रेष्ठी देवानां स्यामिति। स एतं भगाय फल्गुनीभ्यां चरुं निरवपत्। ततो वै स भगी श्रेष्ठी

देवानां भवत्। भुगी ह वै श्रेष्ठी संमानानां भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। भगाय स्वाहा फल्गुनीभ्यां स्वाहा। श्रेष्ठ्याय स्वाहेति॥३६॥

सविता वा अंकामयत। श्रन्मे देवा दधीरन्। सविता स्यामिति। स एतं सवित्रे हस्ताय पुरोडाशं द्वादशकपालं निरवपदाशूनां व्रीहीणाम्। ततो वै तस्मै श्रद्धेवा अदधत। सविताऽभवत्। श्रद्धेवा अस्मै मनुष्या दधते। सविता संमानानां भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। सवित्रे स्वाहा हस्ताय। स्वाहा ददते स्वाहा पृणते। स्वाहा प्रयच्छते स्वाहा प्रतिगृभ्णते स्वाहेति॥३७॥

त्वष्टा वा अंकामयत। चित्रं प्रजां विन्देयेति। स एतं त्वष्ट्रे चित्रायै पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। ततो वै स चित्रं प्रजामविन्दत। चित्रं ह वै प्रजां विन्दते। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। त्वष्ट्रे स्वाहा चित्रायै स्वाहा। चैत्राय स्वाहा प्रजायै स्वाहेति॥३८॥

वायुर्वा अंकामयत। कामचारमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति। स एतद्वायवे निष्ठ्यायै गृष्ट्यै दुग्धं पयो निरवपत्। ततो वै स कामचारमेषु लोकेष्वभ्यजयत्। कामचारं ह वा एषु लोकेष्वभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। वायवे स्वाहा निष्ठ्यायै स्वाहा। कामचाराय

स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥३९॥

इन्द्राग्नी वा अकामयेताम्। श्रेष्ठ्यं देवानामभिजयेवेति।
तावेतमिन्द्राग्निभ्यां विशाखाभ्यां पुरोडाशमेकादशकपालं
निरवपताम्। ततो वै तौ श्रेष्ठ्यं देवानामभ्यंजयताम्। श्रेष्ठ्यं ह
वै संमानानामभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं
वेद। सोऽत्र जुहोति। इन्द्राग्निभ्यां स्वाहा विशाखाभ्यां स्वाहा।
श्रेष्ठ्याय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥४०॥

अथैतत्पौर्णमास्या आज्यं निर्वपति। कामो वै पौर्णमासी।
काम आज्यम्। कामेनैव कामं समर्धयति। क्षिप्रमेनं सकाम
उपनमति। येन कामेन यजते। सोऽत्र जुहोति। पौर्णमास्यै स्वाहा
कामाय स्वाहाऽऽगत्यै स्वाहेति॥४१॥

अग्निः पञ्चदश प्रजापतिः षोडश सोम एकादश रुद्रो दशर्क्षेकादश बृहस्पतिर्दश देवासुरा नवं पितर
एकादशार्यमा भगो दश दश सविता चतुर्दश त्वष्टा वायुरिन्द्राग्नी दश दशाथैतत्पौर्णमास्या अष्टौ पञ्चदश॥[४]

मित्रो वा अकामयत। मित्रधेयमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति।
स एतं मित्रायानूराधेभ्यश्चरुं निरवपत्। ततो वै स मित्रधेयमेषु
लोकेष्वभ्यंजयत्। मित्रधेयं ह वा एषु लोकेष्वभिजयति। य एतेन
हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। मित्राय स्वाहा-
नूराधेभ्यः स्वाहा। मित्रधेयाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥४२॥

इन्द्रो वा अकामयत। ज्यैष्ठ्यं देवानामभिजयेयमिति। स
एतमिन्द्राय ज्यैष्ठ्यायै पुरोडाशमेकादशकपालं निरवपन्महारीहीणाम्।

ततो॒ वै स ज्यैष्ठ्यं॑ दे॒वानां॑म॒भ्यज॑यत्। ज्यैष्ठ्यं॑ ह॒ वै स॑
स॒मा॒ना॒नां॑म॒भिज॑यति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं
वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। इन्द्रा॑य॒ स्वाहा॑ ज्ये॒ष्ठायै॑ स्वाहा॑। ज्यैष्ठ्या॑य॒
स्वाहा॑ऽभिजित्यै॒ स्वाहेति॑॥४३॥

प्र॒जाप॑ति॒र्वा अ॑कामयत्। मूलं॑ प्र॒जां वि॑न्दे॒येति॑। स ए॒तं प्र॒जा-
प॑तये॒ मूला॑य॒ चरुं॑ निर॑वपत्। ततो॒ वै स मूलं॑ प्र॒जाम॑विन्दत।
मूलं॑ ह॒ वै प्र॒जां वि॑न्दते। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं
वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑ मूला॑य॒ स्वाहा॑। प्र॒जायै॑
स्वाहेति॑॥४४॥

आपो॒ वा अ॑कामयन्त। स॒मुद्रं॑ का॒मम॑म॒भिज॑ये॒मेति॑।
ता ए॒तम॒द्भ्योऽ॒षाढा॑भ्यश्चरुं॑ निर॑वपन्। ततो॒ वै ताः स॑मु॒द्रं
का॒मम॑म॒भ्यज॑यन्। स॒मुद्रं॑ ह॒ वै का॒मम॑म॒भिज॑यति। य ए॒तेन॑
ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒द्भ्यः
स्वाहा॑ऽषाढा॑भ्यः स्वाहा॑। स॒मुद्राय॑ स्वाहा॒ कामा॑य॒ स्वाहा॑।
अ॒भिजित्यै॒ स्वाहेति॑॥४५॥

विश्वे॒ वै दे॒वा अ॑कामयन्त। अ॒न॒प॒ज॒य्यं ज॑ये॒मेति॑। त
ए॒तं वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यो॑ऽषाढा॑भ्यश्चरुं॑ निर॑वपन्। ततो॒ वै तै-
ऽन॒प॒ज॒य्यम॑जयन्। अ॒न॒प॒ज॒य्यं ह॒ वै ज॑यति। य ए॒तेन॑
ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। वि॒श्वेभ्यो॑
दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॑ऽषाढा॑भ्यः स्वाहा॑। अ॒न॒प॒ज॒य्याय॑ स्वाहा॒ जित्यै॒

स्वाहेति॥४६॥

ब्रह्म वा अकामयत। ब्रह्मलोकमभिजयेयमिति। तदेतं ब्रह्मणेऽभिजिते चरुं निरवपत्। ततो वै तद्वह्निलोकमभ्यजयत्। ब्रह्मलोकं ह वा अभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। ब्रह्मणे स्वाहाऽभिजिते स्वाहा। ब्रह्मलोकाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥४७॥

विष्णुर्वा अकामयत। पुण्यं श्लोकं शृण्वीय। न मां पापी कीर्तिरागच्छेदिति। स एतं विष्णवे श्रोणायै पुरोडाशं त्रिकपालं निरवपत्। ततो वै स पुण्यं श्लोकं शृणुत। नैनं पापी कीर्तिरागच्छत्। पुण्यं ह वै श्लोकं शृणुते। नैनं पापी कीर्तिरागच्छति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। विष्णवे स्वाहा श्रोणायै स्वाहा। श्लोकाय स्वाहा श्रुताय स्वाहेति॥४८॥

वसवो वा अकामयन्त। अग्रं देवतानां परीयामेति। त एतं वसुभ्यः श्रविष्ठाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्। ततो वै तेऽग्रं देवतानां पर्यायन्। अग्रं ह वै समानानां पर्येति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। वसुभ्यः स्वाहा श्रविष्ठाभ्यः स्वाहा। अग्राय स्वाहा परीत्यै स्वाहेति॥४९॥

इन्द्रो वा अकामयत। दृढोऽशिथिलः स्यामिति। स

ए॒तं वरु॑णाय श॒तभि॑षजे भेष॒जेभ्यः॑ पुरो॒डाशं॑ दश॑कपालं
 निर॑वपत्कृ॒ष्णानां॑ व्रीही॒णाम्। ततो॒ वै स दृ॒ढोऽशि॑थिलोऽभवत्।
 दृ॒ढो ह॒ वा अशि॑थिलो भवति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑
 चैन॑दे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। वरु॑णाय॒ स्वाहा॑ श॒तभि॑षजे॒ स्वाहा॑।
 भेष॒जेभ्यः॑ स्वाहेति॥५०॥

अ॒जो वा एक॑पादकामयत। ते॒ज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी स्या॑मिति॑।
 स ए॒तम॒जायै॑कपदे प्रोष्ठप॒देभ्यः॑श्च॒रुं निर॑वपत्। ततो॒ वै स ते॒ज॒स्वी
 ब्र॑ह्मवर्च॒स्य॑भवत्। ते॒ज॒स्वी ह॒ वै ब्र॑ह्मवर्च॒सी भ॑वति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
 यज॑ते। य उ॑ चैन॑दे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। अ॒जायै॑कपदे॒ स्वाहा॑
 प्रोष्ठप॒देभ्यः॑ स्वाहा॑। तेज॑से॒ स्वाहा॑ ब्रह्मवर्च॒साय॑ स्वाहेति॥५१॥

अहि॑र्वै बु॒ध्रियो॑ऽकामयत। इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठां वि॑न्देयेति॑। स ए॒तम॒ह॒ये
 बु॒ध्रिया॑य प्रोष्ठप॒देभ्यः॑ पुरो॒डाशं॑ भू॒मिक॑पालं निर॑वपत्। ततो॒ वै स
 इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठाम॑विन्दत। इ॒मां ह॒ वै प्र॑ति॒ष्ठां वि॑न्दते। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
 यज॑ते। य उ॑ चैन॑दे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। अ॒ह॒ये बु॒ध्रिया॑य॒ स्वाहा॑
 प्रोष्ठप॒देभ्यः॑ स्वाहा॑। प्र॒ति॒ष्ठायै॑ स्वाहेति॥५२॥

पू॒षा वा अ॑कामयत। प॒शुमा॑न्त्स्या॒मिति॑। स ए॒तं पू॒ष्णे रे॒वत्यै॑
 च॒रुं निर॑वपत्। ततो॒ वै स प॑शु॒मान॑भवत्। प॒शुमान् ह॒ वै भ॑वति।
 य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैन॑दे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। पू॒ष्णे
 स्वाहा॑ रे॒वत्यै॑ स्वाहा॑। प॒शुभ्यः॑ स्वाहेति॥५३॥

अ॒श्विनौ वा अ॑कामयेताम्। श्रो॒त्रस्वि॒नाव॑ब॒धिरौ स्या॑वेति॑।

तावेतम॒श्विभ्या॑म॒श्वयुग्भ्या॑ पुरो॒डाशं॑ द्विकपा॒लं निर॑वपताम्। ततो॒
वै तौ श्रोत्र॑स्विना॒वब॑धिरावभवताम्। श्रोत्र॑स्वी ह॒ वा अब॑धिरो
भवति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑
जुहोति। अ॒श्विभ्या॑ꣳ स्वाहा॑ऽश्वयुग्भ्या॑ꣳ स्वाहा॑। श्रोत्रा॑य॒ स्वाहा॑
श्रुत्यै॒ स्वाहेति॑॥५४॥

य॒मो वा अ॑कामयत। पि॒तृणा॑ꣳ रा॒ज्यम॑भिज॑येय॒मिति॑। स
ए॒तं य॒माया॑प॒भर॑णीभ्यश्चरुं निर॑वपत्। ततो॒ वै स पि॑तृणा॑ꣳ रा॒ज्य-
म॒भ्यज॑यत्। स॒मा॒ना॒नाꣳ ह॒ वै रा॒ज्यम॑भि॒जय॑ति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। य॒माय॑ स्वाहा-
ऽप॒भर॑णीभ्यः॒ स्वाहा॑। रा॒ज्याय॑ स्वाहा॒ऽभिजि॑त्यै॒ स्वाहेति॑॥५५॥

अथै॒तद॑मावा॒स्याया॑ आ॒ज्यं निर॑वपति। कामो॒ वा अ॑मावा॒स्या।
काम॑ आ॒ज्यम॑। कामे॑नै॒व काम॑ꣳ स॒मर्ध॑यति। क्षि॒प्रमे॑न॒ꣳ स॒काम॑
उ॒प॒न॒मति॑। येन॒ कामे॑न॒ यज॑ते। सोऽत्र॑ जुहोति। अ॒मावा॒स्यायै॒
स्वाहा॑ कामा॑य॒ स्वाहा॑ऽऽगत्यै॒ स्वाहेति॑॥५६॥

मित्र॑ इन्द्रेः प्र॒जाप॑तिर्दशं दशाप॒ एका॑दशं विश्वे ब्रह्म दशदशं विष्णुस्त्रयो॑दशं वस॑व इन्द्रो॒ऽजोऽहि॑र्वै बुध्रि॑यः
पृषा॑ऽश्विनौ य॒मो दशं द॒शाथै॑तद॑मावा॒स्याया॑ अ॒ष्टौ पञ्च॑दश॥ [५]

च॒न्द्रमा॑ वा अ॑कामयत। अ॒होरा॒त्रान॑र्धमा॒सान्मासा॑नृ॒तून्त्स॑-
व॒त्स॒रमा॑त्वा। च॒न्द्रम॑सः सायु॑ज्यꣳ स॒लो॒कता॑माप्नुया॒मिति॑। स
ए॒तं च॒न्द्रम॑से प्रती॒दृश्या॑यै पुरो॒डाशं॑ पञ्चदशकपा॒लं निर॑वपत्।
ततो॒ वै सोऽहो॑रा॒त्रान॑र्धमा॒सान्मासा॑नृ॒तून्त्स॑व॒त्स॒रमा॑त्वा। च॒न्द्रम॑सः

सायुज्यं सलोकतामाप्नोत्। अहोरात्रान् ह वा अर्धमासान्मासा-
नृतून्संवत्सरमाप्त्वा। चन्द्रमसः सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य
एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। चन्द्रमसे
स्वाहा॥ प्रतीदृश्यायै स्वाहा॥ अहोरात्रेभ्यः स्वाहा॥ अर्धमासेभ्यः
स्वाहा॥ मासेभ्यः स्वाहर्तुभ्यः स्वाहा॥ संवत्सराय स्वाहेति॥५७॥

अहोरात्रे वा अंकामयेताम्। अत्यहोरात्रे मुच्येवहि। न
नावहोरात्रे आप्नुयातामिति। ते एतमहोरात्राभ्यां चरुं निरवपताम्।
द्वयानां ब्रीहीणाम्। शुक्लानां च कृष्णानां च। सवात्योर्दुग्धे। श्वेतायै
च कृष्णायै च। ततो वै ते अत्यहोरात्रे अमुच्येते। नैनं अहोरात्रे
आप्नुताम्। अतिं ह वा अहोरात्रे मुच्यते। नैनमहोरात्रे आप्नुतः।
य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अहो
स्वाहा रात्रियै स्वाहा॥ अतिमुक्त्यै स्वाहेति॥५८॥

उषा वा अंकामयत। प्रियाऽऽदित्यस्य सुभगा स्यामिति।
सैतमुषसे चरुं निरवपत्। ततो वै सा प्रियाऽऽदित्यस्य सुभगा-
भवत्। प्रियो ह वै समानानां सुभगो भवति। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै
स्वाहा॥ व्युषुष्यै स्वाहा॥ व्युच्छन्त्यै स्वाहा॥ व्युष्टायै स्वाहेति॥५९॥

अथैतस्मै नक्षत्राय चरुं निर्वपति। यथा त्वं देवानामसि।
एवमहं मनुष्याणां भूयासमिति। यथा ह वा एतद्देवानाम्। एव

ह वा एष मनुष्याणां भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। नक्षत्राय स्वाहोदेष्यते स्वाहा। उद्यते स्वाहोदिताय स्वाहा। हरसे स्वाहा भरसे स्वाहा। भ्राजसे स्वाहा तेजसे स्वाहा। तपसे स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥६०॥

सूर्यो वा अकामयत। नक्षत्राणां प्रतिष्ठा स्यामिति। स एतं सूर्याय नक्षत्रेभ्यश्चरुं निर्वपत्। ततो वै स नक्षत्राणां प्रतिष्ठाऽभवत्। प्रतिष्ठा ह वै समानानां भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। सूर्याय स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहा। प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥६१॥

अथैतमदित्यै चरुं निर्वपति। इयं वा अदितिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठति। सोऽत्र जुहोति। अदित्यै स्वाहा प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥६२॥

अथैतं विष्णवे चरुं निर्वपति। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञ एवान्ततः प्रति तिष्ठति। सोऽत्र जुहोति। विष्णवे स्वाहा यज्ञाय स्वाहा। प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥६३॥

चन्द्रमाः पञ्चदशाहोरात्रे सप्तदंशोपा एकादशाथैतस्मै नक्षत्राय त्रयोदश सूर्यो दशाथैतमदित्यै पञ्चाथैतं विष्णवे षट्त्सु (सविताऽऽशूनां ब्रीहीणामिन्द्रो महाब्रीहीणामिन्द्रः कृष्णानां ब्रीहीणामहोरात्रे द्वयानां ब्रीहीणाम्। पितरः षट्पालं सविता द्वादशकपालमिन्द्राग्नी एकादशकपालमिन्द्र एकादशकपालमिन्द्रो दशकपालं विष्णुः षष्ठिकपालमहिर्भूमिकपालमश्विनौ द्विकपालं चन्द्रमाः पञ्चदशकपालमग्निस्त्वष्टा वसवोऽष्टाकपालमन्यत्र चरुम्। रुद्रोऽर्यमा पूषा पशुमान्श्च्युः सोमो रुद्रो बृहस्पतिः पर्यसि वायुः पयः सोमो वायुरिन्द्राग्नी मित्र इन्द्र आपो ब्रह्म यमोऽभिजित्यै त्वष्टा प्रजापतिः प्रजायै पौर्णमास्या अमावास्याया अगत्यै विश्वे जित्या अश्विनौ श्रुत्यै। ब्रह्म तदेतं विष्णुः स एतं वायुः स एतदापस्ताः। पितरो विश्वे वसवोऽकामयन्त मेति त एतन्निरवपन्। आपोऽकामयन्त मेति ता एतन्निरवपन्। इन्द्राग्नी अश्विनावकामयेतां वेति तावेतन्निरवपताम्।

अ॒होरा॒त्रे वा अ॑कामयेता॒मिति॑ ते ए॒तन्निर॑वपताम्। अ॒न्यत्रा॑कामयतेति॒ स ए॒तन्निर॑वपत्। इन्द्रा॒ग्नी श्रेष्ठ॑मिन्द्रो॒ ज्येष्ठ॑मिन्द्रो॒ दृढः। अहिः॑ सूर्यो॒ऽदित्ये॑ विष्णवे॒ प्रति॑ष्ठायै। सोमो॑ य॒मः संमा॑नाना॒म्। अ॒ग्निर्नो॑ रीरिषद॒न्यत्रं॑ रीरिषः॥॥

[६]

अ॒ग्निर्न॑ ऋ॒ध्यास्म॑ नवो॑नवो॒ऽग्निर्मि॑त्रश्चन्द्रमाः पट॥६॥

अ॒ग्निर्न॑स्तत्रो॒ वायु॑रहि॒र्बुध्न्यं॑ ऋ॒क्षा वा॑ इ॒यमथै॑तत्पौ॒र्णमा॒स्या अ॒जो वा॑ एक॑पा॒थ्मूर्य॑स्त्रिष॑ष्टिः॥६३॥
अ॒ग्निर्न॑ पातु॒ प्रति॑ष्ठायै॒ स्वाहे॑ति॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः ॥

तृतीयस्यामि॒तो दि॒वि सोमं॑ आसीत्। तं गा॒य॒त्र्याऽह॑रत्। तस्य॑
पु॒र्णम॑च्छिद्यत। तत्पु॒र्णोऽभ॑वत्। तत्पु॒र्णस्य॑ पु॒र्णत्वम्। ब्र॒ह्म वै पु॒र्णः।
यत्पु॒र्णशा॒ख्या व॒त्स॒न॒पाक॑रोति। ब्र॒ह्मणै॒वैना॒न॒पाक॑रोति। गा॒य॒त्रो
वै पु॒र्णः। गा॒य॒त्राः प॒शवः॑॥ १॥

तस्मा॒त्रीणि॑त्रीणि पु॒र्णस्य॑ पला॒शानि॑। त्रि॒पदा॑ गा॒य॒त्री।
यत्पु॒र्णशा॒ख्या गाः प्रा॒र्पय॑ति। स्वयै॒वेना॑ दे॒वत॑या प्रा॒र्पय॑ति।
यं का॒मये॑ताप॒शुः स्या॒दिति॑। अ॒पु॒र्णान्त॑स्मै शु॒ष्का॑ग्रा॒माह॑रेत्।
अ॒प॒शुरे॒व भ॑वति। यं का॒मये॑त प॒शुमा॒न्स्या॒दिति॑। ब॒हुप॒र्णान्त॑स्मै
ब॒हुशा॒खामा॑हरेत्। प॒शुम॑न्तमे॒वेन॑ करोति॥ २॥

यत्प्राची॑मा ह॑रेत्। दे॒वलो॒कम॑भि ज॑येत्। यदु॒दीचीं॑
मनु॑ष्यलो॒कम्। प्राची॑मु॒दीची॑मा ह॑रति। उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒भि॒
जि॑त्यै। इ॒षे त्वो॒र्जे त्वे॒त्याह॑। इ॒षमे॒वोर्जं॑ यज॑माने दधाति। वा॒यवः॑
स्थे॒त्याह॑। वा॒युर्वा अ॒न्तरि॑क्ष॒स्याध्य॑क्षाः। अ॒न्तरि॑क्ष॒देव॒त्याः खलु॑ वै
प॒शवः॑॥ ३॥

वा॒यवं ए॒वेना॒न्परि॑ ददाति। प्र वा ए॒नाने॑तदा क॑रोति। यदा॑ह।
वा॒यवः॑ स्थे॒त्युपा॑यवः स्थे॒त्याह॑। यज॑मानायै॒व प॒शूनुप॑ ह्वयते।
दे॒वो वः॑ सवि॒ता प्रा॒र्पय॑त्वित्या॑ह प्रसू॑त्यै। श्रेष्ठ॑तमा॒य क॑र्मण॒

इत्याह। यज्ञो हि श्रेष्ठतमं कर्म। तस्मादेवमाह। आप्यायध्वमघ्निया
देवभागमित्याह॥४॥

वृथ्सेभ्यश्च वा एताः पुरा मनुष्येभ्यश्चाप्यायन्त। देवेभ्य एवैना
इन्द्रायाप्याययति। ऊर्जस्वतीः पयस्वतीरित्याह। ऊर्जः हि पयः
सम्भरन्ति। प्रजावतीरनमीवा अयक्ष्मा इत्याह प्रजात्यै। मा
वः स्तेन ईशत माऽघशः स इत्याह गुप्त्यै। रुद्रस्य हेतिः परि
वो वृणक्तित्याह। रुद्रादेवैनास्त्रायते। ध्रुवा अस्मिन्गोपतौ स्यात
बह्वीरित्याह। ध्रुवा एवास्मिन्बह्वीः करोति॥५॥

यजमानस्य पशून्पाहीत्याह। पशूनां गोपीथाय। तस्मात्पशूनां
पशव उपसमावर्तन्ते। अनधः सादयति। गर्भाणां धृत्या अप्रपादाय।
तस्माद्गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः। उपरीव निदधाति। उपरीव हि
सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥६॥

पशवः करोति पशवो देवभागमित्याह करोति नव च॥ [१]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यश्वपरशुमादत्ते प्रसूत्यै।
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्।
पृष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। यो वा ओषधीः पर्वशो वेद।
नैनाः स हि नस्ति। प्रजापतिर्वा ओषधीः पर्वशो वेद। स एना
न हि नस्ति। अश्वपश्वा बर्हिरच्छैति। प्राजापत्यो वा अश्वः
सयोनित्वाय॥७॥

ओषधीनामहिंसायै। यज्ञस्य घोषदसीत्याह। यजमान
 एव रयिं दधाति। प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याह।
 रक्षसामपहत्यै। प्रेयमंगाद्विषणा बरुहिरच्छेत्याह। विद्या वै
 धिषणा। विद्ययैवैनदच्छैति। मनुना कृता स्वधया वितष्टेत्याह।
 मानवी हि पर्शुः स्वधाकृता॥८॥

त आवहन्ति कवयः पुरस्तादित्याह। शुश्रुवांसो वै कवयः।
 यज्ञः पुरस्तात्। मुखत एव यज्ञमा रभते। अथो यदेतदुक्त्वा यतः
 कुतश्चा हरति। तत्प्राच्या एव दिशो भवति। देवेभ्यो जुष्टमिह
 बरुहिरासद इत्याह। बरुहिषः समृद्धौ। कर्मणोऽनपराधाय। देवानां
 परिषृतमसीत्याह॥९॥

यद्वा इदं किं च। तद्देवानां परिषृतम्। अथो यथा वस्यसे
 प्रतिप्रोच्याहेदं करिष्यामीति। एवमेव तदध्वर्युर्देवेभ्यः प्रतिप्रोच्य
 बरुहिर्दाति। आत्मनोऽहिंसायै। यावतः स्तम्बान्परिदिशेत्।
 यत्तेषामुच्छिष्यात्। अति तद्यज्ञस्य रेचयेत्। एकं स्तम्बं
 परिदिशेत्। तं सर्वं दायात्॥१०॥

यज्ञस्यानतिरेकाय। वरुषवृद्धमसीत्याह। वरुषवृद्धा वा
 ओषधयः। देववरुहिरित्याह। देवेभ्य एवैनत्करोति। मा त्वाऽन्वङ्गा
 तिर्यगित्याहाहिंसायै। पर्व ते राध्यासमित्याहर्घ्यै। आच्छेत्ता ते
 मा रिषमित्याह। नास्याऽऽत्मनो मीयते। य एवं वेद॥११॥

देव॑र्ब॒हिः श॒तव॑ल्शं वि॒रोहे॑त्या॒ह। प्र॒जा वै ब॒र्हिः। प्र॒जाना॑
 प्र॒जन॑नाय। स॒हस्र॑वल्श॒ वि व॒यः रु॑हेमेत्या॒ह। आ॒मेवै॑तामा
 शा॑स्ते। पृथि॒व्याः स॒म्पृचः॑ पा॒हीत्या॑ह॒ प्रति॑ष्ठित्यै। अयु॑ङ्गायु॒ङ्गान्मु॑ष्टीं
 लु॑नोति। मि॒थुन॑त्वाय॒ प्रजा॑त्यै। सु॒स॒म्भृता॑ त्वा॒ सम्भ॑रा॒मीत्या॑ह।
 ब्रह्म॑णै॒वैन॑त्स॒म्भर॑ति॥१२॥

अदि॑त्यै रा॒स्नाऽसी॑त्या॒ह। इ॒यं वा अदि॑तिः। अ॒स्या ए॒वैन॑द्रा॒स्ना
 करो॑ति। इ॒न्द्रा॒ण्यै स॒न्नह॑न॒मित्या॑ह। इ॒न्द्रा॒णी वा अ॒ग्रे दे॒वता॑ना॒ः
 सम॑न॒ह्यता॑ साऽऽर्धो॑त्। ऋ॒द्ध्यै स॒न्नह्य॑ति। प्र॒जा वै ब॒र्हिः।
 प्र॒जाना॑मप॑रावापाय। तस्मा॒त्स्नाव॑सन्तताः प्र॒जा जा॑यन्ते॥१३॥

पू॒षा ते॑ ग्र॒न्थिं ग्र॑न्था॒त्वित्या॑ह। पु॒ष्टिमे॒व यज॑माने दधाति। स
 ते॒ मा॒स्था॒दित्या॑हाहि॑सायै। प॒श्चात्प्रा॑श्चमु॒पगू॑हति। प॒श्चाद्वै प्रा॒चीन॑ः
 रेतो॑ धीयते। प॒श्चादे॒वास्मै॑ प्रा॒चीन॑ः रेतो॑ दधाति। इ॒न्द्रस्य॑ त्वा
 बा॒हुभ्या॑मुद्य॑च्छु इत्या॒ह। इ॒न्द्रि॒यमे॒व यज॑माने दधाति। बृ॒हस्प॑ते॒र्मूर्धा॑
 ह॑रा॒मीत्या॑ह। ब्रह्म॑ वै दे॒वानां॑ बृ॒हस्प॑तिः॥१४॥

ब्रह्म॑णै॒वैन॑द्धरति। उ॒र्वन्तरि॑क्षमन्वि॒हीत्या॑ह॒ गत्यै॑। दे॒वङ्ग॑म॒मसी॑-
 त्या॒ह। दे॒वाने॒वैन॑द्रमयति। अ॒न॒धः सा॑दयति। गर्भा॑णां धृत्या॒
 अ॒प्र॒पादा॑य। तस्मा॒द्गर्भाः॑ प्र॒जाना॑मप्र॑पादुकाः। उ॒परी॑व नि द॑धाति।
 उ॒परी॑व हि सु॒व॒र्गो लो॒कः। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै॥१५॥

स॒योनि॑त्वाय॒ स्वधा॑कृताऽसीत्या॒ह दाय॑द्वेदं भरति जायन्ते बृ॒हस्प॑तिः सम॑ष्ट्यै॥ [२]

पूर्वेद्युरिध्मावरुहिः करोति। यज्ञमेवारभ्यं गृहीत्वोपवसति।
 प्रजापतिर्यज्ञमसृजत। तस्योखे अस्रं सेताम्। यज्ञो वै प्रजापतिः।
 यत्साँनाय्योखे भवतः। यज्ञस्यैव तदुखे उपदधात्यप्रस्रं साय।
 शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्याया इत्याह। देवयज्याया एवैनानि
 शुन्धति। मातरिश्वनो घर्मोऽसीत्याह॥१६॥

अन्तरिक्षं वै मातरिश्वनो घर्मः। एषां लोकानां विधृत्यै।
 द्यौरसि पृथिव्यसीत्याह। दिवश्च ह्येषा पृथिव्याश्च सम्भृता।
 यदुखा। तस्मादेवमाह। विश्वधाया असि परमेण धाम्नेत्याह।
 वृष्टिर्वै विश्वधायाः। वृष्टिमेवाव रुन्धे। दृहंस्व मा ह्यारित्याह
 धृत्यै॥१७॥

वसूनां पवित्रमसीत्याह। प्राणा वै वसवः। तेषां वा
 एतद्भागधेयम्। यत्पवित्रम्। तेभ्य एवैनत्करोति। शतधारं
 सहस्रधारमित्याह। प्राणेष्वेवायुर्दधाति सर्वत्वाय। त्रिवृत्पलाश-
 शाखायां दर्भमयं भवति। त्रिवृद्वै प्राणः। त्रिवृतमेव प्राणं मध्यतो
 यजमाने दधाति॥१८॥

सौम्यः पूर्णः संयोनित्वाय। साक्षात्पवित्रं दर्भाः।
 प्राख्सायमधिनि दधाति। तत्प्राणापानयो रूपम्। तिर्यक्प्रातः।
 तद्दर्शस्य रूपम्। दार्श्यं ह्येतदहः। अन्नं वै चन्द्रमाः। अन्नं
 प्राणाः। उभयमेवोपैत्यजामित्वाय॥१९॥

तस्मादयं सर्वतः पवते। हुतः स्तोको हुतो द्रप्स

इत्याह॑ प्रति॑ष्ठित्यै॑। ह॒विषोऽस्क॑न्दाय॑। न हि हु॒तः॑ स्वाहा॑कृतः॑
 स्कन्द॑ति। दि॒वि नाको॑ नामा॒ग्निः। तस्य॑ वि॒प्रुषो॑ भा॒गधे॑यम्। अ॒ग्नये॑
 बृ॒हते॑ नाका॒येत्या॑ह। नाक॑मे॒वाग्निं॑ भा॒गधे॑ये॒न॒ सम॑र्धयति। स्वाहा॑
 द्यावा॑पृथि॒वीभ्या॑मित्या॒ह। द्यावा॑पृथि॒व्योरे॒वैन॑त्प्रति॑ष्ठापयति॥ २० ॥

प॒वित्र॑व॒त्यान॑यति। अ॒पां चै॒वौष॑धीनां च॒ रसः॑ स॒सृज॑ति।
 अथो॑ ओष॑धी॒ष्वेव॑ प॒शून्प्रति॑ष्ठापयति। अ॒न्वार॑भ्य॒ वाचं॑ यच्छति।
 य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै। धा॒रय॑न्नास्ते। धा॒रय॑न्त इव॒ हि दु॑हन्ति। का॒मधु॑क्ष
 इत्या॒हाऽऽतृ॑तीयस्यै। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। इ॒माने॒व लो॒कान् यज॑मानो
 दुहे॑॥ २१ ॥

अ॒मूमि॑ति॒ नाम॑ गृह्णाति। भ॒द्रमे॒वासां॑ कर्मा॒ विष्क॑रोति। सा
 वि॒श्वायुः॑ सा वि॒श्वव्य॑चाः॒ सा वि॒श्वक॑र्मेत्या॒ह। इ॒यं वै वि॒श्वायुः॑।
 अ॒न्तरि॑क्षं वि॒श्वव्य॑चाः। अ॒सौ वि॒श्वक॑र्मा। इ॒माने॒वैताभि॑र्लो॒कान्
 यथा॑पूर्वं दुहे। अथो॑ यथा॑ प्रदा॒त्रे पु॒ण्यमा॑शास्ते॑। ए॒वमे॒वैनां॑
 ए॒तदु॑प॒स्तौति॑। तस्मा॑त्प्रादा॒दित्यु॒न्नीय॑ वन्द॑माना उप॒स्तुव॑न्तः
 प॒शून्दु॑हन्ति॥ २२ ॥

ब॒हु दु॒ग्धीन्द्रा॑य दे॒वेभ्यो॑ ह॒विरि॑ति॒ वाचं॑ वि॒सृज॑ते। यथा॑दे॒वतमे॒व
 प्रसौ॑ति। दै॒व्यस्य॑ च॒ मानु॑षस्य॑ च॒ व्यावृ॑त्यै। त्रि॒रा॒ह। त्रि॒षत्या॑ हि
 दे॒वाः। अवा॑चं॒ यमोऽन॑न्वार॒भ्योत्त॑राः। अप॑रि॒मितमे॒वाव॑ रुन्धे। न
 दा॑रुपा॒त्रेण॑ दुह्यात्। अ॒ग्निव॑द्वै दा॑रुपा॒त्रम्। यद्दा॑रुपा॒त्रेण॑ दुह्यात्॥ २३ ॥

या॒तया॑न्ना ह॒विषा॑ यजेत। अथो॑ ख॒ल्वाहुः॑। पु॒रोडा॑श॒मुखानि॑

वै हवी॑र॒षिः। ने॒त इ॒तः पु॒रोडा॑श॒र॒ ह॒विषो॑ या॒मोऽस्ती॑ति। का॒ममे॒व
दा॒रुपा॑त्रेण॒ दु॒ह्यात्। शू॒द्र ए॒व न दु॑ह्यात्। अ॒स॒तो वा ए॒ष स॒म्भू॑तः।
यच्छू॒द्रः। अ॒ह॒विरे॒व तदि॒त्याहुः। यच्छू॒द्रो दोग्धी॑ति॥ २४॥

अ॒ग्नि॒होत्र॑मे॒व न दु॑ह्याच्छू॒द्रः। तद्धि॑ नोत्पु॒नन्ति॑। य॒दा ख॒लु
वै प॒वित्र॑म॒त्येति॑। अथ॑ तद्धि॒विरि॑ति। स॒म्य॒च्यध्व॑मृ॒ताव॑रीरि॒त्याह॑।
अ॒पां चै॒वौष॑धी॒नां च र॒स॒र॒ स॒ सृ॑जति। तस्मा॑द॒पां चो॒ष॑धी॒नां च
र॒स॒मुप॑जी॒वामः॑। म॒न्द्रा ध॒न॒स्य सा॒तय॑ इत्या॒ह। पु॒ष्टिमे॒व यज॑माने
दधा॑ति। सोमे॒न त्वा॑त॒न॒च्मीन्द्रा॑य॒ दधी॑त्या॒ह॥ २५॥

सोम॑मे॒वैन॑त्करोति। यो वै सोमं॑ भक्षयित्वा। स॒व॒त्स॒र॒र॒ सोमं॑
न पि॒बति॑। पु॒नर्भ॑क्ष्यो॒ऽस्य सोम॑पी॒थो भ॑वति। सोमः॑ ख॒लु वै
सा॑न्नाय्यम्। य ए॒वं वि॒द्वान्त्सा॑न्नाय्यं पि॒बति॑। अ॒पुन॑र्भ॒क्ष्यो॒ऽस्य
सोम॑पी॒थो भ॑वति। न मृ॒न्मये॒नापि॑ दध्यात्। यन्मृ॒न्मये॒नापि॑ दध्यात्।
पि॒तृदे॒वत्य॑र॒ स्यात्॥ २६॥

अ॒य॒स्पात्रे॑ण॒ वा दा॑रुपात्रेण॒ वाऽपि॑ दधाति। तद्धि॑ स॒दे॒वम्।
उ॒द॒न्वद्भव॑ति। आ॒पो वै र॑क्षो॒घ्नीः। र॒क्ष॑सा॒मप॑हत्यै। अ॒द॒स्तम॑सि॒
वि॒ष्णवे॑ त्वेत्या॒ह। य॒ज्ञो वै वि॒ष्णुः। य॒ज्ञायै॒वैन॑द॒द॒स्तं करो॑ति।
वि॒ष्णो ह॒व्य॒र॑क्ष॒स्वेत्या॑ह॒ गु॒प्त्यै। अ॒न॒धः सा॑दयति। ग॒र्भाणां॑ धृ॒त्या
अ॒प्र॒पादा॑य। तस्मा॑द्ग॒र्भाः प्र॒जाना॑म॒प्र॒पादु॑काः। उ॒प॒री॒व नि॑दधाति।
उ॒प॒री॒व हि सु॑व॒र्गो लो॒कः। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै॥ २७॥

असीत्याह धृत्यै यजमाने दधात्यजामित्वाय स्थापयति दुहे दुहन्ति दुह्यादोग्धीति दधीत्याह स्यात्सादयति

पञ्च च॥ _____ [३]

कर्मणे वां देवेभ्यः शकेयमित्याहुः शक्त्यै। यज्ञस्य वै सन्ततिमनु
प्रजाः पशवो यजमानस्य सन्तायन्ते। यज्ञस्य विच्छित्तिमनु प्रजाः
पशवो यजमानस्य विच्छिद्यन्ते। यज्ञस्य सन्तिरसि यज्ञस्य त्वा
सन्तत्यै स्तृणामि सन्तत्यै त्वा यज्ञस्येत्याहुर्वनीयात्सं तनोति।
यजमानस्य प्रजायै पशूनां सन्तत्यै। अपः प्रणयति। श्रद्धा वा
आपः। श्रद्धामेवारभ्य प्रणीय प्रचरति। अपः प्रणयति। यज्ञो वा
आपः॥ २८॥

यज्ञमेवारभ्य प्रणीय प्रचरति। अपः प्रणयति। वज्रो वा आपः।
वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहृत्य प्रणीय प्रचरति। अपः प्रणयति। आपो
वै रक्षोघ्नीः। रक्षसामपहत्यै। अपः प्रणयति। आपो वै देवानां प्रियं
धाम। देवानामेव प्रियं धाम प्रणीय प्रचरति॥ २९॥

अपः प्रणयति। आपो वै सर्वा देवताः। देवता एवाऽऽरभ्य
प्रणीय प्रचरति। वेषाय त्वेत्याहुः। वेषाय ह्येनदादत्ते। प्रत्युष्टं रक्षः
प्रत्युष्टा अरातय इत्याहुः। रक्षसामपहत्यै। धूरसीत्याहुः। एष वै
धुर्योऽग्निः। तं यदनुपस्पृश्यातीयात्॥ ३०॥

अध्वर्यु च यजमानं च प्रदहेत्। उपस्पृश्यात्येति। अध्वर्योश्च
यजमानस्य चाप्रदाहाय। धूर्व तं योऽस्मान्धूर्वति तं धूर्वं यं वयं
धूर्वाम् इत्याहुः। द्वौ वाव पुरुषौ। यं चैव धूर्वति। यश्चैनं धूर्वति।

तावुभौ शुचाऽर्पयति। त्वं देवानामसि सस्त्रितम् पप्रितम् जुष्टतम्
वहितम् देवहूतममित्याह। यथायजुरेवैतत्॥ ३१॥

अहुतमसि हविर्धानमित्याहानात्यै। दृ॒हंस्व॒ मा ह्वारित्याह
धृत्यै। मि॒त्रस्य॑ त्वा चक्षु॒षा प्रेक्ष॒ इत्याह॑ मि॒त्रत्वाय॑। मा भेर्मा
संवि॒क्था मा त्वा हि॒सिष॑मित्याहाहि॒सायै॑। यद्वै किं च
वातो नाभि वाति। तथ्सर्वं वरुणदेवत्यम्। उरु वातायेत्याह।
अवारुणमेवैनत्करोति। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसूत्यै।
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह॥ ३२॥

अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह
यत्यै। अ॒ग्नये॑ जुष्टं निर्वपामीत्याह। अ॒ग्नय॑ ए॒वैनां॑ जुष्टं निर्वपति।
त्रिर्यजु॒षा। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒षां लो॒काना॒मात्यै॑। तू॒ष्णीं च॑तुर्थम्।
अपरिमितमेवाव रुन्धे। स ए॒वमे॒वानु॑पूर्व॒हवी॑षि निर्वपति॥ ३३॥

इदं देवानामिदम् नः सहेत्याह व्यावृत्यै। स्फा॒त्यै त्वा
नारा॑त्या इत्याह गुप्त्यै। तमसीव वा ए॒षोऽन्तश्च॑रति। यः प॑री॒णहि॑।
सुव॑र॒भि वि ख्ये॑षं वैश्वान॒रं ज्योति॑रित्याह। सुव॑रे॒वाभि वि प॑श्यति
वैश्वान॒रं ज्योतिः॑। द्यावा॑पृथि॒वी ह॒विषि॑ गृही॒त उद॑वेपेताम्।
दृ॒हंन्ता॒न्दुर्या॑ द्यावा॑पृथि॒व्योरित्या॑ह। गृ॒हाणां॑ द्यावा॑पृथि॒व्योर्धृत्यै॑।
उ॒र्वन्तरि॑क्षमन्विहीत्याह गत्यै। अदि॑त्यास्त्वोपस्थे सादयामीत्याह।
इयं वा अदि॑तिः। अ॒स्या ए॒वैन॑दुपस्थे सादयति। अ॒ग्रे ह॒व्य॑

रक्षस्वेत्याहु गुप्त्यै॥ ३४॥

यज्ञो वा आपो धामं प्रणीय प्रचरत्यतीयादेतद्वाहुभ्यामित्याह हवीःपि निर्वपति गत्यै चत्वारि च॥ [४]

इन्द्रो वृत्रमहन्। सोऽपः। अभ्यम्रियत्। तासां यन्मेध्यं यज्ञियं सदेवमासीत्। तदपोदक्रामत्। ते दुर्भा अभवन्। यद्वर्भेरप उत्पुनाति। या एव मेध्या यज्ञियाः सदेवा आपः। ताभिरेवैना उत्पुनाति। द्वाभ्यामुत्पुनाति॥ ३५॥

द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै। देवो वः सवितोत्पुनात्वित्याह। सवितृप्रसूत एवैना उत्पुनाति। अच्छिद्रेण पवित्रेणेत्याह। असौ वा आदित्योऽच्छिद्रं पवित्रम्। तेनैवैना उत्पुनाति। वसोः सूर्यस्य रश्मिभिरित्याह। प्राणा वा आपः। प्राणा वसवः। प्राणा रश्मयः॥ ३६॥

प्राणैरेव प्राणान्धसं पृणक्ति। सावित्रियर्चा। सवितृप्रसूतं मे कर्मासदिति। सवितृप्रसूतमेवास्य कर्म भवति। पच्छो गायत्रिया त्रिष्वमृद्धत्वाय। आपो देवीरग्रेपुवो अग्रेगुव इत्याह। रूपमेवासांमेतन्महिमानं व्याचष्टे। अग्रं इमं यज्ञं नयताग्रे यज्ञपतिमित्याह। अग्रं एव यज्ञं नयन्ति। अग्रं यज्ञपतिम्॥ ३७॥

युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यं यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्य इत्याह। वृत्रं हं हनिष्यन्निन्द्र आपो वव्रे। आपो हेन्द्र वव्रिरे। संज्ञामेवासांमेतत्सामानं व्याचष्टे। प्रोक्षिताः स्थेत्याह।

तेनाऽऽपः प्रोक्षिताः। अग्रये वो जुष्टं प्रोक्षाम्यग्रीषोमाभ्यामित्याह।
यथादेवतमेवैनान्प्रोक्षति। त्रिः प्रोक्षति। त्र्यावृद्धि यज्ञः॥३८॥

अथो रक्षसामपहत्यै। शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्याया
इत्याह। देवयज्याया एवैनानि शुन्धति। त्रिः प्रोक्षति। त्र्यावृद्धि
यज्ञः। अथो मेध्यत्वार्य। अवधूतः रक्षोऽवधूता अरातय इत्याह।
रक्षसामपहत्यै। अदित्यास्त्वगसीत्याह। इयं वा अदितिः॥३९॥

अस्या एवैन्त्त्वचं करोति। प्रति त्वा पृथिवी वेत्त्वित्याह
प्रतिष्ठित्यै। पुरस्तात्प्रतीचीनग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृणाति मेध्यत्वार्य।
तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यञ्चः पशवो मेधमुपतिष्ठन्ते। तस्मात्प्रजा मृगं
ग्राहुकाः। यज्ञो देवेभ्यो निलायत। कृष्णो रूपं कृत्वा। यत्कृष्णाजिने
हविरध्यवहन्ति। यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। हविषोऽस्कन्दाय॥४०॥

अधिषवणमसि वानस्पत्यमित्याह। अधिषवणमेवैनत्करोति।
प्रति त्वाऽदित्यास्त्वग्वेत्त्वित्याह सयत्वार्य। अग्नेस्तनूरसीत्याह।
अग्नेर्वा एषा तनूः। यदोषधयः। वाचो विसर्जनमित्याह। यदा हि
प्रजा ओषधीनामश्नन्ति। अथ वाचं विसृजन्ते। देववीतये त्वा
गृह्णामीत्याह॥४१॥

देवताभिरेवैन्त्समर्धयति। अद्रिरसि वानस्पत्य इत्याह।
ग्रावाणमेवैनत्करोति। स इदं देवेभ्यो हव्यः सुशमिं शमिष्वेत्याह
शान्त्यै। हविष्कृदेहीत्याह। य एव देवानां हविष्कृतः। तान् ह्वयति।

त्रिह्वयति। त्रिषत्या हि देवाः। इषमावदोर्जमावदेत्याह॥४२॥

इषमेवोर्जं यजमाने दधाति। द्युमद्वदत वयः सङ्घातं
जेष्मेत्याह भ्रातृव्याभिभूत्यै। मनोः श्रद्धादेवस्य यजमानस्या-
सुरघ्नी वाक्। यज्ञायुधेषु प्रविष्टाऽसीत्। तेऽसुरा यावन्तो
यज्ञायुधानामुद्वदतामुपाशृण्वन्। ते पराभवन्। तस्मात्स्वानां
मध्येऽवसायं यजेत। यावन्तोऽस्य भ्रातृव्या यज्ञायुधानामुद्वदता-
मुपशृण्वन्ति। ते परा भवन्ति। उच्चैः समाहन्त वा आह
विजित्यै॥४३॥

वृङ्क् एषामिन्द्रियं वीर्यम्। श्रेष्ठ एषां भवति। वरुषवृद्धमसि
प्रति त्वा वरुषवृद्धं वेत्त्वित्याह। वरुषवृद्धा वा ओषधयः। वरुषवृद्धा
इषीकाः समृद्धौ। यज्ञः रक्षाऽस्यनु प्राविशन्। तान्यस्मा पशुभ्यो
निरवादयन्त। तुषैरोषधीभ्यः। परापूतः रक्षः परापूता अरातय
इत्याह। रक्षसामपहत्यै॥४४॥

रक्षसां भागोऽसीत्याह। तुषैरेव रक्षाऽसि निरवादयते। अप
उपस्पृशति मेध्यत्वायं। वायुर्वो विविनक्तित्याह। पवित्रं वै वायुः।
पुनात्येवैनान्। अन्तरिक्षादिव वा एते प्रस्कन्दन्ति। ये शूर्पात्।
देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृह्णात्वित्याह प्रतिष्ठित्यै।
हविषोऽस्कन्दाय। त्रिष्फलीकर्तवा आह। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो
मेध्यत्वाय॥४५॥

द्वाभ्यामुत्पुनाति रश्मयो नयन्त्यग्रे यज्ञपतिं यज्ञोऽर्दितिरस्कन्दाय गृह्णामीत्याह वदेत्याह विजित्या अपहत्या

अस्कन्दाय त्रीणि च॥ _____ [५]

अवधूत॑ रक्षोऽवधूता॑ अरा॑तय॒ इत्या॑ह। रक्ष॑साम॒पंह॑त्यै।
अदि॑त्या॒स्त्वग॑सीत्या॑ह। इयं॑ वा अदि॑तिः। अ॒स्या ए॒वैन॑त्त्वचं
करोति॑। प्रति॑ त्वा पृथि॒वी वे॒त्त्वित्या॑ह॒ प्रति॑ष्ठित्यै। पुर॑स्ता॒त्प्रती॒चीन॑-
ग्रीव॑मुत्त॑रलो॒मोप॑स्तृणाति॒ मेध्य॑त्वाय॑। तस्मा॑त्पुर॒स्ता॒त्प्रत्य॑ञ्चः
प॒शवो॑ मेध॒मुप॑तिष्ठन्ते। तस्मा॑त्प्र॒जा मृ॑गं ग्राहु॑काः। य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑
नि॒लाय॑त॥ ४६॥

कृ॒ष्णो रू॒पं कृ॒त्वा। यत्कृ॑ष्णाजि॒ने ह॒विर॑धिपि॒नष्टि॑।
य॒ज्ञादे॒व तद्य॑ज्ञं प्रयु॑ङ्के। ह॒विषो॑ऽस्कन्दाय॑। द्यावा॑पृथि॒वी
स॒हास्ता॑म्। ते श॑म्यामा॒त्रमे॒कम॒हर्षे॑ता॑ श॒म्यामा॒त्रमे॒कम॒हः।
दि॒वः स्क॑म्भ॒निर॑सि॒ प्रति॑ त्वाऽदि॑त्या॒स्त्वग्वे॒त्त्वित्या॑ह॒।
द्यावा॑पृथि॒व्योर्वी॑त्यै। धि॒षणा॑ऽसि॒ पर्व॑त्या॒ प्रति॑ त्वा दि॒वः
स्क॑म्भ॒निर्वे॒त्त्वित्या॑ह॒। द्यावा॑पृथि॒व्योर्विधृ॑त्यै॥ ४७॥

धि॒षणा॑ऽसि॒ पार्व॑ते॒यी प्रति॑ त्वा पर्व॑तिर्वे॒त्त्वित्या॑ह॒।
द्यावा॑पृथि॒व्योर्विधृ॑त्यै। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒व इत्या॑ह॒
प्रसू॑त्यै। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॑ह॒। अ॒श्विनो॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू
आस्ता॑म्। पू॒ष्णो हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह॒ यत्त्यै॑। अधि॑वपा॒मीत्या॑ह॒।
य॒थादे॒वत॑मे॒वैना॒नधि॑ वपति॑। धा॒न्यम॑सि॒ धिनु॑हि दे॒वानि॑त्या॑ह॒।
ए॒तस्य॑ य॒जुषो॑ वी॒र्ये॑ण॥ ४८॥

याव॑देका॒ दे॒वता॑ का॒मय॑ते याव॑देका॑। ताव॑दाहु॑तिः प्रथ॑ते। न

हि तदस्ति। यत्तावदेव स्यात्। यावञ्जुहोति। प्राणाय त्वाऽपानाय
 त्वेत्याह। प्राणानेव यजमाने दधाति। दीर्घामनु प्रसितिमायुषे
 धामित्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति। अन्तरिक्षादिव वा एतानि
 प्रस्कन्दन्ति। यानि दृषदः। देवो वः सविता हिरण्यपाणिः
 प्रतिगृह्णात्वित्याह प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय। असंवपन्ती
 पिः पाणूनि कुरुतादित्याह मेध्यत्वाय॥४९॥

निलायत् विधृत्यै वीर्येण स्कन्दन्ति चत्वारि च॥ [६]

धृष्टिरसि ब्रह्म यच्छेत्याह धृत्यै। अपाग्नेऽग्निमामादं जहि
 निष्क्रव्यादः। सेधा देवयजं वहेत्याह। य एवाऽऽमात्क्रव्यात्।
 तमपहत्य। मेध्येऽग्नौ कपालमुपदधाति। निर्दग्धः रक्षो निर्दग्धा
 अरातय इत्याह। रक्षाः स्येव निर्दहति। अग्निवत्युपदधाति।
 अस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते। अङ्गारमधि वर्तयति॥५०॥

अन्तरिक्ष एव ज्योतिर्धत्ते। आदित्यमेवामुष्मिल्लोके
 ज्योतिर्धत्ते। ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति। य एवं
 वेद। ध्रुवमसि पृथिवीं दृष्टेत्याह। पृथिवीमेवैतेन दृष्टति।
 धूर्त्रमस्यन्तरिक्षं दृष्टेत्याह। अन्तरिक्षमेवैतेन दृष्टति। धरुणमसि
 दिवं दृष्टेत्याह। दिवमेवैतेन दृष्टति॥५१॥

धर्मासि दिशो दृष्टेत्याह। दिशं एवैतेन दृष्टति।
 इमानेवैतैर्लोकान्दृष्टति। दृष्टहन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजया

पशुभिः। य एवं वेद। त्रीण्यग्रे कपालान्युपदधाति। त्रयं इमे
लोकाः। एषां लोकानामात्यै। एकमग्रे कपालमुप दधाति। एकं
वा अग्रे कपालं पुरुषस्य सम्भवति॥५२॥

अथ द्वे। अथ त्रीणि। अथ चत्वारि। अथाष्टौ। तस्मादष्टाकपालं
पुरुषस्य शिरः। यदेवं कपालान्युपदधाति। यज्ञो वै प्रजापतिः।
यज्ञमेव प्रजापतिः सः स्मरति। आत्मानमेव तत्सः स्मरति।
तः सः स्मृतमात्मानम्॥५३॥

अमुष्मिँल्लोकेऽनु परैति। यदष्टावुपदधाति। गायत्रिया
तत्सम्मितम्। यन्नव। त्रिवृता तत्। यदश। विराजा तत्।
यदेकादश। त्रिष्टुभा तत्। यद्वादश॥५४॥

जगत्या तत्। छन्दः सम्मितानि स उपदधत्कपालानि।
इमाँल्लोकाननुपूर्वं दिशो विधृत्यै दहति। अथाऽऽयुः प्राणान्मृजां
पशून् यजमाने दधाति। सजातानस्मा अभितो बहुलान्करोति।
चितः स्थेत्याह। यथायजुरैवैतत्। भृगूणामङ्गिरसां तपसा
तप्यध्वमित्याह। देवतानामेवैनानि तपसा तपति। तानि ततः
सः स्थिते। यानि घर्मे कपालान्युपचिन्वन्ति वेधस इति
चतुष्पदयर्चा वि मुञ्चति। चतुष्पादः पशवः। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति
तिष्ठति॥५५॥

वर्तयति दिवंमेवैतेन दहति सम्भवति तः सः स्मृतमात्मानं द्वादश सः स्थिते त्रीणि च॥—[७]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामि-

त्याह। अ॒श्विनौ हि दे॒वाना॑म॒ध्वर्यू॑ आस्ता॑म्। पू॒ष्णो हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह
यत्यै॑। सं व॑पा॒मीत्या॑ह। य॒थादे॒वतमे॒वैनानि॑ संव॑पति। समा॒पो
अ॒द्भिर॑ग्मत॒ समोष॑धयो॒ रसे॑नेत्या॑ह। आपो॒ वा ओष॑धीर्जिन्वन्ति।
ओष॑धयोऽपो जिन्वन्ति। अ॒न्या वा ए॒तासा॑म॒न्या जि॑न्वन्ति॥५६॥

तस्मा॑दे॒वमा॑ह। स॒ रे॒वती॒र्जग॑तीभि॒र्मधु॑मती॒र्मधु॑मतीभिः
सृ॒ज्यध्व॑मित्या॑ह। आपो॒ वै रे॒वतीः॑। प॒शवो॑ जग॑तीः। ओष॑धयो
मधु॑मतीः। आप॒ ओष॑धीः प॒शून्। ताने॒वास्मा॑ एक॒धा स॒सृ॒ज्य।
मधु॑मतः करोति। अ॒द्भ्यः परि॒ प्रजा॑ताः स्थ॒ सम॒द्भिः पृ॑च्यध्व॒मिति॑
प॒र्याप्ला॑वयति। यथा॒ सुवृ॑ष्ट इ॒माम॑नुवि॒सृत्य॑॥५७॥

आप॒ ओष॑धीर्म॒हय॑न्ति। ता॒दृगे॒व तत्। जन॑यत्यै॒ त्वा
संयौ॑मीत्या॑ह। प्र॒जा ए॒वैतेन॑ दा॒धार। अ॒ग्नये॑ त्वा॒ऽग्नीषो॑मा॒भ्यामि॑त्या॑ह
व्यावृ॑त्त्यै। म॒खस्य॒ शिरो॑ऽसीत्या॑ह। य॒ज्ञो वै म॒खः। तस्यै॒तच्छि॑रः।
यत्पु॑रो॒डाशः॑। तस्मा॑दे॒वमा॑ह॥५८॥

घ॒र्मोऽसि॑ वि॒श्वायु॑रित्या॑ह। वि॒श्वमे॒वायु॑र्यज॑माने दधाति। उ॒रु
प्र॑थस्वो॒रु ते य॒ज्ञप॑तिः प्रथता॒मित्या॑ह। यज॑मानमे॒व प्र॒जया॑ प॒शुभिः
प्रथ॑यति। त्वच॑ गृ॒ह्णीष्वे॒त्याह। सर्व॑मे॒वैन॑ स॒तनुं॑ करोति। अथा॒ऽऽप
आ॒नीय॒ परि॑मार्ष्टि। मा॒स ए॒व तत्त्वच॑ दधाति। तस्मा॑त्त्व॒चा मा॒सं
छ॒न्नम्। घ॒र्मो वा ए॒षोऽशा॑न्तः॥५९॥

अ॒र्धमा॒सेऽर्ध॑मासे॒ प्रवृ॑ज्यते। यत्पु॑रो॒डाशः॑। स ई॒श्वरो

यजमानः शुचा प्रदहः। पर्याग्निं करोति। पशुमेवैनमकः।
शान्त्या अप्रदाहाय। त्रिः पर्याग्निं करोति। त्र्यावृद्धिं यज्ञः। अथो
रक्षसामपहत्यै। अन्तरितः रक्षोऽन्तरिता अरातय इत्याह॥६०॥

रक्षसामन्तरहित्यै। पुरोडाशं वा अधिश्रितः रक्षाङ्गस्य-
जिघांसन्। दिवि नाको नामाग्नी रक्षोहा। स एवास्माद्रक्षाङ्ग-
स्यपाहन्। देवस्त्वां सविता श्रपयत्वित्याह। सवितृप्रसूत एवैनङ्ग-
श्रपयति। वर्षिष्ठे अधि नाक इत्याह। रक्षसामपहत्यै। अग्निस्ते
तनुवं माऽतिधागित्याहाऽनतिदाहाय। अग्ने हव्यः रक्षस्वेत्याह
गुप्त्यै॥६१॥

अविदहन्तः श्रपयतेति वाचं विसृजते। यज्ञमेव हवींष्यभि-
व्याहृत्य प्रतनुते। पुरोरुचमविदाहाय श्रुत्यै करोति। मस्तिष्को
वै पुरोडाशः। तं यन्नाभिं वासयेत्। आविर्मस्तिष्कः स्यात्।
अभिवासयति। तस्माद्बुहा मस्तिष्कः। भस्मनाऽभिवासयति।
तस्मान्मासेनास्थिं छन्नम्॥६२॥

वेदेनाभिवासयति। तस्मात्केशैः शिरश्छन्नम्। अखलति-
भावुको भवति। य एवं वेद। पशोर्वै प्रतिमा पुरोडाशः। स
नायजुष्कमभिवास्यः। वृथैव स्यात्। ईश्वरा यजमानस्य पशवः
प्रमेतोः। सं ब्रह्मणा पृच्यस्वेत्याह। प्राणा वै ब्रह्म॥६३॥

प्राणाः पशवः। प्राणैरेव पशून्धसम्पृणक्ति। न प्रमायुका भवन्ति।
यजमानो वै पुरोडाशः। प्रजा पशवः पुरीषम्। यदेवमभिवासयति।

यजमानमेव प्रजयां पशुभिः समर्धयति। देवा वै हविर्भृत्वाऽब्रुवन्।
कस्मिन्निदं म्रक्ष्यामह इति। सोऽग्निरब्रवीत्॥६४॥

मयि तनूः सं निधध्वम्। अहं वस्तं जनयिष्यामि।
यस्मिन्म्रक्ष्यध्व इति। ते देवा अग्नौ तनूः सन्त्यदधत। तस्मादाहुः।
अग्निः सर्वा देवता इति। सोऽङ्गारेणाऽऽपः। अभ्यपातयत्। तत
एकतोऽजायत। स द्वितीयमभ्यपातयत्॥६५॥

ततो द्वितोऽजायत। स तृतीयमभ्यपातयत्। ततस्त्रितो-
ऽजायत। यदद्ध्योऽजायन्त। तदाप्यानामाप्यत्वम्। यदात्मभ्यो-
ऽजायन्त। तदात्म्यानामात्म्यत्वम्। ते देवा आप्येष्वमृजत। आप्या
अमृजत् सूर्याभ्युदिते। सूर्याभ्युदितः सूर्याभिनिम्नुक्ते॥६६॥

सूर्याभिनिम्नुक्तः कुनखिनि। कुनखी श्यावदति। श्यावदन्नग्र-
दिधिषौ। अग्रदिधिषुः परिवित्ते। परिवित्तो वीरहणि। वीरहा
ब्रह्महणि। तद्वह्महणं नात्यच्यवत। अन्तर्वेदि निनयत्यवरुद्धौ।
उल्मुकेनाभि गृह्णाति श्रुतत्वाय। श्रुतकामा इव हि देवाः॥६७॥

अन्या जिन्वन्त्यनु विसृत्यैवमाहाशान्त आहु गुप्त्यै छत्रं ब्रह्माब्रवीद्वितीयमभ्यपातयत्सूर्याभिनिम्नुक्ते देवाः॥[८]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमादत्ते प्रसूत्यै।
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानांमध्वर्यू आस्ताम्।
पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। आदद् इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिण
इत्याह। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। सहस्रभृष्टिः शततैजा
इत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। वायुरसि तिग्मतैजा

इत्याह। तेजो वै वायुः॥६८॥

तेजं एवास्मिन्दधाति। विषाद्वै नामासुर आसीत्। सोऽबिभेत्।
यज्ञेन मा देवा अभिभविष्यन्तीति। स पृथिवीमभ्यवमीत्। सा
मेध्याऽभवत्। अथो यदिन्द्रो वृत्रमहन्। तस्य लोहितं पृथिवीमनु
व्यधावत्। सा मेध्याऽभवत्। पृथिवि देवयजनीत्याह॥६९॥

मेध्यामेवैनौ देवयजनीं करोति। ओषध्यास्ते मूलं
मा हिंसिषमित्याह। ओषधीनामहिंसायै। ब्रजं गच्छ
गोस्थानमित्याह। छन्दांसि वै ब्रजो गोस्थानः। छन्दांस्येवास्मै
ब्रजं गोस्थानं करोति। वर्षतु ते द्यौरित्याह। वृष्टिर्वै द्यौः।
वृष्टिमेवाव रुन्धे। ब्रधान देव सवितः परमस्यां परावतीत्याह॥७०॥

द्वौ वाव पुरुषौ। यं चैव द्वेष्टि। यश्चैनं द्वेष्टि। तावुभौ
बध्नाति परमस्यां परावति शतेन पाशैः। योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं
द्विष्मस्तमतो मा मौगित्याहानिमुक्त्यै। अरुरुर्वै नामासुर आसीत्।
स पृथिव्यामुपमृप्तोऽशयत्। तं देवा अपहतोऽरुरुः पृथिव्या इति
पृथिव्या अपाघ्नन्। भ्रातृव्यो वा अरुरुः। अपहतोऽरुरुः पृथिव्या
इति यदाह॥७१॥

भ्रातृव्यमेव पृथिव्या अपहन्ति। तेऽमन्यन्त। दिवं वा अयमितः
पतिष्यतीति। तमरुरुस्ते दिवं माऽस्कानिति दिवः पर्यबाधन्त।
भ्रातृव्यो वा अरुरुः। अरुरुस्ते दिवं मा स्कानिति यदाह। भ्रातृव्यमेव

दिवः परिबाधते। स्तम्बयजुरहरति। पृथिव्या एव भ्रातृव्यमपहन्ति।
द्वितीयः हरति॥ ७२॥

अन्तरिक्षादेवैनमपहन्ति। तृतीयः हरति। दिव एवैनमपहन्ति।
तृष्णीं चतुर्थः हरति। अपरिमितादेवैनमपहन्ति। असुराणां वा
इयमग्र आसीत्। यावदासीनः परापश्यति। तावद्देवानाम्। ते देवा
अब्रुवन्। अस्त्वेव नोऽस्यामपीति॥ ७३॥

क्यन्नो दास्यथेति। यावत्स्वयं परिगृहीथेति। ते वसवस्त्वेति
दक्षिणतः पर्यगृह्णन्। रुद्रास्त्वेति पश्चात्। आदित्यास्त्वेत्युत्तरतः।
तेऽग्निना प्राञ्चोऽजयन्। वसुभिर्दक्षिणा। रुद्रैः प्रत्यञ्चः।
आदित्यैरुदञ्चः। यस्यैवं विदुषो वेदिं परिगृह्णन्ति॥ ७४॥

भवत्यात्मना। पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति। देवस्य सवितुः सव
इत्याहु प्रसूत्यै। कर्म कृण्वन्ति वेधस इत्याहु। इषितः हि कर्म
क्रियते। पृथिव्यै मेध्यं चामेध्यं च व्युदक्रामताम्। प्राचीनमुदीचीनं
मेध्यम्। प्रतीचीनं दक्षिणाऽमेध्यम्। प्राचीमुदीचीं प्रवृणां करोति।
मेध्यामेवैनां देवयजनीं करोति॥ ७५॥

प्राञ्चो वेद्यः सावुन्नयति। आहवनीयस्य परिगृहीत्यै। प्रतीची
श्रोणी। गार्हपत्यस्य परिगृहीत्यै। अथो मिथुनत्वाय। उद्धन्ति।
यदेवास्या अमेध्यम्। तदपहन्ति। उद्धन्ति। तस्मादोषधयः
पराभवन्ति॥ ७६॥

मूलं छिनत्ति। भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति। मूलं वा अतितिष्ठद्रक्षाः स्यनूत्पिपते। यद्धस्तेन छिन्द्यात्। कुन्खिनीः प्रजाः स्युः। स्फ्येन छिनत्ति। वज्रो वै स्फ्यः। वज्रेणैव यज्ञाद्रक्षाः स्यपहन्ति। पितृदेवत्याऽतिखाता। इयंतीं खनति॥ ७७॥

प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मिताम्। वेदिदेवेभ्यो निलायत। तां चतुरङ्गुलेऽन्वविन्दन्। तस्माच्चतुरङ्गुलं खेयां। चतुरङ्गुलं खनति। चतुरङ्गुले ह्योषधयः प्रतितिष्ठन्ति। आ प्रतिष्ठायै खनति। यजमानमेव प्रतिष्ठां गमयति। दक्षिणतो वर्षीयसीं करोति। देवयजनस्यैव रूपमकः॥ ७८॥

पुरीषवतीं करोति। प्रजा वै पशवः पुरीषम्। प्रजयैवैनं पशुभिः पुरीषवन्तं करोति। उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति। एतावती वै पृथिवी। यावती वेदिः। तस्या एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भज्य। आत्मन उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति। ऋतमस्यृतसदनमस्यृतश्रीरसीत्याह। यथा-यजुरेवैतत्॥ ७९॥

क्रूरमिव वा एतत्करोति। यद्वेदिं करोति। धा असि स्वधा असीतिं योयुष्यते शान्त्यै। उर्वी चासि वस्वीं चासीत्याह। उर्वीमेवैनां वस्वीं करोति। पुरा क्रूरस्य विसृपो विरप्शिन्नित्याह मेध्यत्वाय। उदादाय पृथिवीं जीरदानुर्यामैरयं चन्द्रमसि स्वधाभिरित्याह। यदेवास्या अमेध्यम्। तदपहत्य। मेध्यां

देवयजनीं कृत्वा ॥८०॥

यददश्चन्द्रमसि मेध्यम्। तदस्यामेरयति। तां धीरांसो
अनुदृश्यं यजन्त इत्याहानुख्यात्यै। प्रोक्षणीरा सादय।
इध्माबर्हिरुपसादय। सुवं च सुचंश्च सम्मृद्धि। पत्नीं
सन्नह्य। आज्येनोदेहीत्याहानुपूर्वतायै। प्रोक्षणीरा सादयति। आपो
वै रक्षोघ्नीः ॥८१॥

रक्षसामपहत्यै। स्फ्यस्य वर्त्मन्सादयति। यज्ञस्य सन्तत्यै।
उवाच हासितो दैवलः। एतावतीर्वा अमुष्मिल्लोक आप आसन्।
यावतीः प्रोक्षणीरिति। तस्माद्ब्रह्मीरासाद्याः। स्फ्यमुदस्यन्। यं
द्विष्यात्तं ध्यायेत्। शुचैवैनमर्पयति ॥८२॥

वै वायुराह परावतीत्याहहं द्वितीयं हरतीति परिगृह्णन्ति देवयजनीं करोति भवन्ति खनत्यकरोतकृत्वा
रक्षोघ्नीरर्पयति ॥ [९]

वज्रो वै स्फ्यः। यदन्वञ्चं धारयेत्। वज्रेऽध्वर्युः क्षण्वीत।
पुरस्तात्तिर्यञ्चं धारयति। वज्रो वै स्फ्यः। वज्रेणैव यज्ञस्य
दक्षिणतो रक्षास्यपहन्ति। अग्निभ्यां प्राचंश्च प्रतीचंश्च।
स्फ्येनोदीचश्चाधराचंश्च। स्फ्येन वा एष वज्रेणास्यै पाप्मानं
भ्रातृव्यमपहत्य। उत्करेऽधि प्रवृश्चति ॥८३॥

यथोपधाय वृश्चन्त्येवम्। हस्ताववं नेनित्ते। आत्मानमेव
पवयते। स्फ्यं प्रक्षालयति मेध्यत्वाय। अथो पाप्मानं एव
भ्रातृव्यस्य न्यङ्गं छिनत्ति। इध्माबर्हिरुपसादयति युक्त्यै।

यज्ञस्य॑ मिथुन॒त्वाय॑। अथो॑ पुरो॒रुच॑मे॒वैतां द॑धाति। उत्तर॑स्य॒
कर्म॑णोऽनु॒ख्यात्यै॑। न पुर॒स्तात्प्र॒त्यगु॑पसादयेत्॥८४॥

यत्पुर॒स्तात्प्र॒त्यगु॑पसादयेत्। अ॒न्यत्रा॑ऽऽहुति॒पथा॑दि॒ध्मं प्रति॑-
पादयेत्। प्र॒जा वै ब॒र्हिः। अप॑राध्रुयाद्ब॒र्हिषा॑ प्र॒जाना॑ प्र॒जन॑नम्।
प॒श्चात्प्रा॑गुपसादयति। आ॒हुति॒पथे॒नेध्मं॑ प्रति॑पादयति। स॒म्प्रत्ये॑व
ब॒र्हिषा॑ प्र॒जाना॑ प्र॒जन॑नमु॒पैति॑। दक्षि॑णमि॒ध्मम्। उत्तरं॑ ब॒र्हिः।
आ॒त्मा वा इ॒ध्मः। प्र॒जा ब॒र्हिः। प्र॒जा ह्या॑त्मन् उत्तर॑तरा ती॒र्थे।
ततो॑ मेध॑मु॒पनी॑य। य॒थादे॒वत॑मे॒वैन॒त्प्रति॑ष्ठापयति। प्रति॑ तिष्ठति
प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्यज॑मानः॥८५॥

वृश्च॑ति सा॒दये॑दि॒ध्मः पञ्च॑ च॥ [१०]

तृतीय॑स्यां दे॒वस्या॑श्वप॒रुशुं॑ यो वै पू॒र्वेद्युः॑ कर्म॑णे वा॒ग्मिन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑ह॒न्सोऽपोऽव॑धूतं धृष्टि॑र्दे॒वस्ये॒त्याहु॑ सं
व॑पामि दे॒वस्य॑ स्फ॒गमा द॑दे॒ वज्रो॑ वै स्फ॒गो दश॑॥१०॥

तृतीय॑स्यां य॒ज्ञस्यान॑तिरेकाय प॒वित्रं॑वत्यध्व॒र्युं चा॑धि॒षव॑णमस्य॒न्तरि॑क्ष ए॒व रक्ष॑साम॒न्तर॑र्हित्यै द्वौ वा॒व पुरु॑षौ
यद्द॑श्च॒न्द्रम॑सि मे॒ध्यं पञ्चा॑शीतिः॥८५॥

तृतीय॑स्यां यज॑मानः॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके द्वितीयः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः ॥

प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याह। रक्षसामपंहत्यै।
अग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजसा निष्टपामीत्याह मेध्यत्वार्य। सुचः
सम्मार्ष्टि। सुवमग्रे। पुमांसमेवाभ्यः सश्यति मिथुनत्वार्य। अथ
जुहूम। अथोपभृतम्। अथ ध्रुवाम्। असौ वै जुहूः॥१॥

अन्तरिक्षमुपभृत्। पृथिवी ध्रुवा। इमे वै लोकाः सुचः। वृष्टिः
सम्मार्जनानि। वृष्टिर्वा इमाँल्लोकाननुपूर्वं कल्पयति। ते ततः क्लृप्ताः
समैधन्ते। समैधन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजयां पशुभिः। य एवं वेद।
यदि कामयेत वर्षुकः पर्जन्यः स्यादिति। अग्रतः सम्मृज्यात्॥२॥

वृष्टिमेव नि यच्छति। अवाचीनाग्रा हि वृष्टिः। यदि
कामयेतावर्षुकः स्यादिति। मूलतः सम्मृज्यात्। वृष्टिमेवोद्यच्छति।
तदु वा आहुः। अग्रत एवोपरिष्ठात्सम्मृज्यात्। मूलतोऽधस्तात्।
तदनुपूर्वं कल्पते। वर्षुको भवतीति॥३॥

प्राचीमभ्याकारम्। अग्रैरन्तरतः। एवमिव ह्यन्नमद्यते।
अथो अग्राद्वा ओषधीनामूर्जं प्रजा उपजीवन्ति। ऊर्जं
एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ। अधस्तात्प्राचीम्। दण्डमुत्तमतः। मूलेन मूलं
प्रतिष्ठित्यै। तस्मादरुत्तौ प्राश्र्युपरिष्ठाल्लोमानि। प्रत्यश्च्यधस्तात्॥४॥

सुगृह्येषा। प्राणो वै सुवः। जुहूर्दक्षिणो हस्तः। उपभृत्सुव्यः।
 आत्मा ध्रुवा। अन्नं सम्मार्जनानि। मुखतो वै प्राणोऽपानो भूत्वा।
 आत्मानमन्नं प्रविश्य। बाह्यतस्तनुवः शुभयति। तस्मात्सुवमेवाग्रे
 सम्मार्ष्टि। मुखतो हि प्राणोऽपानो भूत्वा। आत्मानमन्नमाविशति।
 तौ प्राणापानौ। अव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति। य एवं वेद॥५॥
 जुहूर्मृज्याद्ववतीति प्रत्यञ्च्यस्तान्मार्ष्टि पञ्च च॥ [१]

दिवः शिल्पमवततम्। पृथिव्याः ककुभिं श्रितम्। तेन वयः
 सहस्रवल्शेन। सपत्नं नाशयामसि स्वाहेति स्रुक्सम्मार्जनान्यग्नौ
 प्र हरति। आपो वै दर्भाः। रूपमेवैषामेतन्महिमानं व्याचष्टे।
 अनुष्टुभर्चा। आनुष्टुभः प्रजापतिः। प्राजापत्यो वेदः। वेदस्याग्रः
 स्रुक्सम्मार्जनानि॥६॥

स्वेनैवैनानि छन्दसा। स्वयां देवतया समर्धयति। अथो
 ऋग्वाव योषां। दर्भो वृषां। तन्मिथुनम्। मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे
 करोति प्रजननाय। प्रजायते प्रजयां पशुभिर्यजमानः। तान्येके
 वृथैवापास्यन्ति। तत्तथा न कार्यम्। आरब्धस्य यज्ञियस्य कर्मणः
 सविदोहः॥७॥

यद्यैनानि पशवोऽभि तिष्ठेयुः। न तत्पशुभ्यः कम्।
 अद्धिर्मार्जयित्वोत्क्रे न्यस्येत्। यद्वै यज्ञियस्य कर्मणो-
 ऽन्यत्राऽऽहुतीभ्यः सन्तिष्ठते। उत्करो वाव तस्य प्रतिष्ठा। एतां

हि तस्मै॑ प्रति॒ष्ठां दे॒वाः स॒मभ॑रन्। यद॒द्विर्मा॑र्जयति। तेन॑ शान्तम्।
यदु॑त्क॒रे न्य॒स्यति॑। प्र॒ति॒ष्ठामे॒वैनानि॑ तद्व॑मयति॥८॥

प्रति॑ तिष्ठति प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्यजमानः। अथो॑ स्त॒म्बस्य॑
वा ए॒तद्रूप॑म्। यत्सु॑ख्स॒म्मार्ज॑नानि। स्त॒म्बशो॑ वा ओष॑धयः।
तासां॑ जरत्क॒क्षे प॒शवो॑ न र॑मन्ते। अप्रि॑यो ह्येषां॑ जरत्क॒क्षः।
याव॑दप्रियो ह॒ वै ज॑रत्क॒क्षः प॑शूनाम्। ताव॑दप्रियः प॒शूनां॑
भ॑वति। यस्यै॒तान्य॒न्यत्रा॒ग्नेर्ध॑ति। न॒व॒दाव्या॑सु वा ओष॑धीषु प॒शवो॑
रमन्ते॥९॥

न॒व॒दा॒वो ह्येषां॑ प्रि॒यः। याव॑त्प्रियो ह॒ वै न॑वदा॒वः
प॑शूनाम्। ताव॑त्प्रियः प॒शूनां॑ भ॑वति। यस्यै॒तान्य॒ग्नौ प्र॑हर॑न्ति।
तस्मा॑दे॒तान्य॒ग्नावे॒व प्र॑हरेत्। य॒तरस्मि॑न्त्स॒म्मृज्या॑त्। प॒शूनां॑ धृ॒त्यै।
यो भू॒ताना॑मधि॒पतिः॑। रु॒द्रस्त॑न्तिच॒रो वृषा॑। प॒शून्स्माकं॑ मा
हि॑सीः। ए॒तद॑स्तु हु॒तं तव॑ स्वाहे॒त्यग्नि॑स॒म्मार्ज॑नान्य॒ग्नौ प्र॑हर॑ति।
ए॒षा वा ए॒तेषां॑ योनिः॑। ए॒षा प्र॑ति॒ष्ठा। स्वा॑मे॒वैनानि॑ योनिम्। स्वां
प्र॑ति॒ष्ठां ग॑मयति। प्रति॑ तिष्ठति प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्यजमानः॥१०॥

वेदस्याग्रं सुख्सम्मार्जनानि विदोहो गमयति पशवो रमन्ते हि॑सीः षट् च॥ [२]

अय॑ज्ञो वा ए॒षः। योऽप॒त्नीकः॑। न प्र॒जाः प्र॑जायेरन्।
प॒त्यन्वा॑स्ते। य॒ज्ञमे॒वाकः॑। प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑नाय। यत्तिष्ठ॑न्ती
स॒न्नह्ये॑त। प्रि॒यं ज्ञा॒तिरु॑न्ध्यात्। आसी॑ना स॒न्नह्य॑ते। आसी॑ना
ह्येषा॑ वी॒र्यं॑ क॒रोति॑॥११॥

यत्पश्चात्प्राच्यन्वासीत्। अनया समदन्दधीत। देवानां पत्न्या
समदन्दधीत। देशादक्षिणत उदीच्यन्वास्ते। आत्मनो गोपीथाय।
आशासाना सौमनसमित्याह। मेध्यामेवेनां केवलीं कृत्वा। आशिषा
समर्धयति। अग्नेरनुव्रता भूत्वा सन्नह्ये सुकृताय कमित्याह। एतद्वै
पत्न्यै व्रतोपनयनम्॥१२॥

तेनैवेनां व्रतमुपनयति। तस्मादाहुः। यश्चैवं वेद यश्च न।
योक्त्रमेव युते। यमन्वास्ते। तस्यामुष्मिल्लोके भवतीति योक्त्रेण।
यद्योक्त्रम्। स योगः। यदास्ते। स क्षेमः॥१३॥

योगक्षेमस्य क्लृप्त्यै। युक्तं क्रियाता आशीः कामे युज्याता
इति। आशिषः समृद्धौ। ग्रन्थिं ग्रन्धाति। आशिषं एवास्यां परि
गृह्णाति। पुमान् वै ग्रन्थिः। स्त्री पत्नी। तन्मिथुनम्। मिथुनमेवास्य
तद्यज्ञे करोति प्रजननाय। प्र जायते प्रजयां पशुभिर्यजमानः॥१४॥

अथो अर्धो वा एष आत्मनः। यत्पत्नीं। यज्ञस्य धृत्या
अशिथिलं भावाय। सुप्रजसस्त्वा वयं सुपत्नीरुपं सेदिमेत्याह।
यज्ञमेव तन्मिथुनीकरोति। ऊनेऽतिरिक्तं धीयाता इति प्रजात्यै।
महीनां पयोऽस्योषधीनां रस इत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं
व्याचष्टे। तस्य तेऽक्षीयमाणस्य निर्वपामि देवयज्याया इत्याह।
आमेवैतामा शास्ते॥१५॥

करोति व्रतोपनयनं क्षेमो यजमानः शास्ते॥ [३]

घृतं च वै मधुं च प्रजापतिरासीत्। यतो मध्वासीत्। ततः

प्रजा असृजत। तस्मान्मधुषि प्रजननमिवास्ति। तस्मान्मधुषा न प्रचरन्ति। यातयाम् हि। आज्येन प्रचरन्ति। यज्ञो वा आज्यम्। यज्ञेनैव यज्ञं प्रचरन्त्ययातयामत्वाय। पत्यवेक्षते॥१६॥

मिथुनत्वाय प्रजात्यै। यद्वै पत्नीं यज्ञस्य करोति। मिथुनं तत्। अथो पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै। अमेध्यं वा एतत्करोति। यत्पत्यवेक्षते। गार्हपत्येऽधि श्रयति मेध्यत्वाय। आहुवनीयमभ्युद्ववति। यज्ञस्य सन्तत्यै। तेजोऽसि तेजोऽनु प्रेहीत्याह॥१७॥

तेजो वा अग्निः। तेज आज्यम्। तेजसैव तेजः समर्धयति। अग्निस्ते तेजो मा विनैदित्याहाहिंसायै। स्फ्यस्य वर्त्मन्त्सादयति। यज्ञस्य सन्तत्यै। अग्नेर्जिह्वाऽसि सुभूर्देवानामित्याह। यथायजु-रेवैतत्। धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो यजुषेयजुषे भवेत्याह। आमेवैतामा शास्ते॥१८॥

तद्वा अतः पवित्राभ्यामेवोत्पुनाति। यजमानो वा आज्यम्। प्राणापानौ पवित्रौ। यजमान एव प्राणापानौ दधाति। पुनराहारम्। एवमिव हि प्राणापानौ सञ्चरतः। शुक्रमसि ज्योतिरसि तेजोऽसीत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। त्रिर्यजुषा। त्रय इमे लोकाः॥१९॥

एषां लोकानामाप्त्यै। त्रिः। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। अथाऽऽज्यवतीभ्यामपः। रूपमेवासांमेतद्वर्णं दधाति। अपि वा

उ॒ताऽऽहुः॑। यथा॑ ह॒ वै योषां॑ सु॒वर्ण॑ꣳ हिर॑ण्यं पे॒शलं बिभ्र॑ती
रू॒पाण्यास्ते॑। ए॒वमे॒ता ए॒तर्ही॑ति। आपो॒ वै सर्वा॑ दे॒वताः॑॥२०॥

ए॒षा हि वि॒श्वेषां॑ दे॒वानां॑ त॒नूः। यदा॑ज्यम्। तत्रो॒भयो॑र्मीमाꣳसा।
जा॒मि स्यात्। यद्य॑जुषाऽऽज्यं॑ यजु॑षाऽप॒ उ॒त्पुनी॑यात्। छ॒न्दसा॑ऽप॒
उ॒त्पुना॑त्यजा॒मित्वा॑य। अथो॑ मिथु॒नत्वा॑य। सा॒वि॒त्रि॒यर्चा॑।
स॒वि॒तृप्र॑सूतं मे॒ कर्मा॑स॒दिति॑। स॒वि॒तृप्र॑सूतमे॒वास्य॑ कर्म॒ भव॑ति।
प॒च्छो गा॑य॒त्रिया॑ त्रि॒ष्वमृ॑द्धत्वा॒य। अ॒द्भिरे॒वौष॑धीः सं न॑यति।
ओष॑धीभिः प॒शून्। प॒शुभि॑र्यज॑मानम्। शु॒क्रं त्वा॑ शु॒क्रायां॑
ज्योति॑स्त्वा॒ ज्योति॑ष्य॒र्चिस्त्वा॑ऽर्चि॒षीत्या॑ह॒ सर्व॑त्वा॒य। पर्या॑प्त्या॒
अन॑न्तरा॒याय॑॥२१॥

ई॒क्षत॒ आह॒ शास्ते॑ लो॒का दे॒वता॑ भव॒ति षट् च॑॥ [४]

दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आसन्। स ए॒तमिन्द्र॑ आज्य॑स्यावका॒शम॑-
प॒श्यत्। तेना॑वै॒क्षत। ततो॑ दे॒वा अभ॑वन्। पराऽसु॑राः। य ए॒वं
वि॒द्वाना॑ज्यम॒वेक्ष॑ते। भव॑त्या॒त्मना॑। परा॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यो भव॒ति।
ब्र॒ह्म॒वादि॑नो॒ वद॑न्ति। यदा॑ज्ये॒नान्यानि॑ ह॒वीꣳष्य॑भिघा॒रय॑ति॥२२॥

अथ॒ केनाऽऽज्य॑मि॒ति। स॒त्येने॑ति॒ ब्रू॑यात्। चक्षु॑र्वै स॒त्यम्।
स॒त्येनै॒वैन॑द॒भि घा॑रयति। ई॒श्वरो॑ वा ए॒षोऽन्यो॑ भवि॑तोः। यश्चक्षु॑षा-
ऽऽज्यम॒वेक्ष॑ते। नि॒मी॒ल्यावै॑क्षेत। दा॒धारा॑त्मश्चक्षुः॑। अ॒भ्याज्य॑
घा॒रय॑ति। आ॒ज्यं गृ॑ह्णाति॥२३॥

छन्दांसि वा आज्यम्। छन्दांस्येव प्रीणाति। चतुर्जुहां
गृह्णाति। चतुष्पादः पशवः। पशून्वेवाव रुन्धे। अष्टावुपभृतिं।
अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्रः प्राणः। प्राणमेव पशुषु दधाति।
चतुर्ध्रुवायाम्॥ २४॥

चतुष्पादः पशवः। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति।
यजमानदेवत्या वै जुहूः। भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्। चतुर्जुहां गृह्णन्भूयो
गृह्णीयात्। अष्टावुपभृतिं गृह्णन्कनीयः। यजमानायैव भ्रातृव्यमुपस्तिं
करोति। गौर्वै स्रुचः। चतुर्जुहां गृह्णाति। तस्माच्चतुष्पदी॥ २५॥

अष्टावुपभृतिं। तस्मादष्टाशफा। चतुर्ध्रुवायाम्। तस्माच्चतुः
स्तना। गामेव तत्संस्करोति। साऽस्मै संस्कृतेषुमूर्जं दुहे।
यज्जुहां गृह्णाति। प्रयाजेभ्यस्तत्। यदुपभृतिं। प्रयाजानूयाजेभ्यस्तत्।
सर्वस्मै वा एतद्यज्ञाय गृह्यते। यद्ध्रुवायामाज्यम्॥ २६॥

अभिधारयति गृह्णाति ध्रुवायां चतुष्पदी प्रयाजानूयाजेभ्यस्तद्वे च॥ [५]

आपो देवीरग्रेपुवो अग्रेगुव इत्याह। रूपमेवासांमेतन्महि-
मानं व्याचष्टे। अग्रं इमं यज्ञं नयताग्रे यज्ञपतिमित्याह। अग्रं
एव यज्ञं नयन्ति। अग्रे यज्ञपतिम्। युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यं
यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्य इत्याह। वृत्रं हं हनिष्यन्निन्द्र आपो
वव्रे। आपो हेन्द्रं वव्रिरे। संज्ञामेवासांमेतत्सामानं व्याचष्टे। प्रोक्षिताः
स्थेत्याह॥ २७॥

तेनाऽऽपः प्रोक्षिताः। अग्निर्देवेभ्यो निलायत। कृष्णो रूपं कृत्वा। स वनस्पतीन्प्राविशत्। कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नये त्वा स्वाहेत्याह। अग्नय एवैनं जुष्टं करोति। अथो अग्नेरेव मेधमव रुन्धे। वेदिरसि बर्हिषे त्वा स्वाहेत्याह। प्रजा वै बर्हिः। पृथिवी वेदिः॥२८॥

प्रजा एव पृथिव्यां प्रतिष्ठापयति। बर्हिरसि सुग्न्यस्त्वा स्वाहेत्याह। प्रजा वै बर्हिः। यजमानः सुचः। यजमानमेव प्रजासु प्रतिष्ठापयति। दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति बर्हिरासाद्य प्रोक्षति। एभ्य एवैनल्लोकेभ्यः प्रोक्षति। अथ ततः सह सुचा पुरस्तात्प्रत्यश्च ग्रन्थिं प्रत्युक्षति। प्रजा वै बर्हिः। यथा सूर्यै काल आपः पुरस्ताद्यन्ति॥२९॥

तादृगेव तत्। स्वधा पितृभ्य इत्याह। स्वधाकारो हि पितृणाम्। ऊर्ध्वं बर्हिषद् इति दक्षिणायै श्रोणोरोत्तरस्यै निनयति सन्तत्यै। मासा वै पितरो बर्हिषदः। मासानेव प्रीणाति। मासा वा ओषधीर्वर्धयन्ति। मासाः पचन्ति समृद्धौ। अनतिस्कन्दन् ह पर्जन्यो वर्षति। यत्रैतदेवं क्रियते॥३०॥

ऊर्जा पृथिवीं गच्छतेत्याह। पृथिव्यामेवोर्जं दधाति। तस्मात्पृथिव्या ऊर्जा भुञ्जते। ग्रन्थिं वि स्रंसयति। प्रजनयत्येव तत्। ऊर्ध्वं प्राञ्चमुद्धूढं प्रत्यश्चमा यच्छति। तस्मात्प्राचीनं रेतो धीयते। प्रतीचीः प्रजा जायन्ते। विष्णोः स्तूपोऽसीत्याह। यज्ञो वै

विष्णुः॥ ३१॥

यज्ञस्य धृत्यै। पुरस्तात्प्रस्तरं गृह्णाति। मुख्यमेवैनं करोति।
इयन्तं गृह्णाति। प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्। इयन्तं गृह्णाति।
यज्ञपुरुषा सम्मितम्। इयन्तं गृह्णाति। एतावद्वै पुरुषे वीर्यम्।
वीर्यसम्मितम्॥ ३२॥

अपरिमितं गृह्णाति। अपरिमितस्यावरुद्धौ। तस्मिन्पवित्रे
अपि सृजति। यजमानो वै प्रस्तरः। प्राणापानौ पवित्रौ। यजमान
एव प्राणापानौ दधाति। ऊर्णाम्रदसं त्वा स्तृणामीत्याह। यथा-
यजुरेवैतत्। स्वासस्थं देवेभ्य इत्याह। देवेभ्य एवैनंस्वासस्थं
करोति॥ ३३॥

बर्हिः स्तृणाति। प्रजा वै बर्हिः। पृथिवी वेदिः। प्रजा
एव पृथिव्यां प्रतिष्ठापयति। अनतिदृश्नं स्तृणाति। प्रजयैवैनं
पशुभिरनतिदृश्नं करोति। धारयन्प्रस्तरं परिधीन्परि दधाति।
यजमानो वै प्रस्तरः। यजमान एव तत्स्वयं परिधीन्परि दधाति।
गन्धर्वोऽसि विश्वावसुरित्याह॥ ३४॥

विश्वमेवायुर्यजमाने दधाति। इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिण
इत्याह। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। मित्रावरुणौ त्वोत्तरतः
परिधत्तामित्याह। प्राणापानौ मित्रावरुणौ। प्राणापानावेवास्मिन्द-
धाति। सूर्यस्त्वा पुरस्तात् पात्वित्याह। रक्षंसामपंहत्यै।

कस्या॑श्चिद॒भि॒श॑स्त्या॒ इत्या॑ह। अप॑रि॒मि॒तादे॒वैन॑ पाति॥ ३५॥

वी॒ति॒होत्रं॑ त्वा क॒व॒ इत्या॑ह। अ॒ग्नि॒मे॒व हो॒त्रेण॑ स॒म॒र्ध॒यति॑।
द्यु॒मन्त॑ः॒५ स॒मि॒धी॒म॒हीत्या॑ह स॒मि॒द्धौ। अ॒ग्ने बृ॒हन्त॑म॒ध्वर॑ इत्या॑ह
वृ॒द्धौ। वि॒शो य॒त्रे स्थ॑ इत्या॑ह। वि॒शां य॒त्यै। उ॒दी॒चीना॑ग्रे
नि द॑धाति॒ प्रति॑ष्ठित्यै। वसू॑नाः॒ रु॒द्राणा॑मादित्यानाः॒५ स॒द॑सि
सी॒देत्या॑ह। दे॒वता॑नामे॒व स॒द॑ने प्र॒स्तर॑ः सा॒दय॑ति। जु॒हूर॑सि
घृ॒ताची॑ नाम्नेत्या॑ह॥ ३६॥

अ॒सौ वै जु॒हूः। अ॒न्तरि॑क्षमुपभृत्। पृ॒थि॒वी ध्रु॒वा। तासा॑मे॒तदे॒व
प्रि॒यं नाम॑। यद्घृ॒ताची॑ति। यद्घृ॒ताची॑त्याह। प्रि॒येणै॒वैना॑ नाम्ना
सा॒दय॑ति। ए॒ता अ॑सद॒न्धसु॑कृतस्य लो॒क इत्या॑ह। स॒त्यं वै सु॑कृतस्य
लो॒कः। स॒त्य ए॒वैनाः॑ सु॒कृत॑स्य लो॒के सा॑दयति। ता वि॒ष्णो
पा॒हीत्या॑ह। य॒ज्ञो वै वि॒ष्णुः। य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै। पा॒हि य॒ज्ञं पा॒हि
य॒ज्ञप॑तिं पा॒हि मां य॒ज्ञनि॑यमित्या॑ह। य॒ज्ञाय॑ यज॑मानायाऽऽत्म॑ने॒।
तेभ्य॑ ए॒वाऽऽशि॑ष॒माशा॑स्तेऽना॒त्यै॥ ३७॥

स्थेत्याह पृथिवी वेदिर्यन्ति क्रियते वीणुर्वीर्यसम्मितं करोत्याह पाति नाम्नेत्याह लोके सादयति षट् च॥

[६]

अ॒ग्नि॒ना वै हो॒त्रा॑। दे॒वा अ॑सुरान॒भ्य॑भवन्। अ॒ग्नये॑
स॒मि॒ध्य॒मा॒ना॒यानु॑ब्रूहीत्या॑ह भ्रातृ॒व्याऽभि॑भूत्यै। ए॒क॒वि॒ंश॒ति॒-
मि॒ध्मदा॑रूणि भवन्ति। ए॒क॒वि॒ंशो॒ वै पु॑रुषः। पु॒रुष॑स्याऽऽस्यै॒।
प॒ञ्च॒द॒शो॒ध्मदा॑रूण्य॒भ्या द॑धाति। प॒ञ्च॒द॒श वा अ॑र्ध॒मा॒सस्य॑ रात्रयः।

अ॒र्ध॒मा॒स॒शः स॑व॒त्स॒र आ॑प्यते। त्री॒न्प॒रि॒धी॒न्प॒रि॑ दधाति॥३८॥

ऊ॒र्ध्वे स॒मि॒धा॒वा द॑धाति। अ॒नू॒या॒जे॒भ्यः स॒मि॒ध॒मति॑ शिनष्टि।
ष॒ट्थ॒स॒म्प॑द्यन्ते। ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तू॒ने॒व प्री॑णाति। वे॒दे॒नो॒प वा॑जयति।
प्रा॒जा॒प॒त्यो वै वे॑दः। प्रा॒जा॒प॒त्यः प्रा॒णः। यज॑मान आ॒हव॒नीयः॑।
यज॑मान ए॒व प्रा॒णं द॑धाति॥३९॥

त्रि॒रु॒पं वा॑जयति। त्रयो॒ वै प्रा॒णाः। प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति।
वे॒दे॒नो॒प॒य॒त्य॑ स्रु॒वेण॑ प्रा॒जा॒प॒त्यमा॑घार॒मा घा॑रयति। य॒ज्ञो वै प्र॒जा॒प॒तिः।
य॒ज्ञमे॒व प्र॒जा॒प॒तिं मु॒ख॒त आ॑र॒भते॑। अथो॑ प्र॒जा॒प॒तिः सर्वा॑
दे॒वताः॑। सर्वा॑ ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति। अ॒ग्नि॒म॒ग्नी॒त्रि॒स्त्रिः॑ सं मृ॒द्धी॒त्या॑ह।
त्र्या॑वृ॒द्धि य॒ज्ञः॥४०॥

अथो॑ र॒क्ष॑सा॒मप॑हत्यै। प॒रि॒धी॒न्त्सं मा॑र्ष्टि। पु॒ना॒त्ये॒वैनान्॑। त्रि॒स्त्रिः॑
सं मा॑र्ष्टि। त्र्या॑वृ॒द्धि य॒ज्ञः। अथो॑ मे॒ध्य॒त्वाय॑। अथो॑ ए॒ते वै दे॒वा॒श्वाः॑।
दे॒वा॒श्वा॒ने॒व त॒त्सं मा॑र्ष्टि। सु॒व॒र्ग॒स्य॑ लो॒क॒स्य॑ स॒म॒ष्ट्यै॑। आसी॑नो॒
ऽन्य॑मा॒घार॒मा घा॑रयति॥४१॥

तिष्ठ॑न्न॒न्यम्। यथा॑ऽनो॑ वा॒ रथं॑ वा यु॒ज्यात्। ए॒वमे॒व तद॑ध्व॒र्युर्य॒ज्ञं
यु॑नक्ति। सु॒व॒र्ग॒स्य॑ लो॒क॒स्या॒भ्यू॒ढ्यै॑। वह॑न्त्ये॒नं ग्रा॒म्याः प॒शवः॑। य
ए॒वं वे॑द। भु॒वं॒नम॑सि॒ वि प्र॑थ॒स्वे॒त्या॑ह। य॒ज्ञो वै भु॒वं॒नम्। य॒ज्ञ ए॒व
यज॑मानं प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑ प्रथयति। अ॒ग्ने य॑ष्ट॒रि॒दं नम॑ इत्या॑ह॥४२॥

अ॒ग्नि॒र्वै दे॒वानां॑ य॒ष्टा॑। य ए॒व दे॒वानां॑ य॒ष्टा॑। तस्मा॑ ए॒व

नमस्करोति। जुह्वेह्यग्निस्त्वाँ ह्वयति देवयज्याया उपभृदेहि
 देवस्त्वाँ सविता ह्वयति देवयज्याया इत्याह। आग्नेयी वै जुहूः।
 सावित्र्युपभृत्। ताभ्यामेवैने प्रसूत आदत्ते। अग्नाविष्णू मा वामव
 क्रमिषमित्याह। अग्निः पुरस्तात्। विष्णुर्यज्ञः पश्चात्॥४३॥

ताभ्यामेव प्रतिप्रोच्यात्या क्रामति। विजिहाथां मा मा
 सन्ताप्तमित्याहाहिः सायै। लोकं मे लोककृतौ कृणुतमित्याह।
 आमेवैतामा शास्ते। विष्णोः स्थानमसीत्याह। यज्ञो वै विष्णुः।
 एतत्खलु वै देवानामपराजितमायतनम्। यद्यज्ञः। देवानामेवापरा-
 जित आयतने तिष्ठति। इत इन्द्रो अकृणोद्वीर्याणीत्याह॥४४॥

इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। समारभ्योर्ध्वो अध्वरो
 दिविस्पृशमित्याह वृद्धैः। आघारमाघार्यमाणमनु समारभ्य।
 एतस्मिन्काले देवाः सुवर्गं लोकमायन्। साक्षादेव यजमानः सुवर्गं
 लोकमेति। अथो समृद्धेनैव यज्ञेन यजमानः सुवर्गं लोकमेति।
 अहुतो यज्ञो यज्ञपतेरित्याहानात्यै। इन्द्रावान्ध्रस्वाहेत्याह।
 इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। बृहद्वा इत्याह॥४५॥

सुवर्गो वै लोको बृहद्वाः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।
 यजमानदेवत्याँ वै जुहूः। भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्। प्राण आघारः।
 यत्सः स्पृशयेत्। भ्रातृव्येऽस्य प्राणं दध्यात्। असः स्पृशयन्नत्या
 क्रामति। यजमान एव प्राणं दधाति। पाहि माँऽग्ने दुश्चरितादा मा
 सुचरिते भजेत्याह॥४६॥

अग्निर्वाव पवित्रम्। वृजिनमनृतं दुश्चरितम्। ऋजुकर्म
सत्यं सुचरितम्। अग्निरेवैनं वृजिनादनृताद्दुश्चरितात्पाति।
ऋजुकर्मे सत्ये सुचरिते भजति। तस्मादेवमा शास्ते। आत्मनो
गोपीथाय। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यदाधारः। आत्मा ध्रुवा॥४७॥

आधारमाधार्य ध्रुवां समनक्ति। आत्मन्नेव यज्ञस्य शिरः
प्रति दधाति। द्विः समनक्ति। द्वौ हि प्राणापानौ। तदाहुः। त्रिरेव
समञ्ज्यात्। त्रिधातु हि शिर इति। शिरं इवेतद्यज्ञस्य। अथो त्रयो
वै प्राणाः। प्राणानेवास्मिन्दधाति। मखस्य शिरोऽसि सञ्ज्योतिषा
ज्योतिरङ्गामित्याह। ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठादधाति। सुवर्गस्य
लोकस्यानुख्यात्यै॥४८॥

परिदधाति प्राणं दधाति हि यज्ञो धारयति नम इत्याह पश्चाद्वीर्याणीत्याह भा इत्याह भजेत्याह
ध्रुवेवास्मिन्दधाति त्रीणि च॥

[७]

धिष्ण्या वा एते न्युप्यन्ते। यद्वह्मा। यद्धोता। यदध्वर्युः।
यदग्नीत्। यद्यजमानः। तान् यदन्तरेयात्। यजमानस्य प्राणान्त्सङ्क-
र्षेत्। प्रमायुकः स्यात्। पुरोडाशमपगृह्य सञ्चरत्यध्वर्युः॥४९॥

यजमानायैव तल्लोकं शिषति। नास्य प्राणान्त्सङ्कर्षति। न
प्रमायुको भवति। पुरस्तात् प्रत्यङ्मासीनः। इडाया इडाया दधाति।
हस्त्यां होत्रे। पशवो वा इडा। पशवः पुरुषः। पशुष्वेव पशून्प्रति-
ष्ठापयति। इडाया वा एषा प्रजातिः॥५०॥

तां प्रजातिं यजमानोऽनु प्र जायते। द्विरङ्गलावनक्ति पर्वणोः।

द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै। सकृदुपं स्तृणाति। द्विरा दधाति।
सकृदभि घोरयति। चतुः सम्पद्यते। चत्वारि वै पशोः प्रतिष्ठानानि।
यावानेव पशुः। तमुपह्वयते॥५१॥

मुखमिव प्रत्युपह्वयेत। सम्मुखानेव पशूनुपं ह्वयते। पशवो वा
इडा। तस्मात्साऽन्वारभ्या। अध्वर्युणां च यजमानेन च। उपहृतः
पशुमानसानीत्याह। उप ह्येनौ ह्वयते होता। इडाये देवतानामुपह्वे।
उपहृतः पशुमान्भवति। य एवं वेद॥५२॥

यां वै हस्त्यामिडामादधाति। वाचः सा भागधेयम्।
यामुपह्वयते। प्राणानां सा। वाचं चैव प्राणांश्चाव रुन्धे।
अथ वा एतर्ह्युपहृतायामिडायाम्। पुरोडाशस्यैव बर्हिषदो
मीमांसा। यजमानं देवा अब्रुवन्। हविर्नो निर्वपेति। नाहमभागो
निर्वपस्यामीत्यब्रवीत्॥५३॥

न मयाऽभागयाऽनुवक्ष्यथेति वागब्रवीत्। नाहमभागा
पुरोनुवाक्या भविष्यामीति पुरोनुवाक्या। नाहमभागा याज्या
भविष्यामीति याज्या। न मयाऽभागेन वषट्कारिष्यथेति वषट्कारः।
यद्यजमानभागं निधाय पुरोडाशं बर्हिषदं करोति। तानेव
तद्वागिनः करोति। चतुर्धा करोति। चतस्रो दिशः। दिक्ष्वेव प्रति
तिष्ठति। बर्हिषदं करोति॥५४॥

यजमानो वै पुरोडाशः। प्रजा बर्हिः। यजमानमेव प्रजासु

प्रतिष्ठापयति। तस्मादस्त्राऽन्याः प्रजाः प्रतितिष्ठन्ति। मा९-
सेनाऽन्याः। अथो खल्वाहुः। दक्षिणा वा एता हविर्यज्ञस्यान्तर्वेद्यं
रुध्यन्ते। यत्पुण्ड्राशं बर्हिषदं करोतीति। चतुर्धा करोति। चत्वारो
ह्येते हविर्यज्ञस्यर्त्विजः॥५५॥

ब्रह्मा होताऽध्वर्युरग्नीत्। तमभि मृशेत्। इदं ब्रह्मणः। इदं
होतुः। इदमध्वर्योः। इदमग्नीध इति। यथैवादः सौम्येऽध्वरे।
आदेशमृत्विग्भ्यो दक्षिणा नीयन्ते। तादृगेव तत्। अग्नीधे प्रथमाया
दधाति॥५६॥

अग्निमुखा हृद्धिः। अग्निमुखामेवर्द्धिं यजमान ऋध्नोति।
सकृदुपस्तीर्य द्विरादधत्। उपस्तीर्य द्विर्भि घारयति।
षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। वेदेन ब्रह्मणे
ब्रह्मभागं परिहरति। प्राजापत्यो वै वेदः। प्राजापत्यो ब्रह्मा॥५७॥

सविता यज्ञस्य प्रसूत्यै। अथ काममन्येन। ततो
होत्रे। मध्यं वा एतद्यज्ञस्य। यद्धोता। मध्यत एव यज्ञं
प्रीणाति। अथाध्वर्यवे। प्रतिष्ठा वा एषा यज्ञस्य। यदध्वर्युः।
तस्माद्धविर्यज्ञस्यैतामेवाऽऽवृतमनु॥५८॥

अन्या दक्षिणा नीयन्ते। यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै। अग्निमग्नीथ्सकृत्सं-
कृत्सं मृड्ढीत्याह। पराडिव ह्येतरहि यज्ञः। इषिता दैव्या होतार
इत्याह। इषितं हि कर्म क्रियते। भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः
सूक्तवाकाय सूक्ता ब्रूहीत्याह। आमेवैतामा शास्ते। स्वगा दैव्या

होतृभ्य इत्याह। यज्ञमेव तत्स्वगा करोति। स्वस्तिर्मानुषेभ्य इत्याह। आमेवैतामा शास्ते। शं योर्ब्रूहीत्याह। शंयुमेव बार्हस्पत्यं भागधेयेन समर्धयति॥५९॥

चरत्यध्वर्युः प्रजातिर्ह्वयते वेदाब्रवीद्वरहिषदं करोत्यृत्विजो दधाति ब्रह्माऽनुकरोति चत्वारि च॥—[८]

अथ सुचावनुष्टुभ्यां वाजवतीभ्यां व्यूहति। प्रतिष्ठा वा अनुष्टुक्। अन्नं वाजः प्रतिष्ठित्यै। अन्नाद्यस्यावरुद्ध्यै। प्राचीं जुहूमूहति। जातानेव भ्रातृव्यान्प्रणुदते। प्रतीचीमुपभृतम्। जनिष्यमाणानेव प्रतिनुदते। सविषूच एवापोह्य सपत्नान् यजमानः। अस्मिँल्लोके प्रति तिष्ठति॥६०॥

द्वाभ्याम्। द्विप्रतिष्ठो हि। वसुभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वा-ऽऽदित्येभ्यस्त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्। सुक्षु प्रस्तरमनक्ति। इमे वै लोकाः सुचः। यजमानः प्रस्तरः। यजमानमेव तेजसाऽनक्ति। त्रेधाऽनक्ति। त्रय इमे लोकाः॥६१॥

एभ्य एवैनं लोकेभ्योऽनक्ति। अभिपूर्वमनक्ति। अभिपूर्वमेव यजमानं तेजसाऽनक्ति। अक्तं रिहाणा इत्याह। तेजो वा आज्यम्। यजमानः प्रस्तरः। यजमानमेव तेजसाऽनक्ति। वियन्तु वय इत्याह। वय एवैनं कृत्वा। सुवर्गं लोकं गमयति॥६२॥

प्रजां योनिं मा निर्मृक्षमित्याह। प्रजायै गोपीथाय। आप्यायन्तामाप ओषधय इत्याह। आप एवौषधीरा प्याययति। मरुतां पृषतयः स्थेत्याह। मरुतो वै वृष्ट्या ईशते। वृष्टिमेवाव

रुन्धे। दिवं गच्छ ततो नो वृष्टिमेरयेत्याह। वृष्टिर्वै द्यौः। वृष्टिमेवाव
रुन्धे॥६३॥

यावद्वा अध्वर्युः प्रस्तरं प्रहरति। तावदस्यायुर्मियते। आयुष्पा
अग्नेऽस्यायुर्मे पाहीत्याह। आयुरेवाऽऽत्मन्धत्ते। यावद्वा अध्वर्युः
प्रस्तरं प्रहरति। तावदस्य चक्षुर्मियते। चक्षुष्पा अग्नेऽसि चक्षुर्मे
पाहीत्याह। चक्षुरेवाऽऽत्मन्धत्ते। ध्रुवाऽसीत्याह प्रतिष्ठित्यै। यं
परिधिं पर्यधत्था इत्याह॥६४॥

यथायजुरेवैतत्। अग्ने देव पुणिभिर्वीयमाण इत्याह।
अग्नय एवैनं जुष्टं करोति। तन्त एतमनु जोषं भरामीत्याह।
सजातानेवास्मा अनुकान्करोति। नेदेष त्वदपचेतयाता
इत्याहानुख्यात्यै। यज्ञस्य पाथ उप समितमित्याह।
भूमानमेवोपैति। परिधीन्प्र हरति। यज्ञस्य समिष्ट्यै॥६५॥

सुचौ सं प्रस्त्रावयति। यदेव तत्र क्रूरम्। तत्तेन शमयति।
जुह्वामुपभृतम्। यजमानदेवत्या वै जुहूः। भ्रातृव्यदेवत्योपभृत।
यजमानायैव भ्रातृव्यमुपस्तिं करोति। सऽस्त्रावभागाः स्थेत्याह।
वसवो वै रुद्रा आदित्याः सऽस्त्रावभागाः। तेषां तद्वाग्धेयम्॥६६॥

तानेव तेन प्रीणाति। वैश्वदेव्यर्चा। एते हि विश्वे देवाः।
त्रिष्टुग्भवति। इन्द्रियं वै त्रिष्टुक्। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति।
अग्नेर्वापन्नगृहस्य सदसि सादयामीत्याह। इयं वा अग्निरपन्नगृहः।
अस्या एवैने सद्ने सादयति। सुम्नाय सुम्निनी सुम्ने मां

धत्तमित्याह॥६७॥

प्रजा वै पशवः सुम्नम्। प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते। धुरि
धुर्यो पातमित्याह। जायापत्योर्गोपीथाय। अग्नेऽदब्धायो-
ऽशीततनो इत्याह। यथायजुरेवैतत्। पाहि माऽद्य दिवः पाहि
प्रसित्यै पाहि दुरिष्ठ्यै पाहि दुरद्वन्यै पाहि दुश्चरितादित्याह।
आमेवैतामा शास्ते। अविषन्नः पितुं कृणु सुषदा योनिः
स्वाहेतीध्मसंवृश्चनान्यन्वाहार्यपचनेऽभ्याधाय फलीकरणहोमं
जुहोति। अतिरिक्तानि वा इध्मसं वृश्चनानि॥६८॥

अतिरिक्ताः फलीकरणाः। अतिरिक्तमाज्योच्छेषणम्।
अतिरिक्त एवातिरिक्तं दधाति। अथो अतिरिक्तेनैवातिरिक्त-
मात्स्वाऽव रुन्धे। वेदिर्देवेभ्यो निलायत। तां वेदेनान्वविन्दन्।
वेदेन वेदिं विविदुः पृथिवीम्। सा पप्रथे पृथिवी पार्थिवानि।
गर्भं बिभर्ति भुवनेष्वन्तः। ततो यज्ञो जायते विश्वदानिरिति
पुरस्तात्स्थितम्बयजुषो वेदेन वेदिं सम्मार्ष्ट्यनुवित्यै॥६९॥

अथो यद्वेदश्च वेदिश्च भवतः। मिथुनत्वाय प्रजात्यै। प्रजापतेर्वा
एतानि श्मश्रूणि। यद्वेदः। पत्न्या उपस्थ आस्यति। मिथुनमेव
करोति। विन्दते प्रजाम्। वेदः होताऽऽहवनीयांश्चतृणन्नेति।
यज्ञमेव तत्सं तनोत्योत्तरस्मादर्धमासात्। तं सन्ततमुत्तरेऽर्धमास
आलभते॥७०॥

तं कालेकाल आगते यजते। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। स त्वा
अध्वर्युः स्यात्। यो यतो यज्ञं प्रयुङ्के। तदेनं प्रतिष्ठापयतीति। वाताद्वा
अध्वर्युर्यज्ञं प्रयुङ्के। देवा गातुविदो गातुं वित्वा गातुमित्याह।
यत एव यज्ञं प्रयुङ्के। तदेनं प्रतिष्ठापयति। प्रति तिष्ठति प्रजया
पशुभिर्यजमानः॥ ७१॥

तिष्ठतीमे लोका गमयति द्यौर्वृष्टीमेवाव रुन्धे पर्यधत्था इत्याह समिष्टौ भागधेयन्धत्तमित्याह वा इध्मसं
वृश्चनान्यनुवित्त्यै लभते यजमानः॥ [९]

यो वा अयथादेवतं यज्ञमुपचरति। आ देवताभ्यो
वृश्च्यते। पापीयान्भवति। यो यथादेवतम्। न देवताभ्य
आवृश्च्यते। वसीयान्भवति। वारुणो वै पाशः। इमं विष्यामि
वरुणस्य पाशमित्याह। वरुणपाशादेवैनो मुञ्चति। सवितृप्रसूतो
यथादेवतम्॥ ७२॥

न देवताभ्य आवृश्च्यते। वसीयान्भवति। धातुश्च योनौ
सुकृतस्य लोक इत्याह। अग्निर्वै धाता। पुण्यं कर्म सुकृतस्य
लोकः। अग्निरेवैनो धाता। पुण्ये कर्मणि सुकृतस्य लोके दधाति।
स्योनं मे सह पत्या करोमीत्याह। आत्मनश्च यजमानस्य चानात्यै
सन्त्वाय। समायुषा सं प्रजयेत्याह॥ ७३॥

आमेवैतामा शास्ते पूर्णपात्रे। अन्ततोऽनुष्टुभा। चतुष्पद्वा
एतच्छन्दः प्रतिष्ठितं पत्न्यै पूर्णपात्रे भवति। अस्मिंलोके प्रति
तिष्ठानीति। अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति। अथो वाग्वा अनुष्टुक्।

वाङ्मिथुनम्। आपो रेतः प्रजननम्। एतस्माद्वै मिथुनाद्विद्योतमानः
स्तनयन्वर्षति। रेतः सिञ्चन्॥७४॥

प्रजाः प्रजनयन्। यद्वै यज्ञस्य ब्रह्मणा युज्यते। ब्रह्मणा वै
तस्य विमोकः। अद्भिः शान्तिः। विमुक्तं वा एतर्हि योक्तुं ब्रह्मणा।
आदायै नत्पत्नीं सहाप उपगृहीते शान्त्यै। अञ्जलौ पूर्णपात्रमा
नयति। रेत एवास्यां प्रजां दधाति। प्रजया हि मनुष्यः पूर्णः।
मुखं वि मृष्टे। अवभृथस्यैव रूपं कृत्वोत्तिष्ठति॥७५॥

सवितृप्रसूतो यथादेवतं प्रजयेत्याह सिञ्चन्मृष्ट एकं च॥ [१०]

परिवेषो वा एष वनस्पतीनाम्। यदुपवेषः। य एवं वेद। विन्दते
परिवेष्टारम्। तमुत्करो। यं देवा मनुष्येषु। उपवेषमधारयन्। ये
अस्मदपं चेतसः। तानस्मभ्यमिहा कुरु। उपवेषोपं विद्धि नः॥७६॥

प्रजां पुष्टिमथो धनम्। द्विपदो नश्चतुष्पदः। ध्रुवाननप-
गान्कुर्विति पुरस्तात्प्रत्यश्चमुपं गूहति। तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यश्चः शूद्रा
अवस्यन्ति। स्थविमत उपगूहति। अप्रतिवादिन एवेनान्कुरुते।
धृष्टिर्वा उपवेषः। शुचर्तो वज्रो ब्रह्मणा सः शितः। योपवेषे शुक्।
साऽमुमृच्छतु यं द्विष्म इति॥७७॥

अथास्मै नाम गृह्य प्रहरति। निरमुनुद ओकंसः। सपत्नो यः
पृतन्यति। निर्बाध्येन हविषा। इन्द्र एणं पराशरीत्। इहि तिस्रः
परावतः। इहि पञ्च जनाः अति। इहि तिस्रोऽति रोचनायावत्।
सूर्यो असद्विवि। परमान्तो परावतम्॥७८॥

इन्द्रो नयतु वृत्रहा। यतो न पुनरायसि। शश्वतीभ्यः
 समान्य इति। त्रिवृद्धा एष वज्रो ब्रह्मणा सशितः। शुचैवैनं
 विध्वा। एभ्यो लोकेभ्यो निर्णुद्य। वज्रेण ब्रह्मणा स्तृणुते।
 हतोऽसाववधिष्मामुमित्याह स्तृत्यै। यं द्विष्यात्तं ध्यायेत्।
 शुचैवैनमर्पयति॥ ७९॥

प्रत्युष्टं दिवः शिल्पमयंज्ञो घृतं च देवासुराः स एतमिन्द्र आपो देवीरग्निना धिष्णिंया अथ सुचौ
 यो वा अयंथादेवतं परिवेषो वा एकादश॥११॥

प्रत्युष्टमयंज्ञ एषा हि विश्वेषां देवानामूर्जा पृथिवीमथो रक्षसान्तां प्रजातिं द्वाभ्यां तं कालेकाले नवंसततिः॥७९॥
 प्रत्युष्टमर्पयति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके तृतीयः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः ॥

ब्रह्मणे ब्राह्मणमालभते। क्षत्राय राजन्यम्। मरुद्भ्यो वैश्यम्।
तपसे शूद्रम्। तमसे तस्करम्। नारकाय वीरहणम्। पाप्मने क्लीबम्।
आक्रयायायोगूम्। कामाय पुंश्चलूम्। अतिक्रुष्टाय मागधम्॥१॥

गीताय सूतम्। नृत्ताय शैलूषम्। धर्माय सभाचरम्। नर्माय
रेभम्। नरिष्ठाय भीमलम्। हसाय कारिम्। आनन्दाय स्त्रीषखम्।
प्रमुदे कुमारीपुत्रम्। मेधायै रथकारम्। धैर्याय तक्षाणम्॥२॥

श्रमाय कौलालम्। मायायै कार्मारम्। रूपाय मणिकारम्।
शुभे वपम्। शरव्याया इषुकारम्। हेत्यै धन्वकारम्। कर्मणे
ज्याकारम्। दिष्टाय रज्जुसर्गम्। मृत्यवे मृगयुम्। अन्तकाय
श्वनितम्॥३॥

सन्धये जारम्। गेहायोपपतिम्। निर्ऋत्यै परिवित्तम्।
आत्यै परिविविदानम्। अराध्यै दिधिषूपतिम्। पवित्राय भिषजम्।
प्रज्ञानाय नक्षत्रदर्शम्। निष्कृत्यै पेशस्कारीम्। बलायोपदाम्।
वर्णायानुरुधम्॥४॥

नदीभ्यः पौञ्जिष्टम्। ऋक्षीकाभ्यो नैषादम्। पुरुषव्याघ्राय
दुर्मदम्। प्रयुद्ध उन्मत्तम्। गन्धर्वाप्सराभ्यो ब्रात्यम्। सर्पदेव-

जनेभ्योऽप्रतिपदम्। अवैभ्यः कितवम्। इर्यताया अकितवम्।
पिशाचेभ्यो बिदलकारम्। यातुधानेभ्यः कण्टककारम्॥५॥

उत्थादेभ्यः कुजम्। प्रमुदे वामनम्। द्वाभ्यः सामम्।
स्वप्रायान्धम्। अधर्माय बधिरम्। संज्ञानाय स्मरकारीम्।
प्रकामोद्यायोपसदम्। आशिक्षायै प्रश्जिनम्। उपशिक्षायां
अभिप्रश्जिनम्। मर्यादायै प्रश्जविवाकम्॥६॥

ऋत्यै स्तेनहृदयम्। वैरहत्याय पिशुनम्। विवित्त्यै क्षत्तारम्।
औपद्रष्टाय सङ्गहीतारम्। बलायानुचरम्। भूम्ने परिष्कन्दम्। प्रियाय
प्रियवादिनम्। अरिष्ठ्या अश्वसादम्। मेधाय वासः पल्पूलीम्।
प्रकामाय रजयित्रीम्॥७॥

भायै दार्वाहारम्। प्रभायां आग्नेन्धम्। नाकस्य पृष्ठायांभि-
षेत्तारम्। ब्रध्नस्य विष्टपाय पात्रनिर्णेगम्। देवलोकाय पेशितारम्।
मनुष्यलोकाय प्रकरितारम्। सर्वेभ्यो लोकेभ्य उपसेत्तारम्।
अवर्त्यै वधायोपमन्थितारम्। सुवर्गाय लोकाय भागदुघम्।
वर्षिष्ठाय नाकाय परिवेष्टारम्॥८॥

अर्मेभ्यो हस्तिपम्। जवायांश्वपम्। पुष्ट्यै गोपालम्।
तेजसेऽजपालम्। वीर्यायाविपालम्। इरायै कीनाशम्।
कीलालाय सुराकारम्। भद्राय गृहपम्। श्रेयसे वित्तधम्।
अध्यक्षायानुक्षत्तारम्॥९॥

मन्यवेऽयस्तापम्। क्रोधाय निस्रम्। शोकायाभिस्रम्।
 उत्कूलविकूलाभ्यां त्रिस्थिनम्। योगाय योक्तारम्। क्षेमाय
 विमोक्तारम्। वपुषे मानस्कृतम्। शीलायाञ्जनीकारम्। निर्ऋत्यै
 कोशकारीम्। यमायासूम्॥१०॥

यम्यै यमसूम्। अथर्वभ्योऽवतोकाम्। संवत्सराय
 पर्यारिणीम्। परिवत्सरायाविंजाताम्। इदावत्सरायापस्कद्वरीम्।
 इद्वत्सरायातीत्वरीम्। वत्सराय विजर्जराम्। संवत्सराय
 पलिक्रीम्। वनाय वनपम्। अन्यतोरण्याय दावपम्॥११॥

सरोभ्यो धैवरम्। वेशन्ताभ्यो दाशम्। उपस्थावरीभ्यो बैन्दम्।
 नड्डुलाभ्यः शौष्कलम्। पार्याय कैवर्तम्। अवार्याय मार्गारम्।
 तीर्थेभ्य आन्दम्। विषमेभ्यो मैनालम्। स्वनेभ्यः पर्णकम्। गुहाभ्यः
 किरातम्। सानुभ्यो जम्भकम्। पर्वतेभ्यः किम्पूरुषम्॥१२॥

प्रतिश्रुत्काया ऋतुलम्। घोषाय भुषम्। अन्ताय
 बहुवादिनम्। अनन्ताय मूकम्। महसे वीणावादम्। क्रोशाय
 तूणवध्मम्। आक्रन्दाय दुन्दुभ्याघातम्। अवरस्पराय शङ्खध्मम्।
 ऋभुभ्योजिनसन्धायम्। साध्येभ्यश्चर्मणम्॥१३॥

बीभत्सायै पौल्कसम्। भूत्यै जागरणम्। अभूत्यै स्वपनम्।
 तुलायै वाणिजम्। वर्णाय हिरण्यकारम्। विश्वेभ्यो देवेभ्यः
 सिध्मलम्। पश्चाद्दोषाय ग्लावम्। ऋत्यै जनवादिनम्। व्यृद्ध्या

अपगल्भम्। स॒ःशरायं प्रच्छिदम्॥१४॥

हसाय पु॒ःश्चलूमा लभते। वीणावा॒दं गण॑कं गी॒ताय॑। याद॑से
शाबु॒ल्याम्। न॒र्माय॑ भद्रव॒तीम्। तूण॒व॒ध्मं ग्रा॑म॒ण्यं पा॑णिसङ्घा॒तं
नृ॒त्ताय॑। मोदा॑यानुक्रोश॑कम्। आ॒न॒न्दाय॑ तल॒वम्॥१५॥

अक्ष॒रा॒जाय॑ कित॒वम्। कृ॒ताय॑ सभा॒विन॑म्। त्रेता॑या आदि॒-
नव॑द॒र॒शम्। द्वा॒प॒राय॑ बहिः॒ सद॑म्। कल॑ये सभा॒स्था॒णुम्।
दुष्कृ॑ताय॑ च॒रका॑चार्यम्। अध्व॑ने ब्रह्मचा॒रिण॑म्। पि॒शा॒चेभ्यः॑
सैल॑गम्। पि॒पा॒सायै॑ गोव्य॒च्छम्। निर्ऋ॑त्यै गोघा॒तम्। क्षु॒धे
गो॑वि॒कर्त॑म्। क्षु॒त्तृष्णा॑भ्या॒न्तम्। यो गां वि॒कृन्त॑न्तं मा॒ःसं
भिक्ष॑माण उप॒तिष्ठ॑ते॥१६॥

भूम्यै पी॒ठस॑र्पिण॒मा ल॑भते। अ॒ग्नये॑ऽस॒लम्। वा॒यवे॑
चाण्डा॒लम्। अ॒न्तरि॑क्षाय व॒ःशन॑र्तिनम्। दि॒वे ख॑ल॒तिम्। सू॒र्याय॑
हर्य॑क्षम्। च॒न्द्रम॑से मि॒र्मिर॑म्। नक्ष॑त्रेभ्यः कि॒लास॑म्। अ॒ह्ने शु॑क्लं
पिङ्ग॑लम्। रा॒त्रियै॑ कृ॒ष्णं पि॑ङ्गाक्षम्॥१७॥

वा॒चे पु॒रुष॑मा ल॑भते। प्रा॒णम॑पा॒नं व्या॒नमु॑दा॒न॒ः स॑मा॒नं तान्
वा॒यवे॑। सू॒र्याय॑ चक्षु॒रा ल॑भते। मन॑श्च॒न्द्रम॑से। दि॒ग्भ्यः श्रो॑त्रम्। प्र॒जा॒-
प॑तये॒ पुरु॑षम्॥१८॥

अथै॒तान॑रूपेभ्य॒ आल॑भते। अति॑ह॒स्वम॑तिदी॒र्घम्। अति॑-
कृ॒शम॑त्य॒ःसल॑म्। अति॑शु॒क्लम॑ति॒कृष्ण॑म्। अति॑श्लक्ष्ण॒मति॑लोम॒शम्।

अति॑किरि॒ट॒मति॑दन्तुरम्। अति॑मिर्मि॒र॒मति॑मेमिषम्। आ॒शायै॑
जा॒मिम्। प्र॒ती॒क्षायै॑ कुमा॒रीम्॥१९॥

ब्रह्म॑णे गी॒ताय॒ श्रमा॑य स॒न्धये॑ न॒दीभ्य॑ उ॒त्सा॒देभ्य॒ ऋत्यै॑ भा॒या अमै॑भ्यो म॒न्यवे॑ य॒म्यै दश॑दश॒
सरा॑भ्यो द्वा॒दश॑ प्र॒ति॒श्रुत्का॑ये बी॒भ॒त्सायै॑ दश॑दश॒ हसा॑य स॒प्ताक्ष॑रा॒जाय॒ त्रयो॑दश॒ भूम्यै॑ दश॑ वा॒चे षड॑थ॒
नवै॒का॒न्नवि॑ंश॒तिः॥१९॥

ब्रह्म॑णे य॒म्यै नव॑दश॥१९॥

ब्रह्म॑णे कुमा॒रीम्॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः ॥

स॒त्यं प्र॑प॒द्ये। ऋ॒तं प्र॑प॒द्ये। अ॒मृतं॑ प्र॑प॒द्ये। प्र॒जाप॑तेः प्रि॒यां
त॒नुव॑म॒ना॒र्ता॒ प्र॑प॒द्ये। इ॒दम॒हं प॑ञ्चद॒शेन॑ व॒ज्रेण॑। द्विष॑न्तं भ्रातृ॒व्यम॑व॒
क्रामा॑मि। योऽ॒स्मान्द्वेष्टि॑। यं च॑ व॒यं द्वि॑ष्मः। भूर्भुवः॑ सु॒वः। हिम्॥१॥

स॒त्यं द॑श॥

[१]

प्र वो॒ वाजा॑ अ॒भिद्य॑वः। ह॒विष्म॑न्तो घृ॒ताच्या॑। दे॒वाञ्जि॑गाति
सु॒म्रयुः॑। अ॒ग्न आया॑हि वी॒तये॑। गृ॒णानो॑ ह॒व्यदा॑तये। नि हो॒ता स॑त्सि
ब॒र्हिषि॑। तं त्वा॑ स॒मिद्वि॑रङ्गि॒रः। घृ॒तेन॑ वर्ध॒याम॑सि। बृ॒हच्छो॑चा
यवि॑ष्ठ्य। स नः॑ पृ॒थुः श्र॒वाय्य॑म्॥२॥

अच्छा॑ दे॒व वि॑वास॒सि। बृ॒हद॑ग्रे सु॒वीर्य॑म्। ई॒डेन्यो॑
नम॑स्य॒स्तिरः॑। तमा॑सि द॒र्शतः॑। स॒मग्नि॑रि॒ध्यते॑ वृषा॑। वृषो॑ अ॒ग्निः
समि॑ध्यते। अ॒श्वो न दे॑व॒वाहनः॑। त॑ ह॒विष्म॑न्त ई॒डते॑। वृष॑णं त्वा
व॒यं वृष॑न्। वृषा॑णः स॒मिधी॑महि॥३॥

अ॒ग्ने दी॑द्यतं बृ॒हत्। अ॒ग्निं दू॑तं वृ॒णीम॑हे। हो॒तारं॑ वि॒श्ववे॑दसम्।
अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ सु॒क्रतु॑म्। स॒मिध्य॑मानो अ॒ध्वरे॑। अ॒ग्निः पा॑व॒क ई॒ड्यः॑।
शो॒चिष्के॑श॒स्तमी॑महे। स॒मिद्धो॑ अ॒ग्न आ॑हुत। दे॒वान् य॑क्षि स्व॒ध्वर॑।
त्व॑ हि ह॒व्यवा॑डसि। आ जु॒होत॑ दुव॒स्यत॑। अ॒ग्निं प्र॑य॒त्यध्व॑रे।
वृ॒णीध्व॑ ह॒व्यवा॑हनम्। त्वं वरु॑ण उ॒त मि॒त्रो अ॑ग्रे। त्वां वर्ध॑न्ति
म॒तिभि॑र्वसि॒ष्ठाः। त्वे वसु॑ सुषण॒नानि॑ सन्तु। यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑

सदा नः॥४॥

श्रुवाय्यमिधोमह्यसि सुत च॥ _____[२]

अग्ने॑ महा॑ अ॒सि ब्रा॒ह्मण॑ भार॒त। अ॒साव॒सौ। दे॒वेद्धो॑ मन्वि॒द्धः।
ऋषि॑ष्ठ॒तो वि॒प्रा॒नुम॑दितः। क॒वि॒श॒स्तो ब्र॒ह्म॒स॑ शि॒तो घृ॒ताह॑वनः।
प्र॒णीर्य॑ज्ञाना॑म्। र॒थीर॑ध्व॒राणा॑म्। अ॒तूर्तो॑ होता॑। तू॒र्णिर्ह॑व्य॒वाट्।
आ॒स्पात्रं॑ जुहूर्दे॒वाना॑म्॥५॥

च॒म॒सो दे॒वपा॑नः। अ॒रा॑ इ॒वाग्ने॑ नेमि॒र्देवा॑स्त्वं प॒रिभू॑रसि। आ
व॑ह दे॒वान् यज॑मानाय। अ॒ग्निम॑ग्न आ॒व॑ह। सोम॒माव॑ह। अ॒ग्निमाव॑ह।
प्र॒जाप॑ति॒माव॑ह। अ॒ग्नीषो॑मा॒वाव॑ह। इन्द्रा॒ग्नी आ॑व॑ह। इन्द्र॒माव॑ह।
म॒हेन्द्र॑माव॑ह। दे॒वा॑ अ॒ज्य॒पा॑ आ॒व॑ह। अ॒ग्नि॑ हो॒त्राया॑ऽऽव॑ह।
स्वं म॑हि॒मान॒माव॑ह। आ चा॑ग्ने दे॒वान् व॑ह। सु॒यजा॑ च यज
जा॒तवे॑दः॥६॥

दे॒वाना॑मिन्द्र॒मा व॑ह षट् च॥ _____[३]

अ॒ग्निर्हो॒ता वे॒त्व॒ग्निः। हो॒त्रं वै॑त्तु प्रावि॒त्रम्। स्मो व॒यम्।
सा॒धु ते॑ यज॒मान॑ दे॒वता॑। घृ॒तव॑तीमध्व॒र्यो सु॒च॒मास्य॑स्व। दे॒वायु॑व॒ं
वि॒श्ववा॑राम्। ई॒डा॒म॒है दे॒वा॑ ई॒डे॒न्यान्। न॒म॒स्याम॑ नम॒स्यान्।
यजा॑म॒ यज्ञि॑यान्॥७॥

अ॒ग्निर्हो॒ता न॑र्व॥ _____[४]

स॒मिधो॑ अ॒ग्न आ॒ज्य॑स्य वियन्तु। तनू॒नपा॑द॒ग्न आ॒ज्य॑स्य
वेतु। इ॒डो अ॒ग्न आ॒ज्य॑स्य वियन्तु। ब॒र्हि॒र॒ग्न आ॒ज्य॑स्य वेतु।

स्वाहाऽग्निम्। स्वाहा सोमम्। स्वाहाऽग्निम्। स्वाहा प्रजापतिम्।
स्वाहाऽग्नीषोमौ। स्वाहेन्द्राग्नी। स्वाहेन्द्रम्। स्वाहा महेन्द्रम्। स्वाहा
देवाः आज्यपान्। स्वाहाऽग्निः होत्राङ्गुषाणाः। अग्न आज्यस्य
वियन्तु॥८॥

इन्द्राग्नी पञ्च च॥ [५]

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनत्। द्रविणस्युर्विपन्यया। समिद्धः शुक्र
आहुतः। जुषाणो अग्निराज्यस्य वेतु। त्वः सोमासि सत्पतिः।
त्वः राजोत वृत्रहा। त्वं भद्रो असि क्रतुः। जुषाणः सोम
आज्यस्य हविषो वेतु। अग्निः प्रत्नेन जन्मना। शुम्भानस्तनुवः
स्वाम्। कविर्विप्रेण वावृधे। जुषाणो अग्निराज्यस्य वेतु। सोम
गीर्भिष्वा वयम्। वर्धयामो वचोविदः। सुमृडीको न आविश।
जुषाणः सोम आज्यस्य हविषो वेतु॥९॥

स्वाः षट् च॥ [६]

अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्। पतिः पृथिव्या अयम्। अपाः
रेतासि जिन्वति। भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेता। यत्रा नियुद्धिः
सचसे शिवाभिः। दिवि मूर्धानं दधिषे सुवर्षाम्। जिह्वामग्ने चकृषे
हव्यवाहम्। प्रजापते न त्वदेतान्यन्यः। विश्वा जातानि परि ता
बभूव। यत्कामास्ते जहुमस्तं नो अस्तु॥१०॥

वयः स्याम पतयो रयीणाम्। स वेद पुत्रः पितरः स
मातरम्। स सूनुर्भुवत्स भुवत्पुनर्मघः। स द्यामौर्णोदन्तरिक्षः स

सुवः। स विश्वा भुवो अभवत्स आभवत्। अग्नीषोमा सवेदसा।
सहूती वनतङ्गिरः। सन्देवत्रा बभूवथुः। युवमेतानि दिवि रोचनानि।
अग्निश्च सोम सक्रतू अधत्तम्॥११॥

युवः सिन्धूः रभिशस्तेरवद्यात्। अग्नीषोमावमुश्चतं गृभीतान्।
इन्द्राग्नी रोचना दिवः। परि वाजेषु भूषथः। तद्वाञ्चेति प्रवीर्यम्।
श्जथद्वृत्रमुत संनोति वाजम्। इन्द्रा यो अग्नी सहुरी सपर्यात्।
इरज्यन्ता वसव्यस्य भूरः। सहस्तमा सहसा वाजयन्ता। एन्द्र
सानसिः रयिम्॥१२॥

सजित्वानः सदासहम्। वर्षिष्ठमूतये भर। प्रसंसाहिषे
पुरुहूत शत्रून्। ज्येष्ठस्ते शुष्म इह रातिरस्तु। इन्द्रा भर दक्षिणेना
वसूनि। पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम्। महाः इन्द्रो य ओजंसा।
पर्जन्यो वृष्टिमाः इवा स्तोमैर्वत्सस्य वावृधे। महाः इन्द्रो
नृवदाचर्षणिप्राः॥१३॥

उत द्विबर्हा अमिनः सहोभिः। अस्मद्रियग्वावृधे वीर्याया।
उरुः पृथुः सुकृतः कर्तृभिर्भूत्। पिप्रीहि देवाः उशतो यविष्ठ।
विद्वाः ऋतूः ऋतुपते यजेह। ये दैव्या ऋत्विजस्तेभिरग्ने। त्वः
होतृणामस्यायजिष्ठः। अग्निः स्विष्टकृतम्। अयाङ्गिरग्नेः प्रिया
धामानि। अयादत्सोमस्य प्रिया धामानि॥१४॥

अयाङ्ग्रेः प्रिया धामानि। अयाद्वृजापतेः प्रिया धामानि।
अयाङ्ग्रीषोमयोः प्रिया धामानि। अयाङ्दिन्द्राग्नियोः प्रिया धामानि।

अया॒डिन्द्र॑स्य प्रि॒या धामा॑नि। अया॑ण्महेन्द्रस्य प्रि॒या धामा॑नि।
 अया॑द्दे॒वाना॑माज्य॒पाना॑ प्रि॒या धामा॑नि। यक्ष॑दग्नेर्होतुः प्रि॒या
 धामा॑नि। यक्ष॑त्स्वं म॑हि॒मानम्। आय॑जता॒मेज्या॒ इषः॑। कृ॒णोतु॑ सो
 अ॑ध्व॒रा जा॒तवे॑दाः। जु॒षता॑ ह॒विः। अग्ने॑ यद॒द्य वि॒शो अ॑ध्वरस्य
 होतः॑। पाव॑क शोचे॒ वेष्ट्व॑ हि यज्वा॑। ऋ॒ता य॑जासि म॒हिना॑
 विय॑द्भूः। ह॒व्या वह॑ यविष्ठ॒ या ते॑ अ॒द्य॥१५॥

अ॒स्त्वध॑त्त॒ र॒यि च॑र॒षणि॑प्राः सोम॑स्य प्रि॒या धामा॑नीषः प॒द्व॥ [७]

उप॑हूत॒ रथ॑न्त॒र॒ सह॑ पृथि॒व्या। उप॑ मा रथ॑न्त॒र॒ सह॑
 पृथि॒व्या ह॑यताम्। उप॑हूतं वाम॑दे॒व्य॒ सहान्तरि॑क्षेण। उप॑ मा
 वाम॑दे॒व्य॒ सहान्तरि॑क्षेण ह॑यताम्। उप॑हूतं बृ॒हत्स॒ह दि॒वा। उप॑
 मा बृ॒हत्स॒ह दि॒वा ह॑यताम्। उप॑हूताः स॒प्त हो॒त्राः। उप॑ मा स॒प्त
 हो॒त्रा ह॑यन्ताम्। उप॑हूता धे॒नुः स॒हर॑ष॒भा। उप॑ मा धे॒नुः स॒हर॑ष॒भा
 ह॑यताम्॥१६॥

उप॑हूतो भ॒क्षः स॒खा। उप॑ मा भ॒क्षः स॒खा ह॑यताम्।
 उप॑हूताँ(४)हो। इ॒डोप॑हूता। उप॑हूते॒डा। उपो॑ अ॒स्मा॒ इडा॑
 ह॑यताम्। इ॒डोप॑हूता। उप॑हूते॒डा। मा॒न॒वी घृ॒तप॑दी मै॒त्रावरु॑णी।
 ब्र॒ह्म दे॒वकृ॑तमुप॑हूतम्॥१७॥

दै॒व्या अ॑ध्व॒र्यव॑ उप॑हूताः। उप॑हूता मनु॒ष्याः। य इ॒मं य॒ज्ञम॑वान्।
 ये य॒ज्ञप॑तिं वर्ध॑न्। उप॑हूते द्यावा॑पृथि॒वी। पू॒र्वजे॑ ऋ॒ताव॑री। दे॒वी
 दे॒वपु॑त्रे। उप॑हूतोऽयं यज॑मानः। उत्त॑रस्यान्दे॒वय॒ज्याया॑मुप॑हूतः।

भूयसि हविष्करणं उपहूतः। दिव्ये धामन्नुपहूतः। इदं मे देवा
हविर्जुषन्तामिति तस्मिन्नुपहूतः। विश्वमस्य प्रियमुपहूतम्। विश्वस्य
प्रियस्योपहूतस्योपहूतः॥१८॥

सहरषंभा ह्वयतामुपहूतः हविष्करणं उपहूतश्चत्वारि च॥—[८]

देवं बरुहिः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवो नराशंसः।
वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवो अग्निः स्विष्टकृत्। सुद्रविणा
मन्द्रः कविः। सत्यमन्मायजी होता। होतुरहोतुरायंजीयान्।
अग्ने यान्देवानयाद। याः अपिप्रेः। ये ते होत्रे अमंथसत।
ताः संसनुषीः होत्रान्देवङ्गमाम्। दिवि देवेषु यज्ञमेरयेमम्।
स्विष्टकृच्चाग्ने होताऽभूः। वसुवने वसुधेयस्य नमोवाके वीहि॥१९॥
अपिप्रेः पञ्च च॥—[९]

इदं द्यावापृथिवी भद्रमभूत्। आर्धं सूक्तवाकम्। उत
नमोवाकम्। ऋध्यास्मं सूक्तोच्यमग्ने। त्वं सूक्तवागंसि। उपश्रितो
दिवः पृथिव्योः। ओमन्वती तेऽस्मिन् यज्ञे यजमान् द्यावापृथिवी
स्ताम्। शङ्गये जीरदानू। अत्रंसू अप्रवेदे। उरुगव्यूती अभयं
कृतौ॥२०॥

वृष्टिद्यावा रीत्यापा। शम्भुवौ मयोभुवौ। ऊर्जस्वती च
पयस्वती च। सूपचरणा च स्वधिचरणा च। तयोरविदि।
अग्निरिदं हविरंजुषत। अवीवृधत् महो ज्यायोऽकृत। सोमं
इदं हविरंजुषत। अवीवृधत् महो ज्यायोऽकृत। अग्निरिदं

हविरंजुषत॥ २१॥

अवीवृधत् महो ज्यायोऽकृत। प्रजापतिरिदं हविरंजुषत।
 अवीवृधत् महो ज्यायोऽकृत। अग्नीषोमाविदं हविरंजुषेताम्।
 अवीवृधेतां महो ज्यायोऽक्राताम्। इन्द्राग्नी इदं हविरंजुषेताम्।
 अवीवृधेतां महो ज्यायोऽक्राताम्। इन्द्र इदं हविरंजुषत।
 अवीवृधत् महो ज्यायोऽकृत। महेन्द्र इदं हविरंजुषत॥ २२॥

अवीवृधत् महो ज्यायोऽकृत। देवा आज्यपा आज्यमजुषन्त।
 अवीवृधन्त महो ज्यायोऽकृत। अग्निर्होत्रेणेदं हविरंजुषत।
 अवीवृधत् महो ज्यायोऽकृत। अस्यामृधद्धोत्रायान्देवङ्गमायाम्।
 आशांस्तेऽयं यजमानोऽसौ। आयुरा शांस्ते। सुप्रजास्त्वमा शांस्ते।
 सजातवनस्यामा शांस्ते॥ २३॥

उत्तरान्देवयज्यामा शांस्ते। भूयो हविष्करणमा शांस्ते। दिव्यं
 धामा शांस्ते। विश्वं प्रियमा शांस्ते। यदनेन हविषाऽऽशांस्ते।
 तदश्यात्तद्व्यात्। तदस्मै देवा रासन्ताम्। तदग्निर्देवो देवेभ्यो
 वनते। वयमग्नेर्मानुषाः। इष्टं च वीतं च। उभे च नो द्यावापृथिवी
 अहंसस्पाताम्। इह गतिर्वामस्येदं च। नमो देवेभ्यः॥ २४॥

अभयं कृतावकृताग्निरिदं हविरंजुषत महेन्द्र इदं हविरंजुषत सजातवनस्यामा शांस्ते वीतं च त्रीणि
 च॥

[१०]

तच्छ्रं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीं
 स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शं

नो अस्तु द्विपदै। शं चतुष्पदे॥२५॥

तच्छं योरष्टौ॥

[११]

आप्यायस्व सन्तो। इह त्वष्टारमग्रियं तन्नस्तुरीपम्। देवानां पत्नीरुशतीरवन्तु नः। प्रावन्तु नस्तुजये वाजसातये। याः पार्थिवासो या अपामपि व्रते। ता नो देवीः सुहवाः शर्म यच्छत। उत ग्रा वियन्तु देवपत्नीः। इन्द्राण्यग्राय्यश्विनी राट्। आ रोदसी वरुणानी शृणोतु। वियन्तु देवीर्य ऋतुर्जनीनाम्॥२६॥

अग्निर्होता गृहपतिः स राजा। विश्वा वेद जनिमा जातवेदाः। देवानामुत यो मर्त्यानाम्। यजिष्ठः स प्र यजतामृतावा। वयमु त्वा गृहपते जनानाम्। अग्ने अकर्म समिधा बृहन्तम्। अस्थूरि णो गार्हपत्यानि सन्तु। तिग्मेन नस्तेजसा सःशिशधि॥२७॥

जनीनामष्टौ च॥

[१२]

उपहूतः रथन्तरः सह पृथिव्या। उप मा रथन्तरः सह पृथिव्या ह्वयताम्। उपहूतं वामदेव्यः सहान्तरिक्षेण। उप मा वामदेव्यः सहान्तरिक्षेण ह्वयताम्। उपहूतं बृहत्सह दिवा। उप मा बृहत्सह दिवा ह्वयताम्। उपहूताः सप्त होत्राः। उप मा सप्त होत्रा ह्वयन्ताम्। उपहूता धेनुः सहर्षभा। उप मा धेनुः सहर्षभा ह्वयताम्॥२८॥

उपहूतो भुक्षः सखा। उप मा भुक्षः सखा ह्वयताम्। उपहूताँ(४)हो। इडोपहूता। उपहूतेडा। उपो अस्माः इडा

ह्वयताम्। इडोपंहूता। उपंहूतेडा। मानवी घृतपंदी मैत्रावरुणी।
ब्रह्म देवकृतमुपंहूतम्॥२९॥

दैव्या अघ्वर्यव उपंहूताः। उपंहूता मनुष्याः। य इमं
यज्ञमवान्। ये यज्ञपत्नीं वर्धान्। उपंहूते द्यावापृथिवी। पूर्वजे
ऋतावरी। देवी देवपुत्रे। उपंहूतेयं यजमाना। इन्द्राणीवा-
ऽविधवा। अदितिरिव सुपुत्रा। उत्तरस्यान्देवयज्यायामुपंहूता।
भूयसि हविष्करणं उपंहूता। दिव्ये धामन्नुपंहूता। इदं मे देवा
हविर्जुषन्तामिति तस्मिन्नुपंहूता। विश्वमस्याः प्रियमुपंहूतम्।
विश्वस्य प्रियस्योपंहूतस्योपंहूता॥३०॥

सहर्षभा ह्वयतामुपंहूतं सुपुत्रा षड्॥ [१३]

सत्यं प्रवोऽग्ने महानग्निर्होता समिधोऽग्निर्वृत्राण्यग्निर्मूर्धोपंहूतं देवं बर्हिरिदं द्यावापृथिवी तच्छुं योरा
प्यायस्वोपंहूतत्रयोदश॥१३॥

सत्यं वयं स्याम वृष्टिद्यावा त्रिशत्॥३०॥

सत्यमुपंहूता॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके पञ्चमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

अञ्जन्ति त्वामध्वरे देवयन्तः। वनस्पते मधुना दैव्येन।
 यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्विणेह धत्तात्। यद्वा क्षयो मातुरस्या उपस्थै।
 उच्छ्रयस्व वनस्पते। वर्ष्मन्पृथिव्या अधि। सुमिती मीयमानः।
 वर्चोधा यज्ञवाहसे। समिद्धस्य श्रयमाणः पुरस्तात्। ब्रह्म वन्वानो
 अजरः सुवीरम्॥१॥

आरे अस्मदमतिं बाधमानः। उच्छ्रयस्व महते सौभगाय।
 ऊर्ध्व ऊ षु ण ऊतये। तिष्ठा देवो न संविता। ऊर्ध्वो वाजस्य
 सनिता यदञ्जिभिः। वाघद्विविह्वयामहे। ऊर्ध्वो नः पाह्यः हंसो नि
 केतुना। विश्वः समन्त्रिणं दह। कृधी न ऊर्ध्वा च रथाय जीवसे।
 विदा देवेषु नो दुवः॥२॥

जातो जायते सुदिनत्वे अहाम्। समर्य आ विदथे वर्धमानः।
 पुनन्ति धीरा अपसो मनीषा। देवया विप्र उदियति वाचम्। युवा
 सुवासाः परिवीत आगात्। स उ श्रेयान्भवति जायमानः। तं
 धीरासः कवय उन्नयन्ति। स्वाधियो मनसा देवयन्तः। पृथुपाजा
 अमर्त्यः। घृतनिर्णिख्स्वाहुतः। अग्निर्यज्ञस्य हव्यवाद्। तः सबाधो
 यतः स्रुचः। इत्था धिया यज्ञवन्तः। आचक्रुरग्निमृतये। त्वं वरुण
 उत मित्रो अग्ने। त्वां वर्धन्ति मतिभिर्वसिष्ठाः। त्वे वसु सुषणनानि

सन्तु। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥३॥

सुवीरं दुवः स्वाहुतोऽष्टौ च॥

[१]

होता यक्षदग्निः समिधा सुषमिधा समिद्धं नाभा पृथिव्याः
सङ्गृथे वामस्य। वर्ष्मन्दिव इडस्पदे वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं।
होता यक्षत्तनूनपातमदितेर्गर्भं भुवनस्य गोपाम्। मध्वाद्य देवो
देवेभ्यो देवयानान्पथो अनक्तु वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता
यक्षत्रराशः स नृशस्त्रं नृङ्ः प्रणेत्रम्। गोभिर्वपावान्धस्याद्वीरैः
शक्तीवान्नरैः प्रथमया वा हिरण्यैश्चन्द्री वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं।
होता यक्षदग्निमिड ईडितो देवो देवाः आवक्षद्दूतो हव्यवाडमूरः।
उपेमं यज्ञमुपेमां देवो देवहूतिमवतु वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं।
होता यक्षद्वरुहिः सुष्टरीमोर्णम्रदा अस्मिन् यज्ञे वि च प्र च
प्रथताः स्वासस्थं देवेभ्यः। एमेनदद्य वसवो रुद्रा आदित्याः
सदन्तु प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं॥४॥

होता यक्षद्वरं ऋष्याः कवष्यो कौषधावनीरुदाताभीर्जिहतां
विपक्षोभिः श्रयन्ताम्। सुप्रायणा अस्मिन् यज्ञे विश्रयन्तामृतावृधो
वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदुषासानक्ता बृहती सुपेशसा
नृङ्ः पतिभ्यो योनिं कृण्वाने। सः स्मयमाने इन्द्रेण देवैरेदं
वरुहिः सीदतां वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वैव्या
होतारा मन्द्रा पोतारा कवी प्रचेतसा। स्विष्टमृद्यान्यः करदिषा

स्वभिगूर्तमन्य ऊर्जा सतवसेमं यज्ञं दिवि देवेषु धत्तां
 वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तिस्रो देवीरपसामपस्तमा
 अच्छिद्रमद्येदमपस्तन्वताम्। देवेभ्यो देवीर्देवमपो वियन्त्वाज्यस्य
 होतर्यजं। होता यक्षत्त्वष्टारमचिष्टमपाकं रेतोधां विश्रवसं
 यशोधाम्। पुरुरूपमकामकर्शनं सुपोषः पोषैः स्यात्सुवीरो
 वीरैर्वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वनस्पतिमुपावस्रक्षद्वियो
 जोष्टारं शशमन्नरं। स्वदाथ्रस्वधितिरऋतुथाद्य देवो देवेभ्यो
 हव्यावाङ्वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदग्निं स्वाहाऽऽज्यस्य
 स्वाहा मेदसः स्वाहा स्तोकानां स्वाहा स्वाहाकृतीनां स्वाहा
 हव्यसूक्तीनाम्। स्वाहा देवां औज्यपान्त्स्वाहाऽग्निं होत्राञ्जुषाणा
 अग्र आज्यस्य वियन्तु होतर्यजं॥५॥

प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं सुवीरो वीरैर्वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं चत्वारि च
 (अग्निन्तनूनपातन्नराशं संमग्निमिड ईडितो बर्हिर्दुर उपासानक्ता दैव्या तिस्रस्त्वष्टारं वनस्पतिमग्निम्। पञ्च
 वेत्वेकौ वियन्तु द्विर्वीतामेकौ वियन्तु द्विर्वेत्वेकौ वियन्तु होतर्यजं॥) [२]

समिद्धो अद्य मनुषो दुरोणे। देवो देवान् यजसि जातवेदः। आ
 च वह मित्रमहश्चिकित्वान्। त्वं दूतः कविरसि प्रचेताः। तनूनपात्पृथ
 ऋतस्य यानान्। मध्वा समञ्जन्त्स्वदया सुजिह्व। मन्मानि धीभिरुत
 यज्ञमृन्धन्। देवत्रा च कृणुह्यध्वरं नः। नराशंसस्य महिमानमेषाम्।
 उप स्तोषाम यज्ञतस्य यज्ञैः॥६॥

ते सुक्रतवः शुचयो धियन्धाः। स्वदन्तु देवा उभयांनि हव्या।
 आजुह्वान ईड्यो वन्द्यश्च। आयाह्यग्रे वसुभिः सजोषाः। त्वं

देवानांमसि यद्ब्रू होता॑। स ए॑नान् यक्षी॑षितो यजी॑यान्। प्रा॒चीनं
ब॒र्हिः प्र॒दिशा॑ पृथि॒व्याः। वस्तो॑र॒स्या वृ॑ज्यते अ॒ग्रे अ॒ह्नाम्। व्यु॑
प्रथ॑ते वि॒तरं वरी॑यः। दे॒वेभ्यो॑ अ॒दित॑ये स्यो॒नम्॥७॥

व्यच॑स्वतीरुर्वि॒या वि॒श्रय॑न्ताम्। पति॑भ्यो न जन॑युः शु॒म्भ-
मा॒नाः। दे॒वीर्द्वारो॑ बृ॒हती॑र्वि॒श्वमि॒न्वाः। दे॒वेभ्यो॑ भव॑थ सु॒प्राय॑णाः।
आसु॑ष्वय॑न्ती यज॑ते उपा॑के। उ॒षासा॑न॒क्ता सद॑तां नि यो॒नौ। दि॒व्ये
योष॑णे बृ॒हती॑ सु॒रुक्मे। अधि॑ श्रिय॑श् शु॒क्रपि॑शं दधा॑ने। दै॒व्या हो॑ता॒रा
प्रथ॑मा सु॒वाचा॑। मि॒मा॒ना य॒ज्ञं मनु॑षो यज॑ध्यै॥८॥

प्र॒चोद॑य॒न्ता वि॒दथे॑षु का॒रू। प्रा॒चीनं॑ ज्योतिः॑ प्र॒दिशा॑
दि॒शन्ता॑। आ नो॑ य॒ज्ञं भा॑रती॒ तूय॑मेतु। इडा॑ मनु॑ष्वदि॒ह चे॒तय॑न्ती।
ति॒स्रो दे॒वीर्ब॒र्हिरे॑दश् स्यो॒नम्। सर॑स्वती॒ स्वप॑सः सदन्तु। य
इ॒मे द्या॒वापृथि॑वी जनि॑त्री। रू॒पैरपि॑श्श॒द्भुवनानि॑ वि॒श्वौ। तम॑द्य
हो॑तरि॒षितो॑ यजी॑यान्। दे॒वं त्वष्टा॑रमि॒ह य॑क्षि वि॒द्वान्॥९॥

उ॒पाव॑सृज॒त्मन्या॑ सम॒ञ्जन्। दे॒वानां॑ पाथं ऋ॒तुथा॑ ह॒वीश्पि॑।
वन॑स्पतिः॒ शमि॑ता दे॒वो अ॒ग्निः। स्वद॑न्तु ह॒व्यं मधु॑ना घृ॒तेन॑। स॒द्यो
जा॑तो व्य॑मिमीत य॒ज्ञम्। अ॒ग्निर्दे॒वाना॑मभवत्पु॒रोगाः। अ॒स्य हो॑तुः
प्र॒दिश्य॑तस्य॒ वाचि॑। स्वाहा॑कृतश्च ह॒विर॑दन्तु दे॒वाः॥१०॥

यज्ञैः स्योनं यजध्यै विद्वानष्टौ च॥

[३]

अ॒ग्निर्हो॑ता नो अ॒ध्वरे॑। वा॒जी स॒न्परि॑णीयते। दे॒वो दे॒वेषु॑
य॒ज्ञियः॑। परि॑त्रिवि॒ष्ट्यध्व॑रम्। यात्य॑ग्नी र॒थीरि॑व। आ दे॒वेषु॑ प्रयो॒

दधत्। परि वाजपतिः कविः। अग्निर्हव्यान्यक्रमीत्। दधद्रत्नानि
दाशुषै॥११॥

अग्निर्होता नो नवं॥ [४]

अजैदग्निः। असनद्वाजन्नि। देवो देवेभ्यो हव्यावाट्।
प्राञ्जोभिर्हिन्वानः। धेनाभिः कल्पमानः। यज्ञस्यायुः प्रतिरन्। उप
प्रेष्य होतः। हव्या देवेभ्यः॥१२॥

अजैदष्टौ॥ [५]

दैव्याः शमितार उत मनुष्या आरंभध्वम्। उपनयत् मेध्या
दुरः। आशासाना मेधपतिभ्यां मेधम्। प्रास्मा अग्निं भरत। स्तृणीत
बर्हिः। अन्वेनं माता मन्यताम्। अनु पिता। अनु भ्राता सर्गर्भ्यः।
अनु सखा सयूथ्यः। उदीचीनाः अस्य पदो निधत्तात्॥१३॥

सूर्यं चक्षुर्गमयतात्। वातं प्राणमन्ववसृजतात्। दिशः श्रोत्रम्।
अन्तरिक्षमसुम्। पृथिवीं शरीरम्। एकधाऽस्य त्वचमाच्छतात्।
पुरा नाभ्या अपिशसौ वपामुत्खिन्दतात्। अन्तरेवोष्माणं वारयतात्।
श्येनमस्य वक्षः कृणुतात्। प्रशसा बाहू॥१४॥

शला दोषणी। कश्यपेवासा। अच्छिद्रे श्रोणी। कुवषोरू
स्त्रेकपर्णाष्टीवन्ता। षड्विंशतिरस्य वङ्गयः। ता अनुष्ठ्योच्यावयतात्।
गात्रं गात्रमस्यानूनं कृणुतात्। ऊवध्यगोहं पार्थिवं खनतात्। अस्मा
रक्षः सः सृजतात्। वनिष्ठमस्य मा राविष्ट॥१५॥

ऊरूकं मन्यमानाः। नेद्वस्तोके तनये। रवितारवच्छमितारः।

अग्नि॑गो शमी॒ध्वम्। सु॒शमि॑ शमी॒ध्वम्। शमी॒ध्वम॑ग्निगो।
अग्नि॑गुश्चापा॑पश्च। उ॒भौ दे॒वाना॑ः शमि॒तारौ॑। तावि॑मं प॒शूः
श्र॑पयतां प्रवि॒द्वाः सौ॑। यथा॑यथाऽस्य॒ श्रप॑ण॒न्तथा॑तथा॥१६॥

धृताद्वाहू मा राविष्ट तथातथा॥ [६]

जुष॑स्व स॒प्रथ॑स्तमम्। वचो॑ दे॒वप्स॑रस्तमम्। ह॒व्या जु॒ह्वान॑
आ॒सनि॑। इ॒मं नो॑ य॒ज्ञम॒मृतै॑षु धेहि। इ॒मा ह॒व्या जा॑तवेदो जुषस्व।
स्तो॒काना॑मग्ने मेद॑सो घृ॒तस्य॑। हो॒तः प्रा॑शा॒न प्रथ॑मो निषद्य। घृ॒तव॑न्तः
पाव॑क ते। स्तो॒काः श्रो॑तन्ति मेद॑सः। स्वध॑र्मं दे॒ववी॑तये॥१७॥

श्रेष्ठं॑ नो धेहि॒ वार्य॑म॒। तुभ्य॑ः स्तो॒का घृ॑तश्चुतः। अग्ने॒ विप्रा॑य
सन्त्या॒ ऋषिः॑ श्रेष्ठः॒ समि॑ध्यसे। य॒ज्ञस्य॑ प्रावि॒ता भ॑व। तुभ्य॑ः
श्रो॒तन्त्य॑ग्निगो शची॒वः। स्तो॒कासो॑ अग्ने मेद॑सो घृ॒तस्य॑। क॒वि॒शस्तो॑
बृ॒हता॑ भा॒नुना॑गाः। ह॒व्या जु॑षस्व मेधिर। ओजि॑ष्ठन्ते मध्य॒तो मेद॑
उद्ध॑तम्। प्र ते॒ वयं॑ द॒दाम॑हे। श्रो॒तन्ति॑ ते वसो स्तो॒का अधि॑त्व॒चि।
प्रति॑ तान्दे॒वशो॑र्विहि॥१८॥

देववीतय उद्धृतन्नीणि च॥ [७]

आवृ॑त्रहणा वृ॒त्रह॑भिः शुष्मैः॑। इन्द्रं॑ या॒तन्न॑मो॒भिर॑ग्ने अ॒र्वाक्।
यु॒वः रा॒धोभिर॑क॒वेभिरि॑न्द्र। अग्ने॒ अस्मे॑ भ॒वत॑मुत्त॒मेभिः॑। होता॑
यक्ष॑दिन्द्रा॒ग्नी। छा॒गस्य॑ व॒पाया॒ मेद॑सः। जुषे॒ताः ह॒विः।
होत॑र्यजं। वि॒ह्यख्य॑न्मन॑सा॒ वस्य॑ इच्छन्। इन्द्रा॑ग्नी ज्ञा॒स उ॒त वा॑
सजा॑तान्॥१९॥

नान्या युवत्प्रमंतिरस्ति मह्यम्। स वां धियं वाजयन्तीमतक्षम्।
 होता यक्षदिन्द्राग्नी। पुरोडाशस्य जुषेता॑ हविः। होतर्यजं।
 त्वामीडते अजिरं दूत्याय। हविष्मन्तः सदमिन्मानुषासः। यस्य
 देवैरासंदो बरुहिरग्रे। अहान्यस्मै सुदिना भवन्तु। होता यक्षदग्निम्।
 पुरोडाशस्य जुषता॑ हविः। होतर्यजं॥२०॥

सृजातानग्निन्द्रे च॥

[८]

गीर्भिर्विप्रः प्रमंतिमिच्छमानः। ईदृष्टं रयिं यशसं पूर्वभाजम्।
 इन्द्राग्नी वृत्रहणा सुवज्रा। प्र णो नव्येभिस्तिरतं देष्णैः।
 माच्छेद्वा रश्मीरिति नाधमानाः। पितृणां शक्तीरनुयच्छमानाः।
 इन्द्राग्निभ्यां कं वृषणो मदन्ति। ताह्यद्रीं धिषणाया उपस्थैः।
 अग्निं सुदीतिं सुदृशं गृणन्तः। नमस्यामस्त्वेड्यं जातवेदः। त्वां
 दूतमरतिं हव्यवाहम्। देवा अकृण्वन्नमृतस्य नाभिम्॥२१॥

जातवेदो द्वे च॥

[९]

त्वं ह्यग्रे प्रथमो मनोतां। अस्या धियो अभवो दस्महोतां।
 त्वं सीं वृषन्नकृणोर्दुष्टरीतु। सहो विश्वस्मै सहसे सहध्वै। अथा
 होता न्यंसीदो यजीयान्। इडस्पद इषयन्नीड्यः सन्। तं त्वा
 नरः प्रथमं देवयन्तः। महो राये चितयन्तो अनुगमन्। वृतेव यन्तं
 बहुभिर्वसव्यैः। त्वे रयिं जागृवांसो अनुगमन्॥२२॥

रुशन्तमग्निं दर्शतं बृहन्तम्। वपावन्तं विश्वहां दीदिवांसम्।
 पदं देवस्य नमसा वियन्तः। श्रवस्यवः श्रवं आपन्नमृक्तम्। नामानि

चिद्वधिरे यज्ञिया॑नि। भ॒द्रायां॑ ते रणयन्त॑ सन्दृष्टौ। त्वां वर्ध॑न्ति
क्षि॒तयः॑ पृथि॒व्याम्। त्वं॑ रायं॑ उ॒भया॑सौ जना॑नाम्। त्वं त्रा॒ता
त॑रणे॒ चेत्यो॑ऽभूः। पि॒ता मा॒ता स॒दमि॑न्मानु॒षाणाम्॥ २३॥

स॒पर्ये॑ण्यः स प्रि॒यो वि॒श्वं॑ग्निः। होता॑ म॒न्द्रो निष॑सादा
यजी॑यान्। तं त्वा॑ व॒यं द॒म आ दी॑दिवा॑सम्। उप॑जु॒बाधो॑ नम॑सा
सदे॒म। तं त्वा॑ व॒यं सु॒धियो॑ नव्य॑मग्रे। सु॒म्राय॑वं ई॒महे दे॒वय॑न्तः।
त्वं वि॒शो अन॑यो दी॒द्यानः॑। दि॒वो अ॑ग्रे बृ॒हता॑ रोच॑नेन। वि॒शां
क॒विं वि॒श॒पति॑ः शश्व॑तीनाम्। नि॒तोश॑नं वृष॒भं च॑र्षणी॒नाम्॥ २४॥

प्रेती॑षणि मि॒षय॑न्तं पाव॒कम्। राज॑न्तम॒ग्निं य॑ज॒तं र॑यी॒णाम्।
सो अ॑ग्र ई॒जे श॒शमे॑ च॒ मर्तः॑। यस्तु॑ आ॒न॒द॒त्स॒मिधा॑ ह॒व्यदा॑तिम्।
य आ॑हु॒तिं परि॑ वेदा॒ नमो॑भिः। वि॒श्वेत्स॒वा॒मा द॑धते॒ त्वोतः॑। अ॒स्मा
उ॑ ते॒ महि॑ म॒हे वि॑धेम। नमो॑भिर॒ग्रे स॒मिधो॑त ह॒व्यैः। वेदी॑सूनो
सह॑सो गी॒र्भिरु॒क्थैः। आ ते॑ भ॒द्राया॑ः सु॒म॒तौ य॑तेम॥ २५॥

आ यस्त॑तन्थ रोद॑सी विभा॑सा। श्रवो॑भिश्च श्रव॑स्य॒स्तरु॑त्रः।
बृ॒हद्वि॑र्वाजैः स्थवि॑रेभिर॒स्मे। रे॒वद्वि॑र॒ग्रे वि॒तरं॑ वि भा॑हि। नृ॒वद्व॑सो
स॒दमि॑द्वेह्य॒स्मे। भूरि॑तो॒काय॑ तन॑याय प॒श्वः। पूर्वी॑रिषो॑ बृ॒हती॑रा॒रे
अ॑घाः। अ॒स्मे भ॒द्रा सौ॑श्रव॒सानि॑ सन्तु। पु॒रू॒ण्य॒ग्रे पु॒रु॒धा त्वा॒या।
वसू॑नि राज॒न्व॒सुता॑ते अश्या॑म्। पु॒रू॒णि हि त्वे पु॑रु॒वार॑ सन्ति।
अ॒ग्रे वसु॑ विध॑ते राज॑नि॒त्वे॥ २६॥

जागृ॑वा॑सो अनु॑ग॒म्मानु॑षाणाश्च॒र॒षणी॑नां य॑तेमाश्या॒न्द्वे च॑॥ [१०]

आभरत॑ शि॒क्षतं॑ वज्र॒बाहू॑ । अ॒स्मा॑ इन्द्रा॒ग्नी अव॑त॒ः
 शची॑भिः । इ॒मे नु॑ ते र॒श्मयः॑ सूर्य॒स्य । येभिः॑ स॒पित॑त्वं पि॒तरौ
 न॒ आय॑न् । होता॑ यक्षदिन्द्रा॒ग्नी । छा॒गस्य॑ ह॒विष॑ आ॒त्ताम॑द्य ।
 म॒ध्यतो॑ मे॒द उ॒द्धृत॑म् । पु॒रा द्वेषो॑भ्यः । पु॒रा पौरु॑षेय्या गृ॒भः ।
 घ॒स्ता॑न्नूनम् ॥ २७ ॥

घा॒से अ॑ज्राणां॒ यव॑सप्रथ॒मानाम् । सु॒मत्क्ष॑राणा॑ श॒तरु॑द्रि॒
 या॒णाम् । अ॒ग्निष्वा॒त्तानां॑ पी॒वोप॑वस॒नानाम् । पा॒र्श्वतः॑ श्रौ॒णितः॑
 शि॒ताम॑त उ॒त्साद॑तः । अ॒ङ्गाद॑ङ्गादव॒त्तानाम् । कर॑त ए॒वेन्द्रा॒ग्नी ।
 जु॒षेता॑ ह॒विः । हो॒त॒र्यज॑ । दे॒वेभ्यो॑ वन॒स्पते॑ ह॒वी॑षि । हि॒रण्य॑पर्ण
 प्र॒दिव॑स्ते अर्थ॒म् ॥ २८ ॥

प्र॒दक्षि॑णि॒द्र॒शनया॑ नि॒यूय॑ । ऋ॒तस्य॑ वक्षि प॒थिभी॑ रजि॑ष्ठैः ।
 होता॑ यक्षद्वन॒स्पति॑म॒भिहि॑ । पि॒ष्टत॑मया रभि॑ष्ठया र॒शनया॑धित ।
 यत्रेन्द्रा॒ग्नि॒योश्छा॒गस्य॑ ह॒विषः॑ प्रि॒या धामा॑नि । यत्र॒ वन॒स्पतेः॑ प्रि॒या
 पा॒था॑सि । यत्र॑ दे॒वाना॑माज्य॒पाना॑ प्रि॒या धामा॑नि । यत्रा॒ग्नेर्होतुः॑
 प्रि॒या धामा॑नि । तत्रै॒तं प्र॒स्तुत्यै॑वोप॒स्तुत्यै॑ वो॒पाव॑स्रक्षत् ।
 रभी॑या॑समिव कृ॒त्वी ॥ २९ ॥

कर॑दे॒वं दे॒वो वन॒स्पतिः॑ । जु॒षेता॑ ह॒विः । हो॒त॒र्यज॑ । पि॒प्री॒हि
 दे॒वा॑ उ॒शतो॑ यविष्ठ । वि॒द्वा॑ ऋ॒तूँ॑र॒ऋतु॑पते यजे॒ह । ये दै॒व्या
 ऋ॒त्विज॑स्तेभि॒रग्ने॑ । त्व॑ हो॒त॒वृणा॑म॒स्याय॑जिष्ठः । होता॑ यक्षद॒ग्निः
 स्वि॑ष्टकृतम् । अया॑ङ्गि॒रिन्द्रा॒ग्नि॒योश्छा॒गस्य॑ ह॒विषः॑ प्रि॒या धामा॑नि ।

अयाङ्मनस्पतैः प्रिया पाथांसि। अयाङ्मनानामाज्यपानां प्रिया
धामानि। यक्षदग्नेर्होतुः प्रिया धामानि। यक्षत्स्वं महिमानम्।
आयजतामेज्या इषः। कृणोतु सो अध्वरा जातवेदाः। जुषतां
हविः। होतर्यजं॥३०॥

नूनमर्थं कृत्वा पाथांसि सप्त च॥ [११]

उपो ह यद्विदथं वाजिनो गूः। गीर्भिर्विप्राः प्रमतिमिच्छमानाः।
अर्वन्तो न काष्ठान्नक्षमाणाः। इन्द्राग्नी जोहुवतो नरस्ते। वनस्पते
रशनयाऽभिधाय। पिष्टतमया वयुनानि विद्वान्। वह देवत्रा
दिधिषो हवींषि। प्र चंदातारममृतेषु वोचः। अग्निं स्विष्टकृतम्।
अयाङ्मनिरिन्द्राग्नियोश्छागस्य हविषः प्रिया धामानि॥३१॥

अयाङ्मनस्पतैः प्रिया पाथांसि। अयाङ्मनानामाज्यपानां प्रिया
धामानि। यक्षदग्नेर्होतुः प्रिया धामानि। यक्षत्स्वं महिमानम्।
आयजतामेज्या इषः। कृणोतु सो अध्वरा जातवेदाः। जुषतां
हविः। अग्ने यदद्य विशो अध्वरस्य होतः। पार्वक शोचे वेष्ट्वं हि
यज्वा। ऋता यजासि महिना वियद्भूः। हव्या वह यविष्ट या ते
अद्य॥३२॥

धामानि भूरेकं च॥ [१२]

देवं बर्हिः सुदेवं देवैः स्यात्सुवीरं वीरैर्वस्तोर्वृज्येताक्तोः
प्रभ्रियेतात्यन्यान्नाया बर्हिष्मतो मदेम वसुवने वसुधेयस्य
वेतु यजं। देवीद्वारं सङ्घाते विद्वीर्यामञ्छिथिरा ध्रुवा देवहूतौ

व॒त्स ई॒मेना॒स्तरु॑ण॒ आमि॑मीयात्कुमा॒रो वा॒ नव॑जातो॒ मैना॒
 अर्वा॑ रे॒णुक॑काटः॒ पृण॑ग्वसुवने॑ वसुधेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑। दे॒वी
 उ॒षासा॑नक्ताऽद्या॒स्मिन् य॒ज्ञे प्र॑यत्य॒हेता॒मपि॑ नूनं॒ दैवी॑र्विशः
 प्राया॑सिष्टा॒ः सु॒प्री॑ते॒ सु॒धि॑ते॒ वसु॑वने॑ वसुधेय॑स्य वीतां॒ यज॑।
 दे॒वी जो॑ष्टी॒ वसु॑धिती॒ ययो॑र॒न्याऽघा॑द्वेषा॒सि यु॒यव॑दान्याव॑क्षद्वसु
 वार्या॑णि॒ यज॑मानाय॒ वसु॑वने॑ वसुधेय॑स्य वीतां॒ यज॑। दे॒वी
 ऊ॒र्जाहु॑ती॒ इष॑मूर्ज॑म॒न्याव॑क्ष॒त्सग्धि॑ः॒ सपी॑तिम॒न्या नवे॑न॒ पूर्वं
 दय॑मानाः॒ स्याम॑ पुरा॒णेन॒ नवं॒ तामूर्ज॑मूर्जाहु॑ती॒ ऊ॒र्जय॑माने
 अधा॑तां वसु॑वने॑ वसुधेय॑स्य वीतां॒ यज॑। दे॒वा दै॒व्या हो॑ता॒रा
 नेष्टा॑रा॒ पोता॑रा॒ ह॒ताघ॑श॒सावा॑भ॒रद्व॑सू॒ वसु॑वने॑ वसुधेय॑स्य
 वीतां॒ यज॑। दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीरि॑डा॒ सर॑स्वती॒ भार॑ती॒
 द्यां॒ भार॑त्यादि॒त्यैर॑स्पृक्ष॒त्सर॑स्वतीम॒ः रु॒द्रैर्य॑ज्ञमा॒वीदि॑हैवे॒डया॑
 वसु॑मत्या॒ सध॑माद॑ मदेम॒ वसु॑वने॑ वसुधेय॑स्य वियन्तु॒ यज॑।
 दे॒वो नरा॑श॒संस्त्रि॑शी॒रूषा॑ ष॒डक्षः॑ श॒तमि॑देन॒शिति॑पृष्ठा आद॑धति
 स॒हस्र॑मीं॒ प्रव॑हन्ति॒ मि॒त्रावरु॑णेद॑स्य हो॒त्रम॑र॒हतो॑ बृह॒स्पतिः॑
 स्तो॒त्रम॑श्विनाऽऽध्व॑र्यवं॒ वसु॑वने॑ वसुधेय॑स्य वेतु॒ यज॑। दे॒वो
 वन॑स्पतिर्व॒रूष॑प्रा॒वा घृ॒तनि॑र्णि॒गद्या॑म॒ग्रेणा॑स्पृक्ष॒दान्त॑रि॒क्षं म॒ध्येना॑प्राः
 पृथि॒वीमु॑परेणा॒दृही॑द्वसुवने॑ वसुधेय॑स्य वेतु॒ यज॑। दे॒वं
 ब॒र्हिर्वा॑रि॒तीनां॑ नि॒धेधा॑सि॒ प्रच्यु॑तीनाम॒प्रच्यु॑तत्रिका॒मध॑रणं

पुरुस्पा॒रुहं॑ यश॑स्वदे॒ना ब॒रु॒हिषा॒ऽन्या ब॒रु॒ही॑ऽप्यभि॒ ष्या॑म वसु॒वने॑
 वसु॒धेय॑स्य वेतु॒ यज॑। दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृत्सु॒द्रवि॑णा म॒न्द्रः क॒विः
 स॒त्यम॑न्माऽऽय॒जी होता॑ होतु॒र्होतु॑राय॒जीयान॑ग्रे या॒न्दे॒वानया॑ड्या॒
 अपि॑प्रे॒र्ये ते॑ हो॒त्रे अम॑त्स॒त ता॑ स॒स॒नुषी॑ हो॒त्रा दे॒वङ्ग॑मा॒न्दिवि॑
 दे॒वेषु॑ य॒ज्ञमे॒रये॒मः स्वि॑ष्ट॒कृच्चा॑ग्रे होता॒ऽभूर्वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य
 नमो॒वा॒के वी॒हि यज॑॥ ३३॥

यजैकं च॥

[१३]

दे॒वं ब॒रु॒हिः। वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वीर्द्वा॒रः। वसु॒वने॑
 वसु॒धेय॑स्य वियन्तु। दे॒वी उ॒षासा॑न॒क्ता। वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒ताम्।
 दे॒वी जो॒ष्ट्री। वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒ताम्। दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती। वसु॒वने॑
 वसु॒धेय॑स्य वी॒ताम्॥ ३४॥

दे॒वा दै॒व्या होता॑रा। वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वी॒ताम्।
 दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु। दे॒वो
 नरा॒श॑सः। वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वो वन॑स्पतिः। वसु॒वने॑
 वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वं ब॒रु॒हिर्वा॒रिती॑नाम्। वसु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य
 वेतु॥ ३५॥

दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृत्। सु॒द्रवि॑णा म॒न्द्रः क॒विः। स॒त्यम॑न्माय॒जी
 होता॑। होतु॒र्होतु॑राय॒जीयान्। अ॒ग्रे या॒न्दे॒वानया॑द्। या॒ अ॒पिप्रेः॑।
 ये ते॑ हो॒त्रे अम॑त्स॒त ता॑ स॒स॒नुषी॑ हो॒त्रा॒न्दे॒वङ्ग॑माम्। दि॒वि

देवेषु यज्ञमेरयेमम्। स्विष्टकृच्छाग्ने होताऽभूः। वसुवने वसुधेयस्य
नमोवाके वीहि॥ ३६॥

वीतां वेत्वभूरेकं च॥ [१४]

अग्निमद्य होता॑रमवृणीता॒यं यज॑मानः पच॑न्प॒त्तीः
पच॑न्पुरोडाशं ब॒ध्नन्निन्द्रा॒ग्निभ्यां छाग॑ः सूप॒स्था अद्य॑ देवो
वन॒स्पति॑रभवदिन्द्रा॒ग्निभ्यां छागे॒नाघ॑स्तान्तं मे॒दस्तः॑ प्रति॒-
पच॑ताग्रभीष्टामवी॒वृधेतां॑ पुरोडाशे॒न त्वाम॑द्यर्षं आ॒र्षेय ऋ॑षीणां
नपादवृणीता॒यं यज॑मानो बहुभ्य॒ आ सङ्ग॑तेभ्य ए॒ष मे दे॒वेषु॑ वसु
वार्या यक्ष्यत॒ इति॑ ता या दे॒वा दे॒वदाना॑न्यदुस्तान्य॑स्मा॒ आ च॒
शास्वा च॑ गुरस्वे॒षितश्च॑ होता॒रसि॑ भद्र॒वाच्या॑य॒ प्रेषि॑तो॒ मानु॑षः
सूक्तवा॒काय॑ सूक्ता ब्रूहि॥ ३७॥

अग्निमद्यैकम्॥ [१५]

अ॒ञ्जन्ति॑ होतां यक्ष॒त्समि॑द्धो अ॒द्याग्नि॑रजै॒द्देव्यां जु॑पस्वा वृ॒त्रह॑णा गी॒र्भिस्त्व॑ ह्य॒भर॑तमु॒पोह॑ यद्दे॒वं
ब॒र्हिः सु॑दे॒वं दे॒वं ब॒र्हिर्अग्नि॑मद्य पञ्च॑दश॥ १५॥
अ॒ञ्जन्त्य॑ग्नि॒रहोता॑ नो गी॒र्भिरु॑पो ह॒ यद्वि॒दथ॑ वा॒जिनः॑ स॒प्तत्रि॑ंशत्॥ ३७॥
अ॒ञ्जन्ति॑ सू॒क्ताब्रू॑हि॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः ॥

सर्वान् वा ए॒षोऽग्नौ॑ कामान्प्रवेशयति। योऽग्नीन॑न्वा॒धाय॑
व्रतमु॒पैति॑। सयदनि॑ष्ट्वा प्रया॒यात्। अकाम॑प्रीता ए॒नं कामा॑
नानुप्रया॑युः। अ॒तेजा॑ अ॒वीर्यः॑ स्यात्। स जु॑हुयात्। तुभ्यं॑ ता
अ॒ङ्गिर॑स्तम। विश्वाः॑ सु॒क्षितयः॑ पृथक्। अग्ने॑ कामा॑य येमि॒र॒ इति॑।
कामा॑ने॒वास्मि॑न्दधाति॥१॥

काम॑प्रीता ए॒नं कामा॑ अनु प्रया॑न्ति। तेज॒स्वी वी॒र्या॑वान्भवति।
सन्त॑ति॒र्वा ए॒षा य॒ज्ञस्य॑। योऽग्नीन॑न्वा॒धाय॑ व्रतमु॒पैति॑। स यदु॒द्वाय॑ति।
विच्छि॑त्तिरे॒वास्य॑ सा। तं प्राश्च॑मुद्धृत्य। मन॒सोप॑तिष्ठेत्। मनो॒ वै
प्र॒जाप॑तिः। प्रा॒जाप॒त्यो य॒ज्ञः॥२॥

मन॑सै॒व य॒ज्ञः सं त॑नोति। भूरि॒त्याह॑। भूतो॒ वै प्र॒जा-
प॑तिः। भूति॑मे॒वोपै॑ति। वि वा ए॒ष इन्द्रि॑येण॑ वी॒र्येण॑र्ध्यते।
यस्याऽऽहि॑ताग्नेर॒ग्निर॑प॒क्षाय॑ति। याव॑च्छ॒र्म्यया॑ प्र॒विध्यै॑त्। यदि॑
ताव॑दप॒क्षायै॑त्। त॑ सम्भ॑रेत्। इ॒दं त॒ एकं॑ प॒र उ॑ त॒ एकम्॑॥३॥

तृतीये॑न॒ ज्योति॑षा॒ संवि॑शस्व। सं॒वेश॑नस्त॒नुवै॑ चारु॑रेधि। प्रि॒ये
दे॒वानां॑ पर॒मे ज॒नित्र॑ इति॑। ब्रह्म॑णै॒वैन॑ सम्भ॑रति। सै॒व ततः॑
प्राय॑श्चित्तिः। यदि॑ पर॒स्तराम॑प॒क्षायै॑त्। अनु॒प्रया॑याव॑स्येत्। सो ए॒व
ततः॑ प्राय॑श्चित्तिः। ओष॑धी॒र्वा ए॒तस्य॑ प॒शून्प॑यः प्रवि॑शति। यस्य॑

हविषे वत्सा अपाकृता धरन्ति॥४॥

तान् यदुह्यात्। यातया॑न्ना हविषा यजेत। यन्न दुह्यात्।
यज्ञपरुरन्तरियात्। वायव्या॑ यवा॒गूं निर्वपेत्। वायुर्वै पयसः
प्रदापयिता। स एवास्मै पयः प्रदापयति। पयो वा ओषधयः।
पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽव रुन्धे॥५॥

अथोत्तरस्मै हविषे वत्सानपाकुर्यात्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
अन्यतरान् वा एष देवान्भागधेयेन व्यर्धयति। ये यजमानस्य
सायं गृहमा गच्छन्ति। यस्य सायं दुग्धं हविरार्तिमाच्छति।
इन्द्राय व्रीहीन्निरुप्योप वसेत्। पयो वा ओषधयः। पय एवाऽऽरभ्य
गृहीत्वोप वसति। यत्प्रातः स्यात्। तच्छृतं कुर्यात्॥६॥

अथेतर ऐन्द्रः पुरोडाशः स्यात्। इन्द्रिये एवास्मै समीचीं
दधाति। पयो वा ओषधयः। पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽव
रुन्धे। अथोत्तरस्मै हविषे वत्सानपाकुर्यात्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
उभयान् वा एष देवान्भागधेयेन व्यर्धयति। ये यजमानस्य सायं
च प्रातश्च गृहमा गच्छन्ति। यस्योभयं हविरार्तिमाच्छति॥७॥

ऐन्द्रं पञ्चशरावमोदनं निर्वपेत्। अग्निं देवतानां प्रथमं यजेत्।
अग्निमुखा एव देवताः प्रीणाति। अग्निं वा अन्वन्या देवताः।
इन्द्रमन्वन्याः। ता एवोभयीः प्रीणाति। पयो वा ओषधयः।
पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽव रुन्धे। अथोत्तरस्मै हविषे

व॒ध्सान॒पाकु॑र्यात्॥८॥

सैव ततः प्रायश्चित्तिः। अ॒र्धो वा ए॒तस्य॑ य॒ज्ञस्य॑ मीयते। यस्य॒
व्रत्ये॑ऽह॒न्पत्य॑नालम्भुका भव॑न्ति। ताम॑प॒रुध्य॑ यजेत। सर्वे॑णैव य॒ज्ञेन॑
यजते। तामि॒द्वोप॑ ह्वयेत। अमू॒हम॑स्मि। सा त्वम्। द्यौर॒हम्। पृथि॒वी
त्वम्। सामा॒हम्। ऋ॒त्नम्। तावे॒हि सम्भ॑वाव। स॒ह रेता॑ दधाव॒है।
पु॒५से पु॒त्राय॑ वेत्त॑वै। रा॒यस्पोषा॑य सुप्रजा॒स्त्वाय॑ सुवीर्या॒येति॑। अ॒र्ध
ए॒वैना॒मुप॑ ह्वयते। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥९॥

दधाति यज्ञ उत एकन्धयन्ति रुन्धे कुर्यादच्छत्यपाकुर्यात्पृथिवी त्वमद्यौ च (सर्वान् वि वै यदि
परस्तरामोषधीरन्यतरानुभयान्धो वै॥)॥ [१]

यद्विष॑ण्णेन जुहुयात्। अप्र॑जा अप॒शुर्यज॑मानः स्यात्।
यदना॑यतने नि॒नये॑त्। अ॒नाय॑तनः स्या॑त्। प्रा॒जाप॒त्यय॑र्चा
व॒ल्मीक॑वपायाम॑व नयेत्। प्रा॒जाप॒त्यो वै व॒ल्मीकः॑। य॒ज्ञः
प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑तावेव य॒ज्ञं प्र॑तिष्ठापयति। भूरि॒त्याह॑। भूतो॑ वै
प्र॒जाप॑तिः॥१०॥

भूति॑मेवोपैति। तत्कृ॒त्वा। अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्॥
सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यत्की॒टाव॑पन्नेन जुहुयात्। अप्र॑जा
अप॒शुर्यज॑मानः स्यात्। यदना॑यतने नि॒नये॑त्। अ॒नाय॑तनः
स्या॑त्। म॒ध्यमे॑न पु॒र्णेन॑ द्यावापृथि॒व्यय॑र्चाऽन्तः परि॒धि नि॑नयेत्।
द्यावापृथि॒व्योरे॒वैन॑त्प्रतिष्ठापयति॥११॥

तत्कृ॒त्वा। अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्॥ सैव ततः

प्रायश्चित्तिः। यदववृष्टेन जुहुयात्। अपरूपमस्याऽऽत्मञ्जायेत।
 किलासो वास्यादरशसो वा। यत्प्रत्येयात्। यज्ञं विच्छिन्द्यात्। स
 जुहुयात्। मित्रो जनान्कल्पयति प्रजानन्॥१२॥

मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम्। मित्रः कृष्टीरनिमिषाऽभि
 चष्टे। सत्यायं हव्यं घृतवञ्जुहोतेति। मित्रेणैवैनत्कल्पयति।
 तत्कृत्वा। अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
 यत्पूर्वस्यामाहुत्या५ हुतायामुत्तराऽऽहुतिः स्कन्देत्। द्विपाद्भिः
 पशुभिर्यजमानो व्यृध्येत। यदुत्तरयाऽभि जुहुयात्॥१३॥

चतुष्पाद्भिः पशुभिर्यजमानो व्यृध्येत। यत्र वेत्थं वनस्पते
 देवानां गुह्या नामानि। तत्र हव्यानि गामयेति वानस्पत्ययर्चा
 समिधमाधाय। तूष्णीमेव पुनर्जुहुयात्। वनस्पतिर्नैव यज्ञस्यार्ता
 चानार्ता चाऽऽहुती वि दाधार। तत्कृत्वा। अन्यां दुग्ध्वा
 पुनर्होतव्यम्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यत्पुरा प्रयाजेभ्यः प्राङङ्गारः
 स्कन्देत्। अध्वर्यवे च यजमानाय चाकं स्यात्॥१४॥

यदक्षिणा। ब्रह्मणे च यजमानाय चाकं स्यात्। यत्प्रत्यक्।
 होत्रे च पत्नियै च यजमानाय चाकं स्यात्। यदुदङ्। अग्नीधे
 च पशुभ्यश्च यजमानाय चाकं स्यात्। यदभिजुहुयात्। रुद्रोऽस्य
 पशून्धातुकः स्यात्। यन्नाभिजुहुयात्। अशान्तः प्रहियेत॥१५॥

सुवस्य बुध्रेनाभिनिदध्यात्। मा तमो मा यज्ञस्तमन्मा

यजमानस्तमत्। नमस्ते अस्त्वायते। नमो रुद्र परायते। नमो
 यत्र निषीदसि। अमुं मा हिंसीरमुं मा हिंसीरिति येन
 स्कन्देत्। तं प्रहरेत्। सहस्रशृङ्गो वृषभो जातवेदाः। स्तोमपृष्ठो
 घृतवान्त्सुप्रतीकः। मा नो हासीन्मेत्थितो नेत्वा जहाम। गोपोषं
 नो वीरपोषं च यच्छेति। ब्रह्मणैवेनं प्र हरति। सैव ततः
 प्रायश्चित्तिः॥१६॥

वै प्रजापतिः स्थापयति प्रजानन्मभि जुहुयात्स्याद्विद्येत जहाम त्रीणि च (यद्विष्वण्णेन प्राजापत्यया यत्कीटा
 मध्यमेन यदववृष्टेन यत्पूर्वस्यां यत्पुरा प्रयाजेभ्यः प्राङ्ङारो यदक्षिणा यत्प्रत्यग्यदुदङ्ङः॥)॥—[२]

वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते। यस्याऽऽहिताग्नेरग्निर्मथ्य-
 मानो न जायते। यत्रान्यं पश्येत्। तत आहृत्य होतव्यम्।
 अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। यद्यन्यत्र विन्देत्। अजायां
 होतव्यम्। आग्नेयी वा एषा। यदजा। अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं
 भवति॥१७॥

अजस्य तु नाश्जीयात्। यदजस्याश्जीयात्। यामेवाग्नावाहुतिं
 जुहुयात्। तामद्यात्। तस्मादजस्य नाशयम्। यद्यजान्न विन्देत्।
 ब्राह्मणस्य दक्षिणे हस्ते होतव्यम्। एष वा अग्निर्वैश्वानरः।
 यद्ब्राह्मणः। अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति॥१८॥

ब्राह्मणं तु वंसत्यै नाप रुन्ध्यात्। यद्ब्राह्मणं वंसत्या
 अपरुन्ध्यात्। यस्मिन्नेवाग्नावाहुतिं जुहुयात्। तं भागधेयेन
 व्यर्धयेत्। तस्माद्ब्राह्मणो वंसत्यै नापरुध्यः। यदि ब्राह्मणं

न विन्देत्। दर्भस्तम्बे होतव्यम्। अग्निवान् वै दर्भस्तम्बः।
अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। दर्भांस्तु नाध्यासीत्॥१९॥

यद्दर्भान्ध्यासीत्। यामेवाग्नावाहुतिं जुहुयात्। तामध्यासीत्।
तस्माद्दर्भा नाध्यासितव्याः। यदि दर्भान्न विन्देत्। अप्सु होतव्यम्।
आपो वै सर्वा देवताः। देवतास्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति।
आपस्तु न परिचक्षीत्। यदापः परिचक्षीत्॥२०॥

यामेवाप्स्वाहुतिं जुहुयात्। तां परिचक्षीत्। तस्मादापो न
परिचक्ष्याः। मेध्या च वा एतस्यामेध्या च तनुवौ सः सृज्येते।
यस्याऽऽहिताग्नेरन्यैरग्निभिर्ग्नयः सः सृज्यन्ते। अग्नये विविचये
पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्। मेध्यां चैवास्यामेध्यां च तनुवौ
व्यावर्तयति। अग्नये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्।
अग्निमेव व्रतपतिं स्वेन भागधेयेनोप धावति। स एवैनं व्रतमा
लम्बयति॥२१॥

गर्भं स्रवन्तमगदमंकः। अग्निरिन्द्रस्त्वष्टा बृहस्पतिः।
पृथिव्यामव चुश्नोतैतत्। नाभिप्राप्तौति निर्ऋतिं पराचैः। रेतो
वा एतद्वाजिनमाहिताग्नेः। यदग्निहोत्रम्। तद्यत्स्रवेत्। रेतो-
ऽस्य वाजिनं स्रवेत्। गर्भं स्रवन्तमगदमंकरित्याह। रेतं
एवास्मिन्वाजिनं दधाति॥२२॥

अग्निरित्याह। अग्निर्वै रेतोधाः। रेतं एव तदधाति। इन्द्र-

इत्याह। इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति। त्वष्टेत्याह। त्वष्टा वै पशूनां
मिथुनानां रूपकृत्। रूपमेव पशुषु दधाति। बृहस्पतिरित्याह।
ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र जनयति।
पृथिव्यामव चुश्नोतैतदित्याह। अस्यामेवैनत्प्रतिष्ठापयति।
नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं पराचैरित्याह। रक्षसामपहत्यै॥२३॥

अजाऽग्रावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति भवत्यासीत् परिचक्षीत् लम्बयति दधाति देवानां बृहस्पतिः पञ्च च
(वि वै यद्यन्यमजायां ब्राह्मणस्य दर्भस्तुम्बैऽप्सु होतव्यम्)॥ [३]

याः पुरस्तात्प्रस्रवन्ति। उपरिष्ठाथ्सर्वतश्च याः। तार्भी
रश्मिपवित्राभिः। श्रद्धां यज्ञमा रभे। देवा गातुविदः। गातुं यज्ञाय
विन्दत। मनसस्पतिना देवेन। वाताद्यज्ञः प्र युज्यताम्। तृतीयस्यै
दिवः। गायत्रिया सोम आभृतः॥२४॥

सोमपीथाय सन्नयितुम्। वक्लमन्तरमा ददे। आपो देवीः
शुद्धाः स्थ। इमा पात्राणि शुन्धत। उपातङ्काय देवानाम्।
पर्णवल्कमुत शुन्धत। पयो गृहेषु पयो अग्नियासु। पयो वत्सेषु
पय इन्द्राय हविषे धियस्व। गायत्री पर्णवल्केन। पयः सोमं
करोत्विमम्॥२५॥

अग्निं गृह्णामि सुरथं यो मयोभूः। य उद्यन्तमारोहति सूर्यमहै।
आदित्यं ज्योतिषां ज्योतिरुत्तमम्। श्वो यज्ञाय रमतां देवताभ्यः।
वसून्नुद्रानादित्यान्। इन्द्रेण सह देवताः। ताः पूर्वः परि गृह्णामि। स्व
आयतने मनीषया। इमामूर्जं पञ्चदशीं ये प्रविष्टाः। तान्देवान्परि

गृह्णामि पूर्वः॥२६॥

अ॒ग्निर्ह॑व्य॒वाडि॑ह ताना व॑हतु। पौ॒र्ण॒मा॒स॒ः ह॒विरि॑दमे॒षां
मयि॑। आ॒मा॒वा॒स्य॒ः ह॒विरि॑दमे॒षां मयि॑। अ॒न्तरा॑ऽग्नी प॒शवः॑।
दे॒व॒स॒ः स॒द॒मा ग॑मन्। तान्पूर्वः॑ परि॑ गृह्णामि। स्व आ॒यत॑ने
मनी॒षया॑। इ॒ह प्र॒जा वि॒श्वरू॑पा रमन्ताम्। अ॒ग्निं गृ॒हप॑तिम॒भि
सं॒वसा॑नाः। ताः पूर्वः॑ परि॑ गृह्णामि॥२७॥

स्व आ॒यत॑ने मनी॒षया॑। इ॒ह प॒शवो॑ वि॒श्वरू॑पा रमन्ताम्।
अ॒ग्निं गृ॒हप॑तिम॒भि सं॒वसा॑नाः। तान्पूर्वः॑ परि॑ गृह्णामि। स्व आ॒यत॑ने
मनी॒षया॑। अ॒यं पि॑तृ॒णाम॒ग्निः। अवा॑ङ्मु॒व्या पि॑तृभ्य॒ आ। तं पूर्वः॑ परि॑
गृह्णामि। अवि॑षन्नः पि॒तुं क॑रत्। अज॑स्रं त्वा॒ः संभा॑पालाः॥२८॥

वि॒ज॒यभा॑ग॒ः समि॑न्धताम्। अ॒ग्ने दी॒दाय॑ मे स॒भ्य। विजि॑त्यै
श॒रदः॑ श॒तम्। अन्न॑मावस॒थीय॑म्। अ॒भि ह॑राणि श॒रदः॑ श॒तम्।
आ॒व॒स॒थे श्रि॑यं म॒न्त्रम्। अहि॑र्बु॒ध्नियो॑ नि य॑च्छतु। इ॒दम॒हम॒ग्नि-
ज्यै॑ष्ठेभ्यः। वसु॑भ्यो य॒ज्ञं प्र॑ब्रवीमि। इ॒दम॒हमिन्द्र॑ज्यैष्ठेभ्यः॥२९॥

रु॒द्रेभ्यो॑ य॒ज्ञं प्र॑ ब्रवीमि। इ॒दम॒हं वरु॑णज्यैष्ठेभ्यः। आ॒दि॒त्येभ्यो॑
य॒ज्ञं प्र॑ ब्रवीमि। प॒यंस्व॒तीरोष॑धयः। प॒यंस्व॒द्वीरु॑धां प॒यः। अ॒पां
प॒यंसो॑ यत्प॒यः। तेन॑ मा॒मिन्द्र॑ स॒ः सृ॑ज। अ॒ग्ने व्र॑तपते व्र॒तं
च॑रिष्यामि। तच्छ॑केयं तन्मे॑ रा॒ध्यता॑म्। वा॒यो व्र॑तपत् आ॒दि॒त्य
व्र॑तपते॥३०॥

व्र॒ताना॑ व्र॑तपते व्र॒तं च॑रिष्यामि। तच्छ॑केयं तन्मे॑

राध्यताम्। इमां प्राचीमुदीचीम्। इषमूर्जमभि सङ्स्कृताम्।
 बहुपर्णामशुष्काग्राम्। हरामि पशुपामहम्। यत्कृष्णो रूपं कृत्वा।
 प्राविशस्त्वं वनस्पतीन्। ततस्त्वामैकविंशतिधा। सम्भरामि
 सुसम्भृता॥ ३१॥

त्रीन्परिधीः स्तिस्रः समिधः। यज्ञायुरनुसञ्चरान्। उपवेपं मेक्षणं
 धृष्टिम्। सं भरामि सुसम्भृता॥ या जाता ओषधयः। देवेभ्यस्त्रियुगं
 पुरा। तासां पर्व राध्यासम्। परिस्तरमाहरन्। अपां मेध्यं यज्ञियम्।
 सदेवः शिवमस्तु मे॥ ३२॥

आच्छेत्ता वो मा रिषम्। जीवानि शरदः शतम्। अपरिमितानां
 परिमिताः। सन्नह्ये सुकृताय कम्। एनो मा निगाङ्कतमच्चनाहम्।
 पुनरुत्थाय बहुला भवन्तु। सकृदाच्छिन्नं बरुहिरूर्णामृदु। स्योनं
 पितृभ्यस्त्वा भराम्यहम्। अस्मिन्त्सीदन्तु मे पितरः सोम्याः।
 पितामहाः प्रपितामहाश्चानुगैः सह॥ ३३॥

त्रिवृत्पलाशे दर्भः। इयान्प्रादेशसंमितः। यज्ञे पवित्रं
 पोतृतमम्। पयो हव्यं करोतु मे। इमौ प्राणापानौ। यज्ञस्याङ्गानि
 सर्वशः। आप्याययन्तौ सञ्चरताम्। पवित्रे हव्यशोधने। पवित्रे स्थो
 वैष्णवी। वायुर्वा मनसा पुनातु॥ ३४॥

अयं प्राणश्चापानश्च। यजमानमपि गच्छताम्। यज्ञे ह्यभूतां
 पोतारौ। पवित्रे हव्यशोधने। त्वया वेदिं विविदुः पृथिवीम्। त्वया

यज्ञो जायते विश्वदानिः। अच्छिद्रं यज्ञमन्वेषि विद्वान्। त्वया
होता सं तनोत्यर्धमासान्। त्रयस्त्रिंशोऽसि तन्तूनाम्। पवित्रेण
सहागंहि॥३५॥

शिवेयं रज्जुरभिधानी। अघ्नियामुपं सेवताम्। अप्रस्रं साय
यज्ञस्य। उखे उपदधाम्यहम्। पशुभिः सत्रीतं बिभृताम्। इन्द्राय
शृतं दधि। उपवेषोऽसि यज्ञाय। त्वां परिवेषमधारयन्। इन्द्राय
हविः कृण्वन्तः। शिवः शग्मो भवासि नः॥३६॥

अमृन्मयन्देवपात्रम्। यज्ञस्याऽऽयुषि प्र युज्यताम्। तिरः
पवित्रमतिनीताः। आपो धारय मातिगुः। देवेनं सवित्रोत्पूताः।
वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः। गां दौहपवित्रे रज्जुम्। सर्वा पात्राणि
शुन्धत। एता आ चरन्ति मधुमद्गुहानाः। प्रजावतीर्यशसो
विश्वरूपाः॥३७॥

बह्वीर्भवन्तीरुपजायमानाः। इह व इन्द्रो रमयतु गावः। पूषा
स्थ। अयक्ष्मा वः प्रजया स संजामि। रायस्पोषेण बहुलाभवन्तीः।
ऊर्जं पयः पिन्वमाना घृतं च। जीवो जीवन्तीरुपवः सदेयम्।
द्यौश्चेमं यज्ञं पृथिवी च सन्दुहाताम्। धाता सोमैः सह वातेन
वायुः। यजमानाय द्रविणं दधातु॥३८॥

उथ्सं दुहन्ति कलशं चतुर्विलम्। इडां देवीं मधुमतीं
सुवर्विदम्। तदिन्द्राग्नी जिन्वतं सूनृतावत्। तद्यजमानममृतत्वे

दधातु। कामधुक्षः प्र णो ब्रूहि। इन्द्राय हविरिन्द्रियम्। अमूं
यस्यां देवानाम्। मनुष्याणां पयो हितम्। बहु दुग्धीन्द्राय देवेभ्यः।
हव्यमा प्यायतां पुनः॥३९॥

वथ्सेभ्यो मनुष्येभ्यः। पुनर्दोहाय कल्पताम्। यज्ञस्य सन्तति-
रसि। यज्ञस्य त्वा सन्ततिमनु सं तनोमि। अदस्तमसि विष्णवे त्वा।
यज्ञायपि दधाम्यहम्। अद्विररिक्तेन पात्रेण। याः पूताः परिशेरते।
अयं पयः सोमं कृत्वा। स्वां योनिमपि गच्छतु॥४०॥

पूर्णवल्कः पवित्रम्। सौम्यः सोमाद्धि निर्मितः। इमौ पूर्णं
च दुर्भं च। देवानां हव्यशोधनौ। प्रातर्वेषाय गोपाय। विष्णो
हव्यं हि रक्षसि। उभावग्नी उपस्तृणते। देवता उपवसन्तु मे।
अहं ग्राम्यानुप वसामि। मह्यं गोपतये पशून्॥४१॥

आभृत इमं गृह्णामि पूर्वस्ताः पूर्वः परिगृह्णामि सभापाला इन्द्रज्येष्ठेभ्य आदित्य व्रतपते सुसुम्भृतां मे
सह पुनातु गहि नो विश्वरूपा दधातु पुनर्गच्छतु पशून् (याः पुरस्तादिमामूर्जमिह प्रजा इह पशवोऽयं
पितृणामग्निः।)॥

[४]

देवां देवेषु पराक्रमध्वम्। प्रथमा द्वितीयेषु। द्वितीयास्तृतीयेषु।
त्रिरेकादशा इह माऽवत। इदं शंकेयं यदिदं करोमि। आत्मा
करोत्वात्मनै। इदं करिष्ये भेषजम्। इदं मे विश्वभेषजा। अश्विना
प्रावतं युवम्। इदमहं सेनाया अभीत्वयै॥४२॥

मुखमपोहामि। सूर्य ज्योतिर्वि भाहि। महत इन्द्रियाय। आ
प्यायतां घृतयोनिः। अग्निरहव्याऽनु मन्यताम्। खमङ्ख त्वचमङ्ख।

सुरूपं त्वां वसुविदम्। पशूनां तेजसा। अग्नये जुष्टमभि धारयामि।
स्योनं ते सदनं करोमि॥४३॥

घृतस्य धारया सुशेवं कल्पयामि। तस्मिन्त्सीदामृते प्रति
तिष्ठ। व्रीहीणां मेधं सुमनस्यमानः। आर्द्रः प्रथस्नुर्भुवनस्य गोपाः।
शृत उथ्न्नाति जनिता मतीनाम्। यस्तं आत्मा पशुषु प्रविष्टः।
देवानां विष्टामनु यो वितस्थे। आत्मन्वान्त्सोम घृतवान् हि भूत्वा।
देवानांच्छु सुवर्विन्द यजमानाय मह्यम्। इरा भूतिः पृथिव्यै रसो
मोत्क्रमीत्॥४४॥

देवाः पितरः पितरो देवाः। योऽहमस्मि स सन् यजे।
यस्यास्मि न तमन्तरेमि। स्वं मं इष्टं स्वं दत्तम्। स्वं पूर्तं
स्वं श्रान्तम्। स्वं हुतम्। तस्य मेऽग्निरुपद्रष्टा। वायुरुपश्रोता।
आदित्योऽनुख्याता। द्यौः पिता॥४५॥

पृथिवी माता। प्रजापतिर्बन्धुः। य एवास्मि स सन् यजे।
मा भेर्मा संविक्था मा त्वां हिंसिषम्। मा ते तेजोऽपं
क्रमीत्। भरतमुद्धरेमनुषिञ्च। अवदानानि ते प्रत्यवदास्यामि।
नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः। यदवदानानि तेऽवघ्न।
विलोमाकार्षमात्मनः॥४६॥

आज्येन प्रत्यनज्म्येनत्। तत् आ प्यायतां पुनः। अज्यायो
यवमात्रात्। आव्याधात्कृत्यतामिदम्। मा रूरुपाम यज्ञस्य। शुद्धं

स्विष्टमिदं हविः। मनुना दृष्टां घृतपदीम्। मित्रावरुणसमीरिताम्।
दक्षिणार्धादसम्भिन्दन्। अवद्याम्येकतोमुखाम्॥४७॥

इडे भागं जुषस्व नः। जिन्व गा जिन्वार्वतः। तस्यास्ते
भक्षिवाणः स्याम। सर्वात्मानः सर्वगणाः। ब्रध्न पिन्वस्व। ददतो
मे मा क्षायि। कुर्वतो मे मोषदसत्। दिशां कृत्तिरसि। दिशो मे
कल्पन्ताम्। कल्पन्तां मे दिशः॥४८॥

दैवींश्च मानुषींश्च। अहोरात्रे मे कल्पेताम्। अर्धमासा मे
कल्पन्ताम्। मासां मे कल्पन्ताम्। ऋतवो मे कल्पन्ताम्। संवत्सरो
मे कल्पताम्। कृत्तिरसि कल्पन्तां मे। आशानां त्वाऽऽशापालेभ्यः।
चतुर्भ्यो अमृतैभ्यः। इदं भूतस्याध्यक्षेभ्यः॥४९॥

विधेम हविषा वयम्। भजतां भागी भागम्। मा भागो-
ऽभक्त। निरभागं भजामः। अपस्पिन्व। ओषधीर्जिन्व। द्विपात्पाहि।
चतुष्पादव। दिवो वृष्टिमेरय। ब्राह्मणानामिदं हविः॥५०॥

सोम्यानां सोमपीथिनाम्। निर्भक्तो ब्राह्मणः। नेहा
ब्राह्मणस्यास्ति। समङ्कां बर्हिर्हविषा घृतेन। समादित्यैर्वसुभिः
सं मरुद्भिः। समिन्द्रेण विश्वेभिर्देवेभिर्ङ्गाम्। दिव्यं नभो गच्छतु
यत्स्वाहा। इन्द्राणीवाविधवा भूयासम्। अदितिरेव सुपुत्रा।
अस्थूरि त्वा गार्हपत्य॥५१॥

उपनिषदे सुप्रजास्त्वाय। सं पत्नी पत्यां सुकृतेन गच्छताम्।

य॒ज्ञस्य॑ यु॒क्तौ धुर्या॑वभूताम्। स॒ञ्जाना॑नौ विज॑हतामरा॑न्तीः। दि॒वि
ज्योति॑र॒ज॒र॒मा र॑भेताम्। द॒श॒ते त॒नुवो॑ य॒ज्ञ य॒ज्ञियाः॑। ताः प्री॑णातु
यज॑मानो घृ॒तेन॑। ना॒रि॒ष्ठयोः॑ प्र॒शिष॑मीड॑मानः। दे॒वानां॑ दै॒व्येऽपि॑
यज॑मानोऽमृतोऽभूत्। यं वा॑ दे॒वा अ॑कल्पयन्॥५२॥

ऊ॒र्जो भा॒ग॑ श॒त॒क्रतू॑। ए॒तद्वा॑ तेन॑ प्री॒णानि॑। तेन॑
तृ॒प्यत॑म॒ह॒हौ। अ॒हं दे॒वानां॑ सु॒कृता॑मस्मि लो॒के। म॒मेद॑मिष्टं न
मि॒थुर्भ॑वाति। अ॒हं ना॑रि॒ष्ठाव॑नु॒ यजामि॑ वि॒द्वान्। यद॑भ्या॒मिन्द्रो॑
अ॒द॒धाद्वा॑ग॒धेय॑म्। अ॒दा॑र॒सृ॒द्धव॑त दे॒वसो॑म। अ॒स्मिन् य॒ज्ञे म॑रुतो
मृ॒डता॑ नः। मा नो॑ वि॒दद॑भि॒भामो॑ अ॒शस्तिः॑॥५३॥

मा नो॑ वि॒दद्वृ॒जना॑ द्वे॒ष्ट्या या॑। ऋ॒षभं॑ वा॒जिनं॑ व॒यम्। पूर्ण॑मा॒सं
य॒जाम॑हे। स नो॑ दो॒हता॑ सु॒वीर्य॑म्। रा॒य॒स्पोष॑ सह॒स्त्रिण॑म्।
प्रा॒णाय॑ सु॒राध॑से। पूर्ण॑मा॒साय॑ स्वाहा॑। अ॒मा॒वा॒स्या सु॑भगा॑
सु॒शेवा॑। धे॒नुरि॑व भूय॑ आ॒प्याय॑माना। सा नो॑ दो॒हता॑ सु॒वीर्य॑म्।
रा॒य॒स्पोष॑ सह॒स्त्रिण॑म्। अ॒पा॒नाय॑ सु॒राध॑से। अ॒मा॒वा॒स्यायै॑
स्वाहा॑। अ॒भि स्तृ॑णीहि॒ परि॑ धेहि॒ वेदि॑म्। जा॒मिं मा हि॑सीरमु॒या
शया॑ना। हो॒तृष॑द॒ना हरि॑ताः सु॒वर्णाः॑। नि॒ष्का इ॒मे यज॑मानस्य
ब्र॒ध्ने॥५४॥

अ॒भी॒त्वयै॑ करोमि॒ क्री॒मि॒त्पिता॑ऽऽत्मन॑ एक॒तो मु॑खां मे॒ दि॒शोऽध्य॑क्षेभ्यो ह॒विर्गार्ह॑पत्या कल्पय॒न्नश॑स्तिः सा
नो॑ दो॒हता॑ सु॒वीर्य॑ स॒प्त च॑॥

[५]

परि॑स्तृणी॒त॒ परि॑धत्ता॒ग्निम्। परि॑हितोऽ॒ग्निर्यज॑मानं भुनक्तु।

अपा९ रस॒ ओष॑धीना९ सुव॒र्णः। नि॒ष्का इ॒मे यज॑मानस्य सन्तु
 काम॒दुघाः॑। अ॒मुत्रा॒मुष्मि॑ल्लोके। भू॒पते॒ भुव॑नपते। म॒हतो॒ भूत॑स्य
 पते। ब्र॒ह्माणं॑ त्वा वृणीमहे। अ॒हं भू॑पतिर॒हं भुव॑नपतिः। अ॒हं म॑हतो
 भूत॑स्य पतिः॥५५॥

दे॒वेन॑ सवि॒त्रा प्र॑सूत॒ आर्त्वि॑ज्यं करिष्यामि। दे॒वं सवि॑तरे॒तं
 त्वा॑ वृणते। बृह॒स्पतिं॑ दै॒व्यं ब्र॒ह्माण॑म्। तद॒हं मन॑से प्र ब्र॒वीमि। मनो॑
 गाय॒त्रियै॑। गा॒यत्री॑ त्रि॒ष्टुभे॑। त्रि॒ष्टुज॑ग॒त्यै। जग॑त्यनु॒ष्टुभे॑। अ॒नुष्टु॑क्प॒ङ्क्तौ।
 प॒ङ्क्तिः प्र॒जाप॑तये॥५६॥

प्र॒जाप॑तिर्वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑। वि॒श्वे दे॒वा बृह॑स्पतये।
 बृह॒स्पति॑र्ब्रह्म॒णे। ब्रह्म॒ भूर्भुवः॑ सु॒वः। बृह॒स्पति॑र्दे॒वानां॑ ब्रह्मा। अ॒हं
 म॑नु॒ष्या॒णाम्। बृह॑स्पते य॒ज्ञं गो॑पाय। इ॒दं तस्मै॑ ह॒र्म्यं क॑रोमि। यो
 वो॑ दे॒वाश्चर॑ति ब्रह्म॒चर्य॑म्। मे॒धा॒वी दि॑क्षु मन॑सा तप॒स्वी॥५७॥

अ॒न्तर्दू॑तश्चरति॒ मानु॑षीषु। चतुः॑ शिखण्डा यु॒वतिः॑ सु॒पेशाः॑।
 घृ॒तप्र॑तीका॒ भुव॑नस्य॒ मध्ये॑। म॒र्मृज्य॑मा॒ना म॑ह॒ते सौभ॑गाय। म॒ह्यं
 धु॒क्ष्व यज॑मानाय॒ कामा॑न्। भू॒मिर्भू॑त्वा म॒हिमा॑नं पु॒पोष॑। ततो॑ दे॒वी
 वर्ध॑यते॒ पया॑सि। य॒ज्ञिया॑ य॒ज्ञं वि च॑ यन्ति॒ शं च॑। ओष॑धी॒रापं॑
 इ॒ह शक्नो॑रीश्च। यो मा॑ हृ॒दा मन॑सा॒ यश्च॑ वा॒चा॥५८॥

यो ब्रह्म॑णा॒ कर्म॑णा॒ द्वेष्टि॑ दे॒वाः। यः श्रु॑तेन॒ हृद॑येनेष्णता

च। तस्यैन्द्र वज्रेण शिरश्छिनद्भि। ऊर्णामृदु प्रथमानं स्योनम्।
 देवेभ्यो जुष्टं सदानाय बर्हिः। सुवर्गे लोके यजमानं हि
 धेहि। मां नाकस्य पृष्ठे परमे व्योमन्। चतुः शिखण्डा युवतिः
 सुपेशाः। घृतप्रतीका वयुनानि वस्ते। साऽऽस्तीर्यमाणा महते
 सौभगाय॥५९॥

सा मे धुक्व यजमानाय कामान्। शिवा च मे शग्मा चैधि।
 स्योना च मे सुषदा चैधि। ऊर्जस्वती च मे पयस्वती चैधि। इषमूर्जं
 मे पिन्वस्व। ब्रह्म तेजो मे पिन्वस्व। क्षत्रमोजो मे पिन्वस्व।
 विशं पुष्टिं मे पिन्वस्व। आयुरन्नाद्यं मे पिन्वस्व। प्रजां पशून्मे
 पिन्वस्व॥६०॥

अस्मिन् यज्ञ उपभूय इन्नु मे। अविक्षोभाय परिधीं दधामि।
 धर्ता धरुणो धरीयान्। अग्निर्द्वेषांसि निरितो नुदातै। विच्छिनद्भि
 विधृतीभ्यां सपत्नान्। जातान्भ्रातृव्यान् ये च जनिष्यमाणाः। विशो
 यन्त्राभ्यां विधमाम्येनान्। अहं स्वानामुत्तमोऽसानि देवाः। विशो
 यन्त्रे नुदमाने अरातिम्। विश्वं पाप्मानममतिं दुर्मरायुम्॥६१॥

सीदन्ती देवी सुकृतस्य लोके। धृतीं स्थो विधृतीं स्वधृती।
 प्राणान्मरि धारयतम्। प्रजां मरि धारयतम्। पशून्मरि धारयतम्।
 अयं प्रस्तर उभयस्य धर्ता। धर्ता प्रयाजानामुतानूयाजानाम्। स
 दाधार समिधो विश्वरूपाः। तस्मिन्श्नुचो अध्या सादयामि। आ
 रोह पथो जुहु देवयानान्॥६२॥

यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः। हिरण्यपक्षाऽजिरा सम्भृताङ्गा।
 वहांसि मा सुकृतां यत्र लोकाः। अवाहं बाध उपभृता सपत्नान्।
 जातान्भ्रातृव्यान् ये च जनिष्यमाणाः। दोहै यज्ञं सुदुघामिव
 धेनुम्। अहमुत्तरो भूयासम्। अधरे मथ्सपत्नाः। यो मां वाचा
 मनसा दुर्मरायुः। हृदाऽरातीयादभिदासदग्ने॥६३॥

इदमस्य चित्तमधरं ध्रुवायाः। अहमुत्तरो भूयासम्। अधरे
 मथ्सपत्नाः। ऋषभोऽसि शाक्रः। घृताचीनां सूनुः। प्रियेण नाम्ना
 प्रिये सदसि सीद। स्योनो मे सीद सुषदः पृथिव्याम्। प्रथयि प्रजयां
 पशुभिः सुवर्गे लोके। दिवि सीद पृथिव्यामन्तरिक्षे। अहमुत्तरो
 भूयासम्॥६४॥

अधरे मथ्सपत्नाः। इयं स्थाली घृतस्य पूर्णा। अच्छिन्नपयाः
 शतधार उत्सः। मारुतेन शर्मणा दैव्येन। यज्ञोऽसि सर्वतः श्रितः।
 सर्वतो मां भूतं भविष्यच्छ्रयताम्। शतं मे सन्त्वाशिषः। सहस्रं
 मे सन्तु सूनृताः। इरावतीः पशुमतीः। प्रजापतिरसि सर्वतः
 श्रितः॥६५॥

सर्वतो मां भूतं भविष्यच्छ्रयताम्। शतं मे सन्त्वाशिषः।
 सहस्रं मे सन्तु सूनृताः। इरावतीः पशुमतीः। इदमिन्द्रियममृतं
 वीर्यम्। अनेनेन्द्राय पशवोऽचिकिथ्सन्। तेन देवा अवतोप माम्।
 इहेषमूर्जं यशः सह ओजः सनेयम्। शृतं मयि श्रयताम्।

यत्पृथिवीमचरत्तत्प्रविष्टम्॥६६॥

येनासिंश्चद्वलमिन्द्रे प्रजापतिः। इदं तच्छुक्रं मधु वाजिनीवत्।
येनोपरिष्ठादधिनोन्महेन्द्रम्। दधि मां धिनोतु। अयं वेदः
पृथिवीमन्विन्दत्। गुहां सतीं गहने गह्वरेषु। स विन्दतु
यजमानाय लोकम्। अच्छिद्रं यज्ञं भूरिकर्मा करोतु। अयं यज्ञः
समंसदद्धविष्मान्। ऋचा साम्ना यजुषा देवताभिः॥६७॥

तेन लोकान्सूर्यवतो जयेम। इन्द्रस्य सख्यममृतत्वमश्याम्।
यो नः कनीय इह कामयातै। अस्मिन् यज्ञे यजमानाय मह्यम्।
अप तमिन्द्राग्नी भुवन्नानुदेताम्। अहं प्रजां वीरवतीं विदेय। अग्ने
वाजजित्। वाजं त्वा सरिष्यन्तम्। वाजं जेष्यन्तम्। वाजिनं
वाजजितम्॥६८॥

वाजजित्यायै सं मांजिर्मि। अग्निमन्नादमन्नाद्याय। उपहृतो द्यौः
पिता। उप मां द्यौः पिता ह्वयताम्। अग्निराग्नीध्रात्। आयुषे वर्चसे।
जीवात्वै पुण्याय। उपहृता पृथिवी माता। उप मां माता पृथिवी
ह्वयताम्। अग्निराग्नीध्रात्॥६९॥

आयुषे वर्चसे। जीवात्वै पुण्याय। मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यम्।
विच्छिन्नं यज्ञं समिमं दधातु। बृहस्पतिस्तनुतामिमं नः। विश्वे
देवा इह मादयन्ताम्। यन्ते अग्न आवृश्चामि। अहं वा क्षिपितश्चरन्।
प्रजां च तस्य मूलं च। नीचैर्देवा नि वृश्चत॥७०॥

अग्ने॒ यो नोऽभि॒दास॑ति। स॒मा॒नो यश्च॑ नि॒ष्ठ्यः। इ॒ध्मस्ये॑व
प्र॒क्षाय॑तः। मा तस्योच्छे॑षि॒ किञ्च॑न। यो मां द्वेष्टि॑ जातवेदः। यं
चाऽऽहं॑ द्वेष्मि॒ यश्च॑ माम्। सर्वा॑ऽस्तान॑ग्रे सन्द॑ह। या॑ऽश्चाहं॑ द्वेष्मि॒
ये च॑ माम्। अग्ने॑ वाजजित्। वाजं॑ त्वा ससृ॑वाऽसम्॥ ७१॥

वाजं॑ जिगि॒वाऽसम्॑। वाजिनं॑ वाजजितम्। वा॒ज॒जि॒त्यायै॑
सम्मा॑र्जिम्। अ॒ग्निम॑न्नादमन्नाद्या॑य। वेदि॑र्ब॒रुहिः॑ श्रुत॑ऽह॒विः। इ॒ध्मः
प॑रि॒धयः॑ सुचः॑। आज्यं॑ य॒ज्ञ ऋ॒चो य॒जुः। या॒ज्याश्च॑ वषट्काराः। सं
मे॒ सन्न॑तयो नमन्ताम्। इ॒ध्मस॒न्नह॑ने हुते॥ ७२॥

दि॒वः खी॒लोऽव॑ततः। पृथि॒व्या अ॒ध्युत्थि॑तः। तेना॑
स॒हस्र॑काण्डेन। द्विषन्त॑ऽशोचयामसि। द्विषन्मे॑ ब॒हु शो॑चतु।
ओष॑धे मो अ॒हऽशु॑चम्। य॒ज्ञ नम॑स्ते य॒ज्ञ। नमो॑ नम॑श्च ते य॒ज्ञ।
शि॒वेन॑ मे सन्ति॑ष्ठस्व। स्यो॒नेन॑ मे सन्ति॑ष्ठस्व॥ ७३॥

सुभू॑तेन॑ मे सन्ति॑ष्ठस्व। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सेन॑ मे सन्ति॑ष्ठस्व।
य॒ज्ञस्य॑र्द्धि॒मनु॑ सन्ति॑ष्ठस्व। उप॑ ते य॒ज्ञ नमः॑। उप॑ ते नमः॑। उप॑
ते नमः॑। त्रिष्फ॑लीक्रियमा॑णानाम्। यो न्य॒ङ्गो अ॑व॒शिष्य॑ते। रक्ष॑सां
भा॒गधे॑यम्। आप॒स्तत्र॑ व॒हता॑दितः॥ ७४॥

उ॒लूख॑ले मुस॑ले यच्च॑ शूर्पे॑। आ॒शि॒श्लेष॑ दृषदि॑ यत्क॒पाले॑।
अ॒व॒प्रुषो॑ वि॒प्रुषः॑ संय॑जामि। विश्वे॑ दे॒वा ह॒विरि॑दं जु॒षन्ता॑म्। य॒ज्ञे
या वि॒प्रुषः॑ सन्ति॑ ब॒ह्वीः। अ॒ग्नौ ताः सर्वाः॑ स्वि॑ष्टाः सुहु॑ता जुहोमि।

उद्यन्नद्यमित्र महः। सपत्नान्मे अनीनशः। दिवैनान् विद्युतां जहि।
निम्रोचन्नधरान्कृधि॥ ७५॥

उद्यन्नद्य वि नो भज। पिता पुत्रेभ्यो यथा। दीर्घायुत्वस्य
हेशिषे। तस्य नो देहि सूर्य।

॥ हृद्रोगघ्न-मन्त्राः ॥

उद्यन्नद्य मित्रमहः। आरोहन्नुत्तरां दिवम्। हृद्रोगं मम
सूर्य। हरिमाणं च नाशय। शुकेषु मे हरिमाणम्। रोपणाकांसु
दध्मसि॥ ७६॥

अथो हारिद्रवेषु मे। हरिमाणं नि दध्मसि। उदगादयमादित्यः।
विश्वेन सहसा सह। द्विषन्तं मम रन्धयन्। मो अहं द्विषतो रधम्।

यो नः शपादशपतः। यश्च नः शपतः शपात्। उषाश्च तस्मै
निम्रुक्क। सर्व पापं समूहताम्॥ ७७॥

यो नः सपत्नो यो रणः। मर्तोऽभिदासन्ति देवाः। इध्मस्यैव
प्रक्षायतः। मा तस्योच्छेषि किञ्चन। अवसृष्टः परापत। शरो
ब्रह्मसंशितः। गच्छाऽमित्रान्त्र विश। मैषां कश्चनोच्छिषः॥ ७८॥

पतिः प्रजापतये तपस्वी वाचा सौभगाय पशून्मे पिन्वस्व दुर्मरायुं दैवयानान्नेऽन्तरिक्षेऽहमुत्तरो भूयासं
प्रजापतिरसि सर्वतः श्रितः प्रविष्टं देवताभिर्वाज्जितं पृथिवी ह्वयतामग्निराग्नौग्राहृश्चत ससृवांसं हुते
स्योनेन मे सन्तिष्ठस्वेतः कृधि दध्मस्यूहतामष्टौ च॥

[६]

सक्षेदं पश्य। विधर्तरिदं पश्य। नाकेदं पश्य। रमतिः पनिष्ठा।

ऋतं वर्षिष्ठम्। अमृतायान्याहुः। सूर्यो वरिष्ठो अक्षभिर्विभाति।
अनु द्यावापृथिवी देवपुत्रे। दीक्षाऽसि तपसो योनिः। तपोऽसि
ब्रह्मणो योनिः॥७९॥

ब्रह्मासि क्षत्रस्य योनिः। क्षत्रमस्यृतस्य योनिः। ऋतमसि भूरा
रभे। श्रद्धां मनसा। दीक्षां तपसा। विश्वस्य भुवनस्याधिपत्नीम्। सर्वे
कामा यजमानस्य सन्तु। वार्तं प्राणं मनसाऽन्वा रभामहे। प्रजापतिं
यो भुवनस्य गोपाः। स नो मृत्योस्त्रायतां पात्व९हसः॥८०॥

ज्योग्जीवा जुरामशीमहि। इन्द्रं शाक्र गायत्रीं प्रपद्ये। तान्ते
युनज्मि। इन्द्रं शाक्र त्रिष्टुभं प्रपद्ये। तान्ते युनज्मि। इन्द्रं शाक्र
जगतीं प्रपद्ये। तान्ते युनज्मि। इन्द्रं शाक्रानुष्टुभं प्रपद्ये। तान्ते
युनज्मि। इन्द्रं शाक्र पङ्क्तिं प्रपद्ये॥८१॥

तान्ते युनज्मि। आऽहं दीक्षामरुहमृतस्य पत्नीम्। गायत्रेण
छन्दसा ब्रह्मणा च। ऋत९ सत्येऽधायि। सत्यमृतैऽधायि। ऋतं
च मे सत्यं चाभूताम्। ज्योतिरभूव९ सुवर्गमम्। सुवर्गं लोकं
नाकस्य पृष्ठम्। ब्रध्नस्य विष्टपमगमम्। पृथिवी दीक्षा॥८२॥

तयाऽग्निर्दीक्षया दीक्षितः। ययाऽग्निर्दीक्षया दीक्षितः। तया
त्वा दीक्षया दीक्षयामि। अन्तरिक्षं दीक्षा। तया वायुर्दीक्षया
दीक्षितः। यया वायुर्दीक्षया दीक्षितः। तया त्वा दीक्षया दीक्षयामि।
द्यौर्दीक्षा। तयाऽऽदित्यो दीक्षया दीक्षितः। ययाऽऽदित्यो दीक्षया
दीक्षितः॥८३॥

तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि। दि॒शो॑ दी॒क्षा। तया॑ च॒न्द्रमा॑
दी॒क्षया॑ दीक्षितः। यया॑ च॒न्द्रमा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षितः। तया॑ त्वा दी॒क्षया॑
दीक्षयामि। आपो॑ दी॒क्षा। तया॑ वरु॑णो राजा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षितः।
यया॑ वरु॑णो राजा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षितः। तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।
ओष॑धयो दी॒क्षा॥८४॥

तया॑ सोमो॑ राजा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षितः। यया॑ सोमो॑ राजा॑ दी॒क्षया॑
दीक्षितः। तया॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि। वाग्दी॒क्षा। तया॑ प्रा॒णो
दी॒क्षया॑ दीक्षितः। यया॑ प्रा॒णो दी॒क्षया॑ दीक्षितः। तया॑ त्वा दी॒क्षया॑
दीक्षयामि। पृथि॒वी त्वा दीक्ष॑माणमनु॑ दीक्षताम्। अ॒न्तरि॑क्षं त्वा
दीक्ष॑माणमनु॑ दीक्षताम्। द्यौस्त्वा दीक्ष॑माणमनु॑ दीक्षताम्॥८५॥

दिश॑स्त्वा दीक्ष॑माणमनु॑ दीक्षन्ताम्। आप॑स्त्वा दीक्ष॑-
माणमनु॑ दीक्षन्ताम्। ओष॑धयस्त्वा दीक्ष॑माणमनु॑ दीक्षन्ताम्।
वाक्त्वा दीक्ष॑माणमनु॑ दीक्षताम्। ऋच॑स्त्वा दीक्ष॑माणमनु॑
दीक्षन्ताम्। सामा॑नि त्वा दीक्ष॑माणमनु॑ दीक्षन्ताम्। यजू॑ंषि
त्वा दीक्ष॑माणमनु॑ दीक्षन्ताम्। अह॑श्च रात्रि॑श्च। कृषि॑श्च वृष्टि॑श्च।
त्विषि॑श्चाप॑चितिश्च॥८६॥

आप॑श्चौष॑धयश्च। ऊ॒र्क् स॒नृता॑ च। तास्त्वा दीक्ष॑माणमनु॑
दीक्षन्ताम्। स्वे दक्षे॑ दक्ष॑पिते॒ह सी॑द। दे॒वाना॑ं सु॒प्तो म॑ह॒ते
रणा॑य। स्वा॒स॒स्थस्त॑नुवा॒ संवि॑शस्व। पि॒तेवै॑धि स॒नव॑ आ सु॒शेवः॑।
शि॒वो मा॑ शि॒वमा वि॑श। स॒त्यं म॑ आ॒त्मा। श्र॒द्धा मेऽक्षि॑तिः॥८७॥

तपो॑ मे प्रति॑ष्ठा। स॒वितृ॑प्र॒सूता मा॒ दिशो॑ दीक्षयन्तु।
 स॒त्यम॑स्मि। अ॒हं त्वद॑स्मि॒ मद॑सि त्वमे॒तत्। ममा॑सि योनि॒स्तव॑
 योनि॑रस्मि। ममै॒व सन्व॑हं ह॒व्यान्य॑ग्रे। पु॒त्रः पि॒त्रे लो॒ककृ॑ज्जातवेदः।
 आ॒जुह्वा॑नः सु॒प्रती॑कः पु॒रस्ता॑त्। अ॒ग्रे स्वां॑ योनि॒मा सी॑द सा॒ध्या।
 अ॒स्मिन्स॒धस्थे॑ अ॒ध्युत्तर॑स्मिन्॥८८॥

विश्वे॑ देवा॒ यज॑मानश्च सीदत। एक॑मि॒षे विष्णु॑स्त्वाऽन्वे॒तु।
 द्वे ऊ॒र्जे विष्णु॑स्त्वाऽन्वे॒तु। त्रीणि॑ व्र॒ताय॑ विष्णु॑स्त्वाऽन्वे॒तु।
 च॒त्वारि॑ मायो॒भवाय॑ विष्णु॑स्त्वाऽन्वे॒तु। पञ्च॑ प॒शुभ्यो॑ विष्णु॑स्त्वा-
 ऽन्वे॒तु। षड्रा॑यस्पोषा॒य विष्णु॑स्त्वाऽन्वे॒तु। सप्त॑ स॒प्तभ्यो॑ होत्रा॒भ्यो
 विष्णु॑स्त्वाऽन्वे॒तु। सखा॑यः स॒प्तप॑दा अभू॒म। स॒ख्यं ते॑ गमेयम्॥८९॥

स॒ख्यात्ते॑ मा योष॑म्। स॒ख्यान्मे॑ मा यो॑ष्टाः। साऽसि॑ सुब्रह्म॒ण्ये।
 तस्या॑स्ते पृथि॒वी पादः॑। साऽसि॑ सुब्रह्म॒ण्ये। तस्या॑स्तेऽन्तरि॑क्षं
 पादः॑। साऽसि॑ सुब्रह्म॒ण्ये। तस्या॑स्ते द्यौः पादः॑। साऽसि॑ सुब्रह्म॒ण्ये।
 तस्या॑स्ते दि॒शः पादः॑॥९०॥

प॒रोर॑जास्ते पञ्च॒मः पादः॑। सा न॒ इष॑मूर्जं धु॒क्वा तेज॑
 इन्द्रि॒यम्। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम॑न्नाद्यम्। वि मि॑मे त्वा॒ पय॑स्वतीम्। दे॒वानां॑
 धे॒नुः सु॒दुघा॑मन॒पस्फुर॑न्तीम्। इन्द्रः॑ सोमं॑ पिबतु। क्षेमो॑ अस्तु नः।
 इ॒मात्रा॑राः कृणुत॒ वेदि॑मेत्य॑। वसु॑मती॒ रुद्र॑वतीमादित्यवतीम्॥९१॥

व॒र्ष्मन्दि॑वः। नाभा॑ पृथि॒व्याः। यथा॒ऽयं यज॑मानो न रिष्ये॑त्।

देवस्य सवितुः सवे। चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः। घृतप्रतीका
भुवनस्य मध्ये। तस्याः सुपर्णावधि यौ निविष्टौ। तयोर्देवानामधि
भागधेयम्। अप ज्ञानं भयं नुद। अप चक्राणि वर्तय। गृहः
सोमस्य गच्छतम्। न वा उ वेतन्म्रियसे न रिष्यसि। देवाः इदेषि
पृथिभिः सुगेभिः। यत्र यन्ति सुकृतो नापि दुष्कृतः। तत्र त्वा देवः
सविता दधातु॥१२॥

ब्रह्मणो योनिरहंसः पङ्क्तिं प्रपद्ये दीक्षा ययाऽऽदित्यो दीक्षया दीक्षितस्तया त्वा दीक्षया दीक्षयाम्योपधयो
दीक्षा द्यौस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षतामपचितिश्चाक्षितिरुत्तरस्मिन्नामेयं दिशः पादं आदित्यवर्तो वर्तय पञ्च
च॥

[७]

यदस्य पारे रजसः। शुक्रं ज्योतिरजायत। तन्नः पर्षदति
द्विषः। अग्ने वैश्वानर स्वाहा। यस्माद्दीषाऽवाशिष्टाः। ततो नो अभयं
कृधि। प्रजाभ्यः सर्वाभ्यो मृड। नमो रुद्राय मीदुषे। यस्माद्दीषा
न्यषदः। ततो नो अभयं कृधि॥१३॥

प्रजाभ्यः सर्वाभ्यो मृड। नमो रुद्राय मीदुषे। उदुस्र तिष्ठ
प्रति तिष्ठ मारिषः। मेमं यज्ञं यजमानं च रीरिषः। सुवर्गे लोके
यजमानः हि धेहि। शन्न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे। यस्माद्दीषा-
ऽवैपिष्टाः प्लायिष्टाः समज्ञास्थाः। ततो नो अभयं कृधि। प्रजाभ्यः
सर्वाभ्यो मृड। नमो रुद्राय मीदुषे॥१४॥

य इदमकं। तस्मै नमः। तस्मै स्वाहा। न वा उवेतन्म्रियसे।
आशानां त्वा विश्वा आशाः। यज्ञस्य हि स्थ ऋत्वियो। इन्द्राग्नी

चेतनस्य च। हुताहुतस्य तृप्यतम्। अहुतस्य हुतस्य च। हुतस्य
चाहुतस्य च। अहुतस्य हुतस्य च। इन्द्राग्नी अस्य सोमस्य। वीतं
पिबतं जुषेथाम्। मा यजमानं तमो विदत्। मर्त्विजो मो इमाः
प्रजाः। मा यः सोममिमं पिबात्। सः सृष्टमुभयं कृतम्॥९५॥

कृधि मीढुषेऽहुतस्य च सप्त च॥

[८]

अनागसस्त्वा वयम्। इन्द्रेण प्रेषिता उप। वायुष्टे
अस्त्वःशभूः। मित्रस्ते अस्त्वःशभूः। वरुणस्ते अस्त्वःशभूः।
अपाङ्ग्या ऋतस्य गर्भाः। भुवनस्य गोपाः श्येना अतिथयः।
पर्वतानां ककुभः प्रयुतो नपातारः। वयुनेन्द्रं ह्वयत।
घोषेणामीवाःश्चातयत॥९६॥

युक्ताः स्थ वहत। देवा ग्रावाण इन्दुरिन्द्र इत्यवादिषुः।
एन्द्रमचुच्यवुः परमस्याः परावतः। आऽस्मात्सधस्थात्।
ओरोरन्तरिक्षात्। आ सुभूतमसुषवुः। ब्रह्मवर्चसं म आसुषवुः।
समरे रक्षांस्यवधिषुः। अपहतं ब्रह्मज्यस्या। वाक् त्वा मनश्च
श्रीणीताम्॥९७॥

प्राणश्च त्वाऽपानश्च श्रीणीताम्। चक्षुश्च त्वा श्रोत्रं च श्रीणीताम्।
दक्षश्च त्वा बलं च श्रीणीताम्। ओजश्च त्वा सहश्च श्रीणीताम्।
आयुश्च त्वाऽजुरा च श्रीणीताम्। आत्मा च त्वा तनूश्च श्रीणीताम्।
श्रुतोऽसि श्रुतं कृतः। श्रुताय त्वा श्रुतेभ्यस्त्वा। यमिन्द्रमाहुर्वरुणं
यमाहुः। यं मित्रमाहुर्यमु सत्यमाहुः॥९८॥

यो देवानां देवतमस्तपोजाः। तस्मै त्वा तेभ्यस्त्वा। मयि
त्यदिन्द्रियं महत्। मयि दक्षो मयि क्रतुः। मयि धायि सुवीर्यम्।
त्रिशुङ्घर्मो वि भातु मे। आकूत्या मनसा सह। विराजा ज्योतिषा
सह। यज्ञेन पर्यसा सह। तस्य दोहमशीमहि॥१९॥

तस्य सुम्रमशीमहि। तस्य भक्षमशीमहि। वाग्जुषाणा सोमस्य
तृप्यतु। मित्रो जनान्प्र स मित्र। यस्मान्न जातः परो अन्यो अस्ति।
य आविवेश भुवनानि विश्वा। प्रजापतिः प्रजया संविदानः। त्रीणि
ज्योतींषि सचते स षोडशी। एष ब्रह्मा य ऋत्वियः। इन्द्रो नाम
श्रुतो गुणे॥१००॥

प्र ते महे विदथे शसिषु हरी। य ऋत्वियः प्र ते वन्वे।
वनुषो हर्यतं मदम्। इन्द्रो नाम घृतं नयः। हरिभिश्चारु सेचते। श्रुतो
गुण आ त्वा विशन्तु। हरिवर्षसङ्गिरः। इन्द्राधिपतेऽधिपतिस्त्वं
देवानामसि। अधिपतिं माम्। आयुष्मन्तं वर्चस्वन्तं मनुष्येषु
कुरु॥१०१॥

इन्द्रश्च सम्राड्वरुणश्च राजा। तौ ते भक्षं चक्रतुरग्र एतम्।
तयोरनु भक्षं भक्षयामि। वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यतु। प्रजा-
पतिर्विश्वकर्मा। तस्य मनो देवं यज्ञेन राध्यासम्। अर्थेगा अस्य
जहितः। अवसानपतेऽवसानं मे विन्द। नमो रुद्राय वास्तोष्पतये।
आयने विद्रवणे॥१०२॥

उद्याने यत्परायणे। आवर्तने विवर्तने। यो गोपायति तं

हुवे। यान्यं॑पा॒मित्या॒न्यप्र॑ती॒त्तान्य॑स्मि॒। य॒मस्य॑ ब॒लिना॒ चरा॑मि। इ॒हैव
सन्तः॑ प्र॒ति तद्या॑तयामः। जी॒वा जी॒वेभ्यो॑ नि ह॒राम॑ ए॒नत्। अ॒नृणा
अ॒स्मिन्न॑नृणाः पर॑स्मिन्। तृती॑ये लो॒के अ॒नृणाः स्या॑म। ये दे॒व्यानां॑
उ॒त पि॑तृयाणाः॥१०३॥

सर्वा॑न्प॒थो अ॑नृणा आ॒क्षीये॑म। इ॒दमू॒नु श्रेयो॑ऽव॒सान॒मा ग॑न्म।
शि॒वे नो॒ द्यावा॑पृथि॒वी उ॒भे इ॒मे। गोम॑द्धन॒वद॑श्व॒वदूर्ज॑स्वत्। सु॒वीरां
वी॒रैरनु॑ स॒श्वरे॑म। अ॒र्कः प॒वित्र॑ꣳ रज॑सो वि॒मानः॑। पु॒नाति॑ दे॒वानां॑
भुव॑नानि वि॒श्वा। द्यावा॑पृथि॒वी पय॑सा संवि॒दाने॑। घृ॒तं दु॑हाते अ॒मृतं॑
प्रपी॑ने। प॒वित्र॑म॒र्को रज॑सो वि॒मानः॑। पु॒नाति॑ दे॒वानां॑ भुव॑नानि
वि॒श्वा। सु॒व॒ज्योति॑र्यशो॒ मह॑त्। अ॒शीम॑हि गा॒धमु॑त प्र॒तिष्ठा॑म्॥१०४॥
चा॒तय॑त श्रीणी॒ताꣳ स॒त्यमा॑हु॒रशीम॑हि ग॒णे कुरु॑ वि॒द्वंणे॑ पि॒तृयाणां॑ अ॒र्को रज॑सो वि॒मान॑स्त्रीणि च॥[९]

उद॑स्ताम्प॒सीत्स॑वि॒ता मि॒त्रो अ॑र्य॒मा। सर्वा॑न॒मित्रा॑न॒वधी॑द्युगे॒न।
बृ॒हन्तं॑ मा॒म॒कर॑द्वी॒रव॑न्तम्। र॒थन्त॑रे श्र॒यस्व॑ स्वाहा॑ पृथि॒व्याम्।
वा॒म॒दे॒व्ये श्र॑यस्व॑ स्वाहा॑ऽन्तरि॑क्षे। बृ॒हति॑ श्र॒यस्व॑ स्वाहा॑ दि॒वि।
बृ॒हता॑ त्वोप॑स्त॒भ्रोमि॑। आ त्वा॑ ददे॒ यश॑से वी॒र्या॑य च। अ॒स्मास्व॑घ्निया
यू॒यं द॑धाथेन्द्रि॒यं पयः॑। यस्तै॑ द्र॒प्सो यस्त॑ उद॒रूषः॑॥१०५॥

दै॒व्यः के॒तुर्वि॑श्वं भुव॑नमावि॒वेश॑। स नः॑ पा॒ह्यरि॑ष्ठ्यै स्वाहा॑।
अनु॑ मा॒ सर्वा॑ य॒ज्ञोऽय॑मे॒तु। वि॒श्वे दे॒वा मरु॑तः सा॒मार्कः॑।
आ॒प्रि॒यश्छ॑न्दाꣳसि नि॒विदो॑ यजूꣳषि। अ॒स्यै पृ॑थि॒व्यै यद्य॑ज्ञियम्।

प्रजापतेर्वर्तनिमनुं वर्तस्व। अनुवीरैरनुं राध्याम् गोभिः। अन्वश्चैरनु
सर्वैरु पुष्टैः। अनुं प्रजयाऽन्विन्द्रियेण॥१०६॥

देवा नो यज्ञमृजुधा नयन्तु। प्रतिक्षेत्रे प्रति तिष्ठामि राष्ट्रे।
प्रत्यश्वेषु प्रति तिष्ठामि गोषु। प्रति प्रजायां प्रति तिष्ठामि भव्यै।
विश्वमन्याऽभि वावृधे। तदन्यस्यामधिश्रितम्। दिवे च विश्वकर्मणे।
पृथिव्यै चाकरं नमः। अस्कान्द्यौः पृथिवीम्। अस्कानृषभो
युवांगाः॥१०७॥

स्कन्नेमा विश्वा भुवना। स्कन्नो यज्ञः प्र जनयतु। अस्कानजनि
प्राजनि। आ स्कन्नाज्जायते वृषा। स्कन्नात्प्र जनिषीमहि। ये देवा
येषामिदं भागधेयं बभूव। येषां प्रयाजा उतानूयाजाः। इन्द्रज्येष्ठेभ्यो
वरुणराजभ्यः। अग्निहोतृभ्यो देवेभ्यः स्वाहा। उत त्या नो दिवा
मृतिः॥१०८॥

अदितिरूत्या गमत्। सा शन्ताची मयस्करत्। अप स्निधः।
उत त्या दैव्या भिषजा। शन्नस्करतो अश्विना। यूयातामस्मद्रपः।
अप स्निधः। शमग्निरग्निभिस्करत्। शन्नस्तपतु सूर्यः। शं वातो
वात्वरपाः॥१०९॥

अप स्निधः। तदित्पदं न विचिकेत विद्वान्। यन्मृतः पुनरप्येति
जीवान्। त्रिवृद्यद्भुवनस्य रथवृत्। जीवो गर्भो न मृतः स जीवात्।
प्रत्यस्मै पिपीषते। विश्वानि विदुषे भर। अरङ्गमाय जग्मवे।
अपश्चाद्वध्वने नरै। इन्दुरिन्दुमवांगात्। इन्दोरिन्द्रोऽपात्। तस्य त

इन्द्रविन्द्रपीतस्य मधुमतः। उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि॥११०॥

उदरुष इन्द्रियेण गा मतिररुपा अंगात्रीणि च॥ [१०]

ब्रह्म प्रतिष्ठा मनसो ब्रह्म वाचः। ब्रह्म यज्ञानां
हविषामाज्यस्य। अतिरिक्तं कर्मणो यच्च हीनम्। यज्ञः
पर्वाणि प्रतिरन्नेति कल्पयन्। स्वाहाकृताऽऽहुतिरेतु देवान्।
आश्रावितमत्याश्रावितम्। वर्षद्वृतमत्यनूक्तं च यज्ञे। अतिरिक्तं
कर्मणो यच्च हीनम्। यज्ञः पर्वाणि प्रतिरन्नेति कल्पयन्।
स्वाहाकृताऽऽहुतिरेतु देवान्॥१११॥

यद्वो देवा अतिपादयानि। वाचा चित्रयंतं देवहेडनम्।
अरायो अस्मां अभिदुच्छुनायते। अन्यत्रास्मन्मरुतस्तन्निधेतन।
ततं म आपस्तदु तायते पुनः। स्वादिष्ठा धीतिरुचथाय शस्यते।
अयं समुद्र उत विश्वभेषजः। स्वाहाकृतस्य समुतृष्णुतर्भुवः।
उद्वयं तमसस्परि। उदुत्यं चित्रम्॥११२॥

इमं मै वरुण तत्त्वां यामि। त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने। त्वमग्ने
अयासि प्रजापते। इमं जीवेभ्यः परिधिं दधामि। मैषान्नुगादपरो
अर्धमेतम्। शतं जीवन्तु शरदः पुरूचीः। तिरो मृत्युं दधतां पर्वतेन।
इष्टेभ्यः स्वाहा वषडनिष्टेभ्यः स्वाहा। भेषजं दुरिष्ट्यै स्वाहा निष्कृत्यै
स्वाहा। दौराध्यै स्वाहा दैवीभ्यस्तनूभ्यः स्वाहा॥११३॥

ऋद्ध्यै स्वाहा समृद्ध्यै स्वाहा। यत इन्द्र भयामहे। ततो नो

अभयं कृधि। मघवञ्छुग्धि तव तन्न ऊतये। वि द्विषो वि मृधो
जहि। स्वस्तिदा विशस्पतिः। वृत्रहा वि मृधो वशी। वृषेन्द्रः पुर
एतु नः। स्वस्तिदा अभयङ्करः। आभिर्गीर्भिर्यदतो न ऊनम्॥११४॥

आप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा
रुजासि। भूयिष्ठभाजो अघं ते स्याम। अनाज्ञातं यदाज्ञातम्।
यज्ञस्य क्रियते मिथु। अग्ने तदस्य कल्पय। त्वं हि वेत्थ
यथातथम्। पुरुषसम्मितो यज्ञः। यज्ञः पुरुषसम्मितः। अग्ने तदस्य
कल्पय। त्वं हि वेत्थ यथातथम्। यत्पाक्त्रा मनसा दीनदक्षा
न। यज्ञस्य मन्वते मर्तासः। अग्निष्टद्धोतां क्रतुविद्विजानन्। यजिष्ठो
देवां ऋतुशो यजाति॥११५॥

देवांश्चित्रं तनूभ्यः स्वाहो नं पुरुषसम्मितोऽग्ने तदस्य कल्पय पञ्च च॥ [११]

यद्देवा देवहेडनम्। देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा
मुञ्चत। ऋतस्यर्तेन मामुत। देवा जीवनकाम्या यत्। वाचा-
ऽनृतमूदिम। अग्निर्मा तस्मादेनसः। गार्हपत्यः प्रमुञ्चतु। दुरिता
यानि चकृम। करोतु मामनेनसम्॥११६॥

ऋतेन द्यावापृथिवी। ऋतेन त्वं सरस्वति। ऋतान्मा
मुञ्चतां हंसः। यदन्यकृतमारिम। सजातशंसादुत वा
जामिशंसात्। ज्यायंसः शंसादुत वा कनीयसः। अनाज्ञातं
देवकृतं यदेनः। तस्मात्त्वमस्माञ्जातवेदो मुमुग्धि। यद्वाचा
यन्मनसा। बाहुभ्यामूरुभ्यामष्टीवज्याम्॥११७॥

शि॒श्जैर्यद॑नृतं च॒कृमा व॒यम्। अ॒ग्निर्मा॒ तस्मा॑दे॒नसः॑।
 यद्ध॑स्ता॒भ्यां च॒कर॒ किल्बि॑षाणि। अ॒क्षाणां॑ व॒श्रुमु॑प॒जिघ्र॑मानः।
 दूरे॑प॒श्या च॑ रा॒ष्ट्रभृ॑च्च। तान्य॑प्स॒रसा॒वनु॑दत्तामृ॒णानि॑। अदी॑व्य॒नृणं॑
 यद॑हं च॒कार॑। यद्वा॑दा॒स्यन्त्सञ्ज॑गारा॒ जने॑भ्यः। अ॒ग्निर्मा॒ तस्मा॑दे॒नसः॑।
 यन्मयि॑ मा॒ता गर्भे॑ स॒ति॥११८॥

ए॒नश्च॑का॒र यत्पि॑ता। अ॒ग्निर्मा॒ तस्मा॑दे॒नसः॑। यदा॑ पि॒पेषं॑ मा॒तरं॑
 पि॒तरम्। पु॒त्रः प्र॑मु॒दितो॒ धयन्। अहि॑सि॒तौ पि॒तरौ॒ मया॒ तत्।
 तद॑ग्रे अ॒नृणो॑ भ॒वामि॑। यद॒न्तरि॑क्षं पृथि॒वीमु॑त द्याम्। यन्मा॑तरं
 पि॒तरं॑ वा जिहि॑सि॒म। अ॒ग्निर्मा॒ तस्मा॑दे॒नसः॑। यदा॑शसा॒ नि॒शसा॒
 यत्प॑रा॒शसा॑॥११९॥

यदे॒नश्च॑कृ॒मा नू॒तनं॑ यत्पु॑रा॒णम्। अ॒ग्निर्मा॒ तस्मा॑दे॒नसः॑। अति॑
 क्रामा॑मि दुरि॒तं यदे॒नः। जहा॑मि रि॒प्रं प॑र॒मे स॒धस्थे॑। यत्र॒ यन्ति॑
 सु॒कृतो॒ नापि॑ दु॒ष्कृतः॑। तमा॒ रोहा॑मि सु॒कृतां॑ नु लो॒कम्। त्रि॒ते
 दे॒वा अ॑मृ॒जतै॑तदे॒नः। त्रि॒त ए॒तन्म॑नु॒ष्येषु॑ मा॒मृजे॑। ततो॑ मा॒ यदि॑
 किञ्चि॑दान॒शे। अ॒ग्निर्मा॒ तस्मा॑दे॒नसः॑॥१२०॥

गा॒रुह॑पत्यः प्र॑मु॒श्चतु॑। दुरि॒ता या॑नि च॒कृम। क॒रोतु॑ मा॒मने॑नसम्।
 दि॒वि जा॒ता अ॒प्सु जा॒ताः। या जा॒ता ओष॑धी॒भ्यः। अथो॒ या
 अ॒ग्निजा॑ आ॒पः। ता नः॑ शु॒न्धन्तु॑ शु॒न्धनीः॑। यदा॑पो॒ नक्तं॑ दुरि॒तं
 च॒रा॑म। यद्वा॑ दि॒वा नू॒तनं॑ यत्पु॑रा॒णम्। हि॒र॑ण्यव॒र्णास्त॑त॒ उत्पु॑नीत

नः। इमं मे वरुण तत्त्वां यामि। त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने। त्वमग्ने
अयासि॥१२१॥

अनेनसंमष्टीवज्याः सति पराशसाऽऽनशैऽग्निर्मा तस्मादेनसः पुनीत नस्त्रीणि च (यदेवा देवा ऋतेन
सजातशःसाद्यद्वाचा यद्वस्ताभ्यामदीव्यं यन्मयि माता यदा पिपेप यदन्तरिक्षं यदाशसाऽति क्रामामि त्रिते
देवा दिवि जाता अप्सु जाता यदापं इमं मे वरुण तत्त्वां यामि त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने त्वमग्ने
अयासि।)॥

[१२]

यत्ते ग्राव्णां चिच्छिदुः सोम राजन्। प्रियाण्यङ्गानि
स्वधिता परूषि। तत्सन्धत्स्वाज्येनोत वर्धयस्व। अनागसो
अधमिथ्सङ्ख्येम। यत्ते ग्रावा बाहुच्युतो अचुच्यवुः। नरो यत्ते
दुदुहुर्दक्षिणेन। तत् आप्यायतां तत्ते। निष्ठायतां देव सोम। यत्ते
त्वचं बिभ्रिदुर्यच्च योनिम्। यदास्थानात्प्रच्युतो वेनसि त्मना॥१२२॥

त्वया तत्सोम गुप्तमस्तु नः। सा नः सन्धासत्परमे व्योमन्।
अहाच्छरीरं पयसा समेत्यं। अन्योन्यो भवति वर्णो अस्य।
तस्मिन्वयमुपहृतास्तव स्मः। आ नो भज सदसि विश्वरूपे।
नृचक्षाः सोम उत शुश्रुगस्तु। मा नो वि हांसीद्भिर आवृणानः।
अनागास्तनुवो वावृधानः। आ नो रूपं वहतु जायमानः॥१२३॥

उपं क्षरन्ति जुह्वो घृतेन। प्रियाण्यङ्गानि तव वर्धयन्तीः। तस्मै ते
सोम नम इद्वषद्व। उपं मा राजन्सुकृते ह्वयस्व। सं प्राणापानाभ्याः
समु चक्षुषा त्वम्। सः श्रोत्रेण गच्छस्व सोम राजन्। यत्त
आस्थितः शमु तत्ते अस्तु। जानीतान्नः सङ्गमने पथीनाम्। एतं

जा॒नी॒ता॒त्प॒र॒मे व्यो॑मन्। वृ॒काः॑ स॒ध॒स्था वि॒द रू॒प॒म॒स्य॥१२४॥

यदा॒गच्छा॑त्प॒थिभि॑र्दे॒व॒यानैः॑। इ॒ष्टा॒पूर्ते॑ कृ॒णु॒तादा॒विर॑स्मै।
अरि॑ष्ठो राज॒न्नग॒दः परे॑हि। नम॑स्ते अस्तु चक्ष॑से रघू॒यते।
नाक॑मारो॒ह स॒ह यज॑मानेन। सूर्य॑ गच्छ॒तात्प॒र॒मे व्यो॑मन्। अभू॑द्दे॒वः
स॒वि॒ता व॒न्द्यो॒नु नः॑। इ॒दानी॒महं॑ उप॒वाच्यो॑ नृभिः॑। वि॒ यो रत्ना॑
भज॑ति मान॒वेभ्यः॑। श्रेष्ठ॑ नो अत्र द्रवि॑णं यथा दध॑त्। उप॑
नो मि॒त्रावरु॑णाविहा॒वत॑म्। अ॒न्वादी॑ध्याथामि॒ह नः॑ सखा॒या।
आ॒दि॒त्यानां॑ प्रसि॑तिर्हे॒तिः। उ॒ग्रा श॒तापा॑ष्ठा घ॒विषा॑ परि॑ णो
वृण॑क्तु। आप्या॑यस्व॒ सन्तैः॥१२५॥

त्मना जायमानोऽस्य दधत्पञ्च च॥ [१३]

यदि॑दी॒क्षे मन॑सा॒ यच्च॑ वा॒चा। यद्वा॑ प्रा॒णैश्चक्षु॑षा॒ यच्च॑
श्रोत्रे॑ण। यद्रेत॑सा मिथु॒नेना॒प्या॒त्मना॑। अ॒द्भ्यो लो॒का द॑धिरे॒ तेज॑
इन्द्रि॒यम्। शु॒क्रा दी॒क्षायै॑ तप॑सो वि॒मोच॑नीः। आपो॑ वि॒मो॒क्त्रीर्म॒यि
तेज॑ इन्द्रि॒यम्। यदृ॒चा साम्ना॑ यजु॑षा। प॒शूनां॑ च॒र्मन् ह॒विषा॑
दिदी॒क्षे। यच्छ॒न्दोभि॒रोष॑धीभिर्वन॒स्पतौ॑। अ॒द्भ्यो लो॒का द॑धिरे॒ तेज॑
इन्द्रि॒यम्॥१२६॥

शु॒क्रा दी॒क्षायै॑ तप॑सो वि॒मोच॑नीः। आपो॑ वि॒मो॒क्त्रीर्म॒यि तेज॑
इन्द्रि॒यम्। येन॑ ब्र॒ह्म येन॑ क्षत्रम्। येनेन्द्रा॒ग्नी प्र॒जाप॑तिः सोमो वरु॑णो
येन॑ राजा॑। विश्वे॑ दे॒वा ऋष॑यो येन॑ प्रा॒णाः। अ॒द्भ्यो लो॒का द॑धिरे॒ तेज॑
इन्द्रि॒यम्। शु॒क्रा दी॒क्षायै॑ तप॑सो वि॒मोच॑नीः। आपो॑ वि॒मो॒क्त्रीर्म॒यि

तेजं इन्द्रियम्। अ॒पां पु॒ष्पंम॒स्योष॑धीना॒५ रसः॑। सोम॑स्य प्रि॒यं धाम॑॥१२७॥

अ॒ग्नेः प्रि॒यत॑म॒५ ह॒विः स्वाहा॑। अ॒पां पु॒ष्पंम॒स्योष॑धीना॒५ रसः॑। सोम॑स्य प्रि॒यं धाम॑। इन्द्र॑स्य प्रि॒यत॑म॒५ ह॒विः स्वाहा॑। अ॒पां पु॒ष्पंम॒स्योष॑धीना॒५ रसः॑। सोम॑स्य प्रि॒यं धाम॑। विश्वे॑षां दे॒वानां॑ प्रि॒यत॑म॒५ ह॒विः स्वाहा॑। व॒य॒५ सोम॑ व्र॒ते तव॑। मन॑स्त॒नूषु॑ पिप्र॑तः। प्र॒जाव॑न्तो अशीमहि॥१२८॥

दे॒वेभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑। सो॒म्येभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑। क॒व्येभ्यः॑ पि॒तृभ्यः॑ स्वाहा॑। दे॒वांस॑ इ॒ह मा॑दयध्वम्। सो॒म्यांस॑ इ॒ह मा॑दयध्वम्। क॒व्यांस॑ इ॒ह मा॑दयध्वम्। अन॑न्तरिताः पि॒तरः॑ सो॒म्याः सोम॑पी॒थात्। अपै॑तु मृ॒त्युर॒मृतं॑ न॒ आगन्। वैव॑स्व॒तो नो॒ अभ॑यं कृ॒णोतु। पूर्णं॑ वन॒स्पते॑रिव॥१२९॥

अ॒भि नः॑ शी॒यता॒॑५ र॒यिः। सच॑तां नः॒ शची॑पतिः। परं॑ मृ॒त्यो अनु॑ परे॒हि पन्था॑म्। यस्ते॒ स्व इत॑रो दे॒व्याना॑त्। चक्षु॑ष्मते शृ॒ण्वते॑ ते॒ ब्रवी॑मि। मा नः॑ प्र॒जा॒५ री॒रिषो॑ मोत वी॒रान्। इ॒दमू॑नु श्रेयो॒वसान॑माग॒न्म। यद्गो॑जिद्धं न जिदंश्च जिद्यत्। पूर्णं॑ वन॒स्पते॑रिव। अ॒भि नः॑ शी॒यता॒॑५ र॒यिः। सच॑तां नः॒ शची॑पतिः॥१३०॥
वन॒स्पता॑वृ॒द्धो लो॒का द॑धिरे तेजं इन्द्रियं धामाशीमहीवाभिः शीयता॒५ र॒यिर॑कं च॥—[१४]

सर्वान् यद्विष्यण्णेन वि वै याः पुरस्ताद्देवां देवेषु परिस्तृणीत सक्षेदं यदस्य पारंऽनागस उदस्ताम्पसीद्वहं प्रतिष्ठा यद्देवा यत्ते ग्रावणा यद्दिदोक्षे चतुर्दश॥१४॥
सर्वान्भूतिमेव यामेवापस्वाहुतिं व्रतानां पर्णवल्कः सोम्यानामस्मिन् यज्ञेऽग्रे यो नो ज्योग्जीवाः परोरंजाः

प्रतेमहे ब्रह्मं प्रतिष्ठा गार्हपत्यस्त्रिंशदुत्तरशतम्॥१३०॥
 सर्वाञ्छचीपतिः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके सप्तमः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

साङ्गहृण्येष्ट्या यजते। इमाञ्जनता९ सङ्गहानीति। द्वादशारत्नी
रशना भवति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवाव रुन्धे। मौञ्जी
भवति। ऊर्वै मुञ्जाः। ऊर्जमेवाव रुन्धे। चित्रा नक्षत्रं भवति। चित्रं
वा एतत्कर्म॥१॥

यदश्वमेधः समृद्धौ। पुण्यं नाम देवयजनमध्यवस्यति।
पुण्यामेव तेन कीर्तिमभि जयति। अपदातीनृत्विजः समावहन्त्या
सुब्रह्मण्यायाः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। केशश्मश्रु वपते।
नखानि नि कृन्तते। दतो धावते। स्नाति। अहतं वासः परिधत्ते।
पाप्मनोऽपहत्यै। वाचं यत्वोप वसति। सुवर्गस्य लोकस्य गुप्त्यै।
रात्रिं जागरयन्त आसते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥२॥

कर्म धत्ते पञ्च च॥ [१]

चतुष्टय्य आपो भवन्ति। चतुः शफो वा अश्वः प्राजापत्यः
समृद्धौ। ता दिग्भ्यः समाभृता भवन्ति। दिक्षु वा आपः। अन्नं वा
आपः। अद्ध्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते। तदव रुन्धे।
तासु ब्रह्मौदनं पचति। रेत एव तद्दधाति॥३॥

चतुः शरावो भवति। दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति। उभयतोरुक्रमौ
भवतः। उभयत एवास्मिन्नुचं दधाति। उद्धरति श्रुत्वाय।

स॒र्पि॒ष्वा॑न्भवति मे॒ध्य॒त्वाय॑। च॒त्वार॑ आ॒र्षे॒याः प्रा॒श्न॑न्ति। दि॒शामे॒व
ज्योति॑षि जुहोति। च॒त्वारि॑ हि॒र॑ण्यानि ददाति। दि॒शामे॒व
ज्योती॑ः॒ष्य॒व॑ रुन्धे॥४॥

यदाज्यंमुच्छिष्यते। तस्मिन् रश्नान्युनत्ति। प्रजापतिर्वा
ओ॒दनः॑। रे॒त आ॒ज्यम्। यदाज्ये रश्नान्युनत्ति। प्रजापतिमेव
रेत॑सा॒ सम॑र्धयति। द॒र्भ॒मयी॑ रश्ना भवति। बहु॒ वा ए॒ष कु॑च॒रो
मे॒ध्यमु॑प॒गच्छ॑ति। यदश्वः॑। पु॒वि॒त्रं वै द॒र्भाः॥५॥

यद्वर्भमयी रश्ना भवति। पुनात्येवैनम्। पूतमेनं मेध्यमा
ल॑भते। अश्व॑स्य॒ वा आ॒ल॑ब्धस्य महि॒मोद॑क्रामत्। स म॒ह॒र्त्वि॒जः
प्रा॒वि॒शत्। तन्म॒ह॒र्त्वि॒जां म॒ह॒र्त्वि॒क्तम्। यन्म॒ह॒र्त्वि॒जः प्रा॒श्न॑न्ति।
म॒हि॒मा॒नमे॒वास्मि॑न्तद॑धाति। अश्व॑स्य॒ वा आ॒ल॑ब्धस्य॒ रे॒त उ॑द॑क्रामत्।
तथ्सु॒वर्ण॑ः॒ हि॒र॑ण्यमभवत्। यथ्सु॒वर्ण॑ः॒ हि॒र॑ण्यं ददाति। रे॒त ए॒व
तद॑धाति। ओ॒द॒ने द॑दाति। रे॒तो वा ओ॒दनः॑। रे॒तो हि॒र॑ण्यम्।
रे॒तसै॒वास्मि॑न्ने॒तो द॑धाति॥६॥

दधाति रुन्धे दर्भा अंभवत्थद च॥ [२]

यो वै ब्रह्म॑णे दे॒वेभ्यः॑ प्रजाप॑तयेऽप्रति॒प्रो॒च्याश्वं॑ मे॒ध्यं ब॒ध्नाति॑।
आ दे॒वता॑भ्यो वृ॒श्च्यते॑। पा॒पी॒यान्भवति॑। यः प्र॑ति॒प्रो॒च्यं। न दे॒वता॑भ्य
आवृ॑श्च्यते। व॒सी॒यान्भवति॑। यदाह॑। ब्रह्म॑न्नश्वं मे॒ध्यं भ॑न्थस्यामि
दे॒वेभ्यः॑ प्रजाप॑तये तेन॑ रा॒ध्यास॑मिति। ब्रह्म॑ वै ब्रह्मा। ब्रह्म॑ण ए॒व
दे॒वेभ्यः॑ प्रजाप॑तये प्रति॒प्रो॒च्याश्वं॑ मे॒ध्यं ब॒ध्नाति॑॥७॥

न देवताभ्य आ वृश्च्यते। वसीयान्भवति। देवस्य त्वा सवितुः
 प्रसव इति रशनामादत्ते प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ
 हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। व्यृद्धं
 वा एतद्यज्ञस्य। यदयजुष्केण क्रियते। इमामगृभ्णत्रशनामृतस्ये-
 त्यधि वदति यजुष्कृत्यै। यज्ञस्य समृद्धौ॥८॥

तदाहुः। द्वादशारत्नी रशना कर्तव्या(३) त्रयोदशारत्नी(३)-
 रिति। ऋषभो वा एष ऋतूनाम्। यथ्संवत्सरः। तस्य त्रयोदशो
 मासो विष्टपम्। ऋषभ एष यज्ञानाम्। यदश्वमेधः। यथा
 वा ऋषभस्य विष्टपम्। एवमेतस्य विष्टपम्। त्रयोदशमरत्निं
 रशनायामुपा दधाति॥९॥

यथर्षभस्य विष्टपं सङ्स्करोति। तादृगेव तत्। पूर्वं आयुषि
 विदथेषु कव्येत्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति। तया देवाः सुतमा
 बभूवुरित्याह। भूतिमेवोपावर्तते। ऋतस्य सामन्त्सरमारपन्तीत्याह।
 सत्यं वा ऋतम्। सत्येनैवैनमृतेनारभते। अभिधा असीत्याह॥१०॥

तस्मादश्वमेधयाजी सर्वाणि भूतान्यभि भवति। भुवनमसी-
 त्याह। भूमानमेवोपैति। यन्ताऽसीत्याह। यन्तारमेवैनं करोति।
 धर्ताऽसीत्याह। धर्तारमेवैनं करोति। सोऽग्निं वैश्वानरमित्याह।
 अग्नावेवैनं वैश्वानरे जुहोति। सप्रथसमित्याह॥११॥

प्रजयैवैनं पशुभिः प्रथयति। स्वाहाकृत इत्याह। होमं

ए॒वा॒स्यैषः। पृ॒थि॒व्यामि॒त्याह। अ॒स्यामे॒वैनं॑ प्र॒तिष्ठा॑पयति।
 य॒न्ता रा॒ज्यन्ता॑ऽसि॒ यम॑नो ध॒र्ताऽसि॑ ध॒रुण॑ इत्या॒ह।
 रू॒पमे॒वा॒स्यैत॑न्महि॒मानं॑ व्याच॑ष्टे। कृ॒ष्ये त्वा॒ क्षेमा॑य त्वा
 र॒य्यै त्वा पो॑षाय त्वेत्या॒ह। आ॒मे॒वैता॑मा शा॒स्ते। स्व॒गा त्वा दे॒वेभ्य॑
 इत्या॒ह। दे॒वेभ्य॑ ए॒वैनं॑ स्व॒गा क॑रोति। स्वाहा॑ त्वा प्र॒जाप॑तय
 इत्या॒ह। प्रा॒जाप॑त्यो वा अश्वः॑। यस्या॑ ए॒व दे॒वता॑या आल॒भ्यते॑।
 तयै॒वैनं॑ स॒मर्ध॑यति॥१२॥

ब॒भ्रा॒ति स॒मृ॒द्धा उ॒पाद॑धात्य॒सीत्या॑ह स॒प्रथ॑स॒मित्या॑ह दे॒वेभ्य॑ इत्या॒ह पञ्च॑ च॥ [३]

यः पि॒तुर॑नु॒जायाः॑ पु॒त्रः। स पु॒रस्ता॑न्नयति। यो मा॒तुर॑नु॒जायाः॑
 पु॒त्रः। स प॒श्चान्न॑यति। विष्व॑श्चमे॒वास्मा॑त्पा॒प्मानं॑ विवृ॑हतः। यो अ॒र्वन्तं॑
 जिघा॑सति॒ तम॒भ्यमी॑ति॒ वरु॑ण इति॒ श्वानं॑ चतुर॒क्षं प्र॑सौति। पु॒रो
 म॒र्तः पु॒रः श्वे॑ति॒ शुनं॑श्चतुर॒क्षस्य॑ प्रह॑न्ति। श्वे॒व वै पा॒प्मा भ्रातृ॑व्यः।
 पा॒प्मानं॑मे॒वा॒स्य भ्रातृ॑व्यं ह॑न्ति। सै॒ध्रकं॑ मु॒सलं॑ भवति॥१३॥

क॒र्मक॑र्मे॒वास्मै॑ साधयति। पौ॒श्च॒ले॒यो ह॑न्ति। पु॒श्च॒ल्वां
 वै दे॒वाः शुचं॑ न्य॒दधुः॑। शु॒चैवा॒स्य शुचं॑ ह॑न्ति। पा॒प्मा वा
 ए॒तमी॑प्स॒तीत्या॑हुः। यो॑ऽश्वमे॒धेन॑ यज॑त इति॒ अश्व॑स्याध॒स्पद॑मु॒पा॑स्यति। व॒ज्री वा अश्वः॑ प्रा॒जाप॑त्यः। व॒ज्रेणै॒व पा॒प्मानं॑
 भ्रातृ॑व्यम॒वक्रा॑मति। द॒क्षिणा॑ऽपं प्लावयति॥१४॥

पा॒प्मानं॑मे॒वास्मा॑च्छ॒र्मल॑मपं प्लावयति। ऐ॒षी॒क उ॑दू॒हो
 भ॑वति। आयु॒र्वा इ॒षीकाः॑। आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधति। अ॒मृतं॑ वा

इषीकाः। अमृतमेवास्मिन्दधति। वेतसशाखोपसम्बद्धा भवति।
 अप्सुयोनिर्वा अश्वः। अप्सुजो वेतसः। स्वादेवैनं योनेर्निर्मिमीते।
 पुरस्तात्प्रत्यश्चमभ्युदूहति। पुरस्तादेवास्मिन्प्रतीच्यमृतं दधाति।
 अहं च त्वं च वृत्रहन्निति ब्रह्मा यजमानस्य हस्तं गृह्णाति।
 ब्रह्मक्षत्रे एव सन्दधाति। अभिक्त्वेन्द्र भूरधज्मन्नित्यध्वर्युर्यजमानं
 वाचयत्यभिजित्यै॥१५॥

भवति प्लावयति मिमीते पञ्च च॥

[४]

चत्वारं ऋत्विजः समुक्षन्ति। आभ्य एवैनं चतसृभ्यो
 दिग्भ्योऽभि समीरयन्ति। शतेन राजपुत्रैः सहाध्वर्युः। पुरस्तात्-
 प्रत्यङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं राजा वृत्रं
 वेध्यादिति। राज्यं वा अध्वर्युः। क्षत्रं राजपुत्रः। राज्ये-
 नैवास्मिन्क्षत्रं दधाति। शतेनाराजभिरुग्रैः सह ब्रह्मा॥१६॥

दक्षिणत उदङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
 राजाऽप्रतिधृष्योऽस्त्विति। बलं वै ब्रह्मा। बलमराजोग्रः।
 बलेनैवास्मिन्बलं दधाति। शतेन सूतग्रामणिभिः सह होता।
 पश्चात्प्राङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं राजाऽस्यै
 विशः॥१७॥

बहुग्वे बहुश्वायै बहुजाविकायै। बहुव्रीहियवायै बहुमाष-
 तिलायै। बहुहिरण्यायै बहुहस्तिकायै। बहुदासपूरुषायै रयिमत्यै

पुष्टिमत्यै। ब॒हुराय॒स्योषायै॑ राजा॒स्त्विति॑। भू॒मा वै होता॑। भू॒मा
सू॒तग्राम॒ण्यः। भूमै॒वास्मिन्भू॒मानं॑ दधाति। श॒तेन॑ क्षत्तसङ्ग॒हीतृभिः॑
स॒होद्गा॒ता। उ॒त्तर॒तो दक्षि॑णा तिष्ठ॒न्प्रोक्ष॑ति॥१८॥

अ॒नेना॒श्वेन॒ मे॒ध्येने॒ष्ट्वा। अ॒य॑ राजा॒ सर्व॑मायु॒रेत्वि॑ति।
आयु॒र्वा उ॒द्गा॒ता। आयुः॑ क्षत्तसङ्ग॒हीता॑रः। आयु॒षैवास्मि॒न्नायु॑र्दधाति।
श॒त॑ श॒तं भव॑न्ति। श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑ श॒तेन्द्रि॑यः। आयु॒ष्येवेन्द्रि॑ये
प्रति॑ तिष्ठति। च॒तुः श॒ता भ॑वन्ति। च॒तस्रो॑ दि॒शः। दि॒क्ष्वे॒व प्रति॑
तिष्ठति॥१९॥

ब्रह्मा विश उ॒क्षति॑ दि॒श ए॒कं च॥ [५]

यथा॒ वै ह॒विषो॑ गृही॒तस्य॑ स्क॒न्दति॑। ए॒वं वा ए॒तद॒श्वस्य॑
स्क॒न्दति॑। यन्नि॒क्तम॒नाल॒ब्धमु॒त्सृज॑न्ति। यथ॒स्तो॒क्या अ॒न्वाह॑।
स॒र्वहु॑तमे॒वैनं॑ करो॒त्यस्क॑न्दाय। अ॒स्क॑न्न॒१ हि तत्। यद्धु॒तस्य॑
स्क॒न्दति॑। स॒हस्र॑मन्वा॒ह। स॒हस्र॑स॒म॒मितः॑ सुव॒र्गो लो॒कः। सुव॒र्गस्य॑
लो॒कस्या॒भिर्जि॑त्यै॥२०॥

यत्प॒रि॒मिता॑ अनुब्रूयात्। प॒रि॒मि॒तम॑व॒ रुन्धी॑त। अ॒प॒रि॒मिता॑
अन्वा॒ह। अ॒प॒रि॒मि॒तः सुव॒र्गो लो॒कः। सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै।
स्तो॒क्या जु॑होति। या ए॒व वर्ष्वा॑ आ॒पः। ता अ॒व॒ रुन्धे॑। अ॒स्यां
जु॑होति। इ॒यं वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः॥२१॥

अ॒स्यामे॒वैनाः॑ प॒रि॒ष्ठाप॑यति। उ॒वाच॑ ह प्र॒जाप॑तिः। स्तो॒क्यासु॑

वा अ॒हम॑श्चमे॒धः स॒स्थि॑स्थापयामि। तेन॒ ततः॑ स॒स्थि॑स्ति॒तेन॑
चरा॒मीति॑। अ॒ग्नये॑ स्वाहेत्या॒ह। अ॒ग्नय॑ ए॒वैनं॑ जुहोति। सोमा॑य
स्वाहेत्या॒ह। सोमा॑यै॒वैनं॑ जुहोति। स॒वित्रे॑ स्वाहेत्या॒ह। स॒वित्र॑ ए॒वैनं॑
जुहोति॥ २२॥

सर॑स्वत्यै स्वाहेत्या॒ह। सर॑स्वत्या ए॒वैनं॑ जुहोति। पू॒ष्णे
स्वाहेत्या॒ह। पू॒ष्ण ए॒वैनं॑ जुहोति। बृह॑स्पतये स्वाहेत्या॒ह।
बृह॑स्पतय ए॒वैनं॑ जुहोति। अ॒पां मोदा॑य स्वाहेत्या॒ह। अ॒द्ध्य ए॒वैनं॑
जुहोति। वा॒यवे॑ स्वाहेत्या॒ह। वा॒यवं॑ ए॒वैनं॑ जुहोति॥ २३॥

मि॒त्राय॑ स्वाहेत्या॒ह। मि॒त्रायै॑वैनं जुहोति। वरु॑णाय स्वाहेत्या॒ह।
वरु॑णायै॒वैनं॑ जुहोति। ए॒ताभ्य॑ ए॒वैनं॑ दे॒वता॑भ्यो जुहोति। दश॑दश
स॒म्पाद॑ जुहोति। दशा॑क्षरा वि॒राट्। अ॒न्नं वि॒राट्। वि॒राजै॑वान्नाद्य॒मव॑
रु॒न्धे। प्र वा ए॒षोऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वते। यः परा॑ची॒राहु॑तीर्जुहोति। पुनः॑
पुनर॑भ्यावर्तं जुहोति। अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॒ति ति॑ष्ठति। ए॒तां ह
वाव सो॑ऽश्चमे॒धस्य॑ स॒स्थि॑तिमुवाचास्क॒न्दाय॑। अस्क॑न्नं हि तत्।
यद्य॑ज्ञस्य स॒स्थि॑तस्य स्क॒न्दति॑॥ २४॥

अभिजित्यै वैश्वानरः संवित्र एवैनं जुहोति वायवं एवैनं जुहोति च्यवते षट् च॥ ———— [६]

प्र॒जाप॑तये त्वा जुष्टं प्रोक्षा॒मीति॑ पुरस्ता॑त्प्रत्यङ्मि॒ष्टन्प्रोक्ष॑ति।
प्र॒जाप॑तिर्वै दे॒वाना॑मन्ना॒दो वी॒र्या॑वान्। अ॒न्नाद्य॑मे॒वास्मि॑न्वी॒र्यं द॑धाति।
तस्मा॑दश्वः पशूनाम॑न्ना॒दो वी॒र्या॑वत्तमः। इन्द्रा॑ग्निभ्यां त्वेति॑ दक्षिण॒तः।

इन्द्रा॑ग्री॒ वै दे॒वाना॑मोजि॒ष्ठौ बलि॑ष्ठौ। ओज॑ ए॒वास्मि॒न्बलं॑ दधाति।
तस्मा॑दश्वः पशूना॑मोजि॒ष्ठो बलि॑ष्ठः। वा॒यवे॒ त्वेति॑ प॒श्चात्। वा॒युर्वै
दे॒वाना॑मा॒शुः सा॑रसा॒रित॑मः॥२५॥

ज॒वमे॒वास्मि॑न्दधाति। तस्मा॑दश्वः पशूना॑मा॒शुः सा॑रसा॒रित॑मः।
विश्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॒ इत्यु॑त्तरतः। विश्वे॒ वै दे॒वा दे॒वानां॑
यश॑स्वित॑माः। यश॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। तस्मा॑दश्वः पशूनां॑
यश॑स्वित॑मः। दे॒वेभ्य॒स्त्वेत्य॑धस्तात्। दे॒वा वै दे॒वाना॑मप॑चिततमाः।
अप॑चितिमे॒वास्मि॑न्दधाति। तस्मा॑दश्वः पशूना॑मप॑चिततमः॥२६॥

सर्वे॑भ्यस्त्वा दे॒वेभ्य॒ इत्यु॑परि॒ष्ठात्। सर्वे॒ वै दे॒वास्त्विषि॑मन्तो
हर॑स्विनः। त्विषि॑मे॒वास्मिन् हरो॑ दधाति। तस्मा॑दश्वः पशूनां॑
त्विषि॑मान् हर॑स्वित॑मः। दि॒वे त्वाऽन्तरि॑क्षाय त्वा पृथि॒व्यै
त्वेत्या॑ह। ए॒भ्य ए॒वैनं॑ लो॒केभ्यः॒ प्रोक्ष॑ति। स॒ते त्वाऽस॑ते
त्वाऽद्भ्य॑स्त्वौष॑धीभ्यस्त्वा विश्वे॑भ्यस्त्वा भू॒तेभ्य॒ इत्या॑ह।
तस्मा॑दश्वमे॒धया॑जिनः॒ सर्वा॑णि भू॒तान्यु॑पजीवन्ति। ब्र॒ह्मवा॑दिनो
वदन्ति। यत्प्रा॑जाप॒त्योऽश्वः॑। अथ॒ कस्मा॑देनम॒न्याभ्यो॑ दे॒वता॑भ्योऽपि
प्रोक्ष॑तीति। अश्वे॒ वै सर्वा॑ दे॒वता॑ अ॒न्वाय॑न्ताः। तं यद्विश्वे॑भ्यस्त्वा
भू॒तेभ्य॒ इति॑ प्रोक्ष॑ति। दे॒वता॑ ए॒वास्मि॑न्न॒न्वा या॑तयति। तस्मा॑दश्वे
सर्वा॑ दे॒वता॑ अ॒न्वाय॑न्ताः॥२७॥

सा॒रसा॒रित॑मोऽप॑चिततमः प्राजाप॒त्योऽश्वः पञ्च॑ च॥

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य
स्कन्दति। यत्प्रोक्षितमनालब्धमुत्सृजन्ति। यदश्वचरितानि
जुहोति। सर्वहुतमेवैनं करोत्यस्कन्दाय। अस्कन्त्रं हि तत्।
यद्धुतस्य स्कन्दति। ईङ्काराय स्वाहेङ्कृताय स्वाहेत्याह। एतानि वा
अश्वचरितानि। चरितैरेवैनं समर्धयति॥२८॥

तदाहुः। अनाहुतयो वा अश्वचरितानि। नैता होतव्या इति।
अथो खल्वाहुः। होतव्या एव। अत्र वावैवं विद्वानश्वमेधं
संस्थापयति। यदश्वचरितानि जुहोति। तस्माद्धोतव्या इति।
बहिर्धा वा एनमेतदायतनादधाति। भ्रातृव्यमस्मै जनयति॥२९॥

यस्यानायतनं न्यत्राग्रेराहुतीर्जुहोति। सावित्रिया इष्ट्याः
पुरस्तात्स्विष्टकृतः। आहुवनीयेऽश्वचरितानि जुहोति। आयतनं
एवास्याऽऽहुतीर्जुहोति। नास्मै भ्रातृव्यं जनयति। तदाहुः। यज्ञ-
मुखेयं जमुखे होतव्याः। यज्ञस्य क्लृप्त्यै। सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या
इति। अथो खल्वाहुः॥३०॥

यद्यज्ञमुखेयं जमुखे जुहुयात्। पशुभिर्यजमानं व्यर्धयेत्।
अवं सुवर्गाल्लोकात्पद्येत। पापीयान्श्वस्यादिति। सकृदेव होतव्याः।
न यजमानं पशुभिर्यर्धयति। अभि सुवर्गं लोकं जयति।
न पापीयान्भवति। अष्टाचत्वारिंशतमश्वरूपाणि जुहोति।
अष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती। जागतोऽश्वः प्राजापत्यः समृद्धौ।

एकमतिरिक्तं जुहोति। तस्मादेकः प्रजास्वर्धुकः॥३१॥

अर्धयति जनयति खल्वाहर्जगती त्रीणि च॥ [८]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्याह। इयं वै माता। असौ पिता। आभ्यामेवैनं परिददाति। अश्वोऽसि हयोऽसीत्याह। शास्त्येवैनमेतत्। तस्माच्छिष्टाः प्रजा जायन्ते। अत्योऽसीत्याह। तस्मादश्वः सर्वान्पशूनत्येति। तस्मादश्वः सर्वेषां पशूनां श्रेष्ठ्यं गच्छति॥३२॥

प्र यशः श्रेष्ठ्यमाप्नोति। य एवं वेद। नरोऽस्यर्वाऽसि सतिरसि वाज्यंसीत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। ययुर्नामासीत्याह। एतद्वा अश्वस्य प्रियं नामधेयम्। प्रियेणैवैनं नामधेयेनाभि वंदति। तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य। नाम्ना चेदध्वयेते। मित्रमेव भवतः॥३३॥

आदित्यानां पत्वाऽन्विहीत्याह। आदित्यानेवैनं गमयति। अग्नये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्यामिति पूर्वहोमां जुहोति। पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमिति क्रामति। भूरसि भुवे त्वा भव्याय त्वा भविष्यते त्वेत्युत्सृजति सर्वत्वाय। देवा आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वं मेधाय प्रोक्षितं गोपायतेत्याह। शतं वै तल्प्या राजपुत्रा देवा आशापालाः। तेभ्य एवैनं परि ददाति। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतं गन्तोः। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमतिः स्वाहेति चतृषु पथ्सु जुहोति॥३४॥

ए॒ता वा अ॒श्वस्य॑ बन्ध॑नम्। ताभि॑रे॒वैनं॑ ब॒ध्नाति॑। तस्मा॒दश्वः॑
प्रमु॑क्तो बन्ध॑नमा गच्छति। तस्मा॒दश्वः॑ प्रमु॑क्तो बन्ध॑नं न ज॒हाति॑।
रा॒ष्ट्रं वा अ॒श्वमे॑धः। रा॒ष्ट्रे खलु॑ वा ए॒ते व्याय॑च्छन्ते। येऽश्वं॑ मे॒ध्यं
रक्ष॑न्ति। तेषां॑ य उ॒दृचं॑ गच्छ॑न्ति। रा॒ष्ट्रादे॒व ते रा॒ष्ट्रं गच्छ॑न्ति। अथ॒
य उ॒दृचं॑ न गच्छ॑न्ति॥३५॥

रा॒ष्ट्रादे॒व ते व्य॑वच्छिद्यन्ते। परा॒ वा ए॒ष सि॑च्यते। योऽबु॑लो-
ऽश्वमे॑धेन॒ यज॑ते। यद॒मित्रा॑ अ॒श्वं वि॑न्देरन्। ह॒न्येता॑स्य य॒ज्ञः। च॒तुः
श॒ता र॑क्षन्ति। य॒ज्ञस्याघा॑ताय। अथा॒न्यमा॒नीय॑ प्रोक्षे॑युः। सैव ततः॑
प्राय॑श्चित्तिः॥३६॥

गच्छति भवतः पशु जुहोति न गच्छन्ति नव च॥ [९]

प्र॒जाप॑तिरकामयताश्वमे॒धेन॑ यजे॒येति॑। स तपो॑ऽतप्यत। तस्य॑
तेपा॒नस्य॑। स॒प्तात्म॑नो॒ देवता॑ उद॑क्रामन्। सा दी॒क्षाऽभ॑वत्। स
ए॒तानि॑ वैश्वदे॒वान्य॑पश्यत्। तान्य॑ जुहोत्। तैर्वै स दी॒क्षामवा॑रुन्ध।
यद्वै॑श्वदे॒वानि॑ जुहोति। दी॒क्षामे॒व तैर्यज॑मानोऽव॑ रुन्धे॥३७॥

स॒प्त जु॑होति। स॒प्त हि॒ ता दे॒वता॑ उद॑क्रामन्। अ॒न्वहं॑
जुहोति। अ॒न्वहमे॒व दी॒क्षामव॑ रुन्धे। त्रीणि॑ वैश्वदे॒वानि॑ जुहोति।
च॒त्वार्यौ॑र्ब्रह्म॒णानि॑। स॒प्त स॒म्पद्य॑न्ते। स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः प्रा॒णाः।
प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षामव॑ रुन्धे॥३८॥

एक॑विंशतिं वैश्वदे॒वानि॑ जुहोति। एक॑विंशतिर्वै दे॒वलो॑काः।
द्वाद॑श॒ मासाः॒ पञ्च॑त॒र्विः। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दित्य

एकविंशः। एष सुवर्गो लोकः। तद्वैव्यं क्षत्रम्। सा श्रीः। तद्वध्नस्य
विष्टपम्। तत्स्वाराज्यमुच्यते॥३९॥

त्रिंशतमौद्बहणानि जुहोति। त्रिंशदक्षरा विराट्। अन्नं
विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। त्रेधा विभज्य देवतां जुहोति।
त्र्यावृतो वै देवाः। त्र्यावृत इमे लोकाः। एषां लोकानामाप्त्यै। एषां
लोकानां क्लृप्त्यै। अप वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति॥४०॥

यो दीक्षामतिरेचयति। सप्ताहं प्रचरन्ति। सप्त वै शीर्षण्याः
प्राणाः। प्राणा दीक्षा। प्राणैरेव प्राणान्दीक्षामव रुन्धे। पूर्णाहुतिमुत्तमां
जुहोति। सर्वं वै पूर्णाहुतिः। सर्वमेवाप्नोति। अथो इयं वै पूर्णाहुतिः।
अस्यामेव प्रति तिष्ठति॥४१॥

रुन्धे प्राणान्दीक्षामव रुन्ध उच्यते क्रामन्ति तिष्ठति॥ [१०]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। तं सृष्टं न किञ्चनोदयच्छत्।
तं वैश्वदेवान्येवोदयच्छन्। यद्वैश्वदेवानि जुहोति। यज्ञस्योद्यत्यै।
स्वाहाऽऽधिमाधीताय स्वाहा। स्वाहाऽधीतं मनसे स्वाहा।
स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा। काय स्वाहा कस्मै स्वाहा।
कतमस्मै स्वाहेति प्राजापत्ये मुख्ये भवतः। प्रजापतिमुखाभिरेवैनं
देवताभिरुद्यच्छते॥४२॥

अदित्यै स्वाहाऽदित्यै मूह्यै स्वाहाऽदित्यै सुमृडीकायै
स्वाहेत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या एवैनं प्रतिष्ठायोद्यच्छते।

सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै
 स्वाहेत्याह। वाग्वै सरस्वती। वाचैवैनमुद्यच्छते। पूष्णे स्वाहा पूष्णे
 प्रपृथ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहेत्याह। पशवो वै पूषा।
 पशुभिरेवैनमुद्यच्छते। त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे
 पुरुरूपाय स्वाहेत्याह। त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपकृत्।
 रूपमेव पशुषु दधाति। अथो रूपैरेवैनमुद्यच्छते। विष्णवे स्वाहा
 विष्णवे निखुर्यपाय स्वाहा विष्णवे निभूयपाय स्वाहेत्याह।
 यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञायैवैनमुद्यच्छते। पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति।
 प्रत्युत्तब्ध्यै सयत्वाय॥४३॥

यच्छते पुरुरूपाय स्वाहेत्याहाद्यौ च॥ [११]

सावित्रमष्टाकपालं प्रातर्निर्वपति। अष्टाक्षरा गायत्री।
 गायत्रं प्रातः सवनम्। प्रातः सवनादेवैनं गायत्रियाश्छन्दसोऽधि
 निर्मिमीते। अथो प्रातः सवनमेव तेनाऽऽप्नोति। गायत्रीं छन्दः।
 सवित्रे प्रसवित्र एकादशकपालं मध्यन्दिने। एकादशाक्षरा
 त्रिष्टुप्। त्रैष्टुभं माध्यं दिनं सवनम्। माध्यं दिनादेवैनं
 सवनान्त्रिष्टुभश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते॥४४॥

अथो माध्यं दिनमेव सवनं तेनाऽऽप्नोति। त्रिष्टुभं छन्दः।
 सवित्र आसवित्रे द्वादशकपालमपराह्णे। द्वादशाक्षरा जगती। जागतं
 तृतीयसवनम्। तृतीयसवनादेवैनं जगत्याश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते।

अथो॑ तृतीयसवनमेव तेना॑ऽऽप्नोति। जगतीं॑ छन्दः। ईश्वरो॑ वा अश्वः॑
प्रमु॑क्तः परा॑ पराव॑तं गन्तो॑ः। इ॒ह धृ॑तिः स्वाहे॒ह वि॒धृ॑तिः स्वाहे॒ह
रन्तिः॑ स्वाहे॒ह रम॑तिः स्वाहेति॑ चत॑स्र आहु॑तीर्जुहोति॥४५॥

चत॑स्रो दि॒शः। दि॒ग्भिरे॒वैनं॑ परि॑गृह्णाति। आश्व॑त्थो ब्र॒जो
भ॑वति। प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त। अश्वो॑ रू॒पं कृ॑त्वा। सो॑ऽश्व॒त्थे
सं॑वत्सरम॑तिष्ठत्। तद॑श्व॒त्थस्या॑श्व॒त्थत्व॑म्। यदाश्व॑त्थो ब्र॒जो भ॑वति।
स्व ए॒वैनं॑ यो॒नौ प्र॑ति॒ष्ठाप॑यति॥४६॥

त्रिष्टुभ॒छन्द॑सोऽधि निर्मि॑मीते जुहोति॑ नव॑ च॥ [१२]

आ ब्र॒ह्मन्ब्रा॒ह्मणो॑ ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी जा॑यता॒मित्या॑ह। ब्रा॒ह्मण
ए॒व ब्र॒ह्मव॑र्च॒सं द॑धाति। तस्मा॑त्पु॒रा ब्रा॒ह्मणो॑ ब्र॒ह्मव॑र्च॒स्यजा॑यत।
आऽस्मिन्ना॒ष्ट्रे रा॑ज॒न्यं इ॒षव्यः॑ शूरो॑ म॒हार॒थो जा॑यता॒मित्या॑ह।
रा॒ज॒न्यं ए॒व शौ॒र्यं म॑हि॒मानं॑ दधाति। तस्मा॑त्पु॒रा रा॑ज॒न्यं इ॒षव्यः॑
शूरो॑ म॒हार॒थोऽजा॑यत। दोग्ध्रीं॑ धे॒नुरि॑त्या॒ह। धे॒न्वामे॒व प॑यो॑ दधाति।
तस्मा॑त्पु॒रा दोग्ध्रीं॑ धे॒नुर॑जायत। वोढा॑ऽनु॒ङ्घानि॑त्या॒ह॥४७॥

अ॒नु॒ङ्घ्ये॒व वी॒र्यं॑ दधाति। तस्मा॑त्पु॒रा वोढा॑ऽनु॒ङ्घान॑जायत।
आ॒शुः स॒प्तिरि॑त्या॒ह। अश्व॑ ए॒व ज॒वं द॑धाति। तस्मा॑त्पु॒राऽऽशु॑रश्वो॑-
ऽजा॑यत। पु॒रन्धि॒र्योषे॑त्या॒ह। यो॒षित्ये॒व रू॒पं द॑धाति। तस्मा॑त्पु॒र्या
यु॒वतिः॑ प्रि॒या भा॑वु॒का। जि॒ष्णू र॑थे॒ष्ठा इ॒त्या॒ह। आ ह॒ वै तत्र॑
जि॒ष्णू र॑थे॒ष्ठा जा॑यते॥४८॥

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। सभेयो युवेत्याह। यो वै पूर्ववयसी। स
 सभेयो युवा। तस्माद्युवा पुमान्प्रियो भावुकः। आऽस्य यजमानस्य
 वीरो जायतामित्याह। आ ह वै तत्र यजमानस्य वीरो जायते।
 यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। निकामेनिकामे नः पर्जन्यो वर्षत्वित्याह।
 निकामेनिकामे ह वै तत्र पर्जन्यो वर्षति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते।
 फलिन्यो न ओषधयः पच्यन्तामित्याह। फलिन्यो ह वै तत्रोषधयः
 पच्यन्ते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। योगक्षेमो नः कल्पतामित्याह।
 कल्पते ह वै तत्र प्रजाभ्यो योगक्षेमः। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते॥४९॥
 अनुङ्गानित्याह जायते वर्षति सप्त च॥[१३]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्। स आत्मन्नश्वमेधमधत्त। तं
 देवा अब्रुवन्। एष वाव यज्ञः। यदश्वमेधः। अप्येव नोऽत्रास्त्विति।
 तेभ्य एतानन्नहोमान्प्रायच्छत्। तानंजुहोत्। तैर्वै स देवानंप्रीणात्।
 यदन्नहोमां जुहोति॥५०॥

देवानेव तैर्यजमानः प्रीणाति। आज्येन जुहोति। अग्नेर्वा
 एतद्रूपम्। यदाज्यम्। यदाज्येन जुहोति। अग्निमेव तत्प्रीणाति।
 मधुना जुहोति। महृत्यै वा एतद्देवतायै रूपम्। यन्मधु। यन्मधुना
 जुहोति॥५१॥

महृतीमेव तद्देवतां प्रीणाति। तण्डुलैर्जुहोति। वसूनां
 वा एतद्रूपम्। यत्तण्डुलाः। यत्तण्डुलैर्जुहोति। वसूनेव
 तत्प्रीणाति। पृथुकैर्जुहोति। रुद्राणां वा एतद्रूपम्। यत्पृथुकाः।

यत्पृथुकैर्जुहोति॥५२॥

रुद्रानेव तत्प्रीणाति। लाजैर्जुहोति। आदित्यानां वा
एतद्रूपम्। यल्लाजाः। यल्लाजैर्जुहोति। आदित्यानेव तत्प्रीणाति।
कर्मबैर्जुहोति। विश्वेषां वा एतद्देवानां रूपम्। यत्कर्मबाः।
यत्कर्मबैर्जुहोति॥५३॥

विश्वानेव तद्देवान्प्रीणाति। धानाभिर्जुहोति। नक्षत्राणां
वा एतद्रूपम्। यद्धानाः। यद्धानाभिर्जुहोति। नक्षत्राण्येव
तत्प्रीणाति। सक्तुभिर्जुहोति। प्रजापतेर्वा एतद्रूपम्। यत्सक्तवः।
यत्सक्तुभिर्जुहोति॥५४॥

प्रजापतिमेव तत्प्रीणाति। मसूस्यैर्जुहोति। सर्वासां वा
एतद्देवतां रूपम्। यन्मसूस्यानि। यन्मसूस्यैर्जुहोति। सर्वा एव
तद्देवताः प्रीणाति। प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति। प्रियाङ्गा ह वै नामैते।
एतैर्वै देवा अश्वस्याङ्गानि समदधुः। यत्प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति।
अश्वस्यैवाङ्गानि सन्दधाति। दशान्नानि जुहोति। दशाक्षरा विराट्।
विराट्कृत्स्नस्यान्नाद्यस्यावरुद्धौ॥५५॥

जुहोति मधुना जुहोति पृथुकैर्जुहोति कर्मबैर्जुहोति सक्तुभिर्जुहोति प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति चत्वारि च
(अन्नहोमानाऽऽज्येनाग्नेर्मधुना तण्डुलैः पृथुकैर्लाजैः कर्मबैर्धानाभिः सक्तुभिर्मसूस्यैः प्रियङ्गुतण्डुलैर्दशान्नानि
द्वादश।)॥

[१४]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। तं सृष्टं रक्षांस्यजिघांसन्।

स ए॒तान्प्र॒जाप॑तिर्न॒क्तः॑ हो॒मान॑पश्यत्। तान॑जुहोत्। तैर्वै
स य॒ज्ञाद्र॑क्षाऽ॒स्यपा॑हन्। यन्न॑क्तः॑ हो॒मां जु॑होति। य॒ज्ञादे॒व
तैर्य॑ज॒मानो॒ रक्षाऽ॒स्यप॑ हन्ति। आ॒ज्येन॑ जुहोति। वज्रो॒ वा
आ॒ज्यम्। वज्रेणै॒व य॒ज्ञाद्र॑क्षाऽ॒स्यप॑ हन्ति॥५६॥

आ॒ज्यस्य॑ प्र॒तिप॑दं करोति। प्रा॒णो वा आ॒ज्यम्। मु॒खत॑
ए॒वास्य॑ प्रा॒णं द॑धाति। अ॒न्नहो॒माञ्जु॑होति। शरी॑रवदे॒वाव॑ रुन्धे।
व्य॒त्यास॑ जुहोति। उ॒भय॑स्याव॑रुद्धौ। न॒क्तं जु॑होति। रक्ष॑साम॒पंह॑त्यै।
आ॒ज्येना॒न्ततो॑ जुहोति॥५७॥

प्रा॒णो वा आ॒ज्यम्। उ॒भय॑त ए॒वास्य॑ प्रा॒णं द॑धाति।
पु॒रस्ता॑च्चो॒परि॑ष्ठाच्च। ए॒कस्मै॑ स्वाहेत्या॑ह। अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति
तिष्ठति। द्वा॒भ्याऽ॒ स्वाहेत्या॑ह। अ॒मुष्मि॑न्ने॒व लो॒के प्र॑ति तिष्ठति।
उ॒भयो॑रे॒व लो॒कयोः॑ प्र॑ति तिष्ठति। अ॒स्मि॑श्च॒मुष्मि॑श्च। श॒ताय॑
स्वाहेत्या॑ह। श॒तायु॑र्वै पु॒रुषः॑ श॒तवी॑र्यः। आ॒यु॑रे॒व वी॒र्य॑म॒व रु॑न्धे।
स॒हस्रा॑य॒ स्वाहेत्या॑ह। आ॒यु॑र्वै स॒हस्र॑म्। आ॒यु॑रे॒वाव॑ रुन्धे। सर्व॑स्मै
स्वाहेत्या॑ह। अ॒परि॑मितमे॒वाव॑ रुन्धे॥५८॥

ए॒व य॒ज्ञाद्र॑क्षाऽ॒स्यप॑हन्त्यन्ततो जुहोति श॒ताय॑ स्वाहेत्या॑ह सप्त च॥—————[१५]

प्र॒जाप॑तिं वा ए॒ष ई॑प्स॒तीत्या॑हुः। योऽ॒श्वमे॒धेन॑ यज॑त
इति॑। अथो॑ आहुः। सर्वा॑णि भू॒तानी॑ति। ए॒कस्मै॑ स्वाहेत्या॑ह।
प्र॒जाप॑तिर्वा ए॒कः। तमे॒वाऽऽप्रो॑ति। ए॒कस्मै॑ स्वाहा॒ द्वा॒भ्याऽ॒

स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति। अभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमेति।
एकोत्तरं जुहोति॥५९॥

एकवदेव सुवर्गं लोकमेति। सन्ततं जुहोति। सुवर्गस्य
लोकस्य सन्तत्यै। शताय स्वाहेत्याह। शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः।
आयुरेव वीर्यमव रुन्धे। सहस्राय स्वाहेत्याह। आयुर्वै सहस्रम्।
आयुरेवाव रुन्धे। अयुताय स्वाहा नियुताय स्वाहा प्रयुताय
स्वाहेत्याह॥६०॥

त्रयं इमे लोकाः। इमानेव लोकानव रुन्धे। अर्बुदाय
स्वाहेत्याह। वाग्वा अर्बुदम्। वाचमेवाव रुन्धे। न्यर्बुदाय
स्वाहेत्याह। यो वै वाचो भूमा। तन्यर्बुदम्। वाच एव भूमानमव
रुन्धे। समुद्राय स्वाहेत्याह॥६१॥

समुद्रमेवाऽऽप्नोति। मध्याय स्वाहेत्याह। मध्यमेवाऽऽप्नोति।
अन्ताय स्वाहेत्याह। अन्तमेवाऽऽप्नोति। परार्धाय स्वाहेत्याह।
परार्धमेवाऽऽप्नोति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहेत्याह। रात्रिर्वा
उषाः। अहर्व्युष्टिः। अहोरात्रे एवाव रुन्धे। अथो अहोरात्रयोरेव
प्रति तिष्ठति। ता यदुभयीर्दिवा वा नक्तं वा जुहुयात्।
अहोरात्रे मोहयेत्। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहोदेष्यते स्वाहोद्यते
स्वाहेत्यनुदिते जुहोति। उदिताय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय
स्वाहेत्युदिते जुहोति। अहोरात्रयोरव्यतिमोहाय॥६२॥

एकोत्तरं जुहोति प्रयुताय स्वाहेत्याह समुद्राय स्वाहेत्याहाहव्युष्टिः सप्त च॥—————[१६]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्यश्वनामानि जुहोति। उभयोरेवेनं
लोकयोर्नामधेयं गमयति। आयनाय स्वाहा प्रायणाय
स्वाहेत्युद्वावाञ्जुहोति। सर्वमेवेनमस्कन्त्रं सुवर्गं लोकं गमयति।
अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वहोमाञ्जुहोति। पूर्वं एव द्विषन्तं
भ्रातृव्यमतिं क्रामति। पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याह।
यथायजुरेवैतत्। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वदीक्षा जुहोति।
पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति॥६३॥

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्येकविंशिनीं दीक्षां
जुहोति। एकविंशतिर्वै देवलोकाः। द्वादश मासाः पञ्चतर्वः।
त्रयं इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष सुवर्गो लोकः।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। भुवो देवानां कर्मणेत्यृतुदीक्षा
जुहोति। ऋतूनेवास्मै कल्पयति। अग्नये स्वाहा वायवे स्वाहेति
जुहोत्यनन्तरित्यै॥६४॥

अर्वाङ्घ्रिः सङ्गामत्वित्यासीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्यास्यै।
भूतं भव्यं भविष्यदिति पर्यासीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य पर्यास्यै।
आ मे गृहा भवन्त्वित्याभूर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्याभूत्यै।
अग्निना तपोऽन्वभवदित्यनुभूर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्यानुभूत्यै।

स्वाहाऽऽधिमाधीताय स्वाहेति समस्तानि वैश्वदेवानि जुहोति।
समस्तमेव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति॥६५॥

दद्ध्यः स्वाहा हनूभ्याः स्वाहेत्यङ्गहोमाञ्जुहोति। अङ्गेअङ्गे
वै पुरुषस्य पाप्मोपश्लिष्टः। अङ्गादङ्गादेवैनं पाप्मनस्तेन मुञ्चति।
अञ्जेताय स्वाहा कृष्णाय स्वाहा श्वेताय स्वाहेत्यश्वरूपाणि
जुहोति। रूपैरेवैनं समर्धयति। ओषधीभ्यः स्वाहा मूलैभ्यः
स्वाहेत्योषधिहोमाञ्जुहोति। द्वय्यो वा ओषधयः। पुष्पेभ्योऽन्याः
फलं गृह्णन्ति। मूलैभ्योऽन्याः। ता एवोभयीरव रुन्धे॥६६॥

वनस्पतिभ्यः स्वाहेति वनस्पतिहोमाञ्जुहोति। आरण्यस्या-
न्नाद्यस्यावरुद्धौ। मेषस्त्वा पचतैरवत्वित्यपाव्यानि जुहोति। प्राणा
वै देवा अपाव्याः। प्राणानेवाव रुन्धे। कूप्याभ्यः स्वाहाऽद्ध्यः
स्वाहेत्यपाः होमाञ्जुहोति। अप्सु वा आपः। अन्नं वा आपः।
अद्ध्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते। तदव रुन्धे॥६७॥
पूर्वदीक्षा जुहोति पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामत्यनन्तरित्ये क्रामति रुन्धे जायत एकं च॥[१७]

अम्भांसि जुहोति। अयं वै लोकोऽम्भांसि। तस्य वसवो-
ऽधिपतयः। अग्निज्योतिः। यदम्भांसि जुहोति। इममेव लोकमव
रुन्धे। वसूनां सायुज्यं गच्छति। अग्निं ज्योतिरव रुन्धे। नभांसि
जुहोति। अन्तरिक्षं वै नभांसि॥६८॥

तस्य रुद्रा अधिपतयः। वायुज्योतिः। यन्नभांसि जुहोति।
अन्तरिक्षमेवाव रुन्धे। रुद्राणां सायुज्यं गच्छति। वायुं ज्योतिरव

रुन्धे। महा॑सि जुहोति। अ॒सौ वै लो॒को महा॑सि। तस्या॑दित्या
अधि॑पतयः। सूर्यो॑ ज्योतिः॥६९॥

यन्महा॑सि जुहोति। अ॒मुमे॒व लो॒कम॑व रुन्धे। आ॒दि॒त्याना॑
सायु॑ज्यं गच्छति। सूर्यं॑ ज्योति॒रव॑ रुन्धे। नमो॑ राज्ञे नमो॑ वरु॒णायेति॑
य॒व्यानि॑ जुहोति। अ॒न्नाद्य॑स्याव॒रुद्धे॑। म॒योभू॒र्वतो॑ अ॒भि वा॑तू॒स्त्रा
इति॑ ग॒व्यानि॑ जुहोति। प॒शूना॑मव॒रुद्धे॑। प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑ व्या॒नाय॑
स्वाहेति॑ सन्ततिहोमाञ्जुहोति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सन्तत्यै॥७०॥

सि॒ताय॑ स्वाहा॑सि॒ताय॑ स्वाहेति॑ प्रमु॒क्तीर्जु॑होति। सु॒व॒र्गस्य॑
लो॒कस्य॑ प्रमु॒क्त्यै॑। पृ॒थि॒व्यै स्वाहा॑ऽन्तरि॑क्षाय॑ स्वाहेत्या॑ह। यथा॑
य॒जुरे॒वैतत्। द॒त्वते॑ स्वाहा॑ऽदन्त॑काय॑ स्वाहेति॑ शरी॒रहो॑माञ्जुहोति।
पि॒तृलो॒कमे॒व तैर्य॑ज॒मानो॑ऽव रुन्धे। कस्त्वा॑ युनक्ति॑ स त्वा॑
युन॒क्तिति॑ परि॒धीन् यु॑नक्ति। इ॒मे वै लो॒काः परि॑धयः। इ॒माने॒वास्मै॑
लो॒कान् यु॑नक्ति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै॥७१॥

यः प्रा॑णतो य आ॑त्म॒दा इति॑ महि॒मानौ॑ जुहोति।
सु॒व॒र्गो वै लो॒को महः॑। सु॒व॒र्गमे॒व ताभ्या॑ लो॒कं यज॑मानोऽव
रुन्धे। आ ब्र॒ह्मन्ब्रा॒ह्मणो॑ ब्र॒ह्मव॑र्च॒सी जा॑यता॒मिति॑ सम॑स्तानि
ब्र॒ह्मव॑र्च॒सानि॑ जुहोति। ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒व तैर्य॑ज॒मानो॑ऽव रुन्धे। जज्ञि॑
बी॒जमि॑ति॑ जुहोत्यन॑न्तरित्यै। अ॒ग्नये॑ सम॑नमत्पृ॒थि॒व्यै सम॑नम॒दिति॑
सन्नतिहोमाञ्जुहोति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सन्न॑त्यै। भू॒ताय॑ स्वाहा॑
भवि॑ष्यते स्वाहेति॑ भू॒ताभ॒व्यौ होमौ॑ जुहोति। अ॒यं वै लो॒को

भूतम्॥७२॥

असौ भविष्यत्। अनयोरेव लोकयोः प्रति तिष्ठति।
सर्वस्याऽऽप्त्यै। सर्वस्यावरुद्ध्यै। यदक्रन्दः प्रथमं जायमान्
इत्यश्वस्तोमीयं जुहोति। सर्वस्याऽऽप्त्यै। सर्वस्य जित्यै। सर्वमेव
तेनाऽऽप्नोति। सर्वं जयति। योऽश्वमेधेन यजते॥७३॥

य उ चैनमेवं वेद। यज्ञं रक्षांस्यजिघांसन्। स एतान्प्रजा-
पतिर्नक्तं होमानं पश्यत्। तानं जुहोत्। तैर्वै स यज्ञाद्रक्षांस्यपाहन्।
यन्नक्तं होमाञ्जुहोति। यज्ञादेव तैर्यजमानो रक्षांस्यपहन्ति।
उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहेत्यन्ततो जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य
समंष्ट्यै॥७४॥

वे नभांसि सूर्यो ज्योतिः सन्तत्यै समंष्ट्यै भूतं यजते नवं च॥—————[१८]

एकयूपो वैकादशिनीं वा। अन्येषां यज्ञानां यूपा भवन्ति।
एकविंशिन्यश्वमेधस्य। सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै। बैल्वो वा
खादिरो वा पालाशो वा। अन्येषां यज्ञक्रतूनां यूपा भवन्ति।
राङ्गदालु एकविंशत्यरत्निरश्वमेधस्य। सुवर्गस्य लोकस्य समंष्ट्यै।
नान्येषां पशूनां तैजस्या अवदन्ति। अवदन्त्यश्वस्य॥७५॥

पाप्मा वै तैजनी। पाप्मनोऽपहृत्यै। प्लक्षशाखायामन्येषां
पशूनामवदन्ति। वेतसशाखायामश्वस्य। अप्सुर्योनिर्वा अश्वः।
अप्सुजो वेतसः। स्व एवास्य योनाववं द्यति। यूपेषु ग्राम्यान्-

पशून्त्रियुञ्जन्ति। आ॒रो॒केष्वा॒र॒ण्यान्धा॒रयन्ति। प॒शूनां॑ व्यावृ॑त्त्यै। आ
 ग्राम्या॑न्प॒शूल्ल॑भन्ते। प्रा॒र॒ण्यान्ध॑सृजन्ति। पा॒प्मनो॑ऽप॒हृत्यै॥ ७६॥
 अश्व॑स्य व्यावृ॑त्त्यै त्रीणि॑ च॥ [१९]

रा॒ज्जु॑दालमग्नि॒ष्ठं मि॑नोति। भ्रू॒ण॒ह॒त्याया॑ अप॒हृत्यै॑।
 पौतु॑द्रवाव॒भितो॑ भवतः। पु॒ण्य॑स्य ग॒न्धस्या॑व॒रुद्ध्यै॑। भ्रू॒ण॒ह॒त्या-
 मे॒वास्मा॑दप॒हत्य॑। पु॒ण्ये॑न ग॒न्धेनो॑भयतः परि॑ गृह्णाति। षड्वै॒ल्वा
 भ॑वन्ति। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सस्या॑व॒रुद्ध्यै॑। षड्वा॑दि॒राः। तेज॒सोऽव॑रुद्ध्यै॥ ७७॥

षट्वा॑ला॒शाः। सो॒म॒पी॒थस्या॑व॒रुद्ध्यै॑। एक॑विंशतिः सम्प॑द्यन्ते।
 एक॑विंशतिर्वै दे॒वलो॒काः। द्वाद॑श मा॒साः प॒ञ्च॒त॒र्व॒वः। त्रय॑ इ॒मे
 लो॒काः। अ॒सावा॑दित्य एक॑विंशः। ए॒ष सु॒व॒र्गो लो॒कः। सु॒व॒र्गस्य॑
 लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै। श॒तं प॒शवो॑ भवन्ति॥ ७८॥

श॒तायुः॑ पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः। आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्र॑ति तिष्ठति। सर्व॑
 वा अ॑श्वमे॒ध्याप्रो॑ति। अप॑रिमिता भवन्ति। अप॑रिमितस्याव॒रुद्ध्यै॑।
 ब्र॒ह्मवा॑दिनो॑ वदन्ति। कस्मा॑त्स॒त्यात्। द॒क्षि॒ण॒तोऽन्ये॑षां प॒शूनाम॑व॒-
 द्यन्ति॑। उ॒त्तर॒तोऽश्व॑स्येति॑। वा॒रु॒णो वा अश्वः॥ ७९॥

ए॒षा वै व॑रुणस्य दिक्। स्वाया॑मे॒वास्य॑ दि॒श्यव॑द्यति। यदि॑तरेषां
 प॒शूनाम॑व॒द्यति॑। श॒त॒दे॒वत्य॑ तेनाव॑ रुन्धे। चि॒तेऽग्रा॑वधि॑ वैत॒से कटे॑-
 ऽश्व॑ चिनोति। अ॒प्सुयो॑नि॒र्वा अश्वः॑। अ॒प्सुजो॑ वैत॒सः। स्व ए॒वैनं॑
 यो॒नौ प्र॑तिष्ठापयति। पु॒रस्ता॑त्प्रत्य॒श्च तू॒परं चि॑नोति। प॒श्चात्प्रा॒चीनं॑

गोमृगम्॥८०॥

प्राणा॒पा॒नावे॒वास्मि॑न्त्स॒म्यश्चौ॑ दधाति। अश्वं॑ तूप॒रं गो॑मृ॒गमि॑ति
सर्व॑हुतं ए॒ताञ्जु॑होति। ए॒षां लो॒काना॑म॒भिजि॑त्यै। आ॒त्मना॑ऽभि
जु॑होति। सा॒त्मा॑नमे॒वैन॑ꣳ सत॑नुं करोति। सा॒त्माऽमु॑ष्मि॒ल्लोके॑
भ॑वति। य ए॒वं वेद॑। अथो॒ वसो॑रे॒व धा॒रां तेना॑व॒ रुन्धे॑।
इ॒लुव॑र्दाय॒ स्वाहा॑ ब॒लि॒व॑र्दाय॒ स्वाहे॑त्या॒ह। सं॒व॒त्स॒रो वा इ॑लुव॑र्दः।
प॒रि॒व॒त्स॒रो ब॑लि॒व॑र्दः। सं॒व॒त्स॒रादे॒व प॑रि॒व॒त्स॒रादा॑यु॒रव॑ रुन्धे।
आ॒यु॒रे॒वास्मि॑न्दधाति। तस्मा॑द॒श्वमे॑धया॒जी ज॒रसा॑ वि॒स्रसा॑मुं
लो॒कमे॑ति॥८१॥

तेज॒सोऽव॑रु॒द्धौ भ॑वन्त्यश्चौ गोमृ॒गमि॑लुव॑र्दश्च॒त्वारि॑ च॥ [२०]

ए॒क॒वि॑ꣳशो॑ऽग्नि॒र्भव॑ति। ए॒क॒वि॑ꣳशः॑ स्तोमः॑। ए॒क॒-
वि॑ꣳशति॒र्यूपाः॑। यथा॒ वा अ॒श्वा व॑र्ष॒भा वा॒ वृषा॑णः सꣳस्फुरे॒रन्।
ए॒वमे॒व तथ॑स्तोमाः सꣳस्फुरन्ते। यदे॒क॒वि॑ꣳशाः॑। ते यथ्स॑मृच्छे॒रन्।
ह॒न्येता॑स्य य॒ज्ञः। द्वा॒द॒श ए॒वाग्निः॑ स्या॒दित्या॑हुः। द्वा॒द॒शः
स्तोमः॑॥८२॥

ए॒का॒द॒श यू॒पाः। यद्वा॑द॒शो॑ऽग्नि॒र्भव॑ति। द्वा॒द॒श मा॒साः सं॒व॒त्स॒रः।
सं॒व॒त्स॒रेणै॒वास्मा॑ अ॒न्नम॑व॒ रुन्धे॑। यद्द॒श यू॒पा भ॑वन्ति। द॒शाक्ष॑रा
वि॒राट्। अ॒न्नं वि॒राट्। वि॒राजै॒वान्नाद्य॑म॒व॒ रुन्धे॑। य ए॒का॒द॒शः। स्तनं॑
ए॒वास्यै॒ सः॥८३॥

दुह ए॒वैनां॑ तेन॑। तदा॑हुः। यद्वा॑द॒शोऽग्निः॑ स्या॑द्वा॒दशः॑ स्तोम॒
एका॑द॒श॒ यूपैः॑। यथा॒ स्थू॒रिणा॑ या॒यात्। ता॒दृक्तत्। ए॒कवि॑ं॒श
ए॒वाग्निः॑ स्या॒दित्या॑हुः। ए॒कवि॑ं॒शः स्तोमः॑। ए॒कवि॑ं॒शति॑र्यूपैः॑। यथा॒
प्रष्टि॑भिर्या॒ति। ता॒दृगे॒व तत्॥८४॥

यो वा अ॑श्वमे॒धे तिस्रः॑ क॒कुभो॑ वेद॑। क॒कुद्ध॒ राज्ञां॑ भवति॑।
ए॒कवि॑ं॒शोऽग्नि॑र्भवति॑। ए॒कवि॑ं॒शः स्तोमः॑। ए॒कवि॑ं॒शति॑र्यूपैः॑।
ए॒ता वा अ॑श्वमे॒धे तिस्रः॑ क॒कुभः॑। य ए॒वं वेद॑। क॒कुद्ध॒ राज्ञां॑ भवति॑।
यो वा अ॑श्वमे॒धे त्रीणि॑ शी॒रूषाणि॑ वेद॑। शिरो॑ ह॒ राज्ञां॑ भवति॑।
ए॒कवि॑ं॒शोऽग्नि॑र्भवति॑। ए॒कवि॑ं॒शः स्तोमः॑। ए॒कवि॑ं॒शति॑र्यूपैः॑।
ए॒तानि॑ वा अ॑श्वमे॒धे त्रीणि॑ शी॒रूषाणि॑। य ए॒वं वेद॑। शिरो॑ ह॒ राज्ञां॑
भवति॑॥८५॥

द्वाद॒शः स्तोमः॑ स ए॒व तच्छि॑रो॑ ह॒ राज्ञां॑ भवति॑ षट् च॥ [२१]

दे॒वा वा अ॑श्वमे॒धे पव॑माने। सु॒व॒र्गं लो॒कं न प्रा॒जा॒नन्। तमश्वः॑
प्रा॒जा॒नात्। यद॑श्वमे॒धेऽश्वे॑न॒ मेध्ये॑नोद॒श्चो बहि॑ष्पवमा॒नं सर्प॑न्ति।
सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ प्र॒ज्ञा॑त्यै। न वै म॑नुष्यः॑ सु॒व॒र्गं लो॒कमञ्ज॑सा वेद॑।
अश्वो॑ वै सु॒व॒र्गं लो॒कमञ्ज॑सा वेद॑। यदु॑द्गातोद्गाये॑त्। यथा॑ क्षे॒त्रज्ञो॑-
ऽन्ये॑न॒ प॒था प्र॑तिपा॒दये॑त्। ता॒दृक्तत्॥८६॥

उ॒द्गाता॑रमप॒रुध्य॑। अश्व॑मुद्गी॒थाय॑ वृणी॒ते। यथा॑ क्षे॒त्रज्ञो॑ऽञ्ज॑सा
नय॑ति। ए॒वमे॒वैन॑मश्वः॑ सु॒व॒र्गं लो॒कमञ्ज॑सा नयति॑। पुच्छ॑म॒न्वा
र॑भन्ते। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ठ्यै। हिं क॑रोति। सामै॒वाकः॑। हिं

करोति। उद्गीथ एवास्य सः॥८७॥

वडं॑बा उप॑ रुन्धन्ति। मि॒थुन॒त्वाय॒ प्रजा॑त्यै। अथो॒ यथो॑पगा॒तारं॑ उप॒गाय॑न्ति। तादृ॒गेव॑ तत्। उद॑गासीद॒श्वो मे॒ध्य इत्या॑ह। प्राजा॒पत्यो॑ वा अ॒श्वः। प्र॒जाप॑तिरुद्गीथः। उद्गीथमे॒वाव॑ रुन्धे। अथो॒ ऋ॒क्साम॑योरेव प्रति॑ तिष्ठति। हि॒र॒ण्येनो॑पाकरोति। ज्योति॑र्वै हि॒र॒ण्यम्। ज्योति॑रे॒व मु॑खतो दधाति। यज॑माने च प्र॒जासु॑ च। अथो॒ हि॒र॒ण्यज्योति॑रे॒व यज॑मानः सुव॒र्गं लो॒कमे॑ति॥८८॥

तथ्स उपाकरोति चत्वारि च॥ [२२]

पुरु॑षो वै य॒ज्ञः। य॒ज्ञः प्र॒जाप॑तिः। यद॒श्वे प॒शून्नि॑युञ्जन्ति। य॒ज्ञादे॒व तद्य॒ज्ञं प्र॑युङ्क्ते। अ॒श्वं तू॒परं॑ गोमृ॒गम्। तान॑ग्नि॒ष्ठ आ॒ल॑भते। से॒ना॒मुख॑मे॒व तथ्स॑ ऽश्यति। तस्मा॑द्राज॒मुखं॑ भी॒ष्मं भा॑वुकम्। आ॒ग्नेयं॑ कृ॒ष्णग्री॑वं पु॒रस्ता॑ल्ल॒लाटे॑। पूर्वा॒ग्निमे॒व तं कुरु॑ते॥८९॥

तस्मा॑त्पूर्वा॒ग्निं पु॒रस्ता॑त्स्थापयन्ति। पौ॒ष्णम॒न्वश्च॑म्। अन्नं॑ वै पू॒षा। तस्मा॑त्पूर्वा॒ग्नावा॑हार्य॒मा ह॑रन्ति। ऐ॒न्द्रा॒पौष्ण॑मुपरि॒ष्ठात्। ऐ॒न्द्रो वै रा॑ज॒न्योऽन्नं॑ पू॒षा। अ॒न्नाद्ये॑नै॒वैन॑मुभ॒यतः॑ परि॑ गृह्णाति। तस्मा॑द्राज॒न्योऽन्ना॑दो भा॑वुकः। आ॒ग्नेयो॑ कृ॒ष्णग्री॑वौ बा॒हुवोः॑। बा॒हुवो॑रे॒व वी॒र्यं॑ धत्ते॥९०॥

तस्मा॑द्राज॒न्यो बा॑हु॒बली॑भावुकः। त्वा॒ष्ट्रौ लो॑मशस॒क्थौ स॒क्थ्योः॑। स॒क्थ्यो॑रे॒व वी॒र्यं॑ धत्ते। तस्मा॑द्राज॒न्य ऊ॑रु॒बली॑भावुकः।

शितिपृष्ठौ बार्हस्पत्यौ पृष्ठे। ब्रह्मवर्चसमेवोपरिष्ठाद्धत्ते। अथो
 कवचे एवैते अभितः पर्यूहते। तस्माद्राजन्यः सन्नद्धो वीर्यं करोति।
 धात्रे पृषोदरमधस्तात्। प्रतिष्ठामेवैतां कुरुते। अथो इयं वै धाता।
 अस्यामेव प्रति तिष्ठति। सौर्यं बलक्षं पुच्छे। उथ्सेधमेव तं कुरुते।
 तस्मादुथ्सेधं भूये प्रजा अभिसंश्रयन्ति॥११॥

कुरुते धत्ते कुरुते पञ्च च॥ [२३]

साङ्गहण्या चतुष्टय्यो यो वै यः पितृश्रुत्वारो यथा नित्तं प्रजापतये त्वा यथा प्रोक्षितं
 विभूरंह प्रजापतिरकामयताश्वमेधेनं प्रजापतिर्न किञ्चन सावित्रमा ब्रह्मन्प्रजापतिर्देवैभ्यः प्रजापती रक्षांसि
 प्रजापतिमीप्सति विभूरंश्चानामान्यम्भांस्येकयूपो राज्ञुदालमेकविंशो देवाः पुरुषस्त्रयोविंशतिः॥२३॥
 साङ्गहण्या तस्मादश्वमेधयाजी यत्परिमिता यद्यज्ञमुखे यो दीक्षां देवानेव त्रयं इमे सितायं
 प्राणापानावेवास्मिन्तस्माद्राजन्यं एकनवतिः॥११॥

साङ्गहण्या संश्रयन्ति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ नवमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवमः प्रपाठकः ॥

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तमष्टादशिभिरनु प्रायुङ्क्त। तमाप्नोत्। तमात्वाऽष्टादशिभिरवारुन्ध। यदष्टादशिनं आलभ्यन्ते। यज्ञमेव तैरात्वा यजमानोऽव रुन्धे। संवत्सरस्य वा एषा प्रतिमा। यदष्टादशिनः। द्वादश मासाः पञ्चर्तवः॥१॥

संवत्सरोऽष्टादशः। यदष्टादशिनं आलभ्यन्ते। संवत्सरमेव तैरात्वा यजमानोऽव रुन्धे। अग्निष्टेऽन्यान्पशूनुपाकरोति। इतरेषु यूपेष्वष्टादशिनोऽजामित्वाय। नवनवालभ्यन्ते सवीर्यत्वाय। यदारण्यैः सङ्स्थापयेत्। व्यवस्येतां पितापुत्रौ। व्यध्वानः क्रामेयुः। विदूरं ग्रामयोग्रामान्तौ स्याताम्॥२॥

ऋक्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं आव्याधिनीस्तस्करा अरण्येष्वजायेरन्। तदाहुः। अपशवो वा एते। यदारण्याः। यदारण्यैः सङ्स्थापयेत्। क्षिप्रे यजमानमरण्यं मृतं हरेयुः। अरण्यायतना ह्यारण्याः पशव इति। यत्पशून्नालभेत। अनवरुद्धा अस्य पशवः स्युः। यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजेत्॥३॥

यज्ञवेशसं कुर्यात्। यत्पशून्नालभेत। तेनैव पशून्व रुन्धे। यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजत्ययज्ञवेशसाय। अवरुद्धा अस्य पशवो भवन्ति। न यज्ञवेशसं भवति। न यजमानमरण्यं मृतं

हरन्ति। ग्राम्यैः सः स्थापयति। एते वै पशवः क्षेमो
नाम। सं पितापुत्राववस्यतः। समध्वानः क्रामन्ति। समन्तिकं
ग्रामयोग्रामान्तौ भवतः। नक्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं
आव्याधिनीस्तस्करा अरण्येष्वजायन्ते॥४॥

ऋतवः स्यातामध्मुजेथ्यतस्त्रीणि च॥ [१]

प्रजापतिरकामयतोभौ लोकावव रुन्धीयेति। स एता-
नुभयान्पशून्पश्यत्। ग्राम्याश्चरण्याश्च। तानालभत। तैर्वै
स उभौ लोकाववारुन्ध। ग्राम्यैरेव पशुभिरिमं लोकमवारुन्ध।
आरण्यैरमुम्। यद् ग्राम्यान्पशूनालभते। इममेव तैर्लोकमव रुन्धे।
यदरण्यान्॥५॥

अमुं तैः। अनवरुद्धो वा एतस्य संवत्सर इत्याहुः।
य इतइतश्चातुर्मास्यानि संवत्सरं प्रयुङ्क्त इति। एतावान् वै
संवत्सरः। यच्चातुर्मास्यानि। यदेते चातुर्मास्याः पशवं आलभ्यन्ते।
प्रत्यक्षमेव तैः संवत्सरं यजमानोऽव रुन्धे। वि वा एष प्रजया
पशुभिर्ऋध्यते। यः संवत्सरं प्रयुङ्क्ते। संवत्सरः सुवर्गो लोकः॥६॥

सुवर्गं तु लोकं नापराध्नोति। प्रजा वै पशवं एकादशिनीं। यदेत
ऐकादशिनाः पशवं आलभ्यन्ते। साक्षादेव प्रजां पशून् यजमानो-
ऽव रुन्धे। प्रजापतिर्विराजमसृजत। सा सृष्टाऽश्वमेधं प्राविशत्।
तान्दशिमिरनु प्रायुङ्क्त। तामाप्रोत्। तामात्वा दशिमिरवारुन्ध।
यद्दशिनं आलभ्यन्ते॥७॥

विराजमेव तैरात्वा यजमानोऽव रुन्धे। एकादश दशत्
 आलभ्यन्ते। एकादशाक्षरा त्रिष्टुप्। त्रैष्टुभाः पशवः। पशून्वाव
 रुन्धे। वैश्वदेवो वा अश्वः। नानादेवत्याः पशवो भवन्ति। अश्वस्य
 सर्वत्वाय। नानारूपा भवन्ति। तस्मान्नानारूपाः पशवः। बहुरूपा
 भवन्ति। तस्माद्बहुरूपाः पशवः समृद्धौ॥८॥

आरण्यल्लोको दशिनं आलभ्यन्ते नानारूपाः पशवो द्वे च॥ [२]

अस्मै वै लोकाय ग्राम्याः पशव आलभ्यन्ते। अमुष्मा
 आरण्याः। यद्ग्राम्यान्पशूनालभते। इममेव तैर्लोकमव रुन्धे।
 यदारण्यान्। अमुं तैः। उभयांन्पशूनालभते। ग्राम्याश्चरण्याश्च।
 उभयोर्लोकयोरवरुद्धौ। उभयांन्पशूनालभते॥९॥

ग्राम्याश्चरण्याश्च। उभयस्यान्नाद्यस्यावरुद्धौ। उभयांन्पशू-
 नालभते। ग्राम्याश्चरण्याश्च। उभयेषां पशूनामवरुद्धौ। त्रयस्त्रयो
 भवन्ति। त्रय इमे लोकाः। एषां लोकानामाप्त्यै। ब्रह्मवादिनो वदन्ति।
 कस्मात्सत्यात्॥१०॥

अस्मिँल्लोके बहवः कामा इति। यत्समानीभ्यो देवताभ्यो-
 ऽन्येऽन्ये पशव आलभ्यन्ते। अस्मिन्नेव तल्लोके कामान्दधाति।
 तस्मादस्मिँल्लोके बहवः कामाः। त्रयाणां त्रयाणां सह वपा
 जुहोति। त्र्यावृतो वै देवाः। त्र्यावृत इमे लोकाः। एषां
 लोकानामाप्त्यै। एषां लोकानां क्लृप्त्यै। पर्यग्निकृतानारण्या-
 नुत्सृजन्त्यहिंसायै॥११॥

अवरुद्धा उभयांन्पशूनालभते सत्यादहिंसायै॥ [३]

युञ्जन्ति ब्रध्नमित्याह। असौ वा आदित्यो ब्रध्नः।
 आदित्यमेवास्मै युनक्ति। अरुषमित्याह। अग्निर्वा अरुषः।
 अग्निमेवास्मै युनक्ति। चरन्तमित्याह। वायुर्वै चरन्। वायुमेवास्मै
 युनक्ति। परितस्थुष इत्याह॥१२॥

इमे वै लोकाः परितस्थुषः। इमानेवास्मै लोकान् युनक्ति।
 रोचन्ते रोचना दिवीत्याह। नक्षत्राणि वै रोचना दिवि।
 नक्षत्राण्येवास्मै रोचयति। युञ्जन्त्यस्य काम्येत्याह। कामानेवास्मै
 युनक्ति। हरी विपक्षसेत्याह। इमे वै हरी विपक्षसा। इमे एवास्मै
 युनक्ति॥१३॥

शोणा धृष्णू नृवाहसेत्याह। अहोरात्रे वै नृवाहसा। अहोरात्रे
 एवास्मै युनक्ति। एता एवास्मै देवता युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्य
 समष्ट्यै। केतुं कृण्वन्नकेतव इति ध्वजं प्रतिमुञ्चति। यश
 एवैनं राज्ञां गमयति। जीमूतस्येव भवति प्रतीकमित्याह।
 यथायजुरेवैतत्। ये ते पन्थानः सवितः पूर्व्यास इत्यध्वर्युर्यजमानं
 वाचयत्यभिजित्यै॥१४॥

परा वा एतस्य यज्ञ एति। यस्य पशुरुपाकृतोऽन्यत्र वेद्या
 एति। एतं स्तोतरेतेन पथा पुनरश्वमावर्तयासि न इत्याह।
 वायुर्वै स्तोता। वायुमेवास्य परस्ताद्धात्यावृत्त्यै। यथा वै
 हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य स्कन्दति।
 यदस्योपाकृतस्य लोमानि शीयन्ते। यद्वालेषु काचानावयन्ति।

लोमान्येवास्य तत्सम्भरन्ति॥१५॥

भूर्भुवः सुव॒रिति॑ प्रा॒जाप॒त्याभि॒राव॑यन्ति। प्रा॒जाप॒त्यो वा
अश्वः॑। स्वयै॒वैनं॑ दे॒वता॑या॒ सम॑र्धयन्ति। भूरिति॑ महि॒षी। भुव॑ इति॑
वा॒वाता॑। सुव॒रिति॑ परि॒वृत्ती॑। ए॒षां लो॒काना॑म॒भिजि॑त्यै। हि॒र॒ण्ययाः॑
का॒चा भ॑वन्ति। ज्योति॒र्वै हि॑र॒ण्यम्। रा॒ष्ट्रम॑श्वमे॒धः॥१६॥

ज्योति॑श्चै॒वास्मै॑ रा॒ष्ट्रं च॑ स॒मीची॑ दधाति। स॒हस्रं॑ भवन्ति।
स॒हस्रं॑स॒म्मितः॑ सुव॒र्गो लो॒कः। सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॑भिजि॑त्यै। अप॒
वा ए॒तस्मा॒त्तेजं॑ इन्द्रि॒यं प॒शवः॑ श्रीः॒ क्राम॑न्ति। योऽश्वमे॒धेन॑ यज॑ते।
वस॑वस्त्वाऽञ्जन्तु गाय॒त्रेण॑ छन्द॒सेति॑ महि॒ष्यभ्य॑नक्ति। तेजो॒ वा
आज्य॑म्। तेजो॑ गाय॒त्री। तेज॑सै॒वास्मै॑ तेजोऽव॑ रुन्धे॥१७॥

रु॒द्रास्त्वाञ्जन्तु॑ त्रैष्टु॒भेन॑ छन्द॒सेति॑ वा॒वाता॑। तेजो॒ वा आज्य॑म्।
इन्द्रि॒यं त्रि॒ष्टुप्। तेज॑सै॒वास्मा॑ इन्द्रि॒यमव॑ रुन्धे। आ॒दि॒त्यास्त्वाञ्जन्तु॑
जाग॑तेन॒ छन्द॒सेति॑ परि॒वृत्ती॑। तेजो॒ वा आज्य॑म्। प॒शवो॑
जग॑ती। तेज॑सै॒वास्मै॑ प॒शूनव॑ रुन्धे। प॒त्नयो॑ऽभ्य॑ञ्जन्ति। श्रि॒या वा
ए॒तद्रूप॑म्॥१८॥

यत्प॒त्नयः॑। श्रि॒यमे॒वास्मि॑न्तद॒धति॑। नास्मा॒त्तेजं॑ इन्द्रि॒यं
प॒शवः॑ श्रीरप॑ क्रामन्ति। ला॒जी(३)ञ्छा॒ची(३)न् यशो॑म॒माँ(४)
इत्यति॑रिक्तमन्नमश्वा॒योपा॑हरन्ति। प्र॒जामे॒वान्नादी॑ं कुर्वते। ए॒तद्दे॒वा
अन्न॑मत्तै॒तदन्न॑मद्धि प्रजाप॒त इत्या॑ह। प्र॒जाया॑मे॒वान्नाद्यं॑ दधते।
यदि॑ नाव॒जिघ्रे॑त्। अ॒ग्निः प॒शुरा॑सी॒दित्य॑व॒घ्राप॑येत्। अव॑ हैव

जिघ्रति। आक्रान् वाजी क्रमैरत्यक्रमीद्वाजी द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी
सधस्थमित्यश्वमनुमन्त्रयते। एषां लोकानामभिजित्यै। समिद्धो
अञ्जन्कृदरं मतीनामित्यश्वस्याप्रियो भवन्ति सरूपत्वाय॥१९॥

परितस्थुष इत्याहुमे एवास्मै युनक्त्यभिजित्यै भरन्त्यश्वमेधो रुन्धे रूपञ्जिघ्रति त्रीणि च॥—[४]

तेजसा वा एष ब्रह्मवर्चसेन व्यृद्धते। योऽश्वमेधेन यजते। होता
च ब्रह्मा च ब्रह्मोद्यं वदतः। तेजसा चैवेन ब्रह्मवर्चसेन च समर्धयतः।
दक्षिणतो ब्रह्मा भवति। दक्षिणत आयतनो वै ब्रह्मा। बारूहस्पत्यो
वै ब्रह्मा। ब्रह्मवर्चसमेवास्य दक्षिणतो दधाति। तस्मादक्षिणोऽर्धो
ब्रह्मवर्चसितरः। उत्तरतो होता भवति॥२०॥

उत्तरत आयतनो वै होता। आग्नेयो वै होता। तेजो वा
अग्निः। तेज एवास्योत्तरतो दधाति। तस्मादुत्तरोऽर्धस्तेजस्वितरः।
यूपमभितो वदतः। यजमानदेवत्यो वै यूपः। यजमानमेव तेजसा
च ब्रह्मवर्चसेन च समर्धयतः। किं स्विदासीत्पूर्वचित्तिरित्याह।
द्यौर्वै वृष्टिः पूर्वचित्तिः॥२१॥

दिवमेव वृष्टिमव रुन्धे। किं स्विदासीद्बृहद्वय इत्याह। अश्वो
वै बृहद्वयः। अश्वमेवाव रुन्धे। किं स्विदासीत्पिशङ्गिलेत्याह।
रात्रिर्वै पिशङ्गिला। रात्रिमेवाव रुन्धे। किं स्विदासीत्पिलिप्पिले-
त्याह। श्रीर्वै पिलिप्पिला। अन्नाद्यमेवाव रुन्धे॥२२॥

कः स्विदेकाकी चरतीत्याह। असौ वा आदित्य एकाकी
चरति। तेज एवाव रुन्धे। क उस्विज्जायते पुनरित्याह। चन्द्रमा वै

जायते पुनः। आयुरेवाव रुन्धे। किं स्विद्धिमस्य भेषजमित्याह।
अग्निर्वै हिमस्य भेषजम्। ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे। किं स्विदावपनं
महदित्याह॥ २३॥

अयं वै लोक आवपनं महत्। अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति।
पृच्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्या इत्याह। वेदिवै परोऽन्तः पृथिव्याः।
वेदिमेवाव रुन्धे। पृच्छामि त्वा भुवनस्य नाभिमित्याह। यज्ञो वै
भुवनस्य नाभिः। यज्ञमेवाव रुन्धे। पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य
रेत इत्याह। सोमो वै वृष्णो अश्वस्य रेतः। सोमपीथमेवाव रुन्धे।
पृच्छामि वाचः परमं व्योमेत्याह। ब्रह्म वै वाचः परमं व्योम।
ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे॥ २४॥

होता भवति वै वृष्टिः पूर्ववित्तिरन्नाद्यमेवाव रुन्धे महदित्याह सोमो वै वृष्णो अश्वस्य रेतश्चत्वारि च॥ [५]

अप वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति। योऽश्वमेधेन यजते।
प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहेति संज्ञप्यमान आहुतीर्जुहोति।
प्राणानेवास्मिन्दधाति। नास्मात्प्राणा अपक्रामन्ति। अवन्तीः
स्थावन्तीस्त्वाऽवन्तु। प्रियं त्वा प्रियाणाम्। वर्षिष्ठमाप्यानाम्।
निधीनां त्वा निधिपतिः हवामहे वसो ममेत्याह। अपैवास्मै
तद्धुवते॥ २५॥

अथो धुवन्त्येवैनम्। अथो न्यैवास्मै हुवते। त्रिः परियन्ति।
त्रय इमे लोकाः। एभ्य एवैनं लोकेभ्यो धुवते। त्रिः पुनः परियन्ति।
षट्त्सम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनं धुवते। अप वा एतेभ्यः

प्राणाः क्रामन्ति॥२६॥

ये य॒ज्ञे धु॒वनं त॒न्वते॑। न॒व॒कृ॒त्वः प॒रि॒यन्ति॑। न॒व॒ वै पु॒रु॒षे
प्रा॒णाः। प्रा॒णाने॒वाऽऽत्म॑न्दधते। नै॒भ्यः प्रा॒णा अप॑क्रामन्ति। अ॒म्बे
अ॒म्बाल्य॑म्बि॒क इति॑ प॒त्नीमु॑दानयति। अ॒ह्व॒तै॒वैन॑म्। सु॒भ॒गे
का॒म्पी॒ल॒वा॒सि॒नीत्या॑ह। तप॑ ए॒वैन॑मुप॑नयति। सु॒व॒र्गे लो॒के
स॒म्प्रो॒र्ण॒वा॒थामि॑त्याह॥२७॥

सु॒व॒र्गमे॒वैन॑ लो॒कं ग॑मयति। आऽह॑म॒जानि॑ गर्भ॒ध॒मा
त्वम॑जाऽसि गर्भ॒धमि॑त्याह। प्र॒जा वै प॒शवो॑ गर्भः। प्र॒जामे॒व
प॒शूना॑त्म॒न्ध॒त्ते। दे॒वा वा अ॑श्वमे॒धे प॑व॒माने॑। सु॒व॒र्गं लो॒कं न
प्रा॒जान॑न्। तम॑श्वः प्रा॒जाना॑त्। यथ॑सू॒चीभि॑रसि॒प॒थान्क॑ल्पयन्ति।
सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ प्र॒ज्ञा॑त्यै। गा॒य॒त्री त्रि॑ष्टु॒जग॑तीत्याह॥२८॥

य॒था॒य॒जुरे॒वैत॑त्। त्र॒य्यः सू॒च्यो भ॑वन्ति। अ॒य॒स्म॒य्यो र॒ज॒ता
ह॒रि॒ण्यः। अ॒स्य वै लो॒कस्य॑ रू॒पम॑य॒स्म॒य्यः। अ॒न्त॒रि॒क्षस्य॑ र॒ज॒ताः।
दि॒वो ह॒रि॒ण्यः। दि॒शो वा अ॑य॒स्म॒य्यः। अ॒वा॒न्त॒र॒दि॒शा र॑ज॒ताः।
ऊ॒र्ध्वा ह॒रि॒ण्यः। दि॒श ए॒वास्मै॑ कल्पयति। क॒स्त्वा॑ ह्यति॒ क॒स्त्वा॑
वि॒शा॒स्तीत्या॑हाहि॒सायै॑॥२९॥

ब्रुवते क्रामन्त्यूर्णवाथामित्याहु जगतीत्याह कल्पयत्येकं च॥ [६]

अप॑ वा ए॒तस्मा॑च्छ्री रा॒ष्ट्रं क्राम॑ति। योऽश्व॑मे॒धेन॑ यज॑ते।
ऊ॒र्ध्वा॒मे॒ना॒मुच्छ्र॑यता॒दित्या॑ह। श्री॒र्वै रा॒ष्ट्रम॑श्वमे॒धः। श्रि॒यमे॒वास्मै॑
रा॒ष्ट्रमूर्ध्व॑मुच्छ्र॑यति। वे॒णुभा॑रङ्गि॒रावि॑वेत्याह। रा॒ष्ट्रं वै भा॑रः।

राष्ट्रमेवास्मै पर्यूहति। अथास्या मध्यमेधतामित्याह। श्रीर्वै राष्ट्रस्य मध्यम्॥३०॥

श्रियमेवाव रुन्धे। शीते वाते पुनन्निवेत्याह। क्षेमो वै राष्ट्रस्य शीतो वातः। क्षेममेवाव रुन्धे। यद्धरिणी यवमत्तीत्याह। विद्धै हरिणी। राष्ट्रं यवः। विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। न पुष्टं पशु मन्यत इत्याह। तस्माद्राजां पशून् पुष्यति॥३१॥

शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायतीत्याह। तस्माद्वैशीपुत्रं नाभिषिञ्चन्ते। इयं युका शंकुन्तिकेत्याह। विद्धै शंकुन्तिका। राष्ट्रमश्वमेधः। विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। आहलमिति सर्पतीत्याह। तस्माद्राष्ट्राय विशः सर्पन्ति। आहतं गभे पस इत्याह। विद्धै गभः॥३२॥

राष्ट्रं पसः। राष्ट्रमेव विश्याहन्ति। तस्माद्राष्ट्रं विशं घातुकम्। माता च ते पिता च त इत्याह। इयं वै माता। असौ पिता। आभ्यामेवैनं परिददाति। अग्रं वृक्षस्य रोहत इत्याह। श्रीर्वै वृक्षस्याग्रम्। श्रियमेवाव रुन्धे॥३३॥

प्रसुलामीति ते पिता गभे मुष्टिमंतः सयदित्याह। विद्धै गभः। राष्ट्रं मुष्टिः। राष्ट्रमेव विश्याहन्ति। तस्माद्राष्ट्रं विशं घातुकम्। अप वा एतेभ्यः प्राणाः क्रांमन्ति। ये युज्ञेऽपूतं वदन्ति। दधिक्राव्णो अकारिषमिति सुरभिमतीमृचं वदन्ति। प्राणा वै

सुरभयः। प्राणानेवाऽऽत्मन्दधते। नैभ्यः प्राणा अपक्रामन्ति।
 आपो हि ष्ठा मयोभुव इत्यद्विर्माजयन्ते। आपो वै सर्वा देवताः।
 देवताभिरेवाऽऽत्मानं पवयन्ते॥ ३४॥

राष्ट्रस्य मध्यं पुष्यंति गर्भो रुन्धे दधते चत्वारि च॥ [७]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणाऽनु प्राविशत्। ताभ्यः पुनः
 सम्भवितुं नाशक्रोत्। सोऽब्रवीत्। ऋध्रवदिथ्सः। यो मेतः
 पुनः सम्भरदिति। तं देवा अश्वमेधेनैव सम्भरन्। ततो वै त
 आर्ध्रुवन्। योऽश्वमेधेन यजते। प्रजापतिमेव सम्भरत्युधोति।
 पुरुषमालभते॥ ३५॥

वैराजो वै पुरुषः। विराजमेवालभते। अथो अन्नं वै
 विराट्। अन्नमेवाव रुन्धे। अश्वमालभते। प्राजापत्यो वा अश्वः।
 प्रजापतिमेवालभते। अथो श्रीर्वा एकशफम्। श्रियमेवाव रुन्धे।
 गामालभते॥ ३६॥

यज्ञो वै गौः। यज्ञमेवालभते। अथो अन्नं वै गौः। अन्नमेवाव
 रुन्धे। अजावी आलभते भूम्ने। अथो पुष्टिर्वै भूमा। पुष्टिमेवाव
 रुन्धे। पर्यग्निकृतं पुरुषं चारण्याश्चोत्सृजन्त्यहिंसायै। उभौ वा
 एतौ पशू आलभ्येते। यश्चावमो यश्च परमः। तेऽस्योभये यज्ञे बद्धाः।
 अभीष्टा अभिप्रीताः। अभिजिता अभिहुता भवन्ति। नैनं दृक्क्ष्वः
 पशवो यज्ञे बद्धाः। अभीष्टा अभिप्रीताः। अभिजिता अभिहुता
 हिंसन्ति। योऽश्वमेधेन यजते। य उ चैनमेवं वेद॥ ३७॥

लभते गामालभते परमौऽष्टौ च॥ _____ [८]

प्रथमेन वा एष स्तोमेन राध्वा। चतुष्टोमेन कृतेनायानामुत्तरे-
हन्। एकविंशे प्रतिष्ठायां प्रति तिष्ठति। एकविंशत्प्रतिष्ठायां
ऋतूनन्वारोहति। ऋतवो वै पृष्ठानि। ऋतवः संवत्सरः।
ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रतिष्ठायां। देवता अभ्यारोहति। शक्ररयः पृष्ठं
भवन्त्यन्यदन्यच्छन्दः। अन्येऽन्ये वा एते पशव आलभ्यन्ते॥३८॥

उतेवं ग्राम्याः। उतेवारण्याः। अहरेव रूपेण समर्धयति।
अथो अहं एवैष बलिर्हियते। तदाहुः। अपशवो वा एते।
यदजावयश्चारण्याश्च। एते वै सर्वे पशवः। यद्रव्या इति।
गव्यान्पशूनुत्तमेऽहं नालभते॥३९॥

तेनैवोभयांन्पशूनव रुन्धे। प्राजापत्या भवन्ति। अनभि-
जितस्याभिजित्यै। सौरीर्नव श्वेता वशा अनूबन्ध्या भवन्ति। अन्तत
एव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे। सोमाय स्वराज्ञेऽनोवाहावनद्वाहाविति
द्वन्द्विनः पशूनालभते। अहोरात्राणामभिजित्यै। पशुभिर्वा एष
व्यूध्यते। योऽश्वमेधेन यजते। छगलं कल्माषं किकिदीविं
विदीगयमिति त्वाष्ट्रान्पशूना लभते। पशुभिरेवाऽऽत्मानं
समर्धयति। ऋतुभिर्वा एष व्यूध्यते। योऽश्वमेधेन यजते।
पिशङ्गास्त्रयो वासन्ता इत्यृतुपशूनालभते। ऋतुभिरेवाऽऽत्मानं
समर्धयति। आ वा एष पशुभ्यो वृश्च्यते। योऽश्वमेधेन यजते।

पर्यग्निकृता उथ्सृजन्त्यनात्रस्काय॥४०॥

लभ्यन्ते लभते त्वाष्टान्मृशुनालभतेऽष्टौ च॥ [९]

प्रजापतिरकामयत महानन्नादः स्यामिति। स एतावन्श्वमेधे
महिमानावपश्यत्। तावंगृहीत। ततो वै स महानन्नादो-
ऽभवत्। यः कामयेत महानन्नादः स्यामिति। स एतावन्श्वमेधे
महिमानौ गृहीत। महानेवान्नादो भवति। यजमानदेवत्या
वै वपा। राजा महिमा। यद्वपां महिम्नोभयतः परियजति।
यजमानमेव राज्येनोभयतः परिगृह्णाति। पुरस्तात्स्वाहाकारा
वा अन्ये देवाः। उपरिष्टात्स्वाहाकारा अन्ये। ते वा एतेऽश्व
एव मेध्यं उभयेऽर्वरुध्यन्ते। यद्वपां महिम्नोभयतः परियजति।
तानेवोभयांन्प्रीणाति॥४१॥

परियजति षट्॥ [१०]

वैश्वदेवो वा अश्वः। तं यत्प्राजापत्यं कुर्यात्। या देवता
अपिभागाः। ता भागधेयेन व्यर्धयेत्। देवताभ्यः समदं दध्यात्।
स्तेगान्दष्ट्राभ्यां मण्डूकां जम्येभिरिति। आज्यमवदानं कृत्वा
प्रतिसङ्ख्यायमाहुतीर्जुहोति। या एव देवता अपिभागाः। ता
भागधेयेन समर्धयति। न देवताभ्यः समदं दधाति॥४२॥

चतुर्दशैताननुवाकाञ्जुहोत्यनन्तरित्यै। प्रयासाय स्वाहेति
पञ्चदशम्। पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयः। अर्धमासशः संवत्सर
आप्यते। देवासुराः संयत्ता आसन्। तेऽब्रुवन्नग्रयः स्विष्टकृतः।

अश्वस्य मेध्यस्य वयमुद्धरमुद्धरामहे। अथैतानभि भवामेति। ते लोहितमुदहरन्त। ततो देवा अभवन्॥४३॥

पराऽसुराः। यथिस्विष्टकृद्भ्यो लोहितं जुहोति भ्रातृव्याऽभिभूत्यै। भवत्यात्मना। पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति। गोमृगकण्ठेन प्रथमामाहुतिं जुहोति। पशवो वै गोमृगः। रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव पशून्तर्दधाति। अथो यत्रैषाऽऽहुतिर्हूयते। न तत्र रुद्रः पशून्भिमन्यते॥४४॥

अश्वशफेनं द्वितीयामाहुतिं जुहोति। पशवो वा एकशफम्। रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव पशून्तर्दधाति। अथो यत्रैषाऽऽहुतिर्हूयते। न तत्र रुद्रः पशून्भिमन्यते। अयस्मर्येन कमण्डलुना तृतीयाम्। आहुतिं जुहोत्यायास्यो वै प्रजाः। रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव प्रजा अन्तर्दधाति। अथो यत्रैषाऽऽहुतिर्हूयते। न तत्र रुद्रः प्रजा अभिमन्यते॥४५॥

दधात्यभिवन्मन्यते प्रजा अन्तर्दधाति द्वे च ॥ _____ [११]

अश्वस्य वा आलब्धस्य मेध उदक्रामत्। तदश्वस्तोमीयमभवत्। यदश्वस्तोमीयं जुहोति। समैधमेवैनमालभते। आज्येन जुहोति। मेधो वा आज्यम्। मेधोऽश्वस्तोमीयम्। मेधेनैवास्मिन्मेधं दधाति। षट्त्रिंशतं जुहोति। षट्त्रिंशदक्षरा बृहती॥४६॥

बार्हताः पशवः। सा पशूनां मात्रा। पशून्नेव मात्रया

समर्धयति। तायद्भूयसीर्वा कनीयसीर्वा जुहुयात्। पशून्मात्रया व्यर्धयेत्। षट्त्रिंशत् जुहोति। षट्त्रिंशदक्षरा बृहती। बारहताः पशवः। सा पशूनां मात्रा। पशून्नेव मात्रया समर्धयति॥४७॥

अश्वस्तोमीयं हुत्वा द्विपदा जुहोति। द्विपाद्वै पुरुषो द्विप्रतिष्ठः। तदेनं प्रतिष्ठया समर्धयति। तदाहुः। अश्वस्तोमीयं पूर्वं होतव्याँ(३)न्द्विपदा(३) इति। अश्वो वा अश्वस्तोमीयम्। पुरुषो द्विपदाः। अश्वस्तोमीयं हुत्वा द्विपदा जुहोति। तस्माद् द्विपाच्चतुष्पादमत्ति। अथो द्विपद्येव चतुष्पदः प्रतिष्ठापयति। द्विपदा हुत्वा। नान्यामुत्तरामाहुतिं जुहुयात्। यदन्यामुत्तरामाहुतिं जुहुयात्। प्र प्रतिष्ठयाश्चवेत। द्विपदा अन्ततो जुहोति प्रतिष्ठित्यै॥४८॥

बृहत्त्यर्धयति स्थापयति पञ्च च॥ [१२]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाकामत्। तं यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दत्। तमिष्टिभिरन्वैच्छत्। तमिष्टिभिरन्वविन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्। यत्संवत्सरमिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति। सावित्रियो भवन्ति॥४९॥

इयं वै सविता। यो वा अस्यान्नश्यति यो निलयते। अस्यां वाव तं विन्दन्ति। न वा इमां कश्चनेत्याहुः। तिर्यङ्गोर्ध्वोत्येतुमर्हतीति। यत्सावित्रियो भवन्ति। सवितृप्रसूत एवैनमिच्छति। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परा परावतं गन्तोः। यत्सायं धृतीर्जुहोति। अश्वस्य यत्यै

धृत्यै॥५०॥

यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति। यत्सायं
धृतीर्जुहोति। अश्वस्यैव यत्यै धृत्यै। तस्मात्सायं प्रजाः
क्षेम्या भवन्ति। यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति।
तस्माद्विवां नष्टैष एति। यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते सायं धृतीर्जुहोति।
अहोरात्राभ्यामेवैनमन्विच्छति। अथो अहोरात्राभ्यामेवास्मै योग-
क्षेमं कल्पयति॥५१॥

भवन्ति धृत्या एनमन्विच्छत्येकं च॥ [१३]

अप वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रं कामति। योऽश्वमेधेन यजते।
ब्राह्मणौ वीणागाथिनौ गायतः। श्रिया वा एतद्रूपम्। यद्वीणा।
श्रियमेवास्मिन्तद्धतः। यदा खलु वै पुरुषः श्रियमश्नुते। वीणाऽस्मै
वाद्यते। तदाहुः। यदुभौ ब्राह्मणौ गायताम्॥५२॥

प्रभ्रंशुकास्माच्छ्रीः स्यात्। न वै ब्राह्मणे श्री रमत इति।
ब्राह्मणोऽन्यो गायेत्। राजन्योऽन्यः। ब्रह्म वै ब्राह्मणः। क्षत्रं
राजन्यः। तथा हास्य ब्रह्मणा च क्षत्रेण चोभयतः श्रीः परिगृहीता
भवति। तदाहुः। यदुभौ दिवा गायताम्। अपास्माद्राष्ट्रं कामेत्॥५३॥

न वै ब्राह्मणे राष्ट्रं रमत इति। यदा खलु वै राजा कामयते।
अथ ब्राह्मणं जिनाति। दिवा ब्राह्मणो गायेत्। नक्तं राजन्यः।
ब्रह्मणो वै रूपमहः। क्षत्रस्य रात्रिः। तथा हास्य ब्रह्मणा च क्षत्रेण
चोभयतो राष्ट्रं परिगृहीतं भवति। इत्यददा इत्ययजथा इत्यपच

इति ब्राह्मणो गायेत्। इष्टापूर्तं वै ब्राह्मणस्य॥५४॥

इष्टापूर्तेनैवेन९ स समर्धयति। इत्यजिना इत्ययुध्यथा
इत्यमु९ सङ्ग्राममहन्निति राजन्यः। युद्धं वै राजन्यस्य।
युद्धेनैवेन९ स समर्धयति। अक्लृप्ता वा एतस्यर्तव इत्याहुः।
योऽश्वमेधेन यजत इति। तिस्रोऽन्यो गायति तिस्रोऽन्यः।
षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेवासमै कल्पयतः। ताभ्या९
स९ स्थायाम्। अनोयुक्ते च शते च ददाति। शतायुः पुरुषः
शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥५५॥

गायताङ्गामेद्वाह्मणस्य कल्पयतश्चत्वारि च॥ [१४]

सर्वेषु वा एषु लोकेषु मृत्यवोऽन्वायन्ताः। तेभ्यो यदाहुतीर्न
जुहुयात्। लोकैर्लोक एनं मृत्युर्विन्देत्। मृत्यवे स्वाहा मृत्यवे
स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति। लोकाल्लोकादेव मृत्युमवयजते।
नैनं लोकैर्लोके मृत्युर्विन्दति। यदमुष्मै स्वाहाऽमुष्मै स्वाहेति
जुह्वत्सश्चक्षीत। बहं मृत्युममित्रं कुर्वीत। मृत्यवे स्वाहेत्येकस्मा
एवैकां जुहुयात्। एको वा अमुष्मिल्लोके मृत्युः॥५६॥

अशनया मृत्युरेव। तमेवामुष्मिल्लोकेऽवयजते। भ्रूणहत्यायै
स्वाहेत्यवभृथ आहुतिं जुहोति। भ्रूणहत्यामेवाव यजते। तदाहुः।
यद्भ्रूणहत्या पात्र्याऽथ। कस्माद्यज्ञेऽपि क्रियत इति। अमृत्युर्वा
अन्यो भ्रूणहत्याया इत्याहुः। भ्रूणहत्या वाव मृत्युरिति।

यद्भूणहृत्यायै स्वाहेत्यवभृथ आहुतिं जुहोति॥५७॥

मृत्युमेवाऽऽहुत्या तर्पयित्वा परिपाणं कृत्वा। भ्रूणघ्ने भेषजं करोति। एतां ह वै मुण्डिभ औदन्यवः। भ्रूणहृत्यायै प्रायश्चित्तिं विदां चकार। यो हास्यापि प्रजायां ब्राह्मणं हन्ति। सर्वस्मै तस्मै भेषजं करोति। जुम्बकाय स्वाहेत्यवभृथ उत्तमामाहुतिं जुहोति। वरुणो वै जुम्बकः। अन्तत एव वरुणमवयजते। खलतेर्विक्रिधस्य शुक्लस्य पिङ्गाक्षस्य मूर्धं जुहोति। एतद्वै वरुणस्य रूपम्। रूपेणैव वरुणमवयजते॥५८॥

लोके मृत्युर्जुहोति मूर्धं जुहोति द्वे च॥ [१५]

वारुणो वा अश्वः। तं देवतया व्यर्धयति। यत्प्राजापत्यं करोति। नमो राज्ञे नमो वरुणायेत्याह। वारुणो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया समर्धयति। नमोऽश्वाय नमः प्रजापतय इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया समर्धयति। नमोऽधिपतय इत्याह॥५९॥

धर्मो वा अधिपतिः। धर्ममेवाव रुन्धे। अधिपतिरस्यधिपतिं मा कुर्वधिपतिरहं प्रजानां भूयासमित्याह। अधिपतिमेवैनं समानानां करोति। मां धेहि मयि धेहीत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। उपाकृताय स्वाहेत्युपाकृते जुहोति। आलब्धाय स्वाहेति नियुक्ते जुहोति। हुताय स्वाहेति हुते जुहोति। एषां लोकानामभिर्जित्यै॥६०॥

प्र वा ए॒ष ए॒भ्यो लो॒केभ्य॑श्च॒वते। यो॑ऽश्वमे॒धेन॒ यज॑न्ते।
आ॒ग्नेयमै॑न्द्रा॒ग्रमा॑श्वि॒नम्। तान्प॒शूनाल॑भते॒ प्रति॑ष्ठित्यै। यदा॑ग्ने॒यो
भ॒व॑न्ति। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑। दे॒वता॑ ए॒वाव॑ रुन्धे। ब्र॒ह्म वा अ॒ग्निः।
क्ष॒त्रमिन्द्रः॑। यदै॑न्द्रा॒ग्नो भ॑व॑न्ति॥६१॥

ब्र॒ह्मक्ष॑त्रे ए॒वाव॑ रुन्धे। यदा॑श्वि॒नो भ॑व॑न्ति। आ॒शिषाम॑व॒रुद्धौ।
त्रयो॑ भवन्ति। त्रयं इ॒मे लो॒काः। ए॒ष्वेव॑ लो॒केषु॑ प्रति॑ तिष्ठति।
अ॒ग्नये॑ऽहो॒मुचे॑ऽष्टाक॑पाल॒ इति॑ दश॑हविष॒मिष्टिं॑ निर्व॑पति।
दशा॑क्षरा वि॒राट्। अन्नं॑ वि॒राट्। वि॒राजै॑वा॒न्नाद्य॑मव॑ रुन्धे। अ॒ग्नेर्मन्वे॑
प्रथ॑मस्य प्र॒चेत॑स॒ इति॑ याज्यानुवा॒क्या भ॑वन्ति सर्व॒त्वाय॑॥६२॥

अधि॑पतय॒ इत्या॑हाभिजित्या ऐन्द्रा॒ग्नो भ॑व॑न्ति रुन्ध॒ एकं॑ च॥ [१६]

यद्यश्व॑मु॒पत॑प॒द्विन्देत्॑। आ॒ग्नेयम॑ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पेत्। सौ॒म्यं
च॒रुम्। सा॒वि॒त्रम॑ष्टाक॑पालम्। यदा॑ग्ने॒यो भ॑व॑न्ति। अ॒ग्निः सर्वा॑
दे॒वताः॑। दे॒वता॑भिरे॒वैनं॑ भिष॑ज्यति। यथ्सौ॒म्यो भ॑व॑न्ति। सोमो॒ वा
ओष॑धीना॒ः राजा॑। याभ्य॑ ए॒वैनं॑ वि॒न्दति॑॥६३॥

ताभिरे॒वैनं॑ भिष॑ज्यति। यथ्सा॑वि॒त्रो भ॑व॑न्ति। स॒वि॒तृप्र॑सूत ए॒वैनं॑
भिष॑ज्यति। ए॒ताभिरे॒वैनं॑ दे॒वता॑भिर्भिष॑ज्यति। अ॒ग॒दो है॒व भ॑व॑न्ति।
पौ॒ष्णं च॒रुं निर्व॑पेत्। यदि॑ श्लो॒णः स्यात्। पू॒षा वै श्लो॑ण्यस्य भिष॑क्।
स ए॒वैनं॑ भिष॑ज्यति। अश्लो॑णो है॒व भ॑व॑न्ति॥६४॥

रौद्रं चरुं निर्वपेत्। यदि महती देवताऽभिमन्येत। एतद्देवत्यो
वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया भिषज्यति। अगदो हव भवति।
वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेन्मृगाखुरे यदि नाऽऽगच्छेत्। इयं
वा अग्निर्वैश्वानरः। इयमेवैनमर्चिभ्यां परिरोधमानयति। आहव
सुत्यमहर्गच्छति। यद्यधीयात्॥६५॥

अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः। सौर्यं पयः। वायव्यं आज्यभागः।
यजमानो वा अश्वः। अहंसा वा एष गृहीतः। यस्याश्वो मेधाय
प्रोक्षितोऽध्येति। यदहोमुचे निर्वपति। अहंस एव तेन मुच्यते।
यजमानो वा अश्वः। रेतसा वा एष व्यृध्यते॥६६॥

यस्याश्वो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येति। सौर्यं रेतः। यत्सौर्यं पयो
भवति। रेतसैवैनं स समर्धयति। यजमानो वा अश्वः। गर्भैर्वा
एष व्यृध्यते। यस्याश्वो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येति। वायव्यां गर्भाः।
यद्वायव्यं आज्यभागो भवति। गर्भैरेवैनं स समर्धयति। अथो
यस्यैषाऽश्वमेधे प्रायश्चित्तिः क्रियते। इष्ट्वा वसीयान्भवति॥६७॥
विन्दत्यश्वो हव भवत्यधीयाह्यते गर्भैरेवैनं स समर्धयति द्वे च॥—[१७]

तदाहुः। द्वादश ब्रह्मौदनान्त्संस्थिते निर्वपेत्। द्वादशभिर्वेष्टि-
भिर्यजेतेति। यदिष्टिभिर्यजेत। उपनामुक एनं यज्ञः स्यात्।
पापीयास्तु स्यात्। आप्तानि वा एतस्य छन्दांसि। य ईजानः।
तानि क एतावदाशु पुनः प्रयुञ्जीतेति। सर्वा वै संस्थिते यज्ञे

वागाप्यते॥६८॥

साप्ता भवति यातयाम्नी। क्रूरीकृतेव हि भवत्यरुष्कृता। सा न पुनः प्रयुज्येत्याहुः। द्वादशैव ब्रह्मोदनान्धसंस्थिते निर्वपेत्। प्रजापतिर्वा ओदनः। यज्ञः प्रजापतिः। उपनामुक एनं यज्ञो भवति। न पापीयान्भवति। द्वादश भवन्ति। द्वादशमासाः संवत्सरः। संवत्सर एव प्रति तिष्ठति॥६९॥

आप्यते संवत्सर एकं च॥—————[१८]

एष वै विभूर्नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र विभु भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै प्रभूर्नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र प्रभु भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वा ऊर्जस्वान्नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्रोर्जस्वद्ववति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै पयस्वान्नामं यज्ञः॥७०॥

सर्वं ह वै तत्र पयस्वद्ववति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै विधृतो नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र विधृतं भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै व्यावृत्तो नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र व्यावृत्तं भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै प्रतिष्ठितो नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र प्रतिष्ठितं भवति॥७१॥

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै तेजस्वी नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र तेजस्वि भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै ब्रह्मवर्चसी नामं यज्ञः। आ ह वै तत्र ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायते। यत्रैतेन

यज्ञेन यजन्ते। एष वा अतिव्याधी नाम यज्ञः। आ ह वै तत्र
 राजन्योऽतिव्याधी जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै दीर्घो
 नाम यज्ञः। दीर्घायुषो ह वै तत्र मनुष्या भवन्ति। यत्रैतेन यज्ञेन
 यजन्ते। एष वै कुतो नाम यज्ञः। कल्पन्ते ह वै तत्र प्रजाभ्यो
 योगक्षेमः। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते॥७२॥

पर्यस्वानाम यज्ञः प्रतिष्ठितं भवति यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते पदं (एष वै विभूः प्रभूरूर्जस्वान्ययस्वान् विधृतो
 व्यावृत्तः प्रतिष्ठितस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यतिव्याधी दीर्घः कुतो द्वादश॥)॥ [१९]

तार्प्येणाश्वं संज्ञपयन्ति। यज्ञो वै तार्प्यम्। यज्ञेनैवैनं
 समर्धयन्ति। यामेन साम्नां प्रस्तोताऽनूपतिष्ठते। यमलोकमेवैनं
 गमयति। तार्प्यं च कृत्यधीवासे चाश्वं संज्ञपयन्ति। एतद्वै
 पशूनां रूपम्। रूपेणैव पशूनव रुन्धे। हिरण्यकशिपु भवति।
 तेजसोऽवरुद्धौ॥७३॥

रुक्मो भवति। सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै। अश्वो भवति।
 प्रजापतेराप्त्यै। अस्य वै लोकस्य रूपं तार्प्यम्। अन्तरिक्षस्य
 कृत्यधीवासः। दिवो हिरण्यकशिपु। आदित्यस्य रुक्मः। प्रजा-
 पतेरश्वः। इममेव लोकं तार्प्येणाऽऽप्नोति॥७४॥

अन्तरिक्षं कृत्यधीवासेन। दिवं हिरण्यकशिपुना। आदित्यं
 रुक्मेण। अश्वेनैव मेध्येन प्रजापतेः सायुज्यं सलोकतामाप्नोति।
 एतासामेव देवतानां सायुज्यम्। सार्ष्टितां समानलोकता-
 माप्नोति। योऽश्वमेधेन यजन्ते। य उ चैनमेवं वेद॥७५॥

अवरुद्ध्या आप्रोत्यष्टौ च॥ [२०]

आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे लोकेऽस्पर्धन्त। तेऽङ्गिरस
 आदित्येभ्यः। अमुमादित्यमश्वं श्वेतं भूतं दक्षिणामनयन्।
 तैऽब्रुवन्। यत्रो नैष्ट। स वर्यो भूदिति। तस्मादश्वं
 सवर्येत्याह्वयन्ति। तस्माद्यज्ञे वरो दीयते। यत्प्रजापतिरा-
 लब्धोऽश्वोऽभवत्। तस्मादश्वो नाम॥ ७६॥

यच्चयदरुरासीत्। तस्मादर्वा नाम। यत्सद्यो वाजांन्धसम-
 जयत्। तस्माद्वाजी नाम। यदसुराणां लोकानादत्त।
 तस्मादादित्यो नाम। अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरायतनम्।
 सूर्योऽग्नेर्योनिरायतनम्। यदश्वमेधेऽग्नौ चित्यं उत्तरवेदिमुपवपति।
 योनिमन्तमेवैनमायतनवन्तं करोति॥ ७७॥

योनिमानायतनवान्भवति। य एवं वेद। प्राणापानौ वा एतौ
 देवानाम्। यदर्काश्वमेधौ। प्राणापानावेवाव रुन्धे। ओजो बलं वा
 एतौ देवानाम्। यदर्काश्वमेधौ। ओजो बलमेवाव रुन्धे। अग्निर्वा
 अश्वमेधस्य योनिरायतनम्। सूर्योऽग्नेर्योनिरायतनम्। यदश्वमेधेऽग्नौ
 चित्यं उत्तरवेदिं चिनोति। तावर्काश्वमेधौ। अर्काश्वमेधावेवाव रुन्धे।
 अथो अर्काश्वमेधयोरेव प्रति तिष्ठति॥ ७८॥

नामं करोति सूर्योऽग्नेर्योनिरायतनञ्चत्वारि च॥ [२१]

प्रजापतिं वै देवाः पितरम्। पशुं भूतं मेधायाऽऽलभन्त।
 तमालभ्योपावसन्। प्रातर्यष्टास्मह इति। एकं वा एतद्देवानामहः।
 यत्संवत्सरः। तस्मादश्वः पुरस्तात्संवत्सर आलभ्यते। यत्प्रजा-

पतिरालब्धोऽश्वोऽभवत्। तस्मादश्वः। यथ्सद्यो मेधोऽभवत्॥७९॥

तस्मादश्वमेधः। वेदुकोऽश्वमाशुं भवति। य एवं वेद।
यद्वै तत्प्रजापतिरालब्धोऽश्वोऽभवत्। तस्मादश्वः प्रजापतेः
पशूनामनुरूपतमः। आऽस्य पुत्रः प्रतिरूपो जायते। य एवं
वेद। सर्वाणि भूतानि सम्भृत्याऽऽलभते। समेन देवास्तेजसे
ब्रह्मवर्चसाय भरन्ति। योऽश्वमेधेन यजते॥८०॥

य उ चैनमेवं वेद। एतद्वै तद्वैवा एतान्देवताम्। पशुं
भूतं मेधायाऽऽऽलभन्त। यज्ञमेवा। यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः।
कामप्रं यज्ञमकुर्वत। तेऽमृतत्वमकामयन्त। तेऽमृतत्वमगच्छन्।
योऽश्वमेधेन यजते। देवानामेवायनेनैति॥८१॥

प्राजापत्येनैव यज्ञेन यजते कामप्रेण। अपुनर्मरमेव गच्छति।
एतस्य वै रूपेण पुरस्तात्प्राजापत्यमृषभं तूपरं बहुरूपमालभते।
सर्वेभ्यः कामेभ्यः। सर्वस्याऽऽस्यै। सर्वस्य जित्यै। सर्वमेव तेनाऽऽ-
प्रोति। सर्वं जयति। योऽश्वमेधेन यजते। य उ चैनमेवं वेद॥८२॥
मेधोऽभवद्यजत एति वेद॥

[२२]

यो वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी वेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य लोमं
लोमं जुहोति। अहोरात्रे वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी। यथ्सायं
प्रातर्जुहोति। अश्वस्यैव मेध्यस्य लोमं लोमं जुहोति। एतदनुकृति
ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य लोमं लोमं जुह्वति। यो वा

अश्वस्य मेध्यस्य पदे वेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे जुहोति।
दृशपूर्णमासौ वा अश्वस्य मेध्यस्य पदे॥८३॥

यदृशपूर्णमासौ यजते। अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे
जुहोति। एतदनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य पदेपदे
जुहति। यो वा अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनं वेद। अश्वस्यैव
मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति। असौ वा आदित्योऽश्वः। स
आहवनीयमागच्छति। तद्विवर्तते। यदग्निहोत्रं जुहोति। अश्वस्यैव
मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति। एतदनुकृति ह स्म वै पुरा।
अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहति॥८४॥

पदे अग्निहोत्रं जुहोति त्रीणि च॥ [२३]

प्रजापतिस्तमष्टादशिभिः प्रजापतिरकामयतोभावस्मै युञ्जन्ति तेजसाऽपंप्राणा अपश्रीरूध्वा प्रजापतिः
प्रेणाऽनु प्रथमेन प्रजापतिरकामयत महान्वैश्वदेवो वा अश्वोऽश्वस्य प्रजापतिस्तं यज्ञक्रतुभिरपश्रीब्राह्मणौ
सर्वेषु वारुणो यद्यश्वन्तदाहुरेष वै विभूस्ताप्येणादित्याः प्रजापतिं पितरं यो वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी
त्रयोविंशतिः॥२३॥

प्रजापतिरस्मिँल्लोक उत्तरतः श्रियमेव प्रजापतिरकामयत महान्यत्प्रातः प्र वा एष एभ्यो लोकेभ्यः सर्वं ह
वै तत्र पर्यः स्वद्य उ चैनमेवं वेदं चत्वार्यशीतिः॥८४॥

प्रजापतिरश्वमेधं जुहति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः — अरुणप्रश्नः ॥

ॐ भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभिर्य॑ज॒त्राः।
स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टु॒वाꣳस॑स्त॒नूभिः॑। व्यशे॑म दे॒वहि॑तं॒ यदायुः॑। स्व॒स्ति न॒
इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः। स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑
अरि॑ष्टनेमिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पति॑र्दधातु॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒
शान्तिः॑॥

भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभिर्य॑ज॒त्राः।
स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टु॒वाꣳस॑स्त॒नूभिः॑। व्यशे॑म दे॒वहि॑तं॒ यदायुः॑। स्व॒स्ति न॒
इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः। स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑
अरि॑ष्टनेमिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पति॑र्दधातु। आप॑मापाम॒पः सर्वाः॑।
अ॒स्माद॒स्मादि॒तोऽमु॑तः॥ १॥

अ॒ग्निर्वा॒युश्च॒ सूर्य॑श्च। स॒ह सं॑श्चस्कर॒द्धिया॑। वा॒य्वश्वा॑
रश्मि॒पत॑यः। मरी॑च्यात्मानो॒ अद्रु॑हः। दे॒वीर्भु॑वन॒सूव॑रीः। पु॒त्रव॒त्वाय॑
मे सु॒त। म॒हाना॒ग्नीर्म॑हामा॒नाः। म॒ह॒सो म॑ह॒सः स्वः॑। दे॒वीः
प॑र्जन्य॒सूव॑रीः। पु॒त्रव॒त्वाय॑ मे सु॒त॥ २॥

अ॒पाश्र्यु॑ष्णिम॒पा रक्षः॑। अ॒पाश्र्यु॑ष्णिम॒पा रघ॑म्। अ॒पाघ्ना॑मपं
चा॒वर्ति॑म्। अ॒पदे॒वीरि॑तो हि॒त। वज्रं॑ दे॒वीरजी॑ताꣳश्च। भु॒वनं॑

देवसूवरीः। आदित्यानदितिं देवीम्। योनिं नोर्ध्वमुदीषन्त। शिवा नः
शन्तमा भवन्तु। दिव्या आप ओषधयः। सुमृडीका सरस्वति। मा
ते व्योम सन्दृशि॥३॥

[१]

स्मृतिः प्रत्यक्षमैतिह्यम्। अनुमानश्चतुष्टयम्। एतैरादित्य-
मण्डलम्। सर्वैरेव विधास्यते। सूर्यो मरीचिमादत्ते। सर्वस्माद्भुवना-
दधि। तस्याः पाकविशेषेण। स्मृतं कालविशेषणम्। नदीव
प्रभवात्काचित्। अक्षय्याथ्स्यन्दते यथा॥४॥

तां नद्योऽभि संमायन्ति। सौरुः सतीं न निवर्तते। एवं
नानासमुत्थानाः। कालाः संवत्सरः श्रिताः। अणुशश्च महशश्च।
सर्वे समवयत्रितम्। सतैः सर्वैः संमाविष्टः। ऊरुः सन्न निवर्तते।
अधिसंवत्सरं विद्यात्। तदेवं लक्षणे॥५॥

अणुभिश्च महद्भिश्च। समारूढः प्रदृश्यते। संवत्सरः प्रत्यक्षेण।
नाधिसत्त्वः प्रदृश्यते। पटरो विक्लिधः पिङ्गः। एतद्वरुणलक्षणम्।
यत्रैतदुपदृश्यते। सहस्रं तत्र नीयते। एकं हि शिरो नाना मुखे।
कृत्स्नं तदतुलक्षणम्॥६॥

उभयतः सप्तैन्द्रियाणि। जल्पितं त्वेव दिह्यते। शुक्लकृष्णे
संवत्सरस्य। दक्षिणवामयोः पार्श्वयोः। तस्यैषा भवन्ति। शुक्रं तै
अन्यद्यजतं तै अन्यत्। विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि। विश्वा हि

माया अवसि स्वधावः। भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्त्विति। नात्र
भुवनम्। न पूषा। न पशवः। नाऽऽदित्यः संवत्सर एव प्रत्यक्षेण
प्रियतमं विद्यात्। एतद्वै संवत्सरस्य प्रियतमं रूपम्। योऽस्य
महानर्थ उत्पत्स्यमानो भवति। इदं पुण्यं कुरुष्वेति। तमाहरणं
दद्यात्॥७॥

[२]

साकञ्जानां सप्तथमाहुरेकजम्। षडुद्यमा ऋषयो देवजा
इति। तेषामिष्टानि विहितानि धामशः। स्थात्रे रजन्ते विकृतानि
रूपशः। को नु मर्या अमिथितः। सखा सखायमब्रवीत्। जहाको
अस्मदीषते। यस्तित्याजं सखिविदं सखायम्। न तस्य वाच्यपि
भागो अस्ति। यदीं शृणोत्यलकं शृणोति॥८॥

न हि प्रवेदं सुकृतस्य पन्थामिति। ऋतुर्ऋतुना नुद्यमानः।
विननादाभिधावः। षष्टिश्च त्रिंशका वल्गाः। शुक्लकृष्णौ च
षष्टिकौ। सारागवस्त्रैर्जरदक्षः। वसन्तो वसुभिः सह। संवत्सरस्य
सवितुः। प्रैषकृत्प्रथमः स्मृतः। अमूनादयतेत्यन्यान्॥९॥

अमूश्च परिरक्षतः। एता वाचः प्रयुज्यन्ते। यत्रैतदुपदृश्यते।
एतदेव विजानीयात्। प्रमाणं कालपर्यये। विशेषणं तु वक्ष्यामः।
ऋतूनां तन्निबोधत। शुक्लवासां रुद्रगणः। ग्रीष्मेणाऽऽवर्तते सह।
निजहन् पृथिवीं सर्वाम्॥१०॥

ज्योतिषां प्रतिख्येन सः। विश्वरूपाणि वासांसि।

आदित्यानां निबोधता संवत्सरीणां कर्मफलम् । वर्षाभिर्ददतां
सह । अदुःखो दुःखचक्षुरिव । तद्भाऽऽपीत इव दृश्यते ।
शीतेनाव्यथयन्निव । रुरुदक्ष इव दृश्यते । ह्लादयते ज्वलतश्चैव ।
शाम्यतश्चास्य चक्षुषी । या वै प्रजा भ्रंश्यन्ते । संवत्सरात्ता
भ्रंश्यन्ते । याः प्रतितिष्ठन्ति । संवत्सरे ताः प्रतितिष्ठन्ति । वर्षाभ्यं
इत्यर्थः ॥ ११ ॥

[३]

अक्षिदुःखोत्थितस्यैव । विप्रसन्ने कनीनिके । आङ्गे चाद्रणं
नास्ति । ऋभूणां तन्निबोधता । कनकाभानि वासांसि । अहतानि
निबोधता । अन्नमश्रीतं मृज्मीत । अहं वो जीवनप्रदः । एता वाचः
प्रयुज्यन्ते । शरद्यत्रोपदृश्यते ॥ १२ ॥

अभिधून्वन्तोऽभिघ्नन्त इव । वातवन्तो मरुद्गणाः । अमुतो
जेतुमिषुमुखमिव । सन्नद्धाः सह ददृशे ह । अपध्वस्तैर्वस्तिवर्णैरिव ।
विशिखासः कपर्दिनः । अक्रुद्धस्य योत्स्यमानस्य । क्रुद्धस्यैव
लोहिनी । हेमतश्चक्षुषी विद्यात् । अक्ष्णयोः क्षिपणोरिव ॥ १३ ॥

दुर्भिक्षं देवलोकेषु । मनूनामुदकं गृहे । एता वाचः प्रवदन्तीः ।
वैद्युतो यान्ति शैशिरीः । ता अग्निः पवमना अन्वैक्षत । इह
जीविकामपरिपश्यन् । तस्यैषा भवति । इहेहवः स्वतपसः । मरुतः
सूर्यत्वचः । शर्म सप्रथा आवृणो ॥ १४ ॥

[४]

अतिताम्राणि वासांसि। अष्टिवज्रिशतघ्निं च। विश्वे देवा
विप्रहरन्ति। अग्निजिह्वा असञ्चता। नैव देवो न मर्त्यः। न राजा
वरुणो विभुः। नाग्निर्नेन्द्रो न पवमानः। मातृक्कच्चन विद्यते।
दिव्यस्यैका धनुरारिः। पृथिव्यामपरा श्रिता॥१५॥

तस्येन्द्रो वग्निरूपेण। धनुर्ज्यामछिनत्स्वयम्। तदिन्द्रधनु-
रित्यज्यम्। अभ्रवर्णेषु चक्षते। एतदेव शंयोर्बार्हस्पत्यस्य।
एतद्रुद्रस्य धनुः। रुद्रस्य त्वेव धनुरारिः। शिर उत्पिपेष। स
प्रवर्ग्योऽभवत्। तस्माद्यः सप्रवर्ग्येण यज्ञेन यजते। रुद्रस्य स
शिरः प्रतिदधाति। नैनं रुद्र आरुको भवति। य एवं वेद॥१६॥

[५]

अत्यूर्ध्वाक्षोऽतिरश्चात्। शिशिरः प्रदृश्यते। नैव रूपं न
वासांसि। न चक्षुः प्रतिदृश्यते। अन्योन्यं तु न हिःस्रातः।
सतस्तद्देवलक्षणम्। लोहितोऽक्षिण शारशीर्ष्णिः। सूर्यस्योदयनं
प्रति। त्वं करोषि न्यञ्जलिकाम्। त्वं करोषि निजानुकाम्॥१७॥

निजानुका मे न्यञ्जलिका। अमी वाचमुपासन्तामिति। तस्मै
सर्व ऋतवो नमन्ते। मर्यादाकरत्वात्प्रपुरोधाम्। ब्राह्मणं आप्नोति।
य एवं वेद। स खलु संवत्सर एतैः सेनानीभिः सह। इन्द्राय
सर्वान्कामानंभिवृहति। स द्रप्सः। तस्यैषा भवति॥१८॥

अवद्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठत्। इयानः कृष्णो दशभिः सहस्रैः।
आवर्तमिन्द्रः शच्या धमन्तम्। उपस्रुहि तं नृमणामथद्रामिति।

एतयैवेन्द्रः सलावृक्या सह। असुरान् परिवृश्चति। पृथिव्यं शुमंती।
तामन्ववस्थितः संवत्सरो दिवं च। नैवं विदुषाऽऽचार्यान्तेवासिनौ।
अन्योन्यस्मै द्रुह्याताम्। यो द्रुह्यति। भ्रश्यते स्वर्गाल्लोकात्।
इत्यृतुमण्डलानि। सूर्यमण्डलान्याख्यायिकाः। अत ऊर्ध्वं
संनिर्वचनाः॥१९॥

[६]

आरोगो भ्राजः पटरः पतङ्गः। स्वर्णरो ज्योतिषीमान् विभासः।
ते अस्मै सर्वे दिवमांतपन्ति। ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरन्त इति।
कश्यपोऽष्टमः। स महामेरुं न जहाति। तस्यैषा भवति। यत्ते शिल्पं
कश्यप रोचनावत्। इन्द्रियावत्पुष्कलं चित्रभानु। यस्मिन्सूर्या
अर्पिताः सप्त साकम्॥२०॥

तस्मिन् राजानमधिविश्रयेममिति। ते अस्मै सर्वे कश्यपाज्यो-
तिर्लभन्ते। तान्सोमः कश्यपादधिनिर्धमति। भस्ताकर्मकृदिवैवम्।
प्राणो जीवानीन्द्रियजीवानि। सप्त शीर्षण्याः प्राणाः। सूर्या
इत्याचार्याः। अपश्यमहमेतान्सप्त सूर्यानि। पञ्चकर्णो
वात्स्यायनः। सप्तकर्णश्च प्लाक्षिः॥२१॥

आनुश्रविक एव नौ कश्यप इति। उभौ वेदयिते।
न हि शेकुमिव महामेरुं गन्तुम्। अपश्यमहमेत्सूर्यमण्डलं
परिवर्तमानम्। गार्ग्यः प्राणत्रातः। गच्छन्त महामेरुम्। एकं
चाजहतम्। भ्राजपटरपतङ्गा निहने। तिष्ठन्नांतपन्ति। तस्मादिह

तप्रितपाः॥२२॥

अमुत्रेतरे। तस्मादिहातप्रितपाः। तेषामेषा भवति। सप्त सूर्या दिवमनुप्रविष्टाः। तानन्वेति पृथिभिर्दक्षिणावान्। ते अस्मै सर्वे घृतमातपन्ति। ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरन्त इति। सप्तर्त्विजः सूर्या इत्याचार्याः। तेषामेषा भवति। सप्त दिशो नानासूर्याः॥२३॥

सप्त होतार ऋत्विजः। देवा आदित्या ये सप्त। तेभिः सोमाभी रक्षण इति। तदप्याम्नायः। दिग्भ्राज ऋतून् करोति। एतयैवावृता सहस्रसूर्यताया इति वैशम्पायनः। तस्यैषा भवति। यद्वाव इन्द्र ते शत९ शतं भूमीः। उतस्युः। नत्वा वज्रिन्सहस्र९ सूर्याः॥२४॥

अनु न जातमष्ट रोदसी इति। नानालिङ्गत्वादृतूनां नानासूर्यत्वम्। अष्टौ तु व्यवसिता इति। सूर्यमण्डलान्यष्टात ऊर्ध्वम्। तेषामेषा भवति। चित्रं देवानामुदगादनीकम्। चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम्। सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति॥२५॥

[७]

क्वेदमभ्रं निविशते। काय९ संवत्सरो मिथः। काहः केयं देव रात्री। क मासा ऋतवः श्रिताः। अर्धमासा मुहूर्ताः। निमेषाक्षुटिभिः सह। केमा आपो निविशन्ते। यदीतो यान्ति सम्प्रति। काला अप्सु निविशन्ते। आपः सूर्ये समाहिताः॥२६॥

अभ्राण्यपः प्रपद्यन्ते। विद्युत्सूर्ये समाहिता। अनवर्णे इमे भूमी।

इ॒यं चा॑ऽसौ च॒ रोद॑सी। कि॒ं॒स्विद॑त्रान्तरा भू॒तम्। ये॒नेमे॑ वि॒धृते॑
उ॒भे। वि॒ष्णुना॑ वि॒धृते॑ भू॒मी। इ॒ति व॑न्ध॒सस्य॑ वेद॑ना। इ॒राव॑ती धे॒नुमती॑
हि भू॒तम्। सू॒यव॑सिनी॒ मनु॑षे द॒शस्ये॑॥२७॥

व्य॑ष्ट॒भ्राद्रोद॑सी॒ विष्ण॑वेते। दा॒ध॒र्थं पृ॒थि॒वीम॒भितो॑ म॒यूखैः॑। किं
तद्वि॒ष्णोर्ब॑लमा॒हुः। का॒ दी॒प्तिः किं॑ प॒राय॑णम्। ए॒को य॒द्धार॑यद्दे॒वः।
रे॒जती॑ रोद॒सी उ॒भे। वा॒ताद्वि॒ष्णोर्ब॑लमा॒हुः। अ॒क्षरा॑दीप्तिरुच्य॑ते।
त्रि॒पदा॑द्धार॑यद्दे॒वः। यद्वि॒ष्णोरे॒कमु॑त्त॑मम्॥२८॥

अ॒ग्नयो॑ वा॒यव॑श्चै॒व। ए॒तद॑स्य प॒राय॑णम्। पृ॒च्छामि॑ त्वा प॑रं
मृ॒त्युम्। अ॒वमं॑ म॒ध्यम॑श्च॒तुम्। लो॒कं च॒ पु॒ण्य॑पा॒पाना॑म्। ए॒तत्पृ॑च्छामि
सम्प्र॑ति। अ॒मुमा॑हुः प॑रं मृ॒त्युम्। प॒वमा॑नं तु म॒ध्यम॑म्। अ॒ग्निरे॒वाव॑मो
मृ॒त्युः। च॒न्द्रमा॑श्चतु॒रुच्य॑ते॥२९॥

अ॒ना॒भो॒गाः प॑रं मृ॒त्युम्। पा॒पाः सं॑यन्ति॒ सर्व॑दा। आ॒भो॒गास्त्वे॒व
सं॑यन्ति। य॒त्र पु॑ण्यकृ॒तो ज॑नाः। ततो॑ म॒ध्यम॑माय॒न्ति। च॒तुम॑ग्निं च
सम्प्र॑ति। पृ॒च्छामि॑ त्वा पा॒पकृ॑तः। य॒त्र या॑तय॒ते य॑मः। त्वं न॒स्तद्व॑ह्मन्
प्रब्रू॑हि। य॒दि वै॒त्थाऽस॒तो गृ॑हान्॥३०॥

क॒श्यपा॑दु॒दिताः॑ सू॒र्याः। पा॒पान्नि॑र्घ्नन्ति॒ सर्व॑दा। रोद॑स्योन्त॑र्दे॒-
शेषु॑। तत्र न्य॒स्यन्ते॑ वा॒सवैः॑। तेऽशरी॑राः प्र॑पद्यन्ते। य॒थाऽपु॑ण्यस्य
कर्म॑णः। अ॒पा॒ण्य॒पाद॑केशा॒सः। तत्र॑ तेऽयो॒निजा॑ ज॒नाः। मृ॒त्वा

पुनर्मृत्युमापद्यन्ते। अद्यमानाः स्वकर्मभिः॥३१॥

आशातिकाः क्रिमय इव। ततः पूयन्ते वासवैः। अपैतं मृत्युं
जयति। य एवं वेद। स खल्वैवं विद्वाह्यः। दीर्घश्रुत्तमो भवति।
कश्यपस्यातिथिः सिद्धगमनः सिद्धगमनः। तस्यैषा भवति।
आयस्मिन्सप्त वासवाः। रोहन्ति पूर्वा रुहः॥३२॥

ऋषिर्ह दीर्घश्रुत्तमः। इन्द्रस्य घर्मो अतिथिरिति।
कश्यपः पश्यको भवति। यथ्सर्वं परिपश्यतीति सौक्ष्म्यात्।
अथाग्नेरष्टपुरुषस्य। तस्यैषा भवति। अग्ने नयं सुपथा राये
अस्मान्। विश्वानि देव वयुनानि विद्वान्। युयोध्यस्मङ्गुराणमेनः।
भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेमेति॥३३॥

[८]

अग्निश्च जातवेदाश्च। सहोजा अजिराप्रभुः। वैश्वानरो
नर्यापाश्च। पङ्क्तिराधाश्च सप्तमः। विसर्पेवाऽष्टमोऽग्नीनाम्। एतेऽष्टौ
वसवः, क्षिता इति। यथर्त्वेवाग्नेरर्चिर्वर्णविशेषाः। नीलार्चिश्च
पीतार्चिश्चेति। अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशस्त्रीकस्य।
प्रभ्राजमाना व्यवदाताः॥३४॥

याश्च वासुकिवैद्युताः। रजताः परुषाः श्यामाः। कपिला
अतिलोहिताः। ऊर्ध्वा अवपतन्ताश्च। वैद्युत इत्येकादश। नैनं
वैद्युतो हिनस्ति। य एवं वेद। स होवाच व्यासः पाराशर्यः।
विद्युद्वधमेवाहं मृत्युमैच्छामिति। न त्वकामं हन्ति॥३५॥

य एवं वेद। अथ गन्धर्वगणाः। स्वानभ्राट्। अङ्घारिर्बम्भारिः।
हस्तः सुहस्तः। कृशानुर्विश्वावसुः। मूर्धन्वान्धसूर्यवर्चाः।
कृतिरित्येकादश गन्धर्वगणाः। देवाश्च महादेवाः। रश्मयश्च
देवां गरगिरः॥ ३६॥

नैनं गरो हि नस्ति। य एवं वेद। गौरी मिमाय सलिलानि
तक्षती। एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी। अष्टापदी नवपदी
बभ्रुवुषी। सहस्राक्षरा परमे व्योमन्निति। वाचो विशेषणम्। अथ
निगदव्याख्याताः। ताननुक्रमिष्यामः। वराहवः स्वतपसः॥ ३७॥

विद्युन्महसो धूपयः। श्वापयो गृहमेधाश्चेत्येते। ये चेमेऽ-
शिमिविद्विषः। पर्जन्याः सप्त पृथिवीमभिवर्षन्ति। वृष्टिभिरिति।
एतयैव विभक्तिर्विपरीताः। सप्तभिर्वा तैरुदीरिताः। अमूल्लोकान-
भिवर्षन्ति। तेषामेषा भवति। समानमेतदुदकम्॥ ३८॥

उच्चैत्यवचाहभिः। भूमिं पर्जन्या जिन्वन्ति। दिवं जिन्वन्त्यग्रय
इति। यदक्षरं भूतकृतम्। विश्वे देवा उपासते। महर्षिमस्य
गोप्तारम्। जमदग्निमकुर्वत। जमदग्निराप्यायते। छन्दोभिश्चतुरुत्तरैः।
राज्ञः सोमस्य तृप्तासः॥ ३९॥

ब्रह्मणा वीर्यावता। शिवा नः प्रदिशो दिशः। तच्छं
योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः स्वस्तिरस्तु
नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शं नो अस्तु
द्विपदे। शं चतुष्पदे। सोमपा (३) असोमपा (३) इति

निगदव्याख्याताः ॥ ४० ॥

[९]

सहस्रवृदियं भूमिः। परं व्योम सहस्रवृत्। अश्विनां
भुज्यूनासत्या। विश्वस्य जगत्स्पती। जाया भूमिः पतिर्व्योम।
मिथुनन्ता अतुर्यथुः। पुत्रो बृहस्पती रुद्रः। सरमा इति स्त्रीपुमम्।
शुक्रं वामन्यद्यजतं वामन्यत्। विषुरूपे अहनी द्यौरिव स्थः ॥ ४१ ॥

विश्वा हि माया अवन्थः स्वधावन्तौ। भद्रा वां पूषणाविह
रातिरस्तु। वासात्यौ चित्रौ जगतो निधानौ। द्यावाभूमी चरथः
स॒५ सखायौ। तावश्विनां रासभांश्वा हवं मे। शुभस्पती
आगत॑ सूर्यया सह। त्युग्रौह भुज्युमश्विनोदमेघे। रयिं
न कश्चिन्ममृवां (२) अवाहाः। तमूहथुर्नोभिरात्मन्वतीभिः।
अन्तरिक्षप्रुङ्गिरपौदकाभिः ॥ ४२ ॥

तिस्रः, क्षपस्त्रिरहातिव्रजद्विः। नासत्या भुज्युमूहथुः पतङ्गैः।
समुद्रस्य धन्वन्तराद्रस्य पारे। त्रिभीरथैः शतपद्भिः षडंश्वैः। सवितारं
वितन्वन्तम्। अनुबध्नाति शाम्बरः। आपपूरुषम्बरश्चैव। सवितारं
रेपसोऽभवत्। त्य॑ सुतृप्तं विदित्वैव। बहुसोम गिरं वंशी ॥ ४३ ॥

अन्वेति तुग्रो वक्रियान्तम्। आयसूयान्त्सोमंतृप्सुषु। स
सङ्ग्रामस्तमोद्योऽत्योतः। वाचो गाः पिपाति तत्। स तद्गोभिः
स्तवाऽत्येत्यन्ये। रक्षसानन्विताश्च ये। अन्वेति परिवृत्याऽस्तः।

ए॒वमे॒तौ स्थो॑ अ॒श्विना॑ । ते ए॒ते द्युः॑ पृथि॒व्योः । अ॒हर्ह॒र्गर्भं॑
दधा॒थे ॥ ४४ ॥

तयो॑रे॒तौ व॒थ्साव॑होरा॒त्रे । पृथि॒व्या अ॒हः । दि॒वो रा॒त्रिः ।
ता अ॒वि॒सृष्टौ॑ । दम्प॑ती ए॒व भ॑वतः । तयो॑रे॒तौ व॒थ्सौ ।
अ॒ग्निश्चा॑ऽऽदि॒त्यश्च॑ । रा॒त्रेर्व॒थ्सः । श्वे॒त आ॑दि॒त्यः । अ॒होऽग्निः॑ ॥ ४५ ॥

ता॒म्रो अ॑रुणः । ता अ॒वि॒सृष्टौ॑ । दम्प॑ती ए॒व भ॑वतः । तयो॑रे॒तौ
व॒थ्सौ । वृ॒त्रश्च॑ वैद्यु॒तश्च॑ । अ॒ग्नेर्वृ॒त्रः । वैद्यु॒त आ॑दि॒त्यस्य॑ । ता
अ॒वि॒सृष्टौ॑ । दम्प॑ती ए॒व भ॑वतः । तयो॑रे॒तौ व॒थ्सौ ॥ ४६ ॥

उ॒ष्मा च॑ नीहा॒रश्च॑ । वृ॒त्रस्यो॒ष्मा । वैद्यु॒तस्य॑ नीहा॒रः । तौ ता॒वेव॑
प्रति॑पद्येते । से॒य र॒त्री ग॒र्भिणी॑ पु॒त्रेण॑ सं॒वस॑ति । तस्या॒ वा
ए॒तदु॒ल्बण॑म् । यद्रा॒त्रौ र॒श्मयः॑ । यथा॒ गोर्ग॒र्भिण्या॑ उ॒ल्बण॑म् ।
ए॒वमे॒तस्या॑ उ॒ल्बण॑म् । प्र॒जयि॑ष्णुः प्र॒जया॑ च प॒शुभि॑श्च भ॒वति॑ ।
य ए॒वं वे॒द । ए॒तमु॒द्यन्त॑मपि॒यन्तं॑ चे॒ति । आ॒दि॒त्यः पु॒ण्यस्य॑ व॒थ्सः ।
अथ॑ प॒वित्रा॑ङ्गिर॒सः ॥ ४७ ॥

[१०]

प॒वित्र॑वन्तः प॒रि॒वाज॑मा॒स॒ते । पि॒त॑ेषां प्र॒त्नो अ॒भिर॑क्षति व्र॒तम् ।
म॒हः सं॒मु॒द्रं वरु॑णस्ति॒रोद॑धे । धी॒रा इ॒च्छे॒कु॒र्धरु॑णेष्वार॒भम् । प॒वित्रं॑ ते
वि॒त॒तं ब्र॒ह्म॑ण॒स्पते॑ । प्र॒भु॒र्गात्रा॑णि प॒र्येषि॑वि॒श्वतः॑ । अ॒त॒प्त॒तनू॑र्न तदा॒मो
अ॑श्रुते । श्रु॒तास॑ इ॒द्वह॑न्त॒स्तथ्स॑मा॒शत॑ । ब्र॒ह्मा दे॒वाना॑म् । अ॒स॒तः स॒द्ये
त॒त॑क्षुः ॥ ४८ ॥

ऋषयः सप्तात्रिंश यत्। सर्वेऽत्रयो अंगस्त्यश्च। नक्षत्रैः
शङ्कुतोऽवसन्। अथ सवितुः श्यावाश्वस्याऽवर्तिकामस्य। अमी
य ऋक्षा निहितास उच्चा। नक्तं ददृश्रे कुहचिद्विवैयुः। अदब्धानि
वरुणस्य व्रतानि। विचाकशच्चन्द्रमा नक्षत्रमेति। तथ्संवितुर्वरेण्यम्।
भर्गो देवस्य धीमहि॥४९॥

धियो यो नः प्रचोदयात्। तथ्संवितुर्वृणीमहे। वयं देवस्य
भोजनम्। श्रेष्ठं सर्वधातमम्। तुरं भर्गस्य धीमहि। अपांगूहत्
सविता तृभीन्। सर्वान्दिवो अन्धंसः। नक्तं तान्यभवन्दृशे।
अस्थ्यस्त्रा सम्भविष्यामः। नाम नामैव नाम मे॥५०॥

नपुंसकं पुमांस्त्र्यस्मि। स्थावरोऽस्म्यथ जङ्गमः।
यजेऽयक्षि यष्टाहे च। मया भूतान्ययक्षत। पशवो मम भूतानि।
अनूबन्ध्योऽस्म्यहं विभुः। स्त्रियः सतीः। ता उमे पुंस आहुः।
पश्यदक्षणात्रविचैतदन्धः। कविर्यः पुत्रः स इमा चिकेत॥५१॥

यस्ता विजानाथ्संवितुः पितासत्। अन्धो मणिमविन्दत्।
तमनङ्गुलिरावयत्। अग्नीवः प्रत्यमुश्चत्। तमजिह्वा असश्चत्।
ऊर्ध्वमूलमवाक्छाखम्। वृक्षं यो वेद सम्प्रति। न स जातु जनः
श्रद्धयात्। मृत्युर्मा मारयादितिः। हसितं रुदितं गीतम्॥५२॥

वीणापणवलासितम्। मृतं जीवं च यत्किञ्चित्। अङ्गानि स्वेव
विद्धि तत्। अतृष्यंस्तृष्यध्यायत्। अस्माज्जाता मे मिथू चरन्।

पुत्रो निर्ऋत्या वैदेहः। अचेता यश्च चेतनः। स तं मणिमविन्दत्।
सोऽनङ्गुलिरावयत्। सोऽग्रीवः प्रत्यमुञ्चत्॥५३॥

सोऽजिह्वो असञ्चत। नैतमृषिं विदित्वा नगरं प्रविशेत्। यदि
प्रविशेत्। मिथौ चरित्वा प्रविशेत्। तथ्सम्भवस्य व्रतम्। आतमग्ने
रथं तिष्ठ। एकांश्वमेकयोजनम्। एकचक्रमेकधुरम्। वातध्राजिगतिं
विभो। न रिष्यति न व्यथते॥५४॥

नास्याक्षो यातु सञ्जति। यच्छ्वेतान् रोहितांश्चाग्नेः। रथे युक्त्वा-
ऽधितिष्ठति। एकया च दशभिश्च स्वभूते। द्वाभ्यामिष्टये विंशत्या
च। तिसृभिश्च वहसे त्रिंशता च। नियुद्धिर्वायविह तां विमुञ्च॥५५॥

[११]

आतनुष्व प्रतनुष्व। उद्धमाऽऽधमं सन्धम। आदित्ये
चन्द्रवर्णानाम्। गर्भमार्धेहि यः पुमान्। इतः सिक्तं सूर्यगतम्।
चन्द्रमसे रसं कृधि। वारादं जनयाग्रेऽग्निम्। य एको रुद्र उच्यते।
असङ्ख्याताः सहस्राणि। स्मर्यते न च दृश्यते॥५६॥

एवमेतं निबोधत। आ मन्द्रैरिन्द्र हरिभिः। याहि मयूररोमभिः।
मा त्वा केचिन्नियेमुरिन्न पाशिनः। दधन्वेव ता इहि। मा मन्द्रैरिन्द्र
हरिभिः। यामि मयूररोमभिः। मा मा केचिन्नियेमुरिन्न पाशिनः।
निधन्वेव तां (२) इमि। अणुभिश्च महद्भिश्च॥५७॥

निघृष्वैरसमायुतैः। कालैरहरित्वमापन्नैः। इन्द्राऽऽयाहि
सहस्रयुक्। अग्निर्विभ्राष्टिवसनः। वायुः श्वेतसिकद्रुकः। संवत्सरो

विषूवर्णैः। नित्यास्तेऽनुचरास्तव। सुब्रह्मण्योः सुब्रह्मण्योः
सुब्रह्मण्योम्। इन्द्राऽऽगच्छ हरिव आगच्छ मैधातिथेः। मेष
वृषणश्वस्य मेने॥५८॥

गौरावस्कन्दिन्नहल्यायै जार। कौशिकब्राह्मण गौतमब्रुवाण।
अरुणाश्वा इहागताः। वसंवः पृथिविक्षितः। अष्टौदिग्वासंसोऽग्नयः।
अग्निश्च जातवेदाश्चेत्येते। ताम्राश्वास्ताम्ररथाः। ताम्रवर्णास्तथा-
ऽसिताः। दण्डहस्ताः खादग्दतः। इतो रुद्राः पराङ्गताः॥५९॥

उक्तं स्थानं प्रमाणं च पुर इत। बृहस्पतिश्च सविता
च। विश्वरूपैरिहाऽऽगताम्। रथेनोदकवर्त्मना। अप्सुषा इति
तद्वयोः। उक्तो वेषो वासांसि च। कालावयवानामितः प्रतीच्या।
वासात्या इत्यश्विनोः। कोऽन्तरिक्षे शब्दं करोतीति। वासिष्ठो
रौहिणो मीमांसां चक्रे। तस्यैषा भवति। वाश्रेवं विद्युदिति।
ब्रह्मण उदरणमसि। ब्रह्मण उदीरणमसि। ब्रह्मण आस्तरणमसि।
ब्रह्मण उपस्तरणमसि॥६०॥

[१२]

[अपक्रामत गर्भिण्यः]

अष्टयोनीमष्टपुत्राम्। अष्टपत्नीमिमां महीम्। अहं वेद
न मे मृत्युः। न चामृत्युरघाऽऽहरत्। अष्टयोन्यष्टपुत्रम्।
अष्टपदिदमन्तरिक्षम्। अहं वेद न मे मृत्युः। न चामृत्युरघाऽऽहरत्।
अष्टयोनीमष्टपुत्राम्। अष्टपत्नीममू दिवम्॥६१॥

अ॒हं वेद॒ न मे॑ मृत्युः। न चामृत्युर॒घाऽऽहर॑त्। सु॒त्रामा॑णं म॒हीमृ॑
षु। अ॒दि॒ति॒र्द्यौरदि॑तिर॒न्तरि॑क्षम्। अ॒दि॒ति॒र्मा॒ता स पि॑ता स पु॒त्रः।
वि॒श्वे दे॒वा अ॒दि॒तिः प॒ञ्चज॑नाः। अ॒दि॒ति॒र्जा॒तम॑दि॒तिर्ज॑नि॒त्वम्।
अ॒ष्टौ पु॒त्रासो॒ अ॒दि॒तेः। ये जा॒तास्त॒न्वः परि॑ दे॒वां (२)
उप॑प्रै॒त्सप्त॑भिः॥६२॥

प॒रा मा॒र्ताण्ड॑मास्य॑त्। स॒प्तभिः॑ पु॒त्रैरदि॑तिः। उप॑प्रै॒त्पू॒र्व्यं यु॒गम्।
प्र॒जायै॑ मृत्यवे त॑त्। प॒रा मा॒र्ताण्ड॑माभ॑र॒दि॒तिः। तान॑नु॒क्र॑मिष्या॒मः।
मि॒त्रश्च व॑रु॒णश्च। धा॒ता चा॑र्य॒मा च। अ॒श्वश्च॒ भग॑श्च। इन्द्रश्च
वि॒वस्वाऽश्चे॒त्येते। हि॒र॒ण्य॒ग॒र्भो ह॒सः शु॑चिषत्। ब्रह्म॑ज॒ज्ञानं॑
तदि॒त्प॒दमि॑ति। ग॒र्भः प्रा॑जाप॒त्यः। अथ॒ पुरु॑षः स॒प्त पुरु॑षः॥६३॥
[य॒था॒स्थानं॑ ग॒र्भि॒ण्यः]

[१३]

योऽसौ॑ त॒प॒न्नुदे॑ति। स सर्व॑ेषां भू॒तानां॑ प्रा॒णाना॑दायो॒देति॑।
मा मे॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शू॒नाम्। मा म॑मं प्रा॒णाना॑दायो॒दगाः। अ॒सौ
योऽस्त॑मेति। स सर्व॑ेषां भू॒तानां॑ प्रा॒णाना॑दाया॒स्तमे॑ति। मा मे॑ प्र॒जाया॒
मा प॑शू॒नाम्। मा म॑मं प्रा॒णाना॑दायास्त॑ङ्गाः। अ॒सौ य आ॑पूर्यति।
स सर्व॑ेषां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरा॑पूर्यति॥६४॥

मा मे॑ प्र॒जाया॒ मा प॑शू॒नाम्। मा म॑मं प्रा॒णैरा॑पूरि॒ष्ठाः। अ॒सौ
योऽप॑क्षीयति। स सर्व॑ेषां भू॒तानां॑ प्रा॒णैरप॑क्षीयति। मा मे॑ प्र॒जाया॒ मा

पशूनाम्। मा मम प्राणैरपक्षेष्टाः। अमूनि नक्षत्राणि। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च। मा मै प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत्॥६५॥

इमे मासाश्चार्धमासाश्च। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च। मा मै प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत्। इम ऋतवः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च। मा मै प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत्। अयं संवत्सरः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पति चोत्सर्पति च॥६६॥

मा मै प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत्। इदमहः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पति चोत्सर्पति च। मा मै प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत्। इयं रात्रिः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पति चोत्सर्पति च। मा मै प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत्। ॐ भूर्भुवः स्वः। एतद्वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥६७॥

[१४]

अथाऽऽदित्यस्याष्टपुरुषस्य। वसूनामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। रुद्राणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। आदित्यानामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। सतां

सत्यानाम्। आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। अभिधून्वता-
मभिघ्नताम्। वातवतां मरुताम्। आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा
भानि। ऋभूणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। विश्वेषां
देवानाम्। आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। संवत्सरस्य
सवितुः। आदित्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः।
रश्मयो वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥६८॥

[१५]

आरोगस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। भ्राजस्य स्थाने स्वतेजसा
भानि। पटरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। पतङ्गस्य स्थाने स्वतेजसा
भानि। स्वर्णरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ज्योतिषीमतस्य स्थाने
स्वतेजसा भानि। विभासस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। कश्यपस्य
स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। आपो वो मिथुनं मा
नो मिथुनं रीद्वम्॥६९॥

[१६]

अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशस्त्रीकस्य। प्रभ्राजमानानां
रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। व्यवदातानां रुद्राणां स्थाने
स्वतेजसा भानि। वासुकिवैद्युतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा
भानि। रजतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। परुषाणां
रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। श्यामानां रुद्राणां स्थाने
स्वतेजसा भानि। कपिलानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि।
अतिलोहितानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। ऊर्ध्वानां

रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि॥७०॥

अवपतन्तानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि।
 वैद्युतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। प्रभ्राजमानीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। व्यवदातीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। वासुकिवैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। रजतानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। परुषाणां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। श्यामानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। कपिलानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। अतिलोहितीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। ऊर्ध्वानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। अवपतन्तीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। वैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। रूपाणि वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥७१॥

[१७]

अथाग्नेरष्टपुरुषस्य। अग्नेः पूर्वदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। जातवेदस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। सहोजसो दक्षिणदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। अजिराप्रभव उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। वैश्वानरस्यापरदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। नर्यापस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। पङ्क्तिराधस उदग्दिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। विसर्पिण उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। दिशो वो मिथुनं मा

नो मिथुनं रीद्वम् ॥ ७२ ॥

[१८]

दक्षिणपूर्वस्यां दिशि विसर्पी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि।
दक्षिणापरस्यां दिश्यविसर्पी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि।
उत्तरपूर्वस्यां दिशि विषादी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि।
उत्तरापरस्यां दिश्यविषादी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि। आ
यस्मिन्त्सप्त वासवा इन्द्रियाणि शतक्रतवित्येते ॥ ७३ ॥

[१९]

इन्द्रघोषा वो वसुभिः पुरस्तादुपदधताम्। मनोजवसो वः
पितृभिर्दक्षिणत उपदधताम्। प्रचेता वो रुद्रैः पश्चादुपदधताम्।
विश्वकर्मा व आदित्यैरुत्तरत उपदधताम्। त्वष्टा वो
रूपैरुपरिष्ठादुपदधताम्। संज्ञानं वः पश्चादिति। आदित्यः
सर्वोऽग्निः पृथिव्याम्। वायुरन्तरिक्षे। सूर्यो दिवि। चन्द्रमा दिक्षु।
नक्षत्राणि स्वलोके। एवा ह्येवा। एवा ह्यग्ने। एवा हि वायो। एवा
हीन्द्र। एवा हि पूषन्। एवा हि देवाः ॥ ७४ ॥

[२०]

आपमापामपः सर्वाः। अस्मादस्मादितोऽमुतः। अग्निर्वायुश्च
सूर्यश्च। सह संश्चस्करद्धिया। वाय्वश्चा रश्मिपतयः। मरीच्यात्मानो
अद्रुहः। देवीर्भुवनसूवरीः। पुत्रवत्वाय मे सुत। महानाग्नीर्महामानाः।
महसो महसः स्वः ॥ ७५ ॥

देवीः पर्जन्यसूवरीः। पुत्रवत्वाय मे सुत। अपाश्र्युष्णिमपा
रक्षः। अपाश्र्युष्णिमपा रघम्। अपाघ्नमपंचावर्तिम्। अपदेवीरितो
हित। वज्रं देवीरजीताः। भुवनं देवसूवरीः। आदित्यानदितिं
देवीम्। योनिर्नोर्ध्वमुदीषत॥ ७६॥

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः। भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः।
स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः। स्वस्ति न
इन्द्रो वृद्धश्रवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो
अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु। केतवो अरुणासश्च।
ऋषयो वातरशनाः। प्रतिष्ठाꣳ शतधा हि। समाहितासो
सहस्रधायसम्। शिवा नः शन्तमा भवन्तु। दिव्या आप ओषधयः।
सुमृडीका सरस्वति। मा ते व्योम सन्दृशि॥ ७७॥

[२१]

योऽपां पुष्पं वेद। पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति। चन्द्रमा
वा अपां पुष्पम्। पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति। य एवं वेद।
योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। अग्निर्वा अपामायतनम्।
आयतनवान् भवति। योऽग्रेरायतनं वेद॥ ७८॥

आयतनवान् भवति। आपो वा अग्रेरायतनम्। आयतनवान्
भवति। य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति।
वायुर्वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यो वायोरायतनं वेद।
आयतनवान् भवति॥ ७९॥

आपो वै वायोरायतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेद।
 योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। असौ वै तपन्नृपा-
 मायतनम्। आयतनवान् भवति। योऽमुष्य तपत आयतनं वेद।
 आयतनवान् भवति। आपो वा अमुष्य तपत आयतनम्॥८०॥

आयतनवान् भवति। य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद।
 आयतनवान् भवति। चन्द्रमा वा अपामायतनम्। आयतनवान्
 भवति। यश्चन्द्रमस आयतनं वेद। आयतनवान् भवति। आपो वै
 चन्द्रमस आयतनम्। आयतनवान् भवति॥८१॥

य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति।
 नक्षत्राणि वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यो
 नक्षत्राणामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। आपो वै
 नक्षत्राणामायतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेद॥८२॥

योऽपामायतनं वेद। आयतनवान् भवति। पर्जन्यो वा
 अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यः पर्जन्यस्याऽऽयतनं वेद।
 आयतनवान् भवति। आपो वै पर्जन्यस्याऽऽयतनम्। आयतनवान्
 भवति। य एवं वेद। योऽपामायतनं वेद॥८३॥

आयतनवान् भवति। संवत्सरो वा अपामायतनम्।
 आयतनवान् भवति। यः संवत्सरस्याऽऽयतनं वेद। आयतनवान्
 भवति। आपो वै संवत्सरस्याऽऽयतनम्। आयतनवान् भवति।
 य एवं वेद। योऽप्सु नावं प्रतिष्ठितां वेद। प्रत्येव तिष्ठति॥८४॥

इमे वै लो॒का अ॒प्सु प्र॒ति॑ष्ठिताः। तदे॒षाऽभ्य॑नू॒क्ता। अ॒पा॑
रस॒मुद॑य॑सन्। सूर्ये॑ शु॒क्र॑ स॒माभू॑तम्। अ॒पा॑ रस॑स्य॒ यो
रसः॑। तं वो॑ गृ॒ह्णाम्यु॑त्त॒ममि॑ति। इमे वै लो॒का अ॒पा॑ रसः॑।
तेऽमु॒ष्मिन्ना॑दित्ये स॒माभू॑ताः। जा॒नुद॒घ्नीमु॑त्तरवे॒दीं खा॑त्वा। अ॒पां
पूर॑यित्वा गु॒ल्फद॒घ्नम्॥८५॥

पुष्कर॑पर्णैः पुष्कर॑दण्डैः पुष्करैश्च॑ स॒ंस्तीर्य॑। तस्मि॑न्वि॒
हाय॑से। अ॒ग्निं प्र॒णीयो॑पसमा॒धाय॑। ब्र॒ह्मवा॑दिनो॑ वदन्ति।
कस्मा॑त्प्रणी॒तेऽयम॑ग्निश्ची॒यते॑। साप्र॑णी॒तेऽयम॑प्सु ह्ययं ची॒यते॑। अ॒सौ
भुव॑नेऽप्यना॒हिता॑ग्निरे॒ताः। तम॑भित॑ ए॒ता अ॒बीष्ट॑का॒ उप॑दधाति।
अ॒ग्निहो॒त्रे दर्श॑पूर्णमा॒सयोः॑। प॒शुब॒न्धे चा॑तुर्मा॒स्येषु॑॥८६॥

अथो॑ आहुः। सर्वेषु॑ यज्ञ॒क्रतु॑ष्विति। ए॒तद्ध॑ स्म॒ वा आ॑हुः
शण्डि॑लाः। कम॒ग्निं चि॑नुते। स॒त्रियम॑ग्निं चि॒न्वानः॑। स॒ंवत्स॑रं
प्र॒त्यक्षे॑ण। कम॒ग्निं चि॑नुते। सा॒वित्रम॑ग्निं चि॒न्वानः॑। अ॒मुमा॑दित्यं
प्र॒त्यक्षे॑ण। कम॒ग्निं चि॑नुते॥८७॥

ना॒चिके॑तम॒ग्निं चि॑न्वानः। प्रा॒णान्प्र॑त्यक्षे॑ण। कम॒ग्निं चि॑नुते।
चा॒तुर॒होत्रि॑यम॒ग्निं चि॑न्वानः। ब्र॒ह्म प्र॑त्यक्षे॑ण। कम॒ग्निं चि॑नुते।
वैश्व॑सृजम॒ग्निं चि॑न्वानः। शरी॑रं प्र॒त्यक्षे॑ण। कम॒ग्निं चि॑नुते।
उ॒पा॒नुवा॑क्यमा॒शुम॑ग्निं चि॒न्वानः॑॥८८॥

इमाँल्लो॒कान्प्र॑त्यक्षे॑ण। कम॒ग्निं चि॑नुते। इ॒ममा॑रुणकेतुकम॒ग्निं

चिन्वा॒न इति॑। य ए॒वासौ। इ॒तश्चा॒ऽमुत॑श्चा॒ऽव्यती॑पा॒ती। तमि॑ति॒।
यो॑ऽग्ने॒र्मिथू॑या वेद॑। मि॒थुन॒वान्भ॑वति। आपो॒ वा अ॒ग्नेर्मि॑थू॒याः।
मि॒थुन॒वान्भ॑वति। य ए॒वं वेद॑॥८९॥

[२२]

आपो॒ वा इ॒दमा॑स॒न्त्सलि॑लमे॒व। स प्र॒जाप॑ति॒रेकः॑ पु॒ष्कर॑प॒र्णे
सम॑भवत्। तस्या॒न्तर्म॑न॒सि का॒मः सम॑वर्तत। इ॒दं सृ॑जेय॒मिति॑।
तस्मा॑द्यत्पुरु॑षो॒ मन॑सा॒ऽभिग॑च्छति। तद्वा॒चा व॑दति। तत्कर्म॑णा
करो॑ति। तदे॒षाऽभ्य॑नू॒क्ता। का॒मस्तद॑ग्रे॒ सम॑वर्त॒ताधि॑। मन॑सो॒ रेतः॑
प्रथ॑मं यदासी॑त्॥९०॥

सु॒तो ब॒न्धुम॑स॒ति॒ निर॑विन्दन्। हृ॒दि प्र॒तीष्या॑ क॒वयो॑ मनी॒षेति॑।
उ॒पै॒न्तदु॑प॒नम॑ति। यत्का॑मो॒ भव॑ति। य ए॒वं वेद॑। स तपो॑ऽतप्यत।
स तप॑स्त॒त्वा। शरी॑रमधू॒नुत। तस्य॑ यन्मा॒समा॑सीत्। ततो॑ऽरु॒णाः
के॒तवो॑ वा॒तर॑श॒ना ऋ॑षय॒ उद॑तिष्ठन्॥९१॥

ये न॒खाः। ते वै॒खान॑साः। ये वा॒लाः। ते वा॒लखि॑ल्याः। यो
र॒सः। सो॑ऽपाम्। अ॒न्तर॑तः कूर्मं॒ भूत॑स॒र्पन्त॑म्। तम॑ब्रवीत्। मम॒
वै॒त्वङ्मा॑स॒मा॒ सम॑भूत्॥९२॥

नेत्य॑ब्रवीत्। पूर्॒वमे॒वाह॑मि॒हास॑मि॒ति॒। तत्पुरु॑षस्य पुरु॒षत्व॑म्।
स स॒हस्र॑शी॒र्षा पुरु॑षः। स॒हस्रा॑क्षः स॒हस्र॑पात्। भू॒त्वोद॑तिष्ठत्।
तम॑ब्रवीत्। त्वं वै पूर्॒वस॑म॒भूः। त्वमि॑दं पूर्॒वः कुरु॑ष्वेति॑। स

इत आदायाऽऽपः॥१३॥

अञ्जलिनां पुरस्तादुपादधात्। एवा ह्येवेति। तत आदित्य उदतिष्ठत्। सा प्राची दिक्। अथारुणः केतुर्दक्षिणत उपादधात्। एवा ह्यग्र इति। ततो वा अग्निरुदतिष्ठत्। सा दक्षिणा दिक्। अथारुणः केतुः पश्चादुपादधात्। एवा हि वायो इति॥१४॥

ततो वायुरुदतिष्ठत्। सा प्रतीची दिक्। अथारुणः केतुरुत्तरत उपादधात्। एवा हीन्द्रेति। ततो वा इन्द्र उदतिष्ठत्। सोदीची दिक्। अथारुणः केतुर्मध्य उपादधात्। एवा हि पूषन्निति। ततो वै पूषोदतिष्ठत्। सेयं दिक्॥१५॥

अथारुणः केतुरुपरिष्ठादुपादधात्। एवा हि देवा इति। ततो देवमनुष्याः पितरः। गन्धर्वाप्सरसश्चोदतिष्ठन्। सोर्ध्वा दिक्। या विप्रुषो विपरापतन्। ताभ्योऽसुरा रक्षांसि पिशाचाश्चोदतिष्ठन्। तस्मात्ते पराभवन्। विप्रुङ्गो हि ते समभवन्। तदेषाऽभ्यनूक्ता॥१६॥

आपो ह यद्वहतीर्गर्भमायन्न। दक्षं दधाना जनयन्तीः स्वयम्भुम्। तत इमेध्यसृज्यन्त सर्गाः। अद्ध्यो वा इदं समभूत्। तस्मादिदं सर्वं ब्रह्म स्वयम्भ्विति। तस्मादिदं सर्वं शिथिलमिवाऽध्रुवमिवाभवत्। प्रजापतिर्वाव तत्। आत्मनाऽऽत्मानं विधाय। तदेवानुप्राविशत्। तदेषाऽभ्यनूक्ता॥१७॥

विधाय लोकान् विधाय भूतानि। विधाय सर्वाः प्रदिशो दिशश्च।

प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य। आत्मनाऽऽत्मानमभि संविवेशेति।
सर्वमेवेदमाप्त्वा। सर्वमवरुद्धं। तदेवानुप्रविशति। य एवं वेद॥१८॥

[२३]

चतुष्टय्य आपो गृह्णाति। चत्वारि वा अपाः रूपाणि। मेघो
विद्युत्। स्तनयितुर्वृष्टिः। तान्येवावरुन्धे। आतपति वर्ष्या गृह्णाति।
ताः पुरस्तादुपदधाति। एता वै ब्रह्मवर्चस्या आपः। मुखत एव
ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे। तस्मान्मुखतो ब्रह्मवर्चसितरः॥१९॥

कूप्या गृह्णाति। ता दक्षिणत उपदधाति। एता वै
तेजस्विनीरापः। तेज एवास्य दक्षिणतो दधाति। तस्मादक्षिणो-
र्धस्तेजस्वितरः। स्थावरा गृह्णाति। ताः पश्चादुपदधाति। प्रतितिष्ठता
वै स्थावराः। पश्चादेव प्रतितिष्ठति। वहन्तीर्गृह्णाति॥१००॥

ता उत्तरत उपदधाति। ओजसा वा एता वहन्तीरिवोद्धतीरिव
आकूजतीरिव धावन्तीः। ओज एवास्योत्तरतो दधाति।
तस्मादुत्तरोर्ध ओजस्वितरः। सम्भार्या गृह्णाति। ता मध्य
उपदधाति। इयं वै सम्भार्याः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। पल्वल्या
गृह्णाति। ता उपरिष्ठादुपादधाति॥१०१॥

असौ वै पल्वयाः। अमुष्यामेव प्रतितिष्ठति। दिक्षूपदधाति।
दिक्षु वा आपः। अन्नं वा आपः। अज्यो वा अन्नं जायते।
यदेवाज्योऽन्नं जायते। तदवरुन्धे। तं वा एतमरुणाः केतवो
वातरशना ऋषयोऽचिन्वन्। तस्मादारुणकेतुकः॥१०२॥

तदेषाऽभ्यनूक्ता। केतवो अरुणासश्च। ऋषयो वातरशनाः।
प्रतिष्ठा९ शतधा हि। समाहितासो सहस्रधार्यसमिति। शतशश्चैव
सहस्रशश्च प्रतितिष्ठति। य एतमग्निं चिनुते। य उचैनमेवं वेद॥१०३॥

[२४]

जानुदघ्नीमुत्तरवेदीं खात्वा। अपां पूरयति। अपा९ सर्वत्वाय।
पुष्करपर्ण९ रुक्मं पुरुषमित्युपदधाति। तपो वै पुष्करपर्णम्।
सत्य९ रुक्मः। अमृतं पुरुषः। एतावद्वा वाऽस्ति। यावदेतत्।
यावदेवास्ति॥१०४॥

तदवरुन्धे। कूर्ममुपदधाति। अपामेव मेधमवरुन्धे। अथो
स्वर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। आपमापामपः सर्वाः। अस्मादस्मा-
दितोऽमुतः। अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च। सह सञ्चस्करद्धिया इति।
वाय्वश्चा रश्मिपतयः। लोकं पृणच्छिद्रं पृण॥१०५॥

यास्तिस्रः परमजाः। इन्द्रघोषा वो वसुभिरेवाह्येवेति। पञ्च-
चितय उपदधाति। पाङ्क्तोऽग्निः। यावानेवाग्निः। तं चिनुते। लोकं
पृण्या द्वितीयामुपदधाति। पञ्च पदा वै विराट्। तस्या वा इयं
पादः। अन्तरिक्षं पादः। द्यौः पादः। दिशः पादः। परोरजाः पादः।
विराज्येव प्रतितिष्ठति। य एतमग्निं चिनुते। य उचैनमेवं वेद॥१०६॥

[२५]

अग्निं प्रणीयोपसमाधाय। तमभित एता अबीष्टका उपदधाति।
अग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयोः। पशुबन्धे चातुर्मास्येषु। अथो आहुः।

सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। अथ ह स्माहारुणः स्वायम्भुवः। सावित्रः सर्वोऽग्निरित्यननुषङ्गं मन्यामहे। नाना वा एतेषां वीर्याणि। कमग्निं चिनुते॥१०७॥

सत्रियमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। सावित्रमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। नाचिकेतमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। चातुरहोत्रियमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। वैश्वसृजमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते॥१०८॥

उपानुवाक्यमाशुमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। इममारुण-
केतुकमग्निं चिन्वान इति। वृषा वा अग्निः। वृषाणौ सः स्फालयेत्।
हन्येतास्य यज्ञः। तस्मान्नानुषज्यः। सोत्तरवेदिषु क्रतुषु चिन्वीत।
उत्तरवेद्याः ह्यग्निश्चीयते। प्रजाकामश्चिन्वीत॥१०९॥

प्राजापत्यो वा एषोऽग्निः। प्राजापत्याः प्रजाः। प्रजावान्
भवति। य एवं वेद। पशुकामश्चिन्वीत। संज्ञानं वा एतत् पशूनाम्।
यदापः। पशूनामेव संज्ञानेऽग्निं चिनुते। पशुमान् भवति। य एवं
वेद॥११०॥

वृष्टिकामश्चिन्वीत। आपो वै वृष्टिः। पर्जन्यो वर्षुको भवति।
य एवं वेद। आमयावी चिन्वीत। आपो वै भेषजम्। भेषजमेवास्मै
करोति। सर्वमायुरेति। अभिचरः चिन्वीत। वज्रो वा आपः॥१११॥

वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहरति। स्तृणुत एनम्। तेजस्कामो
यशस्कामः। ब्रह्मवर्चसकामः स्वर्गकामश्चिन्वीत। एतावद्वा वाऽस्ति।

यावदेतत्। यावदेवास्ति। तदवरुन्धे। तस्यैतद्वृतम्। वर्षति न धावेत्॥११२॥

अमृतं वा आपः। अमृतस्यानन्तरित्यै। नाप्सु मूत्रपुरीषं कुर्यात्। न निष्ठीवेत्। न विवसनः स्नायात्। गुह्यो वा एषोऽग्निः। एतस्याग्नेरनन्तिदाहाय। न पुष्करपर्णानि हिरण्यं वाऽधितिष्ठेत्। एतस्याग्नेरनभ्यारोहाय। न कूर्मस्याश्रीयात्। नोदकस्याघातुकान्येनोदकानि भवन्ति। अघातुका आपः। य एतमग्निं चिनुते। य उचैनमेवं वेद॥११३॥

[२६]

इमानुकं भुवना सीषधेम। इन्द्रश्च विश्वे च देवाः। यज्ञं च नस्तन्वं च प्रजां च। आदित्यैरिन्द्रः सह सीषधातु। आदित्यैरिन्द्रः सगणो मरुद्भिः। अस्माकं भूत्वविता तनूनाम्। आप्लवस्व प्रप्लवस्व। आण्डीभवज मा मुहुः। सुखादीन्दुःखनिधनाम्। प्रतिमुञ्चस्व स्वां पुरम्॥११४॥

मरीचयः स्वायम्भुवाः। ये शरीराण्यकल्पयन्। ते ते देहं कल्पयन्तु। मा च ते ख्यास्म तीरिषत्। उत्तिष्ठत् मा स्वप्त। अग्निमिच्छध्वं भारताः। राज्ञः सोमस्य तृप्तासः। सूर्येण सयुजोषसः। युवां सुवासाः। अष्टाचक्रा नवद्वारा॥११५॥

देवानां पूरयोध्या। तस्याः हिरण्मयः कोशः। स्वर्गो लोको ज्योतिषाऽऽवृतः। यो वै तां ब्रह्मणो वेद। अमृतैनाऽऽवृतां पुरीम्।

तस्मै॑ ब्रह्म च॑ ब्रह्मा च। आयुः॑ कीर्तिं प्रजां ददुः। विभ्राज॑माना॒ ५
हरि॑णीम्। यशसा॑ सम्प॒रिवृ॑ताम्। पुरः॑ हिरण्म॑यीं ब्रह्मा॥११६॥

विवेशा॑ऽप॒राजि॑ता। पराडे॑त्य॒ज्याम॑यी। पराडे॑त्य॒नाश॑की। इह
चा॑मुत्र॑ चान्वे॒ति। वि॒द्वान्दे॑वा॒सुरानु॑भ॒यान्। यत्कु॑मा॒री म॒न्द्रय॑ते।
यद्यो॑षिद्यत्प॑तिव्रता॑। अरि॑ष्टं यत्किं च॑ क्रि॒यते॑। अ॒ग्निस्तदनु॑वेधति।
अ॒श्रुता॑सः श्रु॒तासु॑श्च॥११७॥

य॒ज्वानो॑ येऽप्य॑य॒ज्वनः॑। स्वर्य॑न्तो नापै॑क्षन्ते। इन्द्र॑म॒ग्निं च॑ ये
वि॒दुः। सिक्ता॑ इव स॒यन्ति॑। र॒श्मिभिः॑ स॒मुदी॑रिताः। अ॒स्माल्लो॒का-
द॑मुष्मा॒च्च। ऋषि॑भिर॒दात्पृ॑श्निभिः। अपै॑त॒ वीत॑ वि च॑ सर्प॒तातः॑।
येऽत्र॑ स्थ पु॒राणा॑ ये च॒ नूत॑नाः। अहो॑भिर॒द्विर॒क्तुभिर्व्य॑क्तम्॥११८॥

य॒मो द॑दात्वव॒सान॑मस्मै। नृ मु॑णन्तु नृपा॒त्वर्यः॑। अ॒कृष्टा॑ ये च॒
कृष्ट॑जाः। कु॒मारी॑षु क॒नीनी॑षु। जा॒रिणी॑षु च॒ ये हि॑ताः। रेतः॑ पीता॒
आण्ड॑पीताः। अङ्ग॑रेषु च॒ ये हु॑ताः। उ॒भया॑न् पुत्र॑पौत्र॒कान्। युवे॑ऽहं
य॒मराज॑गान्। श॒तमि॑न्नु श॒रदः॑॥११९॥

अदो॑ यद्व॒ह्म विल॑बम्। पि॒तृणां॑ च॒ य॒मस्य॑ च।
वरु॑ण॒स्याश्वि॑नोर॒ग्नेः। मरु॑ता॑ च वि॒हाय॑साम्। का॒मप्र॑यव॑णं
मे अस्तु। स ह्ये॑वास्मि॑ स॒नात॑नः। इति॑ नाको ब्र॒ह्मिश्र॑वो रा॒यो
धन॑म्। पु॒त्राना॑पो दे॒वीरि॒हाऽऽहि॑त॥१२०॥

विशीर्ष्णीं गृध्रीशीर्ष्णीं च। अपेतो निर्ऋतिः हथः। परिबाधः
 श्वेतकुक्षम्। निजङ्घः शबलोदरम्। स तान् वाच्यायया सह। अग्ने
 नाशय सन्दृशः। ईर्ष्यासूये बुभुक्षाम्। मन्युं कृत्यां च दीधिरे। रथेन
 किं शुकावन्ता। अग्ने नाशय सन्दृशः॥१२१॥

[२८]

पुर्जन्याय प्रगायत। दिवस्पुत्राय मीढुषे। स नो यवसमिच्छतु।
 इदं वचः पुर्जन्याय स्वराजे। हृदो अस्त्वन्तरन्तद्युयोत। मयोभूर्वातो
 विश्वकृष्टयः सन्त्वस्मे। सुपिप्पला ओषधीर्देवगोपाः। यो
 गर्भमोषधीनाम्। गवां कृणोत्यर्वताम्। पुर्जन्यः पुरुषीणाम्॥१२२॥

[२९]

पुनर्मामैत्विन्द्रियम्। पुनरायुः पुनर्भगः। पुनर्ब्राह्मणमैतु
 मा। पुनर्द्रविणमैतु मा। यन्मेऽद्य रेतः पृथिवीमस्कान्।
 यदोषधीरप्यसंरद्यदापः। इदं तत्पुनराददे। दीर्घायुत्वाय वर्चसे।
 यन्मे रेतः प्रसिच्यते। यन्म आजायते पुनः। तेन माममृतं कुरु।
 तेन सुप्रजसं कुरु॥१२३॥

[३०]

अद्ध्यस्तिरोऽधाऽजायत। तव वैश्रवणः सदा। तिरोऽधेहि
 सपत्नान्नः। ये अपोऽश्रन्ति केचन। त्वाष्ट्रीं मायां वैश्रवणः।
 रथः सहस्रवन्धुरम्। पुरुश्चक्रः सहस्राश्वम्। आस्थायायाहि
 नो बलिम्। यस्मै भूतानि बलिमावहन्ति। धनं गावो हस्ति

हिरण्यमश्वान्॥१२४॥

असाम सुमतौ यज्ञियस्य। श्रियं बिभ्रतोऽन्नमुखीं विराजम्।
सुदरशने च क्रौञ्चे च। मैनागे च महागिरौ। शतद्वारगमन्ता।
सहायं नगरं तव। इति मन्त्राः। कल्पोऽत ऊर्ध्वम्। यदि बलिः
हरेत। हिरण्यनाभये वितुदये कौबेरायायं बलिः॥१२५॥

सर्वभूताधिपतये नम इति। अथ बलिः हत्वोपतिष्ठेत्। क्षत्रं
क्षत्रं वैश्रवणः। ब्राह्मणां वयुः स्मः। नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः।
अस्मात्प्रविश्यान्नमद्धीति। अथ तमग्निमादधीत्। यस्मिन्नेतत्कर्म
प्रयुञ्जीत्। तिरोऽधा भूः। तिरोऽधा भुवः॥१२६॥

तिरोऽधाः स्वः। तिरोऽधा भूर्भुवः स्वः। सर्वेषां
लोकानामाधिपत्ये सीदेति। अथ तमग्निमिन्धीत्। यस्मिन्नेतत्कर्म
प्रयुञ्जीत्। तिरोऽधा भूः स्वाहा। तिरोऽधा भुवः स्वाहा। तिरोऽधाः
स्वः स्वाहा। तिरोऽधा भूर्भुवः स्वः स्वाहा। यस्मिन्नस्य काले
सर्वा आहुतीरहुता भवेयुः॥१२७॥

अपि ब्राह्मणमुखीनाः। तस्मिन्नहः काले प्रयुञ्जीत्। परः
सुप्तजनाद्वेपि। मास्म प्रमाद्यन्तमाध्यापयेत्। सर्वार्थाः सिद्ध्यन्ते।
य एवं वेद। क्षुध्यन्निदमजानताम्। सर्वार्था न सिद्ध्यन्ते। यस्तै
विधातुको भ्राता। ममान्तरहृदये श्रितः॥१२८॥

तस्मा इममग्रपिण्डं जुहोमि। स मेऽर्थान्मा विवधीत्। मयि

स्वाहा॥ राजाधिराजाय प्रसह्यसाहिने॥ नमो वयं वैश्रवणाय कुर्महे।
 स मे कामान्कामकामाय मह्यम्। कामेश्वरो वैश्रवणो ददातु।
 कुबेराय वैश्रवणाय महाराजाय नमः। केतवो अरुणासश्च। ऋषयो
 वातरशनाः। प्रतिष्ठा९ शतधा हि। समाहितासो सहस्रधायसम्।
 शिवा नः शन्तमा भवन्तु। दिव्या आप ओषधयः। सुमृडीका
 सरस्वति। मा ते व्योम सन्दृशि॥१२९॥

[३१]

संवत्सरमेतद्व्रतं चरेत्। द्वौ वा मासौ। नियमः समासेन।
 तस्मिन्नियमविशेषाः। त्रिषवणमुदकोपस्पर्शी। चतुर्थकालपानभक्तः
 स्यात्। अहरहर्वा भैक्षमश्रीयात्। औदुम्बरीभिः समिद्धिरग्निं
 परिचरेत्। पुनर्मामैत्विन्द्रियमित्येतेनानुवाकेन। उद्धृतपरिपूताभि-
 रद्भिः कार्यं कुर्वीत॥१३०॥

असञ्चयवान्। अग्नये वायवे सूर्याय। ब्रह्मणे प्रजापतये।
 चन्द्रमसे नक्षत्रेभ्यः। ऋतुभ्यः संवत्सराय। वरुणायारुणायेति
 व्रतहोमाः। प्रवर्ग्यवदादेशः। अरुणाः काण्डऋषयः। अरण्येऽधी-
 यीरन्। भद्रं कर्णेभिरिति द्वे जपित्वा॥१३१॥

महानाम्नीभिरुदकं सङ्स्पृश्य। तमाचार्यो दद्यात्। शिवा
 नः शन्तमेत्योषधीरालभते। सुमृडीकैति भूमिम्। एवमपवर्गे।
 धेनुर्दक्षिणा। कंसं वासंश्च क्षौमम्। अन्यद्वा शुक्लम्। यथाशक्ति
 वा। एवङ्स्वाध्यायधर्मेण। अरण्येऽधीयीत। तपस्वी पुण्यो भवति

तपस्वी पु॑ण्यो भ॒वति॥१३२॥

[३२]

भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमाक्ष॒भिर्य॑ज॒त्राः।
स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टु॒वाꣳस॑स्त॒नूभिः॑। व्यशे॑म दे॒वहि॑तं॒ यदायुः॑। स्व॒स्ति न॒
इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः। स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑
अरि॑ष्टनेमिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पति॑र्दधातु॥

॥ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्रये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः।
नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि॥ ॐ शान्तिः
शान्तिः शान्तिः॥

सह वै देवानां चासुराणां च यज्ञौ प्रततावास्तां वयं स्वर्गं
लोकमेष्यामो वयमेष्याम इति तेऽसुराः सन्नह्य सहसैवाचरन्
ब्रह्मचर्येण तपसैव देवास्तेऽसुरा अमुह्यस्ते न प्राजानस्ते
पराऽभवन्ते न स्वर्गं लोकमायन् प्रसृतेन वै यज्ञेन देवाः स्वर्गं
लोकमायन्न प्रसृतेनासुरान् पराभावयन् प्रसृतो ह वै यज्ञोपवीतिनो
यज्ञोऽप्रसृतोऽनुपवीतिनो यत्किं च ब्राह्मणो यज्ञोपवीत्यधीते
यजंत एव तत्तस्माद्यज्ञोपवीत्येवाधीयीत याजयेद्यजेत वा यज्ञस्य
प्रसृत्या अजिनं वासो वा दक्षिणत उपवीय दक्षिणं बाहुमुद्धरतेऽव
धत्ते सव्यमिति यज्ञोपवीतमेतदेव विपरीतं प्राचीनावीतं संवीतं
मानुषम्॥१॥

[१]

रक्षांसि ह वा पुरोऽनुवाके तपोग्रमतिष्ठन्त तान्
प्रजापतिर्वरेणोपामन्त्रयत् तानि वरमवृणीताऽऽदित्यो नो योद्धा
इति तान् प्रजापतिरब्रवीद्योधयध्वमिति तस्मादुत्तिष्ठन्तः ह वा
तानि रक्षांस्यदित्यं योधयन्ति यावदस्तमन्वगात्तानि ह वा
एतानि रक्षांसि गायत्रियाऽभिमन्त्रितेनाम्भसा शाम्यन्ति तदु ह

वा ए॒ते ब्र॑ह्मवा॒दिनः॑ पू॒र्वाभि॑मु॒खाः स॒न्ध्यायां॑ गा॒यत्रि॑याऽभि॒मन्त्रि॑ता
 आप॑ ऊ॒र्ध्वं वि॒क्षिप॑न्ति॒ ता ए॒ता आपो॑ व॒ज्रीभू॑त्वा ता॒नि
 रक्षा॑सि म॒न्देहा॑रुणे द्वी॒पे प्र॑क्षिपन्ति॒ यत्प्र॑दक्षिणं प्र॒क्रम॑न्ति॒ तेन॑
 पा॒प्मान॑मव॒धून्वन्त्यु॒द्यन्त॑मस्तं॒ यन्त॑म् आ॒दित्य॑मभि॒ध्याय॑न् कुर्वन्
 ब्रा॒ह्म॒णो वि॒द्वान्स॒कलं॑ भ॒द्रम॑श्रुते॒ऽसावा॑दित्यो ब्र॒ह्मेति॑ ब्रह्मै॒व सन्
 ब्रह्मा॒प्येति॑ य ए॒वं वेद॑॥२॥

[२]

यद्वै॒वा दे॒वहे॑ळनं॒ देवा॑सश्चकृ॒मा व॒यम्। आ॒दि॒त्यास्त॑स्मा॒न्मा
 मु॒ञ्चत॑र्तस्य॒र्तेन॒ मामि॑ता॒ देवा॑ जी॒वनका॑म्या यद्वा॒चाऽनृ॑तमू॒दिम।
 तस्मा॑न्न इ॒ह मु॑ञ्चत॒ विश्वे॑ दे॒वाः स॒जोष॑सः। ऋ॒तेन॑ द्या॒वापृ॑थि॒वी
 ऋ॒तेन॒ त्व॑ सं॒रस्व॑ति। कृ॒ता॒न्नः पा॒ह्येन॑सो यत्किं चानृ॑तमू॒दिम।
 इन्द्रा॑ग्नी मि॒त्रावरु॑णौ सोमो॑ धा॒ता बृ॒हस्प॑तिः। ते नो॑ मु॒ञ्चन्त्वेन॑सो
 यद॒न्यकृ॑तमा॒रि॒म। स॒जा॒तश॑सा॒दुत जा॑मि॒शसा॑ज्याय॑सः
 श॑सा॒दुत वा॒ कनी॑यसः। अना॑धृष्टं दे॒वकृ॑तं यदे॒नस्त॑स्मात्
 त्वम॒स्माञ्जा॑तवे॒दो मुमु॑ग्धि॥३॥

यद्वा॒चा यन्म॑न॒सा बा॒हुभ्या॑मू॒रुभ्या॑म॒ष्टीव॒ज्याः शि॒श्रैर्य॑दनृ॑तं
 चकृ॒मा व॒यम्। अ॒ग्निर्मा॑ तस्मा॒देन॑सो गा॒र्हप॑त्यः प्रमु॑ञ्चतु
 चकृ॒म या॒नि दु॒ष्कृ॒ता। येन॑ त्रि॒तो अ॑र्ण॒वा॒न्निर्ब॑भूव॒ येन॑ सूर्य
 तम॑सो निर्मु॒मोच॑। येनेन्द्रो॑ वि॒श्वा अ॑ज॒हाद॑रा॒तीस्तेना॑हं ज्योति॑षा
 ज्योति॑रानशा॒न आ॑क्षि। यत्कु॒सी॒दम॑प्र॒तीत्तं॒ मये॑ह॒ येन॑ य॒मस्य॑

निधिना चरामि। एतत्तदग्रे अनृणो भवामि जीवन्नेव प्रति तत्तं
 दधामि। यन्मयि माता यदा पिपेषु यदन्तरिक्षं यदाशसातिक्रामामि
 त्रिते देवा दिवि जाता यदार्प इमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो
 अग्रे स त्वं नो अग्रे त्वमग्रे अयासि॥४॥

[३]

यददीव्यनृणमहं बभूवादित्सन्वा सञ्जगर जनैभ्यः। अग्निर्मा
 तस्मादिन्द्रश्च संविदानौ प्रमुञ्चताम्। यद्धस्ताभ्यां चकर
 किल्बिषाण्यक्षाणां वग्नुमुपजिघ्रमानः। उग्रं पश्या च राष्ट्रभृच्च
 तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि। उग्रं पश्ये राष्ट्रभृत्किल्बिषाणि
 यदक्षवृत्तमनुदत्तमेतत्। नेत्रं ऋणानृणव इत्समानो यमस्य लोके
 अधिरञ्जुराय। अव ते हेळ उदुत्तममिमं मे वरुण तत्त्वा यामि
 त्वं नो अग्रे स त्वं नो अग्रे। सङ्कुसुको विकुसुको निर्ऋथो
 यश्च निस्वनः। तेऽ(१)स्मद्यक्षमनांगसो दूरादूरमचीचतम्।
 निर्यक्षमचीचते कृत्यां निर्ऋतिं च। तेन योऽ(१)स्मत्समृच्छातै
 तमस्मै प्रसुवामसि। दुःश९सानुश९साभ्यां घणेनानुघणेन च।
 तेनान्योऽ(१)स्मत्समृच्छातै तमस्मै प्रसुवामसि। सं वर्चसा पयसा
 सन्तनूभिरगन्महि मनसा स९ शिवेन। त्वष्टा नो अत्र विदधातु
 रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो(१) यद्विलिष्टम्॥५॥

[४]

आयुष्टे विश्वतो दधद्यमग्निर्वरेण्यः। पुनस्ते प्राण आयाति

पराय॑क्ष्मः सु॒वामि॑ ते। आ॒युर्दा॑ अ॒ग्रे ह॒विषो॑ जुषा॒णो
घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तयो॑निरेधि। घृ॒तं पी॒त्वा मधु॑ चा॒रु गव्यं॑ पि॒तेव॑
पु॒त्रम॒भिर॑क्षतादि॒मम्। इ॒मम॑ग्र॒ आयु॑षे॒ वर्च॑से कृधि ति॒ग्ममो॑जो
वरु॑ण॒ सः शि॑शाधि। मा॒तेवा॑स्मा अदि॒ते शर्म॑ यच्छु॒ विश्वे॑ देवा॒
जर॑दष्टि॒र्यथाऽस॑त्। अ॒ग्र आयू॑ःषि पव॒स आ सु॒वोर्ज॑मिषं च नः।
आ॒रे बा॑धस्व दु॒च्छुना॑म्। अ॒ग्रे पव॑स्व॒ स्वपा॑ अ॒स्मे वर्चः॑ सु॒वीर्य॑म्।
दध॑द्र॒यिं मयि॑ पोष॑म्॥६॥

अ॒ग्निर्ऋ॑षिः पव॑मानः॒ पाश्च॑जन्यः॒ पुरो॑हि॒तः। तमी॑महे
महा॒ग॒यम्। अ॒ग्रे जा॒तान्प्र॑णु॒दा नः स॒पत्नान्प्र॑त्यजा॒ताज्ञा॑तवेदो
नुद॒स्व। अ॒स्मे दी॑दिहि सु॒मना॒ अहे॑ळ॒च्छर्म॑न्ते स्याम त्रि॒वरू॑थ
उ॒द्धौ। सह॑सा जा॒तान्प्र॑णु॒दा नः स॒पत्नान्प्र॑त्यजा॒ताज्ञा॑तवेदो नुद॒स्व।
अधि॑ नो ब्रूहि सु॒मन॒स्यमा॑नो व॒यः स्या॑म प्र॒णु॒दा नः स॒पत्नान्।
अ॒ग्रे यो नोऽभि॑तो॒ जनो॑ वृ॒को वा॒रो जि॒घास॑ति। ता॒स्त्वं वृ॑त्रहं
जहि॑ वस्व॒स्मभ्य॑मा॒भर। अ॒ग्रे यो नोऽभि॑दास॑ति स॒मानो॑ यश्च
नि॒ष्ठ्यः। तं व॒यः स॒मिधं॑ कृ॒त्वा तुभ्य॑म॒ग्रेऽपि॑ दध्म॒सि॥७॥

यो नः॒ शपा॑दश॒पतो॑ यश्च॒ नः श॑प॒तः शपा॑त्। उ॒षाश्च॒
तस्मै॑ नि॒मृक्च॑ सर्वं पा॒पः समू॑हताम्। यो नः॒ स॒पत्नो॑ यो र॒णो
मर्तो॑ऽभि॒दास॑ति देवाः। इ॒ध्मस्यै॑व प्र॒क्षाय॑तो॒ मा तस्यो॑च्छे॒षि किं॑
च॒न। यो मां॑ द्वेष्टि॒ जात॑वेदो॒ यं चा॒हं द्वेष्मि॑ यश्च॒ माम्। सर्वा॑ऽस्तान॒ग्रे

सन्दह॑ या॒श्चा॒हं द्वेष्मि॑ ये च॒ माम्। यो अ॒स्मभ्य॑मरातीयाद्यश्च॑
 नो॒ द्वेष॑ते॒ जनः॑। निन्दा॑द्यो अ॒स्मान्दि॒प्साच्च॑ सर्वा॑ऽस्तान्म॑ष्म॒षा
 कुरु॑। स॒शितं॑ मे॒ ब्रह्म॑ स॒शितं॑ वी॒र्या(१)म्बलम्॑। स॒शितं॑
 क्ष॒त्रं मे॑ जि॒ष्णु यस्या॑हमस्मि॒ पुरो॑हितः। उ॒देषां॑ बा॒हू अ॑तिर॒मुद्वर्चो॑
 अथो॒ बलम्॑। क्षि॒णोमि॒ ब्रह्म॑णा॒ऽमित्रा॑नु॒न्नयामि॒ स्वा(१)म् अ॒हम्।
 पुन॑र्मनः पुन॒रायु॑र्म॒ आगा॑त्पुनश्चक्षुः पुनः॒ श्रोत्रं॑ म॒ आगा॑त्पुनः प्रा॒णः
 पुन॑राकू॒तं म॒ आगा॑त्पुनश्चित्तं पुन॒राधी॑तं म॒ आगा॑त्। वै॒श्वान॒रो
 मेऽद॑ब्धस्तनूपा अव॑बाधतां दुरि॒तानि॑ विश्वा॑॥८॥

[५]

वै॒श्वान॒राय॒ प्रति॑वेदयामो॒ यदी॑नृ॒णः स॑ङ्ग॒रो दे॒वता॑सु। स
 ए॒तान्पाशा॑न् प्र॒मुच॑न् प्रवे॒द स नो॑ मु॒ञ्चातु॑ दुरि॒ताद॑व॒द्यात्। वै॒श्वान॒रः
 प॒व॒या॒न्नः प॒वि॒त्रैर्य॑त्स॒ङ्गर॑म॒भिधा॑वा॒म्याशा॑म्। अना॑जानु॒न्मन॑सा
 याच॑मानो॒ यदत्रै॑नो॒ अव॑ तथ्सु॒वामि॑। अ॒मी ये सु॒भगे॑ दि॒वि वि॒चृतौ॑
 नाम॒ तार॑के। प्रे॒हामृ॑तस्य यच्छ॒तामे॒तद्व॒द्धक॑मोच॒नम्। वि॒जिही॑र्ष्व
 लो॒कान्कृ॑धि ब॒न्धान्मु॑ञ्चासि॒ बद्ध॑कम्। योने॑रिव प्रच्यु॒तो गर्भः॑ सर्वा॑न्
 प॒थो अ॑नु॒ष्व। स प्र॑जा॒नन्प्रति॑गृ॒णीत॑ वि॒द्वान्प्रजा॑पतिः प्रथम॒जा
 ऋ॒तस्य॑। अ॒स्माभि॑र्दत्तं ज॒रसः॑ प॒रस्ता॑दच्छि॒त्रं तन्तु॑मनु॒सञ्चरे॑म॥९॥

त॒तं तन्तु॑मन्वेके॒ अनु॑ सञ्च॑रन्ति॒ येषां॑ द॒त्तं पि॒त्र्यमाय॑नवत्।
 अ॒बन्ध॑वेके॒ दद॑तः प्र॒यच्छा॑द्दातुं चेच्छ॒क्रवा॑सः स्व॒र्ग ए॑षाम्।
 आर॑भेथा॒मनु॑ स॒र॒भेथा॑स॒ समानं॑ पन्था॒मव॑थो घृ॒तेन॑। यद्वा॑

पूर्तं परिंविष्टं यदग्नौ तस्मै गोत्रायेह जायापती स॒र॒भेथाम्।
 यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्यां यन्मातरं पितरं वा जिहि॑सिम।
 अग्निर्मा तस्मादेन॑सो गार्हपत्य उन्नो नेषद्दुरिता यानि चकृम।
 भूमिर्माताऽदितिर्नो जनित्रं भ्राताऽन्तरिक्षमभिशंस्त एनः। द्यौर्नः
 पिता पितृयाच्छं भवासि जामि मित्वा मा विविथि॑सि लोकात्।
 यत्र सुहार्दः सुकृतो मदन्ते विहाय रोगं तन्वा(१)॑ सु स्वायाम्।
 अश्लोणाङ्गैरहुताः स्वर्गे तत्र पश्येम पितरं च पुत्रम्। यदन्नमद्व्यनृतेन
 देवा दास्यन्नदा॑स्यन्नत वा करिष्यन्। यद्देवानां चक्षुष्यागो अस्ति
 यदेव किं च प्रतिजग्राहमग्निर्मा तस्मादनृणं कृणोतु। यदन्नमद्वि
 बहुधा विरूपं वासो हिरण्यमुत गामजामविम्। यद्देवानां चक्षुष्यागो
 अस्ति यदेव किं च प्रतिजग्राहमग्निर्मा तस्मादनृणं कृणोतु।
 यन्मया मनसा वाचा कृतमेनः कदाचन। सर्वस्मात्तस्मान्मेळितो
 मोग्धि॒ त्व॑ हि वेत्थ॒ यथातथम्॥१०॥

[६]

वातरशना ह वा ऋषयः श्रमणा ऊर्ध्वमन्थिनो बभूवुस्तानृषयो-
 ऽर्थमाय॑स्ते निलायमचर॑स्तेऽनुप्रविशुः कूश्माण्डानि
 ता॑स्तेष्वन्विन्दच्छ्रद्धया च तपसा च तानृषयोऽब्रुवन्कथा
 निलायं चरथेति त ऋषीनब्रुवन्नमो वोऽस्तु भगवन्तोऽस्मिन्धाम्नि
 केन वः सपर्यामेति तानृषयोऽब्रुवन्पवित्रं नो ब्रूत येनारिपसः
 स्यामेति त एतानि सूक्तान्यपश्यन् यद्देवा देवहेळनं

यददी॑व्य॒नृण॑म॒हं ब॒भूवाऽऽयु॑ष्टे वि॒श्वतो॑ दध॒दित्ये॑तैराज्यं
 जुहु॑त वै॒श्वान॒राय॑ प्रति॒वेद॑याम॒ इत्यु॑प॒तिष्ठ॑त॒ यद॑र्वा॒चीन॒मेनो॑
 भ्रू॒णह॒त्याया॒स्तस्मा॑न्मोक्ष्यध्व॒ इति॑ त ए॒तैर॑जु॒हवु॑स्तेऽरे॒पसो॑-
 ऽभव॑न्क॒र्मादि॒ष्वेतै॑र्जु॒हया॒त्पूतो॑ दे॒वलो॒कान्ध॑समंश्रुते॥११॥

[७]

कू॒श्मा॒ण्डैर्जु॑ह्या॒द्योऽपू॑त इ॒व म॒न्येत॑ यथा॑ स्ते॒नो यथा॑
 भ्रू॒णहै॒वमेष॑ भ॒वति॑ योऽयो॒नौ रेतः॑ सि॒ञ्चति॑ यद॑र्वा॒चीन॒मेनो॑
 भ्रू॒णह॒त्याया॒स्तस्मा॑न्मुच्यते॒ याव॑दे॒नो दी॒क्षामु॑पैति दीक्षित॒ एतैः॑
 सं॒तति॑ जु॒होति॑ सं॒वत्सरं॑ दी॒क्षितो॑ भ॒वति॑ सं॒वत्स॒रादे॒वाऽऽत्मानं॑
 पु॒नीते॑ मा॒सं दी॒क्षितो॑ भ॒वति॑ यो मा॒सः स सं॒वत्सरः॑
 सं॒वत्स॒रादे॒वाऽऽत्मानं॑ पु॒नीते॑ चतु॒र्विंश॑तिः रा॒त्रीर्दी॒क्षितो॑
 भ॒वति॑ चतु॒र्विंश॑तिर॒र्धमा॒साः सं॒वत्सरः॑ सं॒वत्स॒रादे॒वाऽऽत्मानं॑
 पु॒नीते॑ द्वा॒दश॑ रा॒त्रीर्दी॒क्षितो॑ भ॒वति॑ द्वा॒दश॑ मा॒साः सं॒वत्सरः॑
 सं॒वत्स॒रादे॒वाऽऽत्मानं॑ पु॒नीते॑ षड्रा॒त्रीर्दी॒क्षितो॑ भ॒वति॑ षड्वा॒ ऋ॒तवः॑
 सं॒वत्सरः॑ सं॒वत्स॒रादे॒वाऽऽत्मानं॑ पु॒नीते॑ ति॒स्रो रा॒त्रीर्दी॒क्षितो॑
 भ॒वति॑ त्रि॒पदा॑ गा॒यत्री॑ गा॒यत्रि॒या ए॒वाऽऽत्मानं॑ पु॒नीते॑ न
 मा॒समं॑श्रीया॒न्न स्त्रिय॑मुपे॒यान्नो॑पर्यासीत् जु॒गुप्से॑तानृ॒तात्प॒र्यो
 ब्रा॒ह्म॒णस्य॑ व्र॒तं य॒वागू॑ रा॒ज॒न्य॑स्याऽऽ॒मिक्षा॑ वै॒श्यस्या॑थो
 सौ॒म्येप्य॑ध्व॒र ए॒तद्व्र॑तं ब्रू॒याद्य॑दि म॒न्येतो॑प॒दस्या॒मीत्यो॑दनं धा॒नाः

सक्तून् घृतमित्यनुव्रतयेदात्मनोऽनुपदासाय॥१२॥

[८]

अजान् ह वै पृथ्वींस्तपस्यमानान् ब्रह्म स्वयम्भ्वभ्यानर्षत्त
ऋषयोऽभवन्तदृषीणामृषित्वं तां देवतामुपातिष्ठन्त यज्ञकामास्त
एतं ब्रह्मयज्ञमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त यदृचोऽध्यर्गीषत् ताः
पयआहुतयो देवानामभवन् यद्यजूंषि घृताहुतयो यथ्सामानि
सोमाहुतयो यदथर्वाङ्गिरसो मध्वाहुतयो यद्वाह्मणानीतिहासान्
पुराणानि कल्पान्गाथा नाराशंसीर्मेदाहुतयो देवानामभवन्ताभिः
क्षुधं पाप्मानमपाघ्नन्नपहतपाप्मानो देवाः स्वर्गं लोकमायन् ब्रह्मणः
सायुज्यमृषयोऽगच्छन्॥१३॥

[९]

पञ्च वा एते महायज्ञाः सतति प्रतायन्ते सतति सन्तिष्ठन्ते
देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञो ब्रह्मयज्ञ इति यदग्नौ
जुहोत्यपि समिधं तद्देवयज्ञः सन्तिष्ठते यत्पितृभ्यः स्वधा
करोत्यप्यपस्तपितृयज्ञः सन्तिष्ठते यद्भूतेभ्यो बलिं हरति
तद्भूतयज्ञः सन्तिष्ठते यद्वाह्मणेभ्योऽन्नं ददाति तन्मनुष्ययज्ञः
सन्तिष्ठते यथस्वाध्यायमधीयीतैकामप्यृचं यजुः सामं वा
तद्ब्रह्मयज्ञः सन्तिष्ठते यदृचोऽधीते पयंसः कूल्या अस्य पितृन्स्वधा
अभिवहन्ति यद्यजूंषि घृतस्य कूल्या यथ्सामानि सोमं एभ्यः
पवते यदथर्वाङ्गिरसो मधोः कूल्या यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि

कल्पा॒न्गाथा॑ नारा॒श॒सी॒र्मे॒द॒सः॑ कूल्या॑ अस्य पि॒तृ॒न्ध॒स्व॒धा
अ॒भि॒व॒ह॒न्ति॒ यदृ॒चोऽधी॑ते पय॑आहुतिभिरे॒व तद्दे॒वाऽस्त॑र्पयति
यद्यजू॑षि घृ॒ताहु॑तिभि॒र्यथ्सा॑मा॒नि सोमा॑हुतिभि॒र्यदथ॑र्वाङ्गिरसो
मध्वा॑हुतिभि॒र्यद्वा॑ह्म॒णानी॑तिहा॒सान् पु॒रा॒णानि॑ कल्पा॒न्गाथा॑
नारा॒श॒सी॒र्मे॒दाहु॑तिभिरे॒व तद्दे॒वाऽस्त॑र्पयति त ए॒नं तृ॒प्ता आयु॑षा
तेज॑सा॒ वर्च॑सा श्रि॒या यश॑सा ब्रह्मवर्च॑सेना॒न्नाद्ये॑न च तर्पयन्ति॥१४॥

[१०]

ब्र॒ह्म॒य॒ज्ञेन॑ यक्ष्यमा॒णः प्राच्या॑ दि॒शि ग्रा॒माद॑च्छदिर्द॒र्श
उदी॑च्यां प्रा॒गुदी॑च्यां वो॒दित॑ आ॒दित्ये॑ दक्षि॒णत॑ उ॒पवी॑यो॒पवि॑श्य
हस्ता॑वव॒निज्य॑ त्रि॒राचा॑मे॒द्विः प॑रि॒मृज्य॑ सकृदु॒पस्पृ॑श्य शि॒रश्चक्षु॑षी
नासि॑के श्रो॒त्रे हृद॑यमा॒लभ्य॑ यत्रि॒राचा॑म॒ति तेन॑ ऋचः प्री॒णाति॑
यद्विः प॑रि॒मृज॑ति तेन॒ यजू॑षि यथ्सकृदु॒पस्पृ॑शति तेन॒ सा॒मा॒नि
यथ्स॒व्यं पा॒णिं पा॒दौ प्रो॒क्षति॑ यच्छि॒रश्चक्षु॑षी नासि॑के श्रो॒त्रे
हृद॑यमा॒लभ॑ते तेनाथ॑र्वाङ्गिरसो॑ ब्राह्म॒णानी॑तिहा॒सान् पु॒रा॒णानि॑
कल्पा॒न्गाथा॑ नारा॒श॒सीः प्री॑णाति द॒र्भाणां॑ म॒हदु॑प॒स्तीर्यो॑पस्थ
कृ॒त्वा प्रा॒डासी॑नः स्वा॒ध्याय॑मधी॒यीता॑पां वा ए॒ष ओष॑धीना॒ऽ
रसो॑ यद्द॒र्भाः सर॑समे॒व ब्रह्म॑ कुरुते दक्षि॒णोत्त॑रौ पा॒णी पा॒दौ
कृ॒त्वा स॒प॒वि॒त्रावो॑मिति॒ प्रति॑पद्यत ए॒तद्वै यजु॑स्त्रयीं वि॒द्यां
प्रत्ये॑षा वागे॒तत्प॑रम॒मक्ष॑रं तदे॒तदृ॒चाऽभ्यु॑क्तमृ॒चो अ॒क्षरे॑ पर॒मे
व्योम॑न् यस्मि॒न्दे॒वा अधि॑ विश्वे॒ निषे॑दुर्यस्तन्न वेद॒ किमृ॑चा

करिष्यति य इत्तद्विदुस्त इमे समांसत इति त्रीनेव प्रायुङ्क्त
 भूर्भुवः स्वरित्याहैतद्वै वाचः सत्यं यदेव वाचः सत्यं तत्प्रायुङ्क्तथ
 सावित्रीं गायत्रीं त्रिरन्वाह पच्छौऽर्धर्चशोऽनवानं सविता श्रियः
 प्रसविता श्रियमेवाऽऽप्रोत्यथो प्रज्ञातयैव प्रतिपदा छन्दांसि
 प्रतिपद्यते॥१५॥

[११]

ग्रामे मनसा स्वाध्यायमधीयीत् दिवा नक्तं वेति हं स्माऽऽह
 शौच आह्वेय उतारण्येऽबलं उत वाचोत तिष्ठन्नुत ब्रजन्नुताऽऽसीन
 उत शयानोऽधीयीतैव स्वाध्यायं तपस्वी पुण्यो भवति य एवं
 विद्वान्स्वाध्यायमधीते नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै
 नम ओषधीभ्यः। नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते
 करोमि॥१६॥

[१२]

मध्यन्दिने प्रबलमधीयीतासौ खलु वावैष आदित्यो
 यद्वाह्मणस्तस्मात्तरहि तेऽक्षिणं तपति तदेषाऽभ्युक्ता। चित्रं
 देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आऽप्रा द्यावापृथिवी
 अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति स वा एष यज्ञः सद्यः
 प्रतायते सद्यः सन्तिष्ठते तस्य प्राक् सायमवभृथो नमो ब्रह्मणे
 इति परिधानीयां त्रिरन्वाहाप उपस्पृश्य गृहानेति ततो यत्किं च
 ददाति सा दक्षिणा॥१७॥

[१३]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य मेघो हविर्धानं विद्युदग्निर्वरुषः
 हविः स्तनयितुर्वषट्कारो यदवस्फूर्जति सोऽनुवषट्कारो
 वायुरात्माऽमावास्यां स्विष्टकृद्य एवं विद्वान्मेघे वर्षति विद्योतमाने
 स्तनयत्यवस्फूर्जति पवमाने वायावमावास्यायाः स्वाध्यायमधीते
 तप एव तत्तप्यते तपो हि स्वाध्याय इत्युत्तमं नाकः रोहत्युत्तमः
 समानानां भवति यावन्तः ह वा इमां वित्तस्य पूर्णं ददध्वर्गं
 लोकं जयति तावन्तं लोकं जयति भूयांसं चाक्षय्यं चापं
 पुनर्मृत्युं जयति ब्रह्मणः सायुज्यं गच्छति॥१८॥

[१४]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य द्वावनध्यायौ यदात्माऽशुचिर्यद्वेशः
 समृद्धिर्देवतानि य एवं विद्वान्महारात्र उपस्युदिते व्रजः स्तिष्ठन्ना-
 सीनः शयानोऽरण्ये ग्रामे वा यावत्तरसः स्वाध्यायमधीते
 सर्वाल्लोकाञ्जयति सर्वाल्लोकाननृणोऽनुसञ्चरति तदेषाम्युक्ता।
 अनृणा अस्मिन्ननृणाः परस्मिंस्तृतीये लोके अनृणाः स्याम। ये
 देवयाना उत पितृयाणाः सर्वान्मथो अनृणा आक्षीयेमेत्यग्निं वै
 जातं पाप्मा जग्राह तं देवा आहुतीभिः पाप्मानमपाघ्नन्नाहुतीनां
 यज्ञेन यज्ञस्य दक्षिणाभिर्दक्षिणानां ब्राह्मणेन ब्राह्मणस्य
 छन्दोभिश्छन्दसाः स्वाध्यायेनापहतपाप्मा स्वाध्यायो देवपवित्रं
 वा एतत्तं योऽनूत्सृजत्यभागो वाचि भवत्यभागो नाके
 तदेषाम्युक्ता। यस्तित्याजं सखिविदः सखायं न तस्य वाच्यपि

भा॒गो अ॑स्ति। यदी॑ः शृ॒णोत्य॑ल॒कः शृ॒णोति॑ न हि प्र॒वेद॑ सु॒कृत॑स्य
 पन्था॒मिति॑ तस्मा॑त्स्वा॒ध्यायोऽध्यै॑त॒व्यो यं यं ऋ॑तुम॒धीते॑ तेन॑
 तेना॒स्येष्टं॑ भ॒वत्य॑ग्रे॒र्वायोरा॑दित्यस्य सायु॑ज्यं गच्छति॑ त॒देषा॑ऽभ्यु॒क्ता।
 ये अ॒र्वाङु॑त वा पुरा॑णे वे॒दं वि॒द्वाःसं॑म॒भितो॑ वदन्त्यादित्यमे॒व ते
 परि॑वदन्ति॒ सर्वे॑ अ॒ग्निं द्वितीयं॑ तृतीयं॑ च ह॒ःसमि॑ति॒ याव॑ती॒र्वे
 दे॒वता॒स्ताः सर्वा॑ वे॒दवि॒दि ब्रा॒ह्मणे॑ व॒सन्ति॑ तस्मा॑द्ब्रा॒ह्मणे॒भ्यो
 वे॒दवि॒द्भ्यो दि॒वे दि॒वे नम॑स्कुर्या॒न्नाश्ली॑लं की॒र्तये॑दे॒ता ए॒व दे॒वताः
 प्री॑णाति॥१९॥

[१५]

रिच्य॑त इ॒व वा ए॒ष प्रे॒व रि॑च्यते यो या॒जय॑ति॒ प्रति॑ वा
 गृ॒ह्णाति॑ या॒जयि॑त्वा प्रति॒गृह्य॑ वाऽन॑श्न॒न्निः स्वा॑ध्या॒यं वे॒दम॑धी॒यीत॑
 त्रि॒रात्रं॑ वा सा॒वित्रीं॑ गा॒यत्रीम॑न्वातिरेचयति॒ वरो॑ दक्षि॒णा वरे॑णै॒व
 वरः॑ स्पृ॒णोत्या॒त्मा हि वरः॑॥२०॥

[१६]

दु॒हे ह॒ वा ए॒ष छ॒न्दाःसि॑ यो या॒जय॑ति॒ स येन॑ यज्ञ॒क्रतु॑ना॑
 या॒जये॑त्सोऽर॑ण्यं प॒रेत्य॑ शु॒चौ देशे॑ स्वा॑ध्या॒यमे॒वैन॑म॒धीय॑न्नासी॒त
 तस्या॑न॒शनं॑ दी॒क्षा स्था॑नमु॒पस॑द॒ आस॑नं॒ सु॒त्या वाग्जु॑हूर्मनं
 उप॑भृ॒द्धृति॑र्धु॒वा प्रा॒णो ह॒विः सामा॑ध्व॒र्युः स वा ए॒ष य॒ज्ञः
 प्रा॒णदक्षि॑णोऽन॑न्तदक्षि॒णः समृ॑द्धतरः॥२१॥

[१७]

कृ॒तिधा॑व॒कीर्णी॑ प्रवि॒शति॑ चतु॒र्धेत्या॑हुर्ब्रह्म॒वादि॑नो म॒रुतः॑

प्राणैरिन्द्रं बलेन बृहस्पतिं ब्रह्मवर्चसेनाग्निमेवेतरेण सर्वेण
 तस्यैतां प्रायश्चित्तिं विदां चकार सुदेवः काश्यपो यो
 ब्रह्मचार्यवकिरेदमावास्यायाः५ रात्र्यामग्निं प्रणीयोपसमाधाय
 द्विराज्यस्योपघातं जुहोति कामावकीर्णोऽस्म्यवकीर्णोऽस्मि काम
 कामाय स्वाहा कामाभिर्द्रुग्धोऽस्म्यभिर्द्रुग्धोऽस्मि काम कामाय
 स्वाहेत्यमृतं वा आज्यममृतमेवाऽऽत्मन्धत्ते हुत्वा प्रयताञ्जलिः
 कवातिर्यङ्मुग्निमभिमन्त्रयेत् सं माऽऽसिञ्चन्तु मरुतः समिन्द्रः सं
 बृहस्पतिः। सं माऽयमग्निः सिञ्चत्वायुषा च बलेन चाऽऽयुष्मन्तं
 करोत् मेति प्रति हास्मै मरुतः प्राणान्दधति प्रतीन्द्रो बलं प्रति
 बृहस्पतिर्ब्रह्मवर्चसं प्रत्यग्निरितरथ्सर्वः५ सर्वतनुर्भूत्वा सर्वमायुरेति
 त्रिरभिमन्त्रयेत् त्रिषत्या हि देवा योऽपूत इव मन्येत स इत्थं
 जुहुयादित्थमभिमन्त्रयेत् पुनीत एवाऽऽत्मानमायुरेवाऽऽत्मन्धत्ते
 वरो दक्षिणा वरेणैव वरः५ स्पृणोत्यात्मा हि वरः॥२२॥

[१८]

भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये स्वः प्रपद्ये भूर्भुवः स्वः प्रपद्ये ब्रह्म प्रपद्ये
 ब्रह्मकोशं प्रपद्येऽमृतं प्रपद्येऽमृतकोशं प्रपद्ये चतुर्जालं ब्रह्मकोशं
 यं मृत्युर्नावपश्यति तं प्रपद्ये देवान् प्रपद्ये देवपुरं प्रपद्ये परीवृतो
 वरीवृतो ब्रह्मणा वर्मणाऽहं तेजसा कश्यपस्य यस्मै नमस्तच्छिरो
 धर्मो मूर्धानं ब्रह्मोत्तरा हनुर्यज्ञोऽधरा विष्णुरहृदयः५ संवत्सरः
 प्रजननमश्विनौ पूर्वपादावत्रिर्मध्यं मित्रावरुणावपरपादावग्निः

पुच्छस्य प्रथमं काण्डं तत् इन्द्रस्ततः प्रजापतिरभयं चतुर्थं स
 वा एष दिव्यः शाक्वरः शिशुमारस्तं ह य एवं वेदापं पुनर्मृत्युं
 जयति जयति स्वर्गं लोकं नाध्वनिं प्रमीयते नाप्सु प्रमीयते नाग्नौ
 प्रमीयते नानपत्यः प्रमीयते लघ्वान्नो भवति ध्रुवस्त्वमसि ध्रुवस्य
 क्षितमसि त्वं भूतानामधिपतिरसि त्वं भूतानां श्रेष्ठोऽसि त्वां
 भूतान्युप पर्यावर्तन्ते नमस्ते नमः सर्वं ते नमो नमः शिशुकुमाराय
 नमः ॥ २३ ॥

[१९]

नमः प्राच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमो दक्षिणायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमः प्रतीच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नम उदीच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नम ऊर्ध्वायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमोऽधरायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमोऽवान्तरायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यश्च
 नमो नमो गङ्गायमुनयोर्मध्ये ये वसन्ति ते मे प्रसन्नात्मानश्चिरं
 जीवितं वर्धयन्ति नमो गङ्गायमुनयोर्मुनिभ्यश्च नमो नमो
 गङ्गायमुनयोर्मुनिभ्यश्च नमः ॥ २४ ॥

[२०]

ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्रये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः।
 नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि॥

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

ॐ तच्छ्रुं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीः
स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शं नो
अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

चित्तिः स्रुक्। चित्तमाज्यम्। वाग्वेदिः। आधीतं बर्हिः।
केतो अग्निः। विज्ञातमग्निः। वाक्पतिरहोता। मन उपवक्ता। प्राणो
हविः। सामाध्वर्युः। वाचस्पते विधे नामन्। विधेम ते नाम।
विधेस्त्वमस्माकं नाम। वाचस्पतिः सोमं पिबतु। आऽस्मासु
नृम्णन्धात्स्वाहा॥ १ ॥

अध्वर्युः पञ्च च॥ _____ [१]

पृथिवी होता। द्यौरध्वर्युः। रुद्रोऽग्नीत्। बृहस्पतिरुपवक्ता।
वाचस्पते वाचो वीर्येण। सम्भृततमेनायक्ष्यसे। यजमानाय वार्यम्।
आसुवस्करस्मै। वाचस्पतिः सोमं पिबतु। जजनदिन्द्रमिन्द्रियाय
स्वाहा॥ २ ॥

पृथिवी होता दश॥ _____ [२]

अग्निरहोता। अश्विनाध्वर्युः। त्वष्टाऽग्नीत्। मित्र उपवक्ता।
सोमः सोमस्य पुरोगाः। शुक्रः शुक्रस्य पुरोगाः। श्रुतास्त इन्द्र
सोमाः। वातापेरहवन्श्रुतः स्वाहा॥ ३ ॥

अग्निर्होताऽष्टौ॥ _____ [३]

सूर्यं ते चक्षुः। वातं प्राणः। द्यां पृष्ठम्। अन्तरिक्षमात्मा।

अङ्गैर्यज्ञम्। पृथिवी५ शरीरैः। वाचस्पतेऽच्छिद्रया वाचा।
अच्छिद्रया जुह्वा। दिवि देवावृधः५ होत्रा मेरयस्व स्वाहा॥४॥

सूर्यं ते नवं॥ [४]

महाहविरहोता। सत्यहविरध्वर्युः। अच्युतपाजा अग्नीत्।
अच्युतमना उपवक्ता। अनाधृष्यश्चाप्रतिधृष्यश्च यज्ञस्याभिगरौ।
अयास्य उद्गाता। वाचस्पते हृद्विधे नामन्। विधेम ते
नामं। विधेस्त्वमस्माकं नामं। वाचस्पतिः सोममपात्। मा
दैव्यस्तन्तुश्छेदि मा मनुष्यः। नमो दिवे। नमः पृथिव्यै स्वाहा॥५॥

अपात्रीणि च॥ [५]

वाग्धोता। दीक्षा पत्नी। वातोऽध्वर्युः। आपोऽभिगरः। मनो
हविः। तपसि जुहोमि। भूर्भुवः सुर्वः। ब्रह्म स्वयम्भु। ब्रह्मणे
स्वयम्भुवे स्वाहा॥६॥

वाग्धोता नवं॥ [६]

ब्राह्मण एकहोता। स यज्ञः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
यशः। यज्ञश्च मे भूयात्। अग्निर्द्विहोता। स भर्ता। स मे ददातु
प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। भर्ता च मे भूयात्। पृथिवी त्रिहोता। स
प्रतिष्ठा॥७॥

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्रतिष्ठा च मे भूयात्।
अन्तरिक्षं चतुर्होता। स विष्ठाः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं
यशः। विष्ठाश्च मे भूयात्। वायुः पञ्चहोता। स प्राणः। स मे ददातु
प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्राणश्च मे भूयात्॥८॥

चन्द्रमाः षड्ढोता। स ऋतून्कल्पयाति। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। ऋतवश्च मे कल्पन्ताम्। अन्नं सप्तहोता। स प्राणस्य प्राणः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्राणस्य च मे प्राणो भूयात्। द्यौरष्टहोता। सोऽनाधृष्यः॥१॥

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। अनाधृष्यश्च भूयासम्। आदित्यो नवहोता। स तेजस्वी। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। तेजस्वी च भूयासम्। प्रजापतिर्दशहोता। स इदं सर्वम्। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। सर्वं च मे भूयात्॥१०॥

प्रतिष्ठा प्राणश्च मे भूयादनाधृष्यः सर्वं च मे भूयात्॥[७]

अग्रिर्यजुर्भिः। सविता स्तोमैः। इन्द्र उक्थामदैः। मित्रावरुणा-
वाशिषा। अङ्गिरसो धिष्णिथैरग्निभिः। मरुतः सदोहविर्धानाभ्याम्।
आपः प्रोक्षणीभिः। ओषधयो बरहिषा। अदितिर्वेद्या। सोमो
दीक्षया॥११॥

त्वष्टेध्मेन। विष्णुर्यज्ञेन। वसंव आज्येन। आदित्या
दक्षिणाभिः। विश्वे देवा ऊर्जा। पूषा स्वंगाकरेण। बृहस्पतिः
पुरोधया। प्रजापतिरुद्गीथेन। अन्तरिक्षं पवित्रेण। वायुः पात्रैः।
अहं श्रद्धया॥१२॥

दीक्षया पात्रैरेकं च॥[८]

सेनेन्द्रस्य। धेना बृहस्पतैः। पत्न्या पूष्णः। वाग्वायोः। दीक्षा
सोमस्य। पृथिव्यग्नेः। वसूनां गायत्री। रुद्राणां त्रिष्टुक्। आदित्यानां

जगती। विष्णोरनुष्टुक्॥१३॥

वरुणस्य विराट्। यज्ञस्य पङ्क्तिः। प्रजापतेरनुमतिः।
मित्रस्य श्रद्धा। सवितुः प्रसूतिः। सूर्यस्य मरीचिः। चन्द्रमसो
रोहिणी। ऋषीणामरुन्धती। पर्जन्यस्य विद्युत्। चतस्रो दिशः।
चतस्रोऽवान्तरदिशाः। अहश्च रात्रिश्च। कृषिश्च वृष्टिश्च। त्विषिश्च-
पंचितिश्च। आपश्चौषधयश्च। ऊर्क् सूनृता च देवानां पत्नयः॥१४॥
अनुष्टुप्दिशः षट्॥ [९]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्यां
प्रतिगृह्णामि। राजा त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्नये हिरण्यम्।
तेनामृतत्वमंश्याम्। वयो दात्रे। मयो मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्रे। क इदं
कस्मा अदात्। कामः कामाय। कामो दाता॥१५॥

कामः प्रतिग्रहीता। कामश्च समुद्रमाविश। कामेन त्वा
प्रतिगृह्णामि। कामैतत्ते। एषा ते काम दक्षिणा। उत्तानस्त्वाङ्गीरसः
प्रतिगृह्णातु। सोमाय वासः। रुद्राय गाम्। वरुणायाश्वम्। प्रजापतये
पुरुषम्॥१६॥

मनवे तल्पम्। त्वष्ट्रेऽजाम्। पूष्णेऽविम्। निर्ऋत्या
अश्वतरगर्दभौ। हिमवतो हस्तिनम्। गन्धर्वाप्सराभ्यः स्रगलं
करणे। विश्वेभ्यो देवेभ्यो धान्यम्। वाचेऽन्नम्। ब्रह्मण ओदनम्।
समुद्रायाऽऽपः॥१७॥

उत्तानायङ्गीरसायानः। वैश्वानराय रथम्। वैश्वानरः प्रत्नथा-
नाकमारुहत्। दिवः पृष्ठं भन्दमानः सुमन्मभिः। स पूर्ववज्जनयञ्जन्तवे-
धनम्। समानमज्मा परियाति जागृविः। राजा त्वा वरुणो नयतु
देवि दक्षिणे वैश्वानराय रथम्। तेनामृतत्वमश्याम्। वयो दात्रे। मयो-
मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्रे॥१८॥

क इदं कस्मा अदात्। कामः कामाय। कामो दाता।
कामः प्रतिग्रहीता। कामः समुद्रमा विश। कामेन त्वा
प्रतिगृह्णामि। कामैतत्ते। एषा ते काम दक्षिणा। उत्तानस्त्वाङ्गीरसः
प्रतिगृह्णातु॥१९॥

दाता पुरुषमपः प्रतिग्रहीत्रे नव च॥ [१०]

सुवर्णं घर्मं परिवेद वेनम्। इन्द्रस्याऽऽत्मानं दशधा चरन्तम्।
अन्तः समुद्रे मनसा चरन्तम्। ब्रह्मान्वविन्ददशहोतारमर्णे। अन्तः
प्रविष्टः शास्ता जनानाम्। एकः सन्बहुधा विचारः। शतं शुक्राणि
यत्रैकं भवन्ति। सर्वे वेदा यत्रैकं भवन्ति। सर्वे होतारो यत्रैकं
भवन्ति। समानसीन आत्मा जनानाम्॥२०॥

अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानां सर्वात्मा। सर्वाः प्रजा यत्रैकं
भवन्ति। चतुर्होतारो यत्र सम्पदं गच्छन्ति देवैः। समानसीन
आत्मा जनानाम्। ब्रह्मेन्द्रमग्निं जगतः प्रतिष्ठाम्। दिव आत्मानं
सवितारं बृहस्पतिम्। चतुर्होतारं प्रदिशोऽनु क्लृप्तम्। वाचो वीर्यं
तपसाऽन्वविन्दत्। अन्तः प्रविष्टं कर्तारमेतम्। त्वष्टारं रूपाणि

विकुर्वन्तं विपश्चिम्॥२१॥

अमृतस्य प्राणं यज्ञमेतम्। चतुर्होतृणामात्मानं कवयो
निचिंक्युः। अन्तः प्रविष्टं कर्तारमेतम्। देवानां बन्धु निहितं
गुहांसु। अमृतेन क्लृप्तं यज्ञमेतम्। चतुर्होतृणामात्मानं कवयो
निचिंक्युः। शतं नियुतः परिवेद विश्वा विश्ववारः। विश्वमिदं
वृणाति। इन्द्रस्याऽऽत्मा निहितः पञ्चहोता। अमृतं देवानामायुः
प्रजानाम्॥२२॥

इन्द्रः राजानं सवितारमेतम्। वायोरात्मानं कवयो
निचिंक्युः। रश्मि रश्मीनां मध्ये तपन्तम्। ऋतस्य पदे कवयो
निपान्ति। य आण्डकोशे भुवनं बिभर्ति। अनिर्भिण्णः सन्नथ
लोकान् विचष्टे। यस्याऽऽण्डकोशः शुष्ममाहुः प्राणमुल्बम्। तेन
क्लृप्तोऽमृतेनाहमस्मि। सुवर्णं कोशः रजसा परीवृतम्। देवानां
वसुधानीं विराजम्॥२३॥

अमृतस्य पूर्णान्तामुं कलां विचक्षते। पादः षड्भोतुर्न
किलाविविध्से। येनर्तवः पञ्चधोत क्लृप्ताः। उत वा षड्धा मनसोत
क्लृप्ताः। तः षड्भोतारमृतुभिः कल्पमानम्। ऋतस्य पदे कवयो
निपान्ति। अन्तः प्रविष्टं कर्तारमेतम्। अन्तश्चन्द्रमसि मनसा
चरन्तम्। सहैव सन्तं न विजानन्ति देवाः। इन्द्रस्याऽऽत्मानं
शतधा चरन्तम्॥२४॥

इन्द्रो राजा जगतो य ईशे। सप्तहोता सप्तधा विक्लृप्तः। परेण
तन्तुं परिषिच्यमानम्। अन्तरादित्ये मनसा चरन्तम्। देवानां
हृदयं ब्रह्मान्वविन्दत्। ब्रह्मैतद्ब्रह्मण उज्जभार। अर्कः श्रोतन्तः
सरिरस्य मध्ये। आ यस्मिन्सप्त परवः। मेहन्ति बहुलाः श्रियम्।
बृहश्वामिन्द्र गोमतीम्॥२५॥

अच्युतां बहुलाः श्रियम्। स हरिर्वसुवित्तमः। पेरुरिन्द्राय
पिन्वते। बृहश्वामिन्द्र गोमतीम्। अच्युतां बहुलाः श्रियम्।
मह्यमिन्द्रो नियच्छतु। शतः शता अस्य युक्ता हरीणाम्।
अर्वाडा यातु वसुभी रश्मिरिन्द्रः। प्रमहमाणो बहुलाः श्रियम्।
रश्मिरिन्द्रः सविता मे नियच्छतु॥२६॥

घृतं तेजो मधुमदिन्द्रियम्। मय्ययमग्निर्दधातु। हरिः पतङ्गः
पटरी सुपर्णः। दिविक्षयो नभसा य एति। स न इन्द्रः कामवरं
ददातु। पञ्चारं चक्रं परिवर्तते पृथु। हिरण्यज्योतिः सरिरस्य मध्ये।
अजस्रं ज्योतिर्नभसा सर्पदेति। स न इन्द्रः कामवरं ददातु। सप्त
युञ्जन्ति रथमेकचक्रम्॥२७॥

एको अश्वो वहति सप्तनामा। त्रिनाभिं चक्रमजरमनर्वम्।
येनेमा विश्वा भुवनानि तस्थुः। भद्रं पश्यन्त उपसेदुरग्रे। तपो
दीक्षामृषयः सुर्विदः। ततः क्षत्रं बलमोजश्च जातम्। तदस्मै देवा
अभि सन्नमन्तु। श्वेतः रश्मिं बोभुज्यमानम्। अपां नेतारं भुवनस्य

गोपाम्। इन्द्रं निचिंक्युः परमे व्योमन्॥२८॥

रोहिणीः पिङ्गला एकरूपाः। क्षरन्तीः पिङ्गला एकरूपाः।
शतं सहस्राणि प्रयुतानि नाव्यानाम्। अयं यः श्वेतो रश्मिः। परि
सर्वमिदं जगत्। प्रजां पशून्धनानि। अस्माकं ददातु। श्वेतो रश्मिः
परि सर्वं बभूव। सुवन्मह्यं पशून् विश्वरूपान्। पतङ्गमक्तमसुरस्य
मायया॥२९॥

हृदा पश्यन्ति मनसा मनीषिणः। समुद्रे अन्तः कवयो वि-
चक्षते। मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः। पतङ्गो वाचं मनसा बिभर्ति।
तां गन्धर्वोऽवदद्भर्मे अन्तः। तां द्योतमानाः स्वयं मनीषाम्। ऋतस्य
पदे कवयो निपान्ति। ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो
बहुधैकरूपाः। अग्निस्तां अग्रे प्रमुमोक्तु देवः॥३०॥

प्रजापतिः प्रजयां संविदानः। वीतं स्तुकेस्तुके। युवमस्मासु
नियच्छतम्। प्र प्र यज्ञपतिन्तिर। ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपाः।
विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। तेषां सप्तानामिह रन्तिरस्तु।
रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय। य आरण्याः पशवो
विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। वायुस्तां अग्रे
प्रमुमोक्तु देवः। प्रजापतिः प्रजयां संविदानः। इडाये सप्तं
घृतवच्चराचरम्। देवा अन्वविन्दन्गुहां हितम्। य आरण्याः पशवो
विश्वरूपाः। विरूपाः सन्तो बहुधैकरूपाः। तेषां सप्तानामिह

रन्तिरस्तु। रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्याय॥३१॥

आत्मा जनानां विकुर्वन्तं विपश्चिं प्रजानां वसुधानां विराजं चरन्तं गोमतीं मे नियच्छुत्वेकचक्रं व्योमन्मायया
देव एकरूपा अष्टौ च॥ [११]

सहस्रशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रपात्। स भूमिं विश्वतो
वृत्वा। अत्यतिष्ठदशाङ्गुलम्। पुरुष एवेदः सर्वम्। यद्भूतं यच्च
भव्यम्। उतामृतत्वस्येशानः। यदन्नैनातिरोहति। एतावानस्य
महिमा। अतो ज्यायाः१श्च पूरुषः॥३२॥

पादोऽस्य विश्वा भूतानि। त्रिपादस्यामृतं दिवि। त्रिपादूर्ध्व
उदैत्पुरुषः। पादोऽस्येहाभवात्पुनः। ततो विष्वङ्मक्रामत्।
साशनानशने अभि। तस्माद्विराडजायत। विराजो अधि पूरुषः।
स जातो अत्यरिच्यत। पश्चाद्भूमिमथो पुरः॥३३॥

यत्पुरुषेण हविषा। देवा यज्ञमतन्वत। वसन्तो अस्यासी-
दाज्यम्। ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः। सप्तास्यासन्परिधयः। त्रिः सप्त
समिधः कृताः। देवा यद्यज्ञं तन्वानाः। अबध्नन्पुरुषं पशुम्। तं यज्ञं
बर्हिषि प्रौक्षन्। पुरुषं जातमग्रतः॥३४॥

तेन देवा अयजन्त। साध्या ऋषयश्च ये। तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः।
सम्भूतं पृषदाज्यम्। पशूँस्ताँश्चक्रे वायुव्यान्। आरण्यान्ग्राम्याश्च
ये। तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः। ऋचः सामानि जज्ञिरे। छन्दाँसि जज्ञिरे
तस्मात्। यजुस्तस्मादजायत॥३५॥

तस्मादश्वा अजायन्त। ये के चौभयादतः। गावो ह जज्ञिरे
तस्मात्। तस्माज्जाता अजावयः। यत्पुरुषं व्यदधुः। कृतिधा
व्यकल्पयन्। मुखं किमस्य कौ बाहू। कावूरू पादावुच्येते।
ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत्। बाहू राजन्यः कृतः॥३६॥

ऊरू तदस्य यद्वैश्यः। पद्भ्यां शूद्रो अजायत। चन्द्रमा
मनसो जातः। चक्षोः सूर्यो अजायत। मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च।
प्राणाद्वायुरजायत। नाभ्या आसीदन्तरिक्षम्। शीर्ष्णो द्यौः समवर्तत।
पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्। तथा लोकाः अकल्पयन्॥३७॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसस्तु पारे।
सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः। नामानि कृत्वाऽभिवदन् यदास्ते।
धाता पुरस्ताद्यमुदाजहार। शक्रः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः। तमेवं
विद्वानमृतं इह भवति। नान्यः पन्था अयनाय विद्यते। यज्ञेन
यज्ञमयजन्त देवाः। तानि धर्माणि प्रथमान्यासन्। ते ह नाकं
महिमानः सचन्ते। यत्र पूर्वं साध्याः सन्ति देवाः॥३८॥

पूरुषः पुरोऽग्रतोऽजायत कृतोऽकल्पयन्नासं द्वे च (ज्यायानधि पूरुषः। अन्यत्र पूरुषः॥)॥—[१२]

अद्भ्यः सम्भूतः पृथिव्यै रसाच्च। विश्वकर्मणः समवर्तताधि।
तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति। तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रे। वेदाहमेतं
पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्। तमेवं विद्वानमृतं
इह भवति। नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय। प्रजापतिश्चरति गर्भे
अन्तः। अजायमानो बहुधा विजायते॥३९॥

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम्। मरीचीनां पदमिच्छन्ति
 वेधसः। यो देवेभ्य आतपति। यो देवानां पुरोहितः। पूर्वो यो
 देवेभ्यो जातः। नमो रुचाय ब्राह्मणे। रुचं ब्राह्मं जनयन्तः। देवा
 अग्रे तदब्रुवन्। यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्। तस्य देवा असन्वशे।
 ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ। अहोरात्रे पार्श्वे। नक्षत्राणि रूपम्। अश्विनौ
 व्यात्तम्। इष्टं मनिषाण। अमुं मनिषाण। सर्वं मनिषाण॥४०॥
 जायते वशं सप्त च॥ [१३]

भर्ता सन्त्रियमाणो बिभर्ति। एको देवो बहुधा निविष्टः। यदा
 भारं तन्द्रयते स भर्तुम्। निधाय भारं पुनरस्तमेति। तमेव मृत्युममृतं
 तमाहुः। तं भर्तारं तमुं गोप्तारमाहुः। स भृतो म्रियमाणो बिभर्ति।
 य एनं वेद सत्येन भर्तुम्। सद्यो जातमुत जहात्येषः। उतो जरन्तं
 न जहात्येकम्॥४१॥

उतो बहूनेकमहर्जहार। अतन्द्रो देवः सदमेव प्रार्थः। यस्तद्वेद
 यत आबभूव। सन्धां च या९ सन्दधे ब्रह्मणेषः। रमते तस्मिन्नुत
 जीर्णे शयाने। नैनं जहात्यहः सु पूर्वेषु। त्वामापो अनु सर्वाश्चरन्ति
 जानतीः। वथ्सं पर्यसा पुनानाः। त्वमग्नि९ हव्यवाह९ समिन्थसे।
 त्वं भर्ता मातरिश्वा प्रजानाम्॥४२॥

त्वं यज्ञस्त्वमुवेवासि सोमः। तवं देवा हवमायन्ति सर्वे।
 त्वमेकोऽसि बहूनुप्रविष्टः। नमस्ते अस्तु सुहवो म एधि। नमो

वामस्तु शृणुत॥ हवं मे। प्राणापानावजिर॥ सुश्चरन्तौ। ह्वयामि
वां ब्रह्मणा तूर्तमेतम्। यो मां द्वेष्टि तं जहितं युवाना। प्राणापानौ
संविदानौ जहितम्। अमुष्यासुनामा सङ्गसाथाम्॥४३॥

तं मै देवा ब्रह्मणा संविदानौ। वधाय दत्तं तमह॥ हनमि।
असंज्ञजान सुत आबभूव। यं यं जजान स उ गोपो अस्य। यदा
भारं तन्द्रयते स भर्तुम्। परास्य भारं पुनरस्तमेति। तद्वै त्वं प्राणो
अभवः। महान्भोगः प्रजापतेः। भुजः करिष्यमाणः। यद्देवान्प्राणयो
नव॥४४॥

एकं प्रजानाङ्गसाथं नव॥ [१४]

हरि॥ हरन्तमनुयन्ति देवाः। विश्वस्येशानं वृषभं मतीनाम्।
ब्रह्म सरूपमनुमेदमागात्। अयनं मा विवंधीर्विक्रमस्व। मा छिदो
मृत्यो मा वंधीः। मा मे बलं विवृहो मा प्रमोषीः। प्रजां मा मै
रीरिष आयुरुग्र। नृचक्षसं त्वा हविषा विधेम। सद्यश्चैकमानाय।
प्रवेपानाय मृत्यवे॥४५॥

प्रास्मा आशा अशृण्वन्। कामेनाजनयन्पुनः। कामेन मे काम
आगात्। हृदयाद्धृदयं मृत्योः। यदमीषामदः प्रियम्। तदैतूपमामभि।
परं मृत्यो अनु परेहि पन्थाम्। यस्ते स्व इतरो देवयानात्।
चक्षुष्मते शृण्वते तै ब्रवीमि। मा नः प्रजा॥ रीरिषो मोत वीरान्।
प्र पूर्वं मनसा वन्दमानः। नाधमानो वृषभं चरषणीनाम्। यः
प्रजानामेकराण्मानुषीणाम्। मृत्युं यजे प्रथमजामृतस्य॥४६॥

मृत्यवे वीराश्चत्वारि च॥ [१५]

त॒रणिर्वि॒श्वद॑र्शतो ज्योति॒ष्कृद॑सि सूर्य॑। वि॒श्व॒मा भा॑सि
रोच॑नम्। उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि सूर्या॑य त्वा॒ भ्राज॑स्वत ए॒ष ते॒ योनिः॑
सूर्या॑य त्वा॒ भ्राज॑स्वते॥४७॥

[१६]
आ प्या॑यस्व मदि॒न्तम् सोम॑ वि॒श्वाभि॑रू॒तिभिः॑। भवा॑ नः
स॒प्रथ॑स्तमः॥४८॥

[१७]
ई॒युष्टे ये पूर्व॑तरा॒मप॑श्यन् व्युच्छ॑न्ती॒मुष॑सं म॒र्त्यासः॑।
अ॒स्माभि॑रू॒ नु प्र॑ति॒चक्ष्या॑ऽभू॒दो ते य॑न्ति॒ ये अ॑प॒रीषु॑ प॒श्यान्॥४९॥

[१८]
ज्योति॑ष्मतीं त्वा सादयामि ज्योति॒ष्कृतं॑ त्वा सादयामि
ज्योति॑र्विदं त्वा सादयामि भास्व॑तीं त्वा सादयामि ज्वल॑न्तीं
त्वा सादयामि मल्म॑ला॒भव॑न्तीं त्वा सादयामि दी॒प्यमा॑नां
त्वा सादयामि रोच॑मानां त्वा सादया॒म्यज॑स्रां त्वा सादयामि
बृ॒ह॒ज्योति॑षं त्वा सादयामि बो॒धय॑न्तीं त्वा सादयामि जाग्र॑तीं त्वा
सादयामि॥५०॥

[१९]
प्र॒या॒साय॑ स्वाहा॑ऽऽया॒साय॑ स्वाहा॑ वि॒या॒साय॑ स्वाहा॑ सं॒या॒साय॑
स्वाहो॑द्या॒साय॑ स्वाहा॑ऽव॒या॒साय॑ स्वाहा॑ शु॒चे स्वाहा॑ शोका॑य॒ स्वाहा॑

तप्य॒त्वै स्वाहा॒ तप॑ते॒ स्वाहा॑ ब्रह्म॒ह॒त्यायै॒ स्वाहा॒ सर्व॑स्मै॒ स्वाहा॑ ॥ ५१ ॥
[२०]

चित्त॑ꣳ सं॒न्ता॒नेन॑ भ॒वं य॒क्रा रु॒द्रन्त॑नि॒म्ना प॑शु॒पति॑ꣳ
स्थूल॑हृद॒येना॒ग्निꣳ हृद॑येन रु॒द्रं लोहि॑तेन श॒र्वं म॑त॒स्त्राभ्यां॑
महा॑दे॒वम॒न्तः पा॑र्श्वेनौषिष्ठ॒हनꣳ शि॒ङ्गीनि॑को॒श्याभ्या॑म् ॥ ५२ ॥

[२१]

तच्छृ॑ं योरावृ॑णीमहे। गा॒तुं य॒ज्ञाय॑। गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये। दैवीः
स्व॒स्तिर॑स्तु नः। स्व॒स्तिर्मानु॑षेभ्यः। ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम्। शं नो॑
अस्तु॑ द्वि॒पदे॑। शं चतु॑ष्पदे। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

नमो वा॒चे या चो॑दि॒ता या चानु॑दि॒ता तस्यै॑ वा॒चे नमो॑ नमो॑
वा॒चे नमो॑ वा॒चस्पत॑ये नम॒ ऋषि॑भ्यो मन्त्र॑कृद्भ्यो मन्त्र॑पति॒भ्यो
मा मामृष॑यो मन्त्र॑कृतो मन्त्र॑पत॑यः परा॑दुर्मा॒हमृषी॑न्मन्त्र॑कृतो
मन्त्र॑पती॒न्परा॑दां वैश्वदे॒वीं वाच॑मुद्यास॒ः शि॒वामद॑स्तां जुष्टां॑ दे॒वेभ्यः॑
शर्म॑ मे द्यौः शर्म॑ पृथि॒वी शर्म॑ विश्व॑मिदं जगत्। शर्म॑ चन्द्रश्च
सूर्यश्च॑ शर्म॑ ब्रह्म॑प्रजाप॒ती। भूतं॑ वदिष्ये भुव॑नं वदिष्ये तेजो॑
वदिष्ये यशो॑ वदिष्ये तपो॑ वदिष्ये ब्रह्म॑ वदिष्ये सत्यं॑ वदिष्ये
तस्मा॑ अ॒हमिदमु॑पस्तर॑णमुप॑स्तृण उप॑स्तर॑णं मे प्र॒जायै॑ पशूनां॑
भूयादुप॑स्तर॑णम॒हं प्र॒जायै॑ पशूनां॑ भूयासं॑ प्राणा॑पानौ मृत्योर्मा॑
पातं॑ प्राणा॑पानौ मा मा॑ हासिष्टं॑ मधु॑ मनिष्ये मधु॑ जनिष्ये मधु॑
वक्ष्यामि॑ मधु॑ वदिष्यामि॑ मधु॑मतीं॑ दे॒वेभ्यो॑ वाच॑मुद्यास॒ः शुश्रू॑षेण्यां॑
मनु॑ष्येभ्य॒स्तं मा॑ दे॒वा अ॑वन्तु शोभायै॑ पि॒तरोऽनु॑मदन्तु। ॐ
शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑॥

नमो वा॒चे या चो॑दि॒ता या चानु॑दि॒ता तस्यै॑ वा॒चे नमो॑ नमो॑
वा॒चे नमो॑ वा॒चस्पत॑ये नम॒ ऋषि॑भ्यो मन्त्र॑कृद्भ्यो मन्त्र॑पति॒भ्यो
मा मामृष॑यो मन्त्र॑कृतो मन्त्र॑पत॑यः परा॑दुर्मा॒हमृषी॑न्मन्त्र॑कृतो
मन्त्र॑पती॒न्परा॑दां वैश्वदे॒वीं वाच॑मुद्यास॒ः शि॒वामद॑स्तां जुष्टां॑ दे॒वेभ्यः॑
शर्म॑ मे द्यौः शर्म॑ पृथि॒वी शर्म॑ विश्व॑मिदं जगत्। शर्म॑ चन्द्रश्च

सूर्यश्च शर्म ब्रह्मप्रजापती। भूतं वदिष्ये भुवनं वदिष्ये तेजो
 वदिष्ये यशो वदिष्ये तपो वदिष्ये ब्रह्म वदिष्ये सत्यं वदिष्ये
 तस्मा अहमिदमुपस्तरणमुपस्तृण उपस्तरणं मे प्रजायै पशूनां
 भूयादुपस्तरणमहं प्रजायै पशूनां भूयासं प्राणापानौ मृत्योर्मा
 पातं प्राणापानौ मा मां हासिष्टं मधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं
 वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यासः शुश्रूषेण्यां
 मनुष्येभ्यस्तं मां देवा अवन्तु शोभायै पितरोऽनुमदन्तु॥१॥

[१]

युञ्जते मन उत युञ्जते धियः। विप्रा विप्रस्य बृहतो
 विपश्चितः। वि होत्रा दधे वयुनाविदेक इत्। मही देवस्य सवितुः
 परिष्टुतिः। देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो
 हस्ताभ्यामाददे। अभ्रिरसि नारिरसि। अध्वरकृद्देवेभ्यः। उत्तिष्ठ
 ब्रह्मणस्पते॥२॥

देवयन्तंस्त्वेमहे। उप प्रयन्तु मरुतः सुदानवः। इन्द्रं प्राशूर्भवा
 सचा। प्रेतु ब्रह्मणस्पतिः। प्र देव्येतु सूनृता। अच्छा वीरं नर्यं
 पङ्क्तिराधसम्। देवा यज्ञं नयन्तु नः। देवीं द्यावापृथिवी अनु मे
 मसाथाम्। ऋद्ध्यासमद्य। मुखस्य शिरः॥३॥

मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। इयत्यग्रं आसीः।
 ऋद्ध्यासमद्य। मुखस्य शिरः। मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे।
 देवीर्वम्रीरस्य भूतस्य प्रथमजा ऋतावरीः। ऋद्ध्यासमद्य। मुखस्य

शिरः॥४॥

मखायं त्वा। मुखस्यं त्वा शीर्ष्णे। इन्द्रस्यौजोऽसि।
ऋद्ध्यासंमद्य। मुखस्य शिरः। मखायं त्वा। मुखस्यं त्वा शीर्ष्णे।
अग्निजा असि प्रजापते रेतः। ऋद्ध्यासंमद्य। मुखस्य शिरः॥५॥

मखायं त्वा। मुखस्यं त्वा शीर्ष्णे। आयुर्धेहि प्राणं धेहि।
अपानं धेहि व्यानं धेहि। चक्षुर्धेहि श्रोत्रं धेहि। मनो धेहि वाचं
धेहि। आत्मानं धेहि प्रतिष्ठां धेहि। मां धेहि मयि धेहि। मधु त्वा
मधुला करोतु। मुखस्य शिरोऽसि॥६॥

यज्ञस्यं पदे स्थः। गायत्रेण त्वा छन्दसा करोमि। त्रैष्टुभेन
त्वा छन्दसा करोमि। जागतेन त्वा छन्दसा करोमि। मुखस्य
रास्त्राऽसि। अदितिस्ते बिलं गृह्णातु। पाङ्केन छन्दसा। सूर्यस्य
हरसा श्राय। मुखोऽसि॥७॥

पते शिरं ऋतावरीर्ऋद्ध्यासंमद्य मुखस्य शिरः शिरः शिरोऽसि नवं च॥—————[२]

वृष्णो अश्वस्य निष्पदसि। वरुणस्त्वा धृतव्रत आधूपयतु।
मित्रावरुणयोर्ध्रुवेण धर्मणा। अर्चिषे त्वा। शोचिषे त्वा। ज्योतिषे
त्वा। तपसे त्वा। अभीमं महिना दिवम्। मित्रो बभूव सप्रथाः।
उत श्रवसा पृथिवीम्॥८॥

मित्रस्यं चर्षणीधृतः। श्रवो देवस्यं सानसिम्। द्युम्नं
चित्रश्रवस्तमम्। सिध्यै त्वा। देवस्त्वा सवितोद्वपतु। सुपाणिः

स्वङ्गुरिः। सुबाहु॒रुत॑ शक्त्या॑। अप॑द्यमानः पृथि॒व्याम्। आशा॑ दिश॒
आ पृ॑ण। उत्तिष्ठ॑ बृहन्म॑व॥९॥

ऊ॒र्ध्वस्तिष्ठ॑द्बृ॒ह॒वस्त्वम्। सूर्य॑स्य त्वा चक्षु॒षाऽन्वी॑क्षे। ऋ॒जवे॑ त्वा।
सा॒धवे॑ त्वा। सुक्षि॒त्यै त्वा॒ भूत्यै॑ त्वा। इ॒दम॑हम॒मुमा॑मुष्याय॒णं वि॒शा
प॒शुभिर्ब्र॑ह्मवर्च॒सेन॒ पर्य॑हामि। गा॒य॒त्रेण॑ त्वा छन्द॒साऽऽच्छृ॑ण्वि।
त्रैष्टु॑भेन त्वा छन्द॒साऽऽच्छृ॑ण्वि। जा॒ग॒तेन॑ त्वा छन्द॒साऽऽच्छृ॑ण्वि।
छृ॒णत्तु॑ त्वा वाक्। छृ॒णत्तु॑ त्वोर्क्। छृ॒णत्तु॑ त्वा ह॒विः। छृ॒न्धि वाच॑म्।
छृ॒न्ध्यूर्ज॑म्। छृ॒न्धि ह॒विः। दे॒वं पु॒रश्चर॑ स॒ग॒ध्यास॑ त्वा॥१०॥

पृथि॒र्वी भ॑व॒ वाख्य॑द्॥ [३]

ब्रह्म॑न् प्रव॒र्ग्येण॒ प्रच॑रिष्यामः। होत॑र्धर्मम॒भिष्टु॑हि। अग्नी॒द्रौहि॑णौ
पुरो॒डाशा॑वधि॒श्रया॑। प्रति॑प्रस्थात॒र्विह॑र। प्रस्तो॑तः सा॒मा॒नि गा॑य।
यजु॑र्युक्त॒ः सा॒मंभि॑राक्त॒खन्त्वा॑। वि॒श्वेदे॑वैरनु॒मतं॑ म॒रुद्भिः॑।
दक्षि॑णाभिः प्रत॑तं पारयि॒ष्णुम्। स्तु॒भौ वह॑न्तु सुमन॒स्यमा॑नम्। स
नो रुचं॑ धे॒ह्यह॑णीयमानः। भूर्भु॒वः सु॒वः। ओमिन्द्र॑वन्तः प्रच॑रत॥११॥
अ॒ह॒णीय॑मानो द्वे च॑॥ [४]

ब्रह्म॑न्प्रच॑रिष्यामः। होत॑र्धर्मम॒भिष्टु॑हि। य॒माय॑ त्वा म॒खाय॑ त्वा।
सूर्य॑स्य ह॒र॑से त्वा। प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑ व्या॒नाय॑ स्वाहा॑ऽपा॒नाय॑ स्वाहा॑।
चक्षु॑षे स्वाहा॒ श्रोत्रा॑य स्वाहा॑। मन॑से स्वाहा॑ वा॒चे सर॑स्वत्यै स्वाहा॑।
दक्षाय॑ स्वाहा॒ क्रत॑वे स्वाहा॑। ओज॑से स्वाहा॒ बला॑य स्वाहा॑।

देवस्त्वां सविता मध्वाऽनक्तु॥१२॥

पृथि॒वीं तप॑सस्त्रायस्व। अ॒र्चिर॑सि शो॒चिर॑सि ज्योति॑रसि
तपो॑ऽसि। स॒सीद॑स्व म॒हा॒ अ॑सि। शोच॑स्व देव॒वीत॑मः।
विधू॑मम॒ग्ने अरु॑षं मि॒येध्या॑। सृ॒ज प्र॑शस्तदर्श॒तम्। अ॒ञ्जन्ति॒ यं
प्र॒थय॑न्तो न वि॒प्राः। व॒पाव॑न्तं नाग्नि॒ना तप॑न्तः। पि॒तुर्न पु॒त्र उप॑सि
प्रेष्ठः॑। आ घ॒र्मो अ॒ग्निमृ॑तयन्त्रसादीत्॥१३॥

अ॒नाधृ॑ष्या पु॒रस्ता॑त्। अ॒ग्नेराधि॑पत्ये। आयु॑र्मे दाः। पु॒त्रव॑ती
दक्षि॑णतः। इन्द्र॒स्याऽऽधि॑पत्ये। प्र॒जां मे॑ दाः। सु॒षदा॑ प॒श्चात्। दे॒वस्य॑
सवि॒तुराधि॑पत्ये। प्रा॒णं मे॑ दाः। आश्रु॑तिरुत्तर॒तः॥१४॥

मि॒त्रावरु॑णयो॒राधि॑पत्ये। श्रोत्रं॑ मे दाः। विधृ॑तिरु॒परि॑ष्ठात्।
बृह॒स्पते॑राधि॑पत्ये। ब्रह्मं॑ मे दाः। क्ष॒त्रं मे॑ दाः। तेजो॑ मे धा॒ वर्चो॑
मे धाः। यशो॑ मे धा॒स्तपो॑ मे धाः। मनो॑ मे धाः। मनो॒रश्वा॑ऽसि
भूरि॑पुत्रा। विश्व॑भ्यो मा ना॒ष्ट्राभ्यः॑ पाहि॥१५॥

सू॒प॒सदा॑ मे भूया॒ मा मां हि॑सीः। तपो॑ष्व॒ग्ने अन्त॑रा॒
अ॒मित्रा॑न्। तपा॒श॒सम॑रु॒षः पर॑स्य। तपा॑वसो चि॒कितानो॑
अ॒चित्तान्। वि ते॑ तिष्ठन्ताम॒जरा॑ अ॒यासः॑। चितः॑ स्थ परि॒चितः॑।
स्वाहा॑ म॒रुद्भिः॑ परि॒श्रय॑स्व। मा अ॑सि। प्र॒मा अ॑सि। प्र॒ति॒मा
अ॑सि॥१६॥

स॒म्मा अ॑सि। वि॒मा अ॑सि। उ॒न्मा अ॑सि। अ॒न्तरि॑क्षस्यान्त॒र्धि-

रसि। दिवं तपंसस्त्रायस्व। आभिर्गीर्भिर्यदतो न ऊनम्। आप्यायय
हरिवो वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा रुजासि। भूयिष्ठभाजो
अध ते स्याम। शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यत्॥१७॥

विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि। विश्वा हि माया अवसि स्वधावः।
भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्तु। अर्हन्बिभर्षि सायंकानि धन्व। अर्हं
निष्कं यजतं विश्वरूपम्। अर्हं निदन्दयसे विश्वमभुवम्। न वा
ओजीयो रुद्र त्वदस्ति। गायत्रमसि। त्रैष्टुभमसि। जागंतमसि। मधु
मधु मधु॥१८॥

अनक्तसादीदुत्तरतः पाहि प्रतिमा असि यजतन्ते अन्यज्जागंतमस्येकं च॥—————[५]

दश प्राचीर्दश भासि दक्षिणा। दश प्रतीचीर्दश भास्युदीचीः।
दशोर्ध्वा भासि सुमनस्यमानः। स नो रुचं धेह्यहणीयमानः। अग्निष्ट्वा
वसुभिः पुरस्ताद्रोचयतु गायत्रेण छन्दसा। स मां रुचितो रोचय।
इन्द्रस्त्वा रुद्रेर्दक्षिणतो रोचयतु त्रैष्टुभेन छन्दसा। स मां रुचितो
रोचय। वरुणस्त्वादित्यैः पश्चाद्रोचयतु जागतेन छन्दसा। स मां
रुचितो रोचय॥१९॥

द्युतानस्त्वा मारुतो मरुद्भिरुत्तरतो रोचयत्वाऽनुष्टुभेन
छन्दसा। स मां रुचितो रोचय। बृहस्पतिस्त्वा विश्वैर्देवै-
रुपरिष्टाद्रोचयतु पाङ्केन छन्दसा। स मां रुचितो रोचय।
रोचितस्त्वं देव घर्म देवेष्वसि। रोचिषीयाहं मनुष्येषु। सम्राद्धर्म

रुचि॒तस्त्वं दे॒वेष्वायु॑ष्मा॒स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒स्य॑सि। रुचि॒तोऽहं॑
मनु॑ष्येष्वायु॑ष्मा॒स्तेज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी भू॑यासम्। रु॒ग॑सि। रुचं
मयि॑ धेहि॥२०॥

मयि॑ रुक्। दश॑ पुरस्ता॒द्रोच॑से। दश॑ दक्षि॒णा। दश॑ प्र॒त्यङ्।
दशोदङ्। दशो॒र्ध्वो भा॑सि सुमन॒स्यमा॑नः। स नः॑ स॒म्राडि॑ष॒मूर्जं
धेहि॑। वा॒जी वा॒जिनै॑ पवस्व। रोचि॒तो घ॒र्मो रु॑चीय॥२१॥

रोच॑य धेहि नवं च॥

[६]

अप॑श्यं गो॒पामनि॑पद्यमानम्। आ च परा॑ च प॒थिभि॑श्चरन्तम्।
स स॒ध्रीचीः॑ स वि॒षूची॑र्वसानः। आ व॒रीवर्ति॑ भुवनेष्वन्तः। अत्र॑
प्रा॒वीः। मधु॑ मा॒र्ध्वीभ्यां॑ मधु॑ मा॒धूची॑भ्याम्। अनु॑ वां दे॒ववी॑तये।
सम॒ग्निर॒ग्निना॑ गत। सं दे॒वेन॑ सवि॒त्रा। स॒ सूर्ये॑ण रोचते॥२२॥

स्वाहा॒ सम॒ग्निस्तप॑सा गत। सं दे॒वेन॑ सवि॒त्रा। स॒ सूर्ये॑णारोचिष्ट। ध॒र्ता दि॒वो विभा॑सि रज॑सः। पृ॒थिव्या॑ ध॒र्ता।
उ॒रोर॒न्तरि॑क्षस्य ध॒र्ता। ध॒र्ता दे॒वो दे॒वाना॑म्। अम॑र्त्यस्तपो॒जाः। हृदे॑
त्वा॒ मन॑से त्वा। दि॒वे त्वा॒ सूर्या॑य त्वा॥२३॥

ऊ॒र्ध्वमिम॑मध्व॒रं कृ॑धि। दि॒वि दे॒वेषु॑ होत्रा॑ यच्छ। वि॒श्वासां॑
भुवां॑ पते। वि॒श्वस्य॑ भुवनस्पते। वि॒श्वस्य॑ मनसस्पते। वि॒श्वस्य॑
वचसस्पते। वि॒श्वस्य॑ तपसस्पते। वि॒श्वस्य॑ ब्रह्मणस्पते। दे॒वश्रू॑स्त्वं
दै॒व घ॑र्म दे॒वान्पा॑हि। तपो॒जां वाच॑म॒स्मे निय॑च्छ दे॒वायु॑वम्॥२४॥

गर्भो देवानाम्। पिता मतीनाम्। पतिः प्रजानाम्। मतिः
कवीनाम्। सं देवो देवेन सवित्रा यतिष्ठ। स॥ सूर्येणारुक्त।
आयुर्दास्त्वमस्मभ्यं घर्म वचोदा असि। पिता नोऽसि पिता नो
बोध। आयुर्धास्तनूधाः पयोधाः। वचोदा वरिवोदा द्रविणोदाः॥२५॥

अन्तरिक्षप्र उरोर्वरीयान्। अशीमहि त्वा मा मा हि॥सीः।
त्वमग्ने गृहपतिर्विशामसि। विश्वासां मानुषीणाम्। शतं पूर्भिर्यविष्ठ
पाह्य॥हंसः। समेद्धार॥ शत॥ हिमाः। तन्द्राविण॥ हार्दिवानम्।
इहैव रातयः सन्तु। त्वष्टीमती ते सपेय। सुरेता रेतो दधाना। वीरं
विदेय तव सन्दृशि। माऽह॥ रायस्पोषेण वि योषम्॥२६॥

रोचते सूर्याय त्वा देवायुवं द्रविणोदा दधाना द्वे च॥_____ [७]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो
हस्ताभ्यामाददे। अदित्यै रास्नासि। इड एहि। अदित एहि।
सरस्वत्येहि। असावेहि। असावेहि। असावेहि॥२७॥

अदित्या उष्णीषमसि। वायुरस्यैडः। पूषा त्वोपावसृजतु।
अश्विभ्यां प्रदापय। यस्ते स्तनः शशयो यो मयोभूः। येन विश्वा
पुष्यसि वार्याणि। यो रत्नधा वसुविद्यः सुदत्रः। सरस्वति तमिह
धातवेकः। उस्म घर्म॥ शि॥ष। उस्म घर्म पाहि॥२८॥

घर्माय शि॥ष। बृहस्पतिस्त्वोपसीदतु। दानवः स्थ परवः।
विष्वग्वृतो लोहितेन। अश्विभ्यां पिन्वस्व। सरस्वत्यै पिन्वस्व।

पूष्णे पिन्वस्व। बृहस्पतये पिन्वस्व। इन्द्राय पिन्वस्व। इन्द्राय
पिन्वस्व॥२९॥

गायत्रोऽसि। त्रैष्टुभोऽसि। जागंतमसि। सहोर्जो भागेनो-
पमेहि। इन्द्रांश्चिना मधुनः सारघस्य। घर्म पात वसवो यजंता
वद। स्वाहा त्वा सूर्यस्य रश्मये वृष्टिवनये जुहोमि। मधु हविरसि।
सूर्यस्य तपस्तप। द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परिगृह्णामि॥३०॥

अन्तरिक्षेण त्वोपयच्छामि। देवानां त्वा पितृणामनुमतो भर्तुः
शकेयम्। तेजोऽसि। तेजोऽनु प्रेहि। दिविस्पृङ्गा मां हिंसीः।
अन्तरिक्षस्पृङ्गा मां हिंसीः। पृथिविस्पृङ्गा मां हिंसीः। सुवरसि
सुवर्मे यच्छ। दिवं यच्छ दिवो मां पाहि॥३१॥

एहिं पाहि पिन्वस्व गृह्णामि नवं च॥—————[८]

समुद्राय त्वा वाताय स्वाहा। सलिलाय त्वा वाताय स्वाहा।
अनाधृष्याय त्वा वाताय स्वाहा। अप्रतिधृष्याय त्वा वाताय स्वाहा।
अवस्यवे त्वा वाताय स्वाहा। दुवंस्वते त्वा वाताय स्वाहा।
शिमिद्वते त्वा वाताय स्वाहा। अग्रये त्वा वसुमते स्वाहा। सोमाय
त्वा रुद्रवते स्वाहा। वरुणाय त्वाऽऽदित्यवते स्वाहा॥३२॥

बृहस्पतये त्वा विश्वदेव्यावते स्वाहा। सवित्रे त्वर्भुमते विभुमते
प्रभुमते वाजवते स्वाहा। यमाय त्वाऽङ्गिरस्वते पितृमते स्वाहा।
विश्वा आशा दक्षिणसत्। विश्वा देवानयाडिह। स्वाहाकृतस्य
घर्मस्य। मधोः पिबतमश्चिना। स्वाहाऽग्रये यज्ञियाय। शं यजुर्भिः।

अश्विना घर्म पात२ हार्दिवानम्॥३३॥

अहर्दिवभिर्रूतिभिः। अनु वां द्यावापृथिवी म२साताम्।
स्वाहेन्द्राय। स्वाहेन्द्रावट्। घर्ममपातमश्विना हार्दिवानम्।
अहर्दिवभिर्रूतिभिः। अनु वां द्यावापृथिवी अम२साताम्। तं
प्राव्यं यथा वट्। नमो दिवे। नमः पृथिव्यै॥३४॥

दिवि धां इमं यज्ञम्। यज्ञमिमं दिवि धाः। दिवं
गच्छ। अन्तरिक्षं गच्छ। पृथिवीं गच्छ। पञ्च प्रदिशो गच्छ।
देवान्धर्मपान्गच्छ। पितॄन्धर्मपान्गच्छ॥३५॥

आदित्यवन्ते स्वाहा हार्दिवानं पृथिव्या अष्टौ च॥ [९]

इषे पीपिहि। ऊर्जे पीपिहि। ब्रह्मणे पीपिहि। क्षत्राय
पीपिहि। अद्भ्यः पीपिहि। ओषधीभ्यः पीपिहि। वनस्पतिभ्यः
पीपिहि। द्यावापृथिवीभ्यां पीपिहि। सुभूताय पीपिहि। ब्रह्मवर्चसाय
पीपिहि॥३६॥

यजमानाय पीपिहि। मह्यं ज्यैष्ठ्याय पीपिहि। त्विष्यै त्वा।
द्युम्नाय त्वा। इन्द्रियाय त्वा भूत्यै त्वा। धर्माऽसि सुधर्मा मे
न्यस्मे। ब्रह्माणि धारय। क्षत्राणि धारय। विशं धारय। नेत्वा वातः
स्कन्दयात्॥३७॥

अमुष्य त्वा प्राणे सांदयामि। अमुना सह निरर्थं गच्छ।
योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः। पूष्णे शरसे स्वाहा। ग्रावभ्यः
स्वाहा। प्रतिरेभ्यः स्वाहा। द्यावापृथिवीभ्यां स्वाहा। पितॄभ्यो

घर्मपेभ्यः स्वाहा॥ रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहा॥ ३८॥

अहृज्योतिः केतुना जुषताम्। सुज्योतिर्ज्योतिषाः स्वाहा॥
रात्रिर्ज्योतिः केतुना जुषताम्। सुज्योतिर्ज्योतिषाः स्वाहा॥
अपीपरो माऽहो रात्रियै मा पाहि। एषा ते अग्ने समित्। तया
समिध्यस्व। आयुर्मे दाः। वर्चसा माञ्जीः। अपीपरो मा रात्रिया
अहो मा पाहि॥ ३९॥

एषा ते अग्ने समित्। तया समिध्यस्व। आयुर्मे दाः। वर्चसा
माञ्जीः। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहा॥ सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः
स्वाहा॥ भूः स्वाहा॥ हुतः हविः। मधु हविः। इन्द्रतमेऽग्नौ॥ ४०॥

पिता नोऽसि मा मा हिंसीः। अश्याम ते देवघर्म। मधुमतो
वाजवतः पितुमर्तः। अङ्गिरस्वतः स्वधाविनः। अशीमहि त्वा मा मा
हिंसीः। स्वाहा त्वा सूर्यस्य रश्मिभ्यः। स्वाहा त्वा नक्षत्रेभ्यः॥ ४१॥
ब्रह्मवर्चसाय पीपिहि स्कन्दयाद्रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहाऽहो मा पाह्यग्नौ सप्त च॥ [१०]

घर्म या ते दिवि शुक्। या गायत्रे छन्दसि। या ब्राह्मणे। या
हविर्धाने। तान्त एतेनाव यजे स्वाहा॥ घर्म या तेऽन्तरिक्षे शुक्।
या त्रैष्टुभे छन्दसि। या राजन्ये। याऽऽग्नीध्रे। तान्त एतेनाव यजे
स्वाहा॥ ४२॥

घर्म या ते पृथिव्या शुक्। या जागते छन्दसि। या वैश्ये।
या सदासि। तान्त एतेनाव यजे स्वाहा॥ अनुनोऽद्यानुमतिः।

अन्विदंनुमते त्वम्। दिवस्त्वा परस्पायाः। अन्तरिक्षस्य तनुवः
पाहि। पृथिव्यास्त्वा धर्मणा॥४३॥

वयमनुक्रामाम सुविताय नव्यसे। ब्रह्मणस्त्वा परस्पायाः।
क्षत्रस्य तनुवः पाहि। विशस्त्वा धर्मणा। वयमनुक्रामाम सुविताय
नव्यसे। प्राणस्य त्वा परस्पायै। चक्षुषस्तनुवः पाहि। श्रोत्रस्य
त्वा धर्मणा। वयमनुक्रामाम सुविताय नव्यसे। वल्गुरसि शं
युधायाः॥४४॥

शिशुर्जनधायाः। शं च वक्षि परि च वक्षि। चतुः
स्रक्तिर्नाभिर्ऋतस्य। सदो विश्वायुः शर्म सप्रथाः। अप द्वेषो
अप ह्वरः। अन्यद्वतस्य सश्चिम। घर्मेतत्तेऽन्नमेतत्पुरीषम्। तेन
वर्धस्व चाऽऽ च प्यायस्व। वर्धिषीमहि च वयम्। आ च
प्यासिषीमहि॥४५॥

रन्तिर्नामांसि दिव्यो गन्धर्वः। तस्य ते पुद्वद्धविधानम्।
अग्निरध्यक्षाः। रुद्रोऽधिपतिः। समहमायुषा। सं प्राणेन। सं
वर्चसा। सं पयसा। सं गौपत्येन। स५ रायस्पोषेण॥४६॥

व्यसौ। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः। अचिक्रदद्वृषा हरिः।
महान्मित्रो न दर्शतः। स५ सूर्येण रोचते। चिदसि समुद्रयोनिः।
इन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावा। हिरण्यपक्षः शकुनो भुरण्युः। महान्धसधस्थे
ध्रुव आनिषत्तः॥४७॥

नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः। विश्वावसुः सोम गन्धर्वम्।
 आपो ददृशुषीः। तदृतेनाव्यायन्। तदन्ववैत्। इन्द्रो रारहाण
 आसाम्। परि सूर्यस्य परिधीः रपश्यत्। विश्वावसुरभि तन्नो
 गृणातु। दिव्यो गन्धर्वो रजसो विमानः। यद्वा घा सत्यमुत यन्न
 विद्म॥४८॥

धियो हिन्वानो धियु इन्नो अव्यात्। सस्त्रिमविन्दुच्चरणे
 नदीनाम्। अपावृणोद्दुरो अशमव्रजानाम्। प्रासाङ्गान्धर्वो अमृतानि
 वोचत्। इन्द्रो दक्षं परिजानादहीनम्। एतत्त्वं देव घर्म देवो
 देवानुपांगाः। इदमहं मनुष्यो मनुष्यान्। सोमपीथानुमेहि। सह
 प्रजया सह रायस्पोषेण। सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु॥४९॥

दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुः। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः। उद्वयं
 तमसस्परि। उदुत्यं चित्रम्। इममूषुत्यमस्मभ्यः सनिम्। गायत्रं
 नवीयांसम्। अग्ने देवेषु प्रवोचः॥५०॥

याऽऽग्निं तान्तं एतेनावं यजे स्वाहा धर्मणा शं युधायाः प्यासिषीमहि पोषेण निषत्तो विद्म संन्वष्टौ॥[११]

महीनां पयोऽसि विहितं देवत्रा। ज्योतिर्भा असि वनस्पतीना-
 मोषधीनाः रसः। वाजिनं त्वा वाजिनोऽव नयामः। ऊर्ध्वं मनः
 सुवर्गम्॥५१॥

[१२]

अस्कान्द्यौः पृथिवीम्। अस्कानृषभो युवागाः। स्कन्नेमा
 विश्वा भुवना। स्कन्नो यज्ञः प्रजनयतु। अस्कानजनि प्राजनि।

आ स्कन्नाञ्जायते वृषां। स्कन्नात् प्रजनिषीमहि॥५२॥

[१३]

या पुरस्ताद्विद्युदापतत्। तान्तं एतेनावं यजे स्वाहा। या दक्षिणतः। या पश्चात्। योत्तरतः। योपरिष्ठाद्विद्युदापतत्। तान्तं एतेनावं यजे स्वाहा॥५३॥

[१४]

प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा। चक्षुषे स्वाहा श्रोत्राय स्वाहा। मनसे स्वाहा वाचे सरस्वत्यै स्वाहा॥५४॥

[१५]

पूष्णे स्वाहा पूष्णे शरसे स्वाहा। पूष्णे प्रपत्थ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहा। पूष्णेऽङ्घ्रिणये स्वाहा पूष्णे नरुणाय स्वाहा। पूष्णे सांकेताय स्वाहा॥५५॥

[१६]

उदस्य शुष्माद्भानुर्नार्त बिभर्ति। भारं पृथिवी न भूम। प्र शुक्रैतु देवी मनीषा। अस्मत्सुतष्टो रथो न वाजी। अर्चन्त एके महि साममन्वत। तेन सूर्यमधारयन्। तेन सूर्यमरोचयन्। घर्मः शिरस्तदयमग्निः। पुरीषमसि सं प्रियं प्रजया पशुभिर्भुवत्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥५६॥

[१७]

यास्तै अग्र आर्द्रा योनयो याः कुलायिनीः। ये तै अग्र इन्दवो या उ नाभयः। यास्तै अग्रे तनुव ऊर्जो नाम। ताभिस्त्वमुभयीभिः

संविदानः। प्रजाभिरग्ने द्रविणेह सीद। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।
तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥५७॥

[१८]

अग्निरसि वैश्वानरोऽसि। संवत्सरोऽसि परिवत्सरोऽसि।
इदावत्सरोऽसीदुवत्सरोऽसि। इद्वत्सरोऽसि वत्सरोऽसि। तस्य
ते वसन्तः शिरः। ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वरुषाः पुच्छम्। शरदुत्तरः
पक्षः। हेमन्तो मध्यम्। पूर्वपक्षाश्चितयः। अपरपक्षाः पुरीषम्।
अहोरात्राणीष्टकाः। तस्य ते मासाश्चार्धमासाश्च कल्पन्ताम्।
ऋतवस्ते कल्पन्ताम्। संवत्सरस्ते कल्पताम्। अहोरात्राणि
ते कल्पन्ताम्। एति प्रेति वीति समित्युदिति। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवः सीद॥५८॥

चितयो नव च॥

[१९]

भूर्भुवः सुवः। ऊर्ध्व ऊ षु णं ऊतये। ऊर्ध्वो नः पाह्यहंसः।
विधुन्दद्राणः समने बहूनाम्। युवानः सन्तं पलितो जंगारा। देवस्य
पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार। सह्यः समान। यदृते चिदभिःश्रिषः।
पुरा जर्तृभ्य आतृदः। सन्धाता सन्धिं मघवा पुरोवसुः॥५९॥

निष्कर्ता विहृतं पुनः। पुनरूर्जा सह रय्या। मा नो
घर्म व्यथितो विव्यथो नः। मा नः परमधरं मा रजोऽनैः।
मोष्वस्माः स्तमस्यन्तरा धाः। मा रुद्रियासो अभिगुर्वृधानः। मा
नः क्रतुभिर्हीडितेभिर्स्मान्। द्विषासुनीते मा परा दाः। मा नो

रुद्रो निर्ऋतिर्मा नो अस्ताः। मा द्यावापृथिवी हीडिषाताम्॥६०॥

उप नो मित्रावरुणाविहावतम्। अन्वादीध्याथामिह नः
सखाया। आदित्यानां प्रसितिरहेतिः। उग्रा शतापांष्ठा घविषा परि
णो वृणक्तु। इमं मे वरुण तत्त्वा यामि। त्वं नो अग्ने स त्वं नो
अग्ने। त्वमग्ने अयासि। उद्वयं तमसस्परि। उदुत्यं चित्रम्। वयः
सुपर्णाः॥६१॥

पुरोवसुरहीडिषाताः सुपर्णाः॥ [२०]

भूर्भुवः सुवः। मयि त्यदिन्द्रियं महत्। मयि दक्षो मयि क्रतुः।
मयि धायि सुवीर्यम्। त्रिशुग्धर्मो विभातु मे। आकूत्या मनसा
सह। विराजा ज्योतिषा सह। यज्ञेन पयसा सह। ब्रह्मणा तेजसा
सह। क्षत्रेण यशसा सह। सत्येन तपसा सह। तस्य दोहमशीमहि।
तस्य सुम्नमशीमहि। तस्य भक्षमशीमहि। तस्य त इन्द्रेण पीतस्य
मधुमतः। उपहूतस्योपहूतो भक्षयामि॥६२॥

यशसा सह षट्॥ [२१]

यास्ते अग्ने घोरास्तनुवः। क्षुच्च तृष्णा च। असुक्कानाहुतिश्च।
अशनया च पिपासा च। सेदिश्चामतिश्च। एतास्ते अग्ने घोरास्तनुवः।
ताभिर्मुं गच्छ। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः॥६३॥

[२२]

स्त्रिक् स्त्रीर्हितश्च स्त्रिर्हितश्च। उष्णा च शीता च। उग्रा च
भीमा च। सदाम्नी सेदिरनिरा। एतास्ते अग्ने घोरास्तनुवः। ताभिर्मुं
गच्छ। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः॥६४॥

[२३]

धुनिश्च ध्वान्तश्च ध्वनश्च ध्वनयश्च। निलिम्पश्च विलिम्पश्च
विक्षिपः॥६५॥

[२४]

उग्रश्च धुनिश्च ध्वान्तश्च ध्वनश्च ध्वनयश्च। सहस्रहाश्च
सहमानश्च सहस्वाश्च सहीयाश्च। एत्य प्रेत्य विक्षिपः॥६६॥

[२५]

अहोरात्रे त्वोदीरयताम्। अर्धमासास्त्वोदीं जयन्तु। मासास्त्वा
श्रपयन्तु। ऋतवस्त्वा पचन्तु। संवत्सरस्त्वा हन्त्वसौ॥६७॥

[२६]

खट् फड् जहि। छिन्धी भिन्धी हुन्धी कट्। इति वाचः
कूराणि॥६८॥

[२७]

विगा इन्द्र विचरन्त्स्पाशयस्व। स्वपन्तमिन्द्र पशुमन्तमिच्छ।
वज्रेणामुं बोधय दुर्विदत्रम्। स्वपतोऽस्य प्रहर भोजनेभ्यः। अग्ने
अग्निना संवदस्व। मृत्यो मृत्युना संवदस्व। नमस्ते अस्तु
भगवः। सकृत्ते अग्ने नमः। द्विस्ते नमः। त्रिस्ते नमः। चतुस्ते
नमः। पञ्चकृत्वस्ते नमः। दशकृत्वस्ते नमः। शतकृत्वस्ते नमः।
आसहस्रकृत्वस्ते नमः। अपरिमितकृत्वस्ते नमः। नमस्ते अस्तु
मा मा हिंसीः॥६९॥

त्रिस्ते नमः सप्त च॥

[२८]

असृन्मुखो रुधिरेणाव्यक्तः। यमस्य दूतः श्वपाद्विधावसि। गृध्रः
सुपर्णः कुणपं निषेवसे। यमस्य दूतः प्रहितो भवस्य चोभयोः॥ ७०॥

[२९]

यदेतद्वृकसो भूत्वा। वाग्देव्यभिरायसि। द्विषन्तं मेऽभिराय।
तं मृत्यो मृत्यवे नय। स आर्त्यार्तिमाच्छतु॥ ७१॥

[३०]

यदीषितो यदि वा स्वकामी। भयेडंको वदति वाचमेताम्।
तामिन्द्राग्नी ब्रह्मणा संविदानौ। शिवामस्मभ्यं कृणुतं गृहेषु॥ ७२॥

[३१]

दीर्घमुखि दुर्हणु। मा स्म दक्षिणतो वदः। यदि दक्षिणतो
वदाद्विषन्तं मेऽव बाधासै॥ ७३॥

[३२]

इत्थादुलूक आपप्तत्। हिरण्याक्षो अयोमुखः। रक्षसां दूत
आगतः। तमितो नाशयाग्रे॥ ७४॥

[३३]

यदेतद्भूतान्यन्वाविश्य। दैवीं वाचं वदसि। द्विषतो नः परावद।
तान्मृत्यो मृत्यवे नय। त आर्त्याऽऽर्तिमाच्छन्तु। अग्निनाऽग्निः
संवदताम्॥ ७५॥

[३४]

प्रसार्य सक्थ्यौ पतंसि। सव्यमक्षि निपेपि च। मेहकस्य

च॒नाम॑मत्॥ ७६॥

[३५]

अ॒त्रि॒णा त्वा क्रि॒मे ह॒न्मि। क॒ण्वे॑न ज॒मद॑ग्निना।
वि॒श्वाव॑सो॒र्ब्रह्म॑णा ह॒तः। क्रि॒मी॒णा २ राजा॑। अ॒प्येषा॑ ३ स्थ॒पति॑र॒ह॒तः।
अथो॑ मा॒ताऽथो॑ पि॒ता। अथो॑ स्थू॒रा अथो॑ क्षु॒द्राः। अथो॑ कृ॒ष्णा
अथो॑ श्वे॒ताः। अथो॑ आ॒शा॒ति॒का ह॒ताः। श्वे॒ताभिः॑ स॒ह सर्वे॑
ह॒ताः॥ ७७॥

[३६]

आ॒ह॒राव॑द्य। शृ॒तस्य॑ ह॒विषो॑ यथो॑। तथ्स॒त्यम्। यद॒मुं य॒मस्य॑
ज॒म्भ॑योः। आ॒द॒धामि॑ तथा॒ हि तत्। ख॒ण्फ॒ण्म॒सि॥ ७८॥

[३७]

ब्र॒ह्म॑णा त्वा श॒पामि॑। ब्र॒ह्म॑णस्त्वा श॒पथे॑न श॒पामि॑। घो॒रेण॑ त्वा
भृ॒गूणां॑ चक्षु॒षा प्रेक्षे॑। रौ॒द्रेण॑ त्वाङ्गि॒रसां॑ मन॑सा ध्या॒यामि॑। अ॒घस्य॑
त्वा धा॒रया॑ वि॒द्यामि॑। अध॑रो म॒त्प॑द्यस्वा॒सौ॥ ७९॥

[३८]

उत्तु॑द शि॒मिजा॑वरि। तल्पे॑जे तल्प॒ उत्तु॑द। गि॒री २ रनु॑ प्रवे॒शय॑।
मरी॑चीरु॒प सन्नु॑द। याव॑दि॒तः पु॒रस्ता॑दु॒दया॑ति॒ सूर्यः॑। ताव॑दि॒तोऽमुं॑
ना॒शय॑। योऽस्मा॑न्द्वेष्टि॑। यं च॑ व॒यं द्वि॒ष्मः॥ ८०॥

[३९]

भूर्भुवः॑ सु॒वो भूर्भुवः॑ सु॒वो भूर्भुवः॑ सु॒वः। भुवो॑ऽद्धा॒यि भुवो॑ऽद्धा॒यि
भुवो॑ऽद्धा॒यि। नृ॒म्णा॒यि नृ॒म्णं नृ॒म्णा॒यि नृ॒म्णं नृ॒म्णा॒यि नृ॒म्णम्।

नि॒धाय्यो॑ वायि नि॒धाय्यो॑ वायि नि॒धाय्यो॑ वायि। ए॒ अ॒स्मे अ॒स्मे।
सुव॒र्न ज्योतीः॑॥८१॥

[४०]

पृ॒थि॒वी स॒मित्। ताम॒ग्निः स॒मिन्धे॑। साऽग्नि॑ स॒मिन्धे॑। ताम॒ह॑ स॒मिन्धे॑।
सा मा॒ स॒मिद्धा॑। आयु॑षा तेज॑सा। वर्च॑सा श्रिया। यश॑सा
ब्रह्मवर्च॑सेन॑। अ॒न्नाद्ये॑न॒ स॒मिन्ता॑ꣳ स्वाहा॑। अ॒न्तरि॑क्ष॑ स॒मित्॥८२॥

तां वा॒युः स॒मिन्धे॑। सा वा॒युः स॒मिन्धे॑। ताम॒ह॑ स॒मिन्धे॑।
सा मा॒ स॒मिद्धा॑। आयु॑षा तेज॑सा। वर्च॑सा श्रिया। यश॑सा
ब्रह्मवर्च॑सेन॑। अ॒न्नाद्ये॑न॒ स॒मिन्ता॑ꣳ स्वाहा॑। द्यौः स॒मित्।
तामा॑दित्यः स॒मिन्धे॑॥८३॥

साऽऽदि॑त्य॑ स॒मिन्धे॑। ताम॒ह॑ स॒मिन्धे॑। सा मा॒ स॒मिद्धा॑।
आयु॑षा तेज॑सा। वर्च॑सा श्रिया। यश॑सा ब्रह्मवर्च॑सेन॑। अ॒न्नाद्ये॑न॒
स॒मिन्ता॑ꣳ स्वाहा॑। प्रा॒जाप॑त्या मे॑ स॒मिद॑सि सप॒त्नक्ष॑य॒णी।
भ्रातृ॑व्य॒हा मे॑ऽसि॒ स्वाहा॑। अ॒ग्ने॑ व्रतपते व्र॒तं च॑रिष्यामि॥८४॥

तच्छ॑केयं तन्मे॑ राध्यताम्। वायो॑ व्रतपत॒ आदि॑त्य व्रतपते।
व्र॒तानां॑ व्रतपते व्र॒तं च॑रिष्यामि। तच्छ॑केयं तन्मे॑ राध्यताम्। द्यौः
स॒मित्। तामा॑दित्यः स॒मिन्धे॑। साऽऽदि॑त्य॑ स॒मिन्धे॑। ताम॒ह॑ स॒मिन्धे॑।
सा मा॒ स॒मिद्धा॑। आयु॑षा तेज॑सा॥८५॥

वर्चसा श्रिया। यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा। अन्तरिक्षं समित्। तां वायुः समिन्धे। सा वायुं समिन्धे। तामहं समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया॥८६॥

यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा। पृथिवी समित्। तामग्निः समिन्धे। साऽग्निं समिन्धे। तामहं समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया। यशसा ब्रह्मवर्चसेन॥८७॥

अन्नाद्येन समिन्ताः स्वाहा। प्राजापत्या मे समिदंसि सपत्नक्षयणी। भ्रातृव्यूहा मेऽसि स्वाहा। आदित्य व्रतपते व्रतमचारिषम्। तदशकं तन्मेऽराधि। वायो व्रतपतेऽग्रे व्रतपते। व्रतानां व्रतपते व्रतमचारिषम्। तदशकं तन्मेऽराधि॥८८॥

समिथ्समिन्धे व्रतं चरिष्याम्यायुषा तेजसा वर्चसा श्रिया यशसा ब्रह्मवर्चसेनाष्टौ च॥—[४१]

शं नो वातः पवतां मातरिश्वा शं नस्तपतु सूर्यः। अहानिशं भवन्तु नः शं रात्रिः प्रतिधीयताम्। शमुषा नो व्युच्छतु शमादित्य उदैतु नः। शिवा नः शन्तमा भव सुमृडीका सरस्वति। मा ते व्योम सन्दृशि। इडाये वास्त्वंसि वास्तुमद्वास्तुमन्तो भूयास्म मा वास्तोश्छिथ्स्मह्यवास्तुः स भूयाद्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। प्रतिष्ठसि प्रतिष्ठावन्तो भूयास्म मा प्रतिष्ठायाश्छिथ्स्मह्यप्रतिष्ठः स भूयाद्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आ वात वाहि भेषजं वि वात

वाहि॒ यद्र॑पः। त्व॑ हि वि॒श्वभे॑षजो दे॒वानां॑ दू॒त ई॒य॑से। द्वावि॒मौ
वा॒तौ वा॒त आ॒ सिन्धो॒रा प॑रा॒वतः॑॥८९॥

दक्षं॑ मे अ॒न्य आ॒वातु॑ प॒रान्यो॑ वा॒तु यद्र॑पः। यद॑दो वा॒तते
गृ॒हेऽमृ॑तस्य नि॒धिर्हि॑तः। ततो॑ नो दे॒हि जी॒वसे॒ ततो॑ नो धे॒हि
भे॒षज॑म्। ततो॑ नो॒ मह॑ आ॒व॒ह वा॒त आ॒वा॒तु भे॒षज॑म्। श॒म्भूर्म॑यो॒भूर्नो॑
हृ॒दे प्र॒ ण॒ आयू॑षि ता॒रिष॑त्। इन्द्र॑स्य गृ॒होऽसि॑ तं त्वा॒ प्रप॑द्ये स॒गुः
सा॒श्वः। स॒ह यन्मे॑ अ॒स्ति ते॒न। भूः प्रप॑द्ये भुवः॒ प्रप॑द्ये सुवः॒ प्रप॑द्ये
भूर्भुवः॒ सुवः॒ प्रप॑द्ये वा॒युं प्रप॑द्येऽना॑तां दे॒वतां॑ प्रप॑द्येऽश्मा॑नमा॒खुणं॑
प्रप॑द्ये प्र॒जाप॑तेर्ब्रह्म॒कोशं॑ ब्रह्म॒ प्रप॑द्य ओं प्रप॑द्ये। अ॒न्तरि॑क्षं म उ॒र्वन्तरं॑
बृ॒हद॑ग्नयः पर्व॑ताश्च॒ यया॒ वा॒तः स्व॒स्त्या स्व॑स्ति॒मान्त॑या॒ स्व॒स्त्या
स्व॑स्ति॒मान॑सानि। प्रा॒णापा॑नौ मृ॒त्योर्मा॑ पा॒तं प्रा॑णा॒पानौ॒ मा मां
हा॒सिष्टं॑ मयि॒ मेधां॑ मयि॒ प्र॒जां म॒य्यग्नि॑स्तेजो॒ दधा॑तु मयि॒ मेधां॑
मयि॒ प्र॒जां मयीन्द्र॑ इन्द्रि॒यं द॑धातु मयि॒ मेधां॑ मयि॒ प्र॒जां मयि॑
सू॒र्यो भ्रा॑जो॒ दधा॑तु॥९०॥

द्यु॒भिर॒क्तुभिः॑ परि॑पातम॒स्मानरि॑ष्टेभिर॒श्विना॒ सौभ॑गेभिः। तन्नो॑
मि॒त्रो वरु॑णो मा॒मह॑न्ता॒मदि॑तिः सिन्धुः पृथि॒वी उ॒त द्यौः। कया॑
नश्चि॒त्र आ भु॑वदूती स॒दावृ॑धः स॒खा। कया॑ शचि॒ष्ठया॑ वृ॒ता। कस्त्वा॑
स॒त्यो म॑दानां॒ म॒हिष्ठो॑ मथ्स॒दन्ध॑सः। दृ॒ढाचि॑दा॒रुजे॑ वसुं। अ॒भी षु
णः स॒खीना॑मवि॒ता ज॑रितृ॒णाम्। श॒तं भ॑वा॒स्यूति॑भिः। वयः॑ सु॒पर्णा

उपसेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः। अप ध्वान्तमूर्णुहि पूर्धि
चक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधयेव बद्धान्॥११॥

शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये। शं योरभिस्रवन्तु
नः। ईशाना वार्याणां क्षयन्तीश्चरषणीनाम्। अपो याचामि भेषजम्।
सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि
यं च वयं द्विष्मः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महे
रणां चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव
मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ॥१२॥

आपो जनयथा च नः। पृथिवी शान्ता साऽग्निना शान्ता
सा मे शान्ता शुचं शमयतु। अन्तरिक्षं शान्तं तद्वायुना
शान्तं तन्मे शान्तं शुचं शमयतु। द्यौः शान्ता साऽऽदित्येन
शान्ता सा मे शान्ता शुचं शमयतु। पृथिवी शान्तिरन्तरिक्षं
शान्तिर्द्यौः शान्तिर्दिशः शान्तिरवान्तरदिशः शान्तिरग्निः शान्तिर्वायुः
शान्तिरादित्यः शान्तिश्चन्द्रमाः शान्तिर्नक्षत्राणि शान्तिरापः शान्ति-
रोषधयः शान्तिर्वनस्पतयः शान्तिर्गौः शान्तिरजा शान्तिरश्वः
शान्तिः पुरुषः शान्तिर्ब्रह्म शान्तिर्ब्राह्मणः शान्तिः शान्तिरेव शान्तिः
शान्तिर्मे अस्तु शान्तिः। तयाहं शान्त्या सर्वशान्त्या मह्यं
द्विपदे चतुष्पदे च शान्तिं करोमि शान्तिर्मे अस्तु शान्तिः। एह
श्रीश्च हीश्च धृतिश्च तपो मेधा प्रतिष्ठा श्रद्धा सत्यं धर्मश्चैतानि

मोत्तिष्ठन्तमनूत्तिष्ठन्तु मा मा॒ः श्रीश्च॒ ह्रीश्च॒ धृतिश्च॒ तपो॑ मे॒धा
 प्रति॑ष्ठा श्रद्धा सत्यं धर्मश्चैतानि॑ मा मा हा॑सिषुः। उदायु॑षा
 स्वायु॑षोदोष॑धीना॒ः रसे॑नोत्प॑र्जन्य॑स्य शुष्मे॑णोद॑स्थाम॒मृता॒ः अनु॑।
 तच्चक्षु॑र्देव॒हितं॑ पुरस्ता॑च्छुक्रमुच्चर॑त्। पश्ये॑म शर॒दः श॒तं जीवे॑म
 शर॒दः श॒तं नन्दा॑म शर॒दः श॒तं मोदा॑म शर॒दः श॒तं भवा॑म शर॒दः
 श॒त॑ः शृण॒वाम॑ शर॒दः श॒तं प्रब्र॑वाम शर॒दः श॒तम॑जीताः स्याम
 शर॒दः श॒तं ज्योक्च॒ सूर्य॑ दृशे। य उद॑गान्मह॒तोऽर्णवा॑द्विभ्राज॑मानः
 सरि॑रस्य मध्या॒ध्स मा॑ वृष॒भो लो॑हिताक्षः सूर्यो॑ विप॒श्चिन्मन॑सा
 पुना॑तु। ब्रह्म॑णश्चोत॑न्यसि ब्रह्म॑ण आ॒णी स्थो॑ ब्रह्म॑ण आ॒वप॑नमसि
 धारि॑तेयं पृथि॒वी ब्रह्म॑णा म॒ही धा॑रितमे॒नेन॑ मह॒दन्तरि॑क्षं दि॒वं
 दा॑धार पृथि॒वीः सदे॑वां यद॒हं वेद॑ तद॒हं धा॑रयाणि॒ मा
 मद्वेदोऽधि॑विस्त्र॑सत्। मे॒धाम॒नीषे॑ मावि॑शता॒ः समी॑ची भूतस्य
 भव्य॑स्याव॑रुध्यै सर्व॑मायु॑रयाणि॒ सर्व॑मायु॑रयाणि। आ॒भिर्गी॑र्भिर्यदतो॑
 न ऊ॒नमाप्या॑यय हरि॒वो वर्ध॑मानः। य॒दा स्तो॒तृभ्यो॑ महि॑ गो॒त्रा
 रुजा॑सि भूयिष्ठभाजो॒ अथ॑ ते स्याम। ब्रह्म॒ प्रावा॑दिष्म॒ तन्नो॒ मा
 हा॑सीत्॥९३॥

पराव॑तो दधातु ब॒द्धां जिन्व॑थ दृशे सप्त च॥ [४२]

नमो॑ वा॒चे या चो॑दिता या चानु॑दिता तस्यै॑ वा॒चे नमो॑ नमो॑
 वा॒चे नमो॑ वा॒चस्पत॑ये नम॒ ऋषि॑भ्यो मन्त्र॑कृद्भ्यो मन्त्र॑पतिभ्यो
 मा मामृष॑यो मन्त्र॑कृतो मन्त्र॑पत॑यः परा॑दुर्माहमृषी॑न्मन्त्र॑कृतो

मन्त्रपतीन्परादां वैश्वदेवीं वाचमुद्यास९ शिवामदस्तां जुष्टां देवेभ्यः
 शर्म मे द्यौः शर्म पृथिवी शर्म विश्वमिदं जगत्। शर्म चन्द्रश्च
 सूर्यश्च शर्म ब्रह्मप्रजापती। भूतं वदिष्ये भुवनं वदिष्ये तेजो
 वदिष्ये यशो वदिष्ये तपो वदिष्ये ब्रह्म वदिष्ये सत्यं वदिष्ये
 तस्मा अहमिदमुपस्तरणमुपस्तृण उपस्तरणं मे प्रजायै पशूनां
 भूयादुपस्तरणमहं प्रजायै पशूनां भूयासं प्राणापानौ मृत्योर्मा
 पातं प्राणापानौ मा मा हासिष्टं मधु मनिष्ये मधु जनिष्ये मधु
 वक्ष्यामि मधु वदिष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यास९ शुश्रूषेण्यां
 मनुष्यैभ्यस्तं मा देवा अवन्तु शोभायै पितरोऽनुमदन्तु। ॐ
 शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

ॐ शं नस्तत्रो मा हासीत् ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

देवा वै सत्रमासत। ऋद्धिपरिमितं यशस्कामाः। तेऽब्रुवन्।
यत्रः प्रथमं यशं ऋच्छात्। सर्वेषां नस्तत्सहासदिति। तेषां कुरुक्षेत्रं
वेदिरासीत्। तस्यै खाण्डवो दक्षिणार्ध आसीत्। तूर्ध्वमुत्तरार्धः।
परीणज्जघनार्धः। मरुवं उत्करः ॥ १ ॥

तेषां मुखं वैष्णवं यशं आर्च्छत्। तन्न्यकामयत। तेनापाक्रामत्।
तं देवा अन्वायन्। यशोऽवरुरुत्समानाः। तस्यान्वागतस्य।
सव्याद्धनुरजायत। दक्षिणादिष्वः। तस्मादिषुधुन्वं पुण्यजन्म।
यज्ञजन्मा हि ॥ २ ॥

तमेकं सन्तम्। बहवो नाभ्यधृष्णुवन्। तस्मादेकमिषुधुन्वि-
नम्। बहवोऽनिषुधुन्वा नाभिधृष्णुवन्ति। सोऽस्मयत। एकं मा सन्तं
बहवो नाभ्यधर्षिषुरिति। तस्य सिष्मियाणस्य तेजोऽपाक्रामत्।
तद्देवा ओषधीषु न्यमृजुः। ते श्यामाका अभवन्। स्मयाका वै
नामैते ॥ ३ ॥

तत्स्मयाकानां स्मयाकत्वम्। तस्मादीक्षितेनापिगृह्यं
स्मेतव्यम्। तेजसो धृत्यै। स धनुः प्रतिष्कभ्यातिष्ठत्। ता उपदीका
अब्रुवन्वरं वृणामहे। अथ व इमं रन्धयाम। यत्र क्व च खनाम।
तदपोऽभितृणदामेति। तस्मादुपदीका यत्र क्व च खनन्ति।

तदपोऽभितृन्दन्ति ॥ ४ ॥

वारैवृतुः ह्यासाम्। तस्य ज्यामप्यादन्। तस्य धनुर्विप्रवमाणः शिर उदवर्तयत्। तद्वावापृथिवी अनुप्रावर्तत। यत्प्रावर्तत। तत्प्रवर्ग्यस्य प्रवर्ग्यत्वम्। यद्वाँ(४)इत्यपंतत्। तद्घर्मस्य घर्मत्वम्। महतो वीर्यमपप्तदिति। तन्महावीरस्य महावीरत्वम् ॥ ५ ॥

यदस्याः समभरन्। तत्सम्राज्ञः सम्राट्त्वम्। तः स्तुतं देवतास्त्रेधा व्यगृह्णत। अग्निः प्रातः सवनम्। इन्द्रो माध्यंदिनः सवनम्। विश्वेदेवास्तृतीयसवनम्। तेनापशीर्ष्णा यज्ञेन यजमानाः। नाशिषोऽवारुन्धत। न सुवर्गं लोकमभ्यजयन्। ते देवा अश्विनावब्रुवन् ॥ ६ ॥

भिषजौ वै स्थः। इदं यज्ञस्य शिरः प्रतिधत्तमिति। तावब्रूतां वरं वृणावहे। ग्रह एव नावत्रापि गृह्यतामिति। ताभ्यामेतमाश्विनमगृह्णन्। तावेतद्यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्ताम्। यत्प्रवर्ग्यः। तेन सशीर्ष्णा यज्ञेन यजमानाः। अवाशिषोऽरुन्धत। अभि सुवर्गं लोकमजयन्। यत्प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति। यज्ञस्यैव तच्छिरः प्रतिदधाति। तेन सशीर्ष्णा यज्ञेन यजमानाः। अवाशिषो रुन्धे। अभि सुवर्गं लोकं जयति। तस्मादेष आश्विनप्रवया इव। यत्प्रवर्ग्यः ॥ ७ ॥

उत्करो ह्येते तृन्दन्ति महावीरत्वमब्रुवन्नजयन्त्स च ॥ [१]

सावित्रं जुहोति प्रसूत्यै। चतुर्गृहीतेन जुहोति। चतुष्पादः पशवः। पशून्वावरुन्धे। चतस्रो दिशः। दिक्ष्वेव प्रतिष्ठति। छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन्। न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम इति। तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन्। पुरोनुवाक्यायै याज्यायै॥८॥

देवतायै वषट्काराय। यच्चतुर्गृहीतं जुहोति। छन्दांस्येव तत् प्रीणाति। तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्ति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। होतव्यं दीक्षितस्य गृहा(३)इ न होतव्या(३)मिति। हविर्वै दीक्षितः। यज्जुहुयात्। हविष्कृतं यजमानमग्नौ प्रदध्यात्। यत्र जुहुयात्॥९॥

यज्ञपरुरन्तरियात्। यजुरेव वदेत्। न हविष्कृतं यजमानमग्नौ प्रदधाति। न यज्ञपरुरन्तरेति। गायत्री छन्दांस्यत्यमन्यत। तस्यै वषट्कारोऽभ्यय्य शिरोऽच्छिनत्। तस्यै द्वेधा रसः परापतत्। पृथिवीमर्धः प्राविशत्। पशूनर्धः। यः पृथिवीं प्राविशत्॥१०॥

स खंदिरोऽभवत्। यः पशून्। सोऽजाम्। यत्खादिर्यभिर्भवति। छन्दसामेव रसेन यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यदौदुम्बरी। ऊर्वा उदुम्बरः। ऊर्जैव यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यद्वैणवी। तेजो वै वेणुः॥११॥

तेजसैव यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यद्वैकङ्कती। भा एवावरुन्धे। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यभिमादत्ते प्रसूत्यै।

अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒ह। अ॒श्विनौ॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यु आस्ता॑म्।
 पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्यामित्या॑ह॒ यत्यै॑। वज्रं॑ इ॒व वा॒ ए॒षा। यद॑भिः॒।
 अ॒भि॒र॒सि॒ नारि॑र॒सीत्या॑ह॒ शान्त्यै॑॥१२॥

अ॒ध्व॒र॒कृ॒द्दे॒वेभ्य॑ इत्या॒ह। य॒ज्ञो वा॒ अ॒ध्व॒रः। य॒ज्ञ॒कृ॒द्दे॒वेभ्य॑ इति॒
 वा॒वैत॑दा॒ह। उ॒त्तिष्ठ॑ ब्र॒ह्मण॑स्प॒त इत्या॑ह। ब्र॒ह्म॒णै॒व य॒ज्ञस्य॑
 शि॒रोऽच्छै॑ति। प्रै॒तु ब्र॒ह्मण॑स्प॒तिरि॒त्याह॑। प्रेत्यै॒व य॒ज्ञस्य॑
 शि॒रोऽच्छै॑ति। प्र॒ दे॒व्यै॒तु सू॒नृते॒त्याह॑। य॒ज्ञो वै सू॒नृता॑।
 अ॒च्छा॑ वी॒रं न॑र्यं प॒ङ्क्ति॑रा॒धस॒मित्या॑ह॥१३॥

पा॒ङ्क्तो हि॒ य॒ज्ञः। दे॒वा य॒ज्ञं न॑यन्तु न॒ इत्या॑ह। दे॒वाने॒व
 य॒ज्ञ॒नियः॑ कुरु॒ते। दे॒वीं द्या॒वापृ॑थि॒वी अ॒नु मे॒ म॒सा॒थामि॒त्याह॑।
 आ॒भ्यामे॒वानु॑मतो य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः स॒म्भ॑रति। ऋ॒द्ध्यास॑म॒द्य म॒खस्य॑
 शि॒र इत्या॑ह। य॒ज्ञो वै म॒खः। ऋ॒द्ध्यास॑म॒द्य य॒ज्ञस्य॑ शि॒र
 इति॒ वा॒वैत॑दा॒ह। म॒खाय॑ त्वा म॒खस्य॑ त्वा शी॒र्ष्ण इत्या॑ह।
 नि॒र्दिश्यै॒वैन॑द्धरति॥१४॥

त्रि॒र॒ह॑रति। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॑ य॒ज्ञस्य॑
 शि॒रः स॒म्भ॑रति। तू॒ष्णीं च॑तु॒र्थं ह॑रति। अ॒प॒रि॒मि॒तादे॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः
 स॒म्भ॑रति। मृ॒त्ख॒नाद॑ग्रे॒ हर॑ति। तस्मा॑न्मृ॒त्ख॒नः क॑रु॒ण्यं॒तरः। इ॒य॒त्य॒ग्रं
 आसी॑रि॒त्याह॑। अ॒स्यामे॒वाछं॑म्ब॒द्धारं॑ य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः स॒म्भ॑रति। ऊ॒र्जं
 वा ए॒तं र॑सं पृथि॒व्या उ॑प॒दी॒का उ॒द्दि॑हन्ति॥१५॥

यद्वल्मीकम्। यद्वल्मीकवपा सम्भारो भवति। ऊर्जमेव
रसं पृथिव्या अवरुन्धे। अथो श्रोत्रमेव। श्रोत्रं ह्येतत्पृथिव्याः।
यद्वल्मीकः। अबधिरो भवति। य एवं वेद। इन्द्रो वृत्राय
वज्रमुदयच्छत्। स यत्र यत्र पराक्रमत॥१६॥

तन्नाद्धियत। स पूतीकस्तुम्बे पराक्रमत। सोऽद्धियत।
सोऽब्रवीत्। ऊतिं वै मे धा इति। तदूतीकानामूतीकत्वम्।
यदूतीका भवन्ति। यज्ञायैवोतिं दधति। अग्निजा असि प्रजापते
रेत इत्याह। य एव रसः पशून्प्राविशत्॥१७॥

तमेवावरुन्धे। पञ्चैते सम्भारा भवन्ति। पाङ्क्तो यज्ञः। यावानेव
यज्ञः। तस्य शिरः सम्भरति। यद्ग्राम्याणां पशूनां चर्मणा सम्भरति।
ग्राम्यान्पशूञ्छुचाऽर्पयेत्। कृष्णाजिनेन सम्भरति। आरण्यानेव
पशूञ्छुचार्यति। तस्मात्समावन्त्पशूनां प्रजायमानानाम्॥१८॥

आरण्याः पशवः कर्नीयाः सः। शुचा ह्यृताः। लोमतः
सम्भरति। अतो ह्यस्य मेध्यम्। परिगृह्या यन्ति। रक्षसामपहृत्यै।
बहवो हरन्ति। अपचितिमेवास्मिन्दधति। उद्धते सिकतोपोप्ते
परिश्रिते निदधति शान्त्यै। मदन्तीभिरुपं सृजति॥१९॥

तेज एवास्मिन्दधाति। मधु त्वा मधुला करोत्वित्याह।
ब्रह्मणैवास्मिन्तेजो दधाति। यद्ग्राम्याणां पात्राणां कपालैः
सः सृजेत्। ग्राम्याणि पात्राणि शुचाऽर्पयेत्। अर्मकपालैः

स॒सृ॑जति। ए॒तानि॒ वा अ॑नुपजीवनी॒यानि॑। तान्ये॒व शु॒चार्प॑यति।
 शर्करा॑भिः स॒सृ॑जति धृ॒त्यै। अथो॑ श॒न्त्वाय॑। अ॒ज॒लो॒मैः
 स॒सृ॑जति। ए॒षा वा अ॒ग्नेः प्रि॒या त॒नूः। यद॒जा। प्रि॒ययै॒वैनं॑ त॒नुवा॒
 स॒सृ॑जति। अथो तेज॑सा। कृ॒ष्णा॒जिन॑स्य॒ लोम॑भिः स॒सृ॑जति।
 य॒ज्ञो वै कृ॑ष्णाजिनम्। य॒ज्ञेनै॒व य॒ज्ञं स॒सृ॑जति॥२०॥

याज्याये न जुहुयादविशद्वेणुः शान्त्यै पङ्क्तिराधसमित्याह हरति दिहन्ति पुराक्रमताविंशत् प्रजायमानानां
 सृजति शन्त्वायाष्टौ च॥ [२]

परि॑श्रिते करोति। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सस्य॑ परि॑गृहीत्यै। न कु॒र्वन्न॒भि
 प्रा॑ण्यात्। यत्कु॒र्वन्न॒भि प्रा॑ण्यात्। प्रा॒णाञ्छु॒चार्प॑येत्। अ॒प॒हाय॑
 प्राणि॑ति। प्रा॒णानां॑ गोपी॒थाय॑। न प्र॑व॒र्ग्यं चाऽऽदि॑त्यं चा॒न्तरे॑यात्।
 यद॑न्तरे॒यात्। दु॒श्च॒र्मा स्या॑त्॥२१॥

तस्मा॒न्नान्त॑राय्यम्। आ॒त्मनो॑ गोपी॒थाय॑। वेणु॑ना करोति।
 तेजो॒ वै वेणुः॑। तेजः॑ प्र॒व॒र्ग्यः। तेज॑सै॒व तेजः॑ स॒मर्ध॑यति। म॒खस्य॑
 शिरो॒ऽसीत्या॑ह। य॒ज्ञो वै म॒खः। तस्यै॒तच्छि॑रः। यत्प्र॑व॒र्ग्यः॥२२॥

तस्मा॑दे॒वमा॑ह। य॒ज्ञस्य॑ प॒दे स्थ॑ इत्या॑ह। य॒ज्ञस्य॑ ह्ये॒ते प॒दे।
 अथो॑ प्रति॑ष्ठित्यै। गा॒य॒त्रेण॑ त्वा छ॒न्दसा॑ करो॒मीत्या॑ह। छ॒न्दो॑भिरे॒वैनं॑
 करोति। त्र्यु॑द्धिं करोति। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒षां लो॒काना॑मा॒प्त्यै।
 छ॒न्दो॑भिः करोति॥२३॥

वी॒र्यं॑ वै छ॒न्दा॑सि। वी॒र्ये॑णै॒वैनं॑ करोति। यजु॑षा॒ बिलं॑ करोति

व्यावृत्त्यै। इयं तं करोति। प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्। इयं तं करोति। यज्ञपुरुषा सम्मितम्। इयं तं करोति। एतावद्वै पुरुषे वीर्यम्। वीर्यसम्मितम्॥२४॥

अपरिमितं करोति। अपरिमितस्यावरुद्धौ। परिग्रीवं करोति धृत्यै। सूर्यस्य हरसा श्रायेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अश्वशकेन धूपयति। प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्राय। वृष्णो अश्वस्य निष्पदसीत्याह। असौ वा आदित्यो वृषाऽश्वः। तस्य छन्दांसि निष्पत्॥२५॥

छन्दोभिरेवैनं धूपयति। अर्चिषं त्वा शोचिषे त्वेत्याह। तेजं एवास्मिन्दधाति। वारुणोऽभीद्धः। मैत्रियोपैति शान्त्यै। सिद्धौ त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्। देवस्त्वा सवितोद्वपत्वित्याह। सवितृप्रसूत एवैनं ब्रह्मणा देवताभिरुद्वपति। अपद्यमानः पृथिव्यामाशा दिश आपृणेत्याह॥२६॥

तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु विभाति। उत्तिष्ठ बृहन्मवोर्ध्वस्तिष्ठ ध्रुवस्त्वमित्याह प्रतिष्ठित्यै। ईश्वरो वा एषोऽन्यो भवितोः। यः प्रवर्ग्यमन्वीक्षते। सूर्यस्य त्वा चक्षुषाऽन्वीक्ष इत्याह। चक्षुषो गोपीथाय। ऋजवे त्वा साधवे त्वा सुक्षित्यै त्वा भूत्यै त्वेत्याह। इयं वा ऋजुः। अन्तरिक्षं साधु। असौ सुक्षितिः॥२७॥

दिशो भूतिः। इमानेवास्मै लोकान्कल्पयति। अथो प्रतिष्ठित्यै।

इदमहममुमांमुष्यायणं विशा पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्यूहामीत्याह।
 विशैवेन पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्यूहति। विशेषेति राजन्यस्य ब्रूयात्।
 विशैवेन पर्यूहति। पशुभिरिति वैश्यस्य। पशुभिरेवेन पर्यूहति।
 असुर्य पात्रमनाच्छृण्णम्॥२८॥

आच्छृणोति। देवत्राकः। अजक्षीरेणाऽऽच्छृणोति। पुरं वा
 एतत्पयः। यदजक्षीरम्। परमेणैवेन पयसाऽऽच्छृणोति। यजुषा
 व्यावृत्यै। छन्दोभिराच्छृणोति। छन्दोभिर्वा एष क्रियते। छन्दोभिरेव
 छन्दाऽस्याच्छृणोति। छन्धि वाचमित्याह। वाचमेवावरुन्धे।
 छन्ध्यूर्जमित्याह। ऊर्जमेवावरुन्धे। छन्धि हविरित्याह।
 हविरेवाकः। देव पुरश्चर सध्यासन्त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्॥२९॥

स्याद्यत्प्रवर्ग्यश्छन्दोभिः करोति वीर्यसम्मितं छन्दांसि निष्पत्पुणेत्याह सुक्षितिरनाच्छृणोच्छन्दाऽस्याच्छृणोत्यष्टौ
 च॥

[३]

ब्रह्मन्प्रचरिष्यामो होतर्धर्ममभिष्टुहीत्याह। एष वा एतर्हि
 बृहस्पतिः। यद्वह्मा। तस्मा एव प्रतिप्रोच्य प्रचरति। आत्मनोऽनात्यै।
 यमाय त्वा मखाय त्वेत्याह। एता वा एतस्य देवताः। ताभिरेवेन
 समर्धयति। मदन्तीभिः प्रोक्षति। तेज एवास्मिन्दधाति॥३०॥

अभिपूर्वं प्रोक्षति। अभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति। त्रिः
 प्रोक्षति। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। होताऽन्वाह।
 रक्षसामपहत्यै। अनवानम्। प्राणानां सन्तत्यै। त्रिष्टुभः
 सतीर्गायत्रीरिवान्वाह॥३१॥

गाय॒त्रो हि प्रा॒णः। प्रा॒णमे॒व यज॑माने दधाति। सन्त॑त॒मन्वा॑ह।
प्रा॒णाना॑म॒न्नाद्य॑स्य॒ सन्त॑त्यै। अथो॒ रक्ष॑साम॒प॒ह॒त्यै। यत्प॑रि॒मिता
अनु॑ब्रूयात्। परि॑मित॒मव॑रुन्धीत। अप॑रि॒मिता॒ अन्वा॑ह।
अप॑रि॒मित॒स्याव॑रुद्धौ। शिरो॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑॥३२॥

यत्प्र॑व॒र्ग्यः। ऊ॒र्ध्व॒ञ्जः। यन्मौ॒ञ्जो वे॒दो भव॑ति। ऊ॒र्जे॒व य॒ज्ञस्य॒
शि॒रः॒ सम॑र्धयति। प्रा॒णा॒हुती॑र्जु॒होति॑। प्रा॒णाने॒व यज॑माने दधाति।
स॒प्त जु॑होति। स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः प्रा॒णाः। प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति।
दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता मध्वा॑ऽन॒क्तित्या॑ह॥३३॥

तेज॑सै॒वैन॑मनक्ति। पृ॒थि॒वीं तप॑स॒स्त्राय॑स्वेति॒ हिर॑ण्य॒मुपा॑स्यति।
अ॒स्या अन॑तिदाहाय। शिरो॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यत्प्र॑व॒र्ग्यः। अ॒ग्निः
सर्वा॑ दे॒वताः॑। प्र॒ल॒वाना॑दी॒प्योपा॑स्यति। दे॒वता॑स्वे॒व य॒ज्ञस्य॒ शि॒रः
प्रति॑दधाति। अप्र॑तिशीर्णा॒ग्रं भव॑ति। ए॒तद्व॑र्हि॒रह्ये॑षः॥३४॥

अ॒र्चि॒र॒सि शो॒चि॒रसी॑त्या॒ह। तेज॑ ए॒वास्मि॑न्ब्र॒ह्मव॑र्च॒सं द॑धाति।
स॒सी॒दस्व॑ म॒हा॒ अ॒सीत्या॑ह। म॒हान् ह्ये॑षः। ब्र॒ह्मवा॑दि॒नो वद॑न्ति।
ए॒ते वाव॑ त ऋ॒त्विजः॑। ये द॑र्शपूर्णमा॒सयोः॑। अथ॑ क॒था होता॑
यज॑मानायाऽऽशि॒षो नाशा॑स्त॒ इति॑। पु॒रस्ता॑दाशीः॒ खलु॑ वा अ॒न्यो
य॒ज्ञः। उ॒परि॑ष्ठादाशीर॒न्यः॥३५॥

अ॒ना॒धृ॒ष्या पु॒रस्ता॑दिति॒ यदे॒तानि॒ यजू॑ऽप्या॒ह। शी॑र्ष॒त
ए॒व य॒ज्ञस्य॒ यज॑मान आ॒शिषो॑ऽव॒रुन्धे॑। आयुः॒ पु॒रस्ता॑दाह।

प्रजां दक्षिणतः। प्राणं पश्चात्। श्रोत्रमुत्तरतः। विधृतिमुपरिष्ठात्।
 प्राणानेवास्मै समीचो दधाति। ईश्वरो वा एष दिशोऽनून्मदितोः।
 यं दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति॥३६॥

मनोरश्वासि भूरिपुत्रेतीमामभिमृशति। इयं वै मनोरश्वा
 भूरिपुत्रा। अस्यामेव प्रतितिष्ठत्यनुन्मादाय। सूपसदा मे भूया
 मा मां हिंसीरित्याहाहिंसायै। चितः स्थ परिचित इत्याह।
 अपचितिमेवास्मिन्दधाति। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। असौ
 खलु वा आदित्यः प्रवर्ग्यः। तस्य मरुतो रश्मयः॥३७॥

स्वाहा मरुद्भिः परिश्रयस्वेत्याह। अमुमेवाऽऽदित्यं
 रश्मिभिः पर्यूहति। तस्मादसावादित्योऽमुष्मिल्लोके रश्मिभिः
 पर्यूढः। तस्माद्राजा विशा पर्यूढः। तस्माद्रामणीः संजातैः पर्यूढः।
 अग्नेः सृष्टस्य यतः। विकङ्कतं भा आच्छत्। यद्विकङ्कताः परिधयो
 भवन्ति। भा एवावरुन्धे। द्वादश भवन्ति॥३८॥

द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरेवावरुन्धे। अस्ति
 त्रयोदशो मास इत्याहुः। यत्रयोदशः परिधिर्भवति। तेनैव
 त्रयोदशं मासमवरुन्धे। अन्तरिक्षस्यान्तर्धिरसीत्याहु व्यावृत्त्यै।
 दिवं तपसस्त्रायस्वेत्युपरिष्ठाद्विरण्यमधि निदधाति। अमुष्या
 अनतिदाहाय। अथो अभ्यामेवैनमुभयतः परिगृह्णाति। अरहन्
 बिभर्षि सायंकानि धन्वेत्याह॥३९॥

स्तौत्येवैनमेतत्। गायत्रमसि त्रैष्टुभमसि जागृतमसीति
धुवित्राण्यादत्ते। छन्दोभिरेवैनान्यादत्ते। मधु मध्विति धूनीति।
प्राणो वै मधु। प्राणमेव यजमाने दधाति। त्रिः परिर्यन्ति। त्रिवृद्धि
प्राणः। त्रिः परिर्यन्ति। त्र्यावृद्धि यज्ञः॥४०॥

अथो रक्षसामपहत्यै। त्रिः पुनः परिर्यन्ति। षट्थसम्पद्यन्ते।
षड्वा ऋतवः। ऋतुष्वेव प्रतितिष्ठन्ति। यो वै घर्मस्य प्रियां
तनुवमाक्रामति। दुश्कर्मा वै स भवति। एष ह वा अस्य प्रियां
तनुवमाक्रामति। यन्त्रिः परीत्य चतुर्थं पर्येति। एतां ह वा
अस्योग्रदेवो राजनिराचक्राम॥४१॥

ततो वै स दुश्कर्माऽभवत्। तस्मात्त्रिः परीत्य न चतुर्थं
परीयात्। आत्मनो गोपीथाय। प्राणा वै धुवित्राणि। अव्यतिषङ्गं
धून्वन्ति। प्राणानामव्यतिषङ्गाय कृत्यै। विनिषद्य धून्वन्ति। दिक्ष्वेव
प्रतितिष्ठन्ति। ऊर्ध्वं धून्वन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समंष्ट्यै। सर्वतो
धून्वन्ति। तस्मादयं सर्वतः पवते॥४२॥

दधातीवान्वाह यज्ञस्याहैष उपरिष्ठादाशीरन्यो व्यास्थापर्यन्ति रश्मयो भवन्ति धन्वेत्याह यज्ञश्चक्राम समंष्ट्यै
द्वे च॥

[४]

अग्निष्ठा वसुभिः पुरस्ताद्रोचयतु गायत्रेण छन्दसेत्याह।
अग्निरेवैनं वसुभिः पुरस्ताद्रोचयति गायत्रेण छन्दसा। स
मा रुचितो रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। इन्द्रस्त्वा
रुद्रेर्दक्षिणतो रोचयतु त्रैष्टुभेन छन्दसेत्याह। इन्द्र एवैनं

रुद्रैर्दक्षिणतो रोचयति त्रैष्टुभेन छन्दसा। स मां रुचितो
 रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। वरुणस्त्वाऽऽदित्यैः
 पश्चाद्रोचयतु जागतेन छन्दसेत्याह। वरुण एवैनमादित्यैः
 पश्चाद्रोचयति जागतेन छन्दसा॥४३॥

स मां रुचितो रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते।
 द्युतानस्त्वां मारुतो मरुद्भिरुत्तरतो रोचयत्वानुष्टुभेन छन्दसेत्याह।
 द्युतान एवैनं मारुतो मरुद्भिरुत्तरतो रोचयत्वानुष्टुभेन छन्दसा। स
 मां रुचितो रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। बृहस्पतिस्त्वा
 विश्वेर्देवैरुपरिष्ठाद्रोचयतु पाङ्केन छन्दसेत्याह। बृहस्पतिरेवैनं
 विश्वेर्देवैरुपरिष्ठाद्रोचयति पाङ्केन छन्दसा। स मां रुचितो
 रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते॥४४॥

रोचितस्त्वं देव घर्म देवेष्वसीत्याह। रोचितो ह्येष
 देवेषु। रोचिषीयाहं मनुष्येष्वित्याह। रोचत एवेष मनुष्येषु।
 सम्राड्वर्म रुचितस्त्वं देवेष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यसीत्याह।
 रुचितो ह्येष देवेष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी। रुचितोऽहं
 मनुष्येष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भूयासमित्याह। रुचित
 एवेष मनुष्येष्वायुष्माऽस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति। रुगंसि
 रुचं मयि धेहि मयि रुगित्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते।
 तं यदेतैर्यजुर्भिररोचयित्वा। रुचितो घर्म इति प्रब्रूयात्।

अरोचुकोऽध्वर्युः स्यात्। अरोचुको यजमानः। अथ यदेनमेतैर्यजुर्भी
रोचयित्वा। रुचितो घर्म इति प्राह। रोचुकोऽध्वर्युर्भवति। रोचुको
यजमानः॥४५॥

पश्चाद्रोचयति जागतेन छन्दसा पाङ्केन छन्दसा स मां रुचितो रोचयेत्याहाशिपमेवैतामाशांस्ते शास्तेऽष्टौ
च॥

[५]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। ग्रीवा उपसदः।
पुरस्तादुपसदा प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति। ग्रीवास्वेव यज्ञस्य शिरः
प्रतिदधाति। त्रिः प्रवृणक्ति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्यो
यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। षट्थसम्पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः॥४६॥

ऋतुभ्य एव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। द्वादशकृत्वः प्रवृणक्ति।
द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरादेव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे।
चतुर्विंशतिः सम्पद्यन्ते। चतुर्विंशतिरर्धमासाः। अर्धमासेभ्य एव
यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। अथो खलु। सकृदेव प्रवृज्यः। एकं हि
शिरः॥४७॥

अग्निष्टोमे प्रवृणक्ति। एतावान् वै यज्ञः। यावानग्निष्टोमः।
यावानेव यज्ञः। तस्य शिरः प्रतिदधाति। नोक्थ्ये प्रवृज्यात्। प्रजा
वै पशव उक्थानि। यदुक्थ्ये प्रवृज्यात्। प्रजां पशूनस्य निर्दहेत्।
विश्वजिति सर्वपृष्ठे प्रवृणक्ति॥४८॥

पृष्ठानि वा अच्युतं च्यावयन्ति। पृष्ठैरेवास्मा अच्युतं
च्यावयित्वाऽवरुन्धे। अपश्यं गोपामित्याह। प्राणो वै गोपाः।

प्राणमेव प्रजासु वियातयति। अपश्यं गोपामित्याह। असौ वा
आदित्यो गोपाः। स हीमाः प्रजा गोपायति। तमेव प्रजानां
गोप्तां कुरुते। अनिपद्यमानमित्याह॥४९॥

न ह्येष निपद्यते। आ च परां च पृथिभिश्चरन्तमित्याह। आ
च ह्येष परां च पृथिभिश्चरति। स सध्रीचीः स विषूचीर्वसान्
इत्याह। सध्रीचीश्च ह्येष विषूचीश्च वसानः प्रजा अभि विपश्यति।
आवरीवर्ति भुवनेष्वन्तरित्याह। आ ह्येष वरीवर्ति भुवनेष्वन्तः। अत्र
प्रावीर्मधु माध्वीभ्यां मधु माधूचीभ्यामित्याह। वासन्तिकावेवास्मां
ऋतू कल्पयति। समग्निरग्निनां गतेत्याह॥५०॥

ग्रेष्मावेवास्मां ऋतू कल्पयति। समग्निरग्निनां गतेत्याह।
अग्निर्ह्यैषोऽग्निनां सङ्गच्छते। स्वाहा समग्निस्तपसा गतेत्याह।
पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभिगृणाति। धर्ता दिवो विभासि रजंसः
पृथिव्या इत्याह। शारदावेवास्मां ऋतू कल्पयति॥५१॥

दिवि देवेषु होत्रा यच्छेत्याह। होत्राभिरेवेमाँल्लोकान्त्सन्द-
धाति। विश्वासां भुवां पतु इत्याह। हैमन्तिकावेवास्मां ऋतू
कल्पयति। देवश्रूस्त्वं देव घर्म देवान्पाहीत्याह। शैशिरावेवास्मां
ऋतू कल्पयति। तपोजां वाचमस्मे नियच्छ देवायुवमित्याह। या
वै मेध्या वाक्। सा तपोजाः। तामेवावरुन्धे॥५२॥

गर्भो देवानामित्याह। गर्भो ह्येष देवानाम्। पिता

मंतीनामित्याह। प्रजा वै मृतयः। तासामेष एव पिता।
यत्प्रवर्ग्यः। तस्मादेवमाह। पतिः प्रजानामित्याह। पतिर्ह्येष
प्रजानाम्। मतिः कवीनामित्याह॥५३॥

मतिर्ह्येष कवीनाम्। सं देवो देवेन सवित्रा यतिष्ठ सः
सूर्येणारुक्तेत्याह। अमुं चैवाऽऽदित्यं प्रवर्ग्यं च सः शास्ति।
आयुर्दास्त्वमस्मभ्यं घर्म वर्चोदा असीत्याह। आशिषमेवैतामा
शास्ते। पिता नोऽसि पिता नो बोधेत्याह। बोधयत्येवैनम्। न वै
तेऽवकाशा भवन्ति। पत्न्यै दशमः। नव वै पुरुषे प्राणाः॥५४॥

नाभिर्दशमी। प्राणानेव यजमाने दधाति। अथो दशाक्षरा
विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे। यज्ञस्य
शिरोऽच्छिद्यत। तद्देवा होत्राभिः प्रत्यदधुः। ऋत्विजोऽवेक्षन्ते।
एता वै होत्राः। होत्राभिरेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति॥५५॥

रुचितमवेक्षन्ते। रुचिताद्वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। प्रजानां
सृष्ट्यै। रुचितमवेक्षन्ते। रुचिताद्वै पर्जन्यो वर्षति। वर्षुः पर्जन्यो
भवति। सं प्रजा एधन्ते। रुचितमवेक्षन्ते। रुचितं वै ब्रह्मवर्चसम्।
ब्रह्मवर्चसिनो भवन्ति॥५६॥

अधीयन्तोऽवेक्षन्ते। सर्वमायुर्यन्ति। न पत्यवेक्षेत।
यत्पत्यवेक्षेत। प्रजायेत। प्रजां त्वस्यै निर्दहेत्। यन्नावेक्षेत।
न प्रजायेत। नास्यै प्रजां निर्दहेत्। तिरस्कृत्य यजुर्वाचयति।

प्रजायते। नास्यै॑ प्रजां निर्दहति। त्वष्टी॑मती ते सपेयेत्याह।
सपा॒द्धि प्रजाः प्रजाय॑न्ते॥५७॥

ऋतवो॑ हि शिरः॑ सर्वपृष्ठे॑ प्रवृणु॑त्तन्निपद्यमानमित्याह गतेत्याह शार्दावेवास्मां ऋतू॑ कल्पयति रुन्धे॑
कवी॒नामित्याह प्रा॒णाः प्रति॑दधाति भवन्ति वाचयति च॒त्वारि॑ च॥_____ [६]

देवस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑सव इति॑ रश॒नामा॑दत्ते॒ प्रसू॑त्यै।
अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्याह। अ॒श्विनौ॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू आस्ता॑म्।
पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्यामित्या॑ह यत्यै॑। आ॒ददे॑ऽदित्यै॑ रा॒स्नाऽसी॑त्याह
यजु॑ष्कृत्यै। इ॒ड ए॒ह्यदि॑त ए॒हि सर॑स्व॒त्येही॑त्याह। ए॒तानि॑ वा अ॒स्यै
दे॒वना॑मानि॑। दे॒वना॑मैरे॒वैना॑माह्वयति। असा॒वेह्यसा॒वेह्यसा॒वेही॑त्याह।
ए॒तानि॑ वा अ॒स्यै मनु॑ष्यना॒मानि॑॥५८॥

मनु॑ष्यना॒मैरे॒वैना॑माह्वयति। षट्थ॑सम्पद्यन्ते। षड्वा॑ ऋतवः।
ऋ॒तुभिरे॒वैना॑माह्वयति। अ॒दित्या॑ उ॒ष्णीष॑मसीत्याह। य॒थाय॑जुरे॒वै-
तत्। वा॒युर॑स्यै॒ड इत्या॑ह। वा॒युदे॒वत्यो॑ वै व॒त्सः। पू॒षा
त्वो॒पाव॑सृज॒त्वित्या॑ह। पौ॒ष्णा वै दे॒वत॑या प॒शवः॑॥५९॥

स्वयै॒वैन॑ दे॒वत॑यो॒पाव॑सृजति। अ॒श्विभ्या॑ प्रदा॑पयेत्याह।
अ॒श्विनौ॑ वै दे॒वाना॑ भिष॒जौ। ताभ्या॑मे॒वास्मै॑ भेष॒जं क॑रोति। यस्ते
स्तनः॑ शश॒य इत्या॑ह। स्तौत्ये॒वैन॑म्। उ॒स्रं घ॑र्म॒ः शि॒ःषो॒स्रं घ॑र्म
पा॒हि घ॑र्माय॑ शि॒ःषेत्या॑ह। यथा॑ ब्रूयाद॒मुष्मै॑ दे॒हीति॑। ता॒दृगे॒व तत्।
बृ॒हस्प॑ति॒स्त्वोप॑ सीद॒त्वित्या॑ह॥६०॥

ब्रह्म॑ वै दे॒वानां॑ बृ॒हस्प॑तिः। ब्रह्म॑णै॒वैना॑मुप॑सीदति। दान॑वः

स्थ॒ पेर॑व॒ इत्या॑ह। मे॒ध्या॑ने॒वैन॑न्करोति। वि॒ष्व॒ग्वृ॒तो लो॑हि॒तेने॒त्याह॑
 व्यावृ॑त्त्यै। अ॒श्विभ्या॑ पि॒न्वस्व॒ सर॑स्वत्यै पि॒न्वस्व॒ पू॒ष्णे पि॑न्वस्व
 बृह॑स्पतये पि॒न्वस्वे॒त्याह॑। ए॒ताभ्यो॒ ह्येषा॑ दे॒वता॑भ्यः पि॒न्वते॑। इन्द्रा॑य
 पि॒न्वस्वेन्द्रा॑य पि॒न्वस्वे॒त्याह॑। इन्द्र॑मे॒व भा॑ग॒धेये॑न् सम॑र्धयति।
 द्वि॒रिन्द्रा॑येत्या॑ह॥६१॥

तस्मा॑दिन्द्रो॑ दे॒वता॑नां भूयिष्ठ॒भाक्त॑मः। गा॒य॒त्रोऽसि॑ त्रैष्टु॒भोऽसि॑
 जा॒ग॒तम॒सीति॑ श॒फोप॑य॒माना॑दत्ते। छ॒न्दो॑भिरे॒वैना॑नादत्ते। स॒होर्जो॑
 भा॒गेनो॑प॒मेही॒त्याह॑। ऊ॒र्ज ए॒वैन॑ भा॒गम॑कः। अ॒श्विनौ॒ वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑
 शि॒रः प्र॑ति॒दध॑तावब्रूताम्। आ॒वाभ्या॑मे॒व पूर्वा॑भ्यां वष॑ट्क्रियाता
 इति॑। इन्द्रा॑श्विना मधु॑नः सा॒र॒घस्ये॒त्याह॑। अ॒श्विभ्या॑मे॒व पूर्वा॑भ्यां
 वष॑ट्करोति। अथो॑ अ॒श्विना॑वे॒व भा॑ग॒धेये॑न् सम॑र्धयति॥६२॥

घ॒र्म पा॑त वसवो॒ यज॑ता॒ वडि॒त्याह॑। वसू॑ने॒व भा॑ग॒धेये॑न्
 सम॑र्धयति। यद्व॑षट्कुर्यात्। या॒तया॑मा॒ऽस्य॑ वष॑ट्कारः स्या॑त्। यन्न
 व॑षट्कुर्यात्। रक्षा॑सि॒ य॒ज्ञः ह॑न्युः। वडि॒त्याह॑। प॒रोक्ष॑मे॒व
 वष॑ट्करोति। नास्य॑ या॒तया॑मा वष॑ट्कारो भव॑ति। न य॒ज्ञः रक्षा॑सि
 घ्न॑न्ति॥६३॥

स्वाहा॑ त्वा॒ सूर्य॑स्य र॒श्मये॑ वृष्टि॒वन॑ये जुहोमीत्या॑ह। यो
 वा अ॑स्य॒ पु॒ण्यो र॒श्मिः। स वृष्टि॒वनिः॑। तस्मा॑ ए॒वैन॑ जुहोति।
 मधु॑ ह॒विर॒सीत्या॑ह। स्व॒दय॑त्ये॒वैन॑म्। सूर्य॑स्य॒ तप॑स्त॒पेत्या॑ह।

यथायजुरेवैतत्। द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परिगृह्णामीत्याह।
 द्यावापृथिवीभ्यामेवैनं परिगृह्णाति॥६४॥

अन्तरिक्षेण त्वोपयच्छामीत्याह। अन्तरिक्षेणैवैनमुपयच्छति।
 न वा एतं मनुष्यो भर्तुमरहति। देवानां त्वा पितॄणामनुमतो
 भर्तुः शक्यमित्याह। देवैरेवैनं पितृभिरनुमत आदत्ते। वि वा
 एनमेतदर्धयन्ति। यत्पश्चात्प्रवृज्यं पुरो जुह्वति। तेजोऽसि
 तेजोऽनु प्रेहीत्याह। तेजं एवास्मिन्दधाति। दिविस्पृङ्गा
 मां हिंसीरन्तरिक्षस्पृङ्गा मां हिंसीः पृथिविस्पृङ्गा मां
 हिंसीरित्याहाहिंसायै॥६५॥

सुवरसि सुवर्मे यच्छ दिवं यच्छ दिवो मां पाहीत्याह।
 आशिषमेवैतामा शांस्ते। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। आत्मा
 वायुः। उद्यत्यं वातनामान्याह। आत्मन्नेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति।
 अनवानम्। प्राणानां सन्तत्यै। पश्चाह॥६६॥

पाङ्क्तो यज्ञः। यावानेव यज्ञः। तस्य शिरः प्रतिदधाति। अग्नये
 त्वा वसुमते स्वाहेत्याह। असौ वा आदित्योऽग्निर्वसुमान्। तस्मां
 एवैनं जुहोति। सोमाय त्वा रुद्रवते स्वाहेत्याह। चन्द्रमा वै
 सोमो रुद्रवान्। तस्मां एवैनं जुहोति। वरुणाय त्वाऽऽदित्यवते
 स्वाहेत्याह॥६७॥

अप्सु वै वरुण आदित्यवान्। तस्मां एवैनं जुहोति। बृहस्पतये

त्वा विश्वदैव्यावते स्वाहेत्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवैनं जुहोति। सवित्रे त्वंभुमते विभुमते प्रभुमते वाजं वते स्वाहेत्याह। संवत्सरो वै सवितर्भुमान् विभुमान्प्रभुमान् वाजंवान्। तस्मा एवैनं जुहोति। यमाय त्वाऽङ्गिरस्वते पितृमते स्वाहेत्याह। प्राणो वै यमोऽङ्गिरस्वान्पितृमान्॥६८॥

तस्मा एवैनं जुहोति। एताभ्य एवैनं देवताभ्यो जुहोति। दश सम्पद्यन्ते। दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे। रौहिणाभ्यां वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्। तद्रौहिणयो रौहिणत्वम्। यद्रौहिणौ भवतः। रौहिणाभ्यामेव तद्यजमानः सुवर्गं लोकमेति। अहर्ज्योतिः केतुना जुषताः सुज्योतिर्ज्योतिषाः स्वाहा रात्रिर्ज्योतिः केतुना जुषताः सुज्योतिर्ज्योतिषाः स्वाहेत्याह। आदित्यमेव तदमुष्मिल्लोकेऽहो पुरस्ताद्वाधार। रात्रिया अवस्तात्। तस्मादसावादित्योऽमुष्मिल्लोकेऽहोरात्राभ्यां धृतः॥६९॥

मनुष्यनामानि पशवः सीदत्वित्याहेन्द्रायेत्याहार्धयति घ्नन्ति गृह्णात्यहिंसायै पश्चाद्वादित्यवन्ते स्वाहेत्याह पितृमानेति चत्वारि च॥

[७]

विश्वा आशां दक्षिणसदित्याह। विश्वानेव देवान्प्रीणाति। अथो दुरिष्ठ्या एवैनं पाति। विश्वां देवानंयाडिहेत्याह। विश्वानेव देवान्भागधेयेन समर्धयति। स्वाहाकृतस्य घर्मस्य मधोः पिबतमश्विनेत्याह। अश्विनावेव भागधेयेन समर्धयति। स्वाहाऽग्नये यज्ञियाय शं यजुर्भिरित्याह। अभ्येवैनं धारयति। अथो

हविरेवाकः ॥ ७० ॥

अश्विना घर्मं पात॑ ॥ हार्दिवा॒नमहर्दिवाभि॑रू॒तिभि॒रित्या॑ह ।
अश्विना॑वेव भा॒गधेये॑न॒ सम॑र्धयति । अनु॑ वां द्यावा॑पृथि॒वी
म॑साता॒मित्या॒हानु॑मत्यै । स्वाहेन्द्रा॑य स्वाहेन्द्रा॒वडित्या॑ह ।
इन्द्रा॑य हि पुरो हूयते॑ । आ॒श्राव्या॑ह घर्म॑स्य य॒जेति॑ ।
वष॑ट्कृते जुहोति । रक्ष॑साम॒प॑हत्यै । अनु॑यजति स्व॒गाकृत्यै॑ ।
घर्म॑मपातमश्विनेत्या॑ह ॥ ७१ ॥

पूर्वमेवोदितम् । उत्तरेणाभिगृणाति । अनु॑ वां द्यावा॑पृथि॒वी
अ॑मसाता॒मित्या॒हानु॑मत्यै । तं प्रा॒व्यं यथा॑वण्णमो॑ दि॒वे नमः॑
पृथि॒व्या इत्या॑ह । यथा॑यजुरे॒वैतत् । दि॒विधा॑ इ॒मं य॒ज्ञं य॒ज्ञमि॒मं
दि॒विधा॑ इत्या॑ह । सुव॑र्गमे॒वैनं॑ लो॒कं ग॑मयति । दि॒वं गच्छा॑न्तरि॒क्षं
गच्छ॑ पृथि॒वीं गच्छे॑त्या॑ह । ए॒ष्वे॒वैनं॑ लो॒केषु॑ प्रति॒ष्ठाप॑यति । पञ्च
प्र॒दिशो॑ गच्छे॑त्या॑ह ॥ ७२ ॥

दिक्ष्वे॒वैनं॑ प्रति॒ष्ठाप॑यति । दे॒वान्धर्म॑पान्गच्छ॑ पि॒तृन्धर्म॑पान्गच्छे॒-
त्या॑ह । उ॒भये॑ष्वे॒वैनं॑ प्रति॒ष्ठाप॑यति । यत्पि॒न्व॑ते । वर्षु॑कः पर्जन्यो॑
भवति । तस्मा॑त्पि॒न्व॑मानः पु॒ण्यः । यत्प्रा॑ङ्पि॒न्व॑ते । तद्दे॒वाना॑म् ।
यद्दक्षि॑णा । तत्पि॒तृणा॑म् ॥ ७३ ॥

यत्प्रत्यक् । तन्मनुष्याणाम् । यदुदङ् । तद्रुद्राणाम् । प्राश्चमुदञ्चं
पिन्वयति । दे॒व॒त्राकः॑ । अथो॒ खलु॑ । सर्वा॑ अनु॒ दिशः॑ पिन्वयति ।

सर्वा दिशः समेधन्ते। अन्तःपरिधिं पिन्वयति॥७४॥

तेजसोऽस्कन्दाय। इषे पीपिह्यूर्जे पीपिहीत्याह। इषमेवोर्जं यजमाने दधाति। यजमानाय पीपिहीत्याह। यजमानायैवैता-
माशिषमा शास्ते। मह्यं ज्यैष्ठ्याय पीपिहीत्याह। आत्मनं
एवैतामाशिषमा शास्ते। त्विष्यै त्वा द्युम्नाय त्वेन्द्रियाय त्वा भूत्यै
त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्। धर्मासि सुधर्मा मे न्यस्मे ब्रह्माणि
धारयेत्याह॥७५॥

ब्रह्मन्नेवैनं प्रतिष्ठापयति। नेत्वा वातः स्कन्दयादिति
यद्यभिचरेत्। अमुष्यं त्वा प्राणे सादयाम्यमुनां सह निरर्थं गच्छेति
ब्रूयाद्यं द्विष्यात्। यमेव द्वेष्टि। तेनैनं सह निरर्थं गमयति। पूष्णे
शरसे स्वाहेत्याह। या एव देवता हुतभागाः। ताभ्यं एवैनं जुहोति।
ग्रावभ्यः स्वाहेत्याह। या एवान्तरिक्षे वाचः॥७६॥

ताभ्यं एवैनं जुहोति। प्रतिरेभ्यः स्वाहेत्याह। प्राणा वै देवाः
प्रतिराः। तेभ्यं एवैनं जुहोति। द्यावापृथिवीभ्यां स्वाहेत्याह।
द्यावापृथिवीभ्यामेवैनं जुहोति। पितृभ्यो घर्मपेभ्यः स्वाहेत्याह। ये
वै यज्वानः। ते पितरौ घर्मपाः। तेभ्यं एवैनं जुहोति॥७७॥

रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहेत्याह। रुद्रमेव भागधेयेन समर्धयति।
सर्वतः समनक्ति। सर्वत एव रुद्रं निरवदयते। उदश्च निरस्यति।
एषा वै रुद्रस्य दिक्। स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते। अप

उपस्पृशति मेध्यत्वाय। नान्वीक्षेत। यदन्वीक्षेत॥७८॥

चक्षुरस्य प्रमायुकः स्यात्। तस्मान्नान्वीक्ष्यः। अपीपरो
माऽहो रात्रियै मा पाह्येषा ते अग्ने समित्तया समिध्यस्वायुर्मे
दा वर्चसा माऽऽञ्जीरित्याह। आयुरेवास्मिन्वर्चो दधाति।
अपीपरो मा रात्रिया अहो मा पाह्येषा ते अग्ने समित्तया
समिध्यस्वाऽऽयुर्मे दा वर्चसा माऽऽञ्जीरित्याह। आयुरेवास्मिन्वर्चो
दधाति। अग्निज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहा सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः
सूर्यः स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति।
होतव्यमग्निहोत्रा(३)न्न होतव्या(३)मिति॥७९॥

यद्यजुषा जुहुयात्। अयथापूर्वमाहुती जुहुयात्। यन्न जुहुयात्।
अग्निः पराभवेत्। भूः स्वाहेत्येव होतव्यम्। यथापूर्वमाहुती जुहोति।
नाग्निः पराभवति। हुतः हविर्मधु हविरित्याह। स्वदयत्येवैनम्।
इन्द्रतमेऽग्नावित्याह॥८०॥

प्राणो वा इन्द्रतमोऽग्निः। प्राण एवैनमिन्द्रतमेऽग्नौ जुहोति।
पिता नोऽसि मा मा हिंसीरित्याहाहिंसायै। अश्याम ते
देव घर्म मधुमतो वाजंवतः पितुमत इत्याह। आशिषमेवैतामा
शास्ते। स्वधाविनोऽशीमहि त्वा मा मा हिंसीरित्याहाहिंसायै।
तेजसा वा एते व्यृध्यन्ते। ये प्रवर्ग्येण चरन्ति। प्राश्नन्ति। तेजं
एवात्मन्दधते॥८१॥

संवत्सरं न मा॒ऽसमं॑श्जीयात्। न रामामुपेयात्। न मृन्मयेन
 पिबेत्। नास्य॑ रा॒म उच्छि॑ष्टं पिबेत्। तेज ए॒व तत्स॑ऽश्यति।
 दे॒वा॒सुराः संय॑न्ता आसन्। ते दे॒वा वि॑ज॒यमु॑प॒यन्तः॑। वि॒भ्राजि॑ सौ॒र्ये
 ब्रह्म॑सन्त्य॑दधत्। यत्किं च॑ दि॒वाकी॑र्त्यम्। तदे॒तेनै॒व व्र॑तेना॑गोपायत्।
 तस्मा॑दे॒तद्व्र॑तं चा॒र्यम्। तेज॑सो गोपी॒थाय॑। तस्मा॑दे॒तानि॒ यजू॑ऽषि
 वि॒भ्राजः॑ सौ॒र्यस्ये॑त्याहुः। स्वाहा॑ त्वा॒ सूर्य॑स्य र॒श्मिभ्य॑ इति प्रा॒तः
 स॑ऽसा॒दय॑ति। स्वाहा॑ त्वा॒ नक्ष॑त्रेभ्य॑ इति सा॒यम्। ए॒ता वा ए॒तस्य॑
 दे॒वताः॑। ताभि॑रे॒वेन॑ऽसमं॑र्धयति॥८२॥

अ॒कुर॑श्चिनेत्या॒ह प्र॑दिशो॑ गच्छेत्या॒ह पि॒तृणा॑मन्तःप॒रिधि॑ पि॒न्वय॑ति धा॒रये॑त्या॒ह वाचो॑ घ॒र्मपा॑स्तेभ्यं ए॒वेन॑
 जुहो॑त्यन्वीक्षे॒त हो॑त॒व्या(३)मि॒त्यग्ना॑वित्या॒ह दध॑तेऽगोपाय॒त्स च॥ [८]

घ॒र्म या ते॑ दि॒वि शु॒गिति॑ ति॒स्र आहु॑तीर्जुहोति।
 छ॒न्दोभि॑रे॒वास्यै॒भ्यो लो॒केभ्यः॑ शु॒चम॑व॑ यजते। इ॒यत्य॑ग्रै॑
 जुहोति। अथे॒यत्यथे॑यति। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। अनु॑ नो॒ऽद्यानु॑-
 मति॑रित्या॒हानु॑मत्यै। दि॒वस्त्वा॑ पर॒स्पाया॑ इत्या॒ह। दि॒व
 ए॒वेमाँल्लो॒कान्दा॑धार। ब्रह्म॑णस्त्वा पर॒स्पाया॑ इत्या॒ह॥८३॥

ए॒ष्वेव॑ लो॒केषु॑ प्र॒जा दा॑धार। प्रा॒णस्य॑ त्वा पर॒स्पाया॑ इत्या॒ह।
 प्र॒जास्वे॒व प्रा॒णान्दा॑धार। शिरो॑ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॑। यत्प्र॑व॒र्ग्यः। अ॒सौ
 खलु॑ वा आ॒दित्यः॑ प्र॑व॒र्ग्यः। तं यद्दक्षि॑णा प्र॒त्यश्च॑मुद॑श्चमुद्वा॒सये॑त्।
 जिह्मं॑ य॒ज्ञस्य॑ शिरो॑ हरेत्। प्राश्च॑मुद्वा॒सय॑ति। पु॒रस्ता॑दे॒व य॒ज्ञस्य॑
 शि॒रः प्र॑ति॑दधाति॥८४॥

प्राञ्चमुद्वासयति। तस्मादसावादित्यः पुरस्तादुदेति। शफोपय-
मान्ध्वित्राणि धृष्टी इत्यन्ववहरन्ति। सात्मानमेवैनं सतनुं करोति।
सात्माऽमुष्मिल्लोके भवति। य एवं वेद। औदुम्बराणि भवन्ति।
ऊर्वा उदुम्बरः। ऊर्जमेवावरुन्धे। वर्त्मना वा अन्वित्य॥८५॥

यज्ञं रक्षांसि जिघांसन्ति। साम्नां प्रस्तोताऽन्ववैति। साम-
वै रक्षोहा। रक्षसामपंहत्यै। त्रिर्निधनमुपैति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य-
एव लोकेभ्यो रक्षांस्यपंहन्ति। पुरुषः पुरुषो निधनमुपैति। पुरुषः
पुरुषो हि रक्षस्वी। रक्षसामपंहत्यै॥८६॥

यत्पृथिव्यामुद्वासयेत्। पृथिवीं शुचाऽर्पयेत्। यदप्सु। अपः
शुचारपयेत्। यदोषधीषु। ओषधीः शुचाऽर्पयेत्। यद्वनस्पतिषु।
वनस्पतींश्छुचारपयेत्। हिरण्यं निधायोद्वासयति। अमृतं वै
हिरण्यम्॥८७॥

अमृतं एवैनं प्रतिष्ठापयति। वल्गुरसि शं युधाया-
इति त्रिः परिषिञ्चन्पर्येति। त्रिवृद्धा अग्निः। यावानेवाग्निः।
तस्य शुचं शमयति। त्रिः पुनः पर्येति। षट्सम्पद्यन्ते।
षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवास्य शुचं शमयति। चतुः
स्रक्तिर्नाभिर्ऋतस्येत्याह॥८८॥

इयं वा ऋतम्। तस्या एष एव नाभिः। यत्प्रवर्ग्यः।

तस्मादेवमाह। सद्यो विश्वायुरित्याह। सद्यो हीयम्। अप द्वेषो
 अप ह्वर इत्याह भ्रातृव्यापनुत्यै। घर्मेतत्तेऽन्नमेतत्पुरीषमिति दध्ना
 मधुमिश्रेण पूरयति। ऊर्वा अन्नाद्यं दधि। ऊर्जैवैनमन्नाद्येन
 समर्धयति॥८९॥

अनंशनायुको भवति। य एवं वेद। रन्तिर्नामांसि दिव्यो
 गन्धर्व इत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं रन्ति बन्धुतां व्याचष्टे।
 समहमायुषा सं प्राणेनेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। व्यसौ
 योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह। अभिचार एवास्यैषः।
 अचिंक्रदद्वषा हरिरित्याह। वृषा ह्येषः॥९०॥

वृषा हरिः। महान्मित्रो न दर्शत इत्याह। स्तौत्येवैनमेतत्।
 चिदंसि समुद्रयोनिरित्याह। स्वामेवैनं योनिं गमयति। नमस्ते
 अस्तु मा मा हिंसीरित्याहाहिंसायै। विश्वावसुः सोम
 गन्धर्वमित्याह। यदेवास्य क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति। तदेवास्यैतेना
 प्याययति। विश्वावसुरभि तन्नो गृणात्वित्याह॥९१॥

पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभि गृणाति। धियो हिन्वानो धिय इन्नो
 अव्यादित्याह। ऋतूनेवासमै कल्पयति। प्राऽऽसां गन्धर्वो अमृतानि
 वोचदित्याह। प्राणा वा अमृताः। प्राणानेवासमै कल्पयति। एतत्त्वं
 देव घर्म देवो देवानुपांगा इत्याह। देवो ह्येष सं देवानुपैति। इदमहं
 मनुष्यो मनुष्यानित्याह॥९२॥

मनुष्यो हि। एष सम्मनुष्यानुपैति। ईश्वरो वै प्रवर्ग्यमुद्वासयन्।
 प्रजां पशून्सोमपीथमनुद्वासः सोमं पीथानुमेहि। सह प्रजयां
 सह रायस्पोषेणेत्याह। प्रजामेव पशून्सोमपीथमात्मन्धत्ते।
 सुमित्रा न आप ओषधयः सन्वित्याह। आशिषमेवैतामा
 शास्ते। दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म
 इत्याह। अभिचार एवास्येषः। प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते। यः
 प्रवर्ग्यमुद्वासयति। उदुत्यं चित्रमिति सौरीभ्यामृग्भ्यां पुनरेत्य
 गार्हपत्ये जुहोति। अयं वै लोको गार्हपत्यः। अस्मिन्नेव लोके
 प्रतितिष्ठति। असौ खलु वा आदित्यः सुवर्गो लोकः। यत्सौरी
 भवतः। तेनैव सुवर्गाल्लोकान्नैति॥१३॥

ब्रह्मणस्त्वा परस्मादा इत्याह दधात्यन्वित्यं रक्षस्वी रक्षसामपहत्ये वै हिरण्यमाहार्धयति ह्येष गृणात्वित्याह
 मनुष्यानित्याहास्यैषोऽष्टौ च॥ [१]

प्रजापतिं वै देवाः शुक्रं पयोऽदुहन्। तदेभ्यो न व्यभवत्।
 तदग्निर्व्यकरोत्। तानि शुक्रियाणि सामान्यभवन्। तेषां यो
 रसोऽत्यक्षरत्। तानि शुक्रयजूंष्यभवन्। शुक्रियाणां वा एतानि
 शुक्रियाणि। सामपयसं वा एतयोरन्यत्। देवानामन्यत्पयः। यद्भोः
 पयः॥१४॥

तत्साम्नः पयः। यदजायै पयः। तद्देवानां पयः।
 तस्माद्यत्रैतैर्यजुर्भिश्चरन्ति। तत्पयसा चरन्ति। प्रजापतिमेव
 तत्पयसाऽन्नाद्येन समर्धयन्ति। एष ह त्वे साक्षात्प्रवर्ग्यं भक्षयति।

यस्यैवं विदुषः प्रवर्ग्यः प्रवृज्यते। उत्तरवेद्यामुद्वासयेत्तेजस्कामस्य।
तेजो वा उत्तरवेदिः॥१५॥

तेजः प्रवर्ग्यः। तेजसैव तेजः समर्थयति। उत्तरवेद्यामुद्वासये-
दन्नकामस्य। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। मुखमुत्तरवेदिः।
शीर्ष्णैव मुखं सन्दधात्यन्नाद्याय। अन्नाद एव भवति। यत्र खलु
वा एतमुद्वासितं वयांसि पर्यासते। परि वै तां समां प्रजा
वयांस्यसते॥१६॥

तस्मादुत्तरवेद्यामेवोद्वासयेत्। प्रजानां गोपीथाय। पुरो वा
पश्चाद्वोद्वासयेत्। पुरस्ताद्वा एतज्ज्योतिरुदैति। तत्पश्चान्निम्रोचति।
स्वामेवैनं योनिमनूद्वासयति। अपां मध्य उद्वासयेत्। अपां
वा एतन्मध्याज्ज्योतिरजायत। ज्योतिः प्रवर्ग्यः। स्वयैवैनं योनौ
प्रतिष्ठापयति॥१७॥

यं द्विष्यात्। यत्र स स्यात्। तस्यां दिश्युद्वासयेत्। एष वा
अग्निर्वैश्वानरः। यत्प्रवर्ग्यः। अग्निनैवैनं वैश्वानरेणाभि प्रवर्तयति।
औदुम्बरां शाखायामुद्वासयेत्। ऊर्वा उदुम्बरः। अन्नं प्राणः।
शुग्धर्मः॥१८॥

इदमहममुष्यामुष्यायणस्य शुचा प्राणमपि दहामीत्याह।
शुचैवास्यं प्राणमपि दहति। ताजगार्तिमाच्छति। यत्र दर्भा
उपदीकंसन्तताः स्युः। तदुद्वासयेद्वष्टिकामस्य। एता वा

अ॒पाम॑नूज्झाव॑र्यो॒ नाम॑। यद्द॒र्भाः। अ॒सौ खलु॑ वा आ॑दि॒त्य इ॒तो
वृष्टि॑मुदी॒रय॑ति। अ॒सावे॒वास्मा॑ आ॒दि॒त्यो वृष्टिं॑ नि॒यच्छ॑ति। ता
आपो॑ नि॒यता॑ ध॒न्व॒ना य॑न्ति॥१९॥

गोः पयं उत्तरवेदिर्नासते स्थापयति घर्मो यन्ति॥ [१०]

प्र॒जाप॑तिः स॒म्प्रि॒यमा॑णः। स॒म्राट्॒सम्भृ॑तः। घ॒र्मः प्र॑वृ॒क्तः।
म॒हा॒वी॒र उ॒द्वा॑सितः। अ॒सौ खलु॑ वावैष आ॑दि॒त्यः। यत्प्र॑व॒र्ग्यः। स
ए॒तानि॑ ना॒मान्य॑कुरु॒त। य ए॒वं वेद॑। वि॒दुरे॑न॒ नाम्ना॑। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑
वद॑न्ति॥१००॥

यो वै व॒सीया॑सं य॒थाना॑ममु॒पच॑रति। पु॒ण्या॑र्तिं वै स तस्मै॑
का॒मय॑ते। पु॒ण्या॑र्तिमस्मै का॒मय॑न्ते। य ए॒वं वेद॑। तस्मा॑दे॒वं वि॒द्वान्।
घ॒र्म इति॑ दि॒वाऽऽच॑क्षी॒त। स॒म्राडि॑ति न॒क्तम्। ए॒ते वा ए॒तस्य॑ प्रि॒ये
त॒नुवौ॑। ए॒ते अ॑स्य प्रि॒ये ना॑म॒नी। प्रि॒ययै॒वेन॑ त॒नुवौ॑॥१०१॥

प्रि॒येण॑ ना॒म्ना स॑म॒र्धय॑ति। की॒र्तिर॑स्य॒ पूर्वा॑गच्छति
ज॒नता॑माय॒तः। गा॒य॒त्री दे॒वेभ्यो॑ऽपा॑क्रामत्। तां दे॒वाः प्र॑व॒र्ग्येणै॒वानु॑
व्य॒भवन्। प्र॑व॒र्ग्येणा॑ऽऽप्नु॒वन्। यच्च॑तुर्वि॒ंशति॑कृ॒त्वं प्र॑व॒र्ग्यं प्र॑वृण॒क्ति।
गा॒य॒त्रीमे॒व तद॑नु विभ॑वति। गा॒य॒त्रीमा॑प्नोति। पूर्वा॑ऽस्य॒ जन॑ य॒तः
की॒र्तिर्गच्छ॑ति। वै॒श्वदे॒वः स॑स॒न्नः॥१०२॥

वस॑वः प्र॒वृक्तः। सोमो॑ऽभिकी॒र्यमा॑णः। अ॒श्विनः प॑यस्यानी॒य-
मा॑ने। मा॒रुतः॑ क॒थन्। पौ॒ष्ण उ॑दे॒न्तः। सा॒र॒स्वतो॑ वि॒ष्यन्द॑मानः।

मैत्रः शरो गृहीतः। तेज उद्यतः। वायुर्हियमाणः। प्रजापतिर्हूयमानो
वाग्धुतः॥१०३॥

असौ खलु वावैष आदित्यः। यत्प्रवर्ग्यः। स एतानि
नामान्यकुरुत। य एवं वेद। विदुरेनं नाम्ना। ब्रह्मवादिनो वदन्ति।
यन्मृन्मयमाहुतिं नाश्नुतेऽथ। कस्मादेषोऽश्नुत इति। वागेष इति
ब्रूयात्। वाच्येव वाचं दधाति॥१०४॥

तस्मादश्नुते। प्रजापतिर्वा एष द्वादशधा विहितः। यत्प्रवर्ग्यः।
यत्प्रागवकाशेभ्यः। तेन प्रजा असृजत। अवकाशैर्देवासुरानसृजत।
यदूर्ध्वमवकाशेभ्यः। तेनान्नमसृजत। अन्नं प्रजापतिः।
प्रजापतिर्ववैषः॥१०५॥

वदन्ति तनुवा ससंज्ञो हूयमानो वाग्धुतो दधात्येषः॥ [११]

सविता भूत्वा प्रथमेऽहन्प्रवृज्यते। तेन कामा एति।
यद्वितीयेऽहन्प्रवृज्यते। अग्निर्भूत्वा देवानेति। यत्तृतीयेऽहन्प्र-
वृज्यते। वायुर्भूत्वा प्राणानेति। यच्चतुर्थेऽहन्प्रवृज्यते। आदित्यो
भूत्वा रश्मीनेति। यत्पञ्चमेऽहन्प्रवृज्यते। चन्द्रमा भूत्वा
नक्षत्राण्येति॥१०६॥

यत्षष्ठेऽहन्प्रवृज्यते। ऋतुर्भूत्वा संवत्सरमेति। यत्सप्तमेऽहन्प्र-
वृज्यते। धाता भूत्वा शक्नोमीति। यदष्टमेऽहन्प्रवृज्यते।
बृहस्पतिर्भूत्वा गायत्रीमेति। यन्नवमेऽहन्प्रवृज्यते। मित्रो भूत्वा

त्रिवृतं इमाँल्लोकानेति। यद्दशमेऽहं न्रवृज्यते। वरुणो भूत्वा
विराजमेति॥१०७॥

यदेकादशेऽहं न्रवृज्यते। इन्द्रो भूत्वा त्रिष्टुभमेति।
यद्द्वादशेऽहं न्रवृज्यते। सोमो भूत्वा सुत्यामेति। यत्पुरस्तादुपसदां
प्रवृज्यते। तस्मादितः पराङ्मूँल्लोकाऽस्तपन्नेति। यदुपरिष्ठादुपसदां
प्रवृज्यते। तस्मादमुतोऽर्वाङ्मूँल्लोकाऽस्तपन्नेति। य एवं वेद।
ऐव तपति॥१०८॥

नक्षत्राण्येति विराजमेति तपति॥—————[१२]

ॐ शं नस्तन्नो मा हासीत्॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ षष्ठः प्रश्नः ॥

ॐ सन्त्वा॑ सि॒ञ्चामि॑ यजुषा॑ प्र॒जामायु॑र्धनं च॥ ॐ शान्तिः॑
शान्तिः॑ शान्तिः॑॥

प॒रे॒युवा॑ꣳसं प्र॒वतो॑ म॒हीरनु॑ ब॒हुभ्यः॑ पन्था॑मनपस्पशानम्।
वै॒व॒स्व॒तꣳ स॒ङ्गम॑नं जना॑नां य॒मꣳ राजा॑नꣳ ह॒विषा॑ दुवस्यत।
इ॒दं त्वा॒ वस्त्रं॑ प्रथ॑मन्वागन्नपैतद्द॒ह॒ यदि॑हाबि॑भः पुरा। इ॒ष्टा॒पूर्त॑मनु॒
सम्प॑श्य दक्षि॑णां यथा॑ ते दत्तं ब॑हुधा वि॒बन्धु॑षु। इ॒मौ यु॑नज्मि ते
व॒ह्नी अ॑सु॒नीथा॑य वोढ॑वै। याभ्यां॑ य॒मस्य॑ सा॒दनꣳ सु॒कृतां॑ चापि॑
गच्छ॑तात्। पू॒षा त्वे॒तश्चा॑वयतु प्रवि॒द्वानन॑ष्टपशु॒र्भुवन॑स्य गो॒पाः। स
त्वै॒तेभ्यः॑ परि॑ददात्पि॒तृभ्यो॑ऽग्निर्दे॒वेभ्यः॑ सु॒विद॑त्रेभ्यः। पू॒षेमा॑ आशा
अनु॑वेद॒ सर्वाः॑ सो अ॒स्माꣳ अ॒भय॑तमेन नेषत्। स्व॒स्ति॒दा अघृ॑णिः
सर्व॑वी॒रोऽप्र॑युच्छन्पुर ए॑तु प्रवि॒द्वान्॥१॥

आयु॑र्वि॒श्वायुः॑ परि॑पासति त्वा पू॒षा त्वां पा॑तु प्रप॑थे पुर॒स्तात्।
यत्रा॑ऽऽस॑न्ते सु॒कृतो॑ यत्र॒ ते य॒युस्तत्र॑ त्वा दे॒वः सं॑वि॒ता द॑धातु।
भु॒वन॑स्य पत॒ इदꣳ ह॒विः। अ॒ग्नये॑ रयि॒मते॑ स्वाहा॑। पु॒रुष॑स्य
सया॑व॒र्यपे॑द॒घानि॑ मृ॒ज्महे॑। यथा॑ नो अत्र॒ नाप॑रः पुरा ज॒रस॑ आय॑ति।
पु॒रुष॑स्य सया॑व॒रि वि॑ ते प्रा॒णम॑सि स्रसम्। शरी॑रेण म॒हीमिहि॑
स्व॒धयेहि॑ पि॒तृनु॑पं प्र॒जया॑ऽस्मानि॒हाव॑ह। मै॒वं मा॒ꣳ स्ता प्रि॑येऽहं
दे॒वी स॒ती पि॑तृलोकं यदैषि॑। वि॒श्ववा॑रा नभ॑सा सं॒व्यय॑न्त्यु॒भौ नो॑

लो॒कौ पय॑साऽभ्याव॑वृ॒थ्स्व॥ २॥

इ॒यं ना॒रीं प॒तिलो॒कं वृ॑णा॒ना नि॒पद्य॑त॒ उप॑ त्वा म॒र्त्य
प्रेत॑म्। वि॒श्वं पु॒रा॒णम॑नु॒ पा॒लय॑न्ती॒ तस्यै॑ प्र॒जां द्रवि॑णं चे॒ह धे॑हि।
उदी॑र्ष्व ना॒र्यभि॑ जी॒वलोक॑मि॒तासु॑मे॒तमु॑प॒शेष॑ ए॒हि। ह॒स्तग्रा॑भस्य॒
दिधि॑षोस्त्वमे॒तत्प॒त्युर्ज॑नि॒त्वम॑भि॒ सम्ब॑भू॒व। सु॒वर्ण॑ꣳ ह॒स्तादा॑द॒दा॒ना
मृ॒तस्य॑ श्रि॒यै ब्र॒ह्मणे॑ तेज॑से॒ बला॑य। अत्रै॒व त्वमि॑ह व॒यꣳ सु॒शेवा॑
वि॒श्वाः स्पृ॒धो अ॒भिमा॑ती॒र्जये॑म। ध॒नुर॒हस्ता॑दा॒ददा॑ना मृ॒तस्य॑
श्रि॒यै क्ष॒त्रायौ॑ज॑से॒ बला॑य। अत्रै॒व त्वमि॑ह व॒यꣳ सु॒शेवा॑ वि॒श्वाः
स्पृ॒धो अ॒भिमा॑ती॒र्जये॑म। म॒णिꣳ ह॒स्तादा॑द॒दा॒ना मृ॒तस्य॑ श्रि॒यै
वि॒शे पु॒ष्ट्यै॑ बला॑य। अत्रै॒व त्वमि॑ह व॒यꣳ सु॒शेवा॑ वि॒श्वाः स्पृ॒धो
अ॒भिमा॑ती॒र्जये॑म॥ ३॥

इ॒मम॑ग्रे च॒म॒सं मा॒ वि॒जी॒ह्वरः॑ प्रि॒यो दे॒वाना॑मु॒त सो॒म्याना॑म्।
ए॒ष यश्च॑म॒सो दे॒वपा॑न॒स्तस्मि॑न्दे॒वा अ॒मृता॑ मा॒दय॑न्ता॒म्। अ॒ग्रेर्व॑र्म
परि॒ गोभि॑र्व्य॒यस्व॑ सं प्रो॒र्णुष्व॑ मे॒दसा॑ पी॒वसा॑ च। ने॒त्वा
धृ॒ष्णुर॑ह॒रसा॑ ज॒र्ह॒षाणो॑ द॒धद्वि॑ध॒क्ष्यन्प॑र्य॒ङ्ख्या॑तै। मै॒नम॑ग्रे वि॒द॒हो
माऽभि॑शो॒चो माऽस्य॑ त्वचं॑ चि॒क्षि॑षो॒ मा शरी॑रम्। य॒दा शृ॒तं
क॒रवो॑ जा॒तवे॒दोऽथे॑मे॒नं प्र॑हि॒णु॒तात्पि॑तृ॒भ्यः। शृ॒तं य॒दा क॒रसि॑
जा॒तवे॒दोऽथे॑मे॒नं परि॑द॒त्तात्पि॑तृ॒भ्यः। य॒दा ग॒च्छा॒त्यसु॑नी॒तिमे॒ताम॑था
दे॒वाना॑ व॒शनी॑र्भ॒वाति॑। सूर्य॑ ते च॒क्षुर्ग॑च्छ॒तु वा॒तमा॑त्मा द्यां च॒ गच्छ॑

पृथिवीं च धर्मणा। अपो वा गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु
 प्रतितिष्ठा शरीरैः। अजो भागस्तपसा तं तपस्व तं ते शोचिस्तपतु
 तं ते अर्चिः। यास्ते शिवास्तनुवो जातवेदस्ताभिर्वहेम५ सुकृतां
 यत्र लोकाः। अयं वै त्वमस्मादधि त्वमेतदयं वै तदस्य योनिरसि।
 वैश्वानरः पुत्रः पित्रे लोककृज्जातवेदो वहेम५ सुकृतां यत्र
 लोकाः॥४॥

विद्वानभ्याववृथ्वाभिमांतीर्जयेम् शरीरैश्चत्वारि च॥ [१]

य एतस्य पथो गोप्तारस्तेभ्यः स्वाहा य एतस्य पथो
 रक्षितारस्तेभ्यः स्वाहा य एतस्य पथोभिरक्षितारस्तेभ्यः स्वाहा-
 ऽऽख्यात्रे स्वाहाऽपाख्यात्रे स्वाहाऽभिलालपते स्वाहाऽपलालपते
 स्वाहाऽग्रये कर्मकृते स्वाहा यमत्र नाधीमस्तस्मै स्वाहा।
 यस्त इध्मं जभरथ्सिष्विदानो मूर्धानं वात तपते त्वाया। दिवो
 विश्वस्मात्सीमघायत उरुष्यः। अस्मात्त्वमधि जातोऽसि त्वदयं
 जायतां पुनः। अग्रये वैश्वानराय सुवर्गाय लोकाय स्वाहा॥५॥

य एतस्य त्वत्पञ्च॥ [२]

प्र केतुना बृहता भौत्यग्निराविर्विश्वानि वृषभो रौरवीति।
 दिवश्चिदन्तादुप मामुदानं दुपामुपस्थे महिषो ववर्ध। इदं तु एकं
 पर ऊत एकं तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व। संवेशनस्तनुवै
 चारुरेधि प्रियो देवानां परमे सधस्थे। नाके सुपर्णमुप यत्पतन्त५
 हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा। हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य

योनौ शकुनं भुरण्युम्। अतिद्रव सारमेयौ श्वानौ चतुरक्षौ शबलौ
साधुना पथा। अथा पितृन्धुसुविदत्राः अपीहि यमेन ये सधमादं
मदन्ति। यौ ते श्वानौ यमरक्षितारौ चतुरक्षौ पथिरक्षी नृचक्षसा।
ताभ्याः राजन्परि देह्येनः स्वस्ति चास्मा अनमीवं च धेहि॥६॥

उरुणसावसुतृपावुलुम्बलौ यमस्य दूतौ चरतो वशाः
अनु। तावस्मभ्यं दृशये सूर्याय पुनर्दत्ता वसुमचेह भद्रम्।
सोम एकैभ्यः पवते घृतमेक उपासते। येभ्यो मधु प्रधावति
ताःश्चिदेवापि गच्छतात्। ये युध्यन्ते प्रधनेषु शूरांसो ये
तनुत्यजः। ये वा सहस्रदक्षिणास्ताःश्चिदेवापि गच्छतात्। तपसा
ये अनाधृष्यास्तपसा ये सुवर्गताः। तपो ये चक्रिरे महत्ताःश्चिदेवापि
गच्छतात्। अशमन्वती रेवतीः सः रभध्वमुत्तिष्ठत प्रतरता सखायः।
अत्रा जहाम ये असन्नशेवाः शिवान् वयमभि वाजानुत्तरेम॥७॥

यद्वै देवस्य सवितुः पवित्रः सहस्रधारं विततमन्तरिक्षे।
येनापुनादिन्द्रमनार्तमार्त्ये तेनाहं माः सर्वतनुं पुनामि।
या राष्ट्रात्पन्नादपु यन्ति शाखा अभिमृता नृपतिमिच्छमानाः।
धातुस्ताः सर्वाः पवनेन पूताः प्रजयास्मान्नय्या वर्चसा सःसृजाथ।
उद्वयं तमसस्परि पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यमगन्म
ज्योतिरुत्तमम्। धाता पुनातु सविता पुनातु। अग्नेस्तेजसा सूर्यस्य
वर्चसा॥८॥

यन्ते अग्निममन्थाम वृषभायेव पक्तेवे। इमन्तः शमयामसि
 क्षीरेण चोदकेन च। यन्त्वमग्ने समदहस्त्वमु निर्वापया पुनः।
 क्याम्बूरत्र जायतां पाकदूर्वा व्यल्कशा। शीतिके शीतिकावति
 ह्लादुके ह्लादुकावति। मण्डूक्या सुसङ्गमयेमः स्वग्निः शमय। शं
 ते धन्वन्या आपः शमु ते सन्त्वनूक्याः। शं ते समुद्रिया आपः
 शमु ते सन्तु वर्ष्याः। शं ते स्रवन्तीस्तनुवे शमु ते सन्तु कूप्याः।
 शन्ते नीहारो वर्षतु शमु पृष्ठाऽवशीयताम्॥९॥

अव सृज पुनरग्ने पितृभ्यो यस्त आहुतश्चरति स्वधाभिः।
 आयुर्वसान उप यातु शेषः सङ्गच्छतां तनुवां जातवेदः। सङ्गच्छस्व
 पितृभिः सः स्वधाभिः समिष्टापूर्तेन परमे व्योमन्। यत्र भूम्यै
 वृणसे तत्र गच्छ तत्र त्वा देवः संविता दधातु। यत्ते कृष्णः
 शकुन आतुतोद पिपीलः सर्प उत वा श्वापदः। अग्निष्टद्विश्वादनृणं
 कृणोतु सोमश्च यो ब्राह्मणमाविवेश। उत्तिष्ठातस्तनुवः सम्भरस्व
 मेह गात्रमवहा मा शरीरम्। यत्र भूम्यै वृणसे तत्र गच्छ तत्र
 त्वा देवः संविता दधातु। इदं त एकं पर ऊत एकं तृतीयेन
 ज्योतिषा संविशस्व। संवेशनस्तनुवै चारुरेधि प्रियो देवानां परमे
 सधस्थे। उत्तिष्ठ प्रेहि प्रद्रवौकः कृणुष्व परमे व्योमन्। यमेन
 त्वं यम्यां संविदानोत्तमं नाकमधि रोहेमम्। अश्मन्वती रेवतीर्यद्वै
 देवस्य सवितुः पवित्रं या राष्ट्रात्पन्नादुद्वयं तमसस्परि धाता पुनातु।

अस्मात्त्वमधि जातोऽस्ययं त्वदधिजायताम्। अग्रये वैश्वानराय
सुवर्गाय लोकाय स्वाहा॥१०॥

अवशीयता९ सुधस्थे पञ्च च॥ ————— [४]

आयातु देवः सुमनाभिरूतिभिर्यमो हवेह प्रयताभिरुक्ता।
आसीदता९ सुप्रयतेह बर्हिष्यूर्जाय जात्यै मम शत्रुहत्यै। यमे
इव यतमाने यदैतं प्रवांम्भरन्मानुषा देवयन्तः। आसीदतुः स्वमुं
लोकं विदाने स्वासुस्थे भवतुमिन्दवे नः। यमाय सोम९ सुनुत
यमाय जुहुता हविः। यम९ हं यज्ञो गच्छत्यग्निदूतो अरङ्कृतः।
यमाय घृतवद्धुविर्जुहोतु प्र च तिष्ठत। स नो देवेष्वायमदीर्घमायुः
प्र जीवसे। यमाय मधुमत्तम९ राज्ञे हव्यं जुहोतन। इदं नम
ऋषिभ्यः पूर्वजेभ्यः पूर्वैभ्यः पथिकृद्भ्यः॥११॥

योऽस्य कौष्ठ्य जगत्तः पार्थिवस्यैकं इद्वशी। यमं भङ्गुश्रवो
गाय यो राजानपरोध्यः। यमङ्गाय भङ्गुश्रवो यो राजानपरोध्यः।
येनाऽऽपो नद्यो धन्वानि येन द्यौः पृथिवी दृढा। हिरण्यकक्ष्यान्
सुधुरान् हिरण्याक्षानयः शफान्। अश्वाननश्यतो दानं यमो
राजाऽभि तिष्ठति। यमो दाधार पृथिवीं यमो विश्वमिदं जगत्।
यमाय सर्वमित्रस्थे यत्प्राणद्वायुरक्षितम्। यथा पञ्च यथा षड्यथा
पञ्च दशर्षयः। यमं यो विद्यात्स ब्रूयाद्यथैक ऋषिर्विजानते॥१२॥

त्रिकद्रुकेभिः पतति षडुर्वीरकमिद्वहत्। गायत्री त्रिष्टुच्छन्दा९सि
सर्वा ता यम आहिता। अहरहर्नयमानो गामश्वं पुरुषं जगत्।

वैवंस्वतो न तृप्यति पञ्चभिर्मानवैर्यमः। वैवंस्वते विविच्यन्ते यमे
 राजानि ते जनाः। ये चेह सत्येनेच्छन्ते य उ चानृतवादिनः। ते
 राजन्निह विविच्यन्तेऽथा यन्ति त्वामुप। देवाश्च ये नमस्यन्ति
 ब्राह्मणाश्चापचित्यन्ति। यस्मिन्वृक्षे सुपलाशे देवैः सम्पिबन्ते यमः।
 अत्रा नो विस्पतिः पिता पुराणा अनुवेनति॥१३॥

पृथिकृद्भ्यो विजानतेऽनु वेनति॥ [५]

वैश्वानरे हविरिदं जुहोमि साहस्रमुत्सः शतधारमेतम्।
 तस्मिन्नेष पितरं पितामहं प्रपितामहं बिभरत्पिन्वमाने।
 द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः।
 तृतीयं योनिमनु सञ्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः। इमं
 समुद्रं शतधारमुत्संव्यच्यमानं भुवनस्य मध्ये। घृतं दुहानामदितिं
 जनायाग्रे मा हिंसीः परमे व्योमन्। अपेत वीत वि च सर्पतातो
 येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः। अहोभिरद्विरक्तुभिर्व्यक्तं यमो
 ददात्ववसानमस्मै। सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ
 आदधे। तेभिर्युज्यन्तामघ्नियाः॥१४॥

शुनं वाहाः शुनं नाराः शुनं कृषतु लाङ्गलम्। शुनं वरत्रा
 बध्यन्ताः शुनमष्टामुदिङ्गय शुनासीरा शुनमस्मासु धत्तम्।
 शुनासीराविमां वाचं यद्विवि चक्रथुः पयः। तेनेमामुप सिञ्चतम्।
 सीते वन्दामहे त्वाऽर्वाची सुभगे भव। यथा नः सुभगा संसि यथा
 नः सुफला संसि। सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ

आदधे। तेभिरदिते शं भव। विमुच्यध्वमघ्निया देवयाना अतारिष्म
तमसस्पा रमस्य। ज्योतिरापाम सुवरगन्म॥१५॥

प्र वाता वान्ति पतयन्ति विद्युत् उदोषधीर्जिहते पिन्वते सुवः।
इरा विश्वस्मै भुवनाय जायते यत्पर्जन्यः पृथिवीं रेतसाऽवति।
यथा यमाय हार्म्यमवपन्पञ्च मानवाः। एवं वपामि हार्म्यं यथासाम
जीवलोके भूरयः। चितः स्थ परिचित ऊर्ध्वचितः श्रयध्वं पितरो
देवता। प्रजापतिर्वः सादयतु तया देवतया। आप्यायस्व सन्तै॥१६॥
अघ्निया अंगम् सप्त च॥_____ [६]

उत्ते तन्नोमि पृथिवीं त्वत्परीमं लोकं निदधन्मो अहं रिषम्।
एतां स्थूणां पितरो धारयन्तु तेऽत्रा यमः सादनात्ते मिनोतु।
उपसर्प मातरं भूमिमेतामुरुव्यचंसं पृथिवीं सुशेवाम्। ऊर्णम्रदा
युवतिर्दक्षिणावत्येषा त्वा पातु निर्ऋत्या उपस्थै। उद्धश्चस्व पृथिवि
मा विबाधिथाः सूपायनास्मै भव सूपवञ्चना। माता पुत्रं यथा
सिचाभ्यैनं भूमि वृणु। उद्धश्चमाना पृथिवी हि तिष्ठसि सहस्रं मित
उप हि श्रयन्ताम्। ते गृहासो मधुश्चुतो विश्वाहास्मै शरणाः सन्त्वत्र।
एणीर्धाना हरिणीरर्जुनीः सन्तु धेनवः। तिलवत्सा ऊर्जमस्मै दुहाना
विश्वाहा सन्त्वनपस्फुरन्तीः॥१७॥

एषा ते यमसादने स्वधा निर्धीयते गृहे। अक्षितिर्नाम ते
असौ। इदं पितृभ्यः प्रभरेम बर्हिर्देवेभ्यो जीवन्त उत्तरं भरेम।
तत्त्वमारोहासो मेघ्यो भव यमेन त्वं यम्या संविदानः। मा त्वा वृक्षौ

सम्बाधिष्टां मा माता पृथिवि त्वम्। पितृन् हि यत्र गच्छास्येधांसं
यमराज्ये। मा त्वा वृक्षौ सम्बाधेथां मा माता पृथिवी मही।
वैवस्वतः हि गच्छासि यमराज्ये विराजसि। नळं प्लवमारोहेतं
नळेन पथोऽन्विहि। स त्वं नळप्लवो भूत्वा सन्तरं प्रतरोत्तरं॥१८॥

सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदधे। तेभ्यः
पृथिवि शं भव। षड्ढोता सूर्यं ते चक्षुर्गच्छतु वातमात्मा द्यां च
गच्छ पृथिवीं च धर्मणा। अपो वां गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु
प्रतितिष्ठा शरीरैः। परं मृत्यो अनुपरेहि पन्थां यस्ते स्व इतरो
देवयानात्। चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नः प्रजाः रीरिषो
मोत वीरान्। शं वातः शः हि ते घृणिः शम् ते सन्त्वोषधीः।
कल्पन्तां मे दिशः शग्माः। पृथिव्यास्त्वा लोके सादयाम्यमुष्य
शर्मासि पितरो देवता। प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतया।
अन्तरिक्षस्य त्वा दिवस्त्वा दिशां त्वा नाकस्य त्वा पृष्ठे ब्रध्नस्य
त्वा विष्टपे सादयाम्यमुष्य शर्मासि पितरो देवता। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु तया देवतया॥१९॥

अपूपवान्धृतवाःश्चरुरेह सीदतूत्तभ्रुवन् पृथिवीं द्यामुतोपरि।
योनिःकृतः पथिकृतः सपर्यत ये देवानां धृतभांगा इह स्थ। एषा
ते यमसादने स्वधा निर्धायते गृहेऽसौ। दशाक्षरा ताः रक्षस्व
तां गोपायस्व तां ते परिददामि तस्यां त्वा मा दभन्पितरो

देवता॥ प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतया। अपूपवाञ्छृतवान्
क्षीरवान्दधिवान्मधुमांश्चरुरेह सीदतूत्तभुवन् पृथिवीं द्यामुतोपरि।
योनिकृतः पथिकृतः सपर्यत ये देवानां शृतभागाः क्षीरभागा
दधिभागा मधुभागा इह स्थ। एषा ते यमसादने स्वधा निर्धीयते
गृहेऽसौ। शताक्षरा सहस्राक्षराऽयुताक्षराऽच्युताक्षरा तां रक्षस्व
तां गोपायस्व तां ते परिददामि तस्यां त्वा मा दभन्मितरौ देवता॥
प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतया॥२०॥

अनंपस्फुरन्तीरुत्तर देवतया द्वे च॥ [७]

एतास्ते स्वधा अमृताः करोमि यास्ते धानाः परिकिराम्यत्र।
तास्ते यमः पितृभिः संविदानोऽत्र धेनूः कामदुघाः करोतु।
त्वामर्जुनौषधीनां पयो ब्रह्माण इद्विदुः। तासां त्वा मध्यादाददे
चरुभ्यो अपिधातवे। दूर्वाणां स्तम्बमाहरैतां प्रियतमां मम।
इमां दिशं मनुष्याणां भूयिष्ठानु वि रोहतु। काशानां स्तम्बमाहर
रक्षसामपहत्यै। य एतस्यै दिशः पराभवन्नघायवो यथा
तेनाभवान्पुनः। दर्भाणां स्तम्बमाहर पितृणामौषधीं प्रियाम्।
अन्वस्यै मूलं जीवादनु काण्डमथो फलम्॥२१॥

लोकं पृण ता अस्य सूददोहसः। शं वातः शं हि ते
घृणिः शमु ते सन्त्वोषधीः। कल्पन्तां ते दिशः सर्वाः। इदमेव
मेतोऽपरामार्तिमाराम काश्चन। तथा तदश्विभ्यां कृतं मित्रेण
वरुणेन च। वरुणो वारयादिदं देवो वनस्पतिः। आत्यै निर्ऋत्यै

द्वेषाँच्च वनस्पतिः। विधृतिरसि विधारयास्मदघा द्वेषाँसि शमि
 शमयास्मदघा द्वेषाँसि यव यवयास्मदघा द्वेषाँसि। पृथिवीं
 गच्छान्तरिक्षं गच्छ दिवं गच्छ दिशो गच्छ सुवर्गच्छ सुवर्गच्छ
 दिशो गच्छ दिवं गच्छान्तरिक्षं गच्छ पृथिवीं गच्छाऽऽपो वा
 गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु प्रतितिष्ठा शरीरैः। अश्मन्वती
 रेवतीर्यद्वे देवस्य सवितुः पवित्रं या राष्ट्रात्पन्नादुद्वयं तमसस्परि
 धाता पुनातु॥२२॥

फलं पुनातु॥

[८]

आ रोहताऽऽयुर्जरसं गृणाना अनुपूर्वं यतमाना यतिष्ठा।
 इह त्वष्टा सुजनिमा सुरत्नो दीर्घमायुः करतु जीवसे वः।
 यथाऽहान्यनुपूर्वं भवन्ति यथर्तव ऋतुभिर्यन्ति क्लृप्ताः। यथा न
 पूर्वमपरो जहात्येवा धातरायूँषि कल्पयैषाम्। न हि ते अग्ने
 तनुवै क्रूरं चकार मर्त्यः। कपिर्बभस्ति तेजनं पुनर्जरायु गौरिवा।
 अपं नः शोशुचदघमग्ने शुशुध्या रयिम्। अपं नः शोशुचदघं मृत्यवे
 स्वाहा। अनङ्गाहमन्वारभामहे स्वस्तये। स न इन्द्र इव देवेभ्यो
 वह्निः सम्पारणो भव॥२३॥

इमे जीवा वि मृतैराववर्तिन्नभूद्भद्रा देवहूतिं नो अद्य।
 प्राञ्जोगामानृतये हसाय द्राघीय आयुः प्रतरां दधानाः। मृत्योः पदं
 योपयन्तो यदैम द्राघीय आयुः प्रतरां दधानाः। आप्यायमानाः
 प्रजया धनेन शुद्धाः पूता भवथ यज्ञियासः। इमं जीवेभ्यः

परिधिं दधामि मा नोऽनुगादपरो अर्धमेतम्। शतं जीवन्तु
 शरदः पुरुचीस्तिरो मृत्युं दद्वहे पर्वतेन। इमा नारीरविधुवाः
 सुपत्नीराञ्जनेन सर्पिषा सम्मृशन्ताम्। अनुश्रवो अनमीवाः
 सुशेवा आरोहन्तु जनयो योनिमग्रे। यदाञ्जनं त्रैककुदं जातं
 हिमवतस्परि। तेनामृतस्य मूलेनारातीर्जम्भयामसि। यथा
 त्वमुद्भिन्नथस्योषधे पृथिव्या अधि। एवमिम उद्भिन्दन्तु कीर्त्या
 यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अजोऽस्यजास्मदद्या द्वेषांसि यवोऽसि
 यवयास्मदद्या द्वेषांसि॥२४॥

भव जम्भयामसि त्रीणि च॥ [९]

अपं नः शोशुचदधमग्रे शुशुध्या रयिम्। अपं नः
 शोशुचदधम्। सुक्षेत्रिया सुगातुया वसूया च यजामहे। अपं नः
 शोशुचदधम्। प्रयद्वन्दिष्ठ एषां प्रास्माकांसश्च सूरयः। अपं नः
 शोशुचदधम्। प्रयदग्रेः सहस्वतो विश्वतो यन्ति सूरयः। अपं नः
 शोशुचदधम्। प्रयत्ते अग्रे सूरयो जायेमहि प्र ते वयम्। अपं नः
 शोशुचदधम्॥२५॥

त्वं हि विश्वतोमुख विश्वतः परिभूरसि। अपं नः
 शोशुचदधम्। द्विषो नो विश्वतोमुखाऽति नावेवं पारय। अपं नः
 शोशुचदधम्। स नः सिन्धुमिव नावयाति पर्षा स्वस्तये। अपं नः
 शोशुचदधम्। आपः प्रवणादिव यतीरपास्मथस्यन्दतामघम्। अपं
 नः शोशुचदधम्। उद्वनादुदकानीवापास्मथस्यन्दतामघम्। अपं नः

शोशुचदधम्। आनन्दाय प्रमोदाय पुनरागाऽऽ स्वान्गृहान्। अप
नः शोशुचदधम्। न वै तत्र प्रमीयते गौरश्वः पुरुषः पशुः। यत्रेदं
ब्रह्म क्रियते परिधिर्जीवनायकमप नः शोशुचदधम्॥२६॥

अधमघं चत्वारि च॥

[१०]

अपश्याम युवतिमाचरन्तीं मृताय जीवां परिणीयमानाम्।
अन्धेन या तमसा प्रावृताऽसि प्राचीमवाचीमवयन्नरिष्ट्यै। मयैतां
माऽस्तां भ्रियमाणा देवी सती पितृलोकं यदैषि। विश्ववारा
नभसा संव्ययन्त्युभौ नो लोकौ पयसाऽऽवृणीहि। रयिष्ठामग्निं
मधुमन्तमूर्मिणमूर्जः सन्तं त्वा पयसोप सःसदेम। स रय्या
समु वर्चसा सचस्वा नः स्वस्तये। ये जीवा ये च मृता ये
जाता ये च जन्त्याः। तेभ्यो घृतस्य धारयितुं मधुधारा व्युन्दती।
माता रुद्राणां दुहिता वसूनाऽऽ स्वसाऽऽदित्यानाममृतस्य नाभिः।
प्रणुवोचं चिकितुषे जनाय मागामनागामदितिं वधिष्ट। पिबतूदकं
तृणान्यत्तु। ओमुत्सृजत॥२७॥

वधिष्ट द्वे च॥

[११]

सन्त्वां सिञ्चामि यजुषां प्रजामायुर्धनं च॥ ॐ शान्तिः शान्तिः
शान्तिः॥

सुमङ्गलीरियं वधूरिमां संमेत पश्यत। सौभाग्यमस्यै
दत्त्वायाथास्तं वि परेतन। इमां त्वमिन्द्र मीढ्वः सुपुत्रां सुभगां
कुरु। दशास्यां पुत्राना धेहि पतिमेकादशं कृधि॥ आवहन्ती

वितन्वा॒ना। कु॒र्वा॒णा ची॒र॒मा॒त्मनः॑। वा॒सा॒सि॒ म॒म गा॒व॑श्च।
अ॒न्न॒पा॒ने च॑ स॒र्व॒दा। ततो॑ मे॒ श्रि॒य॒मा॒व॑ह।

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावली ॥

ॐ। शं नो मि॒त्रः शं वरु॑णः। शं नो भव॑त्व॒र्य॒मा। शं न॒ इन्द्रो॑
बृ॒हस्प॑तिः। शं नो वि॒ष्णुरु॑रु॒क्रमः। नमो॑ ब्रह्म॑णे। नम॑स्ते वा॒यो।
त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्मा॑सि। त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्म॑ वदिष्यामि। ऋ॒तं
वदि॑ष्यामि। स॒त्यं वदि॑ष्यामि। तन्मा॑मवतु। तद्व॒क्तार॑मवतु। अव॑तु
मा॒म्। अव॑तु व॒क्तार॑म्। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥१॥

स॒त्यं वदि॑ष्यामि पञ्च॑ च॥ _____ [१]

शीक्षां व्याख्यास्यामः। वर्णः॒ स्वरः॑। मात्रा॒ बलम्। सामं
सन्ता॒नः। इत्यु॑क्तः शी॒क्षाध्या॒यः॥२॥

शीक्षां पञ्च॑ च॥ _____ [२]

स॒ह नो॑ यशः। स॒ह नो॑ ब्रह्मव॑र्चसम्। अथातः स॒हिता॒या
उप॑निषदं व्याख्यास्यामः। पञ्च॑स्व॒धिक॑रणेषु। अधि॒लोक॑मधि॒
ज्यौति॑षमधिविद्यमधिप्रज॑मध्यात्मम्। ता महास॒हिता॒ इत्या॒
च॒क्षते। अथा॑धि॒लोक॑म्। पृथि॒वी पूर्वरू॑पम्। द्यौरु॒त्तर॑रूपम्।
आका॑शः स॒न्धिः॥३॥

वायुः सन्धा॒नम्। इत्य॑धि॒लोक॑म्। अथा॑धि॒ज्यौति॑षम्। अग्निः
पूर्वरू॑पम्। आदि॒त्य उत्तर॑रूपम्। आपः स॒न्धिः। वैद्यु॑तः सन्धा॒नम्।
इत्य॑धि॒ज्यौति॑षम्। अथा॑धि॒विद्य॑म्। आचा॑र्यः पूर्वरू॑पम्॥४॥

अन्ते॒वास्यु॑त्तररूपम्। वि॒द्या स॒न्धिः। प्रव॑चनं सन्धा॒नम्।
इत्य॑धि॒विद्य॑म्। अथा॑धिप्रज॑म्। माता पूर्वरू॑पम्। पि॒तोत्तर॑रूपम्।
प्र॑जा स॒न्धिः। प्रज॑ननं सन्धा॒नम्। इत्य॑धिप्रज॑म्॥५॥

अथाध्यात्मम्। अधराहनुः पूर्वरूपम्। उत्तराहनुरुत्तररूपम्।
वाख्सन्धिः। जिह्वा सन्धानम्। इत्यध्यात्मम्। इतीमा महा-
संहिताः। य एवमेता महासंहिता व्याख्याता वेद। सन्धीयते
प्रजया पशुभिः। ब्रह्मवर्चसेनात्राद्येन सुवर्ग्येण लोकेन॥६॥

सन्धिराचार्यः पूर्वरूपमित्यधिप्रजं लोकेन॥ [३]

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः। छन्दोभ्योऽध्यमृतात्सम्बभूव। स
मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु। अमृतस्य देव धारणो भूयासम्। शरीरं
मे विचर्षणम्। जिह्वा मे मधुमत्तमा। कर्णाभ्यां भूरि विश्रुवम्।
ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधयाऽपिहितः। श्रुतं मे गोपाय। आवहन्ती
वितन्वाना॥७॥

कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम गावश्च। अन्नपाने च
सर्वदा। ततो मे श्रियमावह। लोमशां पशुभिः सह स्वाहा। आ मां
यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। वि मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। प्र
मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। दमांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा।
शमांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा॥८॥

यशो जनेऽसानि स्वाहा। श्रेयान् वस्यसोऽसानि स्वाहा।
तं त्वां भग प्रविशानि स्वाहा। स मां भग प्रविश स्वाहा।
तस्मिन्सहस्रशाखे। निभंगाहं त्वयि मृजे स्वाहा। यथाऽऽपः प्रवता
यन्ति। यथा मासा अहर्जरम्। एवं मां ब्रह्मचारिणः। धातरायन्तु
सर्वतः स्वाहा। प्रतिवेशोऽसि प्र मां भाहि प्र मां पद्यस्व॥९॥

वितन्वाना शमांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा धातरायन्तु सर्वतः स्वाहेकं च॥ [४]

भूर्भुवः सुवरिति वा एतास्तिस्त्रो व्याहृतयः। तासांमुहस्मै तां चतुर्थीम्। माहाचमस्यः प्रवेदयते। मह इति। तद्ब्रह्म। स आत्मा। अङ्गान्यन्या देवताः। भूरिति वा अयं लोकः। भुव इत्यन्तरिक्षम्। सुवरित्यसौ लोकः॥१०॥

मह इत्यादित्यः। आदित्येन वाव सर्वे लोका महीयन्ते। भूरिति वा अग्निः। भुव इति वायुः। सुवरित्यादित्यः। मह इति चन्द्रमाः। चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतींषि महीयन्ते। भूरिति वा ऋचः। भुव इति सामानि। सुवरिति यजूंषि॥११॥

मह इति ब्रह्म। ब्रह्मणा वाव सर्वे वेदा महीयन्ते। भूरिति वै प्राणः। भुव इत्यपानः। सुवरिति व्यानः। मह इत्यन्नम्। अन्नेन वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते। ता वा एताश्चतस्रश्चतुर्धा। चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः। ता यो वेद। स वेद ब्रह्म। सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति॥१२॥

असौ लोको यजूंषि वेद द्वे च॥—————[५]

स य एषोऽन्तरहृदय आकाशः। तस्मिन्नयं पुरुषो मनोमयः। अमृतो हिरण्मयः। अन्तरेण तालुके। य एष स्तन इवावलम्बते। सैन्द्रयोनिः। यत्रासौ केशान्तो विवर्तते। व्यपोह्य शीर्षकपाले। भूरित्यग्नौ प्रतितिष्ठति। भुव इति वायौ॥१३॥

सुवरित्यादित्ये। मह इति ब्रह्मणि। आप्रोति स्वाराज्यम्।

आप्नोति मनसस्पतिम्। वाक्पतिश्चक्षुष्पतिः। श्रोत्रपतिर्विज्ञानपतिः।
एतत्ततो भवति। आकाशशरीरं ब्रह्म। सत्यात्मप्राणारामं मन
आनन्दम्। शान्तिसमृद्धममृतम्। इति प्राचीनयोग्योपास्व॥१४॥

वायावमृतमेकं च॥ [६]

पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्दिशोऽवान्तरदिशाः। अग्निर्वायुरादित्य-
श्चन्द्रमा नक्षत्राणि। आप ओषधयो वनस्पतय आकाश आत्मा।
इत्यधिभूतम्। अथाध्यात्मम्। प्राणो व्यानोऽपान उदानः संमानः।
चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्कक्। चर्म मांसं स्नावास्थि मज्जा। एतदधि
विधायर्षिरवोचत्। पाङ्क्तं वा इदं सर्वम्। पाङ्क्तैव पाङ्क्तं
स्पृणोतीति॥१५॥

सर्वमेकं च॥ [७]

ओमिति ब्रह्म। ओमितीदं सर्वम्। ओमित्येतदनुकृति ह स्म
वा अप्योश्चावयेत्याश्चावयन्ति। ओमिति सामानि गायन्ति। ओ-
शोमिति शस्त्राणि शंसन्ति। ओमित्यध्वर्युः प्रतिगुरं प्रतिगृणाति।
ओमिति ब्रह्मा प्रसूति। ओमित्यग्निहोत्रमनुजानाति। ओमिति
ब्राह्मणः प्रवक्ष्यन्नाह ब्रह्मोपाप्रवानीति। ब्रह्मैवोपाप्नोति॥१६॥

ओन्दशं॥ [८]

ऋतं च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने च।
तपश्च स्वाध्यायप्रवचने च। दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च। शमश्च
स्वाध्यायप्रवचने च। अग्रयश्च स्वाध्यायप्रवचने च। अग्निहोत्रं
च स्वाध्यायप्रवचने च। अतिथयश्च स्वाध्यायप्रवचने च। मानुषं

च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजनश्च
स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यमिति
सत्यवचा रथीतरः। तप इति तपोनित्यः पौरुशिष्टिः। स्वाध्याय-
प्रवचने एवेति नाको मौद्गल्यः। तद्धि तपस्तद्धि तपः॥१७॥

प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च पद॥ _____ [९]

अहं वृक्षस्य रेरिवा। कीर्तिः पृष्ठं गिरेरिवा। ऊर्ध्वपवित्रो
वाजिनीव स्वमृतमस्मि। द्रविणं सवर्चसम्। सुमेधा अमृतोक्षितः।
इति त्रिशङ्कोर्वेदानुवचनम्॥१८॥

अहं पद॥ _____ [१०]

वेदमनूच्याऽऽचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति। सत्यं वद।
धर्मं चर। स्वाध्यायान्मा प्रमदः। आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य
प्रजातन्तुं मा व्यवच्छेत्सीः। सत्यान्न प्रमदितव्यम्। धर्मान्न
प्रमदितव्यम्। कुशलान्न प्रमदितव्यम्। भूत्यै न प्रमदितव्यम्।
स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न प्रमदितव्यम्॥१९॥

देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम्। मातृदेवो भव। पितृदेवो
भव। आचार्यदेवो भव। अतिथिदेवो भव। यान्यनवद्यानि कर्माणि।
तानि सेवितव्यानि। नो इतराणि। यान्यस्माकं सुचरितानि। तानि
त्वयोपास्यानि॥२०॥

नो इतराणि। ये के चास्मच्छ्रेयांसो ब्राह्मणाः। तेषां
त्वयाऽऽसनेन प्रशंसितव्यम्। श्रद्धया देयम्। अश्रद्धयाऽदेयम्।
श्रिया देयम्। हिंया देयम्। भिया देयम्। संविदा देयम्। अथ

यदि ते कर्मविचिकि॒त्सा वा वृत्तविचिकि॒त्सा वा स्यात्॥२१॥

ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा ते तत्र वर्तेरन्। तथा तत्र वर्तेथाः। अथाभ्याख्यातेषु। ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मर्शिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा ते तेषु वर्तेरन्। तथा तेषु वर्तेथाः। एष आदेशः। एष उपदेशः। एषा वैदोपनिषत्। एतदनुशासनम्। एवमुपासितव्यम्। एवमु चैतदुपास्यम्॥२२॥

स्वाध्यायप्रवचनाभ्यान्न प्रमदितुव्यं तानि त्वयोपास्यानि स्यात्तेषु वर्तेरन्धुस्त च॥—————[११]

ॐ। शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वर्यमा। शं न इन्द्रो बृहस्पतिः। शं नो विष्णुरुरुक्रमः। नमो ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मावादिषम्। ऋतमवादिषम्। सत्यमवादिषम्। तन्मामावीत्। तद्वक्तारमावीत्। आवीन्माम्। आवीद्वक्तारम्। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥२३॥

सत्यमवादिषं पञ्च च॥—————[१२]

॥ अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली ॥

ॐ। स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

ब्रह्म॑विदा॑प्रोति॒ परम॑। तदेषा॑भ्यु॒क्ता। स॒त्यं ज्ञा॑नम॒नन्तं॑ ब्रह्म॑।
यो वेद॑ नि॒हितं॑ गुहा॑यां पर॒मे व्यो॑मन्। सोऽ॑श्नुते॒ सर्वा॑न्कामा॒न्त्सह॑।
ब्रह्म॑णा विप॒श्चितेति॑। तस्मा॑द्वा ए॒तस्मा॑दा॒त्मन॑ आका॒शः सम्भू॑तः।
आ॒का॒शाद्वा॒युः। वा॒यो र॒ग्निः। अ॒ग्ने रा॒पः। अ॒द्भ्यः पृ॑थि॒वी। पृ॒थि॒व्या
ओष॑धयः। ओष॑धी॒भ्योऽन्न॑म्। अन्ना॑त्पुरु॒षः। स वा एष॑ पुरुषोऽन्न॑-
रस॒मयः॑। तस्ये॒दमे॒व शि॒रः। अयं॑ दक्षि॑णः प॒क्षः। अयमु॑त्तरः प॒क्षः।
अयमा॑त्मा॑। इदं॑ पुच्छं॑ प्रति॒ष्ठा। तदप्ये॑ष श्लो॒को भ॒वति॑॥१॥

अन्ना॑द्वै प्र॒जाः प्र॒जाय॑न्ते। याः काश्च॑ पृथि॒वीऽ॒श्रिताः॑। अथो॑
अन्ने॑नै॒व जी॒वन्ति॑। अथै॑नदपि॒ यन्त्यन्त॑तः। अन्न॑ऽ॒ हि भू॒तानां॑
ज्येष्ठ॑म्। तस्मा॑त्सर्वो॑षधमु॒च्यते॑। सर्वं॑ वै तेऽन्न॑माप्नुवन्ति। येऽन्नं॑
ब्रह्मो॑पास॒ते। अन्न॑ऽ॒ हि भू॒तानां॑ ज्येष्ठ॑म्। तस्मा॑त्सर्वो॑षधमु॒च्यते॑।
अन्ना॑द्भू॒तानि॑ जाय॑न्ते। जा॒ता॒न्यन्ने॑न वर्ध॑न्ते। अद्य॑तेऽ॒त्ति च॑
भू॒तानि॑। तस्मा॑दन्नं॑ तदुच्य॑त इति॑। तस्मा॑द्वा ए॒तस्मा॑दन्न॑रस॒मयात्।
अन्यो॑ऽन्तर आ॒त्मा प्रा॑ण॒मयः॑। तेनै॑ष पूर्णः॑। स वा एष॑ पुरुषवि॒ध
ए॒व। तस्य॑ पुरु॒षवि॒धता॑म्। अन्व॑यं पुरु॒षवि॒धः। तस्य॑ प्राणं॑ ए॒व
शि॒रः। व्या॒नो दक्षि॑णः प॒क्षः। अपा॑न उत्तरः प॒क्षः। आका॑श

आत्मा। पृथिवी पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥२॥

प्राणं देवा अनु प्राणन्ति। मनुष्याः पशवश्च ये। प्राणो हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यते। सर्वमेव त आयुरयन्ति। ये प्राणं ब्रह्मोपासते। प्राणो हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यते इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मात् प्राणमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा मनोमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य यजुरेव शिरः। ऋग्दक्षिणः पक्षः। सामोत्तरः पक्षः। आदेश आत्मा। अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥३॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान्। न बिभेति कदाचनेति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य श्रद्धैव शिरः। ऋतं दक्षिणः पक्षः। सत्यमुत्तरः पक्षः। योग आत्मा। महः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥४॥

विज्ञानं यज्ञं तनुते। कर्माणि तनुतेऽपि च। विज्ञानं देवाः सर्वे। ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते। विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेदं। तस्माच्चेन्न प्रमाद्यति। शरीरं पाप्मनो हित्वा। सर्वान्कामान्समश्नुत इति। तस्यैष एव शरीर

आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्माद्विज्ञानमयात्। अन्योऽन्तर
 आत्माऽऽनन्दमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य
 पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्रियमेव शिरः। मोदो
 दक्षिणः पक्षः। प्रमोद उत्तरः पक्षः। आनन्द आत्मा। ब्रह्म पुच्छं
 प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥५॥

असन्नेव स भवति। असद्ब्रह्मेति वेद चेत्। अस्ति ब्रह्मेति
 चेद्वेद। सन्तमेनं ततो विदुरिति। तस्यैष एव शारीर आत्मा। यः
 पूर्वस्य। अथातोऽनुप्रश्नाः। उता विद्वानमुं लोकं प्रेत्य। कश्चन
 गच्छती(३)॥ आहो विद्वानमुं लोकं प्रेत्य। कश्चित्समश्नुता(३)
 उ। सोऽकामयत। बहु स्यां प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स
 तपस्तप्त्वा। इदं सर्वमसृजत। यदिदं किं च। तथ्सृष्ट्वा। तदेवानु
 प्राविशत्। तदनुप्रविश्य। सच्च त्यच्चाभवत्। निरुक्तं चानिरुक्तं च।
 निलयनं चानिलयनं च। विज्ञानं चाविज्ञानं च। सत्यं चानृतं च
 सत्यमभवत्। यदिदं किं च। तथ्सत्यमित्याचक्षते। तदप्येष श्लोको
 भवति॥६॥

असद्वा इदमग्र आसीत्। ततो वै सदजायत। तदात्मानं
 स्वयमकुरुत। तस्मात्तथ्सुकृतमुच्यत इति। यद्वै तथ्सुकृतम्। रसो
 वै सः। रसं ह्येवायं लब्ध्वाऽऽनन्दी भवति। को ह्येवान्यात्कः
 प्राणयात्। यदेष आकाश आनन्दो न स्यात्। एष ह्येवानन्दयाति।
 यदा ह्येवैष एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां

विन्दते। अथ सोऽभयं गतो भवति। यदा ह्येवैष एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते। अथ तस्य भयं भवति। तत्त्वेव भयं विदुषोऽमन्वानस्य। तदप्येष श्लोको भवति॥७॥

भीषाऽस्माद्वातः पवते। भीषोदेति सूर्यः। भीषाऽस्मादग्नि-
श्चेन्द्रश्च। मृत्युर्धावति पञ्चम इति। सैषाऽऽनन्दस्य मीमांसा
भवति। युवा स्यात्साधु युवाऽध्यायकः। आशिष्ठो दृढिष्ठो बलिष्ठः।
तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा स्यात्। स एको मानुषं
आनन्दः। ते ये शतं मानुषां आनन्दाः।

स एको मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य।
ते ये शतं मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दाः।

स एको देवगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते
ये शतं देवगन्धर्वाणामानन्दाः।

स एकः पितॄणां चिरलोकलोकानामानन्दः। श्रोत्रियस्य
चाकामहतस्य। ते ये शतं पितॄणां चिरलोकलोकानामानन्दाः।

स एक आजानजानां देवानामानन्दः। श्रोत्रियस्य
चाकामहतस्य। ते ये शतमाजानजानां देवानामानन्दाः।

स एकः कर्मदेवानां देवानामानन्दः। ये कर्मणा देवानपियन्ति।
श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं कर्मदेवानां देवानामानन्दाः।

स एको देवानामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये
शतं देवानामानन्दाः।

स एक इन्द्रस्याऽऽनन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतमिन्द्रस्याऽऽनन्दाः।

स एको बृहस्पतेरानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं बृहस्पतेरानन्दाः।

स एकः प्रजापतेरानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं प्रजापतेरानन्दाः।

स एको ब्रह्मण आनन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। स यश्चायं पुरुषे। यश्चासावादित्ये। स एकः। स य एवंवित्। अस्माल्लोकात्प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतं प्राणमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतमानन्दमयमात्मानमुपसङ्कामति। तदप्येष श्लोको भवति॥८॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान्। न बिभेति कुतश्चनेति। एत९ ह वाव न तपति। किमह९ साधु नाकुरवम्। किमहं पापमकरवमिति। स य एवं विद्वानेते आत्मानं९ स्पृणुते। उभे ह्येवैष एते आत्मानं९ स्पृणुते। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥९॥

ॐ। सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली ॥

ॐ। स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

भृ॒गुर्वै वा॑रु॒णिः। वरु॑णं पि॒तर॒मुप॑ससार। अधी॑हि भगवो
ब्रह्मे॒ति। तस्मा॑ ए॒तत्प्रो॑वाच। अन्नं प्रा॒णं चक्षुः॒ श्रोत्रं॒ मनो॒ वाच॑मिति।
त॒ ५ हो॑वाच। यतो॒ वा इ॒मानि॒ भूता॑नि जाय॑न्ते। येन॒ जाता॑नि
जीव॑न्ति। यत्प्रय॑न्त्य॒भि संवि॑शन्ति। तद्विजि॑ज्ञासस्व। तद्व्रह्मे॒ति।
स तपो॑ऽतप्यत। स तप॑स्त॒प्त्वा॥१॥

अन्नं ब्रह्मे॒ति व्य॑जानात्। अ॒न्नाद्धे॑व खल्वि॒मानि॒ भूता॑नि
जाय॑न्ते। अन्नेन॒ जाता॑नि जीव॑न्ति। अन्नं प्रय॑न्त्य॒भि संवि॑शन्तीति।
तद्विज्ञा॑य। पुनरे॒व वरु॑णं पि॒तर॒मुप॑ससार। अधी॑हि भगवो ब्रह्मे॒ति।
त॒ ५ हो॑वाच। तप॑सा ब्रह्म विजि॑ज्ञासस्व। तपो॒ ब्रह्मे॒ति। स
तपो॑ऽतप्यत। स तप॑स्त॒प्त्वा॥२॥

प्रा॒णो ब्रह्मे॒ति व्य॑जानात्। प्रा॒णाद्धे॑व खल्वि॒मानि॒ भूता॑नि
जाय॑न्ते। प्रा॒णेन॒ जाता॑नि जीव॑न्ति। प्रा॒णं प्रय॑न्त्य॒भि संवि॑शन्तीति।
तद्विज्ञा॑य। पुनरे॒व वरु॑णं पि॒तर॒मुप॑ससार। अधी॑हि भगवो ब्रह्मे॒ति।
त॒ ५ हो॑वाच। तप॑सा ब्रह्म विजि॑ज्ञासस्व। तपो॒ ब्रह्मे॒ति। स
तपो॑ऽतप्यत। स तप॑स्त॒प्त्वा॥३॥

मनो॒ ब्रह्मे॒ति व्य॑जानात्। मन॑सो ह्ये॒व खल्वि॒मानि॒ भूता॑नि

जायन्ते। मनसा जातानि जीवन्ति। मनः प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त५ होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥४॥

विज्ञानं ब्रह्मेति व्यजानात्। विज्ञानाद्धैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। विज्ञानेन जातानि जीवन्ति। विज्ञानं प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अधीहि भगवो ब्रह्मेति। त५ होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥५॥

आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्। आनन्दाद्धैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। आनन्देन जातानि जीवन्ति। आनन्दं प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। सैषा भार्गवी वारुणी विद्या। परमे व्योमन् प्रतिष्ठिता। य एवं वेद प्रतिष्ठिति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥६॥

अन्नं न निन्द्यात्। तद्वृतम्। प्राणो वा अन्नम्। शरीरमन्नादम्। प्राणे शरीरं प्रतिष्ठितम्। शरीरे प्राणः प्रतिष्ठितः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठिति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥७॥

अन्नं न परिचक्षीत। तद्वृतम्। आपो वा अन्नम्। ज्योतिरन्नादम्। अप्सु ज्योतिः प्रतिष्ठितम्। ज्योतिष्यापः प्रतिष्ठिताः। तदेतदन्नमन्ने

प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठिति।
अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन।
महान्कीर्त्या॥८॥

अन्नं बहु कुर्वीत। तद्वृतम्। पृथिवी वा अन्नम्।
आकाशोऽन्नादः। पृथिव्यामाकाशः प्रतिष्ठितः। आकाशे पृथिवी
प्रतिष्ठिता। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं
वेद प्रतिष्ठिति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया
पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥९॥

न कश्चन वसतौ प्रत्याचक्षीत। तद्वृतम्। तस्माद्यया कया
च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात्। अराध्यस्मा अन्नमित्याचक्षते। एतद्वै
मुखतोऽन्नं राद्धम्। मुखतोऽस्मा अन्नं राध्यते। एतद्वै मध्यतोऽ-
न्नं राद्धम्। मध्यतोऽस्मा अन्नं राध्यते। एतद्वै अन्ततोऽन्नं
राद्धम्। अन्ततोऽस्मा अन्नं राध्यते। य एवं वेद। क्षेम इति
वाचि। योगक्षेम इति प्राणापानयोः। कर्मेति हस्तयोः। गतिरिति
पादयोः। विमुक्तिरिति पायौ। इति मानुषीः समाज्ञाः। अथ दैवीः।
तृप्तिरिति वृष्टौ। बलमिति विद्युति। यश इति पशुषु। ज्योतिरिति
नक्षत्रेषु। प्रजातिरमृतमानन्द इत्युपस्थे। सर्वमित्याकाशे। तत्प्रति-
ष्ठेत्युपासीत। प्रतिष्ठावान्भवति। तन्मह इत्युपासीत। महान्भवति।
तन्मन इत्युपासीत। मानवान्भवति। तन्नम इत्युपासीत।
नम्यन्तोऽस्मै कामाः। तद्ब्रह्मेत्युपासीत। ब्रह्मवान्भवति। तद्ब्रह्मणः

परिमर इत्युपासीत। पर्येणं म्रियन्ते द्विषन्तः सपत्नाः। परि येऽप्रियां
 भ्रातृव्याः। स यश्चायं पुरुषे। यश्चासावादित्ये। स एकः। स यं
 एवंवित्। अस्माल्लोकात्प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्क्रम्य। एतं
 प्राणमयमात्मानमुपसङ्क्रम्य। एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्क्रम्य। एतं
 विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्क्रम्य। एतमानन्दमयमात्मानमुपसङ्क्रम्य।
 इमाँल्लोकान्कामात्री कामरूप्यनुसञ्चरन्। एतत्साम गायन्नास्ते।
 हा(३) वु हा(३) वु हा(३) वु। अहमन्नमहमन्नमहमन्नम्।
 अहमन्नादो(२)ऽहमन्नादो(२)ऽहमन्नादः। अह३ श्लोककृदह३
 श्लोककृदह३ श्लोककृत्। अहमस्मि प्रथमजा ऋता(३) स्य। पूर्वं
 देवेभ्यो अमृतस्य ना(३) भाइ। यो मा ददाति स इदेव मा(३)
 वाः। अहमन्नमन्नमदन्तमा(३) द्वि। अहं विश्वं भुवनमभ्यभवाम्।
 सुवर्नं ज्योतीः। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥१०॥

ॐ। सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे।
 तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत् ॥

ॐ। स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै।
ते॒ज॒स्वि ना॒वधी॑तमस्तु मा वि॒द्विषा॒वहै॑। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ अम्भस्य पारे ॥

अम्भ॑स्य पा॒रे भुव॑नस्य म॒ध्ये नाक॑स्य पृ॒ष्ठे म॑ह॒तो म॒हीया॑न्।
शु॒क्रेण॑ ज्योती॑षि स॒मनु॑प्रविष्टः प्र॒जाप॑तिश्चरति॒ गर्भे॑ अ॒न्तः॥
यस्मि॑न्निदं॒ सं च॒ विचै॑ति॒ सर्वं॑ यस्मि॑न्दे॒वा अधि॑ वि॒श्वे
निषे॑दुः। तदे॒व भू॑तं तदु॒ भव्य॑मा इ॒दं तद॑क्षरं॒ पर॑मे व्यो॒मन्॥
येना॑ऽऽवृ॒तं खं च॒ दिवं॑ म॒हीं च॒ येना॑ऽऽदि॒त्यस्त॑पति॒ तेज॑सा
भ्राज॑सा च। यम॒न्तः संमु॑द्रे क॒वयो॑ वय॑न्ति॒ यद॑क्षरं॒ पर॑मे
प्र॒जाः॥ यतः॑ प्रसू॒ता ज॒गतः॑ प्रसू॒ती तो॑ये॒न जी॒वान् व्यस॑स॒र्ज
भूम्या॑म्। यदोष॑धीभिः पु॒रुषा॑न्यशू॒श्च वि॒वेश॑ भू॒तानि॑ चराच॒राणि॑॥
अतः॑ परं॒ नान्य॑दणी॒यसं॑ हि॒ परा॑त्परं॒ यन्म॑ह॒तो म॒हान्त॑म्।
यदे॑कम॒व्यक्त॑मन॒न्तरूपं॑ वि॒श्वं पु॒राणं॑ तम॑सः॒ पर॑स्तात्॥१॥

तदे॒वर्तं॑ तदु॒ स॒त्यमा॑हुस्तदे॒व ब्र॒ह्मं॑ पर॒मं क॑वी॒नाम्।
इ॒ष्टा॒पूर्तं॑ ब॒हुधा॑ जा॒तं जा॑य॒मानं॑ वि॒श्वं बि॑भर्ति॒ भुव॑नस्य॒ नाभिः॑॥
तदे॒वाग्नि॑स्तद्वा॒युस्त॑थ्सूर्य॒स्तदु॑ च॒न्द्रमा॑ः। तदे॒व शु॒क्रम॑मृ॒तं तद्व॑ह्म
तदापः॒ स प्र॒जाप॑तिः॥ सर्वे॑ नि॒मेषा॑ ज॒ज्ञिरे॑ वि॒द्युतः॑ पु॒रुषा॑दधि॒।

कला मुहूर्ताः काष्ठाश्चाहोरात्राश्च सर्वशः॥ अर्धमासा मासा ऋतवः
संवत्सरश्च कल्पन्ताम्। स आपः प्रदुघे उभे इमे अन्तरिक्षमथो
सुवः॥ नैनमूर्ध्वं न तिर्यश्चं न मध्ये परिजग्रभत्। न तस्येशे कश्चन
तस्य नाम महद्यशः॥२॥

न सन्दृशे तिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चनैनम्।
हृदा मनीषा मनसाऽभिकृप्तो य एनं विदुरमृतास्ते भवन्ति॥
अद्भ्यः सम्भूतो हिरण्यगर्भ इत्यष्टौ॥ एष हि देवः प्रदिशोऽनु
सर्वाः पूर्वा हि जातः स उ गर्भे अन्तः। स विजायमानः स
जनिष्यमाणः प्रत्यङ्मुखोऽस्तिष्ठति विश्वतोमुखः॥ विश्वतश्चक्षुरुत
विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त उत विश्वतस्पात्। सं बाहुभ्यां नमति सं
पतत्रैर्द्यावापृथिवी जनयन्देव एकः॥ वेनस्तत्पश्यन्विश्वा भुवनानि
विद्वान् यत्र विश्वं भवत्येकनीलम्। यस्मिन्निदं सं च विचैकं
स ओतः प्रोतश्च विभुः प्रजासु। प्र तद्वोचे अमृतं नु विद्वान्गन्धर्वो
नाम् निहितं गुहासु॥३॥

त्रीणि पदा निहिता गुहासु यस्तद्वेदं सवितुः पिताऽसत्।
स नो बन्धुर्जनिता स विधाता धामानि वेद भुवनानि विश्वा।
यत्र देवा अमृतमानशानास्तृतीये धामान्यभ्यैरयन्त। परि
द्यावापृथिवी यन्ति सद्यः परि लोकान् परि दिशः परि सुवः।
ऋतस्य तन्तुं विततं विचृत्य तदपश्यत्तदभवत् प्रजासु। परीत्य
लोकान्परीत्य भूतानि परीत्य सर्वाः प्रदिशो दिशश्च। प्रजापतिः

प्रथम॒जा ऋ॒तस्याऽऽ॒त्मनाऽऽ॒त्मान॑म॒भिसम्ब॑भूव। स॒द॑स॒स्पति॑म॒द्भुतं॑
प्रि॒यमिन्द्र॑स्य॒ काम्य॑म्। स॒नि॑ मे॒धाम॑या॒सिष॑म्। उ॒द्दी॑प्य॒स्व
जा॒तवे॒दोऽप॒घ्नन्नि॑र्ऋ॒तिं म॑म॥४॥

प॒शूँश्च॑ म॒ह्यमा॑व॒हु जी॑वनं च दि॒शो दि॒श। मा नो॑
हि॒सी॒ज्जा॒तवे॒दो गाम॑श्च॒ पुरु॑षं जग॑त्। अ॒वि॒भ्रद॒ग्न आ॑ग॒हि श्रि॒या
मा॒ परि॑पातय।

॥ गायत्रीमन्त्राः ॥

पुरु॑षस्य वि॒द्म स॒हस्रा॒क्षस्य॑ म॒हादे॒वस्य॑ धीम॒हि। तन्नो॑ रु॒द्रः
प्र॒चो॒दया॑त्। तत्पुरु॑षाय वि॒द्महे॑ म॒हादे॒वाय॑ धीम॒हि। तन्नो॑ रु॒द्रः
प्र॒चो॒दया॑त्। तत्पुरु॑षाय वि॒द्महे॑ व॒क्रतु॑ण्डाय॑ धीम॒हि। तन्नो॑ द॒न्तिः
प्र॒चो॒दया॑त्। तत्पुरु॑षाय वि॒द्महे॑ च॒क्रतु॑ण्डाय॑ धीम॒हि॥५॥

तन्नो॑ न॒न्दिः प्र॒चो॒दया॑त्। तत्पुरु॑षाय वि॒द्महे॑ म॒हासे॒नाय॑ धीम॒हि।
तन्नः॑ ष॒ण्मुखः॑ प्र॒चो॒दया॑त्। तत्पुरु॑षाय वि॒द्महे॑ सु॒वर्ण॑प॒क्षाय॑ धीम॒हि।
तन्नो॑ ग॒रुडः॑ प्र॒चो॒दया॑त्। वे॒दा॒त्म॒नाय॑ वि॒द्महे॑ हि॒रण्य॑ग॒र्भाय॑ धीम॒हि।
तन्नो॑ ब्र॒ह्म प्र॒चो॒दया॑त्। ना॒रा॒य॒णाय॑ वि॒द्महे॑ वा॒सुदे॒वाय॑ धीम॒हि। तन्नो॑
वि॒ष्णुः प्र॒चो॒दया॑त्। व॒ज्र॒न॒खाय॑ वि॒द्महे॑ ती॒क्ष्ण॑द॒ष्ट्राय॑ धीम॒हि॥६॥

तन्नो॑ ना॒रसि॑ंहः प्र॒चो॒दया॑त्। भा॒स्क॒राय॑ वि॒द्महे॑ म॒हद्यु॑ति॒क॒राय॑
धीम॒हि। तन्नो॑ आ॒दि॒त्यः प्र॒चो॒दया॑त्। वै॒श्वान॒राय॑ वि॒द्महे॑ ला॒ली॒लाय॑
धीम॒हि। तन्नो॑ अ॒ग्निः प्र॒चो॒दया॑त्। का॒त्या॒य॒नाय॑ वि॒द्महे॑ क॒न्यकु॑मा॒रि

धीमहि। तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात्।

॥ दूर्वासूक्तम् ॥

स॒हस्र॑पर॒मा दे॒वी श॒तमू॑ला श॒ताङ्कु॑रा। सर्व॑ ह॒रतु॑ मे पा॒पं दूर्वा॑
दुःस्वप्न॑नाश॒नी। काण्डा॑त्काण्डात् प्र॒रोह॑न्ती॒ परुषः॑ परुषः परि॑॥७॥

ए॒वानो॑ दूर्वे॒ प्रत॑नु स॒हस्रे॑ण श॒तेन॑ च। या श॒तेन॑ प्रत॒नोषि॑
स॒हस्रे॑ण वि॒रोह॑सि। तस्या॑स्ते दे॒वीष्टके॑ वि॒धेम॑ ह॒विषा॑ व॒यम्।
अश्व॑क्रान्ते रथक्रान्ते वि॒ष्णुक्रान्ते॑ व॒सुन्ध॑रा। शिरसा॑ धारयिष्यामि
र॒क्षस्व॑ मा॑ पदे॒ पदे॑।

॥ मृत्तिकासूक्तम् ॥

भूमि॑र्धेनु॒र्धरणी॑ लो॒कधा॑रिणी। उ॒द्धृता॑ऽसि व॒राहे॑ण॒ कृष्णे॑न
श॒तबा॑हुना। मृत्तिके॑ हन॑ मे पा॒पं य॒न्मया॑ दुष्कृतं कृतम्। मृत्तिके॑
ब्रह्म॑दत्ताऽसि का॒श्यपे॑नाभि॒मन्त्रि॑ता। मृत्तिके॑ देहि॑ मे पु॒ष्टिं त्वयि॑
सर्वं॑ प्र॒तिष्ठि॑तम्॥८॥

मृत्तिके॑ प्र॒तिष्ठि॑ते स॒र्वं त॒न्मे निर्गु॑द मृत्तिके। तया॑ ह॒तेन॑ पापेन॒
ग॒च्छामि॑ प॒रमा॑ गतिम्।

॥ शत्रुजयमन्त्राः ॥

यत॑ इन्द्र॒ भया॑महे॒ ततो॑ नो॒ अभयं॑ कृधि। मघ॑वन्धु॒ग्धि तव॑
तन्न॑ ऊ॒तये॑ वि॒द्विषो॑ वि॒मृधो॑ जहि। स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्प॑तिर्वृ॒त्रहा॑

विमृधो वशी। वृषेन्द्रः पुर एतु नः स्वस्तिदा अभयङ्कुरः। स्वस्ति
न इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो
अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु। आपान्तमन्युस्तृपलंप्रभर्मा
धुनिः शिमीवाञ्छरुमाः ऋजीषी। सोमो विश्वान्यतसावनानि
नार्वीगिन्द्रं प्रतिमानानिदेभुः॥९॥

ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचो वेन आवः।
सबुधिया उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसंतश्च विवः।
स्योना पृथिवि भवाऽनृक्षरा निवेशनी। यच्छानः शर्म सप्रथाः।
गन्धद्वारां दुराधरूपां नित्यपुष्टां करीषिणीम्। ईश्वरीः सर्वभूतानां
तामिहोपह्वये श्रियम्। श्रीर्मे भुजतु। अलक्ष्मीर्मे नश्यतु। विष्णुमुखा
वै देवाश्छन्दोभिरिमाल्लोकाननपजय्यमभ्यंजयन्। महाः इन्द्रो
वज्रबाहुः षोडशी शर्म यच्छतु॥१०॥

स्वस्ति नो मघवा करोतु हन्तु पाप्मानं योऽस्मान् द्वेष्टि।
सोमानः स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते। कक्षीवंतं य औशिजम्।
शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्सीदतु योऽस्मान् द्वेष्टि। चरणं
पवित्रं विततं पुराणं येन पूतस्तरति दुष्कृतानि। तेन पवित्रेण शुद्धेन
पूता अति पाप्मानमरातिं तरेम। सजोषा इन्द्र सगणो मरुद्भिः
सोमं पिब वृत्रहञ्छूर विद्वान्। जहि शत्रूँ रप मृधो नुदस्वाथाभयं
कृणुहि विश्वतो नः। सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै

भूयासुर्योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आपो हि ष्ठा मयो भुवस्ता
न ऊर्जे दधातन॥११॥

महेरणां चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः।
उशीरिव मातरः। तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथा।
आपो जनयथा च नः।

॥ अघमर्षणसूक्तम् ॥

हिरण्यशृङ्गं वरुणं प्रपद्ये तीर्थं मे देहि याचितः। यन्मया
भुक्तमसाधूनां पापेभ्यश्च प्रतिग्रहः। यन्मे मनसा वाचा कर्मणा वा
दुष्कृतं कृतम्। तन्न इन्द्रो वरुणो बृहस्पतिः सविता च पुनन्तु पुनः
पुनः। नमोऽग्नयेऽप्सुमते नम इन्द्राय नमो वरुणाय नमो वारुण्यै
नमोऽद्भ्यः॥१२॥

यदपां क्रूरं यदमेध्यं यदशान्तं तदपंगच्छतात्। अत्याशनादती-
पानाद्यच्च उग्रात् प्रतिग्रहात्। तन्नो वरुणो राजा पाणिना
ह्यवमर्शतु। सोऽहमपापो विरजो निर्मुक्तो मुक्तकिल्बिषः।
नाकस्य पृष्ठमारुह्य गच्छेद्ब्रह्मसलोकताम्। यश्चाप्सु वरुणः स
पुनात्वघमर्षणः। इमं मे गङ्गे यमुने सरस्वति शुतुद्रि स्तोमं
सचता परुष्ण्या। असिक्रिया मरुद्वृधे वितस्तयाऽऽर्जीकीये
शृणुह्या सुषोमया। ऋतं च सत्यं चाभीद्धात्तपसोऽध्यजायत। ततो
रात्रिरजायत ततः समुद्रो अर्णवः॥१३॥

समुद्राद॑र्ण॒वादि॑ धि॒ संव॑त्स॒रो अ॑जायत। अ॒होरा॒त्राणि॑
वि॒दध॑द्वि॒श्वस्य॑ मि॒षतो॑ व॒शी। सूर्या॑च॒न्द्रमसौ॑ धा॒ता य॑थापूर्वम॑कल्प-
यत्। दि॒वं च॑ पृथि॒वीं चा॑न्तरि॒क्षम॑थो सु॒वः। यत्पृ॑थि॒व्याः रजः॑
स्व॒मान्तरि॑क्षे वि॒रोद॑सी। इ॒माः स्तदा॑पो व॒रुणः॑ पु॒नात्व॑घम॒र्षणः॑।
पुन॑न्तु वस॑वः पु॒नातु॑ व॒रुणः॑ पु॒नात्व॑घम॒र्षणः॑। ए॒ष भू॑तस्य॑ म॒ध्ये
भुव॑नस्य गो॒प्ता। ए॒ष पु॒ण्यकृ॑तां लो॒काने॑ष मृ॒त्योर्हि॑र॒ण्मय॑म्।
द्यावा॑पृथि॒व्योर्हि॑र॒ण्मय॑ः सः श्रि॑तः सु॒वः॥१४॥

स नः॑ सु॒वः सः शि॑शाधि। आर्द्रं॑ ज्वल॑ति॒ ज्योति॑र॒हम॑स्मि।
ज्योति॑र्ज्वल॑ति॒ ब्रह्मा॑हम॑स्मि। योऽह॑म॑स्मि॒ ब्रह्मा॑हम॑स्मि। अ॒हम॑स्मि॒
ब्रह्मा॑हम॑स्मि। अ॒हमे॒वाहं॑ मां जु॒होमि॑ स्वाहा॑। अ॒कार्य॑कार्यवकी॒र्णी
स्तेनो॑ भ्रू॒णहा॑ गु॒रुत॑ल्पगः। व॒रुणो॑ऽपाम॑घम॒र्षणस्त॑स्मा॒त्पापा॑त्
प्रमु॑च्यते। र॒जो भू॑मि॒स्त्वमा॑ रोद॑यस्व॒ प्रव॑दन्ति॒ धीराः॑।
आक्रा॑न्त्समु॒द्रः प्र॑थ॒मे वि॑ध॒र्मं ज॒नय॑न्म॒जा भुव॑नस्य॒ राजा॑। वृषा॑
प॒वित्रे॑ अधि॒ सानो॑ अव्ये॒ बृह॑त्सोमो॑ वावृ॒धे सु॒वान॑ इन्द्रुः॥१५॥

[१]

॥ दुर्गासूक्तम् ॥

जा॒तवे॑दसे सु॒नवाम्॑ सोम॑मराती॒यतो॑ निद॑हाति॒ वेदः॑। स नः॑
पर्ष॑दति॒ दुर्गा॑णि॒ विश्वा॑ ना॒वेव॒ सिन्धु॑ दु॒रिता॑ऽत्य॒ग्निः। ताम॒ग्निव॑र्णा॒
तप॑सा ज्वल॑न्तीं॒ वैरोच॑नीं॒ कर्म॑फ॒लेषु॑ जुष्टा॑म्। दु॒र्गा दे॒वीः
शर॑णम॒हं प्र॑प॒द्ये सु॒तर॑सि॒ तर॑से॒ नमः॑। अ॒ग्ने त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑

अ॒स्मान्ध॒स्वस्ति॒भिरति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑। पू॒श्च॑ पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न॑ उ॒र्वी
भवा॑ तो॒काय॒ तन॑याय॒ शं योः। विश्वा॑नि नो दु॒र्गहा॑ जा॒तवे॒दः सिन्धु॑
न ना॒वा दु॑रि॒ताति॑ पर्षि। अ॒ग्ने अ॒त्रिव॒न्मन॑सा गृ॒णानो॑ऽस्माकं
बो॒ध्यवि॒ता त॒नूना॑म्। पृ॒तना॑जित॒ः सह॑मानम॒ग्निमु॒ग्रः हु॑वेम
पर॒माथ्स॒धस्था॑त्। स नः॑ पर्ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॒ क्षाम॑दे॒वो अति॑
दुरि॒ताऽत्य॒ग्निः। प्र॒तोषि॑ क॒मीड्यो॑ अध्व॒रेषु॑ स॒नाच्च॑ होता॒ नव्य॑श्च
स॒त्सि। स्वा॒श्चा॒ग्ने त॒नुव॑ पि॒प्रय॑स्वा॒स्मभ्य॑ च॒ सौभ॑ग॒माय॑जस्व।
गोभि॑र्जु॒ष्टम॒युजो॑ निषि॒क्तं तव॑न्द्र वि॒ष्णोर॒नुस॑श्च॒रेम। नाक॑स्य
पृ॒ष्ठम॒भि सं॒वसानो॑ वैष्ण॑वीं लो॒क इ॒ह मा॑दयन्ताम्॥१६॥

[२]

॥ व्याहृतिहोमन्त्राः ॥

भूर॒न्नम॒ग्नये॑ पृ॒थिव्यै॒ स्वाहा॒ भुवो॑ऽन्न॒ वा॒यवे॑ऽन्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॒
सुव॒रन्न॑मादि॒त्याय॑ दि॒वे स्वाहा॒ भूर्भुवः॑ सुव॒रन्न॑ च॒न्द्रम॑से दि॒ग्भ्यः॑
स्वाहा॒ नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॒रन्न॑मोम्॥१७॥

[३]

भूर॒ग्नये॑ पृ॒थिव्यै॒ स्वाहा॒ भुवो॑ वा॒यवे॑ऽन्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॒
सुव॑रादि॒त्याय॑ दि॒वे स्वाहा॒ भूर्भुवः॑ सुव॑श्च॒न्द्रम॑से दि॒ग्भ्यः॑ स्वाहा॒
नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॒रन्न॑ ओम्॥१८॥

[४]

भूर॒ग्नये॑ च पृ॒थिव्यै॒ च॑ म॒हते॒ च॒ स्वाहा॒ भुवो॑ वा॒यवे॑ चा॒न्तरि॑क्षाय॒

च मह॒ते च॒ स्वाहा॒ सुव॑रादि॒त्याय॑ च दि॒वे च॑ मह॒ते च॒ स्वाहा॒ भूर्भुवः॑
 सुव॑श्च॒न्द्रम॑से च॒ नक्ष॑त्रेभ्यश्च दि॒ग्भ्यश्च॑ मह॒ते च॒ स्वाहा॒ नमो॑ दे॒वेभ्यः॑
 स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॑र्मह॒रोम्॥१९॥

[५]

॥ ज्ञानप्राप्त्यर्थहोममन्त्राः ॥

पाहि॑ नो अ॒ग्न ए॒नसे॑ स्वा॒हा। पाहि॑ नो वि॒श्ववे॑द॒से स्वा॒हा।
 यज्ञं॑ पाहि॑ वि॒भाव॑सो स्वा॒हा। सर्वं॑ पाहि॑ शत॒क्रतो॑ स्वा॒हा॥२०॥

[६]

पाहि॑ नो अ॒ग्न ए॒कया॑। पा॒ह्युत॑ द्वि॒तीय॑या। पा॒ह्यूर्जं॑ तृ॒तीय॑या।
 पा॒हि गी॒र्भिश्च॑ त॒सृभि॑र्वसो॒ स्वाहा॑॥२१॥

[७]

॥ वेदविस्मरणाय जपमन्त्राः ॥

यश्छ॑न्द॒सामृष॑भो वि॒श्वरू॑पश्छ॑न्दोभ्यश्छ॑न्दा॑ऽस्यावि॒वेश॑।
 सता॑ः शि॒क्यः पु॒रोवा॑चो॒पनि॑षदिन्द्रो॑ ज्येष्ठ इन्द्रि॒याय॑ ऋषि॑भ्यो
 नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॑ सुव॑श्छ॒न्द ओम्॥२२॥

[८]

नमो॑ ब्रह्म॑णे धा॒रणं॑ मे अ॒स्त्वनि॑राकरणं धा॒रयि॑ता भूयासं
 कर्ण॑योः श्रुतं मा च्यो॑ढ्वं ममा॒मुष्य॑ ओम्॥२३॥

[९]

॥ तपः प्रशंसा ॥

ऋतं तपः सत्यं तपः श्रुतं तपः शान्तं तपो दमस्तपः शमस्तपो
दानं तपो यज्ञं तपो भूर्भुवः सुवर्ब्रह्मैतदुपास्यैतत्तपः ॥ २४ ॥

[१०]

॥ विहिताचरणप्रशंसा निषिद्धाचरणनिन्दा च ॥

यथा वृक्षस्य सम्पुष्पितस्य दूराद्गन्धो वात्येवं पुण्यस्य कर्मणो
दूराद्गन्धो वाति यथाऽसिधारां कर्तेऽवहितामवक्रामे यद्युवे युवे ह वा
विह्वयिष्यामि कर्तं पतिष्यामीत्येवमनृतादात्मानं जुगुप्सैत् ॥ २५ ॥

[११]

॥ दहरविद्या ॥

अणोरणीयान्महतो महीयानात्मा गुहायां निहितोऽस्य जन्तोः।
तमक्रतुं पश्यति वीतशोको धातुः प्रसादांन्महिमानमीशम्। सप्त
प्राणाः प्रभवन्ति तस्मात्सप्तार्चिषः समिधः सप्त जिह्वाः। सप्त
इमे लोका येषु चरन्ति प्राणा गुहाशयां निहिताः सप्त संस्र।
अतः समुद्रा गिरयश्च सर्वेऽस्मात्स्यन्दन्ते सिन्धवः सर्वरूपाः।
अतश्च विश्वा ओषधयो रसाच्च येनैष भूतस्तिष्ठत्यन्तरात्मा। ब्रह्मा
देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो
गृध्राणां स्वर्धितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्। अजामेकां
लोहितशुक्लकृष्णां बर्हीं प्रजां जनयन्तीं सरूपाम्। अजो ह्येको
जुषमाणोऽनुशेते जहात्येनां भुक्तभोगामजोऽन्यः ॥ २६ ॥

हृ॒ःसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् ।
 नृषद्वरसदृतसद्धोमसदजा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत् ।
 घृतं मिमिक्षिरे घृतमस्य योनिर्घृते श्रितो घृतमुवस्य धाम ।
 अनुष्वधमावह मादयस्व स्वाहाकृतं वृषभ वक्षि हव्यम् ।
 समुद्रादूर्मिर्मधुमा॑ उदारदुपा॑ शुना सममृतत्वमानद । घृतस्य
 नाम गुह्यं यदस्ति जिह्वा देवानाममृतस्य नाभिः । वयं नाम
 प्रब्रवामा घृतेनास्मिन् यज्ञे धारयामा नमोभिः । उपे ब्रह्मा
 शृणवच्छस्यमानं चतुः शृङ्गोऽवमीद्गौर एतत् । चत्वारि शृङ्गा त्रयो
 अस्य पादा द्वे शीरूषे सप्त हस्तांसो अस्य । त्रिधा बद्धो वृषभो
 रौरवीति महो देवो मर्त्या॑ आविवेश ॥ २७ ॥

त्रिधा हितं पुणिभिर्गुह्यमानं गवि देवासो घृतमन्वविन्दन् ।
 इन्द्र एक॑ सूर्य एकं जजान वेनादेकं स्वधया निष्ठतक्षुः ।
 यो देवानां प्रथमं पुरस्ताद्विश्वधियो रुद्रो महर्षिः । हिरण्यगर्भं
 पश्यत जायमानं स नो देवः शुभया स्मृत्या संयुनक्तु ।
 यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चिद्यस्मान्नाणीयो न ज्यायोऽस्ति
 कश्चित् । वृक्ष इव स्तब्धो दिवि तिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण
 सर्वम् । न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानशुः ।
 परेण नाकं निहितं गुहायां विभ्राजते यद्यतयो विशन्ति ।
 वेदान्तविज्ञानसुनिश्चितार्थाः सन्त्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः ।
 ते ब्रह्मलोके तु परान्तकाले परामृतात्परिमुच्यन्ति सर्वे । दहं

विपापं परमैश्वरभूतं यत्पुण्डरीकं पुरमध्यसंस्थम्। तत्रापि दहं
गगनं विशोकस्तस्मिन् यदन्तस्तदुपासितव्यम्। यो वेदादौ स्वरः
प्रोक्तो वेदान्तै च प्रतिष्ठितः। तस्य प्रकृतिंलीनस्य यः परः स
महेश्वरः॥२८॥

[१२]

॥ नारायणसूक्तम् ॥

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशम्भुवम्। विश्वं नारायणं
देवमक्षरं परमं पदम्। विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं नारायणं हरिम्।
विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपजीवति। पतिं विश्वस्याऽऽत्मेश्वरं
शाश्वतं शिवमच्युतम्। नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं पुरायणम्।
नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः। नारायण परं ब्रह्म तत्त्वं
नारायणः परः। नारायणपरो ध्याता ध्यानं नारायणः परः। यच्च
किञ्चिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा॥ अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य
नारायणः स्थितः॥२९॥

अनन्तमव्ययं कविं समुद्रेऽन्तं विश्वशम्भुवम्। पद्मकोश
प्रतीकाशं हृदयं चाप्यधोमुखम्। अधो निष्ठ्या वितस्त्यान्ते
नाभ्यामुपरि तिष्ठति। ज्वालामालाकुलं भाती विश्वस्याऽऽयतनं
महत्। सन्ततं शिलाभिस्तुलम्बत्याकोशसन्निभम्। तस्यान्तं
सुषिरं सूक्ष्मं तस्मिन्त्सर्वं प्रतिष्ठितम्। तस्य मध्ये महान-
ग्निर्विश्वार्चिर्विश्वतोमुखः। सोऽग्रं भुग्विभजन्तिष्ठन्नाहारमजरः कविः।

तिर्यग्ध्वमंधः शायी रश्मयस्तस्य सन्तता। सन्तापयति स्वं देहमा-
पादतलमस्तंकः। तस्य मध्ये वह्निशिखा अणीयोर्ध्वा व्यवस्थितः।
नीलतौर्यदमध्यस्थाद्विद्युल्लेखेव भास्वरा। नीवारशूकवत्तन्वी पीता
भास्वत्यणूपमा। तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः। स
ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट्॥३०॥

नारायणः स्थितो व्यवस्थितश्चत्वारि च॥ [१३]

॥ आदित्यमण्डले परब्रह्मोपासनम् ॥

आदित्यो वा एष एतन्मण्डलं तपति तत्र ता ऋचस्तदृचा
मण्डलं९ स ऋचां लोकोऽथ य एष एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिर्दीप्यते
तानि सामानि स साम्नां मण्डलं९ स साम्नां लोकोऽथ य एष
एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिषि पुरुषस्तानि यजूंषि स यजुषा मण्डलं९
स यजुषां लोकः सैषा त्रय्येव विद्या तपति य एषोऽन्तरादित्ये
हिरण्मयः पुरुषः॥३१॥

[१४]

॥ आदित्यपुरुषस्य सर्वात्मकत्वप्रदर्शनम् ॥

आदित्यो वै तेज ओजो बलं यशश्चक्षुः श्रोत्रमात्मा मनो
मन्युर्मनुर्मृत्युः सत्यो मित्रो वायुराकाशः प्राणो लोकपालः
कः किं कं तत्सत्यमन्नमृतौ जीवो विश्वः कतमः स्वयम्भु
ब्रह्मतदमृत एष पुरुष एष भूतानामधिपतिर्ब्रह्मणः सायुज्यं९
सलोकतामाप्नोत्येतासामेव देवतानां९ सायुज्यं९ सार्ष्टितां९

समानलोकतामाप्नोति य एवं वेदेत्युपनिषत्॥३२॥

[१५]

॥ शिवोपासनमन्त्राः ॥

निधनपतये नमः। निधनपतान्तिकाय नमः। ऊर्ध्वाय नमः।
ऊर्ध्वलिङ्गाय नमः। हिरण्याय नमः। हिरण्यलिङ्गाय नमः। सुवर्णाय
नमः। सुवर्णलिङ्गाय नमः। दिव्याय नमः। दिव्यलिङ्गाय नमः।
भवाय नमः। भवलिङ्गाय नमः। शर्वाय नमः। शर्वलिङ्गाय नमः।
शिवाय नमः। शिवलिङ्गाय नमः। ज्वलाय नमः। ज्वललिङ्गाय
नमः। आत्माय नमः। आत्मलिङ्गाय नमः। परमाय नमः।
परमलिङ्गाय नमः। एतत्सोमस्य सूर्यस्य सर्वलिङ्गं स्थापयति
पाणिमन्त्रं पवित्रम्॥३३॥

[१६]

॥ पश्चिमवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमो नमः। भवे भवे
नार्ति भवे भवस्व माम्। भवोद्भवाय नमः॥३४॥

[१७]

॥ उत्तरवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमः श्रेष्ठाय नमो रुद्राय नमः
कालाय नमः कलविकरणाय नमो बलविकरणाय नमो बलाय नमो
बलप्रमथनाय नमः सर्वभूतदमनाय नमो मनोन्मनाय नमः॥३५॥

[१८]

॥ दक्षिणवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

अ॒घोरे॑भ्योऽथ॒ घोरे॑भ्यो॒ घोर॒घोर॑तरेभ्यः। सर्वे॑भ्यः सर्व॒शर्वे॑भ्यो॒ नम॑स्ते अस्तु रु॒द्ररू॑पेभ्यः॥३६॥

[१९]

॥ प्राग्वक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

तत्पुरु॑षाय वि॒द्महे॑ महादे॒वाय॑ धीमहि। तन्नो॑ रु॒द्रः प्र॒चोद॑यात्॥३७॥

[२०]

॥ ऊर्ध्ववक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

ई॒शानः॑ सर्व॒विद्या॑नामीश्वरः॒ सर्व॑भू॒तानां॑ ब्रह्माधि॑पतिर्ब्रह्म॒णो-
ऽधि॑पतिर्ब्रह्मा॒ शिवो॑ मे अस्तु सदाशिवो॒म्॥३८॥

[२१]

॥ नमस्कारमन्त्राः ॥

नमो॑ हिरण्यबा॒हवे॑ हिरण्यव॒र्णाय॑ हिरण्यरू॒पाय॑ हिरण्यप॒तये-
ऽम्बिका॑प॒तये॑ उ॒माप॑तये॒ पशु॑प॒तये॑ नमो॒ नमः॥३९॥

[२२]

ऋ॒तं स॒त्यं परं॑ ब्र॒ह्म पु॒रुषं॑ कृष्ण॒पिङ्ग॑लम्। ऊ॒र्ध्वरे॑तं वि॒रूपाक्षं॑
वि॒श्वरू॑पाय॒ वै नमो॒ नमः॥४०॥

[२३]

सर्वो॑ वै रु॒द्रस्तस्मै॑ रु॒द्राय॑ नमो॒ अस्तु। पु॒रुषो॑ वै रु॒द्रः सन्म॒हो

नमो नमः। विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं च यत्।
सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु॥४१॥

[२४]

कद्रुद्राय प्रचेतसे मीढुष्टमाय तव्यसे। वो चेम् शन्तमं हृदे।
सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु॥४२॥

[२५]

॥ अग्निहोत्रहवण्याः उपयुक्तस्य वृक्षविशेषस्याभिधानम् ॥

यस्य वैकङ्कत्यग्निहोत्रहवणी भवति प्रत्येवास्याऽऽहुतय-
स्तिष्ठन्त्यथो प्रतिष्ठित्यै॥४३॥

[२६]

कृणुष्व पाज् इति पञ्च॥४४॥

[२७]

॥ भूदेवताकमन्त्रः ॥

अदितिर्देवा गन्धर्वा मनुष्याः पितरोऽसुरास्तेषां सर्वभूतानां
माता मेदिनी महता मही सावित्री गायत्री जगत्पुर्वी पृथ्वी बहुला
विश्वा भूता कतमा का या सा सत्येत्यमृतेति वसिष्ठः॥४५॥

[२८]

॥ सर्वदेवता आपः ॥

आपो वा इदं सर्वं विश्वा भूतान्यापः प्राणा वा
आपः पशव् आपोऽन्नमापोऽमृतमापः सम्राडापो विराडापः

स्वराडापश्छन्दा॑ऽस्यापो॒ ज्योती॑ऽष्यापो॒ यजू॑ऽष्यापः॑ स॒त्यमापः॑
सर्वा॑ दे॒वता॒ आपो॒ भूर्भुवः॑ सुव॒राप् ओम्॥४६॥

[२९]

॥ सन्ध्यावन्दनमन्त्राः ॥

आपः॑ पुनन्तु पृथि॒वीं पृथि॒वी पृ॒ता पु॑नातु॒ माम्। पुनन्तु॑
ब्रह्म॑ण॒स्पति॑र्ब्रह्म॑पृ॒ता पु॑नातु॒ माम्। यदुच्छि॑ष्टमभौ॒ज्यं यद्वा॑ दुश्चरि॒तं
मम॑। सर्वं॑ पुनन्तु॒ मामापो॑ऽस॒तां च॑ प्रति॒ग्रह॑ऽ स्वाहा॑॥४७॥

[३०]

अग्निश्च॑ मा मन्युश्च॑ मन्युपतयश्च॑ मन्युकृ॒तेभ्यः॑। पापेभ्यो॑
रक्ष॑न्ताम्। यद॒ह्वा पाप॑मका॒रिषम्। मनसा॑ वाचा॑ हस्ता॒भ्याम्।
प॒द्भ्यामुदरे॑ण शि॒श्जा। अह॑स्तद॒वलु॑म्पतु। यत्किं॑ च॒ दुरि॑तं मयि॑।
इदम॑हं मा॒ममृ॑तयो॒नौ। सत्ये॑ ज्योतिषि जुहो॑मि स्वा॒हा॥४८॥

[३१]

सूर्यश्च॑ मा मन्युश्च॑ मन्युपतयश्च॑ मन्युकृ॒तेभ्यः॑। पापेभ्यो॑
रक्ष॑न्ताम्। यद्वा॒त्रिया पाप॑मका॒रिषम्। मनसा॑ वाचा॑ हस्ता॒भ्याम्।
प॒द्भ्यामुदरे॑ण शि॒श्जा। रा॒त्रिस्तद॒वलु॑म्पतु। यत्किं॑ च॒ दुरि॑तं मयि॑।
इदम॑हं मा॒ममृ॑तयो॒नौ। सूर्ये॑ ज्योतिषि जुहो॑मि स्वा॒हा॥४९॥

[३२]

॥ प्रणवस्य ऋष्यादिविवरणम् ॥

ओमित्येकाक्षरं॑ ब्रह्म। अग्नि॑र्दे॒वता ब्रह्म॑ इत्या॒र्षम्। गाय॑त्रं

छन्दं परमात्मं सरूपम्। सायुज्यं विनियोगम्॥५०॥

[३३]

॥ गायत्र्यावाहनमन्त्राः ॥

आया॑तु वर॑दा दे॒वी अ॒क्षरं॑ ब्रह्म॒सम्मि॑तम्। गा॒य॒त्रीं छ॒न्द॑सां
मा॒तेदं॑ ब्रह्म जुष॒स्व मे। यद॒ह्ना॑त्कुरु॒ते पा॒पं तद॒ह्ना॑त्प्रति॒मुच्य॑ते।
यद्रा॒त्रिया॑त्कुरु॒ते पा॒पं तद्रा॒त्रिया॑त्प्रति॒मुच्य॑ते। सर्व॑ व॒र्णे म॑हादे॒वि
स॒न्ध्यावि॑द्ये स॒रस्व॑ति॥५१॥

[३४]

ओजो॑ऽसि॒ सहो॑ऽसि॒ बल॑मसि॒ भ्राजो॑ऽसि॒ दे॒वानां॑
धा॒म ना॒मांसि॑ वि॒श्वम॑सि॒ वि॒श्वायुः॑ सर्व॑मसि॒ सर्वा॑युरभिभू॒रो
गा॒य॒त्रीमा॑वा॒हयामि॑ सा॒वि॒त्रीमा॑वा॒हयामि॑ स॒रस्व॑तीमा॒वा॒हयामि॑
छ॒न्द॒ऋषी॑नावा॒हयामि॑ श्रि॒यमा॑वा॒हयामि॑ गा॒य॒त्रिया॑ गा॒य॒त्रीच्छ॒न्दो
वि॒श्वामि॑त्र ऋषिः स॒विता॑ दे॒वता॑ऽग्नि॒र्मुखं॑ ब्रह्मा शिरो विष्णु॒र्हृदय॑
रु॒द्रः शि॒खा पृ॒थि॒वी योनिः॑ प्रा॒णापा॑नव्या॒नोदान॑स॒माना॑ स॒प्राणा॑
श्वे॒तव॑र्णा साङ्ख्या॒यन॑स॒गोत्रा॑ गा॒य॒त्री च॒तुर्विं॑शत्यक्षरा त्रि॒पदा॑
षट्कुक्षिः॑ पञ्चशी॒र्षोप॑नयने वि॒नियो॑ग॒ ओं भूः। ओं भुवः। ओ॑
सुवः। ओं महः। ओं जनः। ओं तपः। ओ॑ स॒त्यम्। ओं
तथ्स॑वि॒तुर्वरे॑ण्यं भर्गो दे॒वस्य॑ धीमहि। धियो॒ यो नः॑ प्रचो॒दया॑त्।
ओमा॑पो॒ ज्योती॑रसो॒ऽमृतं॑ ब्रह्म भूर्भुवः सुव॒रोम्॥५२॥

[३५]

॥ गायत्री उपस्थानमन्त्राः ॥

उत्तमे शिखरे जाते भूम्यां पर्वतमूर्धनि। ब्राह्मणेभ्योऽभ्यनुज्ञाता
गच्छ देवि यथासुखम्। स्तुतो मया वरदा वेदमाता प्रचोदयन्ती
पवने द्विजाता। आयुः पृथिव्यां द्रविणं ब्रह्मवर्चसं मह्यं दत्त्वा प्रजातुं
ब्रह्मलोकम्॥५३॥

[३६]

॥ आदित्यदेवतामन्त्रः ॥

घृणिः सूर्य आदित्यो न प्रभा वात्यक्षरम्। मधु क्षरन्ति तद्रसम्।
सत्यं वै तद्रसमापो ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥५४॥

[३७]

॥ त्रिसुपर्णमन्त्राः ॥

ब्रह्ममेतु माम्। मधुमेतु माम्। ब्रह्ममेव मधुमेतु माम्। यास्ते
सोम प्रजावत्सोभि सो अहम्। दुःस्वप्रहन्दुरुष्वह। यास्ते सोम
प्राणाऽस्तां जुहोमि। त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्। ब्रह्महृत्यां
वा एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति।
आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५५॥

[३८]

ब्रह्म मेधया। मधु मेधया। ब्रह्ममेव मधु मेधया। अद्या नो
देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम्। परा दुःष्वप्रियं सुवा।
विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परा सुवा। यद्भद्रं तन्म आ सुवा।

मधु वाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः।
मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवः रजः। मधु द्यौरस्तु नः पिता।
मधुमात्रो वनस्पतिर्मधुमाः अस्तु सूर्यः। माध्वीर्गावो भवन्तु
नः। य इमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्। भ्रूणहत्यां वा
एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति।
आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५६॥

[३९]

ब्रह्म मेधवा। मधु मेधवा। ब्रह्ममेव मधु मेधवा। ब्रह्मा
देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणाम्। श्येनो
गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्।
हंसः शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्।
नृषद्वरसदृतसद्धौमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत्।
ऋचे त्वा रुचे त्वा समिध्वन्ति सरितो न धेनाः। अन्तरहृदा
मनसा पूयमानाः। घृतस्य धारां अभिचाकशीमि। हिरण्ययो
वेतसो मय्य आसाम्। तस्मिन्सुपर्णो मधुकृत्कुलायी भजन्नास्ते
मधुदेवताभ्यः। तस्याऽऽसते हरयः सप्ततीरे स्वधां दुहाना
अमृतस्य धाराम्। य इदं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्।
वीरहत्यां वा एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं
प्राप्नुवन्ति। आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५७॥

[४०]

॥ मेधासूक्तम् ॥

मे॒धा दे॒वी जुष॑मा॒णा न॒ आगा॑द्वि॒श्वाची॑ भ॒द्रा सु॑मन॒स्यमा॑ना।
त्वया॒ जुष्टा॑ जुष॒माणा दुरु॑क्ता॒न्बृह॑द्वदे॒म वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑॥ त्वया॒ जुष्टं
ऋषि॑र्भवति दे॒वि त्वया॒ ब्रह्मा॑ऽऽग॒तश्री॑रु॒त त्वया॑। त्वया॒ जुष्टंश्चि॒त्रं
वि॒न्दते॑ वसु॒ सा नो॑ जुषस्व॒ द्रवि॑णो न मे॒धे॥५८॥

[४१]

मे॒धां म॒ इन्द्रो॑ द॒दातु॑ मे॒धां दे॒वी सर॑स्वती। मे॒धां मे॑
अ॒श्विना॑वु॒भावाध॑त्तां पुष्क॑र॒स्रजा॑। अ॒प्स॒रासु॑ च॒ या मे॒धा ग॑न्ध॒र्वेषु॑
च॒ यन्मनः॑। दै॒वीं मे॒धा सर॑स्वती॒ सा मां॑ मे॒धा सु॒रभि॑र्जुषता॒ऽ
स्वाहा॑॥५९॥

[४२]

आ मां॑ मे॒धा सु॒रभि॑र्वि॒श्वरू॑पा॒ हिर॑ण्यवर्णा॒ जग॑ती
जग॑म्या। ऊ॒र्ज॑स्वती॒ पय॑सा॒ पिन्व॑माना॒ सा मां॑ मे॒धा सु॒प्रती॑का
जुष॑न्ताम्॥६०॥

[४३]

मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मय्य॑ग्निस्तेजो॑ द॒धातु॑ मयि॑ मे॒धां मयि॑
प्र॒जां मयीन्द्र॑ इन्द्रि॒यं द॑धातु॒ मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयि॑ सू॒र्यो
भ्राजो॑ द॒धातु॑॥६१॥

[४४]

॥ मृत्युनिवारणमन्त्राः ॥

अपैतु मृत्युरमृतं न आगन्वैवस्वतो नो अभयं कृणोतु। पूर्णं
वनस्पतेरिवाभिनः शीयतां रयिः स च तान्नः शचीपतिः॥६२॥

[४५]

परं मृत्यो अनु परेहि पन्थां यस्ते स्व इतरो देवयानात्।
चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नः प्रजां रीरिषो मोत वीरान्॥६३॥

[४६]

वातं प्राणं मनसाऽन्वा रभामहे प्रजापतिं यो भुवनस्य गोपाः।
स नो मृत्योस्त्रायतां पात्वहंसो ज्योग्जीवा जरामशीमहि॥६४॥

[४७]

अमुत्र भूयादध यद्यमस्य बृहस्पते अभिशस्तेरमुश्चः।
प्रत्यौहतामश्विना मृत्युमस्माद्देवानामग्रे भिषजा शचीभिः॥६५॥

[४८]

हरिः हरन्तमनुयन्ति देवा विश्वस्येशानं वृषभं मंतीनाम्। ब्रह्म
सरूपमनुमेदमागादयनं मा विवधीर्विक्रमस्व॥६६॥

[४९]

शल्लकैरग्निमिन्धान उभौ लोकौ संनेमहम्। उभयोर्लोकयोर्-
ऋध्वाऽति मृत्युं तराम्यहम्॥६७॥

[५०]

मा छिंदो मृत्यो मा वधीर्मा मे बलं विवृहो मा प्रमौषीः।
प्रजां मा मे रीरिष आयुरुग्र नृचक्षंसं त्वा हविषा विधेम॥६८॥

[५१]

मा नो॑ म॒हान्त॑मु॒त मा नो॑ अ॒र्भकं॑ मा न॒ उक्ष॑न्तमु॒त मा न॑
उक्षि॑तम्। मा नो॑ऽव॒धीः पि॒तरं॑ मो॒त मा॒तरं॑ प्रि॒या मा न॑स्त॒नुवो॑ रु॒द्र
री॒रिषः॥ ६९॥

[५२]

मा न॑स्तो॒के तन॑ये॒ मा न॒ आयु॑षि॒ मा नो॒ गोषु॑ मा नो॒ अश्व॑ेषु
री॒रिषः। वी॒रान्मा नो॑ रु॒द्र भामि॑तोऽव॒धीर्ह॒विष्म॑न्तो॒ नम॑सा वि॒धेम
ते॥ ७०॥

[५३]

॥ प्रजापतिप्रार्थनामन्त्रः ॥

प्रजा॑प॒ते न त्वदे॑तान्य॒न्यो विश्वा॑ जा॒तानि॑ परि॒ता ब॑भूव।
यत्का॑मास्ते जुहु॒मस्तन्नो॑ अस्तु व॒यः॒ स्याम॑ प॒तयो॑ रयी॒णाम्॥ ७१॥

[५४]

॥ इन्द्रप्रार्थनामन्त्रः ॥

स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्प॑तिर्वृ॒त्रहा॑ वि॒मृधो॑ व॒शी। वृ॒षेन्द्रः॑ पु॒र ए॑तु नः
स्व॒स्ति॒दा अ॑भयङ्क॒रः॥ ७२॥

[५५]

॥ मृत्युञ्जयमन्त्रः ॥

त्र्य॑म्बकं य॒जामहे॑ सु॒गन्धिं॑ पु॒ष्टि॒वर्ध॑नम्। उ॒र्वारु॑कमि॒व
बन्ध॑नान्मृ॒त्योर्मु॑क्षी॒य मा॑ऽमृता॑त्॥ ७३॥

[५६]

ये ते सहस्रमयुतं पाशा मृत्यो मर्त्याय हन्तवे। तान् यज्ञस्य
मायया सर्वानव यजामहे॥७४॥

[५७]

मृत्यवे स्वाहा मृत्यवे स्वाहा॥७५॥

[५८]

॥ पापनिवारक-मन्त्राः ॥

देवकृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाहा। मनुष्यकृतस्यैनसो-
ऽवयजनमसि स्वाहा। पितृकृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाहा।
आत्मकृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाहा। अन्यकृतस्यैनसोऽव-
यजनमसि स्वाहा। अस्मत्कृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाहा।
यद्विवा च नक्तं चैनश्चकृम तस्यावयजनमसि स्वाहा।
यथ्स्वपन्तश्च जाग्रतश्चैनश्चकृम तस्यावयजनमसि स्वाहा।
यथ्सुषुप्तश्च जाग्रतश्चैनश्चकृम तस्यावयजनमसि स्वाहा।
यद्विद्वांसश्चाविद्वांसश्चैनश्चकृम तस्यावयजनमसि स्वाहा। एनस
एनसोऽवयजनमसि स्वाहा॥७६॥

[५९]

॥ वसुप्रार्थनामन्त्रः ॥

यद्वो देवाश्चकृम जिह्वा गुरुमनसो वा प्रयुती देव हेडनम्।
अरावा यो नो अभि दुच्छुनायते तस्मिन्तदेनो वसवो निर्धेतन्

स्वाहा॥७७॥

[६०]

॥ कामोऽकार्षीत्-मन्युरकार्षीत् मन्त्रः ॥

कामोऽकार्षीन्ममो नमः। कामोऽकार्षीत्कामः करोति नाहं करोमि कामः कर्ता नाहं कर्ता कामः कारयिता नाहं कारयिता एष ते काम कामाय स्वाहा॥७८॥

[६१]

मन्युरकार्षीन्ममो नमः। मन्युरकार्षीन्मन्युः करोति नाहं करोमि मन्युः कर्ता नाहं कर्ता मन्युः कारयिता नाहं कारयिता एष ते मन्यो मन्यवे स्वाहा॥७९॥

[६२]

॥ विराजहोममन्त्राः ॥

तिलाञ्जुहोमि सरसां सपिष्टान् गन्धार मम चित्ते रमन्तु स्वाहा। गावो हिरण्यं धनमन्नपानं सर्वेषां श्रियै स्वाहा। श्रियं च लक्ष्मीं च पुष्टिं च कीर्तिं चानृण्यताम्। ब्रह्मण्यं बहुपुत्रताम्। श्रद्धामेधे प्रजाः सन्ददातु स्वाहा॥८०॥

[६३]

तिलाः कृष्णास्तिलाः श्वेतास्तिलाः सौम्या वंशानुगाः। तिलाः पुनन्तु मे पापं यत्किञ्चिद्दुरितं मयि स्वाहा। चोरस्यान्नं नवश्राद्धं ब्रह्महा गुरुतल्पगः। गोस्तेयं सुरापानं भ्रूणहत्या तिला शान्तिं

शमयन्तु स्वाहा। श्रीश्च लक्ष्मीश्च पुष्टीश्च कीर्तिं चानृण्यताम्। ब्रह्मण्यं
बहुपुत्रताम्। श्रद्धामेधे प्रज्ञा तु जातवेदः सन्ददातु स्वाहा॥८१॥

[६४]

प्राणापानव्यानोदानसमाना मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां
विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। वाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रजिह्वाघ्राणरेतो-
बुद्ध्याकूतिःसङ्कल्पा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा
भूयासुः स्वाहा। त्वक्कर्ममांसरुधिरमेदोमज्जास्नायवोऽस्थीनि
मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
शिरःपाणिपादपार्श्वपृष्ठोरूदरजङ्घशिश्नोपस्थपायवो मे शुद्ध्यन्तां
ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। उत्तिष्ठ पुरुष हरित
पिङ्गल लोहिताक्षि देहि देहि ददापयिता मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं
विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥८२॥

[६५]

पृथिव्यापस्तेजोवायुराकाशा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां
विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। शब्दस्पर्शरूपरसगन्धा मे शुद्ध्यन्तां
ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा। मनोवाक्कायकर्माणि
मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
अव्यक्तभावैरहङ्कारैर्ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
आत्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा।
अन्तरात्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः
स्वाहा। परमात्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा

भूयास॑ꣳ स्वाहा॑। क्षुधे॑ स्वाहा॑। क्षुत्पि॑पासाय॒ स्वाहा॑। विवि॑ट्यै
स्वाहा॑। ऋग्वि॑धानाय॒ स्वाहा॑। क॒षो॑त्काय॒ स्वाहा॑। क्षुत्पि॑पा॒साम॑लं
ज्ये॒ष्ठाम॑ल॒क्ष्मी॑र्ना॒शया॑म्यहम्। अ॒भू॒ति॒मसं॑मृद्धिं च॒ सर्वा॑न्निर्णुद
मे पा॒प्मानं॑ꣳ स्वाहा॑। अन्न॑मय-प्राण॑मय-मनो॑मय-विज्ञान॑मय-
मान॑न्दमय-मात्मा मे शुद्ध॑न्तां ज्योति॑र॒हं वि॒रजा॑ विपा॒प्मा
भूयास॑ꣳ स्वाहा॑॥८३॥

[६६]

॥ वैश्वदेवमन्त्राः ॥

अ॒ग्नये॑ स्वाहा॑। वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॑। ध्रु॒वाय॑ भू॒माय॑
स्वाहा॑। ध्रु॒वक्षि॑तये॒ स्वाहा॑। अ॒च्युत॑क्षि॒तये॑ स्वाहा॑। अ॒ग्नये॑
स्वि॒ष्टकृ॑ते स्वाहा॑॥ ध॒र्माय॑ स्वाहा॑। अ॒ध॒र्माय॑ स्वाहा॑। अ॒द्भ्यः
स्वाहा॑। ओ॒षधि॑व॒नस्प॑तिभ्यः स्वाहा॑॥८४॥

र॒क्षोदे॑व॒जने॑भ्यः स्वाहा॑। गृ॒ह्याभ्यः॑ स्वाहा॑। अ॒व॒साने॑भ्यः
स्वाहा॑। अ॒व॒सान॑प॒तिभ्यः॑ स्वाहा॑। स॒र्वभू॑तेभ्यः स्वाहा॑। का॒माय॑
स्वाहा॑। अ॒न्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॑। यदे॒जति॑ जग॒ति यच्च॑ चेष्ट॑ति नाम्नो
भा॒गोऽयं॑ नाम्ने स्वाहा॑। पृ॒थि॒व्यै स्वाहा॑। अ॒न्तरि॑क्षाय॒ स्वाहा॑॥८५॥

दि॒वे स्वाहा॑। सू॒र्याय॑ स्वाहा॑। च॒न्द्रम॑से स्वाहा॑। नक्ष॑त्रेभ्यः
स्वाहा॑। इन्द्रा॑य॒ स्वाहा॑। बृ॒हस्प॑तये॒ स्वाहा॑। प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑।
ब्र॒ह्मणे॑ स्वाहा॑। स्व॒धा पि॑तृभ्यः स्वाहा॑। नमो॑ रु॒द्राय॑ पशु॑पतये॒

स्वाहा॥८६॥

दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॑। पि॒तृभ्यः॑ स्व॒धाऽस्तु॑। भू॒तेभ्यो॑ नमः॑। म॒नुष्ये॑भ्यो
हन्ता॑। प्र॒जाप॑तये स्वाहा॑। पर॒मेष्ठि॑ने स्वाहा॑। यथा कूपः शत॒धारः
स॒हस्र॑धारो अक्षितः॑। ए॒वा मे॑ अस्तु धान्य॑ स॒हस्र॑धारमक्षितम्।
धन॑धान्ये स्वाहा॑। ये भू॒ताः प्र॒चर॑न्ति दि॒वान्तं॑ बलि॑मिच्छन्तो
वि॒तुद॑स्य प्रे॒ष्याः। तेभ्यो॑ ब॒लिं पु॑ष्टि॒कामो॑ हरामि॒ मयि॑ पुष्टिं
पुष्टि॑पतिर्दधातु स्वाहा॑॥८७॥

[६७]

ओं तद्ब्र॒ह्म। ओं तद्वा॒युः। ओं तदा॒त्मा। ओं तथ्स॒त्यम्।
ओं तथ्सर्व॑म्। ओं तत्पु॒रोन॑मः॥ अन्तश्चरति॑ भू॒तेषु॑ गुहा॒यां
वि॒श्वमूर्ति॑षु। त्वं यज्ञ॑स्त्वं वष॒ट्कार॑स्त्वमिन्द्र॑स्त्व॑ रु॒द्रस्त्वं वि॑ष्णुस्त्वं
ब्र॒ह्म त्वं प्र॑जा॒पतिः॑। त्वं तदा॑प॒ आपो॑ ज्योती॒ रसो॑ऽमृतं ब्र॒ह्म
भूर्भुव॑स्सुव॒रोम्॥८८॥

[६८]

॥ प्राणाहुतिमन्त्राः ॥

श्रद्धाया॑ प्रा॒णे नि॒विष्टो॑ऽमृतं जुहोमि। श्रद्धाया॑म॒पाने॑ नि॒विष्टो॑ऽ-
मृतं जुहोमि। श्रद्धाया॑ व्या॒ने नि॒विष्टो॑ऽमृतं जुहोमि। श्रद्धाया॑मु॒दाने॑
नि॒विष्टो॑ऽमृतं जुहोमि। श्रद्धाया॑ स॒माने॑ नि॒विष्टो॑ऽमृतं जुहोमि।
ब्रह्म॑णि म आ॒त्माऽमृत॑त्वाय॑॥ अ॒मृतो॑प॒स्तर॑णमसि॑॥ श्रद्धाया॑ प्रा॒णे
नि॒विष्टो॑ऽमृतं जुहोमि। शि॒वो मा॑ वि॒शाप्र॑दाहाय। प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑॥

श्रद्धायांमपाने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय।
अपानाय स्वाहा॥ श्रद्धायां व्याने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो
मां विशाप्रदाहाय। व्यानाय स्वाहा॥ श्रद्धायांमुदाने निर्विष्टोऽमृतं
जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय। उदानाय स्वाहा॥ श्रद्धायां
समाने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय। समानाय
स्वाहा॥ ब्रह्मणि म आत्माऽमृतत्वाय। अमृतापिधानमसि॥८९॥

[६९]

॥ भुक्तान्नाभिमन्त्रणमन्त्राः ॥

श्रद्धायां प्राणे निर्विष्ट्यामृतं हुतम्। प्राणमन्त्रेनाप्यायस्व।
श्रद्धायांमपाने निर्विष्ट्यामृतं हुतम्। अपानमन्त्रेनाप्यायस्व।
श्रद्धायां व्याने निर्विष्ट्यामृतं हुतम्। व्यानमन्त्रेनाप्यायस्व।
श्रद्धायांमुदाने निर्विष्ट्यामृतं हुतम्। उदानमन्त्रेनाप्यायस्व।
श्रद्धायां समाने निर्विष्ट्यामृतं हुतम्। समानमन्त्रेनाप्या-
यस्व॥९०॥

[७०]

॥ भोजनान्ते आत्मानुसन्धानमन्त्राः ॥

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठं च समश्रितः। ईशः सर्वस्य जगतः
प्रभुः प्रीणाति विश्वभुक्॥९१॥

[७१]

॥ अवयवस्वस्थता-प्रार्थनामन्त्रः ॥

वाङ्म॑ आ॒सन्। न॒सोः प्रा॒णः। अ॒क्ष्योश्चक्षुः॑। क॒र्णयोः श्रोत्र॑म्।
बा॒हुवोर्बल॑म्। ऊ॒रुवोरोजः॑। अ॒रि॒ष्टा वि॒श्वान्यङ्गा॑नि त॒नूः। त॒नुवा॑ मे
स॒ह नम॑स्ते अस्तु मा मां हि॒ंसीः॥१२॥

[७२]

॥ इन्द्रसप्तर्षि-संवादमन्त्रः ॥

वयः॑ सु॒पर्णा उ॒पं सेदु॑रिन्द्रं प्रि॒यमे॑धा ऋष॑यो नाध॑मानाः। अपं
ध्वान्त॑मूर्णु॒हि पू॒र्धि चक्षु॑र्मुमु॒ग्ध्यस्मान्नि॒धये॑ऽव ब॒द्धान्।

[७३]

॥ हृदयालम्भनमन्त्रः ॥

प्रा॒णानां॑ ग्रन्थि॒रसि॑ रु॒द्रो मां वि॒शान्त॑कः। तेना॒न्नेना॑प्या॒य॒स्व॥१३॥

[७४]

॥ देवताप्राणनिरूपणमन्त्रः ॥

नमो॑ रु॒द्राय वि॒ष्णवे॑ मृ॒त्युर्मे पा॒हि॥१४॥

[७५]

॥ अग्निस्तुतिमन्त्रः ॥

त्वम॑ग्ने द्युभि॒स्त्वमा॑शुशु॒क्षणि॒स्त्वम॒द्भ्यस्त्वम॑श्मन्स्प॒रि। त्वं
वने॑भ्य॒स्त्वमोष॑धीभ्य॒स्त्वं नृ॒णां नृ॑पते जा॒यसे॒ शुचिः॑॥१५॥

[७६]

॥ अभीष्टयाचनामन्त्राः ॥

शि॒वेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व स्यो॒नेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व सु॒भूतेन॑ मे॒
सन्ति॑ष्ठस्व ब्र॒ह्मव॑र्च॒सेन॑ मे॒ सन्ति॑ष्ठस्व य॒ज्ञस्य॑र्धि॒मनु॑ सन्ति॑ष्ठस्वोप॒
ते य॒ज्ञ नम॑ उप॒ ते नम॑ उप॒ ते नमः॑ ॥ ९६ ॥

[७७]

॥ परतत्त्व-निरूपणम् ॥

स॒त्यं परं॑ परं॑ स॒त्यं स॒त्येन॑ न सु॒वर्गा॒ल्लोका॑च्च्यवन्ते
क॒दाच॑न स॒तां हि स॒त्यं तस्मा॑त्स॒त्ये र॑मन्ते तप॒ इति॑ तपो॒
नान॑श॒नात्परं॑ यद्धि परं॑ तप॒स्तद्दु॑र्ध॒रुषं॑ तद्दु॒राध॑रुषं॑ तस्मा॒त्तप॑सि
रमन्ते॒ दम॑ इति॑ निय॑तं ब्र॒ह्मचा॑रिण॒स्तस्मा॑द्दमे॒ रमन्ते॒ शम॑
इत्य॑र॒ण्ये मु॒नय॑स्तस्मा॒च्छमे॑ रमन्ते दान॑मिति॒ सर्वा॑णि भू॒तानि॑
प्र॒शंस॑न्ति दाना॒न्नाति॑ दुष्करं॒ तस्मा॑द्दाने र॑मन्ते ध॒र्म इति॑ ध॒र्मेण॑
सर्व॑मिदं परि॑गृहीतं ध॒र्मा॒न्नाति॑ दुष्करं॒ तस्मा॑द्ध॒र्मे र॑मन्ते प्र॒जन॑
इति॑ भूया॑स्तस्मा॒द्भूयि॑ष्ठाः प्रजा॑यन्ते तस्मा॒द्भूयि॑ष्ठाः प्र॒जन॑ने
रमन्ते॒ऽग्नय॑ इत्या॑हु तस्मा॑द॒ग्नय॑ आधा॑तव्या अ॒ग्निहो॑त्रमित्या॑हु
तस्मा॑द॒ग्निहो॑त्रे र॑मन्ते य॒ज्ञ इति॑ य॒ज्ञो हि दे॒वास्तस्मा॑द्य॒ज्ञे र॑मन्ते
मा॒न॒समि॑ति॒ वि॒द्वांस॑स्तस्मा॒द्वि॒द्वांस॑ ए॒व मा॒न॒से र॑मन्ते न्या॒स
इति॑ ब्र॒ह्मा ब्र॒ह्मा हि परः॑ परो॑ हि ब्र॒ह्मा ता॒नि वा ए॒तान्य॑व॒राणि॑
परा॑सि न्या॒स ए॒वात्य॑रेचय॒द्य ए॒वं वेदे॑त्युपनिषत् ॥ ९७ ॥

[७८]

॥ ज्ञानसाधन-निरूपणम् ॥

प्राजापत्यो हारुणिः सुपर्णेयः प्रजापतिं पितरमुपससार
 किं भगवन्तः परमं वदन्तीति तस्मै प्रोवाच
 सत्येन वायुरावाति सत्येनाऽऽदित्यो रोचते
 दिवि सत्यं वाचः प्रतिष्ठा
 सत्ये सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्सत्यं परमं वदन्ति
 तपसा देवा देवतामग्रं आयन्तपसर्षेयः सुवरन्वविन्दन्
 तपसा सपत्नान् प्रणुदामारातीस्-
 तपसि सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्तपः परमं वदन्ति
 दमेन दान्ताः किल्बिषमवधून्वन्ति
 दमेन ब्रह्मचारिणः सुवरगच्छन्दमो भूतानां दुराधर्षं
 दमे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्दमः परमं वदन्ति
 शमेन शान्ताः शिवमाचरन्ति
 शमेन नाकं मुनयोऽन्वविन्दञ्छमो भूतानां दुराधर्षञ्-
 छमे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माच्छमः परमं वदन्ति
 दानं यज्ञानां वरूथं दक्षिणा लोके दातारं सर्वभूतान्युपजीवन्ति
 दानेनारातीरपानुदन्त दानेन द्विषन्तो मित्रा भवन्ति
 दाने सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्दानं परमं वदन्ति
 धर्मो विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठा लोके धर्मिष्ठं प्रजा उपसर्पन्ति
 धर्मेण पापमपनुदति

ध॒र्मे स॒र्वं प्र॒ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑द्ध॒र्मं प॒र॒मं वद॑न्ति
प्र॒ज॒न॒नं वै प्र॒ति॒ष्ठा लो॒के सा॒धु प्र॒जाया॑स्त॒न्तु त॑न्वा॒नः पि॒तॄणा॑म॒नृ॒णो
भव॑न्ति

तदे॒व त॒स्यानृ॑णं तस्मा॑त् प्र॒ज॒न॒नं प॒र॒मं वद॑न्त्य-
ग्र॒यो वै त्र॒यी वि॒द्या दे॒व्यान् प॒न्था॑ गा॒र॒ह॒प॒त्य ऋ॒क्पृ॒थि॒वी
र॑न्त॒रम॑न्वाहा॒र्यप॑च॒नं य॒ज्ञुर॑न्त॒रि॒क्षं वा॒मदे॒व्यमा॑ह॒वनी॒यः सा॒मं
सुव॑र्गो लो॒को बृ॒हत्त॑स्मा॑द॒ग्नीन्प॑र॒मं वद॑न्त्य-

ग्नि॒होत्र॑ꣳ सा॒यं प्रा॒तर्गृ॑हाणां निष्कृ॑तिः स्वि॑ष्टꣳ सु॒हुतं॑ य॒ज्ञक्र॑तूनां
प्रा॒यण॑ꣳ सुव॑र्गस्य लो॒कस्य॑ ज्योति॑स्तस्मा॑द॒ग्नि॒होत्रं प॑र॒मं वद॑न्ति
य॒ज्ञ इति॑ य॒ज्ञेन॑ हि दे॒वा दि॒वं ग॒ता य॒ज्ञेना॑सु॒रान॑पा॒नुद॑न्त य॒ज्ञेन॑
द्विष॑न्तो मि॒त्रा भ॑वन्ति

य॒ज्ञे स॒र्वं प्र॒ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑द्य॒ज्ञं प॒र॒मं वद॑न्ति

मा॒न॒सं वै प्रा॑जाप॒त्य प॒वित्रं॑ मा॒न॒सेन॑ म॒न॒सा सा॒धु प॑श्यति मा॒न॒सा
ऋष॑यः प्र॒जा अ॑सृजन्त

मा॒न॒से स॒र्वं प्र॒ति॒ष्ठितं॑ तस्मा॑न्मा॒न॒सं प॑र॒मं वद॑न्ति

न्या॒स इ॒त्याहु॑र्मनी॒षिणो॑ ब्र॒ह्माणं॑ ब्र॒ह्मा वि॒श्वः क॒त॒मः स्व॑य॒म्भुः
प्र॒जाप॑तिः संव॒त्सर॑ इति॑ संव॒त्सरो॑ऽसावा॑दित्यो य ए॒ष आ॑दित्ये
पु॒रुषः॑ स प॑रमे॒ष्टी ब्र॒ह्मात्मा॑

याभि॑रादित्यस्तप॑ति र॒श्मिभि॑स्ताभिः प॒र्जन्यो॑ व॒र्षति॑
प॒र्जन्ये॑नौषधिवनस्प॒तयः॑ प्र॒जाय॑न्त

ओष॑धिवनस्प॒तिभि॑रन्नं भव॒त्यन्नेन॑ प्रा॒णाः प्रा॒णैर्ब॒लं ब॒लेन॑

तपस्तपसा श्रद्धा श्रद्धया मेधा मेधया मनीषा मनीषया मनो
मनसा शान्तिः शान्त्या चित्तं चित्तेन स्मृतिः स्मृत्या स्मारः
स्मारेण विज्ञानं विज्ञानेनाऽऽत्मानं वेदयति

तस्मादन्नं ददन्त्सर्वाण्येतानि ददात्यन्नात् प्राणा भवन्ति
भूतानां प्राणैर्मनो मनसश्च विज्ञानं विज्ञानादानन्दो ब्रह्मयोनिः
स वा एष पुरुषः पञ्चधा पञ्चात्मा येन सर्वमिदं प्रोतं पृथिवी
चान्तरिक्षं च द्यौश्च दिशश्चावान्तरदिशाश्च

स वै सर्वमिदं जगत्स च भूतं स भव्यं जिज्ञासकृत
ऋतुजा रयिष्ठा श्रद्धा सत्यो महस्वान्तपसो वरिष्ठाद्वात्वा तमेवं
मनसा हृदा च भूयो न मृत्युमुपयाहि विद्वान्तस्मान्त्र्यासमेषां
तपसामतिरिक्तमाहुर्वसुरण्वो विभूरसि

प्राणे त्वमसि सन्धाता ब्रह्मन् त्वमसि विश्वधृत्तेजोदास्त्वमस्यग्निरसि
वर्चोदास्त्वमसि सूर्यस्य द्युम्नोदास्त्वमसि चन्द्रमस उपयामगृहीतो-
ऽसि ब्रह्मणे त्वा महस ओमित्यात्मानं युञ्जीतैतद्वै महोपनिषदं
देवानां गुह्यं य एवं वेद ब्रह्मणो महिमानमाप्नोति तस्माद्ब्रह्मणो
महिमानमित्युपनिषत् ॥ १८ ॥

[७९]

॥ ज्ञानयज्ञः ॥

तस्यैवं विदुषो यज्ञस्याऽऽत्मा यजमानः श्रद्धा पत्नी
शरीरमिध्ममुरो वेदिर्लोमानि बर्हिर्वेदः शिखा हृदयं यूपः काम

आज्यं म॒न्युः प॒शुस्तपोऽग्नि॑र्दमः शमयि॑ता दक्षि॑णा वाग्धोता॑ प्रा॒ण
उ॒द्गाता चक्षु॑रध्व॒र्युर्मनो॑ ब्रह्मा॒ श्रोत्रं॑मु॒ग्रीद्याव॑द्धियंते सा दी॒क्षा
यदश्वा॑ति॒ तद्धवि॑र्यत्पिब॑ति॒ तदस्य॑ सोमपा॒नं यद्रम॑ते॒ तदु॑प॒सदो॑
यत्स॒श्वर॑त्युप॒विश॑त्युत्तिष्ठ॑ते च॒ स प्र॑व॒र्ग्यो यन्मुखं॑ तदा॑हव॒नीयो॑ या
व्याह॑तिराहुतिर्यदस्य वि॒ज्ञानं॑ तज्जुहोति॑

यत्सा॒यं प्रा॑तर॑त्ति॒ तत्स॒मिधं॑ यत्प्रा॑तर्मध्यं दिनं॑ सा॒यं च॒
तानि॑ स॒र्व॒नानि॑ ये अ॒होरा॒त्रे ते द॑र्शपूर्णमा॒सौ येऽर्ध॑मा॒साश्च॒
मासा॑श्च॒ ते चा॑तुर्मास्यानि॒ य ऋ॑तव॒स्ते प॑शुब॒न्धा ये स॑वत्स॒राश्च॒
परि॑वत्स॒राश्च॒ तेऽर्ह॑णाः स॒र्ववे॑दसं वा ए॒तत्स॒त्रं यन्म॑रणं॒ तद॑व॒भृथ॑
ए॒तद्वै ज॑राम॒र्यमग्नि॑होत्रं॑ स॒त्रं य ए॒वं वि॒द्वानु॑द॒गय॑ने प्र॒मीय॑ते
दे॒वाना॑मे॒व म॑हि॒मानं॑ ग॒त्वाऽऽदि॑त्यस्य सायु॑ज्यं गच्छ॒त्यथ॒ यो
दक्षि॑णे प्र॒मीय॑ते पि॒तृणा॑मे॒व म॑हि॒मानं॑ ग॒त्वा च॒न्द्रम॑सः सायु॑ज्यं
स॒लो॒कता॑माप्नोत्ये॒तौ वै सूर्या॑च॒न्द्रम॑सोर्म॒हि॒मानौ॑ ब्राह्म॒णो
वि॒द्वान॒भिज॑यति॒ तस्मा॑द्ब्रह्म॒णो म॑हि॒मान॑माप्नोति॒ तस्मा॑द्ब्रह्म॒णो
म॑हि॒मान॑मित्युप॒निषत्॥ १९॥

[८०]

ॐ। स॒ह ना॑ववतु। स॒ह नौ॑ भुनक्तु। स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहे।
ते॒ज॒स्वि ना॑वधी॒तम॑स्तु मा वि॒द्विषा॑वहे। ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

॥ कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय-काठकम् ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

संज्ञानं विज्ञानं प्रज्ञानं जानदभिजानत्। सङ्कल्पमानं
प्रकल्पमानमुपकल्पमानमुपकृतं कृतम्। श्रेयो वसीय आय-
थ्सम्भूतं भूतम्। चित्रः केतुः प्रभानाभान्थ्सम्भान्। ज्योति-
ष्माऽस्तेजस्वानातपऽस्तपन्नमितपन्। रोचनो रोचमानः शोभनः
शोभमानः कल्याणः। दर्शा दृष्टा दर्शता विश्वरूपा सुदर्शना।
आप्यायमाना प्यायमाना प्याया सूनृतेरा। आपूर्यमाणा पूर्यमाणा
पूरयन्ती पूर्णा पौर्णमासी। दाता प्रदाताऽऽनन्दो मोदः प्रमोदः॥१॥

आवेशयन्निवेशयन्थ्संवेशनः सःशान्तः शान्तः। आभवन्प्र-
भवन्थ्सम्भवन्थ्सम्भूतो भूतः। प्रस्तुतं विष्टुतं सऽस्तुतं
कल्याणं विश्वरूपम्। शुक्रममृतं तेजस्वि तेजः समिद्धम्।
अरुणं भानुमन्मरीचिमदमितपत्तपस्वत्। सविता प्रसविता दीप्तो
दीपयन्दीप्यमानः। ज्वलञ्जलिता तपन्वितपन्थ्सन्तपन्। रोचनो
रोचमानः शुम्भूः शुम्भमानो वामः। सुता सुन्वती प्रसुता
सूयमानाऽभिषूयमाणा। पीती प्रपा सम्पा तृप्तिस्तर्पयन्ती॥२॥

कान्ता काम्या कामजाताऽऽयुष्मती कामदुघा। अभिशास्ताऽ-
नुमन्ताऽऽनन्दो मोदः प्रमोदः। आसादयन्निषादयन्थ्सःसादनः
सःसन्नः सन्नः। आभूर्विभूः प्रभूः शम्भूर्भुवः। पवित्रं पवयिष्यन्पूतो

मेध्यः। यशो यशस्वानायुरमृतः। जीवो जीविष्यन्स्वर्गो लोकः।
 सहस्वान्स्सर्हीयानोजस्वान्स्सहमानः। जयन्नभिजयन्स्सुद्रविणो
 द्रविणोदाः। आर्द्रपवित्रो हरिकेशो मोदः प्रमोदः॥३॥

अरुणोऽरुणरजाः पुण्डरीको विश्वजिदभिजित्। आर्द्रः पिन्व-
 मानोऽन्नवान्नसवानिरावान्। सर्वौषधः सम्भुरो महस्वान्। एजत्का
 जोवत्काः। क्षुल्लकाः शिपिविष्टकाः। सरिस्रराः सुशेरवः। अजिरासो
 गमिष्णवः। इदानीं तदानीमेतर्हि क्षिप्रमजिरम्। आशुनिमेषः
 फणो द्रवन्नतिद्रवन्। त्वरंस्स्त्वरमाण आशुराशीयाञ्जवः। अग्निष्टोम
 उक्थ्योऽतिरात्रो द्विरात्रस्त्रिरात्रश्चतूरात्रः। अग्निर्ऋतुः सूर्य
 ऋतुश्चन्द्रमा ऋतुः। प्रजापतिः संवत्सरो महान्कः॥४॥

[१]

भूरग्निं च पृथिवीं च मां च। त्रींश्च लोकान्स्संवत्सरं
 च। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद।
 भुवो वायुं चान्तरिक्षं च मां च। त्रींश्च लोकान्स्संवत्सरं
 च। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद।
 स्वरादित्यं च दिवं च मां च। त्रींश्च लोकान्स्संवत्सरं च।
 प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। भूर्भुवः
 स्वश्चन्द्रमसं च दिशश्च मां च। त्रींश्च लोकान्स्संवत्सरं च।
 प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥५॥

[२]

त्वमे॒व त्वां वै॑त्थ॒ योऽसि॑ सोऽसि॑। त्वमे॒व त्वाम॑चैषीः।
 चि॒तश्चासि॑ सञ्चितश्चास्य॒ग्रे। ए॒तावा॑ऽश्चासि॑ भूयाऽश्चास्य॒ग्रे। यत्ते॑
 अ॒ग्रे न्यूनं॑ यदु॒ तेऽति॑रिक्तम्। आ॒दित्या॑स्तदङ्गिरसश्चिन्वन्तु। विश्वे॑
 ते दे॒वाश्चि॑तिमापूरयन्तु। चि॒तश्चासि॑ सञ्चितश्चास्य॒ग्रे। ए॒तावा॑ऽश्चासि॑
 भूयाऽश्चास्य॒ग्रे। मा ते॑ अ॒ग्रे च॒ येन॒ माऽति॑ च॒ येनाऽऽयु॑रावृक्षि।
 सर्वे॑षां ज्योति॑षां ज्योति॑र्यददावुदेति॑। तप॑सो जा॒तमनि॑भृष्टमोजः।
 तत्ते॒ ज्योति॑रिष्टके। तेन॑ मे तप। तेन॑ मे ज्वल। तेन॑ मे दीदिहि।
 याव॑द्दे॒वाः। याव॑दसा॑ति॒ सूर्यः॑। याव॑दुतापि॒ ब्रह्म॑॥६॥

[३]

स॒व॒त्स॒रोऽसि॑ परि॒व॒त्स॒रोऽसि॑। इ॒दा॒व॒त्स॒रोऽसीदु॑वत्स॒रो-
 ऽसि॑। इ॒द्व॒त्स॒रोऽसि॑ व॒त्स॒रोऽसि॑। तस्य॑ ते वस॒न्तः शिरः॑। ग्री॒ष्मो
 दक्षि॑णः प॒क्षः। व॒र्षाः पु॒च्छम्। श॒रदु॑त्तरः प॒क्षः। हे॒म॒न्तो म॒ध्यम्।
 पूर्॒व॒प॒क्षाश्चि॑तयः। अ॒प॒र॒प॒क्षाः पु॒रीष॑म्॥७॥

अ॒हो॒रा॒त्राणी॑ष्टकाः। ऋष॑भोऽसि॒ स्वर्गो॑ लो॒कः। यस्या॑ दिशि
 म॒हीय॑से। ततो॑ नो॒ मह॑ आ॒व॒ह। वा॒युर्भू॑त्वा सर्वा॒ दिश॑ आ॒वा॒हि।
 सर्वा॒ दिशो॑ऽनु॒विवा॑हि। सर्वा॒ दिशो॑ऽनु॒संवा॑हि। चि॒त्त्या॒ चि॒ति॒मापृ॑ण।
 अचि॑त्त्या॒ चि॒ति॒मापृ॑ण। चि॒द॑सि॒ समु॑द्रयो॒निः॥८॥

इ॒न्दु॒र्दक्षः॑ श्ये॒न ऋ॒तावा॑। हि॒र॒ण्य॒पक्षः॑ शकु॒नो भु॑र॒ण्युः।
 म॒हान्ध॑स॒धस्थे॑ ध्रु॒व आ॒निष॑त्तः। नम॑स्ते अस्तु॒ मा मा॑ हि॒सीः।

एति॑ प्रेति॑ वीति॑ समित्युदिति॑। दिवं॑ मे यच्छ। अ॒न्तरिक्षं॑ मे यच्छ।
 पृथि॑वीं मे॑ यच्छ। पृथि॑वीं मे॑ यच्छ। अ॒न्तरिक्षं॑ मे यच्छ। दिवं॑
 मे यच्छ। अ॒ह्ना प्रसा॑रय। रात्र्या॑ सम॑च। रात्र्या॑ प्रसा॑रय। अ॒ह्ना
 सम॑च। कामं॑ प्रसा॑रय। काम॑ꣳ सम॑च॥९॥

[४]

भूर्भुवः॑ स्वः। ओजो॑ बलम्। ब्रह्म॑ क्षत्रम्। यशो॑ म॒हत्। स॒त्यं
 तपो॑ नाम। रू॒पम॒मृतम्। चक्षुः॑ श्रोत्रम्। मन॑ आयुः। विश्वं॑ यशो॑
 म॒हः। स॒मं तपो॑ हरो॒ भाः। जा॒तवै॑दा॒ यदि॑ वा पाव॒कोऽसि॑। वै॒श्वान॒रो
 यदि॑ वा वैद्युतो॒ऽसि॑। शं प्र॒जाभ्यो॑ यज॑मानाय लो॒कम्। ऊर्जं॑ पुष्टिं॑
 दद॑द्भ्याव॑वृथ॒स्व॥१०॥

[५]

राज्ञी॑ वि॒राज्ञी॑। स॒म्राज्ञी॑ स्व॒राज्ञी॑। अ॒र्चिः शो॒चिः। तपो॑ हरो॒
 भाः। अ॒ग्निरिन्द्रो॑ बृह॒स्पतिः॑। विश्वे॑ दे॒वा भुव॑नस्य गो॒पाः। ते मा॒
 सर्वे॑ यश॑सा॒ सꣳसृ॑जन्तु॥११॥

[६]

अस॑वे॒ स्वाहा॒ वस॑वे॒ स्वाहा॑। विभु॑वे॒ स्वाहा॒ विव॑स्वते॒ स्वाहा॑।
 अ॒भिभु॑वे॒ स्वाहा॑ऽधि॑पतये॒ स्वाहा॑। दि॒वां पत॑ये॒ स्वाहा॑ऽह॑स्पत्याय॒
 स्वाहा॑। चाक्षु॑ष्म॒त्याय॒ स्वाहा॑। ज्योति॑ष्म॒त्याय॒ स्वाहा॑। रा॒ज्ञे स्वाहा॑
 वि॒राज्ञे॑ स्वाहा॑। स॒म्राज्ञे॑ स्वाहा॑। स्व॒राज्ञे॑ स्वाहा॑। शू॒षाय॒ स्वाहा॑
 सू॒र्याय॒ स्वाहा॑। च॒न्द्रम॑से॒ स्वाहा॑ ज्योति॑षे॒ स्वाहा॑। सꣳस॑र्पाय॒ स्वाहा॑

कल्याणाय स्वाहा॥ अर्जुनाय स्वाहा॥१२॥

[७]

विप॒श्चिते॒ पव॑मानाय गायत। म॒ही न धारा॑ऽत्यन्धो अ॒र्षति॑।
अहि॑र॒ह जी॒र्णाम॑ति॒सर्प॑ति॒ त्वच॑म्। अत्यो॒ न क्रीड॑न्न॒सर॒द्वषा॑ हरिः।
उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽसि मृत्य॒वे त्वा जुष्टं॑ गृह्णामि। ए॒ष ते॒ योनि॑र्मृत्य॒वे
त्वा। अ॒प॒मृत्यु॑म॒पक्षु॑धम्। अ॒पेतः॑ श॒पथं॑ जहि। अ॒धा नो अ॒ग्न
आव॑ह। रा॒यस्पोष॑ सह॒स्त्रिण॑म्॥१३॥

ये ते॒ सह॑स्र॒म॒युतं॑ पाशाः। मृत्यो॒ मर्त्या॑य॒ हन्त॑वे। तान्
य॒ज्ञस्य॑ मा॒यया॑। सर्वा॒नव॑य॒जाम॑हे। भ॒क्षोऽस्य॑मृत॒भक्षः॑। तस्य॑ ते
मृत्यु॒पीत॑स्या॒मृत॑वतः। स्व॒गाकृ॑तस्य॒ मधु॑मतः। उ॒प॒हूत॑स्यो॒प॒हूतो॑
भक्ष॑यामि। म॒न्द्राऽभि॑भूतिः के॒तुर्य॑ज्ञानां॒ वाक्। अ॒सावे॑हि॥१४॥

अ॒न्धो जा॑गृ॒विः प्रा॑ण। अ॒सावे॑हि। ब॒धिर आ॑क्र॒न्दयि॑तर॒पान॑।
अ॒सावे॑हि। अ॒ह॒स्तोस्त्वा॒ चक्षुः॑। अ॒सावे॑हि। अ॒पा॒दाशो॑ मनः।
अ॒सावे॑हि। क॒वे वि॑प्र॒चित्ते॒ श्रोत्रं॑। अ॒सावे॑हि॥१५॥

सु॒ह॒स्तः सु॑वा॒साः। शू॒षो ना॑मा॒स्य॑मृतो॒ मर्त्ये॑षु। तं त्वा॒ऽहं त॒था
वेद॑। अ॒सावे॑हि। अ॒ग्नि॒र्मे वा॒चि श्रि॑तः। वा॒ग्धृद॑ये। हृद॑यं॒ मयि॑।
अ॒ह॒म॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। वा॒यु॒र्मे प्रा॑णे श्रि॒तः॥१६॥

प्रा॒णो हृद॑ये। हृद॑यं॒ मयि॑। अ॒ह॒म॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। सू॒र्यो मे॑
चक्षु॑षि श्रि॒तः। चक्षु॑र॒हृद॑ये। हृद॑यं॒ मयि॑। अ॒ह॒म॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि।

चन्द्रमा॑ मे॒ मन॑सि श्रितः॥१७॥

मनो॑ हृदये। हृदयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। दि॒शो॑
मे॒ श्रोत्रे॑ श्रिताः। श्रोत्रं॑ हृदये। हृदयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑
ब्रह्म॑णि। आपो॑ मे॒ रेत॑सि श्रिताः॥१८॥

रेतो॑ हृदये। हृदयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। पृथि॒वी
मे॒ शरी॑रे श्रिता। शरीरं॑ हृदये। हृदयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑
ब्रह्म॑णि। ओष॒धि॒व॒न॒स्प॒त॒यो॑ मे॒ लोम॑सु श्रिताः॥१९॥

लोमा॑नि हृदये। हृदयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। इन्द्रो॑
मे॒ बल॑े श्रितः। बलं॑ हृदये। हृदयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि।
पर्जन्यो॑ मे॒ मूर्ध्नि॑ श्रितः॥२०॥

मूर्धा॑ हृदये। हृदयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। ईशा॑नो मे॒
म॒न्यो॑ श्रितः। म॒न्युर॑हृदये। हृदयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि।
आ॒त्मा म॑ आ॒त्मनि॑ श्रितः॥२१॥

आ॒त्मा हृदये। हृदयं॑ मयि॑। अ॒हम॒मृते॑। अ॒मृतं॑ ब्रह्म॑णि। पुन॑र्म
आ॒त्मा पुन॑रायुरागात्। पुनः॑ प्रा॒णः पुन॑राकू॒तमा॑गात्। वैश्वान॑रो
र॒श्मिभि॑र्वावृ॒धानः॑। अ॒न्तस्ति॑ष्ठत्व॒मृत॑स्य गो॒पाः॥२२॥

[८]

प्र॒जाप॑तिर्दे॒वान॑सृजत। ते पा॒प्मना॑ सन्दि॒ता अजा॑यन्त। तान्व्य॑-
द्यत्। यद्व्य॑द्यत्। तस्मा॑द्विद्युत्। तम॑वृश्चत्। यदवृ॑श्चत्। तस्मा॑द्वृष्टिः।
तस्मा॑द्यत्रै॒ते दे॒वते॑ अभि॒प्राप्नु॑तः। वि च॑ है॒वास्य॑ तत्र॑ पा॒प्मानं॑

द्यतः॥ २३॥

वृश्चतश्च। सैषा मीमांसाऽग्निहोत्र एव सम्पन्ना। अथो आहुः। सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। होष्यन्नप उपस्पृशेत्। विद्युदसि विद्यं मे पाप्मानमिति। अथ हुत्वोपस्पृशेत्। वृष्टिरसि वृश्चं मे पाप्मानमिति। यक्ष्यमाणो वेष्टा वा। वि च हैवास्यैते देवते पाप्मानं द्यतः॥ २४॥

वृश्चतश्च। अत्युहो हाऽऽरुणिः। ब्रह्मचारिणे प्रश्नान्प्रोच्य प्रजिघाय। परेहि। प्लक्षं दय्याम्पातिं पृच्छ। वेत्थ सावित्रा(३)न्न वेत्था(३) इति। तमागत्य पप्रच्छ। आचार्यो मा प्राहैषीत्। वेत्थ सावित्रा(३)न्न वेत्था(३) इति। स होवाच वेदेति॥ २५॥

स कस्मिन्प्रतिष्ठित इति। पुरोरंजसीति। कस्तद्यत्पुरोरंजा इति। एष वाव स पुरोरंजा इति होवाच। य एष तपति। एषोऽर्वाग्रंजा इति। स कस्मिन्त्वेष इति। सत्य इति। किं तत्सत्यमिति। तप इति॥ २६॥

कस्मिन्नु तप इति। बल इति। किं तद्वलमिति। प्राण इति। मा स्म प्राणमतिपृच्छ इति। माऽऽचार्योऽब्रवीदिति होवाच ब्रह्मचारी। स होवाच प्लक्षो दय्याम्पातिः। यद्वै ब्रह्मचारिन्प्राणमत्यप्रक्ष्यः। मूर्धा ते व्यपतिष्यत्। अहमुत आचार्याच्छ्रेयान्भविष्यामि। यो मां सावित्रे समवादिष्टेति॥ २७॥

तस्मात्सावित्रे न संवदेत। स यो ह वै सावित्रं विदुषां

सावित्रे संवदते। सहास्मिञ्छ्रियं दधाति। अनु ह वा अस्मा असौ
तपञ्छ्रियं मन्यते। अन्वस्मै श्रीस्तपो मन्यते। अन्वस्मै तपो बलं
मन्यते। अन्वस्मै बलं प्राणं मन्यते। स यदाहं। संज्ञानं विज्ञानं
दर्शा दृष्टेति। एष एव तत्॥२८॥

अथ यदाहं। प्रस्तुतं विष्टुतं सुता सुन्वतीति। एष एव तत्।
एष ह्येव तान्यहानि। एष रात्रयः। अथ यदाहं। चित्रः केतुर्दाता
प्रदाता सविता प्रसविताऽभिशास्ताऽनुमन्तेति। एष एव तत्। एष
ह्येव तेऽहो मुहूर्ताः। एष रात्रेः॥२९॥

अथ यदाहं। पवित्रं पवयिष्यन्त्सहस्वान्त्सहीयानरुणो-
ऽरुणरंजा इति। एष एव तत्। एष ह्येव तेऽर्धमासाः। एष मासाः।
अथ यदाहं। अग्निष्टोम उक्थ्योऽग्निर्ऋतुः प्रजापतिः संवत्सर
इति। एष एव तत्। एष ह्येव ते यज्ञक्रतवः। एष ऋतवः॥३०॥

एष संवत्सरः। अथ यदाहं। इदानीं तदानीमिति। एष
एव तत्। एष ह्येव ते मुहूर्तानां मुहूर्ताः। जनुको ह वैदेहः।
अहोरात्रेः समाजंगाम। तं होचुः। यो वा अस्मान् वेदं।
विजहत्पाप्मानमेति॥३१॥

सर्वमायुरेति। अभि स्वर्गं लोकं जयति। नास्यामुष्मिल्लोकेऽन्नं
क्षीयत इति। विजहद्ध वै पाप्मानमेति। सर्वमायुरेति। अभि स्वर्गं
लोकं जयति। नास्यामुष्मिल्लोकेऽन्नं क्षीयते। य एवं वेद। अहीना

हाऽऽश्वथ्यः। सावित्रं विदां चकार॥३२॥

स हं ह॒ꣳसो हि॒र॒ण्म॒यो भू॒त्वा। स्व॒र्गं लो॒कमि॒याय। आ॒दि॒त्यस्य॒
सायु॑ज्यम्। ह॒ꣳसो ह॒ वै हि॒र॒ण्म॒यो भू॒त्वा। स्व॒र्गं लो॒कमे॒ति।
आ॒दि॒त्यस्य॒ सायु॑ज्यम्। य एवं वेद। दे॒व॒भा॒गो हं श्रो॑त॒रुषः। सा॒वि॒त्रं
वि॒दां च॑कार। त॒ꣳ ह॒ वाग॑दृश्यमा॒नाऽभ्यु॑वाच॥३३॥

सर्वं बत गौत॒मो वेद॑। यः सा॒वि॒त्रं वेदे॒ति। स हो॑वाच। कैषा
वाग॒सीति॑। अ॒यम॑ह॒ꣳ सा॒वि॒त्रः। दे॒वाना॑मुत्त॒मो लो॒कः। गुह्यं॑ महो
बिभ्र॒दिति॑। ए॒ताव॑ति ह गौत॒मः। य॒ज्ञोप॒वीतं॑ कृ॒त्वाऽधो॑ निप॒पात॑।
नमो॒ नम॒ इति॑॥३४॥

स हो॑वाच। मा भैषी॒र्गौत॑म। जि॒तो वै ते॑ लो॒क इति॑।
तस्मा॒द्ये के च॑ सा॒वि॒त्रं वि॒दुः। सर्वे॑ ते जि॒तलो॑काः। स यो ह॒ वै
सा॒वि॒त्रस्या॒ष्टाक्ष॑रं प॒दꣳ श्रि॒याऽभिषि॑क्तुं वेद। श्रि॒या है॒वाभिषि॑च्यते।
घृ॒णिरि॑ति॒ द्वे अ॒क्षरे॑। सूर्य॒ इति॑ त्रीणि। आ॒दि॒त्य इति॑ त्रीणि॥३५॥

ए॒तद्वै सा॒वि॒त्रस्या॒ष्टाक्ष॑रं प॒दꣳ श्रि॒याऽभिषि॑क्तम्। य एवं वेद।
श्रि॒या है॒वाभिषि॑च्यते। तदे॒तदृ॒चाऽभ्यु॑क्तम्। ऋ॒चो अ॒क्षरे॑ पर॒मे
व्यो॑मन्। यस्मि॑न्दे॒वा अधि॑ विश्वे॑ निषे॒दुः। यस्तं॑ न वेद॒ किमृ॑चा
क॑रिष्यति। य इ॒त्तद्वि॒दुस्त॑ इ॒मे समा॑सत॒ इति॑। न ह॒ वा ए॒तस्य॑र्चा
न य॒जुषा॑ न साम्नाऽथो॑ऽस्ति। यः सा॒वि॒त्रं वेद॑॥३६॥

तदे॒तत्प॑रि॒ यद्वै॑वच॒क्रम्। आ॒र्द्रं पि॒न्व॑मानꣳ स्व॒र्गे लो॒क ए॒ति।

विजहृद्विश्वा भूतानि सम्पश्यत्। आर्द्रो ह वै पिन्वमानः स्वर्गे लोक
 एति। विजहृन्विश्वा भूतानि सम्पश्यन्। य एवं वेद। शूषो ह वै
 वाष्ण्यः। आदित्येन समाजंगाम। तं होवाच। एहि सावित्रं विद्धि।
 अयं वै स्वर्ग्योऽग्निः पारयिष्णुरमृतात्सम्भूत इति। एष वाव स
 सावित्रः। य एष तपति। एहि मां विद्धि। इति हैवेनं तदुवाच॥ ३७॥

[९]

इयं वाव सुरघा। तस्या अग्निरेव सारुघं मधु। या एताः
 पूर्वपक्षापरपक्षयो रात्रयः। ता मधुकृतः। यान्यहानि। ते मधुवृषाः।
 स यो ह वा एता मधुकृतश्च मधुवृषाश्च वेद। कुर्वन्ति हास्येता
 अग्नौ मधु। नास्येष्टापूर्तं धयन्ति। अथ यो न वेद॥ ३८॥

न हास्येता अग्नौ मधु कुर्वन्ति। धयन्त्यस्येष्टापूर्तम्। यो ह
 वा अहोरात्राणां नामधेयानि वेद। नाहोरात्रेष्वार्तिमाच्छति। संज्ञानं
 विज्ञानं दर्शा दृष्टेति। एतावनुवाकौ पूर्वपक्षस्याहोरात्राणां नाम-
 धेयानि। प्रस्तुतं विष्टुतं सुता सुन्वतीति। एतावनुवाकावपर-
 पक्षस्याहोरात्राणां नामधेयानि। नाहोरात्रेष्वार्तिमाच्छति। य एवं
 वेद॥ ३९॥

यो ह वै मुहूर्तानां नामधेयानि वेद। न मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति।
 चित्रः केतुर्दाता प्रदाता सविता प्रसविताऽभिशास्ताऽनुमन्तेति।
 एतेऽनुवाका मुहूर्तानां नामधेयानि। न मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। य

ए॒वं वेद॑। यो ह॒ वा अ॑र्धमा॒सानां॑ च॒ मासा॑नां च नाम॒धेया॑नि॒
वेद॑। ना॒र्धमा॑सेषु न मासे॒ष्वार्ति॑मा॒र्च्छति॑। प॒वित्रं॑ प॒वयि॑ष्यन्त्सह॑-
स्वा॒न्त्सही॑यानरु॒णोऽरु॑णर॒जा इति॑। ए॒तेऽनु॑वा॒का अ॑र्धमा॒सानां॑ च॒
मासा॑नां च नाम॒धेया॑नि॥४०॥

ना॒र्धमा॑सेषु न मासे॒ष्वार्ति॑मा॒र्च्छति॑। य ए॒वं वेद॑। यो ह॒ वै
य॑ज्ञक्र॒तूनां॑ च॒र्तूनां॑ च॒ संव॑त्सरस्य॒ च नाम॒धेया॑नि॒ वेद॑। न य॑ज्ञक्र॒तुषु॑
न॒र्तुषु॑ न सं॒वत्सर॑ आ॒र्तिमा॒र्च्छति॑। अ॒ग्नि॒ष्टोम॑ उ॒क्थ्योऽग्नि॑र्ऋ॒तुः
प्र॒जाप॑तिः सं॒वत्सर॑ इति॑। ए॒तेऽनु॑वा॒का य॑ज्ञक्र॒तूनां॑ च॒र्तूनां॑ च॒
संव॑त्सरस्य॒ च नाम॒धेया॑नि॥४१॥

न य॑ज्ञक्र॒तुषु॑ न॒र्तुषु॑ न सं॒वत्सर॑ आ॒र्तिमा॒र्च्छति॑। य
ए॒वं वेद॑। यो ह॒ वै मु॑हूर्ता॒नां मु॑हूर्ता॒न् वेद॑। न मु॑हूर्ता॒नां
मु॑हूर्ते॒ष्वार्ति॑मा॒र्च्छति॑। इ॒दानीं॑ त॒दानी॑मिति॑। ए॒ते वै मु॑हूर्ता॒नां
मु॑हूर्ताः। न मु॑हूर्ता॒नां मु॑हूर्ते॒ष्वार्ति॑मा॒र्च्छति॑। य ए॒वं वेद॑।
अथो॒ यथा॑ क्षे॒त्रज्ञो॑ भू॒त्वाऽनु॑प्रविश्यान्न॒मत्ति॑। ए॒वमे॒वैता॑न्क्षे॒त्रज्ञो॑
भू॒त्वाऽनु॑प्रविश्यान्न॒मत्ति॑। स ए॒तेषा॑मे॒व सं॒लो॒कता॒ सायु॑ज्यमश्रुते।
अप॑ पुनर्मृत्युं ज॒यति॑। य ए॒वं वेद॑॥४२॥

[१०]

कश्चि॑द्ध॒ वा अ॒स्मालो॒कात्प्रेत्य॑। आ॒त्मानं॑ वेद॑। अ॒यम॒हम॒-

स्मीति। कश्चि॒त्स्व॑ लो॒कं न॑ प्र॒तिप्र॑जा॒नाति॑। अ॒ग्निमु॑ग्धो
है॒व धू॑मता॒न्तः। स्व॑ लो॒कं न॑ प्र॒तिप्र॑जा॒नाति॑। अथ॑ यो
है॒वैत॑म॒ग्निः सा॑वि॒त्रं वेद॑। स ए॒वास्मा॑ल्लो॒कात्प्रेत्य॑। आ॒त्मानं॑ वेद॑।
अ॒यम॑ह॒मस्मी॑ति॥४३॥

स स्व॑ लो॒कं प्र॒तिप्र॑जा॒नाति॑। ए॒ष उ॑ वे॒वेन॑ तथ॑सा॒वित्रः॑।
स्व॒र्गं लो॒कम॑भि॒वह॑ति। अ॒होरा॑त्रै॒र्वा इ॒दं स॑यु॒ग्भिः क्रि॑यते।
इति॑रा॒त्राया॑दीक्षिष॒त। इति॑रा॒त्राय॑ व्र॒तमु॑पा॒गुरि॑ति। तानि॑हाने॒वं
वि॒दुषः॑। अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के शे॑व॒धिं ध॑यन्ति। धी॒तं है॒व स शे॑व॒धिम॑नु
प॒रैति॑। अथ॑ यो है॒वैत॑म॒ग्निः सा॑वि॒त्रं वेद॑॥४४॥

तस्य॑ है॒वाहो॑रा॒त्राणि॑। अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के शे॑व॒धिं न॑ ध॑यन्ति।
अ॒धी॒तं है॒व स शे॑व॒धिम॑नु प॒रैति॑। भ॒रद्वा॑जो ह त्रि॒भिरा॑यु॒र्भिर्ब्र॑ह्म॒-
च॒र्य॑मु॒वासा॑। तं ह॒ जी॒र्णिः॑ स्थ॒वि॒रं श॑या॒नम्। इन्द्र॑
उप॒व्रज्यो॑वाच। भ॒रद्वा॑ज। यत्ते॑ चतु॒र्थमा॑यु॒र्दद्या॑म्। किमे॑नेन कुर्या॒-
इति॑। ब्र॒ह्मच॒र्यमे॑वे॒नेन॑ च॒रेय॑मिति॑ हो॒वाच॥४५॥

तं ह॒ त्री॒न्गिरि॑रू॒पान॑वि॒ज्ञाता॑नि॒व द॑र्श॒यां च॑का॒र। तेषा॑ं
है॒कैक॑स्मान्मु॒ष्टिना॑ऽऽदे॑। स हो॒वाच॑। भ॒रद्वा॑जे॒त्याम॑त्र्यं। वेदा॒ वा
ए॒ते। अ॒न॒न्ता वै वेदाः॑। ए॒तद्वा ए॒तैस्त्रि॑भिरा॑यु॒र्भिर्न॑वोच॒थाः। अथ॑
त॒ इत॑र॒दन॑नू॒क्तमे॒व। ए॒हीमं॑ वि॒द्धि। अ॒यं वै स॑र्ववि॒द्येति॑॥४६॥

तस्मै॑ है॒तम॑ग्निः सा॒वि॒त्रमु॑वाच। तं स॑ वि॒दित्वा॑। अ॒मृतो॑

भूत्वा। स्वर्गं लोकमियाय। आदित्यस्य सायुज्यम्। अमृतो हव
 भूत्वा। स्वर्गं लोकमेति। आदित्यस्य सायुज्यम्। य एवं वेद। एषो
 एव त्रयीं विद्या॥४७॥

यावन्तं ह वै त्रय्या विद्यायां लोकं जयति। तावन्तं लोकं
 जयति। य एवं वेद। अग्नेर्वा एतानि नामधेयानि। अग्नेरेव सायुज्यं
 सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। वायोर्वा एतानि नामधेयानि।
 वायोरेव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। इन्द्रस्य वा
 एतानि नामधेयानि॥४८॥

इन्द्रस्यैव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद।
 बृहस्पतेर्वा एतानि नामधेयानि। बृहस्पतेरेव सायुज्यं
 सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। प्रजापतेर्वा एतानि नामधेयानि।
 प्रजापतेरेव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। ब्रह्मणो
 वा एतानि नामधेयानि। ब्रह्मण एव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति।
 य एवं वेद। स वा एषोऽग्निरपक्षपुच्छो वायुरेव। तस्याग्निर्मुखम्।
 असावादित्यः शिरः। स यदेते देवते अन्तरेण। तत्सर्वं सीव्यति।
 तस्मात्सावित्रः॥४९॥

[११]

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके प्रथमः प्रश्नः
 समाप्तः॥१॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

लो॒कोऽसि स्व॒र्गोऽसि। अ॒न॒न्तोऽस्यपा॒रोऽसि। अक्षि॑तो-
 ऽस्यक्ष॒य्योऽसि। तप॑सः प्र॒तिष्ठा। त्वयी॑दम॒न्तः। विश्व॑ य॒क्षं
 विश्व॑ भू॒तं विश्व॑ सु॒भूतम्। विश्व॑स्य भ॒र्ता विश्व॑स्य जनयि॒ता।
 तं त्वोप॑दधे काम॒दु॒घमक्षि॑तम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु। तया॑
 दे॒वतया॑ऽङ्गि॒र॒स्वद्ध्रु॒वा सी॑द॥१॥

तपो॑ऽसि लो॒के श्रि॒तम्। तेज॑सः प्र॒तिष्ठा। त्वयी॑दम॒न्तः।
 विश्व॑ य॒क्षं विश्व॑ भू॒तं विश्व॑ सु॒भूतम्। विश्व॑स्य भ॒र्तु विश्व॑स्य
 जनयि॒तृ। तत्त्वोप॑दधे काम॒दु॒घमक्षि॑तम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु।
 तया॑ दे॒वतया॑ऽङ्गि॒र॒स्वद्ध्रु॒वा सी॑द॥२॥

तेजो॑ऽसि तप॑सि श्रि॒तम्। स॒मु॒द्रस्य॑ प्र॒तिष्ठा। त्वयी॑दम॒न्तः।
 विश्व॑ य॒क्षं विश्व॑ भू॒तं विश्व॑ सु॒भूतम्। विश्व॑स्य भ॒र्तु विश्व॑स्य
 जनयि॒तृ। तत्त्वोप॑दधे काम॒दु॒घमक्षि॑तम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु।
 तया॑ दे॒वतया॑ऽङ्गि॒र॒स्वद्ध्रु॒वा सी॑द॥३॥

स॒मु॒द्रोऽसि तेज॑सि श्रि॒तः। अ॒पां प्र॑तिष्ठा। त्वयी॑दम॒न्तः।
 विश्व॑ य॒क्षं विश्व॑ भू॒तं विश्व॑ सु॒भूतम्। विश्व॑स्य भ॒र्ता विश्व॑स्य
 जनयि॒ता। तं त्वोप॑दधे काम॒दु॒घमक्षि॑तम्। प्र॒जाप॑तिस्त्वा सादयतु।
 तया॑ दे॒वतया॑ऽङ्गि॒र॒स्वद्ध्रु॒वा सी॑द॥४॥

आपः स्थ समुद्रे श्रिताः। पृथिव्याः प्रतिष्ठा युष्मासु। इदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भूर्त्र्यो विश्वस्य
जनयित्र्यः। ता व उपदधे कामदुघा अक्षिताः। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतया ऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥५॥

पृथिव्यस्यप्सु श्रिता। अग्नेः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं
विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भूर्त्री विश्वस्य जनयित्री।
तां त्वोपदधे कामदुघामक्षिताम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतया ऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥६॥

अग्निरसि पृथिव्यां श्रितः। अन्तरिक्षस्य प्रतिष्ठा।
त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भूर्ता
विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतया ऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥७॥

अन्तरिक्षमस्यग्नौ श्रितम्। वायोः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भूर्तृ विश्वस्य
जनयितृ। तत्त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।
तया देवतया ऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥८॥

वायुरस्यन्तरिक्षे श्रितः। दिवः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं
यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भूर्ता विश्वस्य जनयिता।
तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया

देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥९॥

द्यौरसि वायौ श्रिता। आदित्यस्य प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं
यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्त्री विश्वस्य जनयित्री।
तां त्वोपदधे कामदुधामक्षिताम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१०॥

आदित्योऽसि दिवि श्रितः। चन्द्रमंसः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य
जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुधमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।
तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥११॥

चन्द्रमा अस्यादित्ये श्रितः। नक्षत्राणां प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः।
विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य
जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुधमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।
तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१२॥

नक्षत्राणि स्थ चन्द्रमसि श्रितानि। संवत्सरस्य प्रतिष्ठा
युष्मासु। इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य
भर्तृणि विश्वस्य जनयितृणि। तानि व उपदधे कामदुधान्यक्षितानि।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१३॥

संवत्सरोऽसि नक्षत्रेषु श्रितः। ऋतूनां प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः।

विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य
जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।
तया देवतया ऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१४॥

ऋतवः स्थ संवत्सरे श्रिताः। मासानां प्रतिष्ठा युष्मासु।
इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य
भर्तारो विश्वस्य जनयितारः। तान् व उपदधे कामदुघानक्षितान्।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतया ऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१५॥

मासाः स्थर्तपु श्रिताः। अर्धमासानां प्रतिष्ठा युष्मासु।
इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य
भर्तारो विश्वस्य जनयितारः। तान् व उपदधे कामदुघानक्षितान्।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतया ऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१६॥

अर्धमासाः स्थ मासु श्रिताः। अहोरात्रयोः प्रतिष्ठा युष्मासु।
इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य
भर्तारो विश्वस्य जनयितारः। तान् व उपदधे कामदुघानक्षितान्।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतया ऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१७॥

अहोरात्रे स्थोऽर्धमासेषु श्रिते। भूतस्य प्रतिष्ठे भव्यस्य प्रतिष्ठे।
युवयोरिदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य
भर्त्र्यो विश्वस्य जनयित्र्यौ। ते वामुपदधे कामदुघे अक्षिते।

प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१८॥

पौर्णमास्यष्टकाऽमावास्या। अन्नादाः स्थान्नदुघो युष्मासु।
इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य
भर्त्र्यो विश्वस्य जनयित्र्यः। ता व उपदधे कामदुघा अक्षिताः।
प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१९॥

राडंसि बृहती श्रीरसीन्द्रपत्नी धर्मपत्नी। विश्वं भूतमनुप्रभूता।
त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्त्री
विश्वस्य जनयित्री। तां त्वोपदधे कामदुघामक्षिताम्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥२०॥

ओजोऽसि सहोऽसि। बलमसि भ्राजोऽसि। देवानां
धामामृतम्। अमर्त्यस्तपोजाः। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं
भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं
त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥२१॥

[१]

त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवः। त्वं शर्धो मारुतं पृक्ष ईशिषे।
त्वं वातैररुणैर्यासि शङ्गयः। त्वं पूषा विधृतः पांसि नु त्मना।
देवा देवेषु श्रयध्वम्। प्रथमा द्वितीयेषु श्रयध्वम्। द्वितीयास्तृतीयेषु
श्रयध्वम्। तृतीयाश्चतुर्थेषु श्रयध्वम्। चतुर्थाः पञ्चमेषु श्रयध्वम्।

पञ्चमाः षष्ठेषु श्रयध्वम्॥२२॥

षष्ठाः सप्तमेषु श्रयध्वम्। सप्तमा अष्टमेषु श्रयध्वम्। अष्टमा नवमेषु श्रयध्वम्। नवमा दशमेषु श्रयध्वम्। दशमा एकादशेषु श्रयध्वम्। एकादशा द्वादशेषु श्रयध्वम्। द्वादशास्त्रयोदशेषु श्रयध्वम्। त्रयोदशाश्चतुर्दशेषु श्रयध्वम्। चतुर्दशाः पञ्चदशेषु श्रयध्वम्। पञ्चदशाः षोडशेषु श्रयध्वम्॥२३॥

षोडशाः सप्तदशेषु श्रयध्वम्। सप्तदशा अष्टादशेषु श्रयध्वम्। अष्टादशा ऐकान्नविंशेषु श्रयध्वम्। ऐकान्नविंशा विंशेषु श्रयध्वम्। विंशा ऐकविंशेषु श्रयध्वम्। ऐकविंशा द्वाविंशेषु श्रयध्वम्। द्वाविंशास्त्रयोविंशेषु श्रयध्वम्। त्रयोविंशाश्चतुर्विंशेषु श्रयध्वम्। चतुर्विंशाः पञ्चविंशेषु श्रयध्वम्। पञ्चविंशाः षड्विंशेषु श्रयध्वम्॥२४॥

षड्विंशाः सप्तविंशेषु श्रयध्वम्। सप्तविंशा अष्टाविंशेषु श्रयध्वम्। अष्टाविंशा ऐकान्नत्रिंशेषु श्रयध्वम्। ऐकान्नत्रिंशास्त्रिंशेषु श्रयध्वम्। त्रिंशा ऐकत्रिंशेषु श्रयध्वम्। ऐकत्रिंशा द्वात्रिंशेषु श्रयध्वम्। द्वात्रिंशास्त्रयस्त्रिंशेषु श्रयध्वम्। देवास्त्रिरेकादशास्त्रयस्त्रिंशाः। उत्तरे भवत। उत्तरवर्त्मान् उत्तरसत्त्वानः। यत्काम इदं जुहोमि। तन्मे समृध्यताम्। वयं स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥२५॥

अग्राविष्णू सजोषसा। इमा वर्धन्तु वां गिरः।
 द्युमैर्वाजेभिरागतम्। राज्ञीं विराज्ञीं। सम्राज्ञीं स्वराज्ञीं। अर्चिः
 शोचिः। तपो हरो भाः। अग्निः सोमो बृहस्पतिः। विश्वे देवा
 भुवनस्य गोपाः। ते सर्वे सङ्गत्य। इदं मे प्रावता वचः। वयं
 स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥२६॥

[३]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देहि। अनमीवस्य शुष्मिणः। प्र प्रदातारं
 तारिषः। ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। अग्ने पृथिवीपते। सोमं
 वीरुधां पते। त्वष्टः समिधां पते। विष्णवाशानां पते। मित्रं सत्यानां
 पते। वरुण धर्मणां पते॥२७॥

मरुतो गणानां पतयः। रुद्रं पशूनां पते। इन्द्रौजसां पते।
 बृहस्पते ब्रह्मणस्पते। आ रुचा रोचेऽहं स्वयम्। रुचा रुरुचे
 रोचमानः। अतीत्यादः स्वराभरेह। तस्मिन् योनौ प्रजनौ प्रजायेया
 वयं स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥२८॥

[४]

सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वाः। सप्तरषयः सप्त धामं
 प्रियाणि। सप्त होत्रा अनुविद्वान्। सप्त योनीरापृणस्वा घृतेन। प्राची
 दिक्। अग्निर्देवता। अग्निः स दिशां देवं देवतानामृच्छतु। यो
 मैतस्यै दिशोऽभिदासंति। दक्षिणा दिक्। इन्द्रो देवता॥२९॥

इन्द्रः स दिशां देवं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै

दिशोऽभिदासंति। प्रतीची दिक्। सोमो देवता। सोमः स दिशां
देवं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासंति। उदीची दिक्।
मित्रावरुणौ देवता। मित्रावरुणौ स दिशां देवौ देवतानामृच्छतु।
यो मैतस्यै दिशोऽभिदासंति॥३०॥

ऊर्ध्वा दिक्। बृहस्पतिर्देवता। बृहस्पतिः स दिशां
देवं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासंति। इयं दिक्।
अदितिर्देवता। अदितिः स दिशां देवीं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै
दिशोऽभिदासंति। पुरुषो दिक्। पुरुषो मे कामान्धर्मयतु॥३१॥

अन्धो जागृविः प्राण। असावेहि। बधिर आक्रन्दयितरपान।
असावेहि। उषसमुषसमशीय। अहमसो ज्योतिरशीय।
अहमसोऽपोऽशीय। वयः स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः
स्वः स्वाहा॥३२॥

[५]

यत्तेऽचितं यदु चितं ते अग्ने। यत्त ऊनं यदु तेऽतिरिक्तम्।
आदित्यास्तदङ्गिरसश्चिन्वन्तु। विश्वे ते देवाश्चितिमापूरयन्तु।
चितश्चासि सश्चितश्चास्यग्ने। एतावाऽश्चासि भूयाऽश्चास्यग्ने। लोकं
पृणच्छिद्रं पृण। अथो सीद शिवा त्वम्। इन्द्राग्नी त्वा बृहस्पतिः।
अस्मिन् योनावसीषदन्॥३३॥

तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। ता अस्य सूददोहसः।
सोमः श्रीणन्ति पृश्रयः। जन्म देवानां विशः। त्रिष्वा रोचने

दिवः। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। अग्ने देवाः इहाऽऽवह।
जज्ञानो वृक्तबर्हिषे। असि होता न ईड्यः। अगन्म महा मनसा
यविष्ठम्॥३४॥

यो दीदाय समिद्ध स्वे दुरोणे। चित्रभानू रोदसी अन्तरुर्वी।
स्वाहुतं विश्वतः प्रत्यश्चम्। मेधाकारं विदथस्य प्रसाधनम्। अग्निः
होतारं परिभूतमं मतिम्। त्वामर्भस्य हविषः समानमित्। त्वां महो
वृणते नरो नान्यं त्वत्। मनुष्वत्त्वा निर्धामहि। मनुष्वत्समिधीमहि।
अग्ने मनुष्वदङ्गिरः॥३५॥

देवान्देवायते यज। अग्निर्हि वाजिनं विशे। ददाति
विश्वचर्षणिः। अग्नी राये स्वाभुवम्। स प्रीतो याति वार्यम्।
इषः स्तोतृभ्य आभर। पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृथिव्याम्। पृष्टो
विश्वा ओषधीराविवेश। वैश्वानरः सहसा पृष्टो अग्निः। स नो
दिवा स रिषः पातु नक्तम्॥३६॥

[६]

अयं वाव यः पवते। सोऽग्निर्नाचिकेतः। स यत्प्राङ् पवते।
तदस्य शिरः। अथ यदक्षिणा। स दक्षिणः पक्षः। अथ यत्प्रत्यक्।
तत्पुच्छम्। यदुदङ्ङ। स उत्तरः पक्षः॥३७॥

अथ यत्संवाति। तदस्य समश्चनं च प्रसारणं च। अथो
सम्पदेवास्य सा। सः ह वा अस्मै स कामः पद्यते। यत्कामो
यजते। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। यो ह वा

अग्नेर्नाचिकेतस्याऽऽयतनं प्रतिष्ठां वेद। आयतनवान्भवति। गच्छति
प्रतिष्ठाम्॥३८॥

हिरण्यं वा अग्नेर्नाचिकेतस्याऽऽयतनं प्रतिष्ठा। य एवं वेद।
आयतनवान्भवति। गच्छति प्रतिष्ठाम्। यो ह वा अग्नेर्नाचिकेतस्य
शरीरं वेद। सशरीर एव स्वर्गं लोकमेति। हिरण्यं वा
अग्नेर्नाचिकेतस्य शरीरम्। य एवं वेद। सशरीर एव स्वर्गं
लोकमेति। अथो यथा रुक्म उत्तमो भाव्यात्॥३९॥

एवमेव स तेजसा यशसा। अस्मिंश्च लोकेऽमुष्मिंश्च
भाति। उरवो ह वै नामैते लोकाः। येऽवरेणाऽऽदित्यम्। अथ
हैते वरीयांसो लोकाः। ये परेणाऽऽदित्यम्। अन्तवन्तः
ह वा एष क्षय्यं लोकं जयति। योऽवरेणाऽऽदित्यम्। अथ
हैषोऽनन्तमपारमक्षय्यं लोकं जयति। यः परेणाऽऽदित्यम्॥४०॥

अनन्तः ह वा अपारमक्षय्यं लोकं जयति। योऽग्निं नाचिकेतं
चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथो यथा रथे तिष्ठन्पक्षसी पर्यावर्तमाने
प्रत्यपेक्षते। एवमहोरात्रे प्रत्यपेक्षते। नास्याहोरात्रे लोकमाप्नुतः।
योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद॥४१॥

[७]

उशन् ह वै वाजश्रवसः सर्ववेदसं ददौ। तस्य ह नचिकेता
नाम पुत्र आस। तः ह कुमारः सन्तम। दक्षिणासु नीयमानासु

श्रद्धाऽऽविवेश। स होवाच। तत् कस्मै मां दास्यसीति। द्वितीयं तृतीयम्। त९ ह परित उवाच। मृत्यवे त्वा ददामीति। त९ ह स्मोत्थितं वाग्भिवदति॥४२॥

गौतम कुमारमिति। स होवाच। परेहि मृत्योर्गृहान्। मृत्यवे वै त्वाऽदामिति। तं वै प्रवसन्तं गन्तासीति होवाच। तस्य स्म तिस्रो रात्रीरनाश्वान्गृहे वसतात्। स यदि त्वा पृच्छेत्। कुमार कति रात्रीरवात्सीरिति। तिस्र इति प्रतिब्रूतात्। किं प्रथमा९ रात्रिमाश्रा इति॥४३॥

प्रजां त इति। किं द्वितीयामिति। पशूस्त इति। किं तृतीयामिति। साधुकृत्यां त इति। तं वै प्रवसन्तं जगाम। तस्य ह तिस्रो रात्रीरनाश्वान्गृहे उवास। तमागत्य पप्रच्छ। कुमार कति रात्रीरवात्सीरिति। तिस्र इति प्रत्युवाच॥४४॥

किं प्रथमा९ रात्रिमाश्रा इति। प्रजां त इति। किं द्वितीयामिति। पशूस्त इति। किं तृतीयामिति। साधुकृत्यां त इति। नमस्ते अस्तु भगव इति होवाच। वरं वृणीष्वेति। पितरमेव जीवन्नयानीति। द्वितीयं वृणीष्वेति॥४५॥

इष्टापूर्तयोर्मेऽक्षितिं ब्रूहीति होवाच। तस्मै हैतमग्निं नाचिकेतमुवाच। ततो वै तस्यैष्टापूर्ते ना क्षीयेते। नास्यैष्टापूर्ते क्षीयेते। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेव वेद। तृतीयं वृणीष्वेति। पुनर्मृत्योर्मेऽपचितिं ब्रूहीति होवाच। तस्मै हैतमग्निं

नाचिकेतमुवाच। ततो वै सोऽपं पुनर्मृत्युमंजयत्॥४६॥

अपं पुनर्मृत्युं जयति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उं चैनमेवं वेद। प्रजापतिर्वै प्रजाकामस्तपोऽतप्यत। स हिरण्यमुदास्यत्। तदग्नौ प्रास्यत्। तदस्मै नाच्छदयत्। तद्वितीयं प्रास्यत्। तदस्मै नैवाच्छदयत्। तत्तृतीयं प्रास्यत्॥४७॥

तदस्मै नैवाच्छदयत्। तदात्मन्नेव हृदय्येऽग्नौ वैश्वानुरे प्रास्यत्। तदस्मा अच्छदयत्। तस्माद्धिरण्यं कनिष्ठं धनानाम्। भुञ्जत्प्रियतमम्। हृदयजः हि। स वै तमेव नाविन्दत्। यस्मै तां दक्षिणामनैष्यत्। तां स्वायैव हस्ताय दक्षिणायानयत्। तां प्रत्यंगृह्णात्॥४८॥

दक्षाय त्वा दक्षिणां प्रतिगृह्णामीति। सोऽदक्षत दक्षिणां प्रतिगृह्य। दक्षते ह वै दक्षिणां प्रतिगृह्य। य एवं वेद। एतद्ध स्म वै तद्विद्वांसो वाजश्रवसा गोतमाः। अप्यनूदेश्या दक्षिणां प्रतिगृह्णन्ति। उभयेन वयं दक्षिष्यामह एव दक्षिणां प्रतिगृह्येति। तेऽदक्षन्त दक्षिणां प्रतिगृह्य। दक्षते ह वै दक्षिणां प्रतिगृह्य। य एवं वेद। प्र हान्यं क्लीनाति॥४९॥

[८]

तः हैतमेकं पशुबन्ध एवोत्तरवेद्यां चिन्वते। उत्तरवेदिसंमित एषोऽग्निरिति वदन्तः। तन्न तथा कुर्यात्। एतमग्निं कामेन व्यर्धयेत्। स एनं कामेन व्यृद्धः। कामेन व्यर्धयेत्। सौम्ये वावैनमध्वरे

चिन्वीत। यत्र वा भूयिष्ठा आहुतयो हूयेरन्। एतमग्निं कामेन
समर्धयति। स एनं कामेन समृद्धः॥५०॥

कामेन समर्धयति। अथ हैनं पुरर्षयः। उत्तरवेद्यामेव
सन्नियमचिन्वत। ततो वै तेऽविन्दन्त प्रजाम्। अभि स्वर्गं
लोकमजयन्। विन्दत एव प्रजाम्। अभि स्वर्गं लोकं जयति।
योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनं
वायुर्ऋद्धिकामः॥५१॥

यथान्युप्तमेवोपदधे। ततो वै स एतामृद्धिमाध्रोत्। यामिदं
वायुर्ऋद्धः। एतामृद्धिमृधोति। यामिदं वायुर्ऋद्धः। योऽग्निं
नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनं गोबलो वार्षाः
पशुकामः। पाङ्गमेव चिक्ये। पञ्च पुरस्तात्॥५२॥

पञ्च दक्षिणतः। पञ्च पश्चात्। पञ्चोत्तरतः। एकां मध्ये। ततो वै
स सहस्रं पशून्प्राप्नोत्। प्र सहस्रं पशूनाप्नोति। योऽग्निं नाचिकेतं
चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनं प्रजापतिर्ज्यैष्ठ्यकामो
यशस्कामः प्रजननकामः। त्रिवृतमेव चिक्ये॥५३॥

सप्त पुरस्तात्। तिस्रो दक्षिणतः। सप्त पश्चात्। तिस्र उत्तरतः।
एकां मध्ये। ततो वै स प्र यशो ज्यैष्ठ्यमाप्नोत्। एतां प्रजातिं
प्राजायत। यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते। त्रिवृद्वै ज्यैष्ठ्यम्। माता पिता
पुत्रः॥५४॥

त्रिवृत्प्रजननम्। उपस्थो योनिर्मध्यमा। प्र यशो
ज्यैष्ठ्यमाप्नोति। एतां प्रजातिं प्रजायते। यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते।
योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। अथ हैनमिन्द्रो
ज्यैष्ठ्यकामः। ऊर्ध्वा एवोपदधे। ततो वै स ज्यैष्ठ्यमगच्छत्॥५५॥

ज्यैष्ठ्यं गच्छति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद।
अथ हैनमसावादित्यः स्वर्गकामः। प्राचीरेवोपदधे। ततो वै सोऽभि
स्वर्गं लोकमजयत्। अभि स्वर्गं लोकं जयति। योऽग्निं नाचिकेतं
चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। स यदीच्छेत्॥५६॥

तेजस्वी यशस्वी ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। प्राडाहोतुर्धिष्ण्या-
दुत्सर्पेत्। येयं प्रागाद्यशस्वती। सा मा प्रोर्णोतु। तेजसा यशसा
ब्रह्मवर्चसेनेति। तेजस्व्येव यशस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति। अथ
यदीच्छेत्। भूयिष्ठं मे श्रद्धधीरन्। भूयिष्ठा दक्षिणा नयेयुरिति।
दक्षिणासु नीयमानासु प्राच्येहि प्राच्येहीति प्राचीं जुषाणा
वेत्वाऽऽज्यस्य स्वाहेति सुवेणोपहत्याऽऽहवनीये जुहुयात्॥५७॥

भूयिष्ठमेवास्मै श्रद्धधते। भूयिष्ठा दक्षिणा नयन्ति।
पुरीषमुपधाय। चित्क्लृप्तिभिरभिमृश्य। अग्निं प्रणीयोपसमाधाय।
चतस्र एता आहुतीर्जुहोति। त्वमग्ने रुद्र इति शतरुद्रीयस्य रूपम्।
अग्नाविष्णू इति वसोर्धारायाः। अन्नपत् इत्यन्नहोमः। सप्त ते अग्ने
समिधः सप्त जिह्वा इति विश्वप्रीः॥५८॥

यां प्रथमामिष्टकामुपदधाति। इमं तया लोकमभिजयति।
 अथो या अस्मिँल्लोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामा-
 प्रोति। यां द्वितीयामुपदधाति। अन्तरिक्षलोकं तयाऽभिजयति।
 अथो या अन्तरिक्षलोके देवताः। तासां सायुज्यं
 सलोकतामाप्रोति। यां तृतीयामुपदधाति। अमुं तया
 लोकमभिजयति॥५९॥

अथो या अमुष्मिँल्लोके देवताः। तासां सायुज्यं
 सलोकतामाप्रोति। अथो या अमूरितरा अष्टादश। य एवामी
 उरवश्च वरीयांसश्च लोकाः। तानेव ताभिरभिजयति॥ कामचारो
 ह वा अस्योरुषु च वरीयःसु च लोकेषु भवति। योऽग्निं नाचिकेतं
 चिनुते। य उं चैनमेवं वेद। संवत्सरो वा अग्निर्नाचिकेतः। तस्य
 वसन्तः शिरः॥६०॥

ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वरुषा उत्तरः। शरत्पुच्छम्। मासाः
 कर्मकाराः। अहोरात्रे शतरुद्रीयम्। पर्जन्यो वसोर्धारा। यथा वै
 पर्जन्यः सुवृष्टं वृष्ट्वा। प्रजाभ्यः सर्वान्कामान्सम्पूरयति। एवमेव
 स तस्य सर्वान्कामान्सम्पूरयति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते॥६१॥

य उं चैनमेवं वेद। संवत्सरो वा अग्निर्नाचिकेतः। तस्य
 वसन्तः शिरः। ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वरुषाः पुच्छम्। शरदुत्तरः
 पक्षः। हेमन्तो मध्यम्। पूर्वपक्षाश्चितयः। अपरपक्षाः पुरीषम्।

अ॒हो॒रा॒त्राणी॑ष्ट॒काः। ए॒ष वा॒व सो॑ऽग्नि॒रग्नि॑म॒यः पु॒नर्ण॑वः। अ॒ग्नि॒मयो॑
ह॒ वै पु॑न॒र्ण॒वो भू॑त्वा। स्व॒र्गं लो॒कमे॑ति। आ॒दि॒त्यस्य॑ सा॒युज्य॑म्।
यो॑ऽग्निं ना॒चिके॑तं चि॒नुते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑॥६२॥

[१०]

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः॥२॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

तुभ्यं॑ ता अ॒ङ्गिर॑स्त॒माऽश्या॑म् तं का॒मम॑ग्ने। आशा॑नां त्वा
वि॒श्वा आशाः॑। अनु॑ नोऽद्या॒नुम॑ति॒रन्वि॑द॒नुम॑ते॒ त्वम्। का॒मो भू॑तस्य
का॒मस्त॑द॒ग्ने। ब्र॒ह्म ज॑ज्ञा॒नं पि॒ता वि॑राजा॒म्। य॒ज्ञो रा॒योऽयं॑ य॒ज्ञः।
आपो॑ भ॒द्रा आ॑दि॒त्पश्या॑मि। तुभ्यं॑ भ॒रन्ति॒ यो दे॒ह्यः। पूर्वं॑ दे॒वा
अ॒परे॑ण प्रा॒णापा॑नौ। ह॒व्य॒वाह॑ः॒ स्वि॑ष्टम्॥१॥

[१]

दे॒वेभ्यो॑ वै स्व॒र्गो लो॒कस्ति॒रोऽभ॑वत्। ते प्र॒जाप॑ति॒मब्रु॑वन्।
प्रजा॑पते स्व॒र्गो वै नो॑ लो॒कस्ति॒रोऽभू॑त्। तम॒न्विच्छे॑ति। तं य॑ज्ञ॒
क्र॒तुभि॑रन्वैच्छत्। तं य॑ज्ञक्र॒तुभि॑र्नान्व॒विन्द॑त्। तमिष्टि॑भि॒रन्वैच्छ॑त्।
तमिष्टि॑भि॒रन्व॑विन्दत्। तदिष्टि॑नामिष्टि॒त्वम्। ए॒ष्टयो॑ ह॒ वै ना॑म। ता
इष्ट॑य॒ इत्याच॑क्षते प॒रोक्षे॑ण। प॒रोक्ष॑प्रि॒या इ॒व हि दे॒वाः॥२॥

तमाशा॑ऽब्रवीत्। प्रजा॑पत आ॒शया॑ वै श्राम्य॑सि। अ॒हमु॑

वा आशाऽऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्याऽऽशा भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। आशायै चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्याऽऽशाऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्या ह वा अस्याऽऽशा भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहाऽऽशायै स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥३॥

तं कामोऽब्रवीत्। प्रजापते कामेन वै श्राम्यसि। अहमु वै कामोऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यः कामो भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। कामाय चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यः कामोऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यो ह वा अस्य कामो भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहा कामाय स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥४॥

तं ब्रह्माऽब्रवीत्। प्रजापते ब्रह्मणा वै श्राम्यसि। अहमु वै ब्रह्माऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते ब्रह्मण्वान् यज्ञो भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं

निरवपत्। ब्रह्मणे चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य ब्रह्मण्वान्
 यज्ञोऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। ब्रह्मण्वान् ह वा अस्य यज्ञो
 भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ
 चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहा ब्रह्मणे स्वाहा।
 अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गायं लोकाय स्वाहाऽग्नये
 स्विष्टकृते स्वाहेति॥५॥

तं यज्ञोऽब्रवीत्। प्रजापते यज्ञेन वै श्राम्यसि। अहमु वै
 यज्ञोऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यो यज्ञो भविष्यति। अनु
 स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं
 निरवपत्। यज्ञाय चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यो
 यज्ञोऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यो ह वा अस्य यज्ञो
 भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ
 चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहा यज्ञाय स्वाहा।
 अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गायं लोकाय स्वाहाऽग्नये
 स्विष्टकृते स्वाहेति॥६॥

तमापोऽब्रुवन्। प्रजापतेऽप्सु वै सर्वे कामाः श्रिताः। वयमु
 वा आपः स्मः। अस्मान् नु यजस्व। अथ त्वयि सर्वे कामाः
 श्रयिष्यन्ते। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय
 पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। अद्ध्यश्चरुम्। अनुमत्यै चरुम्।
 ततो वै तस्मिन् सर्वे कामा अश्रयन्त। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्।

सर्वे ह वा अस्मिन्कामाः श्रयन्ते। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहाऽद्ध्यः स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥७॥

तमग्निर्बलिमानंब्रवीत्। प्रजापतेऽग्नये वै बलिमते सर्वाणि भूतानि बलिः हरन्ति। अहमु वा अग्निर्बलिमानस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सर्वाणि भूतानि बलिः हरिष्यन्ति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। अग्नये बलिमते चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्मै सर्वाणि भूतानि बलिमहरन्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सर्वाणि ह वा अस्मै भूतानि बलिः हरन्ति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहाऽग्नये बलिमते स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥८॥

तमनुवित्तिरब्रवीत्। प्रजापते स्वर्गं वै लोकमनुविविधसि। अहमु वा अनुवित्तिरस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्याऽनुवित्तिर्भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। अनुवित्त्यै चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्याऽनुवित्तिरभवत्।

अनुं स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्या ह वा अस्यानुवित्तिर्भवति। अनुं स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहाऽनुवित्त्यै स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥९॥

ता वा एताः सप्त स्वर्गस्य लोकस्य द्वारः। दिवःश्येनयोऽनुवित्तयो नाम। आशा प्रथमा रक्षति। कामो द्वितीयाम्। ब्रह्म तृतीयाम्। यज्ञश्चतुर्थीम्। आपः पञ्चमीम्। अग्निर्बलिमान्ष्पष्ठीम्। अनुवित्तिः सप्तमीम्। अनु ह वै स्वर्गं लोकं विन्दति। कामचारोऽस्य स्वर्गे लोके भवति। य एताभिरिष्टिभिर्यजते। य उ चैना एवं वेद। तास्वन्विष्टि। पष्ठौहीवरां दद्यात्क्वसं च। स्त्रियै चाऽऽभारं समृद्धौ॥१०॥

[२]

तपसा देवा देवतामग्र आयन्। तपसर्षयः स्वरन्वविन्दन्। तपसा सपत्नान्प्रणुदामारातीः। येनेदं विश्वं परिभूतं यदस्ति। प्रथमजं देव र्व हविषा विधेम। स्वयम्भु ब्रह्म परमं तपो यत्। स एव पुत्रः स पिता स माता। तपो ह यक्षं प्रथमं सम्बभूव। श्रद्धया देवो देवत्वमश्नुते। श्रद्धा प्रतिष्ठा लोकस्य देवी॥११॥

सा नो जुषाणोप यज्ञमागात्। कामवत्साऽमृतं दुहाना। श्रद्धा देवी प्रथमजा ऋतस्या। विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा। तां

श्रद्धां हविषा यजामहे। सा नो लोकममृतं दधातु। ईशाना
देवी भुवनस्याधिपत्नी। आगात्सत्यं हविरिदं जुषाणम्। यस्माद्देवा
जज्ञिरे भुवनं च विश्वे। तस्मै विधेम हविषा घृतेन॥१२॥

यथा देवैः संधमादं मदेम। यस्य प्रतिष्ठोर्वन्तरिक्षम्।
यस्माद्देवा जज्ञिरे भुवनं च सर्वे। तत्सत्यमर्चदुप यज्ञं न आगात्।
ब्रह्माऽऽहुतीरुपमोदमानम्। मनसो वशे सर्वमिदं बभूव। नान्यस्य
मनो वशमन्विष्याय। भीष्मो हि देवः सहस्रः सहीयान्। स नो
जुषाण उप यज्ञमागात्। आकूतीनामधिपतिं चेतसां च॥१३॥

सङ्कल्पजूतिं देवं विपश्चिम्। मनो राजानमिह वर्धयन्तः।
उपहवैऽस्य सुमतौ स्याम। चरणं पवित्रं विततं पुराणम्।
येन पृतस्तरति दुष्कृतानि। तेन पवित्रेण शुद्धेन पूताः।
अतिं पाप्मानमरातिं तरेम। लोकस्य द्वारमर्चिमत्पवित्रम्।
ज्योतिष्मद्भाजमानं महस्वत्। अमृतस्य धारां बहुधा दोहमानम्।
चरणं नो लोके सुधितां दधातु। अग्निर्मूर्धा भुवः। अनु
नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्। हव्यवाहः स्विष्टम्॥१४॥

[३]

देवेभ्यो वै स्वर्गो लोकस्तिरोऽभवत्। ते प्रजापतिमब्रुवन्।
प्रजापते स्वर्गो वै नो लोकस्तिरोऽभूत्। तमन्विच्छेति। तं यज्ञ-
क्रतुभिरन्वैच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दत्। तमिष्टिभिरन्वैच्छत्।
तमिष्टिभिरन्वविन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्। एष्टयो ह वै नाम। ता

इष्टय इत्याचक्षते परोक्षेण। परोक्षप्रिया इव हि देवाः॥१५॥

तं तपोऽब्रवीत्। प्रजापते तपसा वै श्राम्यसि। अहमु वै तपोऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यं तपो भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं निरवपत्। तपसे चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यं तपोऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यं ह वा अस्य तपो भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा तपसे स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गायं लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥१६॥

तं श्रद्धाऽब्रवीत्। प्रजापते श्रद्धया वै श्राम्यसि। अहमु वै श्रद्धाऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्या श्रद्धा भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं निरवपत्। श्रद्धायै चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्या श्रद्धाऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्या ह वा अस्य श्रद्धा भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा श्रद्धायै स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गायं लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥१७॥

तं सत्यमब्रवीत्। प्रजापते सत्येन वै श्राम्यसि। अहमु वै सत्यमस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्यं सत्यं भविष्यति।

अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्यसी॑ति। स ए॒तमा॑ग्ने॒यम॒ष्टाक॑पालं॒ निर॑वपत्।
 स॒त्याय॑ च॒रुम्। अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॑ वै तस्य॑ स॒त्यं स॒त्यम॑भवत्।
 अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्यं ह॒ वा अ॑स्य स॒त्यं भ॑वति। अनु॑
 स्व॒र्गं लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं
 वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒ग्नये॑ स्वाहा॑ स॒त्याय॑ स्वाहा॑। अनु॑मत्यै
 स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒ स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहा॒ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॒
 स्वाहे॑ति॥१८॥

तं मनो॑ऽब्रवीत्। प्रजा॑पते॒ मन॑सा॒ वै श्रा॑म्यसि। अ॒हमु॑ वै
 मनो॑ऽस्मि। मां नु य॑जस्व। अथ॑ ते स॒त्यं मनो॑ भविष्यति। अनु॑
 स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्यसी॑ति। स ए॒तमा॑ग्ने॒यम॒ष्टाक॑पालं॒ निर॑वपत्। मन॑से
 च॒रुम्। अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॑ वै तस्य॑ स॒त्यं मनो॑ऽभवत्। अनु॑
 स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्यं ह॒ वा अ॑स्य मनो॑ भवति। अनु॑ स्व॒र्गं
 लो॒कं वि॑न्दति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र
 जु॑होति। अ॒ग्नये॑ स्वाहा॒ मन॑से॒ स्वाहा॑। अनु॑मत्यै स्वाहा॑ प्र॒जाप॑तये॒
 स्वाहा॑। स्व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ स्वाहा॒ऽग्नये॑ स्विष्ट॒कृते॒ स्वाहे॑ति॥१९॥

तं चर॑णमब्रवीत्। प्रजा॑पते॒ चर॑णेन॒ वै श्रा॑म्यसि। अ॒हमु॑ वै
 चर॑णमस्मि। मां नु य॑जस्व। अथ॑ ते स॒त्यं चर॑णं भविष्यति। अनु॑
 स्व॒र्गं लो॒कं वे॒थ्स्यसी॑ति। स ए॒तमा॑ग्ने॒यम॒ष्टाक॑पालं॒ निर॑वपत्।
 चर॑णाय च॒रुम्। अनु॑मत्यै च॒रुम्। ततो॑ वै तस्य॑ स॒त्यं चर॑णमभवत्।
 अनु॑ स्व॒र्गं लो॒कम॑विन्दत्। स॒त्यं ह॒ वा अ॑स्य चर॑णं भवति। अनु॑

स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा चरणाय स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥२०॥

ता वा एताः पञ्च स्वर्गस्य लोकस्य द्वारः। अपाघा अनुवित्तयो नाम। तपः प्रथमा रक्षति। श्रद्धा द्वितीया। सत्यं तृतीया। मनश्चतुर्थी। चरणं पञ्चमी। अनु ह वै स्वर्गं लोकं विन्दति। कामचारोऽस्य स्वर्गे लोके भवति। य एताभिरिष्टिभिर्यजते। य उ चैना एवं वेद। तास्वन्विष्टि। पृष्ठौहीवरां दद्यात्कृ५सं च। स्त्रियै चाऽऽभार५ समृद्धौ॥२१॥

[४]

ब्रह्म वै चतुर्होतारः। चतुर्होतृभ्योऽधियज्ञो निर्मितः। नैनं शप्तम्। नाभिचरित्मागच्छति। य एवं वेद। यो ह वै चतुर्होतृणां चतुर्होतृत्वं वेद। अथो पञ्चहोतृत्वम्। सर्वा हास्मै दिशः कल्पन्ते। वाचस्पतिर्होता दशहोतृणाम्। पृथिवी होता चतुर्होतृणाम्॥२२॥

अग्निर्होता पञ्चहोतृणाम्। वाग्धोता षड्होतृणाम्। महाविरहोता सप्तहोतृणाम्। एतद्वै चतुर्होतृणां चतुर्होतृत्वम्। अथो पञ्चहोतृत्वम्। सर्वा हास्मै दिशः कल्पन्ते। य एवं वेद। एषा वै सर्वविद्या। एतद्वैषजम्। एषा पङ्क्तिः स्वर्गस्य लोकस्याञ्जसाऽयनिः स्रुतिः॥२३॥

ए॒तान् योऽध्यैत्य॑च्छदि॒र्द॒रु॒शे याव॑त्तर॒सम्। स्वर॑रेति। अ॒न॒प॒ब्र॒वः
सर्व॑मायुरेति। वि॒न्दते॑ प्र॒जाम्। रा॒य॒स्पोष॑ गौ॒प॒त्यम्। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सी
भ॑वति। ए॒तान् योऽध्यैति॑। स्पृ॒णो॒त्या॒त्मान॑म्। प्र॒जां पि॒तृन्। ए॒तान्
वा अ॑रु॒ण औ॒प॒वे॒शिर्वि॒दां च॑कार॥२४॥

ए॒तैर॑धि॒वा॒द॒मपा॑जयत्। अथो॒ विश्वं॑ पा॒प्मान॑म्। स्वर्य॑यौ।
ए॒तान्योऽध्यैति॑। अ॒धि॒वा॒दं ज॑यति। अथो॒ विश्वं॑ पा॒प्मान॑म्। स्वर॑रेति।
ए॒तैर॒ग्निं चि॑न्वीत स्व॒र्गका॑मः। ए॒तैरा॒युष्का॑मः। प्र॒जाप॑शुका॑मो
वा॥२५॥

पु॒रस्ता॒द्दश॑हो॒तार॒मुद॑श्चमु॒प॒दधा॑ति यावत्प॒दम्। हृद॑यं यजु॒षी
प॒त्यौ च। दक्षि॑णतः प्राश्चं चतु॒र्हो॒तार॑म्। प॒श्चादु॑दश्चं प॒श्च॑हो॒तार॑म्।
उ॒त्तर॑तः प्राश्च॑ षड्ढो॒तार॑म्। उ॒परि॑ष्टात्प्राश्च॑ सप्त॒हो॒तार॑म्। हृद॑यं
यजू॑षि प॒त्यश्च। यथा॑व॒का॒शं ग्र॑हान्। यथा॑व॒का॒शं प्र॑तिग्र॒ह्णल्लो॑कं
पृ॒णाश्च॑। सर्वा॑ हास्ये॒ता दे॒वताः॑ प्री॒ता अ॒भीष्टा॑ भवन्ति॥२६॥

सदे॒वम॒ग्निं चि॑नुते। र॒थसं॑मितश्चे॒त॒व्यः। वज्रो॒ वै रथः॑। वज्रेणै॒व
पा॒प्मानं॑ भ्रातृ॒व्यं स्तृ॑णुते। प॒क्षः सं॑मितश्चे॒त॒व्यः। ए॒तावा॑न्
वै रथः॑। याव॑त्प॒क्षः। र॒थसं॑मितमे॒व चि॑नुते। इ॒ममे॒व लो॑कं
प॑शुब॒न्धेना॒भिज॑यति। अथो॒ अग्नि॑ष्टोमेन॥२७॥

अ॒न्तरि॑क्षमु॒क्थ्येन॑। स्वर॑तिरा॒त्रेण॑। सर्वा॑ल्लो॒कान॑हीनेन॑। अथो॒
स॒त्रेण॑। वरो॒ दक्षि॑णा। वरेणै॒व वर॑ं स्पृ॒णोति॑। आ॒त्मा हि वरः॑।

एकविंशतिर्दक्षिणा ददाति। एकविंशो वा इतः स्वर्गो लोकः।
प्र स्वर्गं लोकमाप्नोति॥ २८॥

असावादित्य एकविंशः। अमुमेवाऽऽदित्यमाप्नोति। शतं
ददाति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
सहस्रं ददाति। सहस्रसम्मितः स्वर्गो लोकः। स्वर्गस्य लोकस्या-
भिजित्यै। अन्विष्टकं दक्षिणा ददाति। सर्वाणि वयांसि॥ २९॥

सर्वस्याऽऽप्त्यै। सर्वस्यावरुद्ध्यै। यदि न विन्देत। मन्थानेतावतो
दद्यादोदनान् वा। अश्रुते तं कामम्। यस्मै कामायाग्निश्चीयते।
पृष्ठौहीं त्वन्तर्वतीं दद्यात्। सा हि सर्वाणि वयांसि। सर्वस्याऽऽप्त्यै।
सर्वस्यावरुद्ध्यै॥ ३०॥

हिरण्यं ददाति। हिरण्यज्योतिरेव स्वर्गं लोकमेति। वासो
ददाति। तेनाऽऽयुः प्रतिरते। वेदितृतीये यजेत। त्रिषत्या हि देवाः।
स संत्यमग्निं चिनुते। तदेतत्पशुबन्धे ब्राह्मणं ब्रूयात्। नेतरेषु यज्ञेषु।
यो ह वै चतुरहोतृनुसवनं तर्पयितव्यान् वेद॥ ३१॥

तृप्यति प्रजयां पशुभिः। उपैनं सोमपीथो नमति। एते वै
चतुरहोतारोऽनुसवनं तर्पयितव्याः। ये ब्राह्मणा बहुविदः। तेभ्यो
यद्वक्षिणा न नयेत्। दुरिष्टं स्यात्। अग्निमस्य वृञ्जीरन्। तेभ्यो
यथाश्रद्धं दद्यात्। स्विष्टमेवैतत्क्रियते। नास्याग्निं वृञ्जते॥ ३२॥

हिरण्येष्टको भवति। यावदुत्तममङ्गुलिकाण्डं यज्ञपुरुषा

सम्मि॑तम्। तेजो॑ हिर॑ण्यम्। यदि॑ हिर॑ण्यं न वि॒न्देत्। शर्क॑रा अ॒क्ता
उप॑दध्यात्। तेजो॑ घृ॒तम्। सते॑जसमे॒वाग्निं चि॑नुते। अ॒ग्निं चि॒त्वा
सौ॑त्राम॒ण्या य॑जेत मै॒त्रावरु॑ण्या वा॑। वी॒र्ये॑ण वा ए॒ष व्य॑ध्यते।
योऽ॒ग्निं चि॑नुते॥३३॥

याव॑दे॒व वी॒र्यम्। तद॑स्मिन्दधाति। ब्रह्म॑णः सायु॑ज्यं
सलो॒कता॑माप्रोति। ए॒तासा॑मे॒व दे॒वता॑नां॒ सायु॑ज्यम्। सा॒ष्टि॒तां
समा॑नलो॒कता॑माप्रोति। य ए॒तम॒ग्निं चि॑नुते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑।
ए॒तदे॒व सा॑वि॒त्रे ब्राह्म॑णम्। अथो॑ नाचिके॒ते॥३४॥

[५]

यच्चा॒मृतं॑ यच्च॑ म॒र्त्यम्। यच्च॑ प्राणि॑ति यच्च॑ न। सर्वा॑स्ता
इष्ट॑काः कृ॒त्वा। उप॑ काम॒दुघां दधे॑। तेन॑र्षि॒णा तेन॑ ब्रह्म॑णा। तया॑
दे॒वता॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्धु॒वा सी॑द। सर्वाः॑ स्त्रियः॒ सर्वा॑न्पु॒ंसः। सर्वं॑ न
स्त्री॑पुमं च॒ यत्। सर्वा॑स्ताः। याव॑न्तः पा॒ंसवो॑ भूमेः॥३५॥

सङ्ख्या॑ता दे॒वमा॒यया॑। सर्वा॑स्ताः। याव॑न्त॒ ऊषाः॑ पशूनाम्।
पृथि॒व्यां पुष्टि॑रहि॒ताः। सर्वा॑स्ताः। याव॑तीः॒ सिक॑ताः॒ सर्वाः॑।
अ॒फ॒स्वन्त॑श्च याः श्रि॒ताः। सर्वा॑स्ताः। याव॑तीः॒ शर्क॑रा धृत्यै॑। अ॒स्यां
पृथि॒व्यामधि॑॥३६॥

सर्वा॑स्ताः। याव॑न्तोऽश्मा॑नोऽस्यां पृथि॒व्याम्। प्र॒ति॒ष्ठासु॑
प्रति॑ष्ठिताः। सर्वा॑स्ताः। याव॑तीर्वी॒रुधः॑ सर्वाः॑। वि॒ष्टि॑ताः पृथि॒वीमनु॑।

सर्वास्ताः। यावतीरोषधीः सर्वाः। विष्टिताः पृथिवीमनु।
सर्वास्ताः॥३७॥

यावन्तो वनस्पतयः। अस्यां पृथिव्यामधि। सर्वास्ताः। यावन्तो
ग्राम्याः पशवः सर्वे। आरण्याश्च ये। सर्वास्ताः। ये द्विपादश्चतुष्पादः।
अपाद उदरसर्पिणः। सर्वास्ताः। यावदाञ्जनमुच्यते॥३८॥

देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। यावत्कृष्णायसुः सर्वम्।
देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। यावल्लोहायसुः सर्वम्। देवत्रा
यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। सर्वसुः सीसुः सर्वं त्रपु। देवत्रा यच्च
मानुषम्॥३९॥

सर्वास्ताः। सर्वसुः हिरण्यसुः रजतम्। देवत्रा यच्च मानुषम्।
सर्वास्ताः। सर्वसुः सुवर्णसुः हरितम्। देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ता
इष्टकाः कृत्वा। उप कामदुघा दधे। तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥४०॥

[६]

सर्वा दिशो दिक्षु। यच्चान्तर्भूतं प्रतिष्ठितम्। सर्वास्ता
इष्टकाः कृत्वा। उप कामदुघा दधे। तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा।
तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। अन्तरिक्षं च केवलम्।
यच्चास्मिन्नन्तराहितम्। सर्वास्ताः। आन्तरिक्ष्यश्च याः प्रजाः॥४१॥

गन्धर्वाप्सरसश्च ये। सर्वास्ताः। सर्वानुदारान्ध्रसलिलान्।

अ॒न्तरि॑क्षे॒ प्रति॑ष्ठितान्। सर्वा॒स्ताः। सर्वा॑नु॒दारा॑न्त्सलिलान्।
 स्था॒वराः प्रो॒ष्या॑श्च ये। सर्वा॒स्ताः। सर्वा॑ धुनि॒ः सर्वा॑न्ध्व॒ः सान्।
 हि॒मो यच्च॑ शी॒यते॑॥४२॥

सर्वा॒स्ताः। सर्वा॑न्मरी॒चीन् वित॑तान्। नी॒हारो यच्च॑ शी॒यते॑।
 सर्वा॒स्ताः। सर्वा॑ वि॒द्युतः॑ सर्वा॑न्त्स्तनयि॒बून्। ह्या॒दुनी॒र्यच्च॑ शी॒यते॑।
 सर्वा॒स्ताः। सर्वाः॑ स्र॒वन्तीः स॒रितः॑। सर्व॑मप्सुच॒रं च॒ यत्।
 सर्वा॒स्ताः॥४३॥

याश्च॒ कूप्या॒ याश्च॑ ना॒द्याः समु॒द्रियाः॑। याश्च॑ वैश॒न्तीरु॑त
 प्रा॑स॒चीर्याः॑। सर्वा॒स्ताः। ये चो॒त्तिष्ठ॑न्ति जी॒मूताः॑। याश्च॒ वर्ष॑न्ति
 वृ॒ष्टयः॑। सर्वा॒स्ताः। तप॑स्तेज॒ आका॑शम्। यच्चा॒ऽऽका॑शे प्रति॑ष्ठितम्।
 सर्वा॒स्ताः। वा॒युं वया॑ः॒सि सर्वा॑णि॥४४॥

अ॒न्तरि॑क्षच॒रं च॒ यत्। सर्वा॒स्ताः। अ॒ग्निः सूर्यं॑ च॒न्द्रम्। मि॒त्रं
 वरु॑णं भग॑म्। सर्वा॒स्ताः। स॒त्यः श्रद्धां॑ तपो॒ दम॑म्। नाम॑ रू॒पं च॑
 भू॒ताना॑म्। सर्वा॒स्ता इष्ट॑काः कृ॒त्वा। उप॑ काम॒दुघा॑ दधे। तेन॑र्षि॒णा
 तेन॑ ब्रह्म॑णा। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्भुवा सी॒द॥४५॥

[७]

सर्वा॑न्दि॒वः सर्वा॑न्दे॒वान्दि॒वि। यच्चा॒न्तर्भू॑तं प्रति॑ष्ठितम्।
 सर्वा॒स्ता इष्ट॑काः कृ॒त्वा। उप॑ काम॒दुघा॑ दधे। तेन॑र्षि॒णा तेन॑
 ब्रह्म॑णा। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्व॑द्भुवा सी॒द। याव॑ती॒स्तार॑काः सर्वाः॑।

वित॑ता रोच॒ने दि॒वि। सर्वा॑स्ताः। ऋचो॑ यजू॑ंषि॒ सामा॑नि॥४६॥

अथ॑र्वाङ्गि॒रसं॑श्च॒ ये। सर्वा॑स्ताः। इति॑हा॒सपु॒राणं॑ च।
स॒र्पदे॒वज॑नाश्च॒ ये। सर्वा॑स्ताः। ये च॑ लो॒का ये चा॑लो॒काः।
अ॒न्तर्भू॑तं॒ प्रति॑ष्ठितम्। सर्वा॑स्ताः। यच्च॒ ब्रह्म॒ यच्चा॑ब्रह्म।
अ॒न्तर्ब्र॑ह्मन्प्रति॑ष्ठितम्॥४७॥

सर्वा॑स्ताः। अ॒होरा॒त्राणि॑ सर्वा॑णि। अ॒र्धमा॑सा॒श्च के॒वलान्।
सर्वा॑स्ताः। सर्वा॑नृ॒तून्सर्वा॑न्मा॒सान्। स॒न्वत्स॑रं च॒ केवल॑म्।
सर्वा॑स्ताः। सर्वं॑ भू॒तं सर्वं॑ भव्य॑म्। यच्चा॒तोऽधि॑भविष्यति।
सर्वा॑स्ता इष्ट॑काः कृ॒त्वा। उपे॑ काम॒दुघा॑ दधे। तेन॑र्षि॒णा तेन॑
ब्रह्म॑णा। तया॑ दे॒वत॑याऽङ्गि॒रस्वद्धु॑वा सी॒द॥४८॥

[८]

ऋचां॑ प्राचीं॑ मह॒ती दिगु॑च्यते। दक्षि॑णामाहु॒र्यजु॑षामपा॒राम्।
अथ॑र्वणा॒मङ्गि॒रसां॑ प्र॒तीचीं॑। साम्ना॒मुदी॑ची मह॒ती दिगु॑च्यते।
ऋग्भिः॑ पूर्वा॒ह्णे दि॒वि दे॒व ई॑यते। य॒जुर्वे॑दे तिष्ठति॒ मध्ये अ॒हः।
सा॒मवे॑देना॒स्तम॑ये मही॑यते। वेदै॑रशू॒न्यस्त्रि॑भिरेति॒ सूर्यः॑। ऋग्भ्यो॑
जा॒तां सर्व॑शो मूर्ति॑माहुः। सर्वा॑ गति॑र्याजु॒षी है॒व शश्व॑त्॥४९॥

सर्वं॑ तेजः॑ साम॒रूप्यं॑ हं शश्व॑त्। सर्वं॑ हे॒दं ब्रह्म॑णा
है॒व सृ॑ष्टम्। ऋग्भ्यो॑ जा॒तं वैश्यं॑ वर्ण॑माहुः। य॒जुर्वे॑दं
क्षत्रि॑यस्या॒स्तुह्यो॑निम्। सा॒मवे॑दो ब्रा॒ह्मणा॑नां प्रसू॑तिः। पूर्वे॑ पूर्व॒भ्यो

वचं एतदूचुः। आदर्शमग्निं चिन्वानाः। पूर्वं विश्वसृजोऽमृताः।
शतं वर्षसहस्राणि। दीक्षिताः सत्रमांसत॥५०॥

तपं आसीद्ब्रह्मपतिः। ब्रह्मं ब्रह्माऽभवत्स्वयम्। सत्यं ह
होतैषामासीत्। यद्विश्वसृज आसंत। अमृतमेभ्य उदगायत्। सहस्रं
परिवत्सरान्। भूतं ह प्रस्तोतैषामासीत्। भविष्यत्प्रतिं चाहरत्।
प्राणो अध्वर्युरभवत्। इदं सर्वं सिषांसताम्॥५१॥

अपानो विद्वानावृतः। प्रतिप्रातिष्ठदध्वरे। आर्तवा
उपगातारः। सदस्या ऋतवोऽभवन्। अर्धमासाश्च मासाश्च।
चमसाध्वर्यवोऽभवन्। अशंसद्ब्रह्मणस्तेजः। अच्छावाकोऽभवद्यशः।
ऋतमेषां प्रशास्ताऽऽसीत्। यद्विश्वसृज आसंत॥५२॥

ऊर्ग्राजानमुदवहत। ध्रुवगोपः सहोऽभवत्। ओजोऽभ्यष्टौ-
द्वाव्यणः। यद्विश्वसृज आसंत। अपंचितिः पोत्रीयामयजत्।
नेष्ट्रीयामयजत्त्विषिः। आग्नीद्धाद्विदुषीं सत्यम्। श्रद्धा हैवा-
यजत्स्वयम्। इरा पत्नी विश्वसृजाम्। आकूतिरपिनडुविः॥५३॥

इध्मं ह क्षुच्चैभ्य उग्रे। तृष्णा चाऽऽवहतामुभे। वार्गेषां
सुब्रह्मण्याऽऽसीत्। छन्दोयोगान् विजानती। कल्पतन्त्राणि
तन्वानाऽहः। सःस्थाश्च सर्वशः। अहोरात्रे पशुपाल्यौ। मुहूर्ताः
प्रेष्या अभवन्। मृत्युस्तदभवद्धाता। शमितोग्रो विशां पतिः॥५४॥

विश्वसृजः प्रथमाः सत्रमांसत। सहस्रसमं प्रसुतेन यन्तः।

ततो ह जज्ञे भुवनस्य गोपाः। हिरण्मयः शकुनिर्ब्रह्म नाम।
 येन सूर्यस्तपति तेजसेद्धः। पिता पुत्रेण पितृमान् योनियोनौ।
 नावेदविन्मनुते तं बृहन्तम्। सर्वानुभुमात्मानं सम्पराये। एष
 नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य। न कर्मणा वर्धते नो कनीयान्॥५५॥

तस्यैवाऽऽत्मा पदवित्तं विदित्वा। न कर्मणा लिप्यते
 पापकेन। पञ्चपञ्चाशतस्त्रिवृतः संवत्सराः। पञ्चपञ्चाशतः पञ्चदशाः।
 पञ्चपञ्चाशतः सप्तदशाः। पञ्चपञ्चाशतं एकविंशतिः। विश्वसृजां
 सहस्रसंवत्सरम्। एतेन वै विश्वसृजं इदं विश्वमसृजन्त।
 यद्विश्वमसृजन्त। तस्माद्विश्वसृजः। विश्वमेनाननु प्रजायते। ब्रह्मणः
 सायुज्यं सलोकतां यन्ति। एतासामेव देवतानां सायुज्यम्।
 सार्ष्टितां समानलोकतां यन्ति। य एतदुपयन्ति। ये चैनत्प्राहुः।
 येभ्यश्चैनत्प्राहुः॥५६॥ ॐ॥

[९]

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥३॥

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठकं समाप्तम्॥

हरिः ॐ॥